

Q. hebr. 985 m (1)

S. SOMOGYI
Buchb.
Hohenzollernstr. 113

אֲדִיר בַּמְרוֹם שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה אֶתָּה שְׁלוֹם וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם יְיָ רָצוֹן
שְׁתִּשָּׁים עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבִרְכָּה לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם:

רַבּוֹן הָעוֹלָם עֲשֵׂינוּ מִהַשְׁגֻּרָתְךָ עָלֵינוּ אֶת־אֶתְּרָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ
כְּאִשֶּׁר הִבְטַחְתָּנוּ: הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת־
עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ כְּאִשֶּׁר נִשְׁבַּחְתָּ
לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זֶבֶח הָרֵב וְדָבָשׁ:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בָּרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּל־נוֹכְחֵינוּ בְּאֵזֶר פְּנִיךָ כִּי
בְּאֵזֶר פְּנִיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵרָת וּבְכָל־שַׁעַר בְּשִׁלּוֹמָךָ:

אֶל־תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי כִּי־זֶם צַר לִי . הִטָּה־
אֵלַי אָזְנְךָ כִּי־זֶם אֶקְרָא מִהֵרָה עֲנֵנִי :

אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת־עֵינַי . הִי־שָׁבִי בְּשָׁמַיִם :
וְשִׁמוּ אֶת־שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם :
לֵךְ יְיָ הַגְדֵּל־לָהּ וְהַגְבֹּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנְצָח
וְהַדּוֹד כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֵךְ יְיָ הַמְמַלְכָה
וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ :

שָׁלוֹם וְשָׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקָרוֹב אָמֵר יְיָ וּרְפָאתָיו :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּעֲשֶׂה לִּמְעַן קִדְשֵׁת
חֲסִדֶיךָ וְגִדֹּל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וְלִמְעַן מַתְחֶרֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוֹר
וְהַנּוֹרָא בְּנִדְעָשִׁים וְשִׁתִּים אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצֵא מִפְּסוּקִים שֶׁל־בְּרִפְת כְּהֻנִּים

(ו הרהר הזמות אלו נמחשנתו ואל יוליאם עפיו)

אֲנִקְתָּם פִּסְתָּם פִּסְתָּם דִּיוֹנִסִים

הַאֲמִירָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבָנָיו עִם־קְרוֹשֵׁיךָ שְׁתִּהִיָּה קָרוֹב לִי
בְּקִרְאִי לָךְ וְרַחֲשִׁמַע תְּפִלָּתִי וְאֲנִקְתִּי תָמִיד : כְּשֵׁם שֶׁשְׁמַעְתָּ אֲנִקְתָּ
יַעֲקֹב תָּמִיד הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם וְרַחֲמֵךְ לִי מִזִּנּוּתִי וּפְרִנְסָתִי בְּרוּחַ
וְלֹא בְּצִמְצוּם בְּהִתַּר וְרֹא בְּאִסּוּר בְּנִחָר וְלֹא בְּצַעַר מִתְחַרֵּת יָדְךָ
הַרְחֵבָה : כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ פֶּסֶת־לֶחֶם לְאֹכֹל וּבִגְד לְלְבוֹשׁ לְיַעֲקֹב אָבִינוּ
הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם : וְתַתְּנֵנִי לְאַהֲבָה וּלְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־
רוֹאֵי וַיְהִי דְּבָרִי נִשְׁמָעִין לַעֲבוּדָתְךָ : כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ אֶת־יוֹסֵף צַדִּיקָךָ
בְּשַׁעֲה שֶׁהִלְבִּישׁוּ אָבִיו כְּתֹנֶת פָּסִים לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ
וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵיו : וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלְאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹתִי וְתַצְלִיחֵנִי
בְּדַרְכֵי וְחֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיחַ וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תַלְמוּד
תּוֹרָתְךָ וְסוּדוֹתֶיךָ : וְתַצְלִיחֵנִי מִשְׁנֵי־אוֹת וּתְמַהֵר רְעִיוֹנֵי וּלְבִי לַעֲבוּדָתְךָ
וְתַאֲרִיךְ יָמֵי (וִימֵי אֲשֶׁתִּי וּבָנֵי וּבָנוֹתִי) (וִימֵי אָבִי וְאִמִּי)

בְּטוֹב וּבְנִעִימִים בָּרֵב עֹז וְשָׁלוֹם : אֲמֵן סְלֵה :

קֵהֵל אֲמֵן :

שֶׁל־אַהֲרֹן. וְצִוְנוּ לְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יְבָרְכֶךָ יי מְצִיּוֹן עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יי אֲדוֹנֵנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

וַיִּשְׁמְרֶךָ שְׁמֵרְנִי כִי חֲסִיתִי בְּךָ:

רְבוֹנוֹ שֶׁל־עוֹלָם אֲנִי שְׁלֹךְ וְחִלּוּמוֹתַי שְׁלֹךְ. הַלּוֹם חֲלַמְתִּי וְאֵינִי
יּוֹדֵעַ מַה־הוּא. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שִׁיְהִיו כָּל־
חֲלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה. בֵּין שְׁחַלְמְתִי עַל עַצְמִי וּבֵין
שְׁחַלְמְתִי עַל־אַחֵרִים וּבֵין שְׁחַלְמְתִי אַחֵרִים עָלַי: אִם טוֹבִים הֵם
הַזִּקִּים וְאִמְצָם וַיִּתְקִימוּ בִּי וּבְהֵם. כִּתְּלוּמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק: וְאִם
צָרִיקִים רְפוּאָה רַפְּאֵם. כִּתְּלוּקֵיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מַחֲלִיו. וּכְמֵרִים
הַנְּבִיאִים מִצַּרְעָתָהּ. וּכְנַעֲמָן מִצַּרְעָתוֹ. וּכְמִי מָרָה עַל־יְדֵי מִשְׁחָה
רַבֵּנוֹ. וּכְמִי יִרְיָחוֹ עַל־יְדֵי אֱלִישָׁע וּכְשֵׁם שְׁהַפְּכָת אֶת קַלְלַת בַּלְעָם
הַרְשָׁע מִקַּלְלָה לְבָרְכָה בֶּן תַּהֲפֹךְ כָּל־חֲלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
לְטוֹבָה. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְּנֵנִי וְתִרְצֵנִי: אָמֵן

יְאֵר אֱלֹהִים יַחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ סֵלָה:

יי יי אֲרַחֵם וְיַחַנּוּן אֶרְךָ אַפִּים וּרְב־חֶסֶד וְאַמֶּת:

פָּנָיו אֵלֵי וְיַחַנְּנֵנִי כִי יַחִיד וְעָנִי אָנִי:

אֵלֶיךָ יי נִפְשִׁי אֶשָּׂא:

וַיַּחֲנֶךָ הִנֵּה כְּעֵינִי עֲבָדִים אֶל־יָד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי

שִׁפְחָה אֶל־יָד גְּבֻרָתָהּ בֶּן עֵינֵינוּ אֶל יי

אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיַּחְנְנוּ: רַב־שׁ"ע

יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יי וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ.

וּמִצַּאֲחַן וְשִׁכָּל טוֹב כְּעֵינִי אֱלֹהִים וְאָדָם:

יי חַנּוּן לָךְ קוִינֵנוּ הִיָּה זְרוּעַם לְבִקְרִים אֶת־

יִשׁוּעָתָנוּ בְּעֵת צָרָה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והנשב
את העבודה לדביר ביתך ואנשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברכון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
ותערב עליך עתירתנו בעולה ובקרבן אנא רחום ברחמיה
הרבים הנשב שכינתך לציון וסדר העבודה לירושלם.
ותחזיקה עינינו בשובך לציון ברחמים. ושם נעבדך
ביראה כימי עולם ובשנים קדמוניות:
ל"ז ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:

מזדים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש
על שהחייטנו וקיימתנו כן תחיינו
ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרות
קדשך לשמר חקיך ולעשות רצונך
ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
מזדים לך. ברוך אל ההודאות:
נפלאותיך ומזבחותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיה והמרחם כי לא תמו חסדיך
מעולם קוינו לך.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
ובתוב לחיים טובים (כל) בני בריהך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת הלא ישועתנו
ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נא להודות:

א"ו אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה הפתובה על ידי משה
עבדך המורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך באמור:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשך

דמו אותך ולא כפי ישרך. וישווק לפי מעשיך:

המשילוך ברוב הזיונות. הנך אחד בכל המיונות:

ויחיו בך זקנה ובחרות. ושער ראשך בשיבה ושחרות:

זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב. פאיש מלחמות ידיו לו רב:

חבש כובע ישועה בראשו. הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו:

טללי אורות ראשו נמלא. וקוצותיו רסיסי לילה:

יתפאר בי כי חפץ בי. והוא יהיה לי לעטרת צבי:

כתם טהור פז דמות ראשו. והק על מצח כבוד שם קדשו:

לחן ולכבוד צבי תפארה. אמתו לו עטרה עטרה:

מחלפות ראשו פבימי בחרות. קוצותיו פלחלים שחרות:

נוה הצדק צבי תפארתו. יעלה נא על ראש שמחתו:

סגלתו תהי נא בידו עטרת. וציוף מלוכה צבי תפארת:

עמוסים נשאים עטרת ענדם. מאשר יקרו בעיניו כבדם:

פארו עלי ופארי עליו. וקרוב אלי בקראי אליו:

צח ואדום ללבושו אדום. פורה בדרכו בבואו מאדום:

קשר תפלין הראה לענו. תמונת יי לנגד עיניו:

רוצה בעמו ענוים יפאר. יושב תהלות בם להתפאר:

ראש דברך אמת קורא מראש. דור ודור עם דורשיך דרוש:

שית המון שירי נא עליך. ורנתי תקרב אליך:

תהלתי תהי נא לראשך עטרת. ותפלתי תבון קטורת:

תיקר שירת רש בעיניך. כשיר יושר על קרבנך:

ברבתי תעלה לראש משביר. מחולל ומוליד צדיק פביר:

ובברכתי תנענע לי ראש. ואותה קח לה כבשמים ראש:

יערב נא שחי עליך. כי נפשי תערוג אליך:

וְכִהְיֶה צֶדֶק שְׁמָה נִזְבְּחָהּ. וְכִימִי קָדַם תַּעֲרֹב מִנְחָה:
 וּבִרְךָ עַמְּךָ בְּאוֹר פְּנִיָּךְ. כִּי תַפְצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ:
 וּבִרְצוֹנְךָ תַעֲשֶׂה הַפְצָנוּ. הַבֵּט נָא עַמְּךָ כָּלֵנוּ:
 בְּחִרְתָּנוּ הַיּוֹת לָךְ לְעַם סִגְלָהּ. עַל עַמְּךָ בִּרְכָתְךָ סִגְלָהּ:
 וְתָמִיד נִסְפֵּר תִּהְלָתְךָ. וְנִהְלֵל לְשֵׁם תִּפְאַרְתְּךָ:
 וּמִבִּרְכָתְךָ עַמְּךָ יְבוֹרֶךְ. כִּי אֶת כָּל־אֲשֶׁר תִּבְרָךְ מְבוֹרֶךְ:
 וְאֲנִי בְּעוֹדִי אֶהְלֹל בּוֹרְאִי. וְאֶבְרַכְּךָ כָּל יְמֵי צַבְאִי:
 יְהִי נֶשֶׁם יְיָ מְבוֹרֶךְ לְעוֹלָם. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם:

בְּכַתוּב בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָּל
 הָעָם אָמֵן וְהִלֵּל לֵי: עֲנֵה דְנִיָּאל וְאָמַר לְהוּא שְׁמָה דִּי אֱלֹהֵא מְבִרְךָ מִן
 עֲלָמָא וְעַד עֲלָמָא דִּי חֲבַמְתָּא וּגְבוּרְתָּא דִּי לֵהּ הִיא: וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְלוּם
 יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיָּאל בְּנֵי חֲשַׁבְנִיָּה שְׂרָבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמּוּ בִּרְכוּ
 אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וּבִרְכוּ שֵׁם מְבוֹרֶךְ וּמְרוֹמָם עַל כָּל
 בִּרְכָה וְתִהְלָה: וְנֶאֱמַר בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר
 כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֶאֱמַר וּבִרְךָ דְנוּד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמְרוּ
 דְנוּד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:

שיר הכבוד

שְׂאוּ שַׁעְרֵיכֶם רֹאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
 מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' עֲזוּז וְגִבּוֹר ה' גִּבּוֹר מִלַּחְמָה:
 שְׂאוּ שַׁעְרֵיכֶם רֹאשֵׁיכֶם וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
 מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' צַבָּאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

אֲנַעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוּג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשֵׁי תַעֲרוּג:
 בַּנְּפִשֵׁי חֲמֻדָּה בִּיצֵל יְדִיָּךְ. לְדַעַת כָּל־רֹז סוּדָּךְ:
 מִדֵּי דְבָרִי בְּכְבוֹדְךָ. הוֹמָה לְבִי אֶל דְּוִדְיָךְ:
 עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבְּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:
 אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רֵאִיתִיךָ. אֲדַמָּךְ אֲכַנֶּה וְלֹא יִדְעִתִּיךָ:
 כִּיד נְבִיאִיךָ בְּסוּד עֲבָדֶיךָ. דְּמִיתָ הֲדָר כְּבוֹד הַנֹּדָךְ:
 גִּדְלָתְךָ וּגְבוּרְתְּךָ. כִּנּוּ לְתוֹקָה פִּעֲלָתְךָ:

שיר היחוד ליום הששי

רבו וגדלו מאד מעשיה. יודוה יי כל מעשיה:
כל פעלת למענה. ולכבודך כל קנינה:

ליום השבת

אז ביום השביעי נחת. יום השבת על בן ברכת:
ועל כל פועל תהלה ערוכה. חסידיה בכל יתברכוכה
ברוך יי יוצר כלם. אלהים חיים ומלך עולם:
כי מעולם על עבדיה. רוב רחמיה וחסדיה:
ובמצרים ההלות. להודיע כי מאור נעליה:
על כל אלהים בעשות ביהם. שפטים גדלים. ובאלהיהם
בבקעה ים סוף עמך ראו. יד הגדולה וייראו:
נהגת עמך לעשות לך. שם תפארת. להראות גדלתך
ורבת עמך מן השמים. וגם העבים נטפו מים:
ידעת לכתם במדבר. בארץ ציה איש לא עבר:
תפה לעמך דגן שמים. ובעפר שאר ומצור מים:
תגרש גוים רבים עמים. יירשו ארצם ועמל לאמים
בעבור ישמרו חקים ותורות. אמרות יי אמרות טהורות:
ויתעבדנו במרעה שמן. ומחלמיש צור פלגי שמן:
בניהם בנו עיר קדשה. ויפארו בית מקדשה:
ותאמר פה אנשב לארץ. ימים צידה ברה אברה:
כי שם יזבח וזחי צדק. אף פהניך ילבשו צדק:
ובית הלוי נעימות יזמרו. לך יתרועעו אף ישירו:
בית ישראל ויראי יי. יבבדו ויודו שמך יי:
הטיבות מאד לראשונים. בן תיטיב גם לאחרונים:
יי תשיש נא עלינו. באשר שישת על אבותינו:
אותנו להרבות ולהיטיב. וגודה לך לעולם כי תיטיב:
יי תבנה עירך מהרה. פי עליה שמך נקרא:
וקרן דוד תצמיח ביה. ותשכון לעולם יי בקרבה:

ולא קדמה למלאכתך מלאכה. הכמתך היא הכל ערכה:
 לרצונך לא קדמו ואחרו. ועל הפצך לא נוספו וחסרו:
 מכל הפצך לא שבתה. ודבר אחר לא חסרת:
 לא החסרת ולא העדפת. ודבר רק בם לא פעלת:
 אתה תשבתם ומי התעיבם. ושמך דבר לא נמצא בם:
 החלות בחכמה עשיתם. בתבונה ובדעת בליהם:
 מראשית ועד אחרית עשויים. באמת וביושר ושוב ראויים:
 הקדמת במעשי ידיך. רוב רחמך וחסדיך:
 כי רחמך וחסדיך. הלא מעולם על עבדיך:
 ועד לא כל-חי חובן לכלל. לפני אוכל תתן-אכל:
 ומזון ומחון תעשה בפי כל. צרכי הכל פאשר לכל:
 שלשת ימים הראשונים. אז הכינותם לאחרונים:
 אז עטית אור בשלמה. אדר מאורות ממול שלמה:
 בטרם כל-יצור מאוד גדלת. ואחר כל מאוד נתגדלת:
 אז באין לבוש הוד והדר לובש. עד לא אורג גאות לבש:
 אור בשלמה ובמעיל עוטה. שמים ביריעה נומה:
 עשית בם לאורים דרכים. ורצוא ושוב בנחת מהלכים:
 הדלת בין מים למים. במתיחת רקיע השמים:
 מזונות מעונות לשרץ מים. ועוף ועוף על פני רקיע השמים:
 עשב ודציר לבשה אדמה. מאכל לחיה ולכל-בהמה:
 בקרן שמן גן נטעת. אל האדם אשר עשית:
 עור כנגדו עשית לו. די מחסורו אשר יחסר לו:
 כל מעשיך בידו תתה. ותחת רגליו הכל שתה:
 להעלות מהם בקר וצאן. על מזבחך יעלו לרצון:
 עשית לו כחונת לשרת. להדרת קודש ולתפארת:
 שמת בקרבן חכמת אלהים. כי יצרתו לך בצלם אלהים:
 לא מנעת על פני אדמה. צרכי אדם וכלם בחכמה:
 מעשיך מאד רבו וגדלו. ושמך יי כלם יהללו:

בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּחַדְשׁוֹ כָּלָם. יִדְעֵנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:
 בְּאִשֶּׁר הָיָה קוֹדֶם לְכָלָם. יִדְעֵנוּ כִּי הוּא חַי (וְקַיָּם) לְעוֹלָם:
 וְאֵין לְהִרְהוֹר אַחֵר יוֹצֵרֵנוּ. בְּלִבֵּנוּ וְלֹא בְּסִפּוּרֵנוּ:
 לְמַמָּשׁ וְגוֹדֵשׁ לֹא נִשְׁעֲרָהוּ. לְטַפֵּל וְתוֹאֵר לֹא נִדְמָהוּ:
 וְלֹא נִחְשְׁבָהוּ לְעֶקֶר וְנֶצֶב. וְלֹא לְמִין וְכֹל אֶזְרֵנוּ וְלִכְלֵל נִקְצָב:
 כָּל־הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׁכָּלִים. וְהַמַּדְעִים בְּעֵשֶׁר כָּל־וָלִים:
 וְשִׁבְעַת בְּמִזֹּת וְשִׁשֶּׁת נְדוֹת. וְשָׁלֹשׁ גִּזְרוֹת וְעֵתוֹת וּמִדּוֹת:
 הֵן בְּבוֹרָא אֵין גַּם־אַחֵר. כִּי הוּא בְּרָאָם כָּלָם יַחַד:
 כָּלָם יִכְלוּ אֶחָד יַחְלֹפּוּ. הֵם יֵאבְדּוּ וְאֶחָד יִסּוּפוּ:
 וְאַתָּה תַעֲמֹד וְתִכְלֶה כָּלָם. כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם:

ליום ששי

אַתָּה לְבַדָּךְ יוֹצֵר כָּל הוּא. וְלֹא יִדְמָה מַעֲשֶׂה לְעוֹשֶׂהוּ:
 כָּל־הָאֲרָצוֹת לֹא יִכִּילוּךָ. וְאֶחָד שָׁמַיִם לֹא יִכְלֹלְךָ:
 אִזּוּ יַחֲלוּ מֵיִם חַיִּים. מִפְּנֵיךְ אֱלֹהִים חַיִּים:
 רַעֲשָׂה אֶרֶץ וְנָסוּ מַיִם. וְנִטְפּוּ (מַיִם) מִן־הַשָּׁמַיִם:
 נוֹטָה לְבַדָּךְ הַשָּׁמַיִם. רוֹקַע הָאֶרֶץ עַל הַמַּיִם:
 עֲשִׂיתָ כָּל־חִפְצֶיךָ לְבַדָּךְ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עוֹר בְּנִגְדָּךְ:
 סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעָדָךְ. הַכֹּל מִמֶּךָ וּמִיָּדָךְ:
 בְּכַחֲךָ אִזּוּ כֵּן עָתִיד וְדַעְתָּךְ. וְלְעוֹלָם כָּל־כְּבוֹדָךְ אַתָּה:
 וְלֹא יַעֲפֹת וְלֹא יִגַּעַת. כִּי בְּמִלְאֲכָתְךָ לֹא עָמְלָתָ:
 כִּי בִדְבָרְךָ כָּל־יִצְוֵרֶיךָ. וּבַמַּעֲשֶׂה חִפְצֶיךָ בְּמֵאֲמָרֶיךָ:
 וְלֹא אַחֲרָתוֹ וְלֹא מִהֲרָתוֹ. הַכֹּל בְּעֵתוֹ יִפֹּה עֲשִׂיתוֹ:
 מִבְּלִי מְאוּמָה כָּל־חִדְשָׁתָּה. וְאַתָּה כָּל־בְּלִיכָל (כ"א בלי) פִּעֲלָתָּ:
 וְעַד לֹא יִסּוֹד כָּל יִסְרָתָּ. בְּרָצוֹן רוּחָךְ כָּל תְּלִיתָּ:
 זְרוּעוֹת עֲלֶיךָ אֶת־כָּל־נוֹשְׂאוֹת. מֵרָאשֵׁי עַד סוֹף וְאֵינָם נִלְאוֹת:
 בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר הוֹקֵשָׁה. רְצוֹנָךְ כָּל דְּבַר רוּחָךְ עוֹשָׂה:
 לִפְעֻלָּתְךָ לֹא דְמִיתָ. אֵל כָּל־תוֹאֵר לֹא שְׁוִיתָ:

לא ינצחוק כל החכמים. כל הקוסמים והחרטמים:
 אתה משיב לאחור חכמים. לא יוכלו לה־ערומים וקוסמים:
 לה־שיב לאחור מזמותיה. להפך עצת סוד גורתה:
 מרצונה לא יעבירוה. לא ימהירוה ולא יאחרוה:
 עצתה חפר עצת כל יועצים. ועזקה מחליש לב אמיצים:
 אתה מצנה ופחדה משנה. ואין עליה פקיד מצנה:
 אתה מקנה ואינה מקנה. לה כל מקנה נפש תרוה:
 וכל־חיצונים וכל־ענינם. וכל־יקר אשר בקה אין דמיונם:
 לא מח־שבותם מח־שבותיה. פי אין בורא וידתה:
 ואין דמיון נפלא אלהינו. ואין חקר נשגב אדוננו:
 סתור מכל סתור ועמום. מכל עמום. ומכל פמום:
 דק מכל־דק וצפון מכל־צפון. ויכול מכל־יכול:
 נשגב מכל נשגב ונעלם. מכל נעלם. ושמו לעולם:
 גבוה מכל־גבוה. ועליון מכל עליון. ומכל־חביון:
 חבוי ועמוק מכל עמוק. לב כל דעת עליו חמוק:
 שאין שכל ומדע וחכמה. יכולים להשזות לזל־מאומה:
 לא משיגים לו איך ובמה. לא מוצאים לו דבר דומה:
 מקרה וערערו ושנוי ומפל. וחבר ומסגף אור וגם־אפל:
 ולא מוצאים לו מראה וצבע. ולא כל טבע אשר יש ושבע:
 לכן נבוכות כל־עשתונות. ונבדלות כל־החשבונות:
 וכל שרעפים וכל הרהורים. גללים לשום בו שעורים:
 מלשערהו ומלהגבילהו. מלתארהו ומלפרסמהו:
 בכל שכלנו הפשנוהו. במדענו למצוא מה הוא:
 לא מצאנוהו ולא ידענוהו. אך ממעשיו הכרנוהו:
 שהוא לבדו יוצר אהד. חי וכל יוכל וחכם מיוחד:
 כי הוא היה לכל קודם. על־כן נקרא אלהי קדם:
 בעשותו בלי כל מאום את כל. ידענו כי הוא כל יכול:
 באשר מעשיו בחכמה כלם. ידענו כי בבינה פועלם:

לא נועצת ולא למדת. בחדשה בריאות פי נבינות:
 ממעמקי מחשבותיה. ומלבך. כל פעלותיה:
 קצות דרכיה הלא הפרנו. וממעשיה הן ידענו:
 נשאתה אל כל יצרת. לבדך מאומה לא נגרעת:
 לעשות מלאכתך לא לחצת. וגם לעזר לא נצרכת:
 כי היית לפני הכל. ואז באין כל לא נצרכת כל:
 כי מאהבתך עבדיך. כל בראת לכבודך:
 ולא נודע אל וולתך. ואין כמוך ואין בלתיך:
 ולא נשמע מן אז והלאה. ולא קם ולא נהיה ולא נראה:
 וגם אתריך לא יהיה-אל. ראשון ואחרון אל ישראל:
 ברוך יי יחיד ומיוחד. יי אחד ושמו אחד:
 אשר מי יעשה במלאכתך. כמעשיך וכגבורתיך:
 אין יציר וולת יצירתך. ואין בריאה פי אם בריאתך:
 כל-אשר תחפוץ תעשה בכל. כי אתה נעלית על-כל:
 אין כמוך ואין בלתיך. כי אין אלהים וולתך:
 אתה האל עושה פלא. ודבר ממה לא יפלא:
 מי כמוך נורא תהלות. אלהים לבדך עושה גדולות:
 אין אותות כמו אותותיה. אף אין מופת כמו מופתיה:
 אין תבונה כתבונתך. אין גרלה כגדלתך:
 כי מאד עמקו מחשבותיה. וגבחו דרכי אורחותיה:
 אין גאווה כמו גאותך. אף אין ענוה בענותך:
 אין קדשה כקדשתך. אין קרבות כמו קרבותך:
 אין צדקה כמו צדקתך. אין תשיעה כתשועתך:
 אין זרוע כזרועותיה. אין קול כרעם גבורותיה:
 אין רהמים כרחמינותיה. אין חנינות כחנינותך:
 אין אלהות כאלהותך. ואין מפליא כשם תפארתך:
 כי שמוותיה אלים מרוצים. בזכרך לחוצים להפליא נחוצים:
 ואשך וחרטום לא ילחצוך. וכד-שם ולחט לא ינצחוך:

רוֹעִי יְיָ לֹא אֶחָסֵר כָּלִי. וְרַב כֹּחַ וְרַב חֶסֶד לְכָלִי:
 רַחֲמוּם יְיָ רוֹפֵא וּמַחְבֵּשׁ. לְשִׁבּוּרֵי לֵב וְעֵז וְעֹזֶן כּוֹבֵשׁ:
 רָעִי כָלִי הוּא מַחְמִידִים. מִשְׁפָּטָיו אֶמֶת מִחֻקִּים וּחְמוּדִים:
 רֹאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל שׁוֹכֵן עַד:
 שְׁלִיט מֶלֶךְ שְׁמִיָּא בְּכָל דָּר וְדָר. לִיָּה אֲנָא מְשַׁבַּח מְרוֹמָם וּמְהַדָּר:
 שְׁמִשׁ וּמִגֵּן יְיָ אֱלֹהִים. שׁוֹפֵט צָדֵק וּמְשַׁפִּיל גְּבוּהִים:
 שְׁגִיָּא כֹחַ לֹא מִצְאָנוּהוּ. יִשְׁגִּיב בְּכַחוֹ וּמִי כְמוֹהוּ:
 שְׁלֵמָה שְׁמוֹ כִּי שְׁלֹו שְׁלֹום. כִּי יִדְבַר אֶל־חֲסִידָיו שְׁלֹום:
 שֵׁם יְיָ אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה. תּוֹעֲפּוֹת רָאִם לוֹ כְּכַפִּיר וּכְאֲרִיָּה:
 שְׂדֵי מְאֹרֵי מֶלֶךְ וְאֵלֵי. הַלְלוּיָה שְׁמוֹ נִפְשֵׁי הַלְלוּ:
 תַּתָּמָם עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים. הַשְׁרִינִים שְׁלֶשֶׁת הָרוּעִים:
 תַּתְּחַסֵּד תַּתְּבָר עַמָּם. וְעַם־עֲקָנִשִׁים תַּתְּפֹל לְהַמָּם:
 תָּמִים דְּרַכָּךְ תִּקְוָךְ מִכָּל. תּוֹכַל לְבַדָּךְ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּלִי:
 תִּזְחַלְתִּי וְסִבְרִי וְתִקְוֹתִי. תִּצְאֹת נִפְשֵׁי וְתִשְׁקֹתִי:
 תִּהְלָתִי וְתִפְאֲרָתִי וְעֹזִי. מִמַּעַי אֲמִי גֹחִי וְגֹזִי:
 תָּמִים דְּעִים אֵל דְּעוֹת אַחָד. כָּל־הַלְבָּבוֹת דּוֹרֵשׁ יַחַד:

ליום חמישי

מִי כְמוֹךָ דְּעָה מוֹרָה. נִיב שְׁפָתַיִם אֶתָּה בּוֹרָא:
 מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עֲמָקוֹ וְרָמוֹ. וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ:
 לֹא לְמַדּוּךָ חֲכָמָתְךָ. וְלֹא הִבְיָנוּךָ תְּבוּנָתְךָ:
 לֹא קִבְלָתָ מַלְכוּתְךָ. וְלֹא יָרַשְׁתָּ מִמֶּנִּשְׁלָתְךָ:
 לְעוֹלָם יְהִי לָךְ לְבַדָּךְ. וְלֹא לְאַחֲרִים כְּבוֹד הוֹדָךְ:
 וְלֹא תִתֵּן לְאֱלֹהִים אַחֲרִים. תִּהְלָתְךָ לְפָסִילִים וְזָרִים:
 וְכְבוֹד וְגַם כָּל יָקָר מֵאַתָּה. וְכְבוֹדְךָ לֹא לְזָרִים אֶתָּה:
 אֶתָּה תַּעֲיֵד בְּיַחְוָדְךָ. וְתוֹרַתְךָ וְעִבְדֶּיךָ:
 אֶלְהִינוּ עַל יַחְוָדְךָ. אֶתָּה עַד אֶמֶת וְאַנְהֵנוּ עֲבָדֶיךָ:
 לְפָנֶיךָ לֹא אֵל הִקְדִּישְׁנוּ. וּבְמַלְאכְתְּךָ אֵין זָר עִמָּךְ:

מי יתנה פֶּאֶחַ לִי לַצָּרָה. הוֹשֵׁעַ יי כִּי יִדָּה לֹא קָצָרָה:
 מִקּוֹר חַיִּים מְקוֹה יִשְׂרָאֵל. לֹא אֶעֱזֹב כִּי מַעֲוִי אֵל:
 מִגֵּן יִשְׁעֵי וַחֲרֹב גִּאֲוָה. לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ נֶפֶשׁ תַּאֲוָה:
 מִגֵּן הוּא לְכָל הַחַוּסִים בּוֹ. אֲשֶׁרִי אָדָם אֲשֶׁר עֲזָו לוֹ בּוֹ:
 נָכַר וְנָעִים נֶאֱזָר וְנֹרָא. נֶאֱדָר וְנֶאֱזָר שְׁמוֹ בְּגִבּוֹרָה:
 נֶאֱמָן נִצַּח יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ. לֹא יִשְׁקַר אֲשֶׁרִי כָּל חֹזְכֵי לוֹ:
 נִצַּח יִשְׁרוֹן הָאֵל הַנֶּאֱמָן. מֵאֲלֹהֵי יְהוּדָה לֹא אֶלְמָן:
 נִפְלָא עַל כָּל־הַנִּפְלְאִים. וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל־הַנִּשְׁאִים:
 נִקְדָּשׁ וְנִעְרָץ אֱלֹהֵי קְדוֹשֵׁי. נָכוֹן וְנִשְׁגָּב יי נָסִי:
 נוֹקֵם וְנוֹטֵר וְבַעַל חֶמֶה. לְצָרָיו לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה:
 גִּרֵּי יי בְּהִלּוֹ גִּירוֹ. עָלֵי רֹאשֵׁי. וְגַר לְרַגְלֵי דְבָרוֹ:
 סוֹמֵךְ וְסוֹעֵר יי סִלְעֵי. סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא פִשְׁעֵי.
 סֶהְדֵּי יי סִלְעֵי וְסִתְרֵי. סוֹלֵחַ וְסוֹבֵל סַעְדֵי וְסִבְרֵי:
 סִלְעֵנוּ (יי) וּמִצֻּדֵתֵנוּ. עֲזָרֵתֵנוּ וּמִפְּלִיטָנוּ:
 עֲזָו וְגִבּוֹר עֲזִי וְעֲזָרִי. עֲלִיוֹן עֲזָו לִי אֵל יְהִי עָרִי:
 עִיר וְקִדְיֵשׁ שֶׁת סְבִיבֶיךָ סִתָּר. אֲבֵן אֶתָּה אֵל מִסְתִּתֵּר:
 עַד מִמָּהָר לְשֵׁלֶם גָּמוּל לְאוֹיְבָיו. שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאוֹהֲבָיו:
 פָּדָה אֶת־אֲבֹתָהֶם יְדִידוֹ. הוּא יִפְדֶּה יִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו:
 פֶּחֶד יִצְחָק יִתֵּן פִּתְחוֹ. עַל צָרֵי בְנֵי יַעֲקֹב עֲבָדָיו:
 פּוֹעֵל וְחֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וְבוֹדֵק. כָּל לְבָבוֹת לוֹ אֶתֵּן צֶדֶק:
 צָרוֹר הַמּוֹר אֲשֶׁכּוֹל הַבּוֹפֵר. נוֹתֵן לַעֲמּוֹ צָרָיו בּוֹפֵר:
 צַח וְאֶדוֹם דּוֹד בְּצִבְאָיו אֹזֶת. עַל כֵּן נִקְרָא יי צִבְאוֹת:
 צַדִּיק יי הַצּוֹר תָּמִים. אֲבִטָּח עֲדֵי עַד בְּצוֹר עוֹלָמִים:
 צִבְאָ הַשָּׁמַיִם מִנְּשִׁתָּהוּם לוֹ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:
 קְדוֹשׁ הוּא בְּכָל מִינֵי קִדְשׁוֹת. כְּתוּב שְׁלֹשׁ קְדוֹשׁ מִשְׁלֹשׁוֹת:
 קָיָם לַעֲלָמִין אֱלֹהֵא חַיָּא. מָרָא דְאַרְעָא וּמָרָא דְשָׁמַיָא:
 קוֹנֵי מַרְחָם מִקְנֵא לְשׁוֹנְאָיו. קָרֵן יִשְׁעֵי וְקָרוֹב לְקוֹרְאָיו:
 רְחוֹק מִכָּל וְאֶת־כָּל רוֹאֶה. כִּי רָם יי וְשָׁפֵל יִרְאֶה:

כְּדוֹב שָׁכוּל וּבְנֵמֶר שׁוֹקֵד . דְּבָרוֹ לַעֲשׂוֹת כְּמִקֵּל שֹׁקֵד :
 כְּבִיר כַּח לֵב כְּמוֹ שָׁחַל . כְּלָבִיא וּכְאֲרִי וְרוּחוֹ כְּנָחַל :
 כְּאֶרֶז בַּחֹר בְּגִדְלָתוֹ . כְּבָרוֹשׁ רַעֲנָן עֲנוּתָנוֹתוֹ :
 (כְּתַפּוֹת בְּרִיחוֹ עֹז אֶהְבָּתוֹ . עַל יִשְׂרָאֵל גִּאֲוָתוֹ :)
 כְּתַפּוֹת בְּעֵצֵי הַיַּעַר . כֵּן דּוּדֵי עֵם יוֹשְׁבֵי שַׁעַר :
 (כְּבִיר כַּח לְמַרְגִּיזֵי אֵל . נוֹקֶם וּבַטָּל הוּא לְיִשְׂרָאֵל :)
 כּוֹסֵי מִנֶּת הַלְקִי וְגוֹרְלֵי . אֲנִי לְדוּדֵי נַחֲלָה וְדוּדֵי לִי :
 (כְּבוֹדֵי יְיָ לֹא אֶמִירְנוּ . הֶאֱמַרְנוּהוּ וְהֶאֱמִירְנוּ :)
 כְּאֲרִיָּה יִשְׁאֵג וּבְכַפִּיר יִנְהֵם . אֵל יִחְיֶה כְּגֵר וּכְאִישׁ נִדְחָם :
 (כְּרוּעָה גְבוּר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל . צֹאנוּ לְהַצִּיל וְהָיָה לְמַאֲכָל :)
 כְּגִבּוֹר אֵין אֵיל וּכְאֲוִרָה . נֶם וּבִוְרָה מֵר צוּרָה :
 (כְּאֲרִיָּה מִשְׁחִית וּבְכַפִּיר לְעֹזְבָיו . כְּרָקִבָּגֶם כְּעֵשׂ לְאוֹיְבָיו :)
 כְּבִיר כַּח כְּשִׁמִּיר וְשִׁית . וְלֹא יִשְׁאִיר כְּנוֹקָה זֵית :
 (כְּשִׁמִּיר וְשִׁית צָרִים יִמָּגֵן . כְּצִפְרִים עָפּוֹת לְעִירוֹ יִגָּן :)
 כְּגִשְׁמֵי נִדְבָה לָנוּ יִבֵּא . כְּמִלְקוֹשׁ וּבַטָּל לְדַבְּקִים בּוֹ :
 (כְּנֶשֶׁר יִרְחֶק עַל גּוֹזְלָיו . וּבְצֵל כְּנָפָיו יִחַסּוּ מִיַּחַדָּלָיו :)
 כְּצִפְרִים עַל עִירוֹ יִגָּן . וּבְצֵל כְּנָפָיו רִנּוֹת נִגְנֵן :
 (לְבָדוֹ יְיָ) הוּא יִנְפְּלָאוֹת גְּדוּלוֹת . עוֹשֶׂה יָא נּוֹרָא עֲלִילוֹת :
 לְצָבִי וְלַעֲוֹפֵר הַזֶּמֶה דּוּדֵי . כִּי יִקְדָּמֵנִי אֱלֹהֵי הַסֵּדִי :
 לְפָנַי עֲמוֹ יִישֶׁר הַדּוּרִים . וַיִּנְשָׂאֵם עַל כְּנָפֵי נְשָׁרִים :
 לְעוֹלָם יְיָ הַלְקִי וְצוּר לְבָבִי . כָּלָה שְׂאֵי לִּי וּלְבָבִי :
 (לְבָדוֹ יְיָ הוּא . וְנִפְלָאוֹת גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה . וְרַב נּוֹרָאוֹת :)
 מְקוֹם וּמַעֲזוֹן אֶתָּה לְעוֹלָמָה . וַאֲיִן יוֹדַע אֶת מְקוֹמָה :
 מוֹרָאֵי אֵל רוּעֵי וַיּוֹצְרֵי . צוּר יִלְדֵנִי מִחוּלָּלִי וְצוּרֵי :
 מְרוֹם וּמַעֲזוֹ הוּא לִי וּמַחֲסִי . מְגִדֵּל עֹז שֵׁם יְיָ מְנוֹסִי :
 מֶלֶךְ יַעֲקֹב מִשְׁגִּב־לָנוּ . הוּא מְחַוֵּקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ :
 מְגִדֵּל יְשׁוּעוֹת מִשְׁעָן יְהִי לִי . מְבַטֵּחַ אֱלֹהִים יְיָ חֵילִי :
 מוֹשֵׁל עוֹלָם מְלִכּוּתָהּ . בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר כְּמוֹשְׁלָתָהּ :

אין כאל אש אוכלה וקנא. לעולם יי אמת אל אמונה:
 אורי וישעי מעוז חיי. עליו תלויים כל מאויי:
 אלהים אמת הוא אלהים חיים. לא יכילו זעמו גוים ואיים:
 אדיר ואמין כחורב אונים. אלהי האלהים ואדני האדנים:
 אלהי עושי אישי ובוועלי. אלוף נעורי שומרי וצלי:
 בורא כל וישראל גואל. ברוך אלהים אלהי ישראל:
 בורא רוח הקים יוצר. ממך מופת לא יבצר:
 גאה משיב גמול על גאים. על הרמים ועל הנשאים:
 גבור בקימו לערוץ בעברה. מהדר גאוונו מי לא יירא:
 גבוה כל אשר תחתיו נושא. וגדל כח גדולות עושה:
 גדול הוא ושמו בגבורה. אריה שאג מי לא יירא:
 דודי דגול הוא מרבבה. אל נערץ בסוד קדושים רבה:
 דין יתיב בעתיק יומין. וצבאו על שמאל ועל ימין:
 הדרו והודו על בני עבדיו. הדור הדר הוא לכל חסידיו:
 הוא אל אלהי הרוחות לכל. בישר שומע תפלה מכל:
 ודאי ותיק יודע ועד. יי ימלך לעלם ועד:
 ואשר חרב גאותנו. להלחם מלחמתנו:
 זוכר לעולם ברית ראשונים. כיום אתמול לו אלה שנים:
 זה אלהינו ולו קוינו. וזמרת יה הוא ישענו:
 חלק יעקב יוצר הכל. חנון יי וחסיד בכל:
 חי לעולם יי חלקי. חכם הרזים יי חוקי:
 טוב ומטיב המלמד דעה. טהור עינים מראות ברעה:
 ישר יי וישר דברו. ידידי ידידות משכנות דבירו:
 יועץ וגזור מי יפירנה. ויחתוף ויפעל מי ישיבנה:
 יפה דודי יפיו וטובו. יראו ויחוו ציון בשובו:
 כגבור יצא כאיש מלחמות. יעיר קנאה לעשות נקמות:
 כנשר על כנפי נשרים. נשא עבדיו וישר הדורים:
 (כדוב שכול וכנמר שחל. כרקב וכעש ורוחו כנחל)

כְּמִדַּתְּךָ חֲכָמְתְּךָ • כְּגִדְלָתְךָ תְּבוּנָתְךָ •
 חָכְמָה אַתָּה מֵאֵילָךְ • חַי מִעֲצָמָךְ וְאֵין כְּגִילָךְ •
 זוּלַת חֲכָמְתְּךָ אֵין חֲכָמָה • בְּלִתי בִּינָתְךָ אֵין בִּינָה וּמִזְמָה •
 חֲלָקֶת בְּלִב חֲכָמִים שָׁכַל • וְרוּחְךָ תִּמְלֵאם וְדַעַתְם תִּשְׁכַּל •
 מִבְּלַעֲדֵי כֹחַ אֵין גְּבוּרָה • וּמִבְּלַעֲדֵי עֹז אֵין עֲזָרָה •
 אֵין נִכְבָּד כִּי אִם כְּבֹדָתוֹ • וְאֵין גָּדוֹל כִּי אִם גִּדְלָתוֹ •
 כָּל יָקָר וְכָל טוֹב מִיָּדְךָ • לֹא־שֶׁר תַּחֲפוּץ עֲשׂוֹת חֲסִדֶיךָ •
 אֵין תִּתְקַר לְגִדְלָתְךָ • וְאֵין מִסְפָּר לְתְבוּנָתְךָ •
 אֵין עוֹד זוּלַת הַיּוֹתִיָּה • חַי וְכָל תּוֹכַל וְאֵין בְּלָתְךָ •
 וְלִפְנֵי הַכֹּל כָּל הַיִּית • וּבְהִיּוֹת הַכֹּל כָּל מִלְּאֵת •
 לֹא לַחֲצוּךָ וְלֹא הַטּוֹךָ • יִצְוֶיךָ אַף לֹא מִעֲטוּךָ •
 בְּעֲשׂוֹתְךָ כָּל לֹא נִבְדָּלָת • מִתּוֹךְ מִלְּאֲכָתְךָ לֹא נִחַדְלָת •
 בְּעֲשׂוֹתְךָ אֶת הַשָּׁמַיִם • וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַמַּיִם •
 לֹא קִרְבוּךָ וְלֹא רַחֲקוּךָ • כִּי כָּל־קִירוֹת לֹא־יִחַלְקוּךָ •
 זָרִם מִיָּם לֹא יִשְׁטָפְךָ • וְרוּחַ כְּבִיר לֹא יִהַדָּפְךָ •
 אַף כָּל־טְנוּפֹת לֹא תִטְנָפְךָ • אִישׁ אֹכֵלָה אִישׁ לֹא תִשְׂרָפְךָ •
 לַהַיּוֹתִיָּה אֵין חֲסָרוֹן • וּלְיִתְּךָ אֵין יִתְרוֹן •
 כִּמּוֹ הַיִּית לְעוֹלָם תִּהְיֶה • חוֹסֵר וְעוֹדֶךָ בָּךְ לֹא יִהְיֶה •
 וְשִׁמְךָ מְעִידֶךָ כִּי הַיִּית • וְהוּא וְתִהְיֶה וּבְכָל אַתָּה •
 הוּא לְעוֹלָם וְכֵן נִודַעַת • נִעִידֶךָ וְכֵן בָּךְ הַעִידוֹת •
 שְׁאֵתָה הוּא וְהוּא בְּכָל • שְׁלָךְ הַכֹּל וּמִמֶּךָ הַכֹּל •
 נִשְׁמוֹת יִקְרָךְ יַעֲנוּ וַיַּעֲדוּ • בְּתוֹקָךְ יִקְרָךְ בָּךְ יִסְבִּידוּ •

ליום רביעי

אֲרוּמִם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלֵי • אֲנוּה אֱלֹהֵי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי •
 אֶחָד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם • וְהָאָרֶץ • בְּכָל־יּוֹם פְּעֻמִּים •
 אֵל חַי אֶחָד הוּא בְּרָאֲנוּ • אֲבִיר יַעֲקֹב אָב לְכָל־נוּ •
 אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ • מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ •

כי על גוי ועל אדם יחד. על כל הדבר ברגע אחר:
 תשמע ברגע כל-הקולות. זעק ולחש וכל-התפלות:
 אף תבין אל כל מעשיהם. ברגע תחקור כל לבביהם:
 ולא תאריך על מחשבותיה. ולא תתמהמה על-עצתה:
 אצל עצתה גזרתה. לקץ ולמועד קריאתה:
 וכלם באמת בתום וביושר. מבלי-עוֹדך ומבלי-חוסר:
 ממך דבר לא יאבד. ודבר ממך לא יכבד:
 כל אשר תחפזתו כל לעשות. ואין מי מוחה בידך מעשות:
 יכולת יי בהפצו קשורה. וברצות יי לא אחרה:
 אין דבר-סתר ממך נכחד. עתירות ועזרות לך הם יחד:
 אשר מעולם ועד העולם. הם כלם בך ואתה בכלם:
 תדשות תגיד וסוד דרכיה. אל עבדיה ומלאכיה:
 ואינה צריה להשמיעה. דבר סוד וסתר להודיעה:
 כי ממך כל סוד יגלה. במהם על-לב כל יציר-יעלה:
 בלב כל נברא לא תמצא. ומפינו עתק לא יצא:
 באין לו קצה ולא יתצה. לב לא יתור ואין פה פוצה:
 באין לו רוחות ולא רוחות. אין לו שיהות בו מוכיחות:
 למרחוק מי ישא דעו. ללא תחלה ולא סוף להגיעו:
 אנודים אהודים חוף וסוף וראש. פה ולב אכלום מדרוש ומחרוש:
 גובה ועומק נעוצים בסובב. חכם לב ונבון לא ילכב:
 סובב הכל ומלא את כל. ובהיות הכל אתה בכל:
 אין עליה ואין תחתיה. אין חוץ לה ואין בינותיה:
 אין מראה וגב לאחוריה. ואין גוף לעוצם יחודה:
 ואין בתוך ממך נבדל. ואין מקום רק ממך נבדל:
 ואינה נאצל מכל ונבדל. ואין מקום רק ממך ונבדל:
 מקרה ושנוי אין בה נמצא. ולא זמן וערער ולא כל-שמצה:
 כל זמן וכל עת אתה מבינם. אתה עורבם ואתה משגם:
 כל-מדע לא ישיג אותה. אין שכל אשר ימצא אותה:

אֵל מִנִּים יִדְעָתִי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כָּל יִצְרָתִי:
אַתָּה בּוֹרֵא וְלֹא נִבְרָאת. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נּוֹצְרָתִי:
אַתָּה מִמִּית וְאַתָּה כָּל תַּבְּלָה. אַתָּה מוֹרִיד שָׁאוֹל וְאַתָּה תַּעֲלֶה:
וְנֶאֱמָר לְהַחְיֹת מֵתִים אַתָּה. וְעַל יְדֵי נְבִיאָךְ בֶּן הַדֹּדְעָתִי:
וְלֹא תָמוּת אֵל חַי וְלֹא מָתָה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה:
מִשְׁבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נּוֹלְדָתִי. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא הִלִּיתִי:
מָוֶת וּמָדוּה אֵין לִפְנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשִׁנָּה אֵין לְעֵינֶיךָ:
הֵלֵא מִקְדָּם אֵל חַי אַתָּה. מֵאַשֶּׁר בָּךְ לֹא נִשְׁתַּנִּיתִי:
וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. וּמֵאַלְהוּתְךָ לֹא תִתְגַּנֶּה:
חֲדָשׁ וְנוֹשֵׁן לֹא נִמְצָאת. חֲדָשָׁתְךָ כָּל וְלֹא חֲדָשָׁתִי:
לֹא יִחַלּוּ וְקָנָה וּבִחְרוּת. עָלֶיךָ גַּם שֶׁ בָּהּ וְשִׁחְרוּת:
וְלֹא חָלוּ בָּךְ שְׁמִיחָה וְעֶצֶב. וְדִמְיוֹן נּוֹצֵר וְכָל דְּבַר קֶצֶב:
כִּי לֹא יִסּוּבֵב אוֹתְךָ גֶּשֶׁם. אֵף לֹא תִדְמָה אֵל כָּל גֶּשֶׁם:
כָּל־הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבְבָתָם. אֶל־רֵאשִׁיתָם וְלֵאחֲרֵיתָם:
כִּי כָל הַפְּרוֹאִים בְּגְבוּל שְׁמָתָם. וְלִימֵי צַבָּאָם גְּבוּל הַקִּפְתָּם:
וְלֵךְ אֵין גְּבוּל וְלִימִיָּה. וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וְלַעֲצָמֶיךָ:
עַל כֵּן אֵינְךָ צָרִיךְ לִכְלֹל. לִיָּדְךָ וְלַהֲסִדֶּךָ צָרִיכִים הַכֹּל:
הַכֹּל צָרִיכִים לְצַדִּיקוֹתֶיךָ. וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְבְרִיּוֹתֶיךָ:
בְּטָרָם כָּל יוֹצֵר הַיִּיתִי. לְבָדְךָ מְאוּמָה לֹא נִצְרָכָתִי:
רֵאשִׁית וְאַחֲרֵית בִּידְךָ עֲרֵכִים. אַתָּה בְּסוֹהַם כְּרוּחְךָ שְׂרָכִים:
כָּל אֲשֶׁר הָיָה בְּרֵאשׁוֹנָה. וְאֲשֶׁר יִהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה:
כָּל־הַיְצוּרִים וְכָל־מַעֲשֵׂיהֶם. וְכָל־דְּבָרֵיהֶם וּמַחֲשַׁבוֹתֵיהֶם:
מֵרֵאשִׁי וְעַד סוֹף תִּדְעַם כֻּלָּם. וְלֹא תִשְׁפֹּחַ כִּי אַתָּה אֲצִלָּם:
אַתָּה בְּרֵאשִׁיתָם וְלִבְךָ עֲרָכָם. לְבָדְךָ תִּדְעַם מְקוֹמָם וְדִרְכָּם:
הֵן אֵין דְּבַר מִמֶּךָ נֶעֱלָם. כִּי לִפְנֶיךָ נִבְנוּיִם כֻּלָּם:
אֵין הוֹשֵׁךְ וְאֵין מָנוֹם וְסִתָּר. לָנוֹם שְׁמָהּ וְלַהֲסִתָּר:
אֵת אֲשֶׁר תִּבְקֹשׁ אַתָּה מוֹצֵא. בְּלִי נִטּוֹת אֲלֵיהֶם בַּעֲחַ שְׁהִדְּצָה:
כִּי אַתָּה הַכֹּל כְּאַחַת תִּרְאֶה. לְבָדְךָ תַּעֲשֶׂה וְאֵינְךָ נִלְאָה:

וְאָמַרְהָ נָא עֲזֹז נֹרְאֹתֶיךָ. וְאַשְׁיִחָה דְּבָרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ:

וְאֶזְכִּיר טוֹבָךָ וְצַדִּיקוֹתֶיךָ. חֲסִדֶיךָ וְגִבּוֹרוֹתֶיךָ:

יִדְעֹתִי כִּי־גָדוֹל אַתָּה. עַל כָּל־אֱלֹהִים מְאֹד גָּדְלָתָ:

כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם. אֱלֹלִים אֱלֹמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם:

הֵן לַעֲבוּדֵיהֶם גָּמוּל אֵין מְשִׁיבִים. וְלִמָּחָה לָהֶם הִמָּחֵה מְשִׁיבִים:

וּבֵעֵת צָרָה אֹז יִתְפַּלְלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:

דּוֹרְשִׁים בְּכָל־לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ. וְקָרוֹב יְיָ אֶל־עַם קָרוֹבוֹ:

הַיּוֹצֵר כָּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ לְבַד אֲנַחְנוּ:

עִם מַרְעִיתוֹ וְצֵאֵן יָדוֹ. נִבְרָךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

בַּצֵּר לָנוּ מְאֹד נִמְצָאתָ. כִּי דּוֹרְשֶׁיךָ לֹא עֹזְבֶתָ:

וְתָמִיד בְּפִינוּ תִּתְּלֶתְךָ. וּמִחֲלָלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתְּךָ:

עַד אַתָּה בָּךְ וּבִכְבוֹדְךָ. וּמִשְׁרָתֶיךָ אַחַ עֲבָדֶיךָ:

אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מְלֹא כָל־הָאָרֶץ. וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל־הָאָרֶץ:

וְאֲבוֹתֵינוּ בְּחֵרוֹ אוֹתְךָ. לְבָדְךָ לַעֲבוֹד וְאֵין לְזֹר אִתְּךָ:

גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבָדְךָ. נַעֲבוֹד כָּכָן אָב וּנִכְבְּדְךָ:

וְהִנֵּנוּ עַל יְחִידְךָ. יוֹמָם וּלְיָלָה עֲדֶיךָ:

כָּפִי כָלְנוּ וּבִלְבָבֵנו. שְׁאַתָּה לְבָדְךָ אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עַל יְחִידְךָ. עֲדִים אֲנַחְנוּ וְעֲבָדֶיךָ:

אֵין תִּתְּחַלֵּחַ אֶל־רַאשֵׁיתְךָ. וְאֵין קֶץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתְךָ:

רַאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רַאשִׁית. וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְהַשִּׁית:

אֵין קֶצֶחַ אֶל־גְּבוּהוֹתֶיךָ. וְאֵין סוּף לְעוֹמֶק מְדוּתֶיךָ:

אֵין לָךְ סוּבָב וְאֵין לָךְ פֶּאֶה. עַל כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה:

אֵין צַד וְעֵלְעֵל וְצִלְעוּךָ. וְרֹחַב וְאַרְךָ (כ"א ועומק) לֹא יִמָּצְעוּךָ:

(אֵין־פֶּאֶה לְסִבִּיבוֹתֶיךָ. וְאֵין תוֹף מִבְּהִיל בִּינֹתֶיךָ):

אֵין חֲכָמָה אֲשֶׁר תִּדְעָךָ. וְאֵין מִדָּע אֲשֶׁר יִגִּיעָךָ:

וְלֹא יִשְׁיג אוֹתְךָ כָּל מִדָּע. וְאֵין שֶׁכַּל אֲשֶׁר יִבִּין וְיִדַּע:

מִמֶּךָ מְאוּמָּה וְאִיכָּה אַתָּה. וְאִיךָ בְּלִי מְאוּמָּה כָּל בְּרָאָתָ:

יודו פלאך השמים. ויאדרוך קולות מים:
 ויריעו לך כל הארץ. יודוך כל מלכי ארץ:
 אף יודוך כל העמים. וישבחוך כל האמים:
 כל צרע יעקב עבדיך. כי עליהם גברו תסדיך:
 את שם יי יהללו כלם. אל אלהים אמת ומלך עולם:
 ברוך אתה נחיד ומיוחד ה' אחר ושמו אחר:

ליום שני

ואני עבדך בן אמתך. אדבר אמלל גבורותיך:
 ברכי שבחך קצתם אספרה. מעשיך מה נורא אומרה:
 אין אליך ערוך בספר. אגידה עצמו מספר:
 חקר אלוה לא ימצא. ותכלית שדי לא תקצה:
 ולתבונתו הלא אין חקר. ומספר שניו לא יחקר:
 וגם אין מספר לגדודיך. בצבאותיך אות כבודך:
 איזו עין אשר תעידך. והי לא ראה פני כבודך:
 גבון וחכם הן לא ידע. ואיך אערוך על אשר לא ידע:
 ואם יאמר איש עד תכליתו. אערוך אליו ובמתכנתו:
 אבא ואמצא תכלית שבחו. לא נאמנה את אל רוחו:
 יבלע כי לא ידע ערכו. אחרית פיהו ראשית דרכו:
 ועמדי לא בן אנכי. ופי לא אתן לחטוא וחכי:
 אספרה לאחי קצות דרכי אל. ולישראל מה פעל אל:
 בכתוב אמרו לאלהים. מה נורא מעשיך אלהים:
 ואמרת עם נוי יצאתי. לי יספרו שמי ותהלתי:
 במצרים שמתי עלילותי. למען תספר אתאותותי:
 ואני עבדך על בן אספר. כפאשר אדרוש מעל ספר:
 תהלל בפשי כח מעשיך. וכל קרבי את נשם קדשך:
 ואברכה בכל עניני. ובכל לבי אודה את אדני:
 גם בגרונני רוממותיך. ואתפי אמלא תהלתך:
 כי פי יגיד תהלתך. כל היום את תפארתך:

וַאֲנַחֲנוּ עִמָּךְ וְצִאֲנָךְ. וְחַפְצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ:

וְאִיךָ נַעֲבֹד וְאִין לֹא לַיְדָנוּ. וְלִשְׁרַפֶּת אֲשֶׁר בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ:

וְאִיךָ נַעֲבֹד וְאִין זָבַח וּמִנְחָה. כִּי לֹא בָאנוּ אֶל הַמִּנְחָה:

וּמִים אֵין לְהַעֲבִיר טַמְאָה. וַאֲנַחֲנוּ עַל אֲדָמָה טַמְאָה:

שָׁשׂ אָנֹכִי עַל אֲמָרֶיךָ. וְאִנִּי בָאתִי בְדִבְרֶיךָ:

כִּי כָתוּב לֹא עַל-זִבְחֶיךָ. וְעוֹלֹתֶיךָ אוֹכִיחֶךָ:

עַל דְּבַר זָבַח וְעוֹלוֹתֶיכֶם. לֹא צוִיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם:

מִחֲשָׁאֵלָתִי וּמִחֲדָרֶשְׁתִּי. מִמָּךְ כִּי אִם לִירְאָה אוֹתִי:

לַעֲבֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵב טוֹב. הִנֵּה שְׂמוֹעַ מִזְבַּח טוֹב:

וְלֵב נִשְׁכָּר מִמִּנְחָה מְהוֹרָה. זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁכָּרָה:

זָבַח וּמִנְחָה לֹא חֲפֻצָּה. חֲטָאת וְעוֹלָה לֹא שְׂאֵלָה:

מִזְבַּח אֲבִנָּה בְּנִשְׁכָּרוֹן לָבִי. וְאֲשִׁכָּרָה אֶף רוּחִי בְּקִרְבִּי:

רוּם לֵב אֲשַׁפִּיל וְאֶת רוּם עֵינָי. וְאֶקְרַע לִבִּי לְמַעַן אֲדַנִּי:

נִשְׁכָּרֵי רוּחִי הֵם זִבְחֶיךָ. יַעֲלוּ לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחֶךָ:

וְאֲשַׁמִּיעַ בְּקוֹל הוֹדֵיוֹתֶיךָ. וְאֶסְפָּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ:

אֲשֶׁר יִדְעָה נַפְשִׁי אֲחִיכֶרָה. אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹת וְאֲדַבְּרָה:

וְמָה אֶעֱרֹךְ וְלֹא יִדְעֵתִי מָה. הֵיכֹל אוֹכֵל דְּבַר מֵאוֹמָה:

כִּי אֵין חֵקֶךָ לִגְדָלָתוֹ. וְגַם אֵין מִסְפָּר לְתִבְּוֹנָתוֹ:

חֶכֶם לֵבָב הוּא מִי כְמוֹהוּ. שְׂגִיָּא כֵחַ לֹא מִצְּאֵנוּהוּ:

עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת וְרַב נִזְרָאוֹת. גָּדוֹל אֲתָה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת:

עַד אֵין מִסְפָּר וְעַד אֵין חֵקֶךָ. וְלֹא נִזְדַּע כִּי לֹא יִחְקֶר.

אֵיזוֹ עֵין אֲשֶׁר תִּעֲיֶדְךָ. וְאֵיזוֹ חֶפֶז אֲשֶׁר יִגִּידְךָ:

חַי לֹא רָאָךְ וְלֵב לֹא יִדְעָךָ. וְאֵיזוֹה שֹׁכֵחַ אֲשֶׁר יִצְיַעְךָ:

גַּם מִשְׁרֵתֶיךָ לֹא רָאוּךָ. וְכָל-חֲכָמֵי לֵב לֹא מִצְּאוּךָ:

אֲתָה לְבָרָךְ מִפִּיר שִׁבְחֶךָ. וְאֵין זוֹלָתְךָ יוֹדַע כֹּהֶךָ:

וְאֵין יוֹדַע בְּלַעֲרֶיךָ. נִשְׁכָּחוֹת רְאוּיוֹת לְכְבוֹדְךָ:

עַל כֵּן תְּבוֹרֶךְ כְּרֵאוּי לָךְ. כִּפְּי קֹדֶשׁ כְּבוֹדְךָ וְגִדְלָךְ:

וּמִפִּי הַכֹּל בְּכָל-אֵילּוֹתָם. כִּפְּי מִדַּע אֲשֶׁר אֲתָה תִּנְתָּם:

אֲשִׁירָה וְאֶזְכָּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי. הָאֱלֹהִים הָרוּעָה אוֹתִי מֵעוֹדִי:
עַד הַיּוֹם הַזֶּה הַחֹקֶת בְּיָדִי. חַיִּים וְחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי:
בָּרוּךְ יְיָ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ. כִּי עַל עֲבֹדוֹ הִפְלִיא חֲסֵדוֹ:
אֱלֹהֵי מָרוֹם בְּמָה אֶקְדָּם. וּבְמָה אֶכְף לֵאלֹהֵי קָדָם:
אֱלֹהֵי הָרִים לְמַעְרָכָה. וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן בְּכָל עֲרוּכָה:
וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיֹּת קְרוּצִים. נְתַחִים עֲרוּכִים עַל הָעֲצִים:
וְאִף זְוִיּוֹת מִזִּבְחַ מְבוֹסִים. דָּם פָּמִים לַיָּם מִבְּסִים:
וּכְחוֹל סֶלֶת דָּשֵׁן וְשֶׁמֶן. כָּלֹל בְּרַבְבוֹת נְחָלֵי שֶׁמֶן:
וְלֹא זָכָרָה לְבוֹנָה וּסְמִים. וְלִקְטוֹרֶת כָּל רֹאשֵׁי בְשָׁמִים:
(וְאֵלֹהֵי נֵרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת. יִהְיוּ מְאִירוֹת כְּשֵׁנֵי הַמְּאִירוֹת):
(וּבְהָרִי אֵל לֶחֶם הַפָּנִים. עַל שְׁלַחֲנוֹת עֲרוּכִים בְּפָנִים):
וַיֵּן כְּמִטֶּר הַשָּׁמַיִם. וְשֶׁכֶר לְגִסְקָה כְּעִינוֹת מַיִם:
וְאֵלֹהֵי כָּל בְּנֵי אָדָם כֹּהֲנִים. לַיּוֹם מִשְׁוֹרְרִים בְּבִנְיָה רְנָנִים:
וְכָל־עֲצֵי־עֵדֶן וְכָל־עֲצֵי יַעְרִים. כְּנוֹרוֹת וּנְכָלִים לְעֹשִׂים:
וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם. וְהַפּוֹכְבִּים מִמֶּסְלוֹתָם:
וְכָל־הַלְּבָנוֹן וְחִיָּה כְלָה. אֵין דֵּי בָעַר וְאֵין דֵּי עוֹלָה:
הֵן בְּכָל אֱלֹהֵי אֵין דֵּי לַעֲבוֹד. וְאֵין דֵּי לְקַדֵּם אֵל הַכְּבוֹד:
כִּי נִכְבְּדָתָ מְאֹד מַלְכֵנוּ. וּבְמָה נִכְף לְאֹדוֹנֵנוּ:
אֲמָנָם לֹא יוֹכְלוּ בְּבִדָּה. כָּל חַי. אִף כִּי אֲנִי עֲבִידָה:
נֶאֱנִי נִבְּוָה וְחֹדֶל אִישִׁים. נִמְאָם בְּעֵינֵי וְשֹׁפֵל אֲנָשִׁים:
וְאֵין לַעֲבִידָה כָּל לְכַבְּדָה. לְהָשִׁיב לָהּ גִּמּוּל עַל הַסְּדִיָּה:
כִּי הִרְבִּיתָ טוֹבוֹת אֵלַי. כִּי הִגְדַּלְתָּ חֲסִידָה עָלַי:
וְרַב שְׁלוֹמִים לָהּ חִיבָתִי. כִּי עָשִׂיתָ טוֹבוֹת אֵתִי:
וְלֹא חִיבָתָ לִי גִמּוּלִיָּה. כָּל־טוֹבָתִי בִלְעָדִיָּה:
עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עֲבַדְתִּיָּה. אַחַת לְרַבָּא לֹא גִמְלַתִּיָּה:
אִם אֶמְרָתִי אֶסְפְּרָה־נָּא כְמוֹ. לֹא־יִדְעָתִי סְפוֹרוֹת לָמוֹ:
וַיְמָה אֲשִׁיב לָהּ וְהִפֵּל שִׁלָּה. לָהּ שָׁמַיִם אִף אֶרֶץ לָהּ:
יָמִים וְכָל־אֲשֶׁר בָּם בִּידָה. וְכָל־שִׁבְעוֹן מִידָה:

יודעי שמך כי לא עזבתך דרשך יי: יי חפץ למען צדקו
יגדיל תורה ויגדיר:

Am Sabbat wird dieses ואני und ע"ש gebetet.

ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים
ברב חסדך ענגי באמת ושעך:

bis בא"י stehe in Musaph Seite 130.

אתה אחד ושמך אחד. ומי כעמך ישראל גוי אחד
בארץ. תפארת גדלה. ועטרת ישועה. (יום) מנוחה
וקדשה לעמך נחת: אברהם יגל. יצחק ירגל. יעקב
ובניו ינוחו בו: מנוחת אהבה ונדבה. מנוחת אמר
ואמונה. מנוחת שלום ושלחה והשקט ובטח. מנוחה
שלמה שאתה רוצה בה. וכירו בניה וידעו כי מאתך
היא מנוחתם ועל מנוחתם יקדישו את שמך:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדישנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו
בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו
באהבה וברצון שבת קדישך וינוחו בה ישראל מקדשי
שמך. ברוך אתה יי מקדש השבת: רצה 2c.

מן דין ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה
 קדיש על ארעא עובד גבורתה קדיש לעלם ולעלמי
 עלמיא יי צבאות מליא כל ארעא ויו יקרה: ותשאני
 רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו:
 ונטלתני רוחא ושמעת בתרי קל ויע סגיא דמשבחין
 ואמרין בריך יקרא דיי מאתר בית שכינתה: יי ימלך
 לעלם ועד: יי מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמיא:
 יי אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה ואת
 לעולם ליצר מחשבות לבב עמך ודכן לבבם אלקיך:
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית ודרכה להשיב אפן ולא
 יעיר כל חמתו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד
 לכל קראיך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: תתן
 אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו
 מימי קדם: ברוך אדני יום יום יעמם לנו האל ישועתינו
 סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
 יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך
 יעננו ביום קראנו: ברוך (הוא) אלהינו שבראנו לכבודו
 והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחי עולם
 נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו
 ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא
 גיגע לריק ולא גלד לבהלה: יהי רצון מלפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו שנשמור חקך בעולם הזה ונזכה ונחיה
 ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחי
 העולם הבא: למען יזמרה כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם
 אודך: ברוך הגבר אשר יבטח ביי וחייה יי מבטחו:
 בטחו ביי עדי עד כי ביה יי צור עולמים: ויבטחו בך

תפלת מנחה.

אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עִיד יִהְיֶה לְלוֹךְ סָלָה: אֲשֶׁר־הָעַם
שָׁכְבָה לוֹ אֲשֶׁר־הָעַם שָׁיִי אֱלֹהֵיו: תִּהְיֶה לְדֹד אֲרוֹמָנוֹךְ
אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֶבְרָכָה
וְאֶתְּלַלְלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדָּלְתּוֹ
אֵין חֶקֶר: דֹּד לְדֹד יִשְׁבַּח מִעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתִיךָ יִגִּידוּ: הַדָּר
כְּבוֹד הַזֶּה וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֹזוֹ נִזְרְאוֹתֶיךָ
יֹאמְרוּ וְגִדְלוֹתֶיךָ אֶסְפְּרָנָה: זָכַר רַב טוֹבָה יִבְיְעוּ וְצִדִּיקֶיךָ
יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֲרֶךְ אַפִּים וּגְדוֹל חֶסֶד: טוֹב יְיָ
לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּידֶיךָ
יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ
לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת
כָּל עַלְמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דֹּד וָדָר: סוּמָךְ יְיָ לְכָל הַנְּפִלִים
וְזִזְקָה לְכָל הַבְּפוֹפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹיֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן
לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יַדְּךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי
רְצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחַסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ
לְכָל קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמְרָת: רְצוֹן יִרְאֵיו
יַעֲשֶׂה וְאֶת שְׂעֵתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהַבָּיו
וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה לְיְיָ יְדִבֵּר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל
בְּשֵׁר נֶשֶׁם קֹדֶשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחָנוּ נִבְרָךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד
עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פִנְשֵׁה בִיעֶקֶב נֶאֱמַר יְיָ: וְאַנִּי
זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יְיָ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדַבְּרִי אֲשֶׁר
שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּנְשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וְרֵעַ
זֶרַע אָמַר יְיָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב
תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ יְיָ עֲבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי דִין

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
וכתוב לחיים טובים (כל) בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת הלא ישועתנו
ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי השוב שמך ולך נאה להודות:

א"ו אבותינו ברכנו בברכה המ' שלשת בתורה הפתובה על ידי משה
עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה פאמור: וברכה
יי וישמך: יאר יי פניו איה ויחנה: ישא יי פניו איה וישם לה שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי
באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל יער ובכל שעה בשלומך:
בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב
לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקל לי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה
למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך.
למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום
במרמיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה
בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:
אין כאלהינו עלינו.

תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו:
עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד ונסכה:

ושמחו במלכותך שמרי שבת וקראי ענג עם מקדשי
שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו
וקדשתו חמדת ימים אתו קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו
בשוערך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי
אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך. וינוחו בה ישרי
מקדשי שמך. ברוך אתה יי מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדכור ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
ותחזיקה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון:

מזדים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש
על שחייטנו וקיימתנו כן תחיינו
ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרת
קדשך לשמך הקדוש ולעשת רצונך
ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
מזדים לך. ברוך אל תהודאות:

נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא בלו רחמיה והמרחם כי לא תמו חסדיך
מעולם קונו לך.

קו"ס שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃
 אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מֶלְכֵנוּ הוּא
 מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יִשְׁמָעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לַעֲיָנִי כָּל־חַי
 לַהֲיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃ קו"ס אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱלֹהֵיכֶם שׁוֹפֵט צֶדֶק וּבְמִישׁוֹר לְאֲמִים. מִדַּת הַדִּין
 יִהְיֶה לְרַחֲמִים. וַיִּכְפֹּר זְרוֹנוֹת וּשְׁגָרוֹת עֲוֹנוֹת וְאִשְׁמִים.
 אֲדוֹן חַטָּאִים הַצָּהָר וְהַלְבֵּן כְּתָמִים. לְכַפֵּרָה מִקּוּיִם
 לַיְלֹת וַיָּמִים. חַוָּה עִמָּךְ מִתְעַנִּים וְצָמִים. זְכוֹר בְּרִית
 רֵאשׁוֹנִים הַיִּשְׁרִים וְהַתְּמִימִים. קִים לְבְנֵיהֶם שְׁבוּעַת
 קְדוּמִים. וַיִּמְלֶךְ מֶלֶךְ לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים.

ס' וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר׃

קו"ס יִמְלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ׃
 ס' לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְגִלְגָּלֶיךָ נִצְחִים קִדְשֶׁךָ
 נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעֹלָם וָעֶד כִּי
 אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקַדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ׃

תַּכְנִיף שַׁבָּת רְצִיתָ קִרְבָּנוֹתֶיךָ. צִוִּיתָ פְּרוּשֵׁיךָ עִם
 סְדוּרֵי נִסְכֶּיךָ. מַעֲנִיָּה לְעוֹלָם כְּבוֹד וְנִחְלֹו. טוֹעֲמִיתָ
 חַיִּים זָכוּ. וְגַם הָאוֹהֲבִים דְּבָרֶיךָ גְּדֻלָּה בְּחָרוּ. אִזּוּ מִסִּינֵי
 נִצְטוּר עָלֶיךָ. וְהַצִּינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהֶם קִרְבָּן
 מוֹסֵף שַׁבָּת כְּרָאוּ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ.
 וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים
 כְּסֻדָּרִם וּמוֹסָפִים כְּהַלְכָתָם. וְאֵת מוֹסֵף יוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רָצוֹנְךָ
 כְּמוֹ שִׁבְתָּבֶת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מִשְׁחָה עֲבָדֶךָ מִפִּי
 כְּבוֹדֶךָ כְּאֵמֹר׃ וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כַבָּשִׁים בְּגִי' שְׂגוּרָה

מוסף לשבת תשובה

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיזָן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמִבִּיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכַרְנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים וְכַתִּבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ
אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחְיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחְיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ
מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים. זוֹכֵר יַצּוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.
וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיָה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ	נִעְרִיצְךָ וְנִקְדִּישְׁךָ בְּסוֹד
וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ	שֵׁיחַ שְׂרָפִי קִדְּשׁ הַמְּקִדְּשִׁים
סְלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ	שִׁמְךָ בִּקְדֻשָּׁה. בְּכַתוּב עַל יַד
הַקְדוֹשׁ:	נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה וְזֶה וְאָמַר:

ה' קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי עֲבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

ח' כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתָיו שׂוֹאֲלִים זֶה לְזֶה

אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעַמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמְרוּ:

ק"ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

ח' מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיחָדִּים שְׁמוֹ

עַרְב וּבֶקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד בְּעַמִּים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

כִּלְבָנוֹן: יֵשְׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצֵלוֹ יִתְּנוּ דָגָן וַיִּכְרְחוּ כִּנְפֵן וְכָרוּ בֵּין
 לְבָנוֹן: אֶפְרַיִם מִה־לִּי עוֹד לַעֲצָבִים אֲנִי עָנִיתִי וְאֲשׁוּרֵנוּ
 אֲנִי כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן מִמִּנִּי פָרִיק נִמְצָא: מִי חָכֵם וַיִּבֶן אֱלֹהִי
 נָבוֹן וַיִּדְעֵם כִּי יִשְׂרָאֵל בִּרְכֵי יְהוָה וַיִּצְדָּקִים יִלְכוּ בָם
 וּפְשָׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם: תִּקְעוּ שׁוֹפָר בְּצִיּוֹן קִדְשׁוֹ צוּם
 קִרְאוּ עֲצָרָה: אֲסֹפּוֹתָם קִדְשׁוֹ קָהֵל קִבְּצוּ זִקְנֵי אֲסֹפּוֹ
 עוֹלָלִים וַיּוֹנְקֵי שָׂדִים יֵצֵא חֲתָן מִחֲדָרוֹ וְכָלָה מִחֲפָתָהּ: בֵּין
 הָאוֹלָם וּלְמִזְבֵּחַ יִבְכּוּ הַכֹּהֲנִים מִיִּשְׂרָאֵל יְהוָה וַיֹּאמְרוּ חוֹסֶה
 יְהוָה עַל־עַמּוֹ וְאֵל־תִּתֵּן נַחֲלָתָהּ לַחֲרָפָה לְמִשְׁלַל־בָּם גִּוִּים
 לָמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם: וַיִּקְנֵא יְהוָה לָאָרֶץ
 וַיַּחֲמֵל עַל־עַמּוֹ: וַיַּעַן יְהוָה וַיֹּאמֶר לַעֲמּוֹ הִנְנִי שֹׁלַח לָכֶם
 אֶת־הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר וּשְׁבַעְתֶּם אֹתוֹ וְלֹא־אֶתֵּן
 אֲתֶכֶם עוֹד חֲרָפָה בְּגוֹיִם: וְאֶת־הַצִּפּוֹנִי אֶרְחִיק מֵעַלְיֶכֶם
 וְהַחֲתִיּוֹ אֶל־אֶרֶץ צִיָּה וּשְׁמָמָה אֶת־פָּנָיו אֶל־הַיָּם
 הַקָּדְמוֹנִי וְסָפוּ אֶל־הַיָּם הָאֲחֵרִין וְעָלָה בָאִשׁוֹ וְתַעַל צַחֲנָתוֹ
 כִּי הִגִּדִיל לַעֲשׂוֹת: אֶל־תִּירָאִי אֲדָמָה גִּילִי וּשְׁמַחִי כִּי־
 הִגִּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת: אֶת־תִּירְאוֹ בְּהִמּוֹת שָׂרֵי כִּי דָשְׁאוּ
 נִאוֹת מִדְבָּר כִּי־עָץ נִשָּׂא פִרְיוֹ תֵּאֵנָה וַיִּגְפֹּן נִתְנוּ חֵילָם: וּבְנֵי
 צִיּוֹן גִּילוּ וּשְׁמַחוּ בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי־נָתַן לָכֶם אֶת־הַמּוֹרָה
 לַצִּדִּיקָה וַיּוֹרֵד לָכֶם גִּישָׁם מוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ בְּרֹאשׁוֹן: וּמִלֵּאוֹ
 הַגִּרְנוֹת בָּר וְהַשִּׁיקוּ הַיִּקְבִּים תִּירוֹשׁ וַיִּצְהָר: וְשִׁלַּמְתִּי
 לָכֶם אֶת־הַשָּׁנִים אֲשֶׁר אָכַל הָאָרֶץ הֵילַק וְהַחֲסִיל וְהַגִּזָּם
 חֵילִי הִזְדוּל אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּי בָכֶם: וְאִכְלֹתֶם אָכּוֹל וּשְׂבֹעַ
 וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם
 לְהַפְּלִיא וּלְאֵי־בִשׁוּעַמִּי לְעוֹלָם: וַיִּדְעֹתֶם כִּי בִקְרִבִּי שָׂרָאֵל
 אֲנִי וְאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד וְלֹא־יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם:

Man betet פורקן יום u. f. w. wie gewöhnlich am Sabbat.

כִּי דַם־עַבְדֶּיךָ יִקְוֹם וְנִקְם יֵשִׁיב לְצִדְדֵי וְכִפֹּר אֲדַמְתּוּ
 עִמּוֹ: שְׂבִיעִי. וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַנְּשִׁירָה
 הַזֹּאת בְּאָזְנֵי הָעָם הוּא וְהוֹשִׁעַ בֶּן־נוּן: וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר
 אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 שִׁימוּ לְבַבְכֶּם לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי מַעֲדִיד בְּכֶם הַיּוֹם
 אֲשֶׁר תַּצִּיזוּ אֶת־בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי לֹא־דָבָר רֶקֶק הוּא מִכֶּם כִּי־הוּא חַיִּיכֶם
 וּבְדָבָר יְהוָה תִּאָּרִיכוּ יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם
 עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: מִפְּטִיר. וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה בְּעַצֵּם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר: עֲלֶה אֶל־הָר הָעֵבְרִים
 הַזֶּה הַר־נָבוֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יַרְדֵּן וְרֵא
 אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֻחֻזָּה: וּמֵת
 בְּהָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֶה שָׁמָּה וְהֶאֱסַף אֶל־עַמִּיךָ כְּאֲשֶׁר־מֵת
 אַחֲרָיִךְ אַחִיךָ בְּהָר הַהוּא וַיֶּאֱסַף אֶל־עַמּוּי: עַל אֲשֶׁר
 מַעֲלִיתֶם כִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי־מְרִיבַת קָדַשׁ מִדְּבַר־צִן
 עַל אֲשֶׁר קָדַשְׁתֶּם אוֹתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי
 מִגִּיד תִּרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמָּה קָדַשׁ תָּבוֹא אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

ה פ ט ר ה

שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעֹנֶה: קָחוּ
 עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אָמְרוּ אֱלֹהֵינוּ כָּל־הַשָּׂא עֹז
 וְקָח־טוֹב וְנִשְׁלָמָה פָּרִים שְׂפָתֵינוּ: אֲשׁוּר וְלֹא יוֹשִׁיעֵנו
 עַל־סוֹם לֹא נִרְכָּב וְלֹא־נֶאֱמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לַמַּעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 אֲשֶׁר־בָּךְ יִרְחֶם יְתוֹם: אֶרְפָּא מְשׁוּבָתָם אֱהַבֶם נִדְבָה כִּי
 יָשָׁב אִפִּי מִמֶּנּוּ: אֱהִיָּה כִּטֹּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כְּשׁוֹשְׁנָה וַיִּקֶּחַ
 שְׂרָשׁוּי כְּלָבָנוּן: יֵלְכוּ יוֹנְקוֹתָיו וַיְהִי כְּנִית הוֹדוּ וְרִיחַ לוֹ

הֵם קִנְאוּנִי בְּלֹא-אֵל כְּעֶסְוֹנִי בְּהַבְלִיָּהֶם וְאֲנִי אֶקְנִיָאֵם
בְּלֹא-עֵם בְּנוֹי נָבֵל אֲכַעִיָסֶם: כִּי-אֵשׁ קִדְחָהּ בְּאִפִּי וַתִּיקָד
עַד-שְׂאוֹל תַּחֲתִית וַתֹּאכַל אֶרֶץ וַיִּבְלָה וַתִּלְהֹט מִזִּסְרֵי
הָרִים: אִסְפָּה עֲלִימוֹ רָעוֹת חֲצִי אֲכַלְהֶבֶם: מִזֵּי רָעַב
וַלְחָמִי רִשָּׁף וַקָּטַב מְרִירִי וְשָׁן-בְּהִמָּת אֲשַׁלַּח-בָּם עִם-
חֲמַת זֹחֲלֵי עֶפְרָ: מִחוּץ תִּשְׁכַּל-חֶרֶב וּמִחֲדָרִים אֵימָה גַם-
בְּחֹור גַם-בְּתוֹלָה יוֹנֵק עִם-אֵישׁ שִׁיבָה: אָמַרְתִּי אֶפְאִיָּהֶם
אֲשַׁבִּיתָהּ מֵאֲנוֹשׁ וּכְרָם: לֹאִי בַעַם אוֹיֵב אֲגֹור פֶּן-יִנְכְּרוּ
צִרְיָמוֹ פֶּן-יֹאמְרוּ יָדְנוּ רָמָה וְלֹא יִהְיֶה פֶּעַל כָּל-זֹאת: כִּי-
גֹוִי אֲבָד עֲצוֹת הִמָּה וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה: חֲמִישִׁי לִּי חֲכָמוֹ
יִשְׁכִּילוּ זֹאת יִבְיִנוּ לְאַחֲרִיתָם: אֵיכָה יִרְדָּף אַחֲרֵי אֱלֹהִים
וּשְׁנֵי יָנִיסוּ רַבָּכָה אִם-לֹא כִי-צוּרָם מִכְרָם וַיִּהְיֶה
הַסִּגִּירָם: כִּי לֹא כִצְוֵנוֹ צוּרָם וְאֵיבֵינוּ פְּלִילִים: כִּי-מִגֶּפֶן
סָדֵם גִּפְנָם וּמִשְׁדָּמָת עֲמָדָה עֲנַבְמוֹ עֲנַב־רֹאשׁ אֲשַׁכֵּלֹת
מִרְרֹת לָמוֹ: חֲמַת תְּנִינִים יִינָם וְרֹאשׁ פִּתְגָּם אֲכֹור: הֲלֹא-
הוּא כָמֶם עֲמָדֵי חֲתוּם בְּאוֹצְרֹתֵי: לִי נָקָם וְשָׁלֹם לַעֲתִ
תָּמוּט רִגְלָם כִּי קָרוֹב יוֹם אִידָם וְחֹשׁ עֲתִדָת לָמוֹ: כִּי-יִדְּיוֹן
יְהוָה עֲמֹו וְעַל-עֲבָדָיו יִתְנַחֵם כִּי יִרְאֶה כִי-אֵזְלֹת יָד וְאֶפֶס
עֲצוֹר וְעֶזְוֹב: וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ צוּר חֲסִיוָּבוֹ: אֲשֶׁר חָלַב
זְבַחֵימוֹ וְאָכְלוּ יִשְׁתּוּ יֵין נְסִיכָם יִקְוִמוּ וַיַּעֲזֹרְכֶם יְהִי עֲלֵיכֶם
סִתְרָה: רְאוּ וַעֲתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עֲמָדֵי אֲנִי
אֲמִית וְאַחֲיָה מִחֲצִיתִי וְאֲנִי אֶרְפָּא וְאֵין מִיָּדִי מִצִּיל: שְׁשִׁי
כִי-אֶשָּׂא אֶל-שָׁמַיִם יָדִי וְאָמַרְתִּי חֲתִי אֲנִכִּי לְעֵלָם: אִם-
שְׁנוֹרְתִי בִּרְקַח חֶרֶבִי וַתֹּאחֲזוּ בְּמִשְׁפַּט־יָדִי אֲשִׁיב נָקָם לְצִרֵּי
וּלְמִשְׁנָאֵי אֲשָׁלֵם: אֲשַׁכִּיר חֲצִי מִדָּם וְחֶרֶבִי תֹאכַל בְּעֹשֶׁר
מִדָּם חָלָל וְשִׁבְיָה מִרֹאשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב: הִרְגִּינוּ גֹוִים עֲמֹו

Fällt an Donnerstag oder Sabbat, so wird am שבת תשובה
dieses vorgelesen.

הָאֱלֹהִים הַשָּׁמַיִם וְאֶדְבָּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַר יְיָ פִּי
יִעְרָף בְּמִטֶּר לִקְחֵי תֵּזֶל בְּטָל אֲמַרְתִּי כִשְׁעִירָם עַל יְדֵי שָׂא
וְכַרְבִּיבִים עָלֵי עֵשֶׂב: כִּי יֵשֶׁם יְהוָה אֶקְרָא הִבּוּ גִדְלֵ
לְאֵלֵהֶינוּ: הַצֹּר תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָל־דָּרְכוֹ מִשְׁפָּט
אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עֹל צְדִיק וַיֵּשֶׁר הוּא: שַׁחַת לוֹ לֹא בָנִיו
מוֹמִם דֹּר עֶקֶשׁ וּפְתִלְתִּל: הַלִּיהוָה תִּגְמְלוּ־זֹאת עִם נָבֶל
וְלֹא חֶכֶם הִלּוּ־הוּא אָבִיךָ קִנְיָךְ הוּא עָשָׂךְ וַיְכַנְּנֶךָ: שְׁנֵי
זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם בֵּינוּ שָׁנוֹת דֹּר־דֹּר שָׁאֵל אָבִיךָ וַיַּגִּדֶךָ
וְקִנְיָךְ וַיֹּאמְרוּ לָךְ: בְּהִנֵּחֲלִי עֲלִיוֹן גּוֹיִם בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם
יֵצֵב גְּבֻלַּת עַמִּים לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי תִלְקִי הוָה עִמּוֹ
יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ: יִמְצָאֵהוּ בָאָרֶץ כִּדְבָר וּבִתְהִי יִדָּל
יִשְׁמָן יִסְבְּכֵנָהוּ יִכּוֹנְנֵהוּ יִצְרֶנָּהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינָיו: כְּנֶשֶׁר
יַעִיר קִנּוֹ עַל־גּוֹזְלָיו יִרְחֹף יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְרָחֵהוּ יִשְׂאֵהוּ עַל־
אֲבֵרָתוֹ: יְהוָה בְּדֹר יִנְחֵנוּ וַיֹּאֲרֵץ עִמּוֹ אֲנִיכָר: שְׁלִישִׁי יִרְכְּבֵהוּ עַל־
בְּמוֹתֵי אָרֶץ וַיֹּאכֵל תְּנוּבֹת שָׂדֵי וַיִּנְקֵהוּ דְּבֶשׁ מִסֶּלַע וַיִּשְׁמָן
מִחֲלָמִישׁ צוּר: חֲמֹאת בָּקָר וַיַּחֲלֵב צֹאן עִם־חֲלָב כָּרִים
וַאֲיָלִים בְּנֵי־בָשָׁן וַעֲתוּדִים עִם־חֲלָב כְּלִיֹּת חֲטָה וּדְם־עֵגֶב
תִּשְׁתַּחֲחֶמֶר: וַיִּשְׁמָן יִשְׁרוֹן וַיִּבְעֹט שְׁמֵנָת עֲבִית כְּשִׁית
וַיִּטֵּשׁ אֱלֹהֵי עֲשָׂהוּ וַיִּגְבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ: יִקְנֵאֵהוּ בִּזְרִים
בְּתוֹעֵבֹת יִכְעִיסֵהוּ: יִזְבַּחוּ לַשִּׁדִּים לֹא אֱלֹהֵי אֱלֹהִים לֹא
יִדְעוּם חֲדָשִׁים מִקֶּרֶב בָּאוּ לֹא שִׁעְרוּם אֲבֹתֵיכֶם: צוּר
יִלְדֶךָ תִּנְשִׂי וְתִשָּׁבַח אֵל מַחֲלִיקָךְ: רִבִּיעִי וַיִּרְא יְהוָה וַיִּנְאֹץ
מִכַּעַם בָּנָיו וּבְנֹתָיו: וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם אֲרֵאֶה
מָה אַחֲרֵיתָם כִּי דֹר תִּהְפֹּכֶת הִמָּה בָנִים לֹא־אֱמַן בָּם:

כתבו לכם את השירה הזאת ולמדו את בני ישראל
 שימיה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני
 ישראל: שש. כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי
 לאבותיו ובת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל
 אלהים אחרים ועבדום ונאצוני ויהפר את בריתי: והיה
 כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת
 לפניו לעד כי לא תשכח מפי ורעו כי ידעתי את יצור
 אשר הוא עשה היום במדברם אביאנו אל הארץ אשר
 נשבעתי: ויכתב משה את השירה הזאת ביום זה והוא
 וילמדו את בני ישראל: ויצו את יהושע בן נון ויאמר
 חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ
 אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: ויהי וכלות
 משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד
 תמם: שביעי ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית
 יהוה לאמר: לקח את ספר התורה הזו ושמעתם אתו
 מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בקל לעד: כי
 אנכי ידעתי את מדריך ואת ערפך הקשה הנבעודני חי
 עמכם היום ממרים היתם עם יהוה ואף כי אחרי
 מותי: מפטיר הקהילו ארי את כל זקני שבטיכם
 ושמריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה
 בם את השמים ואת הארץ: כי ידעתי אחרי מותי כי
 השחתת תשחתון וסרתם מן הדבר אשר צויתי אתכם
 וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כרתעשו את
 הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: וידבר משה
 באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם:

אֶת־הָעַם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתָם לָתֶת
לָהֶם וְאַתָּה תִּנְחִילָנָה אוֹתָם: וַיְהוָה הוּא וַיִּהְיֶה לְפָנֶיךָ
הוּא יִהְיֶה עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ לֹא תִירָא וְלֹא תִחַת:
וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָה אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי
לֵוִי הַנִּשְׁאִים אֶת־אַרְוֶן בֶּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּרִי־זָקְנֵי
יִשְׂרָאֵל: רַבִּיעִי. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ ׀ שִׁבְעַת שָׁנִים
בְּמִעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בַּחֹג הַסְּכוּת: בָּבוֹא כָּל־יִשְׂרָאֵל
לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא
אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּגֹד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם: הִקְהֵל אֶת־
הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף וְגִרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן
יִשְׁמְעוּ וְלִמְעַן יִלְמְדוּ וַיֵּרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבַר הַתּוֹרָה הַזֹּאת: וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־
יָדְעוּ וַיִּשְׁמְעוּ וְלִמְדוּ לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים
אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־
הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: הַמִּשִּׁי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֵן
קָרְבוּ יָמֶיךָ לָמוֹת קָרָא אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְהִתְיַצְבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶצְוֶנּוּ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ וַיִּתְיַצְבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וַיֵּרָא
יְהוָה בְּאֹהֶל בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד עַמּוּד הָעָנָן עַל־פֶּתַח
הָאֹהֶל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה שָׁכַב עִם־אֲבֹתֶיךָ
וְקָם הָעָם הַזֶּה וְנָתַח אַחֲרֵי ׀ אֱלֹהֵי נְכַר־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא
בְּאֲשָׁמָה בְּקָרְבוֹ וְעֹזְבֵנִי וְהִפֹּר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי
אִתּוֹ: וְחָרָה אַפִּי בּוֹ בַּיּוֹם־הַהוּא וְעֹזְבֵתִים וְהַסְתֵּרֹתִי פָנַי
מֵהֶם וְהָיָה לֵאכֹל וּמִצָּאָהוּ רַעוֹת רַבּוֹת וּצָרוֹת וַאֲמַר בַּיּוֹם
הַהוּא הֲרָא עַל כִּי־אֵין אֱלֹהֵי בְּקָרְבִי מִצָּאוֹנִי הַרְעוֹת
הָאֵלֶּה: וְאַנְכִי הַסְתֵּר אֶסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא עַל כִּי־
הַרְעָה אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל־אֱלֹהִים אַחֲרֵים: וְעָתָה

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנִי מִרַע וּשְׁפָתִי מִדְּבַר מַרְמָה וּלְמַקְלָלִי
 בְּפִשִּׁי תִדּוּם וּבְפִשִּׁי כְעָפָר לְכָל תְּהוֹמָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ בְּפִשִּׁי וְכָל הַחַוְשִׁים עָלַי רָעָה מִהֲרַח
 הָפַר עֲצָתָם וּקְלָקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קֹדֶשְׁתֶּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ.
 לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַחֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַגְגִּי: יִהְיוּ לְרָצוֹן
 אֲמִרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם
 בְּמִרְמְיוֹ הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
 יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:
 וערבה לוי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

Fällt der erste Tag ה"ה an Montag oder Dienstag so wird am
 dieses vorgelesen.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת-דִּבְרֵי הָאֵלֶּה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל:
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בֶּן-מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנִכִּי הַיּוֹם לֹא
 אוֹכֵל עוֹד לָצֵאת וּלְבֹא וַיְהִי אָמַר אֲלֵי לֹא תַעֲבֹר אֶת-
 הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עָבַר לְפָנֶיךָ הוּא יִשְׁמֹד
 אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וַיִּרְשָׁתָם וַיְהוֹשֶׁעַ הוּא עָבַר
 לְפָנֶיךָ כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר יְהוָה: שְׁנִי. וַעֲשֵׂה יְהוָה לָהֶם כְּאִשֶּׁר
 עָשִׂה לְסִיחֹן וּלְעֹג מְלֹכֵי הָאֲמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד
 אֹתָם: וְנָתַתָּם יְהוָה לְפָנֶיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל-
 דְּחִמְצוֹתָם אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם: חֲזֹקוּ וְאִמְצוּ אֶל-חֵירָאוֹ
 וְאֶל-תַּעֲרָצוֹ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַחֵלֶק עִמָּךְ
 לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ: שְׁלִישִׁי. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְיְהוֹשֻׁעַ
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל-יִשְׂרָאֵל חֲזֹק וְאִמְצָן כִּי אַתָּה תָּבוֹא

מזדים אנחנו לך שאתה
הוא ייאלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
נודה לך ונספר תהלתך על
חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל
נפיק שכל יום עמנו ועל

נפלאותיך וטובותיך שכל עת ערב ובקר וצהרים
השוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך
מעולם קונו לך.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
וכתוב לחיים טובים (כל) בני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת היא ישועתנו
ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי השוב שמך ולך נא להודות:

א' ואלהינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה הכתובה על ידי משה
עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך באמור: וברכה
יי וישמך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי
באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל יער ובכל שעה בשלומך:
בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב
לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי עושה השלום:

תִּשְׁמַח מִנְּשָׂה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ כִּי עָבַד נֶאֱמָן קָרְאָתָ לֹו.
 כְּלִיל הַפְּאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ. בְּעָמְדוֹ לִפְנֵיךָ עַל הַר
 סִינִי וְשָׁנִי לַחֹרֶת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָרְתוּב בָּהֶם
 שְׁמִירַת שַׁבָּת וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ: וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֶרֶתָם בְּרִית עוֹלָם
 בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
 עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

וְלֹא נָתַתּוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאָרְצוֹת. וְלֹא הִנַּחְלָתוּ
 מַלְכֵנוּ לְעוֹבְדֵי פְסִילִים. וְגַם בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ
 עַרְלִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל עָמְךָ נָתַתּוּ בְּאַהֲבָה לְזֶרַע יַעֲקֹב
 אֲשֶׁר בָּם בְּחִירָתָ. עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כָּלָם יִשְׁבְּעוּ
 וַיִּרְזַעְנוּ מִשׁוּבָךָ וּבִשְׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוּ חֻמְדֶּרֶת
 יָמִים אוֹתוֹ קָרְאָתָ זִכָּר לְמַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וַאֲלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצִיה בְּמִנוּחָתֵנוּ קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׁבִיעֵנוּ מִשׁוּבָךָ וְשִׁמְחָנוּ
 בִּישׁוּעָרְתְךָ וּמַהֲרָ לָבֵנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת וְהִנַּחֲלֵנוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת קִדְּשָׁךְ. וַיְנוּחֻ בָּהּ יִשְׂרָאֵל
 מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדְּשֵׁי הַשַּׁבָּת:

רָצִיה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעָמְךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב
 אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עָמְךָ.

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ הַמַּחְזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך
 מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים.
 ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:

Hier wird bei Wiederholung des y"ש das Untenstehende gebetet.

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה.
 ברוך אתה יי המלך הקדוש:

נִקְדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָם כְּשֵׁם שִׁמְךָ יֵשׁ אֹתוֹ בְּשִׁמִּי מְרוֹם
 מ' בַּכְּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ. וְקָרָא זֶה יְיָ וְאָמַר.

ק"ו קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
 מ' אֱוֹ בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֶק מִשְׁמִיעִים קוֹל
 מִתְנַשְּׂאִים לַעֲמַת שָׂרָפִים לַעֲמַת בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

ק"ו בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵנוּ תוֹפִיעַ וְתַמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מַחֲבִים אֲנַחְנוּ
 לָךְ מַתִּי תַמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד הַיְשָׁכּוֹן:
 תִּתְגַּבֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּרָחוּק יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ לְדוֹר וָדוֹר
 וּלְנֶצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתְךָ בְּדָבָר הָאֲמוּר
 בְּנִשְׁרֵי עֲוֹךְ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקָךְ:

ק"ו יְיָ מֶלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

מ' לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גִּדְלָךְ וְלֶנְצַח נְצָחִים קִדְשָׁתְךָ
 נִקְדִּישׁ וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי
 אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַיִּי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

הוא אחרון ומבֿלֿעֿדֿיֿךֿ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרִים
 גָּאֵלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם
 הִרְגִּיתָ וּבְכוֹרֶךָ גָּאֵלֵתָ וַיִּסְסוּךָ בְּקַעַת יְוֹדִים טַבַּעַת וַיְדִידִים
 הַעֲבִירָתָ וַיַּכְסּוּ מַיִם צָרִיחֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתָר: עַל־זֹאת
 שָׁבְחוּ אֱהוֹבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וּנְתָנוּ יְדֵידִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ יְיָ חַי וְקַיִם: רָם וְנִשָּׂא
 גָּדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גֵּאִים וּמִגִּבֵּיהַ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים
 וּפּוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֶרְתָּ שׁוֹעֵם
 אֱלֹיוֹ: תְהִלּוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ: מִשָּׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:
 מִי־כִמְכָּה בְּאֵלֵם יְהוָה מִי־כִמְכָּה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ נֹרָא תְהִלָּת
 עֲשֵׂה כָּלָא: שִׁירָה יַחַד שָׁה שָׁבְחוּ גְאוּלִּים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְת
 הַיָּם יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְיָ וַיִּמְלֶךְ לְעֵלְם וְעַד:
 צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרֵת יִשְׂרָאֵל וּפְדֶה כְנַעֲמָה
 יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל: (גְּאֵלֵנוּ יְיָ צִבְאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל).
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֵּאֵל יִשְׂרָאֵל:

אֲדָנִי שְׁכַחְתִּי תַפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְהִלָּתְךָ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים מְזוּבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת
 וּמִבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
 זָכְרָנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חֲפִץ בַּחַיִּים וְכֹתֵבנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ

לְעוֹלָם נִצְבָּה. הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה: מִרְפְּתִי בְּגוֹלָה
וְעַד עֲתֵה אַחֲרָתִי. בְּהִתְעַשֵּׁף עָלַי נִפְשִׁי אֶתִּי וְזָכַרְתִּי. יִגְעֵתִי
בְּאַנְחָתִי מִנוּחָה לֹא מָצָאתִי. כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי בּוֹשָׁתִי
וְגַם נִכְלַמְתִּי: כִּנְשֵׁר דְּבָרֶיךָ נִשְׁמָעוּ בְּאָזְנִי וְאַחֲמוּד.
חֲתוּמוֹת עַל לִבִּי כְּצִמִּיד פֶּתִיל לְצִמּוּד. לָלֶכֶת לִפְנֵי אִם
לְמוֹד תִּלְמוּד. אִם תָּשׁוּב וְאַשִּׁיבָה לִפְנֵי תַעֲמוּד: מִרְבָּכֶם
מִכָּל עֵם לֹא חֲשַׁקְתִּי בָכֶם. כִּי אִם מֵאַהֲבָתִי אֶתְכֶם וְאֶת
אֲבוֹתֵיכֶם. נִצַּח חֲסִדִּי וּבְרִיתִי לֹא אֶסִּיר מִכֶּם. שׁוּבוּ אֵלַי
וְאַשׁוּבָה אֵלֵיכֶם: סִכּוּ בְּצִלִּי בְּנֵי חֲמוּדִי. וּבְזוּיֵכֶם יִקְלוּ
וְאַבְבָּדְכֶם מִכְבָּדִי. עָשִׂיתִי פֶלֶא נֶגֶד אֲבוֹתֵיכֶם עֲבָדִי. וְגַם
עֲתָה נֹאֵם יְיָ שׁוּבוּ עָדִי: פּוֹרָה אֲדַרְוֶה בְּאִשֶּׁר הִדִּין יִקּוּב.
בְּמִסְתּוֹלֵיכֶם וְאֹיְבֵיכֶם כִּי אֶכְלוּ אֶת־יַעֲקֹב. צַדִּיקוֹ
מִעֲשֵׂיכֶם וְהִסִּירוּ לֵב הָעֵקוּב. וְבֹא לְצִוּוֹן גּוֹאֲלֵל וְלִשְׁבִי
פִּשֵׁעַ בִּיעֲקֹב: קִבֵּץ אֶקְבֹּצֶךָ מִן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְחָתִיךָ.
וְאַשִּׁיבָה וְאַרְבֶּה אוֹתָךְ כִּי בַחֲרָתִיךָ. רַחֵם אֶרְחַמְךָ כִּי אֵלִי
הַשִּׁיבֹתִיךָ. מַחֲיִיתִי כָעֵב פִּשְׁעֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלָתִיךָ:
שׁוּר כִּי בַעֲתָה אֲנִי יְיָ אֲחִישָׁנָה. הִצַּתִּי אִישׁ בְּצִוּוֹן וְאֲנִי
אֶבְנֶנָּה. תָּמִיד לְכָבוֹד בְּתוֹכָהּ אֶהְיֶה וְאַשְׁבּוּנָה. וּפְדוּיִי
יְיָ יִשׁוּבוּן וּבָאוּ צִוּוֹן בְּרֶנָּה: אֲנִי לְעוֹלָם נִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ
צוּרֵנוּ. יַעַן כִּי גֹאֲלָתֵנוּ מִיַּד מַעֲנִינוּ. זֶר בְּרָכָה נִכְתִּירָךְ
מִלְכֵנוּ. חוֹשָׁה לְעִזְרָתֵנוּ אֲדָנִי תִשׁוּעָתֵנוּ:

עִזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמִוֹשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם
אֲחֵרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וְדּוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁיבָה וּמִשְׁפָּטִיךָ
וְצַדִּיקָתְךָ עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ: אִישָׁרִי אִישׁ שִׁשְׁמָע לְמִצְוֹתֶיךָ
וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יֵשִׁים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ
וּמִיָּךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה

ברוך יחד בוכבי נשפי. נותנים תהלה בני אלהים כמו פי.
 ואני אעמודה על מצפי. תהלת יי ידבר פי:
 קו"ס חילי מעלה מקדישים. וכי מטה
 רוחנים. קדשה באחת משלשים:

וחתיות ישוררו וכרבים יפארו ושרפים ירנו ואראלים
 יברכו פני כל חיה ואופן וכרוב לעמת שרפים לעמתם
 משבחים ואומרים. ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל ברוך. 10.

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן ושוב ויפה הדבר
 הנה על אבותינו ועלינו על בנינו ועל דורתינו ועל כל
 דורת זרע ישראל עבדיה:

על דוראשונים ועל האחרונים לעולם ועד. חק
 ולא יעבור: אמת שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד: אתה הוא מלכנו מלך אבותינו אתה.
 למען שמך מהר לגאלנו כאשר גאלת את אבותינו:
 אמת מעולם שמך הגדול עלינו נקרא באהבה אין
 אלהים זולתך:

זולת. אל אלהינו נשוב בצר לנו בגלותנו. כי אתה צדיק
 על כל הבא עלינו. בעזבנו מעל פניך שלחנו. השיבנו
 ונשובה כי אתה יי אלהינו: גולים בני גולים מונים אתנו
 באיבה. בסף נמאס קוראים אותנו בחובה. דינה ישר
 משפטך תהום רבה. שובו שובו אמרת לנו ולא נקשיבה:
 הלא על כי אין שכינתך בקרבנו מצאנו הרעות בארץ
 שבינו. וככלות כחנו נהמנו באחריתנו. לכה ונשובה
 אל יי כי הוא טרף וירפאנו: זה קים לנו נפשנו לשובה.
 באשר הבטחתנו לברכות ולחיים טובים. חזק ידך ודברך

שִׁמְךָ לְעַד מַלְכֵנוּ יוֹצֵר מְשַׁרְתִּים וְאֲשֶׁר מְשַׁרְתִּיו כָּלָם
 עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם וּמְשַׁמְיָעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי
 אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כָּלָם אֲדוֹבִים כָּלָם בְּרוּרִים
 כָּלָם גְּבוּרִים וְכָלָם עֲשִׂים בְּאֵימָה וּבִירְאָה רְצוֹן קוֹנָם
 וְכָלָם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה בְּשִׁירָה
 וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים
 וּמִקְדִּישִׁים וּמְמַלִּיכִים:

אֵת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא:
 וְכָלָם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם וְזֶה מְזוּרָה.
 וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרָם בְּנִחַת רוּחַ
 בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבִנְעִימָה קִדְשָׁה כָּלָם כְּאַחַד עוֹנִים
 וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי עֲבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 אִפּוֹן כִּי, אִם שֵׁם אֲדִיר יי אֲדוֹנֵנוּ. אֵילֵי שַׁחַק עוֹמְדִים
 לְהַקְדִּישָׁנוּ. וְאֲנִי, אֲשִׁירָה לִי וְאוֹמְרָנוּ: שִׁמְעוּ מַלְכִּים
 וְרוֹזְנִים הָאֵינּוּ: שֵׁם לְבָדוֹ נִשְׁגָּב לְעֵלְמִים. לְעוֹלָם יי
 דְּבָרוֹ נִצָּב בַּשָּׁמַיִם. וְאֲנִי, לִיִּתְרוֹ בְּכָל יוֹם פַּעַמִּים: תְּנָה
 הוֹדָךְ עַל הַשָּׁמַיִם: יי. יַחֲוֶדוּ בְּמַעֲשֵׂיךָ עֲטָרָה. יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֲרָה. וְאֲנִי, יִקַּר מַלְכוּתוֹ אֶסְפָּרָה. שִׁמְעָה
 עַמִּי וְאִדְבָּרָה: אֶקְרָא, עֲלִיוֹן וְהַקּוֹל נִשְׁמָע. עֲטָרָה לְרֹאשׁוֹ
 לְעֵנֹד וּלְקִמָּע. וְאֲנִי, עֲתִירָתִי בְּלַחֵשׁ אֲשַׁמָּע. וְאַזְעַק
 אֵלַיָּךְ מִצָּרָתִי וּתְשַׁמָּע: הָבוּ זְרוֹתִים כְּבוֹד בְּעֶרְץ. זְמִירוֹת
 יִשְׁמְעוּ מִכְנֶה הָאָרֶץ. וְאֲנִי, זָכְרוּ אֲבָרָךְ בְּכֶרֶץ. מָה אֲדִיר
 שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ: גָּדֹל, רֶכֶב רַבּוֹתִים קָדוֹשׁ אוֹמְרִי.
 רוֹזְנִים אוֹפְנִים בְּרוּךְ גּוֹמְרִי. וְאֲנִי, רִנָּתִי מֵאֲדָה עִם
 שְׁמִנָּה עֲשָׂרָה. (וְהַגִּיזוֹן לִבִּי) יִהְיוּ לְרְצוֹן אֲמָרִי: לְאֱלֹהֵינוּ

הִבָּא: אָפֶם בְּלִתֶּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לְיָמוֹת הַמַּנְשִׁיחַ. וְאִין הַזְמַח
לָךְ מוֹשִׁיעֵנו לְתַחֲיֵית הַמֵּתִים:

אַל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבוֹרָךְ בְּפִי כָּל
נַשְׁמָה: גִּדְלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם. דַּעַת וְתְבוּנָה סְבִיבִים
אוֹתוֹ: הַמַּתְנַאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ: וְנִהְדָּר בְּכָבוֹד עַל
הַמַּרְכָּבָה: זְכוֹת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כְסָאוֹ. הַסֵּד וְרַחֲמִים
לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאֹדוֹת נִשְׁבְּרָא אֱלֹהֵינוּ. יִצְרָם
בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל: כַּח וְגִבּוֹרָה נָתַן בָּהֶם. לְחַיּוֹת
מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל. מְלָאִים זִיו וּמְפִיקִים נִגָּה. נִאֶמַח
זִיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצִאתָם וְשָׁשִׁים בְּבוֹאָתָם.
עוֹשִׂים בְּאֵימָה רִצּוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ.
צִהָלָה וְרָנָה לְזִכָּר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח אוֹר.
רָאָה וְהִתְקִין צוּרֵת הַלְבָנָה: שָׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צָבָא
מְרוֹם. תַּפְאֶרֶת וּגְדָלָה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:
לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכָל הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַנִּשְׁבִּיעִי
וְהִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כֶּסֶּא כְבוֹדוֹ תַּפְאֶרֶת עֲטָרָה לַיּוֹם
הַמְנוּחָה עֲנֵג קָרָא לַיּוֹם הַנִּשְׁבָּת: זֶה נִשְׁבַּח שְׁלִיזוֹם
הַנִּשְׁבִּיעִי שָׁבוּ שָׁבַת אֵל מְכָל מְלָאכָתוֹ: וַיּוֹם הַנִּשְׁבִּיעִי
מִנִּשְׁבָּח וְאוֹמַר מִזְמוֹר נְשִׁיר לַיּוֹם הַנִּשְׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת
לִי: לְפִיכָךְ יִפְאָרוּ וַיְבָרְכוּ לְאֵל כָּל יִצְוֵרָיו: נִשְׁבַּח יִקָּר
וּגְדָלָה יִתְנֹו לְאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כָּל הַמִּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשׁוֹ בַּיּוֹם שָׁבַת קֹדֶשׁ: שְׁמָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יִתְקַדֵּשׁ. וְזִכָּרְךָ מְלִכְנוּ יִתְפָּאֵר. בְּנִשְׁמִים מִמַּעַל וְעַל
הַיָּאָרֶץ מִתַּחַת: הַתְּבָרָךְ מוֹשִׁיעֵנו עַל נִשְׁבַּח מַעֲשֵׂהוּ
יְדִיךָ וְעַל מְאֹרֵי אוֹר שְׁעֵשִׂיתָ יִפְאָרוּךְ סֶלָה:

הַתְּבָרָךְ צוּרֵנוּ מְלִכְנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרָא קְדוֹשִׁים וְנִשְׁבַּח

סֵלָה חַי חַי לְהוֹדֹת הַשׁוֹב. וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּב: חֲזַקנוּ מִיּוֹמִים
חַיֵּינוּ. וּמִתְהוֹם תִּשׁוּב תַּעֲלֵנוּ. שׁוּבָה יִיחַלְצֵה נַפְשֵׁנוּ. קְדוֹשׁ:

עֲזֹז בְּשָׁמִי עֶרֶץ. עוֹשֶׂה צְדָקָה בָּאָרֶץ. כִּי אִם הִרְוָה אֶת
הָאָרֶץ: פֹּר זָבַח וּמִנְחָה. פָּגַע מַעֲמַד וְשִׁיחָה. וְהוֹלִידָה
וְהִצְמִיחָה: צוֹר כֶּסֶּא קִיּוֹרֵעַ. צָקוֹן קוֹרֵא צִו מִשְׁתַּרְע.
וְנָתַן זֶרַע לְזֹרֵעַ: אִמָּץ תּוֹסִיף כִּי טֹרֵף תִּיף. קְדוֹשׁ
אֱלֹהֵי כִי סִיעַתִּיךָ. שׁוּבָה אֱלֹהֵי כִי גֹאֲלִיתִיךָ. קְדוֹשׁ:

קְדוֹב וְרַחוּק בְּלִי נֶכֶל. קִדְמָתִי שְׁלוֹם בְּאַבְקַת רוֹכֵל.
וְרַחֵם לֹאכֵל: רַצְפָּתִי חֲלִבְנָה עִם צָרִי. רִיחֶךָ רַע
בְּהַעֲבִירִי. בֶּן יְהוּדָה דְּבָרִי: שׁוֹר בִּינִי לְבִינְךָ שׁוֹב. שׁוֹרֵת
אֲנָשִׁים בֶּל תִּשׁוּב. אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יָשׁוּב: תִּכּוֹן
אֲמוּנָתִי בֵּת הַשׁוֹבָבָה. תִּשְׁעִי בְּנִתָּה וְשׁוּבָה. אֲרָפָא
מִשׁוּבָתָם אֲהֵבֵם נִדְבָה. קְדוֹשׁ:

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ
כִּי: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֵלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל
יוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח: וּבֹקֵעַ חֲלוּנֵי רִקִּיעַ. מוֹצִיא
חֶמֶד מִמִּקְוָמָה וּלְבָנָה מִמִּכּוֹן שְׁבָתָה: וּמֵאֵיר לְעוֹקְדֵם
כָּל וּלְיוֹשְׁבָיו: שֶׁבֶרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמַּאֲזִיר לָאָרֶץ
וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבִטּוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם
תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: הַמְלִיךָ הַמְרוֹמָם לְבָדוֹ מֵאֲזוֹ.
הַמְשַׁבֵּחַ וְהַמְפּוֹאֵר וְהַמְתַּנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם: אֵלֵהּ
עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזָנוּ צוֹר
מִשְׁנֵבָנוּ מִגֵּן יִשְׁעָנוּ מִשְׁבָּב בְּעֵדָנוּ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ וְאֵין
וּלְרִתְּךָ. אֲפָם בְּלִתֶּךָ וּמִי הוֹמָה לָךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יִי
אֵלֵהֵינוּ בְּעוֹלָם הַיּוֹם. וְאֵין וּלְרִתְּךָ מִלְכָּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם

יוצר לשבת תשובה

Man betet wie gewöhnlich am Sabbat, dann fängt man hier an.

אֲזוּר עוֹלָם קָרְאוּ. אַחֲרָיו תִּלְכוּ לְמוֹרְאוֹ. הִרְשׁוּ יי
בְהַמְצָאוֹ: בְּאֵלוֹ יָמִים לְעָרוֹב. בְּתִשְׁבּוּבָה בָּא לְקָרוֹב.
קָרְאוּהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קָרוֹב: גָּדוֹל וְאֵין כְּעֶרְכוֹ: גָּזוּר לִיצִיר
לְהַאֲרִיכוֹ. יַעֲזוֹב רָשָׁע הֶרְכוֹ: אֱלֵינוּ מִחֲשׁבוֹתָיו לַעַד.
עַל זֹאת רָשׁוּם לְהַעֲד. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד קְדוּשָׁה:

דָּכָא אָנוּשׁ תִּשְׁכַּחְתּוּ. דִּין לַעֲשׂוֹת מִשְׁכַּחְתּוּ: וְאִישׁ
אֶזְנוֹ מִחֲשַׁבְתּוֹ: הָעוֹלָם עַד לֹא שׁוֹתֵתָהּ. הִקְדִּים תִּשְׁכַּח
לְשׁוֹכְבָהּ. וַיֵּשׁוּב אֵל יי וַיִּרְחַמְהוּ: וְעַד כָּסֵא כְבוֹד מִנְעַת
צְלוּת. וּמִתַּחֲתֵיךָ לְשְׁלוּת. וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּת:
בָּרַב עִם הַדֶּרֶת מִלְכֵנוּ. בּוֹעֲדֵם יֹאמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ. שׁוּבָה
יי אֶת שְׁבִיתָנוּ. קְדוּשָׁה:

זוֹרְעֵי עַל כָּל מַיִם אֲשֶׁרֵיכֶם. זָכוּ וְהִטִּיבוּ דַרְכֵיהֶם. כִּי
לֹא מִחֲשַׁבְתִּי מִחֲשַׁבְתֵיכֶם: חֲפָצִי וּרְצוֹנִי תִלְכוּ בְּדַרְכִּי.
חֲשִׁקִי לְטָהוֹר מְבָרְכִי. וְלֹא דַרְכֵיכֶם דַּרְכִּי: טָבִי לְהַשְׁתַּמֵּשׁ
בְּכָלִי גִבְאִי. טָהוֹרִי לֵב יַעֲמִדוּ לִפְנֵי. נֶאֱמַר יי: נִצַּח אֶקְוֶה לָא.
וְתִנֶּה יִשְׁעָהּ לַעַם שׁוֹאֵל. שׁוּבָה יי רַב־בַּת אֶל־פִּי יִשְׂרָאֵל. קְדוּשָׁה:
יְהִי פִשׁוּטָה לְקַבֵּל בְּמַרְץ. יוֹדַע יֵשׁוּב וְנַחֵם בְּתַרְץ. כִּי
גָבְהוּ שָׁמַיִם מֵאֶרֶץ: כֵּן אֲגִבִּיר חֲסִדֵי עַלְיֵיכֶם. בְּרַחוּקֵם
אֲרַחֵיק פִּשְׁעֵיכֶם. כֵּן גָבְהוּ דַרְכֵי מִדְרָגְכֵיכֶם: לִפְנֵי תִשְׁכַּח
וְאֲשִׁיבְכֶם. לְחַיֵּי עוֹלָם אֲתִיבְכֶם. וּמִחֲשַׁבְתִּי מִמִּחֲשַׁבְתֵיכֶם:
זְכוּר לְטוֹבָה וְרַחֵם. עֲמִיד עֲמוּסֵי מִרְחָם. שׁוּבָה יי עַד מִתִּי
וְהִנָּחֵם. קְדוּשָׁה:

מִחֲכָה לְמִשְׁמֵי נִבְשׁוּ אָנְשִׁים. מִצִּפּוֹה לְתַחֲיָה לְרִנְשִׁים. כִּי
בְּאִשֶּׁר יִרְדּוּ הַנָּשִׁים: נִצַּח לֹא יוֹדָה לְעוֹלָמִים. כָּלִימִי יִרְיֶדֶת
הַמַּיִם. וְהַשֶּׁלֶג מִן הַשָּׁמַיִם: שְׁמַח בְּנִצּוֹת לְנוֹצֵחַ בְּשׁוֹב.

תקיעה: תרועה: תקיעה:

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל יצורי
עולמים. אם כבדים. אם כעבדים. אם כבנים רחמנו
ברחם אב על בנים. ואם כעבדים עינינו לך תלויות.
עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא. מבין
ומאזין מביט ומקנשיב לקול (בשנת זכרון) תרועתנו
ורקבל ברחמים וברצון סדר שופרותנו:

ic. siehe am Ende von מחזור, dann fängt man wieder hier an.

ונאמר כי בי ירבו ימיה ויוסיפו לך שנות חיים: לחיים
טובים תכתבנו: אלהים חיים כתבנו בספר החיים:
ככתוב ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום:
היום תאמננו: אמן. היום תברכנו: אמן. היום תגדלנו:
אמן. היום תדרשנו לטובה: אמן. היום תחדש עלינו שנה
טובה: אמן. היום תשמע שועתנו: אמן. היום תקבל
ברחמים וברצון את תפלתנו: אמן.

כהיום הזה תביאנו ששים ושמחים בבנין שלם.
בכרתוב על יד נביאך והביאותם אל הור קדשי.
ושמחתים בבית תפלת. עולותיהם וזבחייהם לרצון
על מזבחי. כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:
ונאמר ויצונו יי לעשות את כל החקים האלה ליראה
את יי אלהינו. לשוב לנו כל הימים לחיותינו כהיום
הזה. ונאמר וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את
כל המצוה הזאת לפני יי אלהינו כאשר צונו:
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום יהיה לנו ולכל
ישראל עד העולם: ברוך אתה יי עושה השלום:

אין כאלהינו, עלינו.

כְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ וַיֵּי עֲלֵיהֶם יִרְאָה וַיֵּצֵא כְּבָרָק
חֲצוֹ וְאֵדְנִי יְהוָה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן.
וַיֵּי צְבָאוֹת יְגֹן עֲלֵיהֶם. כֵּן תִּגֵּן עַל עַמָּהּ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּמָהּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתֵנוּ
וְשִׂא גַם לְקִבְצָן לְיִזְחֵנוּ וְקֶרֶב פְּזִירָנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפֻצוֹתֵינוּ
בְּנֵים מִירְכַּתִּי אֶרֶץ וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן. עִירָהּ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם
בֵּית מִקְדָּשָׁהּ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם גְּעֵשָׁה לְפָנֶיהָ מֶלֶךְ
קֶרֶבָנוֹת חֹבֹתֵנוּ כְּמִצְוָה (כ"ח כְּמִצְוָה) עָלֵינוּ בְּתוֹרָתָהּ עַל
יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדָהּ מִפִּי כְּבֹדָהּ בְּאִמּוֹר וּבִיוֹם שִׂמְחַתְכֶם
וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשְׁכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת עַל
עֲלֵיתֵכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לְפָנֵי אֱלֹהֵיכֶם
אֲנִי וַיֵּי אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמֵאֲזִין תְּרוּעָה
וְאִין דּוֹמָה לָהּ. בָּרוּךְ אַתָּה וַיֵּי שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

Am Sonntag.

בְּצִלְצָלִי-שִׁמְעַת הַלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה
תְּהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּהוּ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיהָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר
כָּל-יֹשְׁבֵי תֵבֶל וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנַעַן גַּם הָרִים וּבְתִקְעַת שׁוֹפָר
תִּשְׁמָעוּ: וְנֹאמַר וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל
וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַיֵּי בְהָר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם: וְנֹאמַר וַיֵּי עֲלֵיהֶם
יִרְאָה וַיֵּצֵא כְּבָרָק חֲצוֹ וְאֵדְנִי יְהוָה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהָלַךְ
בְּסַעֲרוֹת תִּימָן: וַיֵּי צְבָאוֹת יְגֹן עֲלֵיהֶם. כֵּן תִּגֵּן עַל עַמָּהּ
יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּמָהּ:

או"א חקע בשופר wie hier oben

בְּכָרֶחֱבִיב בְּדַבְרֵי קֹדֶשׁ הַלְלוּהָ הַלְלוּ יְיָ בְּקֹדֶשׁ
הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻז׃ הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ בְּרֹב
גִּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּרִמְקֵי שִׁפְרֵי הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹת וּכְבוֹד:
הַלְלוּהוּ בְּתֵף וּמַחֲוֹל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֹגִב׃ הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃ כָּל הַנְּשָׁמָה
תְּהַלֵּל יְיָ הַלְלוּהָ׃

תַּחַת בְּנֵי צִיּוֹן. בְּנֵי יוֹן שָׁחוּ. הִבְרִיקָה חַצִּים. וַתִּהְיֶה
בְּקוֹל׃ מ' תִּרְעַם לְבוֹזֵי. תִּתְקַע בְּשִׁפְרֵי. בְּסַעֲרוֹת תִּימָן.
אִי יִלֶּךְ קוֹל׃

gemacht; du schoffest gegen sie Pfeile ab und betäubtest sie durch
Donnerstimmen, Noch wirfst du auf meine Quäler herab donnern;
wirfst das Schophar blasen, daß in mittägigen Stürmen, erschallen
wird dessen Stimme.

Am Sonntag,

וַיִּחַרְדּוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמִּחְנָה׃ וַיֹּאמֶר וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר
הַזֶּה׃ וַחֲזֹק מְאֹד מִשֶּׁהַיָּד בְּרִי וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל׃ וַיֹּאמֶר
וְכָל־הָעָם רֵאיוֹת אֶת־הַקְּלֹט וְאֶת־הַלְּפִידִם וְאֶת־קוֹל הַשֹּׁפָר
וְאֶת־הַדָּהָר עֲשֵׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנָּעוּ וַיַּעֲמֵדוּ מִרְחֹק׃ וּבְדַבְרֵי
קֹדֶשׁ בְּתוֹב לֵאמֹר עֲלֶה אֱלֹהִים בְּתְרוּעָה יי בְּקוֹל שִׁפְרֵי׃
וַיֹּאמֶר בְּחִצְצֹרֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי׃ וַיֹּאמֶר
תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃ כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל
הוּא מִנְּשֹׁבֵט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ וַיֹּאמֶר הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֱלֹהֵי
בְּקֹדֶשׁ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻז׃ הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ
בְּרֹב גִּדְלוֹ׃ הַלְלוּהוּ בְּתִקְעֵי שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹת וּכְבוֹד׃
הַלְלוּהוּ בְּתֵף וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֹגִב׃ הַלְלוּהוּ

בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל וְשֹׁנֵי אֶרֶץ
 בְּנִשְׂא נֶם הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקַע שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ:
 שִׁגְגַּל לֵב הוֹתֵל. עוֹד בֶּל יִטְנֶנּוּ. בְּלִי לְהַכְבִּיד אֶזְנוֹ.
 מִשְׁמוֹעַ קוֹל: ה' שׁוֹבֵב לִי בְּקֶדֶם. דַּת מוֹרְשָׁהּ. מַגִּישָׁר
 בָּהּ עַל־פִּתְנֵי. בְּלִפְיֵדִים וְקוֹל:
 בְּכָתוּב בְּתוֹרָתָהּ וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת וְאֶת
 הַלְּפִידִם וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת הָהָר עֲשֵׂן וַיֵּרָא הָעַם
 וַיִּגְעוּ וַיַּעֲמֵדוּ מֵרַחֵק:
 תְּבוּנָה הִפִּיק. אִישׁ נִבּוֹן דָּבָר. וְחָק נָעַם וּמִירוֹת.
 בְּנִעִימוֹת קוֹל: ה' תִּהְלֶה יִתְּנֶנּוּ. אִזּוֹ לְכָל הַשְׁמִיעַ. לְאֵל
 מוֹשִׁיל בְּכָל. יִמְתִּיקוּ בְּקוֹל:

Dann wird sie kein getäuschtes Herz mehr irre führen: sie werden nimmermehr verstockt sein, zu gehorchen der göttlichen Stimme. Ermuntere mich wieder, wie damals bei der Ueberlieferung deines Gesetzes, wobei du mich erschüttertest mit Feuerflammen und Donnerstimmen.

Bernünflige Lehren hat jener wohlberedete Mann (David) hervorgebracht; er hat vortreffliche Lieder geschrieben, und gesungen mit lieblicher Stimme. Er zeigte, daß es eines Jeden Pflicht sei, dem Weltregenten zu danken, und zu singen mit angenehmer Stimme.

Einst hast du den Söhnen Sions, Sions Söhne unterwürfig

Am Sonntag.

שׁוֹשֵׁן תִּדְרֹר. גִּאֲלָה תִּבְרֹר. שׁוֹכְנֵי תִּזְוֹרֹר. בְּקוֹל
 הָעֶרֶת שׁוֹפָר: תִּישָׁר מִחֶרְמוֹן לְרוֹעֵעַ אֲדָמוֹן. תִּשְׁלַג
 בְּצִלְמוֹן. בְּקוֹל הַמּוֹן שׁוֹפָר: ה' תִּצְעֵד כְּבִישִׁימוֹן. בְּמַתָּן
 אֲמוֹן. תִּשְׁמִיעַ בְּאַרְמוֹן. קוֹל קוֹרָא בְּשׁוֹפָר:
 בְּכָתוּב בְּתוֹרָתָהּ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיֹת הַבִּקְרָה וַיְהִי
 קִלּוֹת וּבְרָקִים וַעֲנָן כָּבֵד עַל הָהָר וְקוֹל שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד

קָרַב קִין. בָּא עֵת מִשְׁפָּט. קָם מִלִּין יִשָּׁר. לְהִתְחַנֵּן
בְּקוֹל: ה' קָדֵשׁ חֲדָשׁ. וְהוֹכֵן מוֹעֵד. וְאַתְּקַע בְּשׁוֹפָר.
וַיַּעֲנֶה לִי בְּקוֹל:

כַּכְתוּב בְּדִבְרֵי קֹדֶשׁ תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם
חֲגִינוֹ: כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:
רָגַשׁ מִקֶּבֶר. צוּחָה מִסֵּלַע. בָּתַת יְבִישׁ עֵצִים. מִעֶפֶר
קוֹל: ה' רָאוּ גַם בְּהָרִים. וְקוֹל שׁוֹפָר בְּאַרְץ. לְהַשְׁמִיעַ
רָגֵן. מִדְּמוּמֵי קוֹל:

Die Zeit des Gerichtes ist nun angekommen: der Fürsprecher (חַן) stehet da, und betet dich an mit flehender Stimme. Der Neumond ist bestimmt, der Feiertag festgesetzt; nun will ich ihr Schophar blasen, daß sie mir antworte, seine göttliche Stimme.

Welch' ein Getöse aus den Gräbern, welch' ein Jubel wird aus den Grüften aufsteigen, wenn die ausgedorrten Gerippe, aus der Erde werden hören lassen eine Stimme. Schau, dort wird eine Fahne aufgesteckt sein auf dem Gebirge; des Schophar Stimme wird mächtig durch die Erde schallen; dann werden sie munter werden, die lange Verstuminten, und hören lassen eine Freudenstimme.

Am Sonntag.

צְבָאוֹת. בְּנִשְׁרוֹ פְּלָאוֹת. צוּר כָּעֵשׂ נִפְלְאוֹת. בְּקוֹל עֶרֶב
שׁוֹפָר: קוֹל חֲלוּשָׁה. בְּאַרְקָא חֲלָשָׁה. קְלוּזָה מִתֵּן
שְׁלֵשָׁה. קוֹלוֹת כְּנִתָּנוּ בְּשׁוֹפָר: קָרַן מִשְׁלָשָׁה. הַיּוֹם
לְזִכָּר אֲשֶׁלֹּשָׁה. קְרוּא עוֹד שְׁלֹשָׁה. בְּקוֹל עֵתוֹד שׁוֹפָר:
רַחֲשֵׁתִי לַעֲלִיּוֹת וְעֵינַי תְּלוּיּוֹת. רְאוֹת כְּנוּס גְּלִיּוֹת.
בְּקוֹל גִּדָּל שׁוֹפָר: רְבִיעִית חִיּוֹת. לִיקוּד לְהִיּוֹת. רִנְשָׁה
שְׁלֵחֵי חִיּוֹת. בְּקוֹל לֶהֱב שׁוֹפָר: שִׁנָּה תְּעוּרָר. לְשִׁלָּם
גְּמוּל לְצוּרָר. שְׁאוּנוֹ תְּפוּרָר. בְּקוֹל גְּבוּרוֹת שׁוֹפָר:

מֵאֲשׁוּר קוֹל: ח' פִּקּוּד צִפּוּר בֵּית. דְּרוֹשׁ יוֹנָת אֵלִים.
 תִּקַּע לָמוֹ בְּשׁוֹפָר: וְיִשְׂרָק לָמוֹ בְּקוֹל:
 כִּכְתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ וְהָיָה בַּיּוֹם הַזֶּה וַתִּקַּע בְּשׁוֹפָר
 גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַגְדִּיחִים בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיְי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם:
 צוֹר הַקִּים מִנִּי. לְבַל יַעֲזוּבוּ כִנְשֵׁר. לְבַל יִכְנָפוּ.
 מִשְׁמִיעֵי קוֹל: ח' צְרוּפָה אֶלְמֹד וְעֵינַי לְמוֹרִי. כָּאֲזוֹ צִיר
 מְדַבֵּר. וְאֵל מְשִׁיבוֹ בְּקוֹל:
 כִּכְתוּב בְּתוֹרַתְךָ וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד
 מִנְּשָׁה יִדְבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל:

ihre Stimme, O, gedenke deines Hausvogels (Israels), nimm dich deiner geduldigen Taube an! Laß das Schophar erschallen, und blase sie zusammen mit deiner mächtigen Stimme.

Begründe deine Gesetze in meinem Herzen, daß sie nicht dahinschwinden und nicht von mir weichen, die Worte, die mich vernehmen ließ deine göttliche Stimme. Deine gereinigte Lehre will ich lernen und meine Augen auf meine Lehrer heften, wie damals, als dein Bote (Moses) die Rede hielt, und ihm antwortete deiner Allmacht Stimme.

Am Sonntag.

שׁוֹפָר: עֲשׂוֹר הוֹחָה. עֲנֵג מְדָחָה. עֲבֵרוֹת מִמָּחָה.
 בְּקוֹל צֶרַח שׁוֹפָר: עֲוֹנוֹת מוֹחָה. עֲבָדוֹת מְאָחָה.
 עֲבוֹדוֹת מְנָחָה. קוֹל חֲצוֹר שׁוֹפָר: פִּגְר וְהִסְעִיר.
 מִמְּלָכוֹת שְׁעִיר. פִּשְׁעָה תְּעִיר. בְּקוֹל קוֹלוֹת שׁוֹפָר:
 פִּתְחֵי הָעִיר. תִּשְׁקִיעַ וְתִבְעִיר. פִּתְחֵי רֵב יִצְעִיר. מִקּוֹל
 חֲמִית שׁוֹפָר: צִיּוֹן רָמָז אוֹת. שׁוֹפָרוֹת שְׁלֹשׁ מְאוֹת.
 צִוְּחָה בְּמִדִּין דְּמְאוֹת. בְּקוֹל שְׁתוּקָה שׁוֹפָר: צִבְצָבוֹ

ח' כָּלָה יְשִׁמְנִי. בַּחוּתָם עַל לִבִּי. כָּאִז תַּחַת הַתְּפוּחַ.
 עֲזָרְתָנִי בִקּוֹל: בִּכְתוּב בַּתּוֹרָתְךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַיְשָׁלִישִׁי
 בַּהֲיִית הַבִּקֵּר וַיְהִי קָלֹת וּבִרְקִים וַעֲנֵן כָּבֵד עַל הָהָר
 וְקָל שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד וַיִּחַרֵּד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה:
 עֲלִיתָנִי אֵל. עַל כָּל בָּנוֹת. כִּי בַעֲבוּרִי. בַּחוּרֵב תַּתִּיר
 קוֹל: ח' עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד נִתְעַלִּיתָ. נִצַּח תִּתְעַלֶּה.
 בַּתְּרוּעַת קוֹל:

בִּכְתוּב בְּדִבְרֵי קִדְשְׁךָ עָלָה אֱלֹהִים בַּתְּרוּעָה יי בִּקּוֹל
 שׁוֹפָר: וַנֵּאמָר בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ יי:

פָּעָה מִמֶּרְבֶּר. צִפּוֹר מִמִּצְרַיִם. וַיּוֹנֶה הַשְּׁמִיעָה.

Siegel seinem Herzen aufdrücken und wie einst unter dem Apfelbaum aufmuntern durch seine liebliche Stimme.

Du hast mich, mein Gott, über alle Nationen erhoben; denn meinethalben hast du auf dem Berge Horeb hören lassen deine göttliche Stimme. Ueber alle Götterwesen bist du hochehaben, und ewig will ich dich verherrlichen durch des Schophar Stimme.

Aus der Wüste zwitscherte zu dir der Vogel, (Israel), den du aus Aegypten befreit, und die Taube (Israel) ließ aus Assur hören

Am Sonntag.

בוֹדְדִיו לְקַעֲקַע. מוֹרְדָיו לְהַשְׁקִיעַ. בִּקּוֹל חֲזָק שׁוֹפָר:
 מֵאֲרִיךְ בְּהַתְּקַע. מִקָּצֵר בְּהַבְּקַע. מֵרִיעַ וְתוֹקַע. בִּקּוֹל
 שְׁלוֹשׁ שׁוֹפָר: נוֹתֵץ אִמּוֹת. מַחְפִּיז אֲמּוֹת. נוֹסֵף
 נוֹאֲמּוֹת. מִקּוֹל בּוֹךְ שֹׁפָר: נוֹתֵץ חוֹמּוֹת. מַשְׁבִּית
 מִלְחָמוֹת. נוֹהֵם בְּהַמּוֹת. קוֹל שֹׁאֵג שׁוֹפָר: סוֹדוֹ כְּגִלָּה.
 בְּסִין לְסִגְלָה. סִיִּם מִגִּלָּה. בִּקּוֹל הַלּוֹךְ שׁוֹפָר: סוֹד יוֹם
 גִּילָה. בַּחֲסָפוֹ לְרִגְלָה. שִׁשּׁוֹן וְגִילָה. קוֹל יִשְׁמִיעַ

מִשְׁנֵי בְּרוּל שׁוּעָתִי. וּמִרְגֵּל עֲבָטִיט. הִצְרַחְתִּי בְּקוֹל:
 מִדֶּרֶת קָצִי. לֹא הוֹדִיעַנִי. מָתִי בְּאַרְצִי. תוֹר יִשְׁמִיעַ
 קוֹל: מִיּוֹדְעֵי סֵפֶר. חָתַם קָצִי. לְבַל דַּעַת צוּפִי. עֵרַת
 יִשְׁאוּ קוֹל: נָא הִבֵּט וּרְאֵה. עָנִי וּמְרוּדִי. אֵין לִי מִכִּיר.
 לְמִי אֶשָּׂא קוֹל: נִצַּח אֶקְוֶה. כִּי לֹא יִפֹּל דְּבָר. מִמִּקְנֵשִׁיבִי.
 דְּמָמָה וְקוֹל: שׁוּשׁ יִשִּׁישׁ. לְבִי בְּקֶרְבִּי. בְּשִׁמְעֵי הוֹדִי
 דּוֹפֵק. עַל פִּתְחֵי קוֹל:

Gott meines Heils rief ich da: O, rette mich aus der Gewalt des
 Ehernzäh'nigen! befreie aus dem Moler mich, worein dessen Fuß
 mich getreten! so schrie ich mit jammernder Stimme, Laß mich doch
 das Ende meiner Leiden wissen! Wann mag sie wohl in meinem
 Lande erschallen, die Freiheitsstimme? Meine Schriftgelehrten wissen
 es nicht, meinen Sehern ist sie unbekannt, die Zeit, in welcher sie
 erheben werden ihre frohe Stimme. O, schaue du mein Leiden und
 meine Qual! ich kenne Niemanden sonst, zu dem ich erheben könnte
 meine Klagestimme. Ewig will ich zu dir harren; gewiß, es bleibt
 kein Wort zurück von allen deinen Verheißungen durch die Verneh-
 mer deiner Stimme (die Propheten). Wie wird sich da mein Herz
 freuen, wenn ich an meine Thür pochen höre und vernehmen werde
 meines Geliebten Stimme. Er wird mich dann auf ewig wie ein

Am Sonntag.

יִקְנֵשׁ יוֹפָר. וְסוֹטֵן יִחַפָּר. יִשָּׂר לֵב יִשְׁפָּר בְּקוֹל שְׁפוּר
 שׁוֹפָר: כָּעֵת הֵם תּוֹקְעִים. גִּיָּא מִבְּקִיעִים. כִּרְכִּים
 מִנְשְׁקִיעִים. בְּקוֹל שְׁאוֹן שׁוֹפָר: כָּל הַכּוֹז מִרְעִים. בְּחִיל
 מִתְרוֹעֲעִים. בְּאַנְשֵׁר הֵם מִתְרִיעִים. קוֹל יִרְיעַ כְּשׁוֹפָר:
 לְקוֹלוֹ כִּי־קָנֵשׁב. יִבְעַת כָּל מוֹנֵשׁב. לְאַמִּים כְּסֵעַר יִנְשֵׁב.
 בְּקוֹל סִעֶרֶת שׁוֹפָר: לִיּוֹדְעֵיו יוֹנֵשׁב. לְאוֹת טוֹב יִתְחַנֵּשׁב.
 לְעֵת יִתְיַנֵּשׁב. בְּקוֹל טַעַם שׁוֹפָר: מוֹאֲסָיו לְהִבְקִיעַ.

וּמִמֶּעוֹן הַר מֹר. אִזְּנִי נָתַן קוֹל: טַמְאֵתִי יְדִידוֹת שְׁכֵנִי
 וַעֲלָה. לְיוֹם כָּסָא יָבֵא. בְּאַזְנוֹי קוֹל: יִקְרָתִי בְּעֵינָיו.
 וְנִלְוָה לִי בְנָשִׁי. עִמּוֹ אֲנִכִּי. אִזְּנִי הִבְטִיחֵנִי בְּקוֹל: יִרְדּוּ
 לְשֹׁנָעַר. וְשֵׁם כִּסֵּי בְּעֵילָם. הִשְׁמִיעַ כְּאִרִּי. וּכְנָחַשׁ קוֹל:
 כָּלָה מְנִי דוֹב. כְּהִרְצִיחָה מִמְּלֶאכֶת. חֶק בְּמִכְתָּב.
 וַיַּעֲבֵר קֹל: כָּבֵשׁ לִי. מֵאַרְבָּעָה רָאשֵׁי נֶמֶר. וְגַם יָגֵן
 בְּהוֹדִיּוֹת סָלָה. אֲשֶׁמִּיעַ לוֹ קוֹל: לְחַיֵּית קָנָה. אִזְּנִי מָכַר
 אֶרֶץ. מִי לִי בְּשָׁמַיִם. אִזְּנִי הִרְיָמָה קוֹל: לְאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל.

wählte eine Wohnung sich auf dem Berge Mor und sandte mir
 seine Stimme. Allein ich habe sie entweicht, seine geliebte Wohnung,
 und da verschwand er; aber er wird wieder kommen auf den be-
 stimmten Tag! erscholl in meine Ohren eine Stimme. Ja, würdig
 war ich ihm; selbst in meiner Gefangenschaft verließ er mich nicht.
 Ich will bei dir sein! so rief mir damals eine Stimme. Dort folgte
 er mir nach dem wilden Sinor hinab und schlug seinen Thron in
 dem tobenden Glan auf; sie haben mich wie ein Löwe angebrüllt,
 und gleich einer Schlange ausgelassen ihre zischende Stimme. Er
 hat mich von dem Bären befreit, errettet von dem vierköpfigen
 Wader; dafür werde ich ihm ewig danken mit lauter Stimme.
 Dann übergab er das Reich jenem Gezüchte im Schilfe; es schallte
 übermüthig gen Himmel und erhob wider ihn seine Stimme. Zum

Am Sonntag.

לְשׁוֹשָׁנָה. לְקוֹל חֲרוֹת שׁוֹפָר: חֲבָתוֹ מִשְׁנָה. שְׁנִיָּה
 מֵרֵאשׁוֹנָה. חֲטָא כָּל הַנְּשָׁנָה. דְּחוֹת בְּקוֹל שׁוֹפָר: טַבַּע
 בְּרָכוֹת הַנֶּשֶׁע. מוֹל שׁוֹפָרוֹת הַנֶּשֶׁע. מְהוֹר מִהֶם יִשְׁע.
 בְּקוֹל דֵּת שׁוֹפָר: טַנְיָה צִחוֹנִי רַנֶּשֶׁע. בְּשׁוֹבָם מִפְּנֵשֶׁע.
 מְרִיתָם הַנֶּשֶׁעֶשֶׁע. בְּקוֹל שׁוֹפָר: יִטֵּב מִשׁוֹר פָּר.
 וּמֵאֵיל הַמִּשְׁפָּר. יוֹם הַמִּסְפָּר. לְקוֹל חֲרוֹשׁ שׁוֹפָר:

וְחֹזֵי וּמְלִיצֵי. הֵם בְּנֵי אָמִי. וְאֵז נִחְרוּ בִי. לְמַעַן אֲשַׁמַּע
 קוֹל: וְעַל מִשְׁמַרְתָּם. יַעֲמִדוּ וַיִּזְעֲקוּ. וְגַל לָהֶם סוֹד.
 וְהוּא יַעֲנֶם בְּקוֹל: זֶה חֶמֶק מְנִי. אֶסּוּבָב וְאַבְקָשְׁנוּ.
 בְּכָל מָקוֹם הוּא: אֲנִי אִשָּׁא קוֹל: זָכַר דּוּדֵי לְמַטָּה.
 אֲדִיר בַּמָּרוֹם. מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לְמַעַלְהָ קוֹרְאִים
 בְּקוֹל: חֲלִי מַיִם. אֲשֶׁר בָּם שְׂבִילוֹ. דִּבְרוּ תְמוּנָה רַא
 רְאִינוּ. וּלְתִי קוֹל: חֲפִשְׁתִּי יְשִׁימוֹן חַיִּשׁ. וְאָמְרוּ אֵין.
 קָדָם הָיָה עוֹ. בְּעֵתְנִי בְּקוֹל: מַהוֹר הִלֵּל. חָרִים וְעֵבֶר.

deffen Stimme. Meine Propheten und Prediger — Söhne meiner Nation — diese haben mir immer anempfohlen, zu gehorchen seiner Stimme. Sie standen auf ihrer Huth, schrien um Eröffnung göttlicher Geheimnisse, und er ließ sie vernehmen eine Stimme. Aber jetzt ist er ganz von mir gewichen; soll ich wandern, soll ihn suchen? Er ist allenthalben! — wohin soll ich sie schicken, meine Stimme? Wird meines Geliebten hier unten erwähnt, so heißt es: Der Allmächtige ist in den Himmeln droben! und: Voll ist die ganze Erde seiner Majestät! rufen die Obern mit vernehmlicher Stimme. Auch die See in den Gewässern, worauf er seinen Weg gebahnt, sprachen: wir haben keine Gestalt wahrgenommen, sondern eine Stimme. Ich erkundige in der Wüste mich und frage: ist er hier? Nein, antwortete sie; einst, als er seine Lehre verkündete, erschütterte mich eine Stimme. Dort eilte der Heilige über Berge hin,

Am Sonntag.

יָרוּץ לְאַחֲזוֹ. בְּקוֹל חֵיל שׁוֹפָר: וּבְמֹו מַכְנִים בּוֹז. וּמוֹצִיא
 בּוֹז. וּבֶן מִנּוּ יִגִּיזוּ. בְּקוֹל רוּחַ שׁוֹפָר: זֶה מְכָל קְלוֹת
 אֲשֶׁר בְּמִקְוֵי־לוֹת. זִקֵּק לְקַהֲלוֹת. קוֹל תִּקַּע שׁוֹפָר:
 וּמִמִּי עֲקֻלְקֻלוֹת מְחִיבֵי סְקִירוֹת. זָעוּ בְּגִדְוֵעַ מְקַרְלוֹת.
 בְּקוֹל שִׁמְעַ שׁוֹפָר: חֵי מְכָל שָׁנָה. יוֹם זֶה שָׁנָה. חֲקוֹק

בְּקוֹל: גִּלְתִּי שִׁיחַ בְּחֻקָּיו. וְחִבִּי עָרַב. הִטָּה אֶזְנוֹ וְשָׁח.
 הַשְׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ קוֹל: גָּז וּבְרַח מִנִּי. כַּעֲפֹר עַל הָרִי
 בְּתָר. בְּבִקְשׁוֹ דָּת וָאוֹת. בְּמִשְׁכָּנוֹתַי וְאֵין קוֹל: הִלַּג
 מִבְּתָר לְבְּתָר. הִשְׁיבָהוּ אֵלַי. אֲוִלִי יִשָּׂא פָנָיָךְ. עֲקֹב
 שְׁמִיעָךְ בְּקוֹל: הָרוּשׁ מְזֻכָּה לָמוֹ. וְרָאָה שָׁח מוֹרְיָה.
 אֲלֵם פִּיהוּ יְהִי צֶדֶק. לֹלֵא שְׁמִיעָה בְּקוֹל: הָסִר מִחֲלָק.
 יָדַיִם שְׁעִירוֹת. הוֹגָה בְּתַחֲנוּגִים. כִּי לָךְ הַקּוֹל: הוֹשִׁיעַ.
 אֲנִשְׁר לֹא רִנְשַׁבַּח עֲדוֹת. וּמִפִּי יִרְעוּ. לֹא יָסוּף קוֹל:

hören seine Stimme. Als seine Lehre mich noch freudig beschäftigte, damals war mein Gaumen süß; er neigte mir sein Ohr und sprach: laß mich hören deine Stimme! aber schnell verschwand er wieder wie e'n Ofer über Scheideberge, als er Recht und Ordnung in meinen Wohnungen suchte und nicht hörte deren Stimme. Du, Wanderer, zwischen den zerstückten Theilen, bringe ihn mir wieder! vielleicht folgt er dir, weil du gehorsam warst seiner Stimme. Suche Tugenden auf; erwähne des Opferlammes auf Moria (Opferung Isaak's), dessen Dulden sei Tugend für sie (Israel), die nicht gehorchte seiner Stimme. Hilf, daß jenes Beugniß nicht in Vergessenheit komme, daß im Munde seines Saamens nie aufhöre

Am Sonntag.

גוֹלָה עֶמֶק הַדִּין. בְּקוֹל קַפְאוֹן שֹׁפָר: גִּזְרַת דָּת וְדִין
 אִם חִיבְתִּי בְּדִין. גְּרוֹנִי יַעֲקֹב מוֹרַע דִּין. בְּקוֹל עַם
 שׁוֹפָר: הָרֹשׁ וְהָעֵל רִמְיָה. לִפְנֵי מִרְיָה. דַּעַת לְמִרְיָה.
 קוֹל חֲבֵשׁ שׁוֹפָר: דָּחוּי לְכַרְיָה. בְּעַד נְכַרְיָה. הָרוּר
 לְכָל בְּרִיָּה. בְּקוֹל הַעֲבָרַת שׁוֹפָר: הַכְּשֵׁל בְּנִגְזָפוֹ.
 בְּזֶרַת גְּפוֹף. הִצֵּג בְּרִיב צָפוֹף. בְּקוֹל חֲרָדַת שׁוֹפָר:
 הָעֲנֵשׁ בְּאֶפוֹף. וְשֵׁב הַיּוֹת חָפוֹף. הוֹעִירָיו לֵב כָּפוֹף.
 בְּקוֹל כְּפִיפַת שׁוֹפָר: וְאִם שׁוֹד יַעֲלוֹו. וּבְדִין יִלְיוֹו. וְצֶדֶק

אתה נגלית בענין כבודך על עם קדשך לדבר עמם מן
השמים השמעתם קולך ונגלית עליהם בערפלי מחר גם
(כל) העולם כלו חל מפניך ובריות בראשית חרדו ממך
בהגלותך מלכנו על-הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות
ותשמיעם את-הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש
בקלות וברקים עליהם נגלית ובקול שפר עליהם הופעת:

אנוסה לעזרה. אמצא נגדי. אל קרוב לי. בעת
קראי בקול: אשר בעדת אל. בקרבי נצב. ופה
במקדש מעט. אצפצף לו בקול: בקרני דרשני. ששה
פזורה אני. נגורתי ונגאלמתי. בלי להרים קול:
באמור גווי. נדחה היא. שומרה וצלה. לא ישאג

Ich eile nach Hülfe, und finde die Allmacht mir nahe, wenn
ich rufe mit lauter Stimme in göttlicher Gemeinde. In meiner
Mitte hier steht sie da, und hier, in diesem kleinen Heiligthum soll
für sie girren meine Stimme. O, suche und nimm mich auf, mein
Gott! Ich bin ein verirrtes Lamm, jeder scheert mich, und ich muß
verstummen, darf nicht erheben meine Stimme. Meine Scheerer
sprechen: sie ist ja verstoßen, ihr Hirt und Schirm läßt nicht mehr

Am Sonntag.

אשא דעי בצדק. תת לפועלי צדק. אשאלה מנשפטי
צדק. קול להרים בשופר: אין קורא בצדק. רודה
צדק צדק. אקרא שמעה צדק. בקול בלול בשופר:
בנתי במדעי. למרחוק שאת דעי. במוי תרועה בידעי.
בקול מתן שופר: בו בהריעי. ארצה לי רועי. באמצו
ורועי. בקול כח שופר: גשתי ביום דין להתנבח בדין.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן מִזֵּב לְפָנֶיךָ
וּפְקֻדָּנוּ בְּפִקְדֹת יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם וְזָכְרָנוּ
לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְׁבוּעָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה וְהַזָּרְאָה
לְפָנֶיךָ עֵקֶדָה שְׁעָקֵד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל
גֵּב הַמִּזְבֵּחַ וְכַבֵּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךָ בְּלִבְבִי שָׁלֵם כֵּן
וְכַבֵּשׁ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעֲסֶךָ מֵעַלֵּינוּ וּבְטוֹבָךָ הַגָּדוֹל יִשׁוּב
חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעַמָּךְ וּמֵעִירָךְ וּמִנִּחַלֶיךָ. וְכֵן לָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהַבְּטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי
מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית
רַאשֵׁינִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
הַגּוֹיִם לְהַיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָ:

Wenn eine מילה ברית ist wird dieses gebetet.

זכור ברית אברהם ועקדת יצחק וה' שב
שבות אהלי יעקוב והושיענו למען שמך:

כִּי זָכַר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה הוּא מַעֲוֹלָם וְאִין שְׂכָחָה
לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ. וְעֵקֶדְתָּ יִצְחָק לְזִרְעוֹ (שֶׁל־יַעֲקֹב) הַיּוֹם
בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ זָכַר הַבְּרִית:

תקיעה: שברים: תקיעה:

הַיּוֹם הַזֶּה עוֹלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט. כָּל יִצְוֵי
עוֹלָמִים. אִם כְּבָנִים. אִם כְּעַבְדִּים. אִם כְּבָנִים רַחֲמָנוּ
בְּרַחֲמֵם אָב עַל בָּנִים. וְאִם כְּעַבְדִּים עֵינֵינוּ לָךְ תְּלוּיֹת.
עַד שֶׁתַּחֲנֵנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר מִשְׁפָּטָנוּ אִיּוֹם קָדוֹשׁ:

אַרְשֵׁת שְׂפָתֵינוּ יַעֲרֹב לְפָנֶיךָ אֵל רַם וְנִשְׂאָ. מִבֵּין
וּמֵאֲזִין מִבֵּיט וּמִקְשִׁיב לְקוֹל (בִּשְׁמֵי וְזָכְרוֹן) תִּקְוַתָּנוּ
וְהַקְבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֶדֶר וְכְרוֹנוֹתָנוּ:

בְּכָתוּב בְּדִבְרֵי קִדְשֶׁךָ זָכָר עֲדִיתָ קִנְיַת קֶדֶם גְּאֻלָּתְךָ
 שִׁבְט נַחֲלָתְךָ הָרַח צִיּוֹן וְהָ שְׁכֵנֶתָּ בּוֹ:
 הָרַח אִישׁ תָּם. בְּמִי זָרְעוּ יִכְנֶה. שִׁבְלֵי יָדָיו. לְמַעַן
 זִכְרוֹן: מִ'תִּרְפֶּק מְשׁוּל אֲפָרִים. בְּשַׁעֲשׁוּעַ יֶלֶד וּבֶן
 יָקִיר. הֵלֵא בְּכוֹרֵי הוּא. חֲקָתָ לְזִכְרוֹן:
 בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ הֵבֵן יָקִיר לִי אֲפָרִים אִם יֶלֶד
 שַׁעֲשׁוּעִים כִּי מִדֵּי דִבְרֵי בּוֹ זָכָר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ
 מֵעִי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נָאִם יי:

Nachdem Vater Jakob, der Biedermann, nachgedacht hatte, nach welchem von beiden Söhnen sein Saamen genannt werden sollte, legte er mit Bedacht seine Rechte auf Ephraim's Haupt. O, nimm auch du ihn liebevoll auf, Ephraim, den holden Knaben, den theuren Sohn! Manntest du ihn nicht deinen Erstgeborenen und schriebst es nieder zum Andenken? —

Am Sonntag.

וּבְדִבְרֵי קִדְשֶׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר זָכָר עָשִׂיתָ לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן
 וְרַחוּם יי: וְנֶאֱמַר טָרַף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכָּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
 וְנֶאֱמַר וַיִּזְכָּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרַב חֲסָדָיו: וְעַל יַד
 עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר הָלוֹךְ וְקָרְאתָ בְּאָזְנֵי
 יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ
 אֲהַבֶּתָּ כָּל־לוֹתֶיךָ דָּבַתְךָ אַחֲרֵי בְּמִדְבָּר בְּאַרְצָן לֹא
 זָרְעָה: וְנֶאֱמַר וַיִּזְכְּרֵנִי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אֲזַכְּרָךְ בִּימֵי
 נְעוּרֶיךָ וְהִקִּימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וְנֶאֱמַר הֵבֵן יָקִיר
 לִי אֲפָרִים אִם יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים כִּי מִדֵּי דִבְרֵי בּוֹ זָכָר
 אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעִי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נָאִם יי:

נִשְׁחַתּוּ עִם זֶה. שָׁאַתְּ נִשְׁמָצָה בְּקִמְיָהֶם. נָשָׂם פָּסֶל וְלֹא
 יָאֵל. נָשְׁתּוּ לְזִכְרוֹן: ה' נִשְׁכְּלוּ כִמְעַט רָגַע. לוֹלִי קָם בַּפָּרֶץ.
 מַעֲוֹרָר נִשְׁבּוּעָה. וְבָרִית לְזִכְרוֹן:

כִּכְתּוּב בְּרִיתְךָ זִכֹּר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל
 עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרָבָה
 אֶת זִרְעֶכֶם כְּכִכְבִּי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר
 אָמַרְתִּי אֵתָּן לְזִרְעֶכֶם וְנָחֻלוּ לְעוֹלָם:

תַּעֲבֹת מָאוּ. עֲרַת כָּל לְאֻמִּים. חֲשַׁקְתָּנוּ מִיָּהֵם עֲרוֹת
 לְזִכְרוֹן: ה' דּוֹר נִשְׁכַּח קִנְיָתָהּ. קִנְיָנוּ נִשְׁנִיתָ. כִּי נִשְׁכַּחְנוּ
 מִזִּכְרוֹן:

Dies Volk wurde dann abtrünnig, und setzte sich der Schmach
 seiner Widersacher aus; es stellte ein Gözenbild auf, eine Unmacht
 zum Andenken. Schon ward Verderben über es beschlossen, hätte
 Moses sich dem Einbruch nicht entgegengestellt, nicht den göttlichen
 Schwur und Bund gebracht in Andenken.

Von da an beschloßest du, jede heidnische Gemeinde zu verab-
 scheuen und dein Wohlgefallen an uns zu haben — ein ewig Zeug-
 niß zum Andenken. Statt einer verrufenen Münze hast du einst
 eine alte, vergessene wieder aufgenommen; o, nimm auch uns wieder
 auf! lange schon ist es vergessen, unser Andenken!

Am Sonntag.

בְּתוֹרָתְךָ וּזְכוֹר אֱלֹהִים אֶת־נַח וְאֵת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־
 כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּתִיבָה וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־
 הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם
 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־
 יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר וַיִּזְכֹּרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶת־בְּרִיתִי
 יִצְחָק וְאֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

ככתוב בדברי קדשך זכר לעולם בריתו דבר צורה
לאֵלֶּה דֹּד:

רם חשק מאד. בכלת נעורים. הרוגיה וענייה. תתה
לזכרון: מ'רצה אחריה. בגיא ציה וצלמורת. אהבת
כלולותיה. תעש לזכרון:

ככתוב על יד נביאך הלק וקראת באזני ירושלם
לאמר כה אמר יי זכרתי לך חסד נעוריה אהבת
כלולותיה לכתך אחרי במדבר בארץ לא ורועה:

Mächtiges Wohlgefallen hast du, Allerhabenster, an deiner
Jugendbraut (Israel) gezeigt; ihre Qual und Leiden nahmst du in
Andenken. Sie folgte dir in jener finstern Wüste nach; o möchte
dir jenes zärtliche Vertrauen kommen in Andenken.

Am Sonntag.

מהיום יזכור: גרון להקשב. מעם שמו חושב. גליות
להושב. ביום תקע יזכור: זכר בזהל וחומה. קרב
ומלחמה. בקוע חומה. לחומת ים יזכור: באדם
ובבהמה. אם הקנם מהומה. בצור קול דומה.
לאדמה יזכור: זכר אמונה ושקר. און שית וסקר.
אות פקדת בקר. לרגעים יזכור: מ' אם לזול אם ליקר.
או לטעת או לעקר. אנוש בדקדוק וחקר. למשפט
יזכור:

וגם את נח באהבה זכרת ותפקדהו בדבר ישועה
ורחמים בהביאך את מי המבול לשחת כל בשר מפני
רוע מעלליהם. על בן זכרוננו בא לפניך יי אלהינו.
להרבות זרעו כעפרות תבל. וצאצאיו כחול הים: ככתוב

כְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ אֲזַנְדְּבֵרוּ יִירָאִי יְיָ אִישׁ אֶחָד
רָעָהוּ וַיִּקְנֶשׁב יְיָ וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו לִירָאִי
יְיָ וּלְחַשְׁבֵי שְׁמוֹ:

צָצוּ שְׁעָלִים. מִחֲבָלִים כְּרָמִים. לְהַכְרִית מִגֶּפֶן. שָׁרֵשׁ
זִכְרוֹן: ח' צָרָרוּם בְּפֶרֶךְ. נֶאֱקוּ וְנוֹשְׁעוּ בְּכֶשֶׁר הַיְרֵרִי
קָדָם. הוֹחֵק לְזִכְרוֹן:

כְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֲבֹרָתָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב:
קָדָם בְּנִתָּה לְדוֹרוֹת. אֲזַיִן בָּהֶם חֶפֶץ. חֲלַפְתָּם
וַאֲבֹדְתָם. מִדְּיוֹרֵת לְזִכְרוֹן: ח' קָחְתָּה דוֹר מֵאֲלֶלְךָ.
אֲמָרֶיךָ הִנֵּחַ לָתֶם. לְמַעַנָם בְּכָל דוֹר. חֲקָתָה לְזִכְרוֹן:

Jene schlaunen Füchse (Aegypter), die Verderber des Weingar-
tens, trachteten den Stamm von deinem Weinstocke (Israel) zu
vernichten, und zu vertilgen dessen Andenken. Sie haben dein Volk
gequält durch schwere Arbeit; es schrie zu dir und ward erlöst,
du dachtest der Frömmigkeit der Urbäter, welche vor dir aufgezeich-
net war zum Andenken.

In der Vorwelt merkest du eine unnütze Geschlechtsfolge und
ießeſt ſie verſchwinden — ſie kamen nicht mehr in Andenken.

Das tauſendſte Geſchlecht nahnſt du auf, übergabſt ihm deine
Schriften und zeichneſt ſie der Nachwelt auf zum Andenken.

Am Sonntag.

הַמֶּזֶן שְׂאוֹן בְּרוּאִים. יַעֲבֹרוּ לְפָנָיו כְּמָרִיאִים. הֲלֹא כִמּוֹ
רָאוּיִים. לְכָל אֶחָד יִזְכֹּר: זִכְרֵה דְּלוֹת וְעֶשֶׂה. בְּצוּרָת
וְחֶשֶׁר. דּוֹפִי וְגַם יֶשֶׁר. בְּדִין דְּהוּא יִזְכֹּר: דְּבֵר גְּלוּ
וְסִתֵּר. בְּנִינּוֹת וְסוֹרֵתֵר. דִּי חֶסֶד וְיִתֵּר. לְקַצֵּב יִזְכֹּר:
זִכְרֵה גְּנוּגִים לִישָׁב. בְּמִדְבָּר וְיוֹשֵׁב. גְּנֶשֶׁם וְרוּחַ לִישָׁב.

בְּקֶבֶר לְזִכְרוֹן: מ' עֹרֶרֶת אִו בַּפֶּעַל. עֹרֶרְנוּ בְּלֹא כַּעַל.
 הֵלֵא לְנִפְלְאוֹתֶיךָ. תַּעַשׂ לְזִכְרוֹן:
 כְּכַתּוּב בְּדִבְרֵי קִדְשֶׁךָ. זִכֹּר עֲשֹׂה לְנִפְלְאוֹתֶיךָ חֲנוּן
 וְרַחוּם יי: וְנֹאמַר מִרְחָנְתָּן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעַלְמֵי בְרִיתוֹ:
 פָּנֶה אֱלֹהִים. בְּיוֹשְׁבֵי גָנִים. מִקְנֵי לְגַדְבְּרֵימוֹ. בְּדַת
 לְזִכְרוֹן: מ' פַּעַל לְפָנֶיךָ. וְשִׁכַּרְם אֶתְךָ. מִזְכֵּלִי לֶחֶם
 הַעֲצָבִים. בִּסְפָר לְזִכְרוֹן:

gleichem; kann man im Grabe deine Treue rühmen zum Andenken?
 Vormalß nahmst du dich unserer der Tugenden halber an. O,
 nimm dich auch der Tugendlosen an! Stifte deinen Wundern
 ein Andenken.

Wende, o Gott, dein Angesicht denen zu, die in deinem Garten
 (בית המדרש) weilen und beständig mit deiner Lehre sich beschäf-
 tigen zum Andenken! Sie führen ein mühseliges Leben; ihre
 Tugend und ihre Belohnungen stehen bei dir im Buche, eingeschrie-
 ben zum Andenken.

Am Sonntag.

חַצוֹת לַיְלָה. וְרִמּוֹדוֹת מִשְׁפָּטֵי לַיְלָה. חֲנֹשֶׁךְ בְּאַנְשׁוֹן
 לַיְלָה. נִגּוֹנוֹ לָמוֹ יִזְכּוֹר: חֲקֹר מִפְּקֹד לַיְלָה. יִגִּיהַּ בְּלֵהָב
 לַיְלָה. חֶק יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה. לְגִיָּהֶם יִזְכּוֹר: זִכֹּר זֶה
 זְכוּל. אֲשֶׁר בְּבִצְעֵי חֲבוּל. זְדוֹנוֹת סָבוּל. עוֹד בֶּל יִזְכּוֹר:
 זַעַם כְּמָבוּל. אִם יֵצֵאֶהָ לְחֲבוּל. זִכְרָן יִרְחַ בּוּל. לְחִמָּלָה
 יִזְכּוֹר: זִכֹּר וְכַח כָּל פֶּעַל. בִּקּוֹ וּפְלִס יַעַל. וְאִם בְּמֶרֶד
 וְאִם בְּמַעַל. רַב חֶסֶד יִזְכּוֹר: וְאִם טוֹב וְאִם רָע. אֲשֶׁר
 בּוֹ יֵאָרֶע. וְסִתּוֹ יִפְרַע. בְּסִמְלֵי מִלְּזִכּוֹר: זִכֹּר הַחַיִּים.
 עַד כְּמָה הֵם חַיִּים. הֵן לְמִוֹת אִם לְחַיִּים. חַי חַי יִזְכּוֹר:

גִּיד פְּנֵי גִבּוֹר. מַעֲשָׂיו יוֹכִיחוּ. וַיַּעֲנֶה בּוֹ כַּחֲשׂוֹ. עַד
 לְזִכְרוֹן: שִׁיתוּ מִזְמוֹת אֵל. יַחַד כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. עֹבְרֵי
 תַּחֲתָיִם שִׁבְטֵי. כִּצְאוֹן לְזִכְרוֹן: מִן סוּגֵר הַדָּלָת. בְּעַד
 הַמִּימִים בְּזַעַם. עַד בֹּא קֶצֶם. יֵצֵאת לְזִכְרוֹן:
 כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נַח וְאֶת כָּל הַחַיִּיה
 וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּכָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ
 עַל הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ הַמָּיִם:
 עָשָׂה פֶּלֶא לַחַיִּים. לְבַל יִהְיוּ כַּמֵּתִים. הָיִשׁ אֲמַתְךָ.

aufgeschrieben zum Andenken? Seine Handlungen selbst geben ihn an, strafen ihn Lügen und treten als Zeugen auf zum Andenken. Sprecht ehrfurchtsvoll vom Rathschlusse des Allmächtigen, ihr Menschenkinder alle, die ihr unter dem Hirtenstab wie Schafe gemustert werdet zum Andenken. Es war des Allmächtigen Rathschluß, seine Frommen (Noa und dessen Familie) in jenen Unglückstagen in die Arche zu verschließen, bis zur Zeit ihres Herausganges zum Andenken.

Zeige den Lebendigen Wunderthaten, laß sie nicht den Todten

Am Sonntag.

בְּקוֹר סִפְּרִים. סִתְרִים מִסִּפְּרִים. לְשָׁנֵי עֶפְרַיִם. לְצִדֵּק
 יִזְכֹּר: זִכָּר כְּבוֹד מִשְׁכָּן. מְקוֹם דָּוִד שָׁכָן. כְּרוּבִים בּוֹ
 שָׁכָן. חֶסֶד גְּעוּרִים יִזְכֹּר: כִּיֹּזר עִם כֵּן. וְנָעַם קוֹל דּוֹכֵן.
 כְּבִיר כִּיּוֹם מוֹכֵן. לְנִבּוֹנִים יִזְכֹּר: זִכָּר יֵלִיד נוֹן. וּמִשְׁפָּטֵי
 אֲזוּרֵי אֶפְרַיִם. יִזְכְּרוּ בְּרַנּוֹן. פֶּלֶאם לְזִכָּר: יִקְנֶשׁ בֶּרֶק
 הַיָּשָׁנוֹן. אִם הִשְׁלַף לְתֹאנֹן. יִקְנִיב תַּחֲנוּן. חֲנוּנֵי
 לְזִכָּר: זִכָּר טַעַם שְׁפָטִים. וְאוֹת קִצִּיר חֲטִיִּם. טַפְּשׁ
 שׁוֹטִים. יַחֲתֵל מִלְּזִכָּר: טָרַח אַרְבַּעַת שְׁפָטִים. אִם
 גַּעֲנֵשׁוּ נִשְׁפָּטִים. טָבַע מִשְׁפָּטִים. אֲשֶׁר שָׁם יִזְכֹּר: זִכָּר

וַאֲנִי לְזִכְרוֹן: כִּי הֵם בְּזִרְעִי. עֲדִיקָה לֹא בָאוּ. רוֹמְמוֹתֶיךָ
 בְּפִידָהֶם. שָׁמוּ לְזִכְרוֹן: לְיוֹם זֶה נִכְמָם. סִכְכֵם חֲשִׁבוֹנוֹת.
 תַּחֲלֶה לְיָמִים. וְרֹאשׁ לְזִכְרוֹן: לְהִקָּרָא בּוֹ. כָּתַב עֵט
 וְשִׁמִּיר. גָּלוּי וּבֵאֵר. וַיִּדְוַע לְזִכְרוֹן: מָוֶת וְחַיִּים. שְׁלוֹם
 וּמִלְחָמוֹת. צַחֲצָחוֹת וְשִׁבְעַת. בָּאִים לְזִכְרוֹן: מַעֲלָלֵי גִבּוֹר.
 וּמִסְפַּר צַעֲדָיו. נִשְׁכָּחוּ מֵאֲנוּשׁ. וְלֹאֵל לְזִכְרוֹן: נִסְתָּרָה
 דְּרָכִי. מִי יוֹכַל שִׁיחַ. לַשָּׂא נִכְתָּב לִי. חֲטָא רְזִיזָה לְזִכְרוֹן:

ner Erhaltung bei, doch war es deine Barmherzigkeit, die ich immer suchte; wäre diese nicht gewesen, so wäre es lange schon vergessen, mein Andenken. Heute ist der bestimmte Tag zum Abschlusse aller Rechnungen (der Menschenthaten); er ist der Tage Anfang, er der Erste, zu der Welterschöpfung Andenken. An ihm werden alle aufgezeichnete Menschenthaten laut und deutlich vorgelesen und kund zum Andenken. Tod und Leben, Friede und Krieg, Mangel und Ueberfluß, Alles kommt heute in Andenken. Die Handlungen eines jeden Mannes sowohl, als die Anzahl seiner Tritte, die längst von ihm vergessen, kommen heute vor Gott in Andenken. Wer kann sagen: Meine Handlungen sind heimlich, fälschlich wird mir ein Vergehen

Am Sonntag.

וְעֵלָם. בּוֹ כִּמְאֹז יִזְכֹּר: שְׁרִיגָיו בְּמַעֲלָם. וַיֹּאמֶר לְגַעֲלָם.
 שִׁיחֹו יוֹעִילָם. בְּרִית לְזִכּוֹר: זִכָּר נִקְוֵי מַטּוֹת. שְׁבוּעוֹת
 מַטּוֹת. נִדְיָדוֹת הַמַּטּוֹת. לְאַמְצָם יִזְכֹּר: נִשְׁאִי עַל
 מוֹטָת. אִם פֶּץ לְהַמַּטּוֹת. נִפְץ חֲדָר הַמַּטּוֹת. לְכַפּוֹר
 יִזְכֹּר: זִכָּר מִצֻּקִּים. יִסּוֹד מוֹצֻקִּים. מִכְּעֵלָם לְצַעֲקִים.
 בְּפוֹט חָשׁ לְזִכּוֹר: מִפִּי יוֹנְקִים. יֵאָשֶׁר בְּסוּף נֶאֱקִים.
 מֵאֶמֶר בְּרִית וְחֻקִּים. דְּבַר קִדְשׁוֹ יִזְכֹּר: זִכָּר לִין כְּפָרִים.
 וַאֲמָרִי שְׁפָרִים. לְמִשְׁלָמֵי פָרִים. בְּשִׁפְפָה יִזְכֹּר: לְעֵרָה

מוֹכָרוֹן: חֵי לְרֵאוֹת בְּרִית. בְּדַבְּרוֹ קִנְיָתִי. כִּי עֲזָבוּ עָם.
 בְּרִית וּמוֹכָרוֹן. מָרָם הָיָה לִי. מִכֶּפֶר פָּנִים. מִנְחָה הִלַּכְתָּ.
 בְּשֹׁחַר לְמוֹכָרוֹן: טָרַף נֶרֶד וְסַמִּים. לְמִסַּב חֲדָרָיו. דָּם
 וְחֶלֶב לְנִיחָח. וְלֶחֶם הַפָּנִים לְמוֹכָרוֹן: יִצְגֹתִי עַל גִּחְלִי
 רִיקָה. כִּי לֹא אֶלְמָן. שִׁתִּי לְמוֹכָרוֹן: יָהּ אֲבַטַח בָּךְ. וְלֹא
 בְּנִדְיָבִים. כִּי הֵם בִּקְקָר. וְלִנְצַח שְׁמֶךָ לְמוֹכָרוֹן: כָּד
 אֵלֶּה סִמְבוֹנִי. וְרַחֲמֶיךָ בִּקְשִׁיתִי. לוֹדֵא הֵם תִּמְתִּי.

wohl auf Regen hoffen, in Zuversicht auf Elias, der vermögend war, jenem entseelten Kinde das Leben wiederzugeben. Er eiferte Gottes Eifer und sprach: Ich eifere, weil dein Volk deinen Bund übertreten! und noch lebt er zum ewigen Andenken. Ja, vormalß hatte ich manche Mittel, Gott zu besänftigen; ich ließ Speiseopfer vorangehen, ließ in seinem Tempel Narden und mehrere Spezereien räuchern, besprengte seinen Altar mit Opferblut, machte von Unschlitt einen angenehmen Duft und legte auf seinen Tisch das Schaubrod (לחם הפנים) zum Andenken. Aber jetzt — verlustig alles dessen, stehe ich zehrend da wie ein leerer Topf auf Glut — du hast es mir verheißen, mich nicht verwüstet zu lassen, und diese Verheißung bringe ich nun in Andenken. Dir allein, Gott, vertraue ich, nicht jenen Biedern! sie liegen nun im Grabe, nur dein Name bleibt in Ewigkeit im Andenken. Jene trugen zwar zu mei-

Am Sonntag.

שְׂאוֹר. בָּרִיב בַּל יִזְכּוֹר: וְכָר פָּעֵלֶת אֲזָרָה. הַעֲרָתָה
 מִמוֹזָרָה. פָּעֵלוֹ יִזְרַח בִּקְקָר שְׁנִים יִזְכּוֹר: פַּח אִם הָטָרָה.
 פְּרָחִיו לְמָרָה. פִּלּוּלוֹ יִצְרָה. בְּעֶדֶם יִזְכּוֹר: וְכָר עֲקֵדָת
 מוֹרִיָּה. כְּתִיבִית רֵאִיָּה. עֲרִי עָרוֹם וְעֲרִיָּה. סְבוּכוֹ יִזְכּוֹר:
 עֶצֶב טָרִיָּה. אִם כּוֹאֲבָה פּוֹרִיָּה. עֲתָרוֹ לְרֵאִיָּה. וְלִזְכוּת
 יִזְכּוֹר: וְכָר סֶלֶם חָלָם. וְעֲלִיו מַחוֹלָלָם. שְׂרִי אֲרַבֵּעַ

אָנוֹשׁ. תְּהִי לְזִכְרוֹן. הָיִשׁ מִי יִכָּלֵל. וַיָּשִׁיב חִימָה. וַיּוֹחֶק
לְדוֹרֹת שְׁמוֹ לְזִכְרוֹן: וּמִי שׁוֹנֵא בַצֵּעַ יִדְבָּר עֲנוּ בִי. וַיַּעַן
וַיֹּאמֶר עַד. אֲדוֹן לְזִכְרוֹן: וּבִטְלָה חֶרֶב יִכַּפֵּר בְּעַדָּנוּ.
וּבְנִגְדֵי שְׁנֵי עַפָּרִים. יַעַל לְזִכְרוֹן: זַעַף יֵרָא וַיֹּאמֶר. תְּהִי
יָדְךָ בִי. אֲשֶׁר כָּלֵב אֶלְהִיו. הוּא לְזִכְרוֹן: זַעַק וְהִשְׁיב.
חֶרֶב אֶל נִדְנָה. וְהוֹשַׁת לוֹ בְּשִׁמְשׁ. כִּם לְזִכְרוֹן: הִכַּתִּי
בְּעֵת עֶצֶר. לְפֹתֶיךָ וּמִמָּטִיר. כְּמִשְׁיב רֹוח לַיֵּלֶד. אָבוֹד

Gott, wenn ich vor dir bete! In meiner Mitte findet sich keiner mehr, der es verdient, aufgezeichnet zu werden zum Andenken. Wo ist einer wie Pinchas, der flehend deinen Grimm besänftigen, dessen Namen der Zukunft aufgezeichnet werden könnte zum Andenken. Wo giebt es einen Uneigennütigen (gleich Samuel), welcher sagte: Bezeugt wider mich! wo der Herr selbst ihm das Zeugniß der Treue gab zum Andenken? Er war's, der ein Säuglamm opferte für uns zur Versöhnung; sein Ruhm bleibt — wie der von Moses und Ahron — beständig im Andenken. Wo giebt es noch einen David, welcher — als er den Grimm des Herrn sah — ausrief: Vollführe deinen Streich an mir! Er war nach dem Sinne Gottes, er flehte ihn an, und des Engels verderbendes Schwert ward in die Scheide gesteckt; sein Thron ward, der Sonne gleich, gegründet zum ewigen Andenken. Bei jener Dürre dort konnte ich

Am Sonntag.

רְשׁוֹם סְפֹרוֹת. לְמִסְפַּר חוֹל יִזְכוֹר: רִבַּע מִסְפָּרוֹת.
מִחֲנֵנֵי לְכַפָּרֹת. רִגְשׁ שׁוֹפָרֹת. לְשִׁפְרָרִם יִזְכוֹר: זִכָּר
קְרִיאַת סֵפֶר. אֲשֶׁר נִלְמִי שִׁפָּר. קָצַב לוֹ בְּסֵפֶר. בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר לְזִכְרוֹר: קִנְצָה אִם הִחֲרַט בְּסֵפֶר. לְבִלְתִּי מִצּוֹא
כִּפָּר. קִיּוֹם זִכְרוֹן זֶה סֵפֶר. לְפָנָיו יִזְכוֹר: זִכָּר צָפוֹן
מִרְדֵּי אֹר. תָּמִים דּוֹר כָּאוֹר. צִיָּה כְּחַר לָאוֹר. קְנוּיָיו
יִזְכוֹר: צְפוּפִים פְּנֵי נָאוֹר. מִשְׁפָּטִם תַּת לָאוֹר. צִחֲוֵן רוֹעַ

לַחֵק לִי. יוֹם לְזִכְרוֹן: בְּבֹאֵי לְמִשְׁפָּט. בְּמִי אֲשַׁעַן. וּמִי
 יִחַפֵּשׂ לִי. צֶדֶק לְזִכְרוֹן: בְּאִבּוֹת בְּטַחְתִּי. וּפְעֻלָּם
 אֲכַלְתִּי. וְהֵם הָיוּ לִי. קָדֶם לְזִכְרוֹן: גְּבֻרַת זְרוּעֵי. כְּשָׁח
 מִחֲנִי נָא. לְבַל יִפּוּחַ מְנִי. שֵׁם זִכְרוֹן: גִּבֹּר אִם יַעֲמֹד
 לְפָנָיו הַיּוֹעִיל. בְּעֵרַת יִבְקֶשׁ מְנִי. זְכוּת לְזִכְרוֹן: דַּעְתִּי
 בְּלוֹבֵשׁ אִפּוֹד. וְחֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט. אֲשֶׁר בָּם הוֹחֵק. שְׁמִי
 לְזִכְרוֹן: דִּלֵּג בְּמַחְתָּה. עַד יַעֲצֹר נֶגֶף. בְּנִשְׁת זֶר מַכְהֵן.
 יִקּוֹד לְזִכְרוֹן: הַבִּיטָה אֵל. בְּעֲמָדֵי לְפָנֶיךָ. אֵין בְּקֶרְבִּי

mungsvollen und flehen zu ihm, der mir diesen Tag bestimmt zum
 Andenken. Ich komme nun vor Gericht; wer kann mich da ver=
 theidigen? wer kann mir Tugenden auffinden zum Andenken? Sonst
 hatte ich mein Vertrauen auf die Urbäter; aber lange schon habe
 ich ihrer frommen Thaten genossen, die mir vormals dienten zum
 Andenken. Dort fand ich mächtige Unterstützung als Moses sprach
 נָא; diese Worte erhielten mir Namen und Andenken. Und
 hätte ich auch einen fertigen Beter, wird er mir wohl frommen,
 wenn Tugend von mir erfordert wird zum Andenken? Wie vergnügt
 konnte ich damals sein, Als Ahron daherzog im Priestermantel und
 Brustschild, wo mein Name eingegraben war zum Andenken!
 Schnell eilte er dort mit der Pfanne herbei und that dem Sterben
 einhalt, als jener Gemeine Korach zu räuchern sich nahte und ver=
 zehrt wurde vom Feuer des Andenkens. Erbarme dich mein, o

Am Sonntag.

לְמַאֲם. יוֹצֵר בְּלִיזְכוֹר: תּוֹכַחַת מַעַשׂ. אִם יִצְאָה בְּכַעַם.
 תּוֹמֵךְ לְמַעַנּוֹ יַעַשׂ. וַיִּצְוֶרִים יִזְכוֹר. וְכָר שְׁמִבְרֵאשִׁית.
 תְּבוֹאֵת רֵאשִׁית. שְׂרֵשׁ בְּכוֹר רֵאשִׁית. יִרְאֵ וַיִּזְכוֹר: שְׁצַף
 חֲרִישִׁית. אִם חָר לְהַשִּׁיר. שׁוֹבֵה אֲשֶׁר הַשִּׁיר.
 לְשׁוֹבְבִים יִזְכוֹר: וְכָר רֵאשׁ עֲפָרוֹת. וְתוֹלְדוֹת סְפּוֹרוֹת.

מִפְּנֵי. הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. צוּפָה וּמִבֵּית
 עַד סוּף כָּל־הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חוֹק וּזְכוֹן לְהַפְקִיד כָּל
 רוּחַ וְנַפֶּשׁ. לְהַזְכִּיר מַעֲשִׂים רַבִּים וְהַמּוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין
 תִּכְלִית. מִרְאֵשִׁית כּוֹזֶאת הוֹדֵעֶת. וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גְּלִית.
 וְהַיּוֹם תִּחְלֶלֶת מַעֲשֶׂיךָ וּזְכוֹן לְיוֹם רֵאשִׁוֹן. כִּי חֵק
 לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ
 יֹאמַר אִיוּז לַחֶרֶב. וְאִיוּז לְשָׁלוֹם. אִיוּז לְרָעָב. וְאִיוּז
 לְשִׁבְעָה. וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפְקְדוּ. לְהוֹדִירָם לַחַיִּים וּלְמָוֶת. מִי
 לֹא נִפְקֵד כְּתוּם הַיּוֹם. כִּי זָכַר כָּל הַיְצוֹר לְפָנֶיךָ בָּא.
 מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ. וְעַל־לֵלוֹת מַצְעָדֵי גִבּוֹר. מַחֲשָׁבוֹת
 אָדָם וְתַחֲבוּלוֹתָיו וַיִּצְרֵי מַעֲלָלֵי אִישׁ. אֲשֶׁר־י אִישׁ שָׁלֹא
 יִשְׁכַּחֲךָ. וּבֶן אָדָם יִתְאַמֵּץ־בָּךְ. כִּי דוֹר־שִׁיךָ לְעוֹלָם לֹא
 יִכָּשְׁלוּ. וְלֹא יִכָּלְמוּ לְנֶצַח כָּל־הַחוֹסִים בָּךְ: כִּי זָכַר כָּל
 הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָּלֶם:

וְגַם אֶת נַח בְּאַהֲבָה וְכֶרֶת. וְתִפְקְדֶהוּ בְּדָבָר יִשְׁוּעָה
 וְרַחֲמִים בְּהִבְיָאֶךָ אֶת־מִי הַמְּבֹרַךְ לְשַׁחַת כָּל־בֶּשָׂר
 מִפְּנֵי רוּעַ מַעֲלָלֵיהֶם. עַל־כֵּן וּזְכוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 לְהִרְבּוֹת וְרָעוּ כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל וְצִאֲצָאִיו כַּחֲזוֹל הַיָּם:

יִפְתָּח בְּמַעֲשֵׂי. אֲדָאג בְּכָל עֵת. אִירָא בְּיוֹם דִּין.
 בְּכוֹאֵי לְזָכוֹן: אֲדַרְוֵשׁ לְחַנוּן. אֲחַלָּה לְרַחוּם. אֲחַנּוּן

Meine Handlungen machen mir Angst, setzen mich in beständige Sorgen; ich fürchte den Gerichtstag, da ich gebracht werde in Andenken. Den Allgnädigsten will ich suchen, anbeten den Erbar-

Am Sonntag.

זָכַר תִּחְלֶלֶת כָּל מַעֲשֵׂי. אֲשֶׁר בְּכָל שָׁנָה נַעֲשֶׂה: תוֹחַ לְתָם

על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
 ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:
 אלהינו ואלהי אבותינו מלך על כל העולם כלו
 בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרה והופע בהדר גאון
 עזך על כל יושבי תבל ארצך. וידע כל פעול כי אתה
 פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר
 נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:
 קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך
 ושמחנו בישועתך. וטהור לבנו לעבדך באמת כי
 אתה אלהים אמת ודברך אמת וקיים לעד. ברוך
 אתה יי מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל יצורי
 עולמים. אם בנים. אם בעבדים. אם בנים רחמנו
 ברחם אב על בנים. ואם בעבדים עינינו לך תלויות.
 עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:
 ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא. מבין
 ומאזין מביט ומקשיב לקול (בשבת וזכרון) תרועתנו
 ורקבל ברחמים וברצון סדר מלכותנו:

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם לפניך
 נגלו כל תעלמות והמזן נסתרות שמבראשית: אין
 שכחה לפני כסא כבודך. ואין נסתר מנגד עיניך:
 אתה זוכר את כל המפעל. וגם כל היצור לא נכחד

כְּכָתוּב בְּדִבְרֵי קֹדֶשׁ יְיָ מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבֶשׁ יְיָ עֹז
הַתְּאֹרֶךְ אֵף תִּכּוֹן תִּבֵּל בְּל תִּמּוּט:
תִּקּוֹם גּוֹיִם. תִּזְכֶּיחַ לְאֻמִּים. תִּשְׁבּוֹר מִטָּה רָשָׁע.
מוֹנֵשׁל הַמְּלוּכָה: מ' תַּחֲלִיף אֱלִילִים. תִּשְׁגֵּב לְבָדָה.
תִּקְרָא נֶצַח. יַחֲיד בְּמְלוּכָה:
כְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ וְהִיא יְיָ לְמֶלֶךְ

wirft Völker heimsuchen, Staaten strafen, zerbrechen den Stab der Ungerechtigkeit, des Wüthrichs in der Regierung. — Wirft die Abgötter verschwinden lassen, allein erhaben sein und in Ewigkeit erkannt sein als Einziger in der Regierung.

Am Sonntag.

כְּכָתוּב בְּתוֹרָתָהּ יְהוָה וּמֶלֶךְ לְעָלָם וָעֶד:
וְנֹאמַר לֹא הָבִיט אֶזְנוֹ בִּיעָקֹב וְלֹא רָאָה עֲמָל בְּיִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ וְתַרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֹאמַר וַיְהִי בְיִשְׂרָאֵל
מֶלֶךְ בְּהַתְּאֵסֶף רָאשֵׁי עַם יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי
קֹדֶשׁ כְּכָתוּב לֵאמֹר כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹנֵשׁל בַּגּוֹיִם:
וְנֹאמַר יְיָ מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבֶשׁ יְיָ עֹז הַתְּאֹרֶךְ אֵף תִּכּוֹן
תִּבֵּל בְּל תִּמּוּט וְנֹאמַר שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ
עֶזְרָא וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מְלַחְמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
וַיִּשָּׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד יְיָ עֶזְרָא זֶה הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה: וְעַל יְדֵי
עֲבָדֶיהָ הַנְּבִיאִים כְּכָתוּב לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וְגִאֲלוֹ יְיָ עֶזְרָא זֶה אֲנִי רָאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלָעָדִי אֵין
אֱלֹהִים: וְנֹאמַר וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת־
הַר עֲשׂוֹ וְהִיתָה לִּי הַמְּלוּכָה: וְנֹאמַר וְהִיא יְיָ לְמֶלֶךְ

בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹט
 אֶת הָהָר עָשׂוּ וְהָיְתָה לִי הַמְּלוּכָה:
 שׂוֹא שָׂנֵא אֵל. וְהוּא עַל לְשׁוֹנֵנוּ. בִּקְשׁ אֲמַת וְאִין.
 וְרַחֲקָה מְלוּכָה: ח' שְׂדֵי הָסָר אִין מִצְבְּאִיהָ. וְיִרְעוּ לָהּ.
 תְּרוּעַת מְלוּכָה:

בְּכָתוּב בְּתוֹרָתָהּ לֹא הָבִיט אִין. בִּיעֲקֹב וְלֹא רָאָה
 עֲמָל בְּיִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ עֲמוֹ וְתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ:
 תַּחְגֹּזֵר גִּּיאוֹת. תִּתְאַזֵּר עוֹ. לְבַל יִשְׁתַּדֵּר. זֶר בְּמְלוּכָה:
 ח' תִּכּוֹן תִּבֵּל. כִּי יִגְעַר רָשָׁע. וְשֵׁם צֶדֶק לְרִגְלָיו. וְיִצְנֹף
 מְלוּכָה:

Gott, das an unserer Zunge haftet, und wegen Mangel an Wahr-
 heit ward uns entrißen die Regierung. O Allgütiger! tilge das
 Mankewesen bei deinen Angehörigen aus, auf daß sie mit dem
 Schall der Posaune verkünden deine Regierung. — Du wirst dich
 mit Majestät umgürten, mit Allmacht ausrüsten, daß kein Ungeweiht-
 ter sich anmaße — Regierung. Fest wird die Erde stehen, denn die
 Gottlosen werden von ihr abgeschüttelt; Tugend wird er (Gott)
 zur Lebensbahn machen, und sich schmücken mit Regierung. — Du

Am Sonntag.

יְהִלּוּכוּ. קוֹמְמִיּוֹת יִלְכוּ. וּבְרֵאשִׁים יִמְלֹךְ: רָז הַמִּבְּקָן.
 לְיוֹם זֶה מוֹמֵן. רָשׁוּם לְמוֹעֵד וּזְמָן. וּבּוֹנוֹקִים יִמְלֹךְ. רוּעָה
 גִּּיאוֹן. בְּבֹאוֹ מִתִּימָן. רוּחַ יִסְעִיד בְּתִימָן. בְּגִלְעָד יִמְלֹךְ:
 שְׂנֵאֵן עֲלִיּוֹת. וְסוּד פְּלִיאוֹת (כ"א פְּלִיאוֹת). שִׁיר
 מִתְּלוּלוֹת. יִפְצְחוּ כִּי יִמְלֹךְ. שְׂאִיִּין תַּחְתִּיּוֹת. וְהוּד
 אוֹתִיּוֹת. שְׂאוֹן הַמּוֹן בְּרִיּוֹת. יִרְעוּ כִּי יִמְלֹךְ: תִּכּוֹן בָּם
 בְּשִׁמְשׁ. שְׂמוֹ לִפְנֵי שְׂמֵשׁ. תִּתְּרוּ כִּצְאוֹת הַשְּׂמֵשׁ. בְּמִלְכוֹ
 יִמְרֹךְ: ח' תוֹמָה מִמּוֹרַח שְׂמֵשׁ. וְעַד מְבוֹאֵר שְׂמֵשׁ.
 תִּתְּרוּ בְּרָה בְּשִׁמְשׁ. יְרוּמִם וְיִמְלֹךְ:

קָמְטוּ שְׁעָרֵי זְבוּל בֵּית עוֹלָמִים. כִּי מִבִּינָיִמוֹ. שְׂבָחָהּ
מְלוּכָה: ה' קָדוֹשׁ יָבֹא בָם. לְעוֹלָמִים. וְאִזּוּ יִשְׁאוּ רֹאשׁ.
בְּחִדְשׁוֹ מְלוּכָה:

כַּכָּתוּב שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי עוֹז וְגִבּוֹר יי
גִבּוֹר מְלַחֲמָה: וְנֶאֱמַר שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְשָׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי
צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה:

רַב־צָהַר עֲרִינָה. שְׂקָדָה מֵאֲלֻמוֹן. כִּי אֶרֶץ לָהּ. קֶץ
הַמְלוּכָה: ה' רִיבּוֹ מוֹשִׁיעִים. שָׂאוּ אֶדָר מֵאֲדוֹם. וְנִשִּׁית
עַל אֲדוֹן. הוּד הַמְלוּכָה:

Tempel der Ewigkeit; entrißen ward ihnen der Sitz der Regierung.
Er, der Heilige, zieht wieder in sie ein, auf ewig; dann werden sie
prangen, mit seiner erneuerten Regierung. Jene Wollüstige genoss
der Ruhe in ihrem Volke während einer langen Dauer der Regie-
rung. Tretet auf, Retter! Nehmet den Königsmantel ihr ab, und
bringet die Majestät dem Herrn der Regierung. — Falsch hasset

Am Sonntag.

מִשְׂאוֹ. יְדִיהוּ בְנֵשְׂאוֹ. עַל הוּד כְּסָאוֹ. יֵשֵׁב וַיִּמְלֹךְ: פֹּזֵר
תְּפוֹרֵר אֶרֶץ. בְּכָלִיוֹן וַחֲרֵץ. פַּח בְּיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. יִרְגִּיז
וַיִּמְלֹךְ: פֶּחַד שׁוֹפְרוֹת עֶרֶץ. יִשְׁלַשׁ וּבָם יִרֵץ. כְּאֵר
מִכְנֶה הָאָרֶץ. יַעֲלוּ כִי יִמְלֹךְ: צְבִי מִהָדָם יַעֲלֵ. וְאֶדָר
מִנְשַׁעֲלֵ. צִהֵל מִנְשָׁמִי מַעֲלֵ. יִרְגֵנוּ כִי יִמְלֹךְ: צְבָאוֹת כָּל
פֶּעַל. לְצַלְעָם יִרְטִי רַתְעֵל. צְפִירַת פֶּאֶר לְהַעֲלֵ. הֵן
לְצִדְקַת יִמְלֹךְ: קֹצִינִים אֲשֶׁר מָלְכוּ. אֶדָרַת יִשְׁלִיכוּ. קוֹל
יִתְנוּ וַיִּמְלִיכוּ. לְאֲדוֹן כִּי יִמְלֹךְ: קְרוֹאִים יִמְלִיכוּ. וְאַחֲרָיו

פָּנֵי מְאֹר לְבָנָהּ. וְחֶמְדָּה תַּחֲפִיר. וַיְבוֹשׁוּ עֹבְדֵימוֹ.
בְּשִׂאתָהּ מְלוּכָה: מ' פָּאָר עִיר יוֹפִי. לְבָרָה כַּחֲמָה. וְגִלָּה
לְנִגְדֵּנוּ. כְּבוֹד מְלוּכָה:

כְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ. וְחֶפְרָה הִלְבָּנָה וּבֹשֶׁה הַחֲמָה
כִּי מֶלֶךְ יִי צְבָאוֹת בְּהָר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם וְנִגְדַּר וְקִנְיֹ כְבוֹד:
צְבָאוֹת גְּאֻלִּי צוֹעֵן. שֹׁרְרוּ בְּלֵיל חָג. וְהוּא לִילָה
נִשְׁמָר. לְסִחָה מְלוּכָה: מ' צָעְדוּ בְּמִי שֶׁעַל. צָפוּ בְּרוּחַ
שֶׁכֶל. אָנָּה יִנְטְעוּ. וַיִּקְבְּלוּ מְלוּכָה:

כְּכָתוּב בְּתוֹרָתָהּ תְּבִיאָמוּ וְתִטְעֶמוּ בְּהָר נִחְלָתָהּ מָכוֹן
לְשִׁבְתָּהּ פָּעֻלָּתָּהּ יִי מִקֶּדֶשׁ אֲדָנִי כֹונֵנוּ יְדִידָהּ: וְנֹאמַר יִי
יְמֶלֶךְ לְעָלָם וָעַד:

Wonne der ganzen Erde; setze deinen Thron fest in dem Sitze der Regierung. Sonnen = und Mond = Licht laß, sammt ihren Anbetern beschämt werden, indem du annimmst die Regierung. Verherrliche die Stadt der Schönheit für die Sonnenklare (Israel) und offenbare uns die Ehre deiner Regierung. — Die aus Aegypten befreieten Schaaren fangen in des Festes Nacht, einer Nacht, bestimmt zur Aufhebung mancher Regierung. Sie gingen zwischen Meereswassern, schauend im hohen Geiste, hin nach ihrem Verpflanzungsort und Empfang eigner Regierung. Hinweg sind die Himmelspforten, der

Am Sonntag.

מַעֲמִים. נִשְׂוֹא מַעֲטֵי עַמִּים. אֵל מְקוֹמָם לְמַרְאֹךְ: נִגְוֹן
נְעִימִים. לְמוֹלָם מִנְעִימִים. נִשְׂאָם מַעֲמָמִים. עֲלִיהֶם
לְמֶלֶךְ: סְכוּת אֱלִילִים כִּיוֹן גְּלוּלִים. סָחוּב כְּמוֹ תַלְלִים.
יִשְׁלְכוּ בְּלִי לְמַלּוֹךְ: סוֹד אֵל אֱלִים. הָבוּ בְּנֵי אֱלִים.
שִׂאוּ זִמְרָה וְהַלּוּלִים. לְאֶדְוֹן כִּי יְמֶלֶךְ: עֲזוּזֵי יָד בְּהַשִּׂיאוֹ.
לְהָרִים נִשְׂאוּ. עֲמָסִיו בְּנִשְׂאוֹ. יָעֹז וַיְמֶלֶךְ: עַל רוֹם

גָּבֹל מְלוּכָה: נֶאֱרָו בְּרִית וְדֵת. וְהִמְרִידוּ עִם בְּאֶזֶר.
 וּמִגְרוּם בְּלֹא כֹחַ. מִכְהֲנֵי מְלוּכָה: שְׁעִיר הַחֲנִיף. לְהוֹרֵהוּ
 בְּצִדּוֹ וַיִּירֶשׁ בְּקוֹל בְּכִי. חָרַב וּמְלוּכָה: ח' שָׁגַב חֲלָק.
 הָיוּת גִּבִּיר לְאַחִיו. וְעוֹד תִּסּוּב. לִישְׁרוֹן מְלוּכָה:
 בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתָהּ וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי
 עַם יִחָד שְׂבִיטֵי יִשְׂרָאֵל:
 עָשָׂה לָהּ בְּצִיּוֹן. שֵׁם נוֹרָאֹת. כָּאֵז תַּעֲלִיחֶנָּה. בְּכֶסֶם
 מְלוּכָה: ח' עוֹרֵר וְהִקְיָן. מִשְׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ. וְכוֹנֵן בְּסִיָּאָה.
 בְּקִרְיַת מְלוּכָה:
 בְּכַתּוּב בְּדִבְרֵי קֹדֶשׁ. יִפְּרֶה נוֹף מִשְׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ.
 הֵר צִיּוֹן יִרְבֵּתִי צִפּוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רַב:

(Israel) von den Frevlern ergriffen, die sie zu entfernen suchten vom Gebiet der himmlischen Regierung. Mit Aufhebung von Bund und Gesetz, suchten sie das Volk von Gott abfällig zu machen, wurden aber niedergehauen von den minder starken heiligen Dienern der (göttlichen) Regierung. — Jener Haarige heuchelte bei seiner Kost seinem Erzeuger, verschaffte sich durch Weinen Schwert und Regierung. Jedoch der Glatte ward vorgezogen, sollte seiner Brüder Gebieter sein; so wird auch an Jeschurun gelangen die Regierung. — Laß in Zion deinen Stamm hochgefürchtet werden, befördere es, wie vormals, zum Thronsiße der Regierung. Erwecke und ermuntere die

Am Sonntag.

גִּבְהַ יִפִּיל. וְהֵר וְגִבֵּעַ יִשְׁפִּיל. לְכָל אֹם יִאֲפִיל. וּכְאוֹר
 זָרוֹעַ יִמְלֹךְ: לְרֹאשֵׁי יִקְפִּיל. וַיַּחַד נָשִׁים יִכְפִּיל. לְיוֹם זֶה
 פּוֹר הַפִּיל. מִצִּיּוֹן לְמֶלֶךְ: מִטֹּי גוֹיִם. הִכּוּ גֵאִים. מִעֲדוֹ
 מִתְּנָאִים. גֵּאָה בָּבֶאז לְמֶלֶךְ: מְלָכֵי דְגוֹיִם. נִטְּלוּ סְגוּיִם.
 מֶלֶךְ הַגּוֹיִם. עַתָּה אָתָּא לְמֶלֶךְ: גְּדִיבֵי עַמִּים. יִאֲסְפוּ

כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן . אֲשׁוּר גָּדֹל . וְחִירָף אֲזִירִיד . כְּבִיר הַמְּלוּכָה :
 כְּלִיל אֵשׁ הַמָּמָם . בְּלִיל שְׂמֹרִים . וְאִזְיָדְעוּ כָל . כִּי לֹא
 הַמְּלוּכָה : לַשַּׁחַת כָּרַע בָּל . כְּחֹשְׁבוֹ עֲלוֹת לַשַּׁחַק . וְסָר
 מִנּוֹ לִבָּב אֲנוּשׁ . וְרָד הַמְּלוּכָה : לְכַנּוֹ הַיּוֹשֵׁב . וְכַח אֶרֶץ
 הַבִּיר . לְמָרִים וּמִשְׁפִּיל . הַשָּׁלִים מְלוּכָה : מִגִּירָה צֹאן
 לְטִבָּח . וְנִתְּכֵנוּ עֲלִילוֹת . בְּלִבוֹשׁ צָעִיר . רֹדֵם הַמְּלוּכָה :
 מְכוּרֵי בְּלֹא הוֹן . פְּדוּיֵי בְּלֹא כֶּכֶף . סָלוּ לְמַטָּה בְּמַיִם .
 לֵב הַמְּלוּכָה : נִמְכְּרוּ יוֹנִים . לְבָנֵי יוֹנִים . וְרַחֲקוּם מֵעַל

(סנהריב) ward groß, einer Ceder im Libanon gleich, und lästernd
 wähnte er zu stürzen, die Macht der Regierung. In Feuer ging
 seine Mannschaft auf, in jener einst beobachteten Nacht (von פסח),
 nun ward allbekannt, daß des Allmächtigen ist die Regierung. —
 In's tiefe Verderben stürzte der Babylonier (נבוכדנצר), während
 er den Himmel zu erklimmen gedachte; er verlor sein menschliches
 Herz, und mit ihm die Regierung. Er gelangte wieder zum Thro=
 ne, als er des Allmächtigen Allgewalt erkannte; ihm, der erhebt
 und erniedrigt, zuerkannte die Regierung. — Das Schaf war dem
 Schlachten hingegeben (Israel durch Haman); dem Benjaminiten
 ward es kund, der eine Ehrenstelle erhielt, bei der Regierung. Ihr,
 die ihr, Abtrünnigkeit halber verstoßen seid, denen aber zur Buße
 und Erlösung verholfen wird, lobet ihn hoch, der wie Wasser leitet
 die Gefinnung der Regierung. Einst wurden die treuen Tauben

Am Sonntag.

טָהַר זְכוֹת . וְשָׂא קוֹל בְּכִזּוֹת . מִבַּע צוֹל דְּכִזּוֹת . יִפֹּן
 וּבָם יִמְלֹךְ : יִהְיֶה מִשְׁלִיכִים . עָלָיו בְּנֵי מְלָכִים . יוֹם זֶה
 לֹא מַחֲכִים . בֹּא יֵבֵא לְמֶלֶךְ : יַעֲבִרוּ מִתְּהַלְכִים . לְפָנָיו
 כְּמִלְאָבִים . יַחַד מִמְּלִיכִים . יִי יִמְלֹךְ : כְּתִים בְּכַתָּתוֹ .
 אֵיִם בְּהַכָּתוֹ . כִּם מִמְּלָכָתוֹ . יִכּוֹן וְיִמְלֹךְ . כְּבוֹד מְלָכּוֹתוֹ .
 וְקָדוֹשׁ הִלְיָכָתוֹ . כְּגִמְרוֹ מְלָאכָתוֹ . לְעֵין כָּל יִמְלֹךְ : לְכָל

יַחֲרִימוּ אֲרָוִים. כִּי נָתַנוּ קוֹל. לְאֲדִיר בְּמִלּוּכָה:
 חֲשֹׁבוֹן וּבָשָׁן. עוֹרְרוּ מִלְחָמָה. בְּלִי לָתֵת דֶּרֶךְ.
 לְצַבָּאוֹת מְלּוּכָה: חֵילִם נִשְׁמַד. וְאַרְצָם חִלְקָה. וּמַעַל
 זְרוּעָם. נִפְלָה מְלּוּכָה: טָפְשׁוּ בְּנֵי כְנָעַן. כִּי נִבְרִים הֵם.
 בְּאַדְמַת בְּנֵי נֶשֶׁם. זָרַע מְלּוּכָה: טָבַחֲם בֶן נֹון. עַד פְּנֵה
 אֶרֶץ. לִפְנֵי אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן הַמְּלּוּכָה: יוֹשְׁבֵי חֲרוּשֶׁת.
 אִזּוּ הִקְנֶשֶׁה לַחֵץ. עֲזָרוּהוּ בְּלִי בָצַע. אֲפָסִי מְלּוּכָה: יִהְיֶה נֶלְחָם
 בָּם. צָבָא בְּלִי בָצַע. כֵּן יֵאבְדוּ שָׂאֵר. וְלֹא הַמְּרוּכָה:

gesegnete Stamm rottete die Fluchbeladenen aus, auf erhörtes Flehen zum Mächtigen in Regierung. Die Herrscher zu Cheschon und Baschan bekriegten, bei Versagung des Durchzuges, die Heerschaaren der Regierung. Ihre Mannschaft ward aufgerieben, ihr Land vertheilt, so fiel ihre Regierung. — Die Ganaaniter ahndeten nicht, für Fremde gehalten zu werden, im Lande der Kinder Sems, des Stammes der Regierung. Nun's Sohn tilgte sie aus, räumte das Land vor der Bundeslade des Herrn der Regierung. — Als der Fürst von Charoscheth so hart drückte; uneigennützig standen ihm bei, Herren der Regierung. Der Allherr bekämpfte sie, durch uneigennütziges Heer; so gehen seine Feinde zu Grunde, und ihm, dem Allmächtigen allein bleibt die Regierung. — Jener Assyrer

Am Sonntag.

בְּעִזּוֹ מִשְׁפָּט מֶלֶךְ. וּבְעִבּוֹר סוּפָה בְּהִלָּה. יַחֲלוּף
 מִמֶּלֶךְ: זֶךְ דִּין בְּעָרְכוֹ. יֵאָחַז דְּרָכּוֹ. יוֹדִים בְּדָרְכּוֹ.
 נָקָם יַעַט וַיִּמְלוּ: זֶר יוֹד בְּנִשְׁלָכּוֹ. יִתֵּן עֵז לְמַלְכּוֹ. זָכִים
 בְּהַמְּלִיכּוֹ. עַל כָּל יִמְלוּף: חֲדָשׁוּ מְלּוּכָה. כִּדְת וּכְהִלָּה.
 חֲטָר מִמְּלָכָה. בְּמִישׁוֹר יִמְלָךְ: חֲבֵשׁ אֲרוּכָה. וְאַרְךְ יוֹם
 מְבוּכָה. חֲתָלָה לְמַכָּה. יַעַל בְּעֵת יִמְלָךְ: טָרַח מַלְכִּיּוֹת.
 עוֹבְדֵי מִשְׁכִּיּוֹת. טָמְאוּ חֲמֵד שְׁכִיּוֹת. בְּגֵאִיהָ לְמֶלֶךְ:

הַתְּבוּנָנוּ יַחַד. לְמִי נִזְרְקָה מְלוּכָה: דְּרַךְ סוֹם בָּיִם:
 כְּנֶגֶד שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב. וּמֵה יוֹעִיל גִּבֹּר. עוֹ בְּמְלוּכָה:
 הַיָּאִינֹו רוֹזְנִים. אִזּוּ וַיִּרְגְּזוּ. הַבִּיטוּ תַּתָּת. וּמֵאִסּוּ מְלוּכָה:
 הַגִּידוּ כַחוֹ. לְאֲמִים וּדְבָרוּ. לָזֶה יִכְתֹּב. שֵׁם הַמְּלוּכָה:
 וְנִלְחַם רֵאשִׁית גּוֹיִם וְאֶבֶד. כִּי נִשְׁבַּע חַי. בְּכִסֵּא
 מְלוּכָה: וַיּוֹלַעַג בְּכָל דּוֹר. כִּי לֹא לָמַד. מִי נִלְחַם
 בָּיִם. וַעֲטָה מְלוּכָה: זָד עַל אֲדוֹנָיו. עֶבֶד יֵשֶׁב נֶגֶב.
 בּוֹאֵת תִּרְגֹּו אֶרֶץ. בְּשִׁאת עֶבֶד מְלוּכָה: זָרַע בְּרוּכִים.

da wurde man allgemein inne, wem gehöre die Regierung. Er stieß in's Meer die Kasse, von sechshundert Streitwagen; was nützt demnach dem Helden, Macht und Regierung. Fürsten hörten es, sie bebten; schreckensvoll verwarsen sie Regierung. In den Staaten wurde die Gotteskraft kund; einem solchen Namen, hieß es, schreibe man zu — Regierung. — Der Völker erstes, daß Krieg begann, fand seinen Untergang; denn der ewig Lebendige schwor's beim Thron der Regierung. Es ward zum ewigen Spott; hätte es doch den kennen lernen, der beim Meere tritt und annahm die Regierung. — Jener Sünderbewohner übte Muthwillen; — die Erde muß erbeben, wenn ein Knecht sich annaßt die Regierung. — Der

Am Sonntag.

תְּהִלּוֹת. גַּל הַיּוֹם לְזִכּוֹת. חוֹכְיוֹ לְמִלּוּךְ: הַזֶּרְקָה
 נְסִיכּוֹת. בְּחִנּוֹן קוֹל בְּכּוֹת. דְּבָרָה אֲנִי בְּמִלְכּוֹת. וּמִי
 יוֹכֵל לְמִלּוּךְ: דְּבָאִי רוּחַ נְמִיכּוֹת. מְחַפְּשֵׁי בְיוֹם דִּין
 זְכוּת. דְּשָׂה בְּעוֹל מִלְכּוֹת. עַד צוּר יִמְלֹךְ: הַזֶּלֶק
 מִהֶלֶךְ. חֲמִשׁ מֵאוֹת הֶלֶךְ. הָדוֹר עַד הַמֶּלֶךְ. בְּעוֹ
 לְמִלּוּךְ: הַבֵּל הַמֶּמְלָךְ. עַל מַה מֶּלֶךְ. הֵלֵא בְּמִי נִמְלָךְ.
 כִּי אֵץ לְמִלּוּךְ: וּמִלְּפָנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ. חַי מִלְּפָנֵי מֶלֶךְ.
 וְעַד תִּקֵּל כָּל מֶלֶךְ. הוּא לְבָדּוּ יִמְלָךְ: וּמֵה יַעֲזוּ מֶלֶךְ.

Am Sonntag wird das hier Untenstehende gebetet.

מַה־לֵּלָה מַלְכוּתִי. אֲשִׁירָה עִזּוֹ. אֲסַפְּרָה כְבוֹדוֹ.
אֲאִפְדְּנוּ מְלוּכָה: מַשְׁגֵּב לְפֹעֵל. אֲשֶׁר שָׂח וּפָעַל.
מַגְוִהוּ. כִּי לוֹ יֵאֲרָתָה מְלוּכָה: בְּעִזּוֹ נִצַּח אֲשַׁנֵּן. כִּי
עָבְדָּנוּ אָנֹכִי. וְלִי נָאֵה שִׁיחַ. גִּדְּל הַמְּלוּכָה: בְּקָדוֹל
אֲבִשָּׁר. בָּרַב עִם אֲדָבָר. לְמִי שְׂאֵת וַיִּתֶּר עִזּוֹ. וְלְמִי
הַמְּלוּכָה: גִּוִּשׁוּ גִוִּים וּבָאוּ מִמְּלָכוֹת. רְאוּ מַה נִּהְדָּר.
בְּכִיּוֹת הַמְּלוּכָה: גִּדְּלוּהוּ אֶתִּי. וְנִרְוּמָנָהוּ יִתְדִי. וְאַל
תִּתְּנָאוּ בְּנִיּוֹר הַמְּלוּכָה: דְּרָכִים בָּעֵת. נַעֲשֶׂתָה מְצוּלָה.

Ich will meinen Gott loben, seine Allmacht besingen, seine Ehre verkünden, ihn schmücken mit seiner Regierung. Ich will den Werkmeister verherrlichen, der mit Worten schuf, ihn rühmen, ihm geziemt Regierung. Seine unumschränkte Macht ewige Unterhaltung mir, seiner Gemeinde; ja mir kommt's zu, zu sprechen von seiner ausgebreiteten Regierung. In Versammlung will ich verkünden, in Volksmenge vortragen, wer erhaben, wer allmächtig ist und wem eigen ist, die Regierung. Völker und Reiche! kommt und schauet, in majestätischem Gewand die Regierung. Preiset mit mir seine Größe, laßt uns ihn zusammen erheben, und seid nicht stolz auf Krone und Regierung. — Als durch Meerestiefen Pfade führten,

Am Sonntag.

אֲנִסִּיכָה מַלְכִּי. לְפָנָיו בְּהִתְהַלְכִּי. אֲמַצּוּ בְּהַמְּלִיכִי.
יִמְאֹזֹר עִזּוֹ וַיִּמְלוֹךְ: אֶלִּיל בְּהַשְׁלִיכִי. לְפָנָי בּוֹא יוֹם
מַלְכִּי. אִישׁ מִלְּאָכֵי יִשְׁלַח. וְאִזּוֹ יִמְלוֹךְ: בְּבוֹאוֹ לְהִלּוֹךְ.
נִתְוַשׁ חֲנָף מִמְּלוֹךְ. בֵּית גִּבּוֹרִים בְּלִי מְלוֹךְ. יִסַּח לְבַל
יִמְלוֹךְ: בְּרִתּוֹכִי יִהְיֶה לּוֹךְ. בְּהוֹפִיעִי לְמְלוֹךְ. בְּמִלְכוּתוֹ
אֲמִלּוֹךְ. וְאִזּוֹ יִמְלֹךְ: גְּבֻרַת מִמְּלָכוֹת. בְּמִגְדָּרוֹ מִמְּלָכוֹת.
גִּוִּים וּמִמְּלָכוֹת. יְהוּם וְהוּא יִמְלוֹךְ: גְּלִיּוֹן הַלִּיכּוֹת. וְסַפֵּר

ומברכות פיה כלם יתברכון: עמך לפניך יעבירון. והם
 בתוך יעבירון: עיני עמך בם תלויות. ועיניהם לך
 מיתלות: גשים מול ארון הקדש באימה. לשכך בעם
 וחימה. ועמך מסביבים אותך בחומה. ואתה מן
 השמים תשגיח אותם לרחמה: עין נושאים לך לשמים.
 לב שופכים נכחה כמים. ואתה תשמע מן השמים:
 שלא יכשלו בלשונם. ולא ינקשו בשונם. ולא יבושו
 במשענם. ולא יכלמו בם שאונם. ואל יאמר פיהם דבר
 שלא כרצונה: כי חנוניה יי אלהינו יהמה חנונים.
 ומרוחמיה יהמה מרוחמים: כמה שידענו יי אלהינו את
 אשר תחזן יוחן. ואת אשר תרחם ירוחם: בפרתוב
 בתורתך וחנותי את אשר אחן. ורחמתי את אשר ארחם:

ונאמר יבושו בי קויה אדני אלהים צבאות.

אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל:

אזחילה לא אחלה פניו. אשאלה ממנו. מענה לשון:

אשר בקהל עם. אשרה עוז: אביעה רננות. בעד

מפעליו. לאדם מערכי לב. ומיי מענה לשון:

יי שפתי תפתה ופי יגיד תהלתך: יהיו לרצון

אמרי פי ודגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

על כן נקודה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך

להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יפרתון. לתקן

עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות

אלך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך

תברע כל ברה תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יברעו

ויפולו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול

מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות

שלך היא ולעולמי עד תמלוך בקבוד:

In Frankfurt wird dieses gebetet.

ושני שעירים לכפר. ושני
תמידים כהלכתם: מלבד
עלת החדש ומנחתה ועלת
התמיד ומנחתה. ונסכיהם
כמשפטם לרית גיחה אנשה
לוי:
ושני תמידים כהלכתם:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
שלא שם חלקנו כהם וגדלנו ככל המונם. ואנחנו כרעים
ומשתחיים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו
(כ"א וכסא כבודו) בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים:
הוא אלהינו אין עוד (כ"א אחר). אמת מלכנו אפס זולתו
בכתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
אתה הראית לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו: וידעת
היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: הן ר"י
אלהיה השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בהם: כי יי אלהים
הוא אלהי האלהים ואדוני האדונים האל הגדול הגבור והנורא
אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד: כי שם יי אקרא רבו גדל
לאלהינו: יהי שם יי מברך ג עתה ועד עולם:

אלהינו ואהי אבותינו היה עם פיוות שלוחי עמך בית
ישראל. העומדים לבקש תפלה ותחנונים מלפניך
על עמך בית ישראל: הירם מה שיאמרו. הבנים מה
שידברו. הנשיבים מה שישאלו. ידעם ה' יקראו:
באור פניך יהלכו. ברך לה יברעון. עמך בפיהם יברכו.

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית
בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך.
וקרבתנו מלכנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום הזכרון הזה.
יום תרועה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו
ואין אנהנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך בבית
הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני הירושלחה
במקדשך: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
מלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך
הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו אבינו מלכנו גלה
כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני
כל חי וקרוב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו בנס מירכתי
ארץ והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך
בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמידים בסדרם ומוספם כהלכתם: וארת מוספי יום
הזכרון הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות
רצונך כמו שכתבת עלינו בראשיתך על ידי משה
עבדך מפי כבודך כאמור:

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה
לכם: ועשיתם עלה לריח ניחח ליי פר בין דקר אחד
איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: ומנחתם
ונסביתם כמדבר שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים
לאיל ועשרון לכבש ויין כנסכו:

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך
על כל מרה שבראת ויראוך כל המעשים וישתחוו
לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגדה אחת לעשות
רצונך בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון
לפניך עז בידך וגבורה בימינך ושמך נורא על כל
מרה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך ותקנה
לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצך
וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר
לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוו וחסידים
ברנה יגילו ועולתה תקפץ פייה. וכל הרשעה כלה
כעשן תכלה כי תעביר ממשלת דון מן הארץ:

ויאמרו כל רעבדך. ויברכו שם כבודך. ויגידו באיים צדקה
וידרשוך עמים לא ידעוך. ויהללוך כל אפסי ארץ. ויומרו רחמיו
יגדל יי (ויזכרו לך את זבחייהם). ויזנהו את עצביהם. ויחפרו עם
פסיליהם: וישו שבת אחד לעבדך. ויראוך עם שמש מבקשי
פניך. ויפירו פה מלכותך. וילמדו תועים בינה. וימללו את גבורתך.
וינשאו מהנשא לכל לראש. ויסלדו בחילך פניך. ויעטרוך נזר
תפארת. ויפצחו הרים רנה. ויצהלו איים במלכך. ויקברו עול
מרכורך עליהם. וירוממוך בקהל עם. וישמעו רחוקים ויבואו.
ויתנו לך פתח מלובה:

ותמלוך אתה יי לבדך על כל מעשיך בחר ציון משכן
כבודך ובירושלים עיר קדשך ככתוב בדברי קדשך
ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדך ככתוב
ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה:
ברוך אתה יי המלך הקדוש:

לאדוננו: באין מליץ יושר מול מגיד פֿשע. תגיד ליעקב
דבר חוק ומשפט. וצדקנו במשפט המלך המשפט

קהל

חזן

האוחז ביד מדת משפט: וכל מאמינים שהוא לא אמונה:
הבוהן ובודק גנוי נסתרות: ומ"ש בוחן כליות:
הגואל ממוות ופודה משחת: ומ"ש גואל חוק:
הדן יחירי לבאי עולם: ומ"ש דין אמת:
ההגוי באהיה אשר אהיה: ומ"ש הנה (והנה) ויהיה:
הודאי שמו כן תהלתו: ומ"ש ואין בלתו:
הזוכר למזכיריו טובת זכרונות: ומ"ש זוכר חברית:
החותך חיים לכל חי: ומ"ש חי וקים:
הטוב ומטיב לרעים ולטובים: ומ"ש טוב לכל:
היודע יצר כל יצורים: ומ"ש יוצרם בבטן:
הכל יוכל וכללם יחד: ומ"ש כל יוכל:
הלן בסתר ביצל שדי: ומ"ש שהוא לבדו הוא:
הממליך מלכים ולו המלוכה: ומ"ש מלך עולם:
הנוהג בחסדו כל דור: ומ"ש נוצר חסד:
הסובל ומעלים עין מסוררים: ומ"ש סולח סלה:
העליון ועינו אל יריאיו: ומ"ש עונה לחש:
הפותח פתחו לדופקי בתשובה: ומ"ש פתוחה ידו:
הצופה לרשע וחפץ בהצדקו: ומ"ש צדיק וישר:
הקצר בועם ומאריך אף: ומ"ש קשה לבעוס:
הרחום ומקדים רחמים לרגו: ומ"ש רך לרצות:
הנשנה ומשנה קטון וגדול: ומ"ש שופט צדק:
קו"ם התם ומתמים עם תמימים: ומ"ש שהוא תמים פֿעלו:

תשגב לבהך ותמלך על כל ביהודי פֿפתוב על יד נביאך
והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא ויהיה יי אחד ושמו אחד:

אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ: וְהָיָה
יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

תְּהִלּוֹת כְּבוֹדֶךָ. אֲמִצָּה מְלֹא כָּל הָאָרֶץ. שְׁמֶעָה דִּין
מִשְׁפָּטִים. בִּבְנֵי יִרְאָה וְשִׁקְטָה הָאָרֶץ. רַעַשׁ יוֹם מִשְׁפָּט.
נִגְעֵשׁוּ (כ"ט ג'ע"ש) תְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ. קוֹל שׁוֹפָר חֹזֵק. דְּבַר
נִיבְקָרָא אָרֶץ. צְבִי לְצִדִּיק בּוֹמֵר. הַשְׁמִיעָה בְּנֶפֶשׁ הָאָרֶץ.
פֶּחֶד וּפִחָת וּפֶחַ. וּפְלָצוֹת יִבְעִיתוּ אָרֶץ. עֵרַת תִּקְוָם
לְמִשְׁפָּט. זַעֲזֵם כָּל אַפְסֵי אָרֶץ. ח' סָלוּ פָּנֵינוּ (כ"ט ס'ורו)
מִנִּי דְרָךְ יִנּוּבָבוּ. חֲרָדִים מִחֲרַבַּת הָאָרֶץ. נֶאֱזָר וְאֲדִיר.
טַעַם תְּשִׁיב לְאָרֶץ. מֶה תִּירָאִי אֲדָמָה. יִרְעֵנוּ תַּחֲתִית
אָרֶץ:

ח"ק לְהִתְוַדַּע וּלְהַגְלוֹת. כִּי הוּא מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ.
כְּמוֹ פֶּאֶרְוֹהוּ מֵאֵז בְּשִׁחָק. יוֹרֵשׁוּ בְּחֻנּוֹ לְפֶאֶרוֹ בָּאָרֶץ:

אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדוֹנֵנוּ מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ: וְהָיָה
יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

ח' וּבְדַבְרֵי קִדְּשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר:

ק"ח יְיָ מֶלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּיָהּ:

ח' לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּה וְלִנְצָח נִצָּחִים קִדְּשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

כִּי מִקְדִּישֶׁךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ (כ"ט כ'ערכך) קִדְּשָׁתְךָ. נֶאֱמָה לְקָדוֹשׁ
פֶּאֶר מִקְדָּוָשִׁים. וּבִבְנֵי יִתְקַדְּשׁ שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ. וְעַל יִרְוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל
מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךָ וְעַל מְכוּנָה וְהִיכָלְךָ: עוֹד יִזְכָּר לָנוּ
אֶהְבֵּת אֵיתָן אֲדוֹנֵנוּ. וּבִבְנֵי הַנֶּעֱקָד יִשְׁבִּית מַדִּינָנוּ. וּבִזְכוּת
הַתָּם יוֹצִיא אֲיוֹם (כ"ט היום) לְצִדִּיק דִּינָנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם

ואתה אֵזוֹן קוֹל מִפְּאֲרֵיךָ בְּכָל אֲבָרֵיהֶם. תִּכְנֶן מִצֹּרֶת
 מֵעֲשִׂיהֶם בְּמֵאֲתָיִם וְאַרְבָּעִים וְשִׁמְנָה אֲבָרֵיהֶם: בְּזֶה
 חֹדֶשׁ תִּקְוֶה שְׁלֹשִׁים. כָּמוֹ שְׁלֹשִׁים בְּכָף רִגְלֵיהֶם: שִׁי
 כּוֹסֵפִי יוֹם עֲשָׂרָה. כָּמוֹ עֲשָׂרָה בְּקֶרֶס לֵיהֶם: גָּשִׁים פָּנִי
 תִּבָּה שְׁחָרִית שְׁתַּיִם. כָּמוֹ שְׁתַּיִם בְּשׁוֹקֵיהֶם: רְשׁוּמִים
 קָרוֹת בּוֹ חֲמִשָּׁה. כָּמוֹ חֲמִשָּׁה עַל בְּרַכְיֵיהֶם: דְּרוּשִׁים
 תִּקְוֶה בְּכֶסֶף בְּאַחַד. כָּמוֹ אֶחָד בִּירְכוּתֵיהֶם: קָרֵן יִמְשְׁכוּ
 לְשֹׁלֵשׁ שְׁלֹשָׁה. כָּמוֹ שְׁלֹשָׁה בְּקוּטְלֵיהֶם: הֵן מוֹסְפֵי
 חֹדֶשׁ עֲשֶׂתִּי עֲשָׂרָה. כָּמוֹ עֲשֶׂתִּי עֲשָׂרָה צִלְעוֹתֵיהֶם: צָקוֹן
 לַחֲנֹשׁ בְּרַכַּת תִּשְׁעֵי. כָּמוֹ תִּשְׁעָה שְׁבֻרֵעוֹתֵיהֶם: וּמַלְכוּת
 וּזְכוּנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת שְׁלֹשִׁים. כָּמוֹ שְׁלֹשִׁים בְּפֶסֶת יְרֵיהֶם:
 פִּלּוֹל תְּמִידִים שְׁמִנָּה עֲשָׂרָה. כָּמוֹ שְׁמִנָּה עֲשָׂרָה חוֹלִיּוֹת
 שֶׁבְּשִׁדְרוֹתֵיהֶם: זִבְחֵי תְּמִידִים תִּקְיַעוֹת תִּשְׁעֵי. כָּמוֹ
 תִּשְׁעָה שְׁבָרֵאנֵיהֶם: עֲתִירוֹת שְׁתַּיִם שְׁחוֹחַ בָּם שְׁמִנָּה.
 כָּמוֹ שְׁמִנָּה שְׁבָצוֹאֲרֵיהֶם: חֵק דָּתָם סְפָרִים חֲמִשָּׁה.
 כָּמוֹ חֲמִשָּׁה שְׁבָנִקְבִּיהֶם: ח' שָׁם הִלִּיכוֹת עוֹלָם שְׁשָׁה:
 כָּמוֹ שְׁשָׁה בְּלִבֵּיהֶם: טוֹחָוֹת וְכֶסֶל וְשִׁכּוּי וְסִרְעָף
 וְכִטָּן וְקָרֵב וְעֲשֵׂתֵנוֹתֵיהֶם: נִפְשׁ רוּחַ נִשְׁמָה יַחֲדָה
 חִיָּה. עוֹר וּבָשָׂר וְגִיד וְעֲצָמוֹתֵיהֶם:

יִשְׂאוּ עֵין וְיִכְרוּ אֵזוֹן וְיִפְצּוּ פֶה וְלָשׁוֹן וְנִיב שְׁפָתוֹתֵיהֶם.
 מִבֶּךָ רָגַל וְעַד רֹאשׁ נִתְּוַכְחוּ פָּרוּט מֵעֲשִׂיהֶם. בְּתִקְוֶה
 שׁוֹפָר בְּקוֹל יַחֲפְרוּ שׁוֹמְנֵיהֶם. לְהַצְדִּיקָם בְּיוֹם דִּין
 שְׁמוֹעַ שְׁנִית מֵאֱלֹהֵיהֶם:

ח' אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מִלְכֵנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא
 יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי לַהֲיוֹת לָכֵם לֵאלֹהִים:
 קו"ח אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

וּבִקְרָב בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעַמַּיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:
 וְעַמֶּךָ תִּלְוֶאִים בְּתַשׁוּבָה לְהִתְיַחַד. שְׁנֵי לִבָּבוֹת לָךְ
 בְּאַחַד לְאַחַד. רַחֵץ בְּנִקְיוֹן כַּפַּיִם נִשְׁוֹא לֵב אֶחָד קוֹל
 שׁוֹפָר כַּפּוֹף כַּפּוֹף לֵב אֶחָד. צִיּוֹן שׁוֹפֵר פָּשׁוּט פָּשׁוּט
 לֵב אֶחָד. פֶּה יָמִים יוֹצְרוֹ בָּם לָבוֹר אֶחָד. עוֹבְרִים בּוֹ
 לְהִקְבִּיל פָּנֶי יוֹצֵר אֶחָד. ^{ס'} סְמוּכִים בְּצִדְקַת אָב הָיָה
 אֶחָד. נִשְׁעָנִים בְּסִבְךָ יְחִיד וּמְיֻחָד. מְבַטְחִים בְּרַחוּם
 וּבִישָׁר אָב אֶחָד:

לְהִזְכֹּר לָמוֹ עֲנִיֹת קוֹל אֶחָד. בְּנִשְׁבָּתוֹ בַּכֶּסֶּא שְׁפֹט
 גּוֹי אֶחָד. יַעֲמִיד מִלִּיץ יֵשֶׁר מִנִּי אֶלֶף אֶחָד. טוֹבוֹת
 לְהַגִּיד בְּנִשְׁבִּיעֵי בְּאַחַד. חָשׁוֹב גֵּר וְאַזְרַח לְמִשְׁפַּט אֶחָד:
 זָךְ וְרַע מַחֲזִיז מוֹדֵעַ דִּינָם לְאַחַד. וְאַשֶּׁר מַעֲשֵׂיו שְׁקוּלִים
 עַד עֲשׂוֹר וְאַחַד. רְחוּם כְּחֹפֶץ לְהַצִּידִיק עֲשָׂרַת יָמֵי
 תַּשׁוּבָה יָחַד. הִלָּת פְּתוּחָה לְשָׁבִים תַּת צָרֵי לְכָל־
 אֶחָד וְאַחַד. גּוֹלָה זְכוֹת וְרַשָּׁע לְהַגִּישׁ אֶחָד בְּאַחַד. בְּקוֹר
 חֲשִׁבּוֹן לְמִצּוֹא אֶחָד לְאַחַד: ^{ס'} אִם יִשְׁקִיט וּמִי יִרְשִׁיעַ
 לְהַשִּׁיבֵנו וְהוּא בְּאַחַד. אֲמַת חוֹתָמוֹ לְהוֹדִיעַ כִּי רְחוּם
 אֶחָד. לַעֲת תָּמוּט וּכְכֹל יָד עִם אֶחָד:

עוֹד יִזְכֹּר לָמוֹ מַטַּת שְׁכָם אֶחָד. וְאֵת הַמַּתְמַדָּת שְׁמַע
 פֶּה אֶחָד. רוֹגֶשֶׁת וְנִשְׁפָּה לְיָחַד לְאַחַד:

^{ס'} מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֹּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲוֶן עִם הַמִּיחָדִּים שְׁמוֹ עֶרֶב
 וּבּוֹקֵר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעַמַּיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים

קו"ס שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ רְחוּם אָבִינוּ הוּא מְלִכֵנוּ רְחוּם
 מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יִשְׁמָעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִיֹת לְעֵינֵי כָל־חַי
 לְחַיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים:

לכסא. דמות רקיע בראשם נטוי לכסא: הוא בעין
הקרח בו שכיב כסא. וממעל לרקיע במראה דמות
כסא. ועות בלי לאות מחיל כסא. ח' חנשות ברצוא
ושוב מרעישות: (כ"א מרעישות) כסא. טסות כבוק ולא
מזיזות הוד כסא. יודעות כי כל מקום לא יכיל מקום
כסא:

כף רגל חמש מאות וחמש עשרה ישרה לכסא.
לערת תרשינה לפאר קופצות מתחרת לכסא.
מתעלפות מפחד רם יושב על כסא. נראות נישאות
זהם נישאות עם כסא. סבולות מתחת זרועות עולם
לכסא. עתירת זו כתעל תרפינה כנה כסא. פשעים
אם עצמו משיקות כסא. צורר כי יסמין יפרשו ענן
כסא. קול שופר לעת יעל מאחו פני כסא. רחמים
ילין בעד רשומים בכסא. שופט אם ירצה שבת
באולם הכסא. תבנית תם יפן חקוקה בכסא. ארבע
חיות נושאות ומנשאות עם כסא:

ח' לבלתי לגבל למענו כסא. עוד יפצה פה ויפגיע
כסא. זכור ליושבי נטעים אשר עמך בכסא:
רחם מצוקים אשר עליהם שמת הודם וכסא. ואז
יתרעם הגלגל ויתרעש הכסא. ואופן לאופן וחיה
לחיה וכרוב לכרוב (כ"א וכרוב לכרוב וחיה לחיה)
לעמת כסא:

ח' כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה
איה מקום כבודו לעמהם ברוך יאמרו:

ק"י ברוך כבוד יי ממקומו:

ח' ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם המיחדים שמו ערב

וְתִשׁוּבָה וְתַכְלָה וְצַדִּיקָה
מַעֲבִירִין אֶת רוּעַ הַגּוֹרָה:

כִּי כְשֶׁמָּה כֵּן תִּהְלָתָהּ. קָנָה לְכַעֲס וְנוֹחַ לְרָצוֹת.
כִּי לֹא רַחֲפוּץ בְּמוֹת הַמֵּית. כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדֶּרֶכוֹ
וְחַיָּה. וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תַּחֲכָה לוֹ. אִם יָשׁוּב מִיַּד תִּקְבְּלוּ:
ח' אָכֹרֶת כִּי אֲתָה הוּא יוֹצֵר. וְיוֹדֵעַ יִצְרָם. כִּי הֵם
בְּשָׂר וְדָם: אָדָם יִסּוּדוֹ מֵעָפָר וְסוּפוֹ לְעָפָר. בְּנִפְשׁוֹ
יָבִיא לַחֲמוֹ. מְשׁוּל בַּחֲרָם הַנִּשְׁכָּר. כְּחָצִיר יִבֶּשׁ.
וְכָצִיץ נֹבֵל. כְּצֵל עוֹבֵר. וְכַעֲנָן כָּלָה. וְכָרוֹחַ נוֹשָׁבֶת.
וְכֹאֲבֵק פּוֹרֵחַ. וְכִחְלוֹם יַעוּף:

וְאֲתָה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם:

אֵין קִצְבָה לְשָׁנוֹתֶיהָ. וְאֵין קִצְרָה (כִּי קֵץ) לְאֲוֶרָהּ
יָמֶיהָ. וְאֵין לְשַׁעַר מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדָהּ. וְאֵין לְפָרֶשׁ עֵילוֹם
שְׁמָהּ. שְׁמָהּ נִאֲמָה לָּהּ וְאֲתָה נִאֲמָה לְשְׁמָהּ. וְשִׁמְנוֹ
קָרָאתָ בְּשְׁמָהּ: עָשִׂה לְמַעַן שְׁמָהּ. וְקִדַּשׁ אֶת שְׁמָהּ עַל
מִקְדֵּישֵׁי שְׁמָהּ:

כְּסוּד שִׁיחַ שְׂרָפִי קִדְּשׁ. הַמִּקְדָּשִׁים שְׁמָהּ בְּקִדְּשׁ.
דָּרִי מַעֲלָה עִם דָּרִי מַטָּה קוֹרְאִים וּמַשְׁלִימִים בְּשִׁלּוּשׁ
קִדְּשָׁה בְּקִדְּשׁ:

ח' בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ. וְקָרָא זֶה יָא וְאָמַר.
ח' וְקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יִי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
ח' כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתָיו שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה
אֲמִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעִמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמְרוּ:

וְחַיּוֹת אֲשֶׁר הִנָּה מְרַבְּעוֹת כְּסֵא. בְּמֵאֲתָיִם וְחַמְשִׁים
וְנִשְׁשׁ מְכַנִּיפּוֹת כְּסֵא. גּוֹעֲשׂוֹת בּוֹ בְּסוּכְכֶם פָּנִים בְּפָנִים

מי כמוך אֵל הַרְחֵמִים זֹכֵר יִצְוֶיךָ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

In einigen Gemeinden wird hier עוד דין gebetet:

וּבָכֵן לָךְ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ:

וּנְתַנֶּה תוֹקֶף קְדֻשַׁת הַיּוֹם. כִּי הוּא נוֹרָא וְאִיּוֹם.
וְבוֹ תִנְשֵׂא מַלְכוּתְךָ. וַיִּכּוֹן בְּחֶסֶד כְּסֶאֱךָ. וְתִשָּׁב עָלָיו
בְּאַמֶּת. אֲמֵת כִּי אַתָּה הוּא דִין וּמוֹכִית וַיִּדַּע וָעַד.
וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה. וְתִזְכּוֹר כָּל הַנְּשִׁכָּחוֹת.
וְתַפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזְּכוֹנוֹת. וּמֵאֲלֵיו יִקְרָא. וְחוֹתֵם יָד
כָּל אָדָם בּוֹ. וּבִשְׁוֹפֵר גָּדוֹל יִתְקַע. וְקוֹל דְּמָמָה בְּקוֹרָה
יִשְׁמַע. וּמִלְאָכִים יַחֲפֹזֵן. וְחֵיל וְרַעְדָּה יֵאֱחָזֵן. וַיֹּאמְרוּ
הִנֵּה יוֹם הַדִּין. לְפָקוֹד עַל צָבָא מָרוֹם בְּדִין. כִּי לֹא
יִזְכּוּ בְּעֵינֶיךָ בְּדִין. וְכָל בָּאֵי עוֹלָם תַּעֲבִיר (כ"א יַעֲבִירוּ)
לְפָנֶיךָ כְּבָנֵי מָרוֹן. מִן כְּבִקְרַת רוּעָה עֲדָרוֹ. מַעֲבִיר
צֵאנוּ תַּחַת שְׁבָטֵנוּ. בֵּן תַּעֲבִיר וְתַסְפּוֹר וְתַמְנָה. וְתַפְקוֹד
נַפְשׁ כָּל חַי. וְתַחֲתוֹךְ קִצְבָה לְכָל בְּרִיָּה. וְתַכְתּוֹב אֶת
גִּזְרֵי דִינָם:

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכְתְּבוּן. וּבִיּוֹם (צוֹם) כְּפוֹר יִתְחַמּוּן.
בְּמָה יַעֲבִירוּ. וּבְמָה יִבְרָאוּן. מִי יִתְיַה וּמִי יָמוּת. מִי
בְּקִצּוֹ. וּמִי לֹא בְּקִצּוֹ. מִי בָאֵשׁ. וּמִי בַּמַּיִם. מִי בַּחֲרֵב
(וּמִי בַּחֲרִיד) וּמִי בְּרָעַב. (וּמִי בַּצָּמָא.) מִי בְּרַעַשׁ. וּמִי
בַּמַּגֵּפָה. (מִי בַּחֲנִיקָה וּמִי בַּסְּקִילָה.) מִי יָנוּחַ. וּמִי
יָנוּעַ. מִי יִשְׁקַט. וּמִי יִטָּרֵף. מִי יִשָּׁלוּ. וּמִי יִתְיַסֵּר.
מִי יָרוֹם. וּמִי יִשְׁפֹּל. מִי יַעֲשֶׂר וּמִי יַעֲנִי:

*) Die Uebersetzung hievon siehe in Musaph von gestern.

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקל לי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה
למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך.
למען יחלצון ידיך הושעה ימינה וענגי: יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום
במרכיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה
בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

תפלה לשליח צבור

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר
החיים למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.

מכלל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך
מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

מוֹדִים אֲנִחנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן
 וְשֹׁעֵנוּ. אֵתָהּ הוּא לְדוֹר וָדוֹר
 נוֹדֶה לָּךְ וְנִסְפֹּר תְהִלָּתְךָ עַל
 חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
 נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
 נַפְסֶיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל
 נַפְלְאוֹתֶיךָ וּמִזִּבּוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרַיִם
 הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרָחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חַסְדֶּיךָ
 מִעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ.

וְעַל כָּלָם יִתְבָּרֶךְ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וּכְחֹב לְחַיִּים טוֹבִים (כָּל-) בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיְהִי לָלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הֵיאֵל יִשׁוּעָתֵנוּ
 וְעִזְרָתֵנוּ סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת:

א"ו אֲבוֹתֵינוּ בִּרְכָנוּ בַּבִּרְכָּה הַמְּשֻׁלָּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה
 עֲבָדֶיךָ הָאֱמוּנָה מִפִּי אֶהֱרֹן וּבְנָיו כֹּהֲנִים עִם קְדוֹשֶׁךָ פָּאֵמוֹר: וּבִרְכָּה
 יי וַיְשַׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פָּנָיו אֵיךְ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵיךְ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בִּרְכָנוּ אֲבוֹתֵנוּ כָּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי
 בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצִדִּיקָה וּבִרְכָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
 אֶת-עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵרָת וּבְכָל-נִשְׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ:
 בְּסִפְּר חַיִּים בִּרְכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֶׂה הַשְׁלֹם:

בְּצִלְצָלִי-שָׁמַע הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה
 תְּהַלֵּל יְהוָה הִלְלוּהוּ: וְעַל יְדֵי-עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר
 כָּל-יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ כְּנַעַן-גַּם הָרִים וּבְתִקְעַ שׁוֹפָר
 תִּשְׁמָעוּ: וְנֹאמַר וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל
 וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְהַשְׁתָּחוּוּ לַיְי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם: וְנֹאמַר וַיֵּי עֲלֵיהֶם
 יִרְאָה וַיֵּצֵא בְּבָרְקָהּ צוֹ וְאֹדְנִי יְהוָה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלֵּךְ
 בְּסַעֲרוֹת תִּימָן: יְיָ צְבָאוֹת יִגַּן-עֲלֵיהֶם. בֶּן תִּגְנָן עַל עֲמָךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹמָךְ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ
 וְשִׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵנוּ וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפֹצוֹתֵינוּ
 בְּנֵים מִירְכַתִּי אֶרֶץ וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָךְ בְּרַנָּה וּלִירוּשָׁלַיִם
 בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נִעְשָׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 קֶרְבָּנוֹת הַזִּבְחוֹת כְּמִצְוָה (כ"א כְּמִצְוָה) עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל
 יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְּבֹדְךָ כְּאֹמֹר וּבִיּוֹם שִׂמְחַתְכֶם
 וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת עַל
 עֲלֵיתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלֵמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לְפָנֵי אֱלֹהֵיכֶם
 אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמֵאֲזִין תְּרוּעָה
 וְאִין דּוֹמָה לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם. וְהָשִׁב
 אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפִּלָּתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ.

וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂבִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי
 מֹשֶׁה עֲבֹדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית
 רַאשֵׁינִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
 הַגּוֹיִם לְהִיזוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָ:

כִּי זֹכֶר כָּל הַנְּשָׁכָחוֹת אַתָּה הוּא מַעֲוֹלָם וְאֵין שְׂכָחָה
 לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ. וְעַקְדַת יִצְחָק לְזִרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב) הַיּוֹם
 בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ זֹכֶר הַבְּרִית:

אַתָּה נִגְלִית בְּעֵינֵי כְבוֹדְךָ עַל עַם קְדוֹשְׁךָ לְדָבָר עֲמֹם מִן
 הַשָּׁמַיִם הַשְׁמַעְתָּם קוֹלְךָ וְנִגְלִית עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי מַהֲרָגִים
 (כָּל) הָעוֹלָם כָּלֹו חָל מִפְּנֵיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרָאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּךָ
 בְּהִנָּלּוֹתְךָ מִלְכָּנוּעַל־הָרָסִינִי לְלַמֵּד לַעֲמֶךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת
 וְתַשְׁמִיעַם אֶת־הַזֶּה קוֹלְךָ וּדְבָרוֹת קְדוֹשְׁךָ מִלְּחָבוֹת אִישׁ
 בְּקִלּוֹת וּבְרַקִּים עֲלֵיהֶם נִגְלִית וּבְקוֹל שֹׁפָר עֲלֵיהֶם הוֹפֵעַת:
 בְּכַתּוֹב בְּתוֹרָתְךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיֹת הַבֶּקֶר וַיְהִי
 קִלּוֹת וּבְרַקִּים וְעֵינֵי כָבֵד עַל הָהָר וּקוֹל שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד
 וַיִּחַרְדוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וַיֹּאמֶר וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר
 הַזֶּה וְחֲזָק מְאֹד מֹשֶׁה יִדְבֹּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל: וַיֹּאמֶר
 וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקִּלּוֹת וְאֵת הַלְּפִידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר
 וְאֵת הָהָר עֵשֶׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנָּעוּ וַיַּעֲמִדּוּ מֵרַחֵק: וּבְדִבְרֵי
 קְדוֹשְׁךָ בְּכַתּוֹב לֵאמֹר עָלָה אֱלֹהִים בְּתַרְוָעָה יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר:
 וַיֹּאמֶר בְּחִצְצָרֹת וּקוֹל שׁוֹפָר הִרְיֵעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: וַיֹּאמֶר
 תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לַיּוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל
 הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר הִלְלוּהָ הִלְלוּ אֵל
 בְּקִדְשׁוֹ הִלְלוּהוּ בְּרַקִּיעַ עֻזּוֹ: הִלְלוּהוּ בַגְּבוּרָתוֹ הִלְלוּהוּ
 בְּרַב גְּדֻלּוֹ: הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַת שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ בַגִּבּוֹל וּבְנוֹר:
 הִלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֹל הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְב: הִלְלוּהוּ

רוּעַ מֵעַל־לֵיהֶם. עַל בֶּן זְכוּרֹנוּ בָּא לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ.
 לְהַרְבוֹת זִרְעוֹ כְּעֶפְרוֹת תִּבְלִי. וַיִּצְאָצְאוּ כַחֲזוֹל הַיּוֹם: כִּכְתוּב
 בְּתוֹרָתְךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נַח וְאֵת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־
 כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתִּיבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־
 הָאָרֶץ וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם: וַנֹּאמֶר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נִאֲקָתָם
 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֲבֹרָהֶם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־
 יַעֲקֹב: וַנֹּאמֶר וַזְכֹּרְתִי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי
 יִצְחָק וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי אֲבֹרָהֶם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר:
 וּבְדַבְּרֵי קִדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר זָכַר עָשָׂה לְנַפְלֹאוֹתָיו חֲנוּן
 וּרְחוּם יי: וַנֹּאמֶר מָה נָתַן לִירָאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
 וַנֹּאמֶר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כָּרֵב חֲסָדָיו: וְעַל יַד
 עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר הָלוֹךְ וְקָרָאתָ בְּאָזְנֵי
 יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי זְכֹרְתִי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ
 אֲהַבַת כָּל־לוֹתֶיךָ רַבְּתָךְ אַחֲרֵי בְמִדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא
 זְרוּעָה: וַנֹּאמֶר וַזְכֹּרְתִי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי מֵאֲזֻלָּתְךָ בִּימֵי
 נְעוּרֶיךָ וְהַקִּימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וַנֹּאמֶר הִבֵּן יִקְרִי
 לִי מִפְּרִים אֵם יֶלֶד שְׁעֵשׂוּעִים כִּי מִדֵּי דַבְּרֵי בּוֹ זָכַר
 אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נֹאמַרְתִּי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זְכוּרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
 וּפְקֻדָּנוּ בְּפִקְדֹת יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים מִנְּשִׁמֵי שָׁמַי קָדָם וַזְכֹּר־
 לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֵת הַחֶסֶד וְאֶת־הַנְּשִׁבוּעָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹרָהֶם אֲבִינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה וְהַתְּרָאָה
 קָפְנִיךָ עֵקֶדָה שְׁעָקֹד אֲבֹרָהֶם אֲבִינוּ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל
 גֵּב הַמִּזְבֵּחַ וְכַבֵּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְּךָ שָׁלֵם בֶּן
 יְכַבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעֲסְךָ מֵעַלֵּינוּ וּבִטּוֹבְךָ הַגָּדוֹל יִשׁוּב
 חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמָּה וּמֵעִירָה וּמִנְּחָלָרְתָּה. וְקִיִּם לָנוּ

פַּעֲלָתוֹ וַיְבִין כָּל יִצְוֹר כִּי אֶתָּה יִצְרָתוֹ וַיֹּאמֶר כָּל אִישׁ
נִשְׁמָה בָּאֵפוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה׃
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שֶׁבָּעֵנֵינוּ מִטּוֹבָךָ
וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת כִּי
אֶתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וְדְבָרְךָ אֱמֶת וְקִים לְעַד. בָּרוּךְ
אֶתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזִּכְרוֹן׃
אֶתָּה זֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפְקֹד כָּל יִצְוֵי קָדֶם לְפָנֶיךָ
נִגְּלוּ כָּל־תַּעֲלָמוֹת וְהַמּוֹן נִסְתָּרוֹת שְׂמִיכָר־אֲנִישִׁית׃ אֵין
שִׁכְחָה לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגִד עֵינֶיךָ׃
אֶתָּה זֹכֵר אֶת־כָּל־הַמַּפְעָל. וְגַם כָּל־הַיִּצְוֹר לֹא נִכְחַד
מִכּוֹךְ. הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. צוּפָה וּמִבֵּית
עַד סוֹף כָּל־הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חוֹק וּזְכוֹן לְהַפְקֹד כָּל
רוּחַ וּנְפֶשׁ. לְהִזְכֹּר מַעֲשִׂים רַבִּים וְהַמּוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין
תִּכְלִית. מִרְאֲשִׁית כּוֹזֶאת הַזֹּדֶעֶת. וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גִּלִּית.
זֶה הַיּוֹם תַּחֲלֶלֶת מַעֲשֶׂיךָ זְכוֹן לַיּוֹם רֵאשׁוֹן. כִּי חֹק
לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ וְעַל הַמְּדִינּוֹת בּוֹ
יֹאמֶר אִיזוֹ לַחֲרֹב. וְאִיזוֹ לְשָׁלוֹם. וְאִיזוֹ לְרָעָב. וְאִיזוֹ
לְשִׁבְעָה. וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפְקְדוּ. לְהַזְכִּיר לַחַיִּים וּלְמֹת. מִי
לֹא נִפְקֹד כְּחַיִּים הַיּוֹם. כִּי זֶכֶר כָּל הַיִּצְוֹר לְפָנֶיךָ בָּא.
מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ. וְעַל־לֵלוֹת מַצְעָדֵי גִבּוֹר. מַחֲשָׁבוֹת
אָדָם וְתַחֲבוּלוֹתָיו וַיִּצְרֵי מַעֲלָלֵי אִישׁ. אֲשֶׁר־י אִישׁ שֶׁלֹּא
יִשְׁכַּח. וּבֶן אָדָם יתְאַמֵּץ־בָּךְ. כִּי דוֹר־שֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא
יִכָּשְׁלוּ. וְלֹא יִכָּלְמוּ לְנִצָּחַ כָּל־הַחוֹסִים בָּךְ׃ כִּי זֶכֶר כָּל
הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאֶתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָּלֶם׃
וְגַם אֵת נַח בְּאַהֲבָה וּבְרַחֲמֵיךָ וְתִפְקְדֵהוּ בְּדִבֵּר יִשְׁוּעָה
וּרְחֻמִּים בְּהִבְיֹאךָ אֵת מִי הַמְּכֹבֵל לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר מִפָּנֶי

עולם במלכות שדי וכל בני בעשר יקראו בשמה. להפנות
אליו כל רשעי ארץ. וכירו וידעו כל יושבי תבל כי לה
תכרע כל ברך תשבע כל לשון: לפני יי אלהינו ויכרעו
ויפולו. ולכבוד שמה יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול
מלכותה. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות
שלך היא ולעולם ועד תמלוך בכבוד: ככתוב בתורתך
יהוה וימלך לעלם ועד:

ונאמר לא הבית און ביעקב ולא ראיה עמל בישראל
יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: ונאמר ויהי בישרון
מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: וכדברי
קדשך כתוב לאמר כי ליי המלוכה ומושל בגוים:
ונאמר יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תכון
תבל כל תמוט ונאמר שאו שערים ראשיכם והנשאו
פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי
עוז וגבור יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם
ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך
הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה: ועל ידי
עבדיך הנביאים כתוב לאמר כה אמר יי מלך ישראל
וגאלו יי צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין
אלהים: ונאמר ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את
הר עשו והיתה ליי המלוכה: ונאמר והיה יי למלך
על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:
אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כלו
בכבוד והנשא על כל הארץ ביקרה והופע בהדר ואון
עז על כל יושבי תבל ארצה. וידע כל פעול כי אתה

הַיִּזְכָּרוֹן הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת
רְצוֹנְךָ כִּמּוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבֹדָה מִפִּי כְבוֹדָךָ כְּאֶמּוֹר:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם כָּל־מְלָאכָה עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה
לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיָּי פֶּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד
אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר שֶׁלִּשְׁמֵה עֲשֻׁרָנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֲשָׁרָנִים
לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֶּשׂ וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ:

In Frankfurt wird dieses gebetet. וּשְׁנֵי שְׁעִירִים לַכֹּפֶר. וּשְׁנֵי
תְּמִידִים כֹּה־לִכְתָּם: מִלֶּבֶד
עֹלֹת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלֹת
הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ. וְנִסְכֵיהֶם
כְּמִשְׁפָּטָם לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה
לַיָּי:

וּשְׁעִיר לַכֹּפֶר מִלֶּבֶד
וּבַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וּשְׁעִיר
לַחֲטָאת וְנִסְכֵיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם
וּשְׁנֵי תְּמִידִים כֹּה־לִכְתָּם:

עָלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֶדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית
שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגִזְיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה
שֶׁלֹּא שָׁם חִלְקֵנוּ כָּהֶם וְגָרְלָנוּ כְּכָל הַמּוֹנָם. וְאַנְחָנוּ כְּרַעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יִקְרוֹ
(כ"א וְכַסֵּא כְבוֹדוֹ) בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים:
הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (כ"ב אַחֵר). אֲמַת מַלְכֵנוּ אִפְסָם זוּלָתוֹ
כִּכְתוּב בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעָתָ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל־לְבָבְךָ כִּי יִהְיֶה
הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:
עַל בֶּן־נִקְוָה לָךְ יִי אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֻזְךָ
לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן־הָאֶרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכְרֹתוֹן. לְתַקֵּן

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים
ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה כלה
כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ:
ותמלוק אתה יי לבדה על כל מעשיה בהר ציון משכן
כבודך ובירושלים עיר קדשך בכתוב בדברי קדשך
ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדך ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדך בכתוב
ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה:
ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית
בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך.
וקרבתנו מלכנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום הזכרון הזה.
יום תרועה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו
ואין אנהנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך בבית
הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני הירושלחה
במקדשך: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
מלך רחמן שתשוב ותרם עלינו ועל מקדשך ברחמך
הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו אבינו מלכנו גלה
כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני
כל חי וקרוב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי
ארץ והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך
בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמידים בסדרם ומוספם כהלכתם: וארת מוספי יום

אֲדָנִי שֹׁפְתִי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמִבֵּיט גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

זְכַרְנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים. וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה רֵב לְהוֹשִׁיעַ.
מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ
לְיִשְׁרָאֵל עַפְרָיִם. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ
מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

מִי כָמוֹךָ אֵל הַרְחָמִים זוֹכֵר יִצְחָק לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיֶה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקַדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה:
וּבְכֵן תֵּן פִּתְיוֹךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ
עַל כָּל מַדָּה שֶׁבָרָאת וַיִּדְרֹאךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּ
לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּיָאִים וַיַּעֲשׂוּ כָלם אֲגִדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם כָּמוֹ שֶׁדִּעְנּוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵמוֹן
לְפָנֶיךָ עוֹ בִּידְךָ וּגְבוּרָה בְּיָמֶיךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל
מַדָּה שֶׁבָרָאת :

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירְאִיךָ וְתִקְוָה
לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפְתִיחוֹן פֶּה לַמִּיחֲלִים לָךְ שְׂמִיחָה לְאַרְצְךָ
וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ וְצִמְיֻחַת קָרֵן לְדוֹר עֲבָדְךָ וְעִרְיַכַת גֵּר
לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ :

חיו יהללו את שם יי כי נשוב שמו לבדו:

ק' הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה
לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הלויה:

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה:
כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה
בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו: נקי כפיים ובר
לבב אשר לא נשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה:
ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאת יתו: זה דוד
הרשו מבקשי פניו יעקב סלה: שאו שער ים וראשיכם
והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך
הכבוד יהוה עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו
שער ים וראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך
הכבוד סלה:

ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: קומה
יי למנוחתך מאתה וארון עוף: כהניך ירבו צדק
וחסידך ירננו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני
משיחך: כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל תעזבו:
עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה
דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: והשיבנו יי אליך
ונשובה חדש ימינו בקרבך:

סדר התקיעות.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לשמוע קול שופר:

Am Sonntag.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה: שב

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקיעות ק"ש ר"ק
שאנחנו תוקעים היום תעשה ממנה עטרה על יד הממונה
שרשי"ה להיות עולה ולישב בראש אלהי ויעשה עמנו
אות לטובה וימלא עלינו ברחמים ברוך (אתה יי)
בעל הרחמים:

תקיעה: שברים: תקיעה:

תקיעה: שברים: תקיעה:

תקיעה: שברים: תקיעה: שב

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקיעות ק"ש ר"ק
שאנו תוקעים היום תהא מרוקמת על היריעה על יד
הממונה טרטיא"ל בשם שקבלת על יד אליהו זכור לטוב
וישו"ע שר הפנים שר מטטרו"ן ותמלא עלינו ברחמים
ברוך (אתה יי) בעל הרחמים:

תקיעה: תרועה: תקיעה:

תקיעה: תרועה: תקיעה:

תקיעה: תרועה: תקיעה גדולה:

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיעלו
אלו המלאכים היוצאים מן השופר ומן התקיעה ומן
השברים ומן התרועה ומן ק"ש ר"ק ומן ק"ש ר"ק ומן ק"ש ר"ק
לפני כסא כבודך וימליצו טוב בעדנו לכפר על כל חטאתינו:

אשרי העם ידעי תרועה יי באור פניך יהלכון:

אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים רַחֵל
 מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ מֵאַנָּה לְהַנְחֵם עַל-בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנו:
 כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ
 שָׂכָר לַפַּעֲלָתְךָ נְאֻם-יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: וְיֵשׁ-
 תִּקְוָה לְאַחֲרִיתְךָ נְאֻם-יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם:
 שְׁמוֹעַ שְׁמַעְתִּי אִפְרַיִם מִתְנוּדָד יִסְרַתְנִי וְאוֹכֵר כְּעֶגְלָה
 לֹא לְמֹד הִשְׁיבֵנִי וְאַשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי: כִּי-
 אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי הַיּוֹדְעִי סָפַקְתִּי עַל-יָרֵךְ
 בִּשְׁתִּי וְגַם-נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתָּ נְעוּרֵי: הִבֵּן
 יִקְוֶה לִּי אִפְרַיִם אִם יֵלֵךְ שְׁעֵשׂוּעִים כִּי מִדִּי דְבָרִי בּוֹ
 זָכָר אֶזְכְּרֵנוּ עוֹד עַל-כֵּן הִמּוּ מַעֲי לֹא רַחֵם אֶרְחֻמֵּנוּ
 נְאֻם-יְהוָה:

eine Stimme gehört, ein wimmerndes Wehklagen; Rahel beweint ihre Söhne, sie ist trostlos über ihre Söhne, weil sie nicht mehr sind. — So spricht der Ewige: Halt' ein deine weinende Stimme, laß dein Auge nicht mehr thränen! Es giebt Belohnung für deine Sprossen! — der Ewige spricht's — sie werden zurückkehren aus des Feindes Land! deinen Nachkommen spriest Hoffnung auf! — der Ewige spricht's — sie werden zurückkehren, die Söhne, nach ihrer Heimath. Wohl habe ich vernommen Ephraims Klagen: Du hast mich mächtig gezüchtigt, wie einen unbändigen Stier; o, nimm mich wieder auf, ich kehre zurück! du bist ja der Ewige, mein Gott! Denn bei ruhigem Gemüthe fühle ich Reue, bei mehrerer Ueberlegung schlage ich an die Hüfte mir, stehe beschämt und erröthet da und dulde die Schmach meiner Jugendsünden. Ist Ephraim mir ein theuerster Sohn, oder meiner Gespiele Knabe? Denn so ich nur von ihm spreche, bleibt er mir eingedenk immerdar; darum ist mein Inneres rege für ihn. Erbarmen, ja erbarmen will ich mich seiner! so spricht der Ewige.

הִנְנִי מֵבִיא אֲתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וּקְבָצְתִים מִיַּרְכְּתֵי-אֶרֶץ
בָּם עוֹר וּפְסִיחַ הָרָה וְיִלְדֵת יַחֲדוֹ קָהָל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה:
בְּבִכְיָ יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אֹכִילִים אֱלֹהֵיכֶם אֶל-נַחְלִי מִיָּם
בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְשְׁלוּ בָּהּ כִּי-יְהִי יְיָ לִישְׂרָאֵל לְאֵב
וְאֶפְרַיִם בְּכָרִי הוּא: שָׁמְעוּ דְּבַר-יְהוָה גּוֹיִם וְהִגִּידוּ
בְּאֵיִם מִמֶּרְחֶק וְאָמְרוּ מוֹרָה יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֵנוּ וְשִׁמְרוּ
כְּרַעַה עֲדָרוֹ: כִּי-כָרָה יְהוָה אֶת-יַעֲקֹב וַיֵּאָלֶּן מִיַּד חֹזֶק
מִמֶּנּוּ: וּבָאוּ וּרְנֵנוּ בְּמָרוֹם-צִיּוֹן וְנִגְהָרוּ אֶל-טוֹב יְהוָה
עַל-דָּגְלָן וְעַל-תִּירֵשׁ וְעַל-יִצְחָר וְעַל-בְּנֵי-צֹאן וּבִקְרֵי וְהִיטָה
נַפְשָׁם כִּגְזֵן רֵוָה וְלֹא-יוֹסִיפוּ לְרַאֲבָה עוֹד: אֵן תִּשְׁמַח
בְּתוֹלָה בְּמַחֲוֹל וּבְחָרִים וּבְקָנִים יַחֲדוֹ וְהִפְכֵתִי אֲבָדָם
רִשְׁשׁוֹן וְנַחֲמָתִים וְשִׁמְחָתִים מִיְּגוֹנָם: וְרוֹיֵתִי נַפֶּשׁ
הַכֹּהֲנִים דָּשֵׁן וְעַמִּי אֶת-טוֹבִי יִשְׁבְּעוּ נֶאֱמַר-יְהוָה: כֹּהוּ

den, sammeln von der Erde Grenzen, Blinde und Lahme, Schwangere und Wöchnerinnen allesammt, eine große Volksmenge wird hieher kehren. Sie werden weinend kommen, und flehend führe ich sie, leite sie an Wasserbächen, auf ebenem Pfade, wo kein Anstoß sie bedroht; denn ich bin Israel ein Vater, und Ephraim ist mir ein Erstgeborener. Vernehmt Gottes Wort, Völker, und verkündet's in fernen Inseln! Sagt: Israels Zerstreuer sammelt ihn wieder und hütet ihn, wie der Hirte die Heerde. Wenn der Ewige wird Jakob befreiet, errettet haben aus mächtiger Hand, dann werden sie singend Zions Anhöhe besteigen und hinstürmen zum Segen Gottes, zum Korn, zum Most und zum Del und zu jungen Schafen und Rindern; ihre Seele wird, wie ein wasserreicher Garten, fernerhin kummerlos sein. Dann wird sich freuen das Mädchen im Reigentanz und Jünglinge und Greise allesammt; so wandele ich ihre Trauer um in Wonne und tröste sie und erfreue sie, ihres Kummers los. Meiner Priester Seele werde ich trunken machen von Wonne, und mein Volk wird meines Segens Fülle genießen. Dies war des Ewigen Wort. So spricht der Ewige: In Ramah wird

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדְבָרֵיהֶם הַנִּאֲמָרִים בְּאִמְרַת
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁעָה עֲבָדוֹ
וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי הָאֱמֶת וְצִדִּיק:

ה פ ט ר ה

כֹּה אָמַר יְהוָה מֵצֵא חַן בְּמִדְבָּר עִם שְׂרִידֵי חֶרֶב הָלוֹךְ
לְהַרְגִיעוֹ יִשְׂרָאֵל: מִרְחֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְאֶהְבֶּת עוֹלָם
אֶהְבֶּתִּיךָ עַל־כֵּן מִשְׁכַּתִּיךָ הָסֵד: עוֹד אֶבְנֶנָּה וְנִבְנִית
בְּתוֹלָת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעֲבִיד תִּפְיֶיךָ וַיֵּצֵאֲתָ בְּמַחֲוֹל
מִשְׁחָקִים: עוֹד תִּטְעִי כִרְמִים בְּהָרֵי שְׁמֶרֶן נִטְעוּ נִטְעִים
וַחֲלָלוּ: כִּי יִשְׁיוּם קָרְאוּ נִצָּרִים בְּתֶר אֲפָרַיִם קוֹמוּ
וְנַעֲלָה צִיּוֹן אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה רִנּוֹ
לִיעֲקֹב שְׂמִיחָה וְצִהְלוֹ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ הַקְלִלוּ
וְאָמְרוּ הוֹשֵׁעַ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל:

So sprach der Ewige: In jener Wüste fand es Gewogenheit, dieß dem Schwert entronnene Volk, Israel, auf dem Zuge nach seiner Wonne. Ja, in jener Ferne, da erschienst du mir, Ewiger! — und ewig liebt' ich dich! Darum strömte meine Güte dir! Ich selbst werde dich noch aufbauen, dann bist du wohlgebaut, Jungfrau Israels! Noch wirst du gierlich deinen Reigen aufführen und ausziehen in Wonnetanz; noch wirst du Weingärten anlegen auf Samaria's Gebirge, wo Winzer sonst gepflanzt und gelesen bei Instrumentenschall. Schon manchen Tag haben sie gerufen, die Wachen auf Ephraims Gebirge: Auf, laß uns hinauf nach Zion wallen, zum Ewigen, unserm Gott! Denn so hat der Ewige gesprochen: Ruft laut für Jakob Freudenruf, jauchzt an der Völker Spitze, laßt euch hören, preist und spricht: Hilf, Ewiger, deinem Volke, dem Ueberreste Israels! Ja, ich werde sie bringen aus dem fernen Nor-

בְּזֶרַעְךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֲלֶיךָ אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי: וַיָּשָׁב
אֲבָרָהָם אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיָּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע
וַיָּשָׁב אֲבָרָהָם בְּבֵאֵר שֶׁבַע: פ חמישי

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּגֶד לְאֲבָרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה
יָלְדָה מִלְכָּה גַם־הִוא בָּנִים לְנַחֲזֹר אַחִיקָה: אֶת־עוֹץ בְּכוֹרִי
וְאֶת־בְּנוֹ אֶחָיו וְאֶת־קִמּוֹאֵל אֲבִי אָרָם: וְאֶת־כְּנֶשֶׁד וְאֶת־
חִזּוֹ וְאֶת־פִּלְגֶשֶׁשׁ וְאֶת־יֶדְדָּה וְאֶת בְּתוּאֵל: וּבְתוּאֵל יָלַד
אֶת־רִבְקָה שְׁמֵנָה אֵלֶּה יָלְדָה מִלְכָּה לְנַחֲזֹר אַחִי אֲבָרָהָם:
וּפִי־לָגֶשׁוּ וְשָׁמָּה רָאִוּמָה וְתֵלֶד גַּם־הִוא אֶת־טִבַּח
וְאֶת־גִּתִּים וְאֶת־תַּחֲשׁ וְאֶת־מַעֲכָה: פ מפטיר

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחֵר לַחֹדֶשׁ מִקֶּרְא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מִלְאֲכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם:
וַעֲשׂוּתָם עֲלֵה לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה פֶּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אֵיל
אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַעַה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם כֹּלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לְפָר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל:
וְעֶשְׂרֹן אֶחָד לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים: וְשַׁעִיר־
עִזִּים אֶחָד חֲטָאת לְכֶפֶר עֲלֵיכֶם: מִלֶּבֶד עֹלֹת הַחֹדֶשׁ
וּמִנְחָתָהּ וְעֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּשְׁפָּטָם
לְרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיהוָה:

Bei vorzeigen der Geseßrolle.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד
מֹשֶׁה: עַץ הַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְרִחוּמִכִּיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ
דְּרָכֵי נָעִם וְכָל נְתִיבֶיהָ שְׁלוֹם: אֶרֶץ יָמִים בִּימִינָהּ בְּשִׁמְאֵלָהּ עֹשֶׁר
וְכָבוֹד: יְיָ הַפֶּן לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: לוי ביום
השלישי וישא אברהם את עינו וירא את המקום
מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם
החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוו ונשוכה
אלים: ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק
בנו ויקח בידו את האש ואת המקל וילכו שניהם
יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אביו ויאמר
הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה הגשה לעלה:
ויאמר אברהם אלהים יראה לו הגשה לעלה בני וילכו
שניהם יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו
האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערף את
העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
מזעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את
המקל ולשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן
השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני: ויאמר
אל תשלח ידך אל הנער ולא תעש לו מאומה כי עתה
ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנה את
יחידך ממני: וישא אברהם את עינו וירא והנה איל
אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל
ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום
ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בחר יהוה יראה:
ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים:
ויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את
הדבר הזה ולא חשכת את בנה את יחידך: כי ברכך
אברהם והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול
אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו: והתברכו

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנָּסָה וְכִלְכָּלָה:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה:
אָ"מ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הִצְמַח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקֶרֶב:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן מִשְׁיחָךְ:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שָׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ קָבַל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ גָּאֵל אֶל תַּשְׁיבָנוּ רִיקָם מִלְפָּנֶיךָ:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עָשָׂה לַמַּעַן הַרְוִיגִים עַל שֵׁם קְדוּשָׁתְךָ:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עָשָׂה לַמַּעַן מְבוֹחִים עַל יְחִוְדְךָ:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עָשָׂה לַמַּעַן בָּאֵי בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ נִקּוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְׁפּוּךְ:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עָשָׂה לַמַּעַנְךָ אִם לֹא לַמַּעֲנֵנוּ:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עָשָׂה לַמַּעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עָשָׂה לַמַּעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:
אָ"מ עָשָׂה לַמַּעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:
אָ"מ הִגֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עָשָׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

Das Uebrige siehe im Foyer von ersten Tag Seite 48.

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת־אֲבִרָהִם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִרָהִם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־
בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אֶהְבֶּתָ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־אֶל־אֶרֶץ
הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר
אֱלֹהֶיךָ: וַיֵּשְׁבִם אֲבִרָהִם בְּבֶקֶר וַיַּחֲבֹשׂ אֶת־חֲמורוֹ וַיִּקַּח
אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנֵהוּ וַיִּבְקַע עֵצִי עָלֵהוּ וַיִּקַּם

ק"ח יְמִלֵּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר חֲלִלָהּ :

ח' לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּה וְלִנְצַח נִצָּחִים קִדְשָׁהּ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָהּ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אֲתָה :
ובכן חן פחדך .

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חֲדַשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ בְּטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ בְּטַל מַחֲשָׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הִפָּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כָּלָה כָּל צָר וּמַשְׁטֵין מֵעָלֵינוּ :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כָּלָה דְּבָר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמִשְׁחִירָה
(וּמִגְפָּה) מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מָנַע מִגְפָּה מִנִּיחָלְתְּךָ :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הִחְיֵינוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ סִלַּח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מִיָּחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵנוּ (וּחֲטֹאֵנוּ) מִפְּנֵי עֵינֶיךָ :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ קָרַע רוּעַ גִּזֵּר דִּינֵנוּ :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מָחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שְׂטָרֵי חֻבוֹתֵינוּ :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחֵנוּ :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כָּתִיבנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כָּתִיבנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹת :

וְנִשְׁבַּע רַבְּרָכוּ בְּבִרְכָּהּ מֵעַלָּהּ. וְלִזְכוֹר עֲקִדָּתוֹ רָאוּם
נִדְּגָלָהּ. לְמַלְטָם מִכָּל עֶזֶן וְעוֹלָהּ. וְלִקְנוּתָם לְהִיּוֹת לוֹ
לְעַם סִגְלָהּ. לְהִיּוֹת יִשׁוּעָתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סִגְלָהּ: וְהַיּוֹם הַזֶּה
לְפָנֶיךָ יִפְקֹד. כִּשְׁר מִפְּעֻלֹת עוֹקֵד וְנִעְקָד. וַיִּשְׁיבֵר
הֵתָם אֹהֶלֶיךָ שֶׁקֵּד. וְכוֹר אֲדוֹן בְּרַחֲמִים לְפָקֵד. וְתִרְשִׁישִׁי
חֲשָׁמַל חֲשִׁישִׁי יִקֵּד. יִכְרְעוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ לִיקֵּד:
וְזֶה אֵל זֶה יַעֲרִיצוּ. וְזֶה אֵל זֶה יִקְדִּישוּ. וְשְׁלוֹשׁ קִדְּשָׁה
לְקִדּוֹשׁ מְשֻׁלָּשִׁים (כ"ח מִקְדָּשִׁים):

ס' בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ. וְקָרָא זֶה אֵל וְאָמַר.
ק"י קִדּוֹשׁ קִדּוֹשׁ קִדּוֹשׁ יי עֲבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
ס' אֵין בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֶק מִשְׁמִיעִים קוֹל
מִתְנַשְּׂאִים לַעֲמַת שָׂרָפִים לַעֲמַתָּם בָּרוּךְ יֹאמְרוּ:
ק"י בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְּקוֹמָהּ מְלִכְנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי מַחֲבִים אֲנִיחֵנוּ
לָךְ מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכֹּן:
תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּרַחוּם יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ לְדוֹר וָדוֹר
וְלִנְצַח נִצְחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מְלִכּוֹתֶךָ בְּדָבָר הָאָמוֹר
בְּשִׁירֵי עֲוֶה עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדִּיקָךְ:

Isaak's Ruhm soll ewig dauern. Gott schwur ihm ewigen Segen zu, mit der Versicherung, diese Opferhandlung seinen Nachkommen zu gedenken, sie von ihren Sünden zu befreien, sie als sein eigenes Volk anzuerkennen, und ewig unser Schutz und Heil zu sein. Heute werden bei dir in Erinnerung kommen, die frommen Thaten des Binders und des Gebundenen und die Tugenden des aufrichtigen Jakob's. Gedenke ihrer, o Herr, und laß Barmherzigkeit über uns walten! Die Tarschischim und feurigen Chaschmalim bücken sich und werfen sich vor dich hin; sie wetteifern mit einander zu deiner Heiligung, und dreimal heilig ruft einer dem andern zu, so wie es geschrieben steht: und einer ruft dem andern zu.

בְּגִילָהּ. הוּא הַחֲמוֹר אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו דָּלָה דָּלָה. וְהוּא
 שָׁעֲתִיד עָנִי לְרִכּוֹב בַּעֵת הַגְּאֻלָּה. וְהִלְכוּ לְדַרְכָּם בִּישׁוֹר
 מִסָּלָה. כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְצוּפִים רָאוּ שְׁלֵהֶבֶת תְּלוּלָה. וְהִבִּין
 כִּי הוּא הָהָר לְתַלְלָהּ. וּבְאַצְבַּע הָרָאָהוּ הַמִּזְבֵּחַ שֶׁל
 שׁוֹכֵן מַעְלָה. הוּא הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר הָיָה מִתְהַלָּה. וְצוּר
 יְהוּד לְקִשּׁוֹר יָדָיו וְרַגְלָיו לְרַגְלָהּ. שְׁלֵא יִבְעַט מִצּוֹר
 כְּבֵד לְחַלְלָהּ. וְעָקְדוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ כְּטִלָּה עוֹלָה. וְעָרַךְ
 הָאִישׁ וְהָעֵצִים הָעֵלָה. וְרָקַח הַמַּאֲכָלִת דְּשֶׁמֶטוֹ
 בְּחַלְחָלָהּ. וּבְכִהֵן גָּדוֹל הִגִּישׁ מִנְחָה בְלוּלָה. וַיּוֹשֶׁב
 וְרֹאֶה נֹרָא עֲלִילָה. הָאֵב מַעְקִיד וְהִבֵּן נַעֲקָד בְּחִילָה.
 הֵן אֲרָאֵלִם צַעֲקוֹ חוּצָה בִּילְלָה. וְהִשְׁמַע אֵל תִּשְׁלַח יָדָהּ
 אֶל הַנֶּעַר לַעֲשׂוֹתוֹ כָּלָה. וְהָאֵל אֲשֶׁר הִצְפֵּן מִשְׁשֶׁת יָמֵי
 בְּרֵאשִׁית לְעוֹלָה. נָתַן כְּבָרוֹ וְהִתְנַשֵּׁב לוֹ לְשֵׁם וּלְתִהְיָהּ.

gens früh auf, säumte nicht, sattelte freudig selbst den Esel — dieses ist der Esel, worauf nachher Moses geritten und auf eben diesem Esel wird einst der Erlöser geritten kommen — nahm Isaaß und ging mit ihm geraden Weges hinauf. Als sie nach Bophim kamen, sahen sie in der Ferne eine Flamme aufsteigen und merkten, daß dort der angewiesene Berg sei. Abraham zeigte dem Isaaß den Altar Gottes, und sagte ihm, daß dieser von Anbeginn schon hiezu bestimmt war. Isaaß, der Einzige, verlangte, daß man ihm Hände und Füße binden möchte, damit ihn der Schmerz nicht etwa zwingt, eine Widersetzlichkeit zu äußern. Nun war er wie ein Lämmchen gebunden und auf den Altar gelegt. Abraham ordnete das Feuer und das Holz, nahm zitternd das Messer, um ihn zu schlachten, und gleich dem Hohenpriester ein angenehmes Opfer darzubringen. Gott, der Furchtbare in seine Thaten, sah und schauete, wie der Vater hand, und der Sohn sich willig binden ließ. Die himmlischen Er'ellim schrien jämmerlich — da ward eine Stimme vernommen: Strecke deine Hand nicht nach dem Knaben aus und thue ihm nichts; Es ist ein Widder vom Anbeginn erschaffen worden zum ganzen Opfer, dieser soll an seiner Stelle geschlachtet werden, und

לַשָּׂוִים. וְגִזֵּל אֶל־יִשְׂרָאֵל שְׁנֵי־מִשְׁלוֹ לְיוֹנִים וְתוֹרִים.
 בְּעֵינַי שְׁנֵי־אֲמָר יוֹנָתָן בְּחַגֵּי הַסֵּלַע וּבִסְתָרִים. וְלָקַח
 וּבִתְרָם לְשָׁנֵי בְּתָרִים. כְּדִי לְהַתִּישׁ כָּחַם וּזְכָרָם לְהַחֲרִים.
 וַיִּהְיֶה הָעֵיט לְאַבְדָּם וְהָדָד רֹאשׁ הַגְּבוּרִים. כְּצִמְאֵת
 הַשָּׁמַשׁ הָיָה מְנִיָּה עֲלֵיהֶם בְּסוּדָרִים. שְׁלֹא יִמְשֹׁל בָּהֶם
 הָעֵיט עַד הָעֶרֶב כְּסוּד מוֹרִים. לְהוֹדִיעַ שְׂאִין מוֹשְׁלִים
 אֲלֵא יוֹם אֶחָד מִיּוֹמוֹ שֶׁל יוֹצֵר הָרִים. חוּץ מִשְׁתֵּי יְדוֹת
 שָׁעָה בְּשַׁעוּרִים. כְּשֶׁהַחֲמָה נוֹטָה בְּמַעְרֵב שְׁתֵּי יְדוֹת
 שָׁעָה מְכֻרָה אֲרִים. בֶּן עַד שְׁלֹא יָבוֹא הָעֶרֶב יִצְמַח
 אֶזֶר לְיִשְׂרָאֵל. וְהָיָה לַעֲתָ עֶרֶב יִהְיֶה אֹרֶךְ הַיְּדוּרִים:
 הַשָּׁמַיִם בְּהִמּוֹלוֹ עָרְלָת בְּשָׁרִים. בְּעֵשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם
 הַכִּפָּרִים. וּבְכָל שָׁנָה נִרְאֶתֶת דָּם מִלְּחָזוֹ כְּדָם פָּרִים
 וְאַמּוּרִים. וּמִכִּפָּר עוֹנוֹת עַמּוֹ לְהַצְדִּיקָם בְּיִשְׂרָאֵל:
 הַתְּשִׁיעִי בְּשִׁלְחוֹ יִשְׁמַעְאֵל וְאַמּוֹ לְמִדְבָּרִים. מַעַל יָחִיד
 הַנֶּעֱלָה בְּאַחֵר הַיְּדוּרִים. מִזֶּה וְלִבָּא לְדוֹר דּוּרִים:
 הָעֵשִׂירִי הָיָה אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּמִלָּה. וְנָסְהוּ קָח
 נָא אֶת בְּנִי וְהַעֲלֵהוּ לִי לְעֹלָה. וְהִשְׁבּוּ לְאִיָּה בֶן לֶבֶן
 הָעֹרְלָה אִו לֶבֶן הַמִּלָּה. אֶת יָחִידָהּ אֲשֶׁר אֶחָבָת
 בְּחִמָּלָה. עַל הָהָר אֲשֶׁר עָלָיו שְׁכִינָה מְכַלָּה. וְהַשָּׁבִים
 בְּבִקָּר וְלֹא נִרְעָעָל בְּעֶצְרָה. וְחִבֵּשׁ הַחֲמוֹר בְּעֶצְמוֹ

Wüste schickte, um sie von seinem Sohne Isaac zu entfernen und
 sie zu trennen bis in Ewigkeit. Die zehnte war die Begebenheit
 nach dieser Geschichte, als Gott ihn in Versuchung brachte und zu
 ihm sprach: nimm deinen Sohn, bringe ihn mir dort hinauf zum
 Ganzopfer. Er antwortete: welchen Sohn meinst du, den des Un-
 beschnittenen oder den des Beschnittenen? — Deinen Einzigen, den
 du so zärtlich liebst, diesen sollst du mir auf jenen Berg bringen,
 worauf die göttliche Majestät ruht. Abraham machte sich des Mor-

מֵעֲצִירַת רַחֲמִים: הַשְׁנִי בָּבֹא עָלָיו הַמַּלְכִּים הַקְּדוּמִּים.
 עִם כְּדָרְלֶעוֹמָר מֶלֶךְ עִלָּמִים. וּבֶבֶן אֲחִיו הַרְתַּחֲיוֹ
 תַּחְלָה שׁוּמִים. וּבִשְׂבִילוֹ לָקְחוּ אֶת כָּל רְכוּשׁ סְדוּמִים.
 וּבָא הַפְּלִיט וְהַגִּיד מָה עָשׂוּ קָמִים. וַיִּרְק אֶת חֲנִיכָיו
 יְלִידֵי בֵיתוֹ רְשׁוּמִים. הֵם עָנָר אֲשָׁכּוּל וּמִמְרָא וְאַלְיָעוֹר
 מִסִּימִים. וַיַּחֲלֶק עֲלֵיהֶם לֵילָה וַיָּבֶם בְּמַהֲלָמִים. הוּא
 הַלֵּילָה אֲשֶׁר הָיָה מִקְדוּמִּים. וַיָּשָׁב אֶת כָּר הַרְכוּשׁ
 בְּעֶזְרַת מִשְׁפִּיל רָמִים: הַשְׁבִּיעִי כְּשֶׁנֶּדְבָר עֲמוּ בֵּין
 הַבְּתָרִים. וְהִרְאֵהוּ אַרְבַּע מַלְכִּיּוֹת בְּבִירִים. נִשְׁמוֹנְשָׁלִים
 בְּזִמְנָם וַיֵּאבְדוּ לְדוֹר דּוֹרִים. עָנָה מִשְׁלֵשֶׁת זֶו מַלְכוּת
 אֲרָמִים אֲרוּרִים. אֲשֶׁר הוּא כְּעָנָה דָּשָׁה וּכְחִזִּירֵי יַעֲרִים.
 וַעֲזוּ מִשְׁלֵשֶׁת אֱלֹהֵי יוֹנִים שְׁנִמְשָׁלוּ לְעִפְיָרִים. וְאֵיל מִשְׁלֵשׁ
 זֶו מַלְכוּת מְדֵי וּפָרַם חֲבֵרִים. כְּעָנִין שְׁנֵאמַר הָאֵיל
 אֲשֶׁר רָאִיתָ בְּבִירוֹתֶיךָ. וְתָר אֱלֹהֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנִמְשָׁלוּ

erhört, und jene wurden geheilt, daß sie zum Gebären wieder tüchtig wurden. Die sechste war: als sich damals jene mächtigen Könige mit Kedorlaomer, dem König von Elam, vereinigten, Lot, den Brudersohn Abrahams, befehdeten und seinethalben ganz Sodom plünderten. Ein Flüchtling kam, erzählte, was die Feinde gethan, und Abraham waffnete seine geübten Hausgebornen; Aner, Escol, Mamre und Eliezer, die Ausgezeichneten; des Nachts theilten sie sich — diese Nacht war von Anbeginn dazu bestimmt — schlugen und verfolgten sie, und brachten alles Gut wieder zurück mit der Hilfe Gottes, des Beugers der Stolzen. Die siebente war: als ihn Gott dort *בין הבתרים* sprach, ihm die künftigen Weltregenten zeigte und das harte Schicksal seiner Nachkommenschaft offenbarte. Die achte war: als er den Befehl erhielt, seine Vorhaut zu beschneiden. Es war eben am zehnten Tage des siebenten Monats, am Versöhnungstage. Noch jährlich zeigt sich das Blut dieser Beschneidung wie Opferblut, wodurch Gott sein Volk entündigt und rein spricht. Die neunte war: als er seinen Sohn Ismael nebst dessen Mutter nach der

בְּנֵאֻמִּים. הַשְּׁלִישִׁי הִגְלָהוּ מִמּוֹלַדְתּוֹ הַיְּלָלָה שְׁלֹמִים.
הָרְבִיעִי הֵבִיא רָעַב בְּאוֹתָן הַיָּמִים. הוּא הָרָעַב דִּירָאֲשׁוֹן
אֲשֶׁר בָּא לְעוֹלָמִים. וְלֹא בְּכָל הָאָרְצוֹת וּבְכָל הַתְּחוּמִּים.
כִּי אִם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן לְנַסּוֹתָו וּלְהוֹרִידוֹ לְאֶדְמַת עֲנָמִים:
הַחֲמִישִׁי נִלְקָחָה שָׂרָה לְמוֹשֶׁל עַמִּים. בְּלֵיל שְׁמוֹרִים
הַנֶּשְׁמָר לְבַכּוֹרֵי חָמִים. וַיִּנָּע יִי אֶת פָּרְעָה נְגָעִים
גְּדוֹלִים וְאִי־מִים. וְגַר בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים רַבִּים יָמִים. וְשָׁלַח
מֶלֶךְ גֵּרָר וּלְקַח יִפֶּת פְּעָמִים. וַיַּעֲשֶׂה הוּא וְכָל בְּנֵי בֵיתוֹ
טַמְטוּמִים. וַיֵּרֶד מִיכָאֵל הַמַּלְאָךְ לְהַרְגוֹ בְּיַעֲמִים. וַיַּעַק
הַגּוֹי גַּם צַדִּיק תְּהַרּוֹג וְרַשָּׁפוֹךְ דָּמִים. וְאָמַר לוֹ הַנֶּשֶׁב
אֲשֶׁר הָאִישׁ כִּי נָבִיא הוּא וְאָב לְהַכְּמִים. וּלְקַח צֶאֱן
וּבָקָר וְעֶבְדִּים וְשִׁפְחוֹת וְהַשִּׁיב לוֹ הַנְּשֹׁלֻמִּים. וַיִּתְּפֹלֶל
אֲבֹרָהָם אֶל הָאֱלֹהִים וַיַּעֲתָר לוֹ מִמְּרוּמִים. וַיִּרְפָּא אוֹתָם

Geburtsort zu verlassen und zu wandern befahl. Die vierte war die Hungersnoth, die damals entstand. Diese war die erste Hungersnoth, die in die Welt kam — zwar nicht in alle Länder, sondern nur in das Land Canaan, um ihn (Abraham) in Versuchung zu bringen und ihn zu veranlassen, nach Aegypten hinab zu wandern. Die fünfte war: als seine Frau Sarah zum Volksregenten geführt ward — es war eben in der Nacht von ליל שְׁמוֹרִים die dann für die Erstgeborenen Aegyptens aufbewahrt wurde — der Ewige plagte hierauf den Regenten Pharaos mit großen und fürchterlichen Plagen. Abraham zog dann nach dem Lande der Philister, wo er eine zeitlang wohnte. Auch hier hatte er Anfechtung; der König von Geror schickte und ließ ihm seine Frau abnehmen; allein der König sammt seinem ganzen Hause wurden der Fortpflanzungskraft beraubt; der Engel Michael kam vom Himmel herab und wollte ihn umbringen da schrie er: wirst du wohl auch ein unschuldig Volk tödten und Blut vergießen? Jener antwortete: so gieb denn des Mannes Frau zurück, denn er ist ein Prophet und ein Vater der Weisen. Hierauf nahm der König Schafe, Rindvieh, Knechte und Mägde und schenkte sie Abraham zur Befriedigung. Abraham betete zu Gott, ward

רָגוּ בַל תַּעִיר עַל מַעֲוֵי עַמִּים. הַמִּיחָדִּים שְׂמֶךְ לִילוֹת
 וַיָּמִים. וְלִנְצִיחָהּ תָּמִיד מַעְרִיבִים וּמַשְׁבִּימִים. וּכְאֵב עַל
 בֶּן יִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ בְּנַחוּמִים. לְנִקְוָתָם מִכְבֹּד עֶזְרָא
 וְאַשְׁמִים. וְהַזְכֵּר לְבְרִית שְׁלֹשַׁת הַיָּמִים. וְלֵאב הַמֶּזֶן
 אֲשֶׁר הָיָה תָּמִים. וְנִתְּנָסָה בַּעֲשָׂרָה נִסְיוֹנוֹת עֲצוּמִים.
 וְנִמְצָא שָׁלֵם בְּכָל פְּעָמִים. הֵנָּה הָרֵאשׁוֹן בְּהוֹלְדוֹ נִתְּעָצוּ
 הַחַרְטָמִים. וּבִקְשׁוּ לְהַרְגוֹ גְּדוּלֵי הַמַּלְכוּת וְהַקּוֹסְמִים.
 וְנִחָבָא בְּאַרְץ שְׁלֹשׁ עָשָׂרָה שָׁנָה שְׁלָמִים. וְלֹא רָאָה
 שָׁמֶשׁ וַיֵּרַח וְכוּכְבֵּי מְרוֹמִים. וְלֵאחֶר שְׁלֹשׁ עָשָׂרָה שָׁנָה
 יָצָא מִחֶכְם בְּחֻכּוֹמִים. וּמֵאַסֵּ אֱלִילִים וְשִׁקְץ צִלְמִים.
 וּבִטָּח בְּיוֹצְרוֹ וּנְפֹל הִבְלוּ בְּנֵעִימִים. הַיְשָׁנִי הַשְׁרִיכוֹ
 לְכַבֵּשׁ אִישׁ פְּחָמִים. וּמֶלֶךְ הַכְּבוֹד פָּשַׁט יָמִינוֹ וְהִצִּילוֹ
 בְּרַחֲמִים. וְנָם אֲנִי יְיָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים

Weltgeschöpfe zu sprechen, o, laß nicht deinen Unwillen walten
 über dein kleines Volk, das Tag und Nacht deiner Einheit huldigt
 und dich anfleht früh und spät! Laß deine Barmherzigkeit für sie
 rege werden wie des Vaters für seinen Sohn, reinige sie von ihrer
 Sündenlast und Vergehungen, bedenke des errichteten Bundes mit
 den drei frommen Vätern, gedenke des frommen Vaters Abraham,
 den du durch zehn harte Versuchungen erprobtest und ihn in allen
 treu gefunden. Die erste Versuchung war: als gleich nach seiner
 Geburt die חרטים und קוסמים mit Einverständnis der damaligen
 Mächte seinem Leben nachstellten, da mußte er sich in einer unterir-
 dischen Höhle dreizehn volle Jahre lang verbergen, wo er weder
 Sonne noch Mond noch Sterne sah. Nach Verlauf der dreizehn
 Jahre kam er als ein vollkommen weißer Mann wieder zum Vor-
 schein; er schmähte die Götzen, verabscheute die Abgötterei, blieb
 seinem Schöpfer getreu, und sein Antheil fiel lieblich aus. Die
 zweite war: als man ihn in den glühenden Feuerofen warf, da
 streckte der König des Ruhms (Gott) seine Rechte, errettete ihn
 und sprach: Ich bin der Ewige, der dich aus dem Feuerofen der
 Chasdim herausgeführt hat. Die dritte war: als ihm Gott seinen

שְׁקוּדִים. וְרָשָׁעִים נִכְתָּבִים לְתַבְעֶרֶת יְקוּדִים. וּבִינֹנִים
 עַד יוֹם כְּפוּר תְּלוּיִם וְעוֹמְדִים. אִם יָשׁוּבוּ מִמַּעֲשֵׂיהֶם
 וַיְהִיו חַרְדִּים. וַיִּתְּקֵנוּ מֵעַל לֵיהֶם וַיֵּיטִיבוּ צַעְדִּים. תִּלְקֶם
 בַּחַיִּים יִזְכּוּ נִחְמָדִים. וְאִם לֹא זָכוּ לְמִיתָה יִהְיוּ נֶאֱחָדִים:
 וּכְמוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה לְיוֹם הַדִּין: וַיָּבֹאוּ מִמַּעֲשֵׂיהֶם לְהַעֲד
 כְּעֵדִים. וּכְמֵאֲזֵנִים יַעֲלוּ מִשְׁנֵי צַדִּדִּים. אִם יִכְרִיעוּ טוֹבִים
 עַל הָרָעִים וַיְהִיו כְּבָדִּים. בְּעָלִים יִהְיוּ בְּטוֹחִים וְלֹא
 פְּחוּדִים. וְאִם מִחֻצָּה עַל מִחֻצָּה יִהְיוּ אֲנוּדִים וְרַב חֶסֶד
 מִטָּה כָּל־פִּי חֲסָדִים. יָשׁוּב יִרְחֵם יִכְבּוֹשׁ עוֹן מוֹרְדִים.
 וַיִּשָּׂא עוֹן וַיִּגְבִּיהַּ מִרְדִּים. וַיִּכְרִיעוּ נְעִימִים וְעֲנוּדִים.
 וַיַּעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן אֲחָדִים. כִּי צָדִיק יִי בְּכָל הַדָּרְכִיו
 וּמַעֲשָׂיו חֲסָדִים. רוּצָה בְּתַשׁוּבָה מְכָל עוֹלוֹת וְתַמִּידִים.
 רֵהַתְּשׁוּבָה וּמַעֲשֶׂה הַטוֹב כְּתָרִים בְּפָנֵי שׁוֹדְדִים: אֲנִי
 אֲדוֹן מְלֵא רַחֲמִים. בְּקוֹמָה לְמִשְׁפָּט עַל יְצוּרֵי עוֹלָמִים.

eins für die mittlere Klasse. Die Frommen werden sogleich zum ewigen, seligen Leben geschrieben, die Frevler zur Hölle verdammt; das Schicksal der Mittlern aber bleibt unentschieden bis zum Ver söhnungstage. Kehren sie mittlerweile in sich, werden fromm und bessern sich, so wird ihnen Leben beschieden; bessern sie sich aber nicht, so wird Tod über sie gesprochen. Ebenso geschieht es auch bei jenem Tage des Weltgerichts. Alle Thaten der Menschen treten dort als Zeugen auf, die guten und bösen Thaten werden gegen einander aufgewogen. Ueberwiegen die Guten, so können ihre Eigenthümer getrost und ruhig sein; halten sich die Thaten das Gleichgewicht, so lichtet der Allbarmherzige die Sünden, damit sich deren Schale erhebt und die Tugenden das Uebergewicht erhalten, auch beseitigt er allmählig einzelne Sünden. Denn der Ewige ist gütig in all seinen Wegen, und seine Sitte ist wohlthun; die Befehrung gefällt ihm besser als alle Opfer, die Befehrung mit frommen Thaten schützt vor jedem schrecklichen Anfall. O du, erbarmungsvoller Herr, laß, wenn du dich aufmachst, das Urtheil über die

בְּתוֹכָהוּתִיךָ. וְהִרְיֹדוּ אֶת עֲוֹנָם וַיִּצְדִּיקוּ דִּין אֱמֶתְךָ.
 לִבְנֵי הַקְּדֻמָּה צָרִי לְמִרְיָתְךָ. כִּי יִשׁוּבוּן מֵאָזֶן וַיִּבְקְשׁוּ
 מַחִילָתְךָ. וְאַתָּה קָרוֹב לְקוֹרְאֶיךָ לְהָשִׁיב מֵהֶם חַמֶּתְךָ.
 וַיּוֹם זֶה בְּחֶרֶת לֵישֵׁב בַּמִּשְׁפָּט עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ. וּבְבִנֵי מְרוֹן
 יַעֲבִרוּן לְפָנֶיךָ בְּסַפְרֶיךָ. וְכָלם נִסְקָרִין בְּסִקּוּרֶת
 צִפִּיתְךָ. וְתִרְאֶה יַחַד לָבָם בְּרֵאֲיָתְךָ. וְתִגְזֹר עֲלֵיהֶם
 כָּל גְּזֵרֹתֶיךָ. וְתִקְצוֹב מִזִּנּוֹתֵיהֶם וּפְרִנְסָתָם בְּאִמְרָתְךָ.
 וְעַמֶּךָ בְּחֲנוּנָם מִתְוַעְעִים לְחִלּוֹתֶיךָ. וְתוֹקְעִים וּמְרִיעִים
 בְּאִמּוֹר בְּתוֹרָתְךָ. וּמַעֲרִבִים קִטְגֹר בְּלִי לְהַשְׁטִינָם
 לְקִרְאָתְךָ. וְתִזְכֹּר לָמוֹ עֲקִדַּת יִצְחָק בְּשִׁבּוּעֶתְךָ. וְתִהְיֶה
 מִדַּת הַדִּין לְרַחֲמִים כִּי כֵן מִדָּתְךָ. וְתִרְחַם עֲלֵיהֶם בְּרַב
 חֶמְלָתְךָ. כִּי הֵם בְּנֶיךָ וְצֵאן מִרְעִירְךָ: וְהַיּוֹם יִפְרֹתוּ
 שְׁלֹשָׁה סְפָרִים מִנְּקָדִים. שֶׁל צְדִיקִים שׁוֹמְרֵי פְקוּדִים.
 שֶׁל בִּינוּנִים וְשֶׁל זָרִים. צְדִיקִים נִבְתָּבִים לְחַיֵּי עַד

standen und gebüßt haben. Darum hast du ihr Heilmittel, die Buße, zuerst erschaffen. Kehrt nun der Sünder zur Buße, bereuet sein Vergehen, und bittet um Vergebung; so bist du ihm nahe, und wendest deinen Grimm von ihm ab. Heute ist der Tag den du erwähltest, deine Geschöpfe an ihm zu richten. Sie werden dir Alle wie eine Heerde Schafe vorgeführt; dein Blick übersteht sie alle, und schauet ihr Inneres; dann bestimmst du ihre zukünftigen Schicksale, und bereitest ihnen Nahrung und Unterhalt. Dein Volk steht versammelt da und fleht dich an; bläſt und stürmt mit dem Schoſſphar, nach der Vorschrift deiner Lehre, damit der Verläumder (Satan) verstumme, und damit du ihnen jene Opferhandlung Isaak's, nach der Verheißung, gedenken und sie nicht nach der Strenge des Rechts, sondern — wie es deine Sitte ist — nach deiner unendlichen Barmherzigkeit richten möchtest — sind sie ja deine Söhne und die Schafe deiner Heerde! Heute werden drei Bücher aufgeschlagen; eins ist bestimmt für die Klasse der Frommen, die deine Gebote halten, eines für der Frevler Klasse und

גַּחֲלִתָּךְ. הֵיאֵל הַנֶּאֱמָן שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד בְּמִשְׁמֶרֶתָּךְ.
לָתֵת לְאִישׁ כְּדַרְכֵּיו בְּשִׁלְמָה מִשְׁכַּרְתָּךְ. הַצּוֹר תָּמִיד
פָּעֵלוֹ וְאֵין עוֹל אֶמֶת פָּעִלְתָּךְ. מִשְׁפָּטֶיךָ תִּדְוֹם רַבָּה
וּבְהִרְרֵי אֶ צִדְקָתָךְ. עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ לְכָל מְהִירֵי מְלֶאכֶתָּךְ.
אֶת הַכֹּל עָשִׂיתָ יָפָה בְּעֵתוֹ בְּחִכְמָתָךְ. בְּטָרֶם דְּהָרִים
יִלְדוּ וְתַחֲזִילֵל אֲדָמָתָךְ. בְּרֵאשִׁית רִחְשׁוּבָה לְמַרְפֵּא
אֲרוֹכָתָךְ. וְעַד לֹא מָכָה דִּיקְדָּמָה תַּעֲלֶהָ. וְעַד לֹא
מִזּוֹר הִגִּהֶת רַפּוּאָתָךְ. כִּי גָלוּי וְצָפוּי לִפְנֵי כֶם שְׂכִינְתָּךְ.
כִּי אָדָם אֵין צָדִיק בְּאֶרֶץ לְדוֹכֵר מִגַּחֲלִתָּךְ. אֲנִשָּׁר
יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יַעֲבֹר מִתּוֹרָתָךְ. כִּי לֹא תֵאֱמִין בְּעַבְדֶּיךָ
וּבְמִשְׁרָתֶיךָ. וְתִהְיֶה תַשִּׁים בְּגִדּוּדֵי מַחֲנוּתֶיךָ. אֶף
שׁוֹכְנֵי בְּתֵי חֹמֶר עֲפְרוּתֶיךָ. הַגִּדְלִים בְּעֶזֶן וְעוֹבְרִים עַל
מִצּוֹתֶיךָ. וְתַשִּׁם בְּסֵר רִגְלָם כִּי יִסּוּרוּ מֵאַרְחוּתֶיךָ. וּבִיד
כָּל אָדָם יַחֲתוֹם בְּגִירוּתֶיךָ. וְתִגֵּד לָהֶם פְּשָׁעֵם

ein trauter Gott, der seinen Bund hält und Gnade erzeigt, der einem Jeden nach seinem Wandel vergilt. Du bist ein Felsenschutz, dein Thun ist ohne Fehl, deine Handlungen sind tadellos und aufrichtig; dein Gericht dringt in des Abgrunds Tiefe, deine Gerechtigkeit übersteigt Gebirge Gottes! Du bist Retter, eine Stütze Jedem der dir folgt. Deine Weisheit hat alles schon zeitlich erschaffen; bevor noch die Berge erzeugt wurden, bevor du deine Erde entstehen ließest, hast du schon Buße, das Heilmittel für künftige Sünden, erschaffen. Denn, vor dem Throne deiner Herrlichkeit war es wohl bekannt, daß es nie einen solchen frommen und enthaltenen Menschen geben kann, der immer nur Gutes ausübt und nie von deiner Vorschrift abweichen wird. Ja selbst in deine Knechte und Diener setzest du Mißtrauen; bemerkst Unvollkommenheiten an deinem himmlischen Heere, geschweige an irdischen Wesen, die in Sünden aufwachsen und leicht deine Gebote übertreten. Wenn sie nun von deiner Bahn abweichen; so fesselst du sie, verhängst über sie dein Strafgericht, und züchtigst sie bis sie ihr Vergehen einge-

ראשון ואחרון ואפס וולתך. אין קץ וחקר וסוף
 לתבונתך. צפון ונעלם ונסתר גלויים לעמרתך. לך
 יהוד ויהתפארת והנצח והדרתך. לך הגדולה
 והגבורה וכיראתך עברתך. מאין כמוך יי גדול אתה
 וגדול שמך כגדלתך. לך השמים וכל צבאם נבראו
 לשירתך. דך הארץ ומלואה הודם מרגלותיך. לך
 הים והיבשה והכל כוננו אצבעותיך. לך הכסף והזהב
 וכל שכיות חמדתך. לך כל הנפשות יחד מפקדות
 באוצרותיך. לך החכמה ויהתבונה והשכל מבינתך.
 חכם לב ואמין כח התנהג בחסידותיך. כי מי בשחק
 יערך לך לדמותיך. מי כמוך חסין יה אלה בעבדותיך.
 אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביבותיך.
 חשך סתור וערפל ספרתך. מננה נגידך בדר ואיש

dir ähnlich, und ohne dich ist Alles Nichts. Du bist der Erste, du
 der Letzte, und außer dir Nichts! Dein Verstand ist unendlich,
 unerforschlich! Dir sind die tiefsten Verborgenheden und Geheimnisse
 offen, dein ist die Pracht und die Majestät und der glänzende Sieg,
 dein ist Macht und Allgewalt; dein Grimm ist furchtbar wie du!
 Nichts gleicht dir, Ewiger! Du bist allberühmt, dein Name allbe-
 rühmt wie deine Allmacht! Dein sind die Himmel und ihr ganzes
 Heer, geschaffen, dir zu dienen, dein ist die Erde und was sie füllt,
 dein ist See und Land, Alles haben deine Hände zubereitet, dein ist
 das Silber und das Gold und Alles, was das Auge ergötzt, dein
 sind die Seelen allesammt, aufbewahrt in deinem Behälter, dein ist
 Weisheit, Verstand und Vernunft, mit Weisheit und Allmacht re-
 giert deine Güte. Denn wer in den Himmeln gleicht dir, ist dir
 ähnlich? Wer ist mächtig wie du, Gott, Wunder des himmlischen
 Heeres! Deine Allmacht ist schrecklich der Versammlung der Heili-
 gen, und ehrfurchtswerth Allen, die um dich sind. Finsterniß machst
 du dir zur Hülle, und düstere Gewölke zum Gezelte; aus dem
 Lichtglanze dir gegenüber fährt Hagel und glühender Blitz. Du bist

ק' אלו ואלו. בשלוש משלשים.
 יי מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד:

ובכן דין אמת אמת: (ובכן לך הכל יכתירו):

לאל עזרה דין:	חזן
לגולה עמוקות בדין:	קהל
להונה דעות בדין:	לבוחן לבבות ביום דין:
לזוכר בריתו בדין:	לדובר מישרים ביום דין:
לטהר חוסיו בדין:	לזאתיק ועשה חסד ביום דין:
לכובש כעסו בדין:	לחומל מעשיו ביום דין:
למוחל עונות בדין:	ליודע מחשבות ביום דין:
לסולח לעמוסיו בדין:	ללובש צדקות ביום דין:
לפועל רחמיו בדין:	לנזרא תהלות ביום דין:
לקונה עבדיו בדין:	לעונה לקוראיו ביום דין:
לשמר אהביו בדין:	לצופה נסתרות ביום דין:
	קו"ח לרחם עמו ביום דין:
	לתומך תמימיו ביום דין:

ובכן לך תעלה קדשה. כי אמת (הוא) אלהינו מלך:
 אשר מי יעשה כמעשיו ובגבורותיו. ומי ידבר
 אחר מדותיו. ומי ימלא קצת תפארתו. ומי ישמיע
 כל תהלתו. ומי יעריץ הוד קדשיו. שמים ושמי
 שמים לא יכללו אימתו. הארץ ועמודיה יתפלצון
 מערתו. אין כמוה ואין כערכו ואין בלתו. אמת

Wer kann solche Thaten und Wunder thun wie du? Wer kann deine Sitten ergründen? Wer spricht auch nur einen Theil deiner Majestät aus? Wer kann den Inbegriff deines Ruhms, wer die Hoheit deiner Heiligkeit verkünden? Die Himmel und der Himmel Himmel setzest du in furchtsamen Schrecken, die Erde sammt ihren Pfeilern erheben von deinem Drohen. Nichts gleicht dir, Nichts ist

ח' כָּל בֹּעֲלֵי בִינָה . בְּעָלוּ מַעֲלִים .
 כָּל בְּרוּאֵי בְרִיָּה . בִּפְצָה מִפְצָּחִים .
 ק' אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי . בְּצַפְצוֹף מִצַּפְצָּפִים .
 יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמִלֵךְ לְעָלָם וָעֶד :
 ח' כָּל רִשְׁפֵי רוּמָה . בְּקוֹל מְקַדִּישִׁים .
 כָּל רִאשֵׁי רוּן . בְּרִנָּן מְרַנְּנִים .
 ק' אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי . בְּשִׁירָה מְשׁוֹרְרִים .
 יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמִלֵךְ לְעָלָם וָעֶד :
 ח' כָּל יִקְיָרֵי יוֹפִי . בְּתַקָּה מְתַנְּנִים .
 כָּל יוֹשְׁבֵי יִשׁוּב . בְּיַחְוֹד מִיַּחְדִּים .
 ק' אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי . בְּאֶדָר מְאֲדָרִים .
 יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמִלֵךְ לְעָלָם וָעֶד :
 ח' כָּל צוֹבְאֵי צָבָא . בְּלִמָּד מְלַמְּדִים .
 כָּל צְנוּפֵי צִפּוּרָה . בְּצֶדֶק מְצַדִּיקִים .
 ק' אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי . בְּחֵיל מְחַזְּרִים .
 יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמִלֵךְ לְעָלָם וָעֶד :
 ח' כָּל חִילֵי חֶסֶן . בְּחֶרֶדָה מְחַלִּים .
 כָּל חֲשׂוֹקֵי חֶמֶד . בְּחֻזָּקָה מְחַזְּקִים .
 ק' אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי . בְּנִגּוֹן מְנַגְּנִים .
 יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמִלֵךְ לְעָלָם וָעֶד :
 ח' כָּל קְדוֹשֵׁי קְדוּשָׁה . בְּקִדְּשָׁה מְקַדִּישִׁים .
 כָּל קְבוּצֵי קָהָל . בְּקִשְׁט מְקַשְׁטִים .
 ק' אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי . בְּנֶעַם מְנַעִימִים .
 יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמִלֵךְ לְעָלָם וָעֶד :
 ח' כָּל חֲשָׁמְלֵי זָקִים . לְבָקָרִים מְתַחַדִּישִׁים .
 כָּל תְּרַשְׁיָנֵי גְבוּהָ . בְּדַמָּמָה מְלַחֲשִׁים .
 יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמִלֵךְ לְעָלָם וָעֶד :
 יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמִלֵךְ לְעָלָם וָעֶד :

וְאַחֲרָיו לְאַחֲרוֹנִים. ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן. שׁוֹפֵט הָאֲמֶת. מַעֲבִדֵּי אֱמֶת. עוֹשֶׂה
 חֶסֶד וְאַמֶּת. וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת. נְתִיבָתוֹ אֱמֶת.
 חוֹתֵמוֹ אֱמֶת. ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:

(וְיִבְכֶּן נְמַלִּיכָהּ יי מֶלֶךְ:)

ח' ק' יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:
 כָּל שְׂנֵאֲנֵי שַׁחַק. בְּאִמָּר מַאֲדִירִים. יי מֶלֶךְ:
 כָּל שׁוֹכְנֵי שֶׁקֶט. בְּבִרְכָּה מְבָרְכִים. יי מֶלֶךְ:
 ק' אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי. בְּגִבָּה מְגִדִּילִים. יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:
 ח' כָּל מַלְאֲכֵי מַעֲלָה. בְּדַעַה מְדַגִּילִים. יי מֶלֶךְ:
 כָּל מוֹשְׁלֵי מִטָּה. בְּהַלִּל מְהַלְלִים. יי מֶלֶךְ:
 ק' אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי. בְּוִדְאֵי מוֹדִים. יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:
 ח' כָּל עֲרִיצֵי עֲלִיוֹנִים. בְּזִמְרָה מְזַמְרִים. יי מֶלֶךְ:
 כָּל עוֹבְרֵי עוֹלָמִים. בְּחִיל מְחַסְּגִים. יי מֶלֶךְ:
 ק' אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי. בְּטַעַם מְטַבְּסִים. יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:
 ח' כָּל וְעוֹדֵי וָעַד. בְּיִשָּׁר מִיּוֹפִים. יי מֶלֶךְ:
 כָּל וְתִיקֵי וָסֶת. בְּכִשָּׁר מְכַלְלִים. יי מֶלֶךְ:
 ק' אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי. בְּלִהַג מְלַהֲגִים. יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:
 ח' כָּל נְדִיבֵי נְדָבוֹת. בְּמִאֲמָר מְמַלְלִים. יי מֶלֶךְ:
 כָּל נִכְבְּדֵי נֶעֱם. בְּנִצּוֹחַ מְנַצְחִים. יי מֶלֶךְ:
 ק' אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי. בְּשִׁיחַ מְשׁוֹחֲחִים. יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:

- ח' מֶלֶךְ עֲלֵינוּ. הַמַּפְאָר בְּפִי כָל. וְהוּא כָל יָכוֹל. הַמְּרַחֵם
 אֶת כָּל. וְנוֹתֵן מַחְיָה לְכָל. וְנֹעַלֵם מֵעֵין כָּל.
 וְעֵינָיו מְשׁוּטְטוֹת בְּכָל. ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלֵינוּ. זוֹכֵר נִשְׁכָּחוֹת. חוֹקֵר טוֹחוֹת. עֵינָיו
 פְּקוּחוֹת. מַגִּיד שְׁחוֹת. מַלְאֲכֵי הָרוּחוֹת.
 אֲמֵרוֹתָיו נִכּוֹחוֹת. ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלֵינוּ. מְהוֹר בְּזִבּוּלָיו. אוֹת הוּא בְּאַרְאֲלָיו. אֵין
 עֲרוֹךְ אֵלָיו. לַפְעוֹל כְּמַפְעֲלָיו. הֵל שֵׁם גְּבוּלָיו.
 בְּהִמּוֹת יָם לְגִלְיוֹ. ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלֵינוּ. כּוֹנֵם מִי הַיָּם. רוֹנֵעַ גְּלִי יָם. סוֹעֵר שְׁאוֹן
 דְּכָיִים. מְלֹא הָעוֹלָם דָּיִם. מְשַׁבֵּיחַם בְּעֵינָם.
 וְשָׁבִים אַחֲזָר וְאֵיִם. ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלֵינוּ. מוֹשֵׁל בְּגִבּוֹרָה. דֶּרֶכּוֹ סוֹפָה וְסִעָרָה. עוֹמֵה
 אוֹרָה. לִילָה כִּיּוֹם לְהִאֲרָה. עֶרְפֶּל לוֹ סִתְרָה.
 וְעֵמָה שָׂרָא נְהוֹרָא. ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלֵינוּ. סִתְרוּ עָבִים. סְבִיבּוֹ לְהָבִים. רְכוּבוֹ
 כְּרוּבִים. מְשַׁרְתָּיו שְׁבִיבִים. מוֹלּוֹת וְכוּכָבִים.
 הַלּוּלוֹ מְרָבִים. ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלֵינוּ. פּוֹתַח יָד וּמִשְׁבִּיעַ. צוֹרֵר מַיִם וּמִנְבִּיעַ.
 יִבְשֶׁת לְהַטְבִּיעַ. לְשִׁלִּישׁ וְלָרְבִּיעַ. יוֹם לְיוֹם
 יִבִּיעַ. שְׁבָחוּ לְהַבִּיעַ. ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלֵינוּ. קָדוֹשׁ וְנוֹרָא. בְּמוֹפֶת וּבְמוֹרָא. מְמַדִּי
 אֶרֶץ קָרָא. וְאַבֵּן פִּנְתָּהּ יָרָה. וְכָל הַנִּבְרָא.
 לְכַבּוֹדוֹ בָּרָא. ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלֵינוּ. שׁוֹמֵעַ אֲבִיוֹנִים. וּמְאַזֵּין חַנוּנִים. מְאַרִיךְ
 רְצוֹנִים. וּמְקַצֵּר חֲרוֹנִים. רֹאשׁוֹן לְרֹאשׁוֹנִים.

לְהַצְטַדֵּק הַיּוֹת חָפִים: הֵן שָׁמַיִם בְּעֵינָיו לֹא זָכוּ. וְכָל
 לִגְיוֹנֵי שַׁחַק כַּפְשִׁתָּהּ דָּעָכוּ. וְנִתְעַב וְנִאֲלַח מֶה יִזְכוּ:
 קוֹבֵץ מִרְמָה וּמִסְתַּתֵּר בְּעֵנִינָיו. אִם יֹאמַר בְּלִבּוֹ מִי
 יַעֲיִדֵנִי לְפָנָיו. קוֹרֹרְתִיו וְרַהֲיִטִיו וְעֵצִיו וְאֲבָנָיו: מִדְּהוֹר
 עֵינָיִם בָּרַע מֵרֵאוֹת. הִצְלִיל חַטָּאֵינוּ בְּעַמְּקֵי מַחְבֹּאוֹת.
 וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ לְטוֹבָה אוֹת: נַחֲנוּ אִם פָּשַׁעְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ.
 דִּזְכָּר לְאַבּוֹת הָעוֹלָם בְּחִירֶיךָ. וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתַּחַן
 מִשְׁחֲרִיךְ: חֲלָף פָּרִים וּמִנְחָה הַגּוֹנָה. וְכוֹר הַגִּיּוֹנֵנוּ וְתֵן
 לָנוּ חֲנִינָה. קִיָּמָנוּ לְחַיִּים טוֹבִים בְּיָהּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

ח' וּבָכֵן בְּמִלְיָכָךְ מֶלֶךְ: וּבָכֵן וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ:

ח' מֶלֶךְ עֲלֵינוּ. אֲמִיץ הַמִּנְשָׂא. לְכָל רֹאשׁ מִרְחַנְשָׂא.

אֹמֵר וְעוֹשֶׂה. מַעֲזֵז וּמַחֲסֶה. נִשָּׂא וְנוֹשָׂא. מוֹשִׁיב

מְלָכִים לְכַסָּא. ק' לַעֲרִי עַד יִמְלֹךְ:

ח' מֶלֶךְ עֲלֵינוּ. גִּבּוֹר בְּגִבּוֹרוֹת. קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת. גּוֹלָה

נִסְתָּרוֹת. אֲמֵרוֹתֵינוּ מִדּוֹרוֹת. יוֹדֵעַ סְפּוֹרוֹת.

לְתוֹצְאוֹת מִדּוֹרוֹת. ק' לַעֲרִי עַד יִמְלֹךְ:

zu entschuldigen, ja, selbst die Himmel sind ihm nicht gänzlich rein
 und alle obern Regionen verlöschen wie Docht, und der Mensch,
 der unreine und befleckte, dieser sollte sündenfrei sein? Aber, könnte
 der Heuchler denken, ich treibe mein Wesen im Verborgenen, wer
 kann mich dort verrathen? — Wer? Das Gebälk des Hauses, das
 Gesperre, die Brüstung und das Gemäuer! O du, dessen reines
 Auge kein Uebel schonen mag, versenke unsere Sünden in des
 Meeres Tiefen, und thue uns zum Heil ein Wunderzeichen! Und
 sind wir dir treulos geworden, o so gedenke der Stammväter, deiner
 Erkornen, und entziehe dich nicht dem Flehen deiner Anbeter! Nimm
 unser inbrünstiges Flehen statt Harren = und Speisopfer an und
 sei uns gewogen! Bestimme zu einem glücklichen Leben uns, an
 diesem Neujahrstage.

מֵלֵאֵי מֶרְמָה: יָדִיד יִי אֲשֶׁר מֶלֶךְ תִּחְלָה. כִּכֵּן שָׁנָה
נָקִי מִכָּל עֲוֹלָה. וְלֹא נֶעְצַל מִמִּלְחָמַת עֲבוּר הַצָּלָה:
צֹוָה עַל מַחֲיַת הַמּוֹנֵב. שָׁנָה מִפְּקֹד וְהוֹבִישׁ כְּגוֹנֵב.
בְּחֶמְדוֹ מִעֲרֵנוֹת בְּכַשְׁפָּיו מִתְגַּנֵּב: צוּר נֶחֱם כִּי
הִמְלִיכוֹ. וְהִפִּילוֹ בְּיַד אוֹיְבָיו לְדַעְכוֹ. וּמָה יַעֲשֶׂה מִפִּירֵי
דִּין כְּעֶרְכוֹ: חֶסֶד הַמִּנְעִים וּמִירוֹת לְקוֹנוֹ. וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד
כֶּסֶף גִּאֲוָנוֹ. וַעֲשֵׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לְהַמּוֹנוֹ: חֶתֶף
לְבָרוּחַ מִפָּנֵי פָרִי בִטְנוֹ. הִקְדִּימוּ רָכִיל מִשְׁקָר עַל
אֲדוֹנוֹ. וַחֲלַק לוֹ שָׂדֶה בַּחֲלָק לְשׁוֹנוֹ: קוֹל הַחֲלוּק
כְּהַסְבִּית מִמַּעוֹנוֹ. חֲלַק מַלְכוּתוֹ בֵּין עֲבָדָיו וּבֵין בָּנוֹ.
וּמָה יַעֲשֵׂה מְלָשְׁנֵי כְּפֹקֶד עָלָיו חֲרוֹנוֹ: קִהְלוֹת וּרְבָבוֹת
וַאֲלָפִים. אֲשֶׁר לְפָנָיו עָבְרוּ חֲלוּפִים. וְלֹא יָכְרוּ

den aufrichtigen Weisen, wie mag es wohl den Lückevollen gehen? Ein Liebling Gottes war der erste König (Saul), lasterfrei wie ein jähriger Knabe; er hatte manchen Krieg zur Rettung Israels geführt. Einst erhielt er den Befehl, die Lasterhaften (Amalekiter) auszurotten; aber er befolgte den Auftrag nicht, schonte den durch Zauberkunst verstellten Zärtling, (den König Agag,) darum bereute der Schöpfer, daß er ihn zum Könige gemacht hatte, und ließ ihn seinen Feinden in die Hände fallen, die ihn jämmerlich quälten. Was mag nun wohl den Gemeinden geschehen, wenn sie rechtswidrig handeln? Der Fromme (König David), der seinem Schöpfer angenehme Lieder sang, dessen Majestät Thron auf Güte gegründet war, der Recht und Gerechtigkeit unter seinem Volke ausübte, mußte plötzlich vor seiner Leibesfrucht entlaufen. Dort gab er der Verläumdung, die jener Lügner wider seinen Herrn vorbrachte, Gehör, und ertheilte dem Schmeichler die Hälfte von des Herrn Gut. Der Himmel vernahm diesen Theilungspruch und beschloß, sein Reich zwischen seinem eignen Knechte und Sohne zu vertheilen. Du, Freund der Verläumdung, was wirst du dann anfangen, wenn dich der Erzürnte heimsucht? Gemeinden zu Tausenden sind längst vor uns dahingeschwunden, und Keiner war vermögend, sich vollkommen

וְלִשְׁיבָה כְּהָה מֵאֲוָרוֹ לְהִנָּשֵׁעַ. עֲבוּר שְׂאֵתוֹ פָּנֵי הָרִשָּׁע:
 נָא שִׁימוּ עַל לֵב מוֹרְאוֹת. וְהָשִׁיבוּ יָד מַעְוֹל לְהִמָּלֵט
 מִתְּלָאוֹת. אוֹלֵי יִחְנֹן יִי צְבָאוֹת: נָעִים מִיֵּשֶׁר טוֹבוֹ
 אֲהַלִּיו. וְתִאָּרוּ חֲקוֹק בְּכֶם וּבֹלִיו. וְהִנֵּה יִי נֹצֵב עָלָיו:
 בְּשׁוּבוֹ מִפֶּדֶן וְנִחַלֵץ מִתְּלָאָה. וְנִדְּרוֹ אַחֵר לֵאמֹל לוֹ
 נִרְאָה. נִכְשֵׁל בְּדִינָה בַּת לֵאָה: בִּינוּ יִצְוָרֵיו לְרַחֲמָיו
 לְשִׂאָּה. גִּוְרוֹ לָכֶם מִפְּנֵי סַעֲרַת חֲרוֹן אַף. אוֹלֵי תִסְתָּרוּ
 בְּיוֹם אַף: רַעִים מֵאֲחִים בְּנֵי הַיִּצְהָר. מִיֵּשֶׁר מִצְוֹ
 בְּמִשְׁלַחֲתָם כַּצְּבִי לְמִדָּה. וְהַגִּבִּילוֹ סִגְלָה בְּתַחֲתִית
 הַדָּהָר: רִבִּי רַחֲמָה כְּתָבוּ לָעַם. וְהוֹרוֹם דְּרָכֵי יֵשֶׁר
 וּמִשְׁפָּטֵי נֵעַם. וּבְכִמִּי מְרִיבָה הַפְּקָדוֹ בְּזַעַם: יִדְּעוּ זֹאת
 כָּל יוֹשְׁבֵי אֲדָמָה. אִם כֵּן בְּתַמִּימֵי חֻכְמָה. מֶה יַעֲשׂוּ

einst, und erwarb den Anschlag hundertfach; in seinem sechzigsten Jahre zeugte er zwei Söhne, den Wütherich (Esau) und den Edlen (Jakob). Aber er mußte im Alter sein Gesicht verlieren, darum, weil er des Freblers (Esau) Ansehen achtete. — O, nehmt dies zu Herzen, ihr Stolzen! entziehet eure Hand der Gewaltthätigkeit! entflieht dem Mißgeschicke! vielleicht begnadigt euch der Ewige, Zebaoth! Der Huldvolle (Jakob), in dessen Zelte die Tugend wohnte, dessen Bild im himmlischen Throne eingegraben, das der Ewige selbst bewachte — kam glücklich aus Padan zurück und säumte mit der Entrichtung seines Gelübdes, welches er der göttlichen Erscheinung gethan — und darum traf ihn das Mißgeschick mit Dina, der Tochter Lea's. Merkt's Geschöpfe, und fleht um Erbarmen! fürchtet den Sturm des Ergrimnten! glaubt ihr etwa, am Borntage verborgen zu bleiben? Jene erlauchtesten Gebrüder (Moses und Arou) in der Verrichtung der göttlichen Botschaft schnell wie ein Reh; sie befreis'ten das geliebte Volk am Fuße jenes Berges (Sinai) und schrieben ihm der Lehren Menge nieder, unterrichteten es im Wege der Tugend und des holden Gesetzes, und doch traf sie der göttliche Unwille bei der Geschichte der Haderwasser, O, möchten dies alle Erdbewohner erwägen! Erging es so

שִׁבְתִּי וְרָאָה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. אֵינִן טוֹב לְאִנּוֹשׁ
 מִהִתְחַמֵּשׁ. בִּירֵאת מַעְיוֹ לַחֲזוֹק וְלֹא לְהִמָּשׁ: שׁוֹרֵת
 הַדִּין רִאֲתָה עֵינִי. נָבִין תַּחֲלָה מֵאָדָם הַקִּדְמוֹנִי. בְּצִלָּם
 אֱלֹהִים נִבְרָא בְּעֶרְן גִּבִּי: מִעַת הַפֶּר פִּי מִמְּלֻכֶת. בִּיקָר
 לֹא לֵן וְנִגְרֵשׁ בְּשִׁלְכֶת. וְאֵת לַהֲט הַחֲרִב הַמִּתְהַפֶּכֶת:
 מִדְּרֹךְ בְּדֶרֶךְ טוֹבִים לְהוֹעִילוֹ. מִמְּזִרְחַ הַעִיר עָרֵט
 מֵאֲפִלוֹ. צֶדֶק יִקְרֵאֵהוּ לְרִגְלוֹ: עַל גַּסּוֹתָיו מִכְּטָחוֹ
 בִּבְחִינָה. וּפֶן לְהוֹדִיעַ אִם יִירָשְׁנָה. נִגְרְרוּ גִזְעָיו גִּירוֹת
 אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: עוֹרוֹ נְדִיבִים וְהִתְאוּשָׁשׁוּ לַתְּאוּרָה.
 בִּקְנָשׁוֹ צֶדֶק בִּקְנָשׁוֹ עֲנֻה. אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה: וְתִיק הַנֶּעֱלָה
 בְּאַחַד הַהָרִים. לְשִׁמוֹנָה קַיִם בְּרִית בְּשָׂרִים. וְזָרַע
 וּמִצָּא מֵאָה שְׁעָרִים: וְלִשְׁנָיִם נִחְנֵט בְּמִצִּיק וּמִשְׁעָשֶׁע.

Ich denke nach und finde unter der Sonne dem Menschen nichts heilsamer, als die Erbauung in der Gottseligkeit, wornach er unaufhörlich streben sollte. Mein Auge hat einen Blick auf den Lauf des göttlichen Gerichts geworfen. Laßt uns den Anfang unserer Betrachtung über den ersten der Menschen machen: Im Ebenbilde Gottes ward er erschaffen, und in den Wonnegarten (Eden) hineingesetzt; er gehorchte dem Befehle des Weltregenten nicht, und seine Herrlichkeit dauerte keine Nacht; er wurde herausgejagt, und eine umwälzende flammende Klinge versperrte ihm den fernern Eingang. Der glücklich im Wege der Frömmigkeit wandelte, jener Strahl vom Morgen (Abraham), beleuchtete seine in Dunkel verhüllten Zeitgenossen ihm folgte die Tugend auf dem Fuße nach; doch hegte er Mißtrauen gegen seinen Trauten (Gott), verlangte ein Zeichen zur Bestätigung des von Gott ihm verheißenen Landes, und mußte die vierhundertjährige Wanderschaft seiner Nachkommen vernehmen. Erwägt's, ihr Großen! setzt euern Begierden Grenzen! suchet Gerechtigkeit! suchet Tugend! vielleicht könnt ihr dann hoffen! Fromm war er, der auf jenen Berg zum Opfern geführt wurde (Isaak); schon an seinem achten Tage wurde seinem Fleische das heilige Siegel (die Beschneidung) aufgedrückt; er war gesegnet, er säete

חופש כל העתידת: קורא הדורות מראש: הקרי לב
לרוע ולרוע:

קו"ח זכר ברית ראשונים. קים שבועה לאחרונים:
(ינפוט תבל בצדק. ולאמים במישרים. האל קדוש:)

ח"ק ארון אם מעשים אין בנו. שמך הגדול
יעמד לנו. ולא תבא במשפט עמנו. קדוש:

ח"ק הן לא יאמין בקדושים. ותהלה ישם באילי
תרשישים. ואיך יצדקו קרועי גושים. קדוש:

entstehen wird; entdeckt alles Zukünftige. Er ruft die Geschlechter
im Voraus hervor, sammt ihren Gelehrten und Gesetzforschern. O,
der du des Bundes mit den Früheren eingedenk bist, laß, was du zu=
geschworen, an uns Spätern in Erfüllung gehen.

Herr, wenn wir keine Verdienste haben, so stehe uns dein mäch=
tiger Name bei! Gehe nicht in's Gericht mit uns! Heiliger!

Sa, selbst seinen Heiligen traut er nicht, findet noch Unvoll=
kommenheit an seinen mächtigen Tharschischim; sollten wohl nur
irdische Wesen fehlerfrei sein? — o Heiliger!

Am Sonntag.

קהלות עם קדושים. רוממוהו רבבות רועשים: שמע
קול שופר. תאזין ואשמך תופר:

קו"ח תשלש שופרות בהר הקדש. ואשלש קדשה בקדש:
מלך זכר אחוז קרן. לתוקעי לה היום בקרן. נורא וקדוש:

ארון אין מעשים wie hier oben

עֲשֵׂה: כְּבִיר לֹא יִמָּאֵם. לְנִבְיָהּ בְּעֵינָיו גִּמְאָם: מִפְּאֵר
 רֶכֶב עֲרֻבוֹת. נִגְהַ נִגְדוּ וְאִישׁ לְהִבּוֹת: סוּעָה בַּחֲרֻבוֹת
 שְׁנוֹנוֹת. עֲבוֹר יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת: פֶּעַל אָדָם יִשְׁלָם.
 צָר פֶּה וּמִשִּׁיב אֵלִים: קוֹנֶה הַכֹּל בְּרַחֲמִים. רָם וּמִשְׁפִּיל
 רָמִים: שׁוֹפֵט יִצְוָרָיו בְּחִנִּיָּה. תָּמִים פֶּעַל אֵל אֲמוּנָה:
 שׁוֹפֵטִי אֶרֶץ בְּתֹהוּ. מִפְּחָדוֹ יִבְהֲלוּ וַיִּתְּמָהוּ: עוֹשֵׂה
 מִשְׁפָּט עַמּוֹ. וַתַּחֲלָה מִקִּדְמָם מִפְּנֵי וַעֲמּוֹ: נְדִיבִים
 בְּדִקְדוּקָם יַחֲלִלוּ. בְּאִשֶּׁר מִשְׁפָּטוֹ פָּעָלוֹ: רֹאֶה כָּל
 תַּעֲלֹמוֹת. יוֹשֵׁב בְּגִבְתִּי מְרוֹמוֹת: צוֹפֶה כָּל נוֹלָדוֹת.

wohl nicht den sich selbst gering Achtenden. Der hochgepriesene
 Himmelsthroner! Licht strahlt von ihm aus und Feuerflammen; übt
 gleichwohl die nachdrücklichste Strafe, um — der Wittwen und
 Waisen willen. Er gibt dem Wirken des Menschen Erfolg — ver-
 leiht ihm Mund — macht ihn stumm. Er eignet sich mit Barmher-
 zigkeit das Weltall an, ist erhaben und erniedrigt Stolze. Er richtet
 mit Schonung seine Geschöpfe, der Gott der Treue, dessen Thun
 ohne Fehl. Die Erdenrichter, wie Unwesen vergehen sie von seinem
 furchtbaren Wesen erschreckt! Er hält Gericht über sein Volk,
 nimmt es aber, dem Ausbruche des Zorns zukommend, früh vor.
 Die Edelgesinnten müssen sorgfältig ihre Handlungsweise prüfen, da
 ihnen kein Tadel nachgeschehen wird. Der Throner im höchsten
 Himmel! er schaut in die tiefsten Geheimnisse; sieht Alles, was

Am Sonntag.

וַתִּקְוֶהוּ בְּהִלָּל וּמְלָה: זוֹכֵר לָעַד זְכוֹרָת. חֲדָשׁוֹהוּ וְזָמֵר
 חַיּוֹת: טוֹב עוֹמֵם מִרַּח. יַחֲדוּהוּ בְּחִדּוֹשׁ יָרַח: כּוֹבֵשׁ
 כָּל כְּעָסִים. לְבַל אֶף לְהָשִׁים: מִשְׁרַתִּי בְּחִיל מוֹרָא.
 נִכְחָם הִלְלוּ נוֹרָא: שְׂרָפִי סָבִיב סַעְרָה. עֲנֵנוּ לְמַעַבִּיר
 עֲבָרָה: פְּלִימָאִים פִּצְחוּ כָּה. צִלְצְלוּ הַכֹּל צוֹפָה:

ח' תִּקַּח אֲרָאִלִּים וְכוֹכְבֵי צֶפֶר. תְּהַלֵּל יְתֵנּוּ שְׁבַח
לְהַשְׁפֹּר. ק' הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר: כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל
וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ. יֹאמְרוּ תָמִיד הַגִּדִיל יי' לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ.
וְהָיָה יי' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. קָדוֹשׁ:

סו"ק יִשְׁפֹּט תֵבֶל בְּצֶדֶק וּלְאֻמִּים בְּמִישָׁרִים. הָאֵל קָדוֹשׁ:
סו"ק וְהוּא בְּאַחֲד וּמִי יִשְׁכְּנוּ. וְנִפְשׁוּ אוֹתָהּ וַיַּעַשׂ. נֹרָא וְקָדוֹשׁ:

אֶתֵּן לְפֹעַלִי צֶדֶק. בַּיּוֹם הַנִּבְחָר מַעַשׂ לְהַבְדִּיק: גִּבּוֹרֹתוֹ
מְאֹד גִּדְּלָהּ. הִרְךָ עֲנֻתוֹ לְפִי הַגִּדְלָהּ: הוּא מַצְדִּיק
הָעוֹלָם. וּמִי הִקְנִישָׁה אֵלָיו וַיִּשְׁלָם: זוֹכֵר הוֹלֵךְ בַּתָּם. חוֹנֵן
וְעוֹשֶׂה דִין יְתוֹם: טָהוֹר מָרוֹם וְנִשְׂאָ. יָפָה בְּעֵתוֹ תֵבֶל

Die mächtigen Er'ellim und die Morgensterne alle werden laut
seinen Ruhm verkünden; Lobt ihn mit Schophar = Schall.

Er richtet den Erdfreis nach Gerechtigkeit, Nationen nach Bil-
ligkeit, der Mächtige, Heilige!

Er ist eines Sinnes, wer ändert ihn um? Er will, und es
geschieht! Furchtbarer, Heiliger!

Die Gerechtigkeit meines Schöpfers will ich an diesem Tage
darlegen, der erforen ist, die Handlungen zu mustern. Hoch erhaben
ist seine Majestät; seiner Größe gemäß, seine Herablassung. Er,
aller Welt Herr, — wer konnte sich je ihm widersetzen und unver-
letzt bleiben? — er gedenkt gleichwohl des stillen Bedlichen, ja, führt
gunstvoll der Waisen Rechtsache. Der hoherhabene Edle! der
Alles zur Zeit wohl eingerichtet; der Mächtige! verschmähet gleich-

Am Sonntag.

סו"ק מֶלֶךְ מְמַלֵּט מִרְעָה. לְיֹדְעֵי תְרוּעָה. הָאֵל קָדוֹשׁ:
מֶלֶךְ זוֹכֵר אֶחָד קָרָן לְתוֹקְעֵי (לָהּ) הַיּוֹם בְּקָרָן. נֹרָא וְקָדוֹשׁ:
אֲאֵפִיד נֹר אִיּוֹם. בְּנִשְׁלוֹשׁ קִדְּשָׁה בַיּוֹם: גִּבּוֹרֵי כֹחַ
גִּדְּלָהּ. בְּהַרְוֹהוּ בְּבִירַת דְּגִילָה: הוֹגֵי הַגָּה בְּמִלָּה.

ח' עמוסיך תוקעים ומריעים בשופר. אמרתה לקים
 כחק המספר. ק' תקעו בחרש שופר: ח' פושעם העבר
 ונעונם כפר. מענם יערב כהקרבת כבשים ופר.
 ק' ברחצו צרות וקול שופר: ח' צמחיהם ירבו כחול אין
 מספר. צבריהם יעוררו ויעלו מעפר. ק' כנשוא גם
 הרים תראו ובתקוע שופר: שבה.

ח' קרית משוש היכל ואולם. מזבח ישיב וכלי שרת
 כלם. ק' יי ימלך לעלם: ח' שמים וארץ ירגנו לשמו.
 יערות ימתאו קף להנעימו. ק' כי פקד יי את עמו:

Die mit deinen Geboten Belasteten (Israel), blasen und stürmen
 mit dem Schophar, deinen Befehl zu vollziehen, nach der Vorschrift
 des Gesetzes: Blaset am Neumonde das Schophar!

O, vergieb ihnen ihre Missethaten und verzeihe ihre Sünden!
 Möchte dir ihr Beten gefällig sein, wie Lämmer = und Farrenopfer!
 Mit Trompeten und Schophar = Schall!

Ja, ihre Sprossen werden zahllos werden wie Sand; ihre Be-
 grabenen werden erwachen und aus der Erde steigen, wenn einst
 das Zeichen auf den Bergen aufsteigen (ihr werdet es sehen!) und
 das Schophar erschallen wird.

Die Stadt unserer Wonne, Tempel, Gerichtshaus und Altar,
 Alles werden wir wieder besitzen, nebst des Tempels Geräthschaften
 allesammt. Der Herr wird ewig regieren.

Himmel und Erde werden dann seinen Namen besingen, ihm
 werden die Bäume des Waldes jauchzen; denn er hat sein Volk
 besucht, der Ewige!

Am Sonntag.

מלך: יתרה בכס מלך. וולתי אין מלך. אני ואבסי
 מלך: ח' רם על כל מלך. תנעילנה ממלך ולך תשיב
 מלוקה: חעיר וחריע.

בְּפִימוֹ לְהַעֲדָה. ק' יי' יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: ח' לֵךְ יִצְחָק
כְּבוֹד וְעֹז הַגּוֹיִם. חֲלָד וְכָל שׁוֹכְנֵיהָ וְכָל הָאֲיִים. ק' מִי
לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם: שְׁבִטִי.

ח' מִטַּת צָרִים שֶׁבֶר וְהַכְחִידֵם. וְרוּיִךְ קִבֵּץ וְחִנָּם
תִּפְדֶּם. ק' זְכוֹר עֲדָתְךָ קִנִּית קָדֶם: ח' נְדִיבֵי עַמִּים יִנְחָמוּ
בְּכַפְלִים. קָמִיָּהם עַל פְּנִימוֹ גְּלִיָּה שׁוֹלִים. ק' זְכוֹר יי'
לְבָנֵי אֲדָוָה אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם: ח' סְלֹול מִסְלַתְנוּ יִשְׂרָאֵל
לְצִעּוֹד. וּבֵן יִקְרָה קָרֶם לֹא יִמְעוֹד. ק' כְּנֻמָּת זְכוֹר
אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד: שְׁבוּתֵינוּ.

heiligen Wohnung; dann werden Gemeinden zu Tausenden mit
ihrem Munde singen: Der Herr wird immer und ewig regieren!

Dir ziemt die Majestät, deiner Herrlichkeit huldigen alle Land-
und Inselbewohner; wer fürchtet dich nicht, König aller Völker?

Verbrich die Riemen der Frevler und vernichte sie! Sammle
deine Verstreuten, befreie sie ohne Lösegeld! Gedenke der Gemeinde,
die du vormals dir erworben!

Laß sie getröstet werden, deine großmüthige Nation, eines zwei-
fachen Trostes! Stürze sie zu Boden, deine Widersacher! Gedenke,
Herr, den Söhnen Edoms den Tag Jerusalems!

Ebne die Bahn unsrer Straßen, daß der Fuß deines würdigen
Sohnes nicht gleite. So sprachst du: Ich gedenke seiner immerdar.

Am Sonntag.

וְהַחֲרִימָה. וְעַד יָסוֹד עָרְמָה: ראש הַרִימָה. וְסוֹד
הַעֲרִימָה. וַיְדִיָּה רָמָה: בְּעָרָה מִעָרְמָה. וְעַד שַׁחַק
רוּמָה. וְתֹאפּוֹד מְלוּכָה: יִרְעוּתִי גִדְדָה. אֶהְיֶה לִי שְׂדָדָה.
וְחֲרָשָׁה וְשְׂדָדָה: קִצִּינוֹת רַפְּדָה. וּמְלָכוֹת אֶפְדָה.
וְזֹאת הַקְפִּידָה: יוֹמָה וּמָרָדָה. עֲבוֹר לֹד חֲרָדָה. וְחֲלָלָה
מְלוּכָה: לְחֻצָּה בְּנֵי מֶלֶךְ. וּפָצָה לְעֵין מֶלֶךְ. מִי לִי בְדוּק

וְיָבִיחַ קִדְשׁ כְּהִכְשֵׁר אִזְּ בְּעֵינָיו. רָגַל תְּמוּדָתוֹ מֵאֵיל
 לַהֲקָרִיב לִפְנָיו. וְאַחֵר נֶאֱחָז בְּסִבְכָּה בְּקִרְנָיו: מ' חֲכָם
 חֲנִיטָיו לְתַקְוֶה בְּיָה חֲדָשׁ. יוֹם זֶה מֵאֵם יִקְרָה בְּשִׁבְתָּ
 קִדְשׁ. וְזָכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קִדְשׁ: מ' טָבְעוּ אִם בָּחַל
 יְבוֹאֲכֶם. צִוּוּ לְתַקְוֶה בְּכָל גְּבוּלְכֶם. יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה
 לָכֶם: שִׁפְרוּ.

וְיָרוֹם צוּר יִשְׁעֵי בְּפִי כָּל מַאֲמִים. חֲשׂוֹף זְרוּעָה
 לְהוֹשִׁיעַ מִמּוֹת־קוֹמָמִים. וְמִלְכוּתְךָ מִלְכוּת כָּל עוֹלָמִים:
 בְּהַגְלֹתְךָ לְעֵין כָּל שִׁבְכָה לְהוֹעִיד. קְהֵלוֹת וּרְבִירוֹת

Er hatte sein Wohlgefallen an jenem heiligen Opfer (Opferung
 Isaaks) gezeigt, und verordnet, statt dessen einen Widder darzubrin-
 gen. Dann ward er (der Widder) in die Hecken mit seinen Hör-
 nern verwickelt.

Er hat dessen (Isaaks) Sprossen die weise Lehre gegeben, das
 Schophar an diesem Neumonde zu blasen; jedoch, fällt dieser auf
 den heiligen Sabbath, so wird des Theruahblasens nur erwähnt, zur
 Verkündigung der Heiligkeit.

Trifft er aber an einem Tage der Woche ein, so lautet der
 Befehl, allenthalben zu blasen: Es soll ein Tag das Theruahblasen sein.

Dich, Gott meines Heils, verherrlicht aller Völker Mund! Du,
 zeige deinen kräftigen Arm, rette vor Feinden! Dein Reich ist aller
 Ewigkeiten Reich.

Einst wirst du deine Majestät allen Augen zeigen in deiner

Am Sonntag.

לְבַל הַמְּלָכָה. וְאַחֲרָיו הַלְכָה. שְׁלֹא כְּהִלְכָה: עָלֶיהָ
 הַמְּלָכָה. גְּבֵרַת מַמְלָכָה. עַד תּוֹפִיעַ מְלוּכָה: וְבוֹלִי
 חֲרָכָה. מִתְמִימֵי פָרָכָה. וְנִתֵּן לָהּ מֵאֲרָכָה: רַחֲבָה
 וְאֲרָכָה. וְקִנְשֵׁת דָּרָכָה. וְעַל הָאֲרִיכָה: בְּעֶתָה בְּרָכָה.
 וְהִנֵּה דְרוּכָה. וְעַד עֶתָה מוֹלְכָה: יְסוּדוֹת עֲרֻכָה. עֲרָה

מִי־שָׁרִים לְשִׁפּוֹט קִדְשָׁתוֹ לְהַעֲרִץ. ק' יי מֶלֶךְ תִּגְלֵה
הָאָרֶץ: ח' גִּבּוֹרָתוֹ גִּדְּלָה עוֹלָם מִהֲבִיל. עֲזוּזוֹ לְסִפּוֹר כֹּחַ
מִי־יָכִיל. ק' מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים וַמָּרוּ מִשְׁכִּיל: שמו
ח' יֵדַע יְשִׁימוּ כָּל בְּרִיּוֹתָיו. וַיֵּדְעוּ כִּי גִדְּלוֹ גִבּוֹרוֹתָיו.
ק' זָכַר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו: ח' הִצִּיב וַיַּרְה אָבִן פְּנָתוֹ.
נִחַל־יֵאֵל עֲבוֹר לְשַׁעֲשַׁע בְּאַמָּתוֹ. ק' זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
ח' וַרְשָׁם בְּחֹק דַּת הַגִּיּוֹנִי. בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְזָכוֹר
זְכוֹרֹנִי. ק' לְזָכוֹרֹן בְּהִיכַל יי: שומרי מצותיו

Am Tage, von ihm erforen, nach Billigkeit die Welt zu richten,
zur Verherrlichung seiner Heiligkeit. Der Ewige regiert, froh ist
das Erdreich!

Seine Erhabenheit überschreitet das Weltall! Wer ist vermögend,
seine Allmacht auszusprechen? Gott ist auf dem ganzen Erdreiche
König! Stimmt an das Unterweisungslied!

O, mögen es seine Geschöpfe erwägen! Sie werden erfahren,
wie groß sie sind, seiner Allmacht Thaten! Er hat seinen Wundern
ein Denkmal errichtet.

Er hat die Grundlage des Weltalls befestigt, sich mit seiner
Nation zu erfreuen. Ewig denkt er seines Verheißens.

Er hat mein Andenken in das Gesetzbuch eingezeichnet, sich
jährlich meiner zu erinnern, zum Andenken im Tempel des Ewigen.

Am Sonntag.

ק' בַּחֲצוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר: ח' צִמְחֵיהֶם יִרְבוּ כַחֲזוֹל אֵין
מִסִּפָּר. צִבְרֵיהֶם יַעֲזֹרוּ וַיַּעֲלוּ מִעָפָר: ק' בְּנִשְׂאָא גַם
הָרִים תִּרְאוּ וּבִתְקוּעַ שׁוֹפָר: (שבח מגדל.)

ח"ק תַּעֲיִר וְתָרִיעַ. לְהַכְרִית כָּל מִרְיָע. וְתִקְדַּשׁ בַּיּוֹדְעֵי
לְהָרִיעַ. קָדוֹשׁ:

אֲדָרַת מִמְלָכָה. מָה הַשְׁלָחָה. וְעוֹד לֹא מְלָכָה:

נְשַׁחֲקִים נְשָׁפָר. וְהִיטֵב לִי מִשּׁוֹר פָּר. קְדוֹשׁ:
 חו"ק שְׁבִטִי מִקּוֹר־אֶפֶס עֲלֶה וְהִמְנֵשֶׁל. נְטִישׁוֹת צָרִים
 בְּהִתְיוֹף לְנִשָּׁל. כִּי לִי הִמְלוּכָה וּמוֹנֵשֶׁל. קְדוֹשׁ:
 חו"ק שְׁבוּתֵינוּ מִמֶּרְחֵק עֲלוֹת לְהֵר קְדֹשׁוֹ. וּנְפִאָרְנוּ תָמִיד
 בְּדַבֵּיר מִקְדָּשׁוֹ. כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדֹשׁוֹ. קְדוֹשׁ:
 חו"ק שִׁבַּח מְגִדֵּל עוֹ שֵׁם הַגָּדֹל. נִצַּח בְּתַתּוֹ לְמַלְכוֹ עוֹ
 וּמְגִדֵּל בַּיּוֹם הַזֶּהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל. קְדוֹשׁ:
 חו"ק כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ. יֹאמְרוּ תָמִיד הַגִּידִילִי
 לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ. וְהָיָה יי לְמַלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ. קְדוֹשׁ:
 ח' אֶדָר וְהוֹד אֶתֵּן בְּצִבְיוֹן. שִׁיעַ אֶעְרוֹף בְּנִיב וְהַגִּיוֹן.
 ק' אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלִיוֹן: ח' בַּיּוֹם הַנִּבְחָר מִשְׁמֵי עֶרֶץ.

dem Ewigen besser, als das Opfern eines fetten Farren. Heilig!

O, laß sie zum Throne hinauf wachsen, die Stämme deiner Anbeter! Behaue die Zweige deiner Widersacher und wirf sie ab! dann wird dem Ewigen werden Reich und Regierung. Heilig.

Ja, er wird es hinauf führen, unser verstoßenes Volk, nach seinem heiligen Berge; dann wollen wir ihn im Chore seines Heiligthums herrlich preisen, daß er gedacht an seine heilige Verheißung. Heilig.

Eine feste Burg ist der ruhmvolle Name des Allerhöchsten! Er wird seinem Könige ewigen Sieg und Ueberwindlichkeit verleihen; dann wird es mächtig schallen, das große Schophar. Heilig.

Alle Weltbewohner und Erdenbürger werden dann immer sagen: Was großes hat der Ewige auf der Erde gethan! Der Ewige ist der alleinige König worden über der ganzen Erde! Heilig.

Mit Wonnegesühl huldige ich der Herrlichkeit, ordne mein Gebet mit Mund und Herz, rufe zu Gott, dem Allerhöchsten.

Am Sonntag.

כַּחֲקֵן הַמִּסְפָּר: ק' תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר: ח' פִּנְשָׁעַם הָעֶבֶר
 וְעוֹנָם כִּפָּר. מֵעַנָם יַעֲרֹב כְּהִקְרַבְתָּ כְּבָשִׁים זָכָר:

דגול מרבבה: הוא שח ויהי. וצוה ונבראו: זכרו לנצח.
 חי עולמים: מהור עינים. יושב סתר: כתר יושעה.
 לבוש צדקה: מעטיו קנאה. נאפר נקמה: סרתו
 ישר. עצתו אמונה: פעלתו אמת. צדיק וישר: קרוב
 לקוראיו באמת. רם ומתנשא: שוכן שחקים. תולה
 ארץ על בלימה: חי וקיים נורא ומרום וקדוש:

Am Sonntag wird das hierunterstehende שבה gebetet.

מו"ק שמו מפארים עדת חבלו. ונערץ בארלי קדש
 הלולו. ובהיכלו כבוד אמר כלו. קדוש:
 מו"ק שומרי מצותיו עוד ישובין לבצרון. נדברים יראיו
 בהכשר ויתרון. ויקשב יי וישמע ויכתב ספר זכרון. קדוש:
 שפרו מעשיכם וברית לא תופר. נאקתכם יאזין

Seinen Namen verherrlicht laut seine ihm eigene Gemeinde (Israel), sein Ruhm wird mächtig gepriesen von den heiligen Er'ellim, und in seinem Pallaste spricht Alles Majestät! Heilig!

Sie werden zurückkehren nach ihrer Burg (Jerusalem), sie, die seine Gebote halten; seine Frommen, sie beschäftigen sich immer mit seiner reinen und vortrefflichen Lehre; der Ewige hat's gehört, vernommen und es in das Erinnerungsbuch eingeschrieben. Heilig!

Lebt fromme Thaten aus, damit der göttliche Bund erhalten werde! Der Himmelschöpfer wird dann euer Gebet vernehmen; es gefällt

Am Sonntag.

מו"ק שבה מגדל עז נשם הגדול. נצח בתתו למלכו עז
 ומגדל. ביום ההוא יתקע בשופר גדול. קדוש:
 (מו"ק כל יושבי תבל ושוכני ארץ. יאמרו תמיד הגדיל
 יי לעשות בארץ. והיה יי למלך על כל הארץ. קדוש:
 פ' עמוסיה תוקעים ומריעים בשופר. אמרתה לקים

מִחִילָתְךָ. רַעַה עִמָּךְ בְּשִׁבְטְךָ צֵאן נִחְלָתְךָ: יִדְעֵנוּ
 דַּרְכֶיךָ וְאַרְחוֹתֶיךָ לְתַמּוּד. יֵשֶׁר פְּקוּדֶיךָ בְּלִבֵּנוּ לְצִמּוּד.
 יִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ סְלִיחָתֵנוּ לַחֲמוּד. יִדְעֵנוּ כִּי חָטְאֵנוּ וְאִין
 מִי יַעֲמֹד: צִוֵּה יִשׁוּעָתְךָ לְרַעֲיָתְךָ הָאֲהוּבָה. צִמְאָה
 לְחֶסֶדְךָ כְּמִהָה וְתֵאָבָה. צִפֵּה וְהִבֵּט כִּי מֵאֵד נִכְאָבָה.
 צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה: חֲפוּץ
 בְּהִיּוֹנֵנוּ וּבִקּוֹל תְּרוּעָתֵנוּ. חָטְאֵינוּ הִלְכֵן וְהַפְקֵר
 שִׁגְיָנוּ. חֲבֵל וְהַצִּמַּת קִדְקֹד מִשְׁטִינָנוּ. חָנֵּנוּ אֱלֹהִים
 חָנֵּנוּ כִּי בָּךְ חָסִידָה נִפְשֵׁנוּ: קָרְבָּנוּ לְיִשְׁעֶךָ בְּזֶה רֹאשׁ
 שָׁנָתִי. קַבֵּץ נְפֻצוֹתֵינוּ לְמִרְבֵּץ קִרְיָתִי. סִין קָמִים יַחֲזוּ
 כִּי מֵאֲתָךְ תִּהְלָתִי. קוּה קוּיָתִי אֲדָנִי תוֹחֵלָתִי:

יְמִלֶּךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּיָהּ:
 וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:
 אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: גְּבוּר וְנִיעַרָץ.

Weide mit deinem Stabe dein Volk, die Heerde deines Eigenthums!
 mache deine Wege uns bekannt, laß uns unaufhörlich deine Bahn
 betreten und treulich deinen Geboten folgen! Erbarme dich unser
 und vergib unsere Sünden, sonst können wir nicht bestehen! Befiehl
 dein Heil über deine treue Geliebte (Israel), die sehnend nach dei-
 ner Gnade schmachtet! Schaue, wie sehr gequält sie ist! — Deine
 Gerechtigkeit ist wie mächtiges Gebirge, dein Recht wie des Meeres
 Tiefe! Zeige dein Wohlgefallen bei unsern Gebeten und bei der
 Stimme unseres Theruahblasens! Reinige uns von unsern Sünden
 und befreie uns von unserm Vergehen! Verwunde, zerschmettere des
 Verführers (Satan) Scheitel! Erbarme dich, Gott, erbarme dich
 unser! Bei dir sucht unsere Seele Schutz. Nähere uns deinem Heile,
 an diesem Neujahrstage! Sammle unsere Zerstreuten in unserer
 Ruhestadt (Jerusalem), daß es meine Widersacher sehen und wissen,
 daß du bist mein Ruhm! Meine Hoffnung geht allein auf dich,
 Ewiger, meine Zuversicht!

ק' מדבר בצדקה חונן ומתרצה. מחסה ומסתור
 לדורשיה המצא. מתח דינה אם ביצורים המצא.
 מלפניה משפטי יצא: ערה תקיעתנו שעה בברורים.
 ערבב קטגור ואמץ סנגורים. עקרת בית וחצובת
 צורים. עיניה תחזינה מישרים: ויזכר לפניך צדקת
 התם. ועד אהליך ובכסאך נחתם. וחלצני מפשע
 ומעון נכתם. ואל ימשלו בי אז איתם: נוהג בחסד
 זוכר הברית. נקנו מנסתרות ונוכה בבורית. נחנו
 באמתך ותננו לאחרית. נושא עון ועובר על פשע
 לשארית: בהנשאך לכסא נזרא ואיום. ברואי חלד
 להנשפט כהיום ברחמך עלינו המציאנו פדיום.
 באלהים הללנו כל היום: רע יצרנו הסר בחמלתך.
 רצנו וסוכנו במחם אברתך. רצה תשובתנו והרבה

Verkünder der Gerechtigkeit, Gnädiger und Barmherziger! O,
 laß sie Schutz finden, sei Schirm ihnen, die dich suchen! Und wenn
 du strenges Gericht über deine Geschöpfe hältst, so sei Bestrafung
 fern von dir. Höre es mit Wohlgefallen an, unser regelmäßiges
 Thesiablasen! Verwirre Jenen der wider uns spricht, und verleihe
 Muth Denen, die für uns sprechen! Schaue mit deinen untrüglichen
 Augen die Tugenden unserer Ahnen! Gedenke der Unschuld des
 Frommen (Jakob), der beständig in deiner Wohnung weilte, dessen
 Bild in deinem Throne eingegraben ist! Gedenke seiner und befreie
 mich von Sünden und Verbrechen! Laß sie nicht herrschen über
 mich, die Frevelthaten! Deines Bundes eingedenk, gnädiger Regent,
 befreie uns von unwissentlichen Sünden, daß wir vollkommen rein
 werden! Leite uns in deiner Wahrheit! Gieb uns ein seeliges Ende!
 Du, Sündenvergeber und Verzeiher der Missethaten deines Volkes!
 Heute besteigst du den schrecklichen und furchtbaren Richterstuhl, die
 irdischen Wesen zu richten; o, sei uns gnädig, befreie uns! Dann
 rühmen wir uns deiner täglich, Gott! Befreie uns von bösen Trie-
 ben, Allbarmherziger! sei uns günstig und nimm uns unter deiner
 Flügel Schirm! Nimm unsere Buße gefällig an und verzeihe uns!

עַל צָאצְאֵימוֹ רַחֲמִים. דִּינְנוּ הַצֹּהַר וְלֹא נִצָּא נִכְלָמִים.
גִּפֶּן נִטִּיעַתָּךְ תִּכְיִן לְאַרְךָ יָמִים: בְּזִכּוֹת נַעֲקֹד הַקְּשִׁיבָה
מִשְׁחָק. אֲבִיוֹנֵי אָדָם קוֹרְאֶיךָ מִדַּחֲק. מ' שְׁמֵנוּ עַל
סִפְרְךָ לְחַיִּים יוֹתֵק. וְנִיב שְׁפָתֵינוּ הַקְּשִׁיב כְּנִיעַתָּה יִצְחָק:

מ' שְׁפָתֵינוּ מְדוּבָרָה עוֹ וּבְצִדְקָתוֹ נִתְּנָה.
בְּרַחֲמִים יִצְדִּקֵנוּ וְיִרְעֵנוּ יְהוָה. מ' יַחֲיֵינוּ בְּקֶדֶם
מִיּוֹמִים אֱהִיָּה. בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְיֵמֵנוּ וְנִחְיֶה:

מִי כְמוֹךָ אֵל הַרְחֲמִים זוֹכֵר יִצְוֶרֶי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנִצְמֵן אֶתְּךָ לְחַיִּיּוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

מ' שְׁלַחְתִּי בְּמַלְאָכֶיךָ סֹגֵל תְּבוֹרָה. שׁוּמְרֵי
אֲמוֹנָתְךָ וּמִיַּחְדְּךָ בְּמוֹרָא. שְׁפַכְתִּי שֵׁיחַ
לְבַבְּךָ עַתִּידָה: שְׁמַע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא:

du den Richterstuhl, Nationen zu richten; o, laß deine Barmherzigkeit walten über die Sprossen jener Frommen! Stelle unser Recht auf, daß wir nicht zu Schanden werden, erhalte zu langen Jahren den Weinstock (Israel), den du dir eingesezt; höre aus deinen Himmeln das Gebet der Leidenden, die aus der Noth dich anrufen, und willfahre ihnen, jenes gebundenen Dulders halben (Isaak's). Schreibe uns zum Leben ein in dein Buch, und vernimm unser Gebet, wie Vater Isaak's Gebet.

Unsere Lippen sprechen immer von jener Heldenthats (Opferung Isaak's), deren Biederkeit halber wir leben; sie ist unsere Stütze, ihrethalben werden wir begnadigt. O, belebe uns wieder wie vormals, Ewiger! Du ließeest uns zweimal schon wieder aufleben, richte uns auch zum drittenmale auf, und verleihe uns ewiges Leben!

Ich bin als Gesandter abgeschickt von einer schätzbaren Gemeinde, die deine Gebote treulich hält und mit Ehrfurcht deiner Einheit huldigt. Vor dir schütte ich meine Gebete flehend aus; o, vernimm sie, Herr, meine Stimme! ich flehe!

מֶלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 מִכָּל־לֵבַל חַיִּים בְּהֶסֶד מַחֲיֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
 לִישׁוּנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵם לָךְ
 מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיֵה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

ק' תָּמִים פָּעַלְךָ גִּדּוֹל הֵעָצָה. שְׁרָרְנוּ פָּנֶיךָ וְצִדְקָתְךָ
 נִמְצְאָה. רַחֵץ טָנְךָ וְחַתָּם שְׁמִצָּה. קִבֵּל אֲנֶךָ וּגְדוֹר
 פִּרְצָה: צֵאן לְטִבַּח גִּזֹּר מִמִּכְלָה. פָּרִים וּכְבָשִׁים
 לְשִׁלָּמִים וְעֹלָה. עֲרִיכַת שָׁפָה נִעְרוֹךְ בְּתַפְלָה. שְׂוִיחָנו
 יִשְׁפָּר כְּהֶקְטֵר וּבִלּוֹלָה: נָתִיב יֵשֶׁר אִם נִעְקַל בְּלִכְרָת.
 מִשְׁלַחֲתְךָ לְעֹזֹב לְהִתְרַפּוֹת בְּמִלְאֲכָתָה. לְנִגְדֶּךָ יִפְקֹד
 מִזִּבְחַת מַעֲרֹכָתָה. כְּמִאֲכֹלֶת הַמֵּאֲכִילָה מֵאֵז נִעֲרַכָּתָה:
 יִחַד אָב וּבֵן בְּלִכְתָּם לְהַר מֹזֵר. טִבַּח לְהֶכֶן מִפְקֹדֶךָ
 לְשִׁמּוֹר. חֲנוּכָם נִצּוֹר רַחֲמִים לְכִמּוֹר. זִכָּר שְׁבוּעָה
 כְּקִטְרֹת לְתִמּוֹר: וּבְשִׁבְתְּךָ הַיּוֹם לְדִין עַמִּים. הַמְלִא

Dein Thun ist ohne Fehl, großer Rathgeber! Dich beten wir an, zu erwerben deine Gunst. Wir sind mit Sünden besudelt; o, reinige uns, laß sie verschwinden, die Schandflecken! Erhöre unser Flehen und thue dem Unfug Einhalt! Leer sind die Hürden von Schlachtschafen, wir haben weder Farren noch Lämmer zu opfern; das Regen unserer Lippen — Gebete nur können wir dir darbringen; o, nimm sie mit Wohlgefallen statt Opfer an! Sind wir nun auf Irrwege gerathen und haben wir auch deine Vorschrift verlassen, dein Geschäft vernachlässigt, o, so gedenke jenes errichteten Altars unseres Vaters (Abraham), jener frommen Opferhandlung (Opferung Isaak's), wo Vater und Sohn einmüthig nach dem Berge Moria wallten, das Schlachtopfer zu bereiten, deinen Auftrag zu vollziehen — und bemitleide deren Nachkommenschaft; erhalte sie, nach deiner Verheißung, wie du ihnen zugeschworen. Heute besteigt

לְהַמְנֶה. לָנוּ מְלֹאכֶיךָ סָבִיב יִחְנֶה: מִדַּת מוֹכֶךָ עָלֵינוּ
 הַגִּבֹּר. נִקְנֵנוּ מֵעֵז וּפְשָׁעֵינוּ הֶעֱבֵר. שׁוּב בְּזִרְעֶךָ לְמִקְוֶיךָ
 בְּסִכְרֶךָ. עֲזֵר חֲלִיפַת כַּח וְעֲלִית אֲכָר: פַּעֲלַת אֲזַרְחִי
 לְפָנֶיךָ לְהוֹכֵר. צִדְקוֹ יִלְיָץ כְּנֶשֶׁר וּמִסְטִין יִסְכֵּר. קִבֵּל
 מוֹרָאֶךָ יִחוּדְךָ לְחֶכֶר. רֵץ בְּפִקּוּדֶיךָ לְיֹשֶׁר וּלְיֹקֵר:
 שָׁלֵם נִמְצָא בְּכָל אֲשֶׁר נִפְקָד. שַׁעֲשַׁע בְּחַיִּים בְּחֶנֶט
 מִפְקָד: מ' תִּהְלֶה וְעֹז לְמִרְחָמוֹ שָׁקֵד. תִּפְרָמוּ בְּעֶרְת
 אֲשֶׁר פָּקֵד:

ק' בּוֹ שׁוֹעֲנֵנוּ מֵעוֹלָם וַיַּעֲנֵנוּ נֹרְאוֹת. בְּרָצוּ חֲנוּנֵנוּ
 קִבֵּל בְּהַעֲלָאוֹת. מ"ן יִחַלְצֵנוּ בְּמִגְנוֹ מִתַּחֲלוּאֵי
 תוֹצֵאוֹת. כְּצַפְרִים עֲפוֹת כֵּן יִגֵּן יי צְבָאוֹת:

זְכֵרְנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכַתִּבְנוּ בְּסִפֵּר
 הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

schaar um uns zur Wache! Laß deine Güte obwalten, reinige uns von unsern Sünden und beseitige unsere Missethaten! Ermuntere sie, die deiner harren, und verleihe ihnen Jugendkraft und Schwung! Gedenke der frommen Thaten jenes Morgenländers (Abraham)! Seine Tugend wird uns ein Fürsprecher werden, dann wird er verstummen der Verläumder der (Fezer Sarah). Er (Abraham) war es, der deine Ehrfurcht, er, der deine Einheit anerkannte; wie eilte er dort zur Vollführung jenes Auftrages (Opferung Isaak's)! Wie bereitwillig war er allen deinen Geboten! Heute erhielt er die fröhliche Verheißung, mit einem Sohne beschenkt zu werden; da brach er aus in Lobgesänge, dankte seinem lieben Gotte dafür, daß er seine Fromme (Sarah) bedachte.

Unsere Stütze von Ewigkeit her war er, der Allmächtige! auch ferner wird er uns Wunder zeigen, er wird unser Flehen statt Opfer wohlgefällig annehmen, er wird uns vor jeder Krankheit schützen, und wie die Vögel ihre Zungen umflatternd decken, so wird er uns decken, der Ewige Zebaoth!

דְּבָרֶיךָ הָאֵל לְהַגִּידִי. צַדִּיקִי וְאִמְצָנִי וְתֵן לְאֵל יָדִי.
 כִּי אַתָּה מְשַׁנֵּבִי אֱלֹהֵי חֶסֶדִי: קָהֳלֶיךָ עֹמְדִים לְבִקֵּשׁ
 מִזִּילָתְךָ. רַחֲמֶיךָ יִכְמְרוּ לְרַחֲמֵם בְּחַמְלָתְךָ. שׁוֹפְכִים
 לֵב בְּמִים לַעֲמִיתְךָ. וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַנְּשָׁמִים מִכּוֹן
 שִׁבְתְּךָ: תַּחֲוִיךָ לַעֲמֶיךָ יָדָם הִרְפָּה. שְׁלַח מֵאַתָּה
 עֲזָר וְתְרוּפָה. נוֹאֲמֶיךָ יִשְׁיֵגוּ לַחֲוִיךָ וּלְתַקְפָּה. כָּל
 אֲמַרְתִּי אֱלֹהֵי צְרוּפָה:

ק' אֲמַרְתָּ צְרוּפָה וְעֲרוּתְךָ צֶדֶק. בָּאֵי עֲדֶיךָ בָּרִיב
 אֵל תִּדְבָּקֶדְךָ. גִּשְׁתָּךְ לַחֲפֵשׁ כָּל תַּעֲלוּם וּבִדְק. דִּין
 עֲנִיֶיךָ בַּמִּשְׁפָּט הַצֶּדֶק: הֵן עֹלָמְךָ בָּנִיתָ בְּחֶסֶד. וְרַב
 חֶסֶד מִטָּה כָּל־פִּי חֶסֶד. וְכִזִּית הַכֶּרַע וְעִזָּה תִּיסֹד.
 חֵן עַל נִינִי מוֹצֵא מִכֶּשֶׁד: טָרָם נִקְרָא אַתָּה תַּעֲנָה.
 יִמָּצֵא רָנוּ חֶסֶד בְּמַעֲנָה. כְּפִקְדֶיךָ הַיּוֹם יִצְוֶיךָ

O, laß die Eröffnung deines Wortes Licht verbreiten und verkünden meine Unschuld! verleih' mir Kraft und Stärke, denn du bist meine Zuversicht, mein gnädiger Gott! Da steht sie, deine Gemeinde, und bittet um Verzeihung; o, sei ihr gnädig mit deiner Allbarmherzigkeit! Sie schüttet ihr Herz wie Wasser vor dir aus; erhöre sie von deinem erhabenen himmlischen Throne! Stärke dein ermattetes Volk, sende ihm Trost und Heil, mache es für deine Lehre empfänglich, daß es solche mit Kraft und Nachdruck ausübe! Die Worte Gottes sind wohlgeläutert allesammt!

Ja, wohlgeläutert ist deine Verheißung, gerecht dein Zeugniß! Du richtest nicht nach der Strenge deine Anbeter! So erkläre es denn unschuldig, dein bedrängtes Volk, wenn du sein Inneres beim Gerichte durchsuchest. Deine Güte hat das Weltall aufgeführt, Allgütiger! Deine Güte siegt allezeit; so gieb denn unsern Tugenden das Uebergewicht und erhalte deine Getreuen! Schone ihrer, sie ist ja eine Sprosse des aus Keßed Erretteten (Abraham)! Antworte uns, bevor wir dich anrufen, laß uns deine Huld zuvorkommen, wenn du heute deine Geschöpfe musterst, und lagere eine Engel-

אֶתִּיתִי לְחַנּוּךְ בְּלֵב קָרוֹעַ וּמִרְתָּח. בִּקֵּשׁ רַחֲמִים
 בְּעָנִי בִפְתָח. גִּלְגַּל רַחֲמֶיךָ וְדִין אֶל תִּמְתָּח. אֲדַנִּי
 שִׁפְתֵי תִפְתָּח: דָּבָר אֵין בְּפִי וּבִלְשׁוֹנִי מִלָּה: הֵן יִי
 יִדְעַת כָּלָה. וּמִמַּעַמְקֵי הַלֵּב לִפְנֶיךָ מִזְחִילָה.
 אֲחַסְדָּה בְּסִרְתָּר כְּנַפֶּיךָ סָלָה: זִלְעָפָה וּפְלָצוּרָה
 אֲחַזּוֹנִי בְּמוֹרָא. חֲלוֹת פָּנִי נוֹרָא בְּנִפְשׁ יִקְרָה.
 טוֹב טַעַם וְדַעַת קִטְנִיתִי לְחִסְרָה. עַל כֵּן זָחֻלְתִּי
 וְאִירָא: יִגְעִתִי בְּאַנְחִתִּי אֵיךְ לַעֲמֹד לִפְנֶיךָ. כִּי
 אֵין מַעֲשִׂים לְזִכּוֹר בְּעֵינֶיךָ. לְחִלּוּתֶךָ שְׁלַחּוֹנִי
 מִקְהֵלֹת הַמוֹנֶה. תִּכְיִן לָבָם תִּקְשִׁיב מִזְנוֹךְ: מָה
 אֲנִי וּמָה חַיִּי תוֹלַעַה וְרִמָּה. נִבְעַר מִדַּעַת וּבְאֶפֶס
 מִזְמָה. סָמַכְתִּי יִתְדוֹתַי בְּסִפֵּר הַחֲכָמָה. מַעֲנֶה
 רַךְ יָשִׁיב חֲמָה: עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ אֲשַׁמְרָה לְסַעְדִּי. פֶּתַח

Mit bedrängtem und wehmüthigem Herzen komme ich bittend
 vor dich, flehe um Erbarmen, gleich dem Armen an der Thür. O,
 laß Erbarmen obwalten und richte nicht nach der Strenge! Deffne
 du, o Ewiger, meine Lippen, sonst wird mein Mund kein Wort,
 meine Zunge keine Sylbe haben; nur du, Herr kennst meine Män-
 gel alle. Aus der Fülle meines Herzens flehe ich dich an, suche
 seligen Schutz unter deiner Flügel Schirm. Eine schauervolle Angst
 bemächtigt sich meiner, indem ich dich, Ehrfurchtswürdiger, mit de-
 müthiger Seele anbete. Ach, ich bin so gering, daß es mir an ge-
 hörigem Vortrag gänzlich fehlt! Darum bin ich schüchtern und ver-
 zagt, ermüdet aus Besorgniß, wie ich vor dir bestehen werde, da es
 mir an Tugenden fehlt, um gerecht vor deinen Augen zu erscheinen.
 Von einer Versammlung deines Volkes bin ich abgeschickt, dich an-
 zusuchen, du möchtest ihr Herz aufrichten, ihnen Gehör verleihen.
 Aber — wer bin ich? was mein Leben? — Ein Wurm, eine
 Motte, vernunftlos und gedankenleer! Gestützt auf jenen Spruch im
 Buche der Weisheit: Ein gelassener Vortrag besänftigt den Zorn,
 nähere ich mich dir, o Allmacht, und harre auf deine Unterstützung!

אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵרָת וּבְכָל-נְשָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ׃
בְּסֵפֶר חַיִּים בִּרְכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרֻכָּה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם׃

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָ וּשְׁכַתִּי מִדְּבַר מִרְמָה וּלְמַקְלָלִי
נִפְשֵׁי תְדוּם וְנִפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהִיָּה׃ פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נִפְשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה
הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם׃ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְיֶנְךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְּשָׁתְךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ׃
לְמַעַן יַחֲלִצוֹן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יִמְיֶנְךָ וְעַנְנִי׃ יְהִי לְרָצוֹן
אֲמִרֵי-פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי׃ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם
בְּמִרְמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן׃
יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבָנָה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ׃

ושם נעבדך ביראה כימי עולם ובשנים קדמוניות
וערבה לוי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם ובשנים קדמוניות

תפלה לשליח צבור

אֲדָנִי שְׁכַתִּי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְחָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא וְ
עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמִבִּיט גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

מִסּוֹד חֻכָּמִים וְנִבּוֹנִים׃ וּמִלֵּמַד דַּעַת מְבִינִים׃ אֶפְתָּחָה
פִּי בְּתִפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים׃ לְחִלּוֹת וּלְחַנּוּן פָּנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים׃

את העבודה לרכיר ביתך ואשר ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברכון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
ותחיינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המהיר שכינתו לציון:

מזדים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש
על שהחיינתנו וקיימתנו כן תחיינו
ותקיימנו ותאסוף גליותינו להצלת
קדשך לשמך הקדוש ולעשת רצונך
ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
מזדים לך. ברוך אל ההודאות:
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך
מעולם קיינו לך.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
וכתוב לחיים טובים (כל) בני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת הלא ישועתנו
ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נא להודות:

א' ואלהינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה הפתובה על ידי משה
עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך פאמור: וברכה
יי וישמרה: יאר יי פניו איה ויהנה: ישא יי פניו איה וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי
באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך

וַיִּגְבֹּהַ יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בַּצַּדִּיקָה׃
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
 בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
 וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְכֵנוּ לְעִבּוֹדְתֶיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
 עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֵּן-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה.
 יוֹם תְּרוּעָה מְקַרָּא קֹדֶשׁ זִכָּר לְיִצְיַאת מִצְרַיִם׃

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה
 וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכָרֵנוּ וּפְקֻדָּתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
 וְזִכְרוֹן מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִידֶךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ.
 וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ. לְפִלְטָה לְטוֹבָה
 לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכְרוֹן
 הַזֶּה. וְזָכְרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּתֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים. חוּם וְחַנּוּן. וּרְחֹם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן וּרְחוּם אַתָּה׃
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ
 בְּכַבּוּדָּךָ וְהַנְּשָׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרָךָ וְהוֹפֵעַ בַּחֲבֵר גְּאוֹן
 עֶזְךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל אֶרֶץךָ. וַיֵּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה
 פֹּעֵלָתוֹ וַיָּבִין כָּל יָצוֹר כִּי אַתָּה יַצַּרְתּוֹ וַיֹּאמֶר כָּל אִשָּׁר
 נִשְׁמָה בְּאַפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מִשְׁלָה׃
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָךָ
 וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וּמַהֲרֵנוּ לְבִנּוֹ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמָּת כִּי
 אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקִיָּם לָעַד. בָּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזִּכְרוֹן׃
 רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם. וְהָשִׁב

מֶלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה רֵב לְהוֹשִׁיעַ.
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֱמוּנָתוֹ
 לְיִשְׂרָאֵל עַד עָד. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ
 מֶלֶךְ מַמְיֹת וּמַחֲיֵה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ מַגֵּן הַרְחָמִים זוֹכֵר יִצְחָקוֹ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיֵה הַמֵּתִים:
 אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקַדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה:
 וּבְכֵן הֵן פָּתַחְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וּמַצְמִיחַ
 עַל כָּל מַדָּה שֶׁבָּרָאת וַיִּירָאֲךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּמִים וַיַּעֲשׂוּ כָלם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁדַּעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵמוֹן
 לְפָנֶיךָ עוֹ בִּידְךָ וּגְבוּרָה בְּיָמֶיךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל
 מַדָּה שֶׁבָּרָאת:

וּבְכֵן הֵן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירֵאָיִךְ וּתְקוּרָה
 לְדוֹרֶשֶׁיךָ וּפְתִיחוֹן פֶּה לַמְּיַחֲלִים לָךְ שְׂמִיחָה לְאַרְצֶךָ
 וְשִׂשׂוֹן לְעִירְךָ וַצְמִיחַת קָרֵן לְדוֹד עֲבָדְךָ וְעָרִיכַת נֶר
 לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחָךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יֵרָאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ וַחֲסִידִים
 בִּרְנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹּץ פִּיָּה. וְכָל הָרַשָּׁעָה כָּלָה
 כְּעָשָׂן תִּכָּלָה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבִדְךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ כְּכָתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשְׁךָ
 יְמִלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שִׁמְךָ וְאֵין אֵלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ כְּכָתוּב

ויצדקתך עד אפסי ארץ: אשרי איש שישמע למצותיך
 ותורתך ודברך ישם על לבו: אמת אתה הוא אדון לעמך
 ומלך גבור לריב ריבם: אמת אתה הוא ראשון ואתה
 הוא אחרון ומבֿלֿעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע: ממצרים
 גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו: כל בכוריהם
 הרגת ובכורך גאלת וים־סוף בקעת וידיים טבעת וידידים
 העברת ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר: על־זאת
 שבתו אהובים ורוממו אל ונתנו ידידים ומירות שירות
 ותשכחות ברכות והודאות למלך יי חי וקים: רם וגשא
 גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסירים
 ופודה עניים ועוזר דלים ועוֹנֶה לעמו בערת שועם
 אליו: תהללות לאל עליון ברוך הוא ומברך. משה ובני
 ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם.
 מִ־כִּמְכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה מִ־כִּמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ נֹרָא תְהִלַּת
 עֲשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה יְחַדְּשָׁה שְׁבָחוּ גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְת
 דִּים יַחַד כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ. יי וימלך לעלם ועד:
 צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנאמה
 יהודה וישראל: גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל.
 ברוך אתה יי גאל ישראל:

אדני שְׁבַחֲתִי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל
 עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות
 ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
 זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר
 החיים למענך אלהים חיים:

בְּשִׁבְכָּךְ וּבְקוֹמָךְ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֶרֶתָם
 וְנָתַנוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֲתָם
 זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 וְהָיִיתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹדֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֵמֶת וַיֵּצִיב וְנָכוֹן וְקִים וַיֵּשֶׁר וַיִּנְאֶמֶן וְאֶחָד וְחָבִיב וְנִחְמָד
 וְנָעִים וְנִזְרָא וְנִדִּיר: וּמִתְקַן וּמִקְבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה
 עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֵמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן
 יִשְׁעָנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים וְשָׁמוּ קִים וְכֶסֶף אוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ
 וְאַמוּנָתוֹ לְעַד קֵימָת: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִימִים נֶאֱמָנִים
 וְנִחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל
 בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת וְרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:
 עַל הָזֵרֵאשׁוּנִים וְעַל הָאֲחֵרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקִים
 לְעוֹלָם וָעֶד: אֵמֶת וְאַמוּנָה חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֵמֶת
 שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלַכְנוּ מֶלֶךְ
 אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ יוֹצֵרֵנוּ צוּר יִשׁוּעָתָנוּ
 פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמָךְ. אֵין אֱלֹהִים זוּלָתְךָ:

עֲזֹרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹנָשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בָּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבֶךָ וּמוֹשְׁפָטֶךָ

והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ ותוליכנו
 קוממיות לארצנו: כי אל פועל ישועות אתה ובנו
 בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו לשמך הגדול סלה
 באמת. להודות לך וליחדך באהבה: ברוך אתה יי
 הבוחר בעמו ישראל באהבה: אל מלך נאמן.

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
 מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על
 לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
 ובילכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאזנך
 על ידך והיו לטטפות בין עיניך: וכתבתם על
 מזוזת ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
 אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל
 לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
 ומלקוש ואספת דגה ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב
 בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה
 לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם
 להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר את הנשמים ולא יהיה
 מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל
 הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמעתם את דברי
 אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אותם לאזני
 ידכם והיו לטטפות בין עיניכם: ולמדתם את
 בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך

ק"ח נְשַׁעֲרָה נְשׁוּעַת עַבְדְּ מִשְׁחָרִיק מֶלֶךְ. תִּפְּנֵן בְּתוֹמְכֵי
בְּרוּךְ וּנְבָרְכֶךָ אֱלֹהִים חַיִּים וְמֶלֶךְ:

Für Polen.

וְהַחַיּוֹת יִשְׁוֹרְרוּ וְכִרְבִּים יִפְאֲרוּ
וְשָׂרָפִים יִרְנּוּ וְאַרְאֲלִים יִבְרְכוּ
פָּנֵי כָל־חַיָּה וְאֶזְפוֹן וְכִרּוֹב
לְעַמֶּת שָׂרָפִים לְעַמֶּת מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

Für Deutschland.

וְהָאוֹפָנִים וְחַיּוֹת
הַקֶּדֶשׁ בְּרַעַשׁ
גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים

לְעַמֶּת שָׂרָפִים לְעַמֶּת מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לֵאל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם זְמִירוֹת
יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעוּ כִּי הוּא לְבָדוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרֹת
עֲשֵׂה חֲדָשׁוֹת בְּעַל מְלַחֲמוֹת זֹרַע צִדְקוֹת מִצְמִיחַ
יִשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת
הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:
כְּאֲמֹר לְעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדִלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: מֵאֹר
חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תֵּאָדָר וְנִזְכָּר כְּלָנוּ מְהֵרָה לְמֵאֹר:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאֹרוֹת:

אֲהַבָּה רַבָּה אֶהְבְּתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְּדוּלָּה וַיִּתְּרָה
חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ בְּעֶבֶר מַגְבֹּהֲתֵנוּ נִשְׁבְּחֶהוּ
בָּהּ וְתִלְמִידֵם חֲקִי חַיִּים כֵּן תִּחַנְּנוּ וְתִלְמִידֵנוּ: מַגְבִּינוּ
הָאֵב הַרְחֵקוּן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהַכִּין
וְלִהְיוֹת לְשִׁמְעַ לְלַמֵּד וְלִלְמֹד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם
אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיִּתֵּן לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה
וּלְיִרְאָה שְׂמֶךָ וְלֹא גִבוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְּשֵׁם קֹדֶשְׁךָ
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ:

וְבֹמֶרָה וּמִבְּרָכִים וּמִשְׂבָּחִים וּמִפְאָרִים וּמִעֲרִיצִים
וּמִקְדִּישִׁים וּמִמְלִיכִים: אֵת שֵׁם הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְכָל מִקְבָּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת
שָׁמַיִם וְהַמָּוֶה. וְנוֹתָנִים רְשׁוּת וְהַלְוָה. לְהַקְדִּישׁ
לְיוֹצֵרם בְּנִחַת רוּחַ בְּשִׁפְהָ בְּרוּרָהּ וּבְנִעֻמָּה קֹדֶשׁ
כָּלם בְּאַחַד עוֹנִים. וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
(* כְּבוֹדוֹ, אֵתֵל כְּהִיּוֹם בְּרַחֲמִים מְלֵךְ. ח' בּוֹחֵן כָּל
עֲשֵׂתוֹנוֹת צָעִיר וְרַב מְלֵךְ. גְּאוֹת וְעוֹז הַתְּאֵדָה מְלֵךְ.
דּוֹק וְחֵלֶד יִחְדְּרוֹן מֵאִימַת מְלֵךְ:

הַיּוֹצֵר יַחַד לָבָם יַחֲזֹן מְלֵךְ. וּמִבִּין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם
יִצְדִּיק מְלֵךְ. וְכֵרוֹן הוּא יוֹם תְּרוּעַת מְלֵךְ. ח' חֵק לְיִשְׂרָאֵל
הוּא לְזִכּוֹתָם מְלֵךְ. טָרַף נָתַן לִירֵאָיו מִמְּלִיךָ כָּל מְלֵךְ.
יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ בְּזִכְרוֹן טוֹב מְלֵךְ:

כָּלֵה אֵל תַּעֲשֵׂ לְשִׂאֲרֵית בְּנֵי מְלֵךְ. לָבֵן אֶתְנוּ לָךְ
מִלְכֵנוּ מְלֵךְ. מֵאֶתְמוֹל קִדְּמָנוּךְ לְחִלּוֹתֵךְ מְלֵךְ: ח' נָא
נִצּוֹר חֶסֶד לְגִינִי שְׁלַח לִי שְׁלֵשֶׁת אֵילֵי מְלֵךְ. סְבוֹרָה
בָּאִי בְּתַחֲנוּן לֵמַר בָּכוּ אֶרְאֵלִי מְלֵךְ. עֲנוּתָם בֵּל תִּבּוּ לָלֶן
בְּמָקוֹם עָלוּ וַיִּרְדּוּ בּוֹ מִלֵּאכֵי מְלֵךְ:

פִּדְם הַיּוֹם מִדִּין גָּמוֹר מִלְחִיבָם מְלֵךְ. ח' צִדִּיקִים
בְּרַחֲמִים וּפְקֻדָּם לְטוֹבָה מְלֵךְ. קָשׁוּב קוֹל תְּקִיעָה
מִתּוֹקְעִי (נִשְׁמָה) קָשׁוּב וְכֵרוֹן תְּקִיעָה מִזּוֹכְרֵי יי"א קָשׁוּב קוֹל
זְכִירָה מִזּוֹכְרֵי) לָךְ הַיּוֹם מְלֵךְ. רַחֲמִים תַּעֲזֹרֵר לְמַחֲכִיךְ
מְלֵךְ:

*) Die Uebersetzung hievon siehe im Sozar von gestern.

מֶלֶךְ שְׁלֹטוֹנָה לְעַד בְּכָל מַשְׁלָם. יֵשֶׁר לִירֵאָיו דְּרֹךְ
לְהוֹעִילָם. וּמֶלֶךְ יִי לְעוֹלָם:

ח' תְּנַהַגְנוּ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים לְהִתְהַלֵּךְ. בְּאוֹר יִי
לֵכוּ וּנְלַכֶּה. וְדִוְרָה לִי הַמְּלוּכָה. קְדוֹשׁ:

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבִטּוֹב מִחֲדָשׁ
בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיו יִי
כָּלם בְּחִכְמָה עֲשִׂית מְלָאכָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶיהָ: הַמֶּלֶךְ
הַמְּרוֹמָם לְבָדּוֹ מֵאֵז הַמִּשְׁבַּח וְהַמִּפְאָר וְהַמִּתְגַּשָּׁא מִיְּמוֹת
עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן
עֲזֵנוּ צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב בְּעֵדְנוּ: אֵל בְּרוּךְ
גָּדוֹל יָדָעָה הַכִּין וּפָעַל וַיְהִי חֲמָה טוֹב יַצַּר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ:
מֵאֲזוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ: פְּנוֹת צָבָאוֹ קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי
שְׁדֵי תָמִיד מִסְּפָרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ: תִּתְבָּרֶךְ יִי
אֱלֹהֵינוּ עַל־שִׁבְחַ מַעֲשֵׂה יְדִיךָ וְעַל־מְאֹרֵי־אוֹר שְׁעֵשִׂית
יִפְאָרוּךְ סֶלָה:

תִּתְבָּרֶךְ צוּרֵנוּ מִלְּכֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח
שִׁמְךָ לְעַד מִלְּכֵנוּ יוֹצֵר מִשְׁרָתִים וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתוֹ כָּלם
עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי
אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כָּלם אֲהוּבִים כָּלם בְּרוּרִים
כָּלם גְּבוּרִים וְכָלם עֲשִׂים בְּאִימָה וּבִירְאָה רִצּוֹן קוֹנֵם
וְכָלם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה בְּשִׁירָה

ewiger Regent! führe deinen Frommen den Weg zu ihrem Heile! —
Gott wird regieren in Ewigkeit!

Ja, du wirst uns leiten in's Land der Lebendigen, daß wir dort
noch vor dir wandeln! Wahrlich! wir werden im Lichte des Herrn
wandeln! Ihm, dem Ewigen, gehört das Reich. Heilig!

בְּנֵעַם יְיָ. לְזִכְרוֹן בְּהִיכַל יְיָ. קְדוֹשׁ:

שׁוֹפָר עֲבַרְתָּ קוֹלוֹ נִשְׁמָע בְּאַשּׁוּר. לְהַעֲמוֹת שְׂמֵחַת
עוֹלָם בְּקִשּׁוּר. וּבְאוֹ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר: שׁוֹפָר פָּצִץ
קוֹלוֹ בְּעֵבְרֵי נְהָרִים. חִירוֹת לְהַשְׁמִיעַ יְהוּדָה וְאַפְרַיִם.
וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: שׁוֹפָר צָרַפְתָּ וּסְפָרְדָּה יִצְרָח
לְהַתְקַדֵּשׁ. נְפוּצִים בְּאַרְבַּע נִצַּח יְחִידֵשׁ. וְהַשְׁתַּחֲוּ לִי
בְּהַר הַקֹּדֶשׁ:

ח' אֲמַרִי נְחוּמָה יִשְׁעֵנִשְׁעוּנִי בְּכַפְלִים. סֶלָה לְעַבְדְּךָ
בְּכָל גְּבוּלִים. בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם. קְדוֹשׁ:
מֶלֶךְ קְדוֹשׁ שׁוֹכֵן שְׁמִי עֶרֶץ. נַחֵץ מִבֶּשֶׁר עֲלוֹת
הַפּוֹרֵץ. יְיָ מֶלֶךְ תִּגְלֵי הָאֶרֶץ: מֶלֶךְ רָם וְנִשְׂאָה הַיּוֹדֵעַ
וְעֵד. בְּנֵה קִרְיָתְךָ כִּי בָא מוֹעֵד. יְיָ יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד:

en, sie sollen die Anmuth Gottes selig schauen und weilen zum ewigen Andenken im Tempel des Ewigen. Heilig!

Einst wird vernommen werden die mächtige Stimme des Schophars, sie wird ewige Freude verbreiten und herbeiführen, die im Lande Aschur umherirren. Des Schophars Stimme wird erschallen an aller Flüsse Enden, sie wird Freiheit verkünden Jehuda und Ephraim, und den im Lande Aegypten Verirrten. Laut wird das Schophar hallen in Spanien und in Frankreich, es wird die auf vier Seiten Zerstreuten zur neuen Seligkeit vorbereiten; sie werden versammelt kommen und hinfallen vor dem Ewigen auf dem heiligen Berge.

Eine zweifache Ergözung sind mir deine Trostreden; ja, dich werde ich einst beständig anbeten an allen Enden auf dem heiligen Berge in Jerusalem. Heilig!

Heiliger König und mächtiger Himmelssthroner! eile, bringe sie uns bald, die gute Botschaft von der Ankunft unsers Erlösers! — Der Herr regiert, froh ist das Erdreich. Hoherhabener und allwissender König! o baue sie wieder auf, deine heilige Stadt, es ist nun Zeit! — Der Unendliche! ewig wird er regieren. König und

נִקְדַּשׁ בְּצַדִּיקָה לְבָדּוֹ. חַי יִגְבֶּה בַּמִּשְׁפָּט בְּהַר־כְּבוֹדוֹ.
לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדָיו: מֶלֶךְ לְרַגְוֹ רַחֵם. יִזְכּוֹר כְּנֶאֱמוֹ.
קָרוֹב לְהַצְדִּיק עִם הַמִּיחָדִּים שְׁמוֹ. עֲמוּ יִשְׂרָאֵל דְּבַר
יוֹם בְּיוֹמוֹ:

ח' יִרְאֶה בְּעֵלְיָה וְהִדְרָה לְתַמִּימִים. חַיּוֹת בְּצֵלְיָה לְאַרְךְ
יָמִים. מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. קָדוֹשׁ:

זְכוֹר מִקִּוְיָה נַחַת שְׁלַחְנָה לְעַרְכָּה. אֲדָר תְּהִלָּתָהּ
בְּפִימוֹ לְהַתְבָּרָכָה. זְכַר צַדִּיק לְבָרָכָה: זְכוֹר נְדִיבֵי עַמִּים
אֲבוֹת הָעוֹלָם. חֲשׂוֹךְ עֲבָדֶיךָ מִזִּדּוֹן וְנִעְלָם. וְחֶסֶד יְיָ
מִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: זְכוֹר סִכַּת שָׁלֹם הַיּוֹשֶׁבֶת בְּדוֹדָהּ.
חֻשָּׁה לְהַכִּין אוֹרָתָהּ וְלִסְעָדָהּ. יִשְׁמַח הָרַר צִיּוֹן תְּהִלָּתָהּ
בְּנוֹת יְהוּדָה:

ח' לְחַיֵּי עוֹלָם. יִכְתְּבוּ אֱמוּנִי. יִזְכוּ לְחַיּוֹת

er allein wird geheiligt durch Gerechtigkeit! Er, der Ewiglebende, erhebt sich majestätisch im Gerichte, seinen Dienern Recht zu schaffen. Der König, zur Zeit des Unwillens denkt er an seine Barmherzigkeit nach seiner Verheißung; er ist ihm nahe und rechtfertigt es, sein Volk Israel, das täglich seiner Einheit huldigt.

Zeige den Frommen deine Thaten und deine Herrlichkeit, verleihe ihnen langes Leben im Schatten deines Schutzes! Dein Reich ist aller Ewigkeit Reich. Heilig!

Gedenke, die deiner harren, und reiche ihnen von der Engelskost deiner Tafel! Ihr Mund segne die Herrlichkeit deines Ruhms; gesegnet sei das Andenken des Allgerechten! Gedenke der Völker Stammfürsten, der Urbäter der Welt, und befreie deine Diener vor vorsätzlichen und unvorsätzlichen Sünden! Deine Güte, Gott, bleibt Ewigkeiten hindurch. Gedenke jener verfallenen Hütte zu Schalem (Jerusalem)! eile, hilf ihr auf und erhalte sie; dann wird Zions Gebirge sich freuen, die Töchter Jehuda's fröhlich sein!

Zum ewigen Leben sollen sie eingeschrieben werden, meine Treu-

ח' בְּרַחֲמִים יִקַּר צַעֲרִי הַצֵּאן. חֲקֵם הַטְּרִיפִם פְּנִימִי
וְחִיצוֹן. וְאֲנִי תִפְלְתִי לָךְ יְיָ עַתָּה רָצוֹן. קְדוֹשׁ:
שׁוּפָר וּמְנוֹ בָּא תִקְוֶה בְּעֵינָיו. בְּקֶרֶן אֵיל דְּהוּבָר
לְבַחוּנָיו. אַחֵר נִפְּחָהוּ בְּסִבְכָּה בְּקֶרֶן נָיו: שׁוּפָר חֲרָד
הַמַּחֲנֶה מִרְחוֹק לַעֲמֹד. רַחוּם וְכִרְהוּ וּלְצִדִּיקֵנוּ תַחֲמוֹד.
הַשׁוּפָר הַזֶּה וְחֹק מֵאֹד: שׁוּפָר מִבְּסֵת בְּכֶסֶה לְמִי
מָנָה עָפָר. יִשׁוּבוּן מֵאֵין בְּכַפּוֹר לְהִתְכַּפֵּר. תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ
שׁוּפָר:

ח' אֵל חֲנֹן נִחַלְתָּ בְּנַעַם לְהַשְׁפִּיר. יָדָעַם קְרוֹא
קָרְבָנוֹתָיו בְּמִסְפָּר. וְתִיטֵב לִי מִשׁוֹר פָּר. קְדוֹשׁ:
מֶלֶךְ יִשְׁפֹּט עַמִּים בְּמִישָׁרִים לְנִשְׁאֹ. צוֹפֶה לְדַקְדָּק
דִּינָם בְּדִרְתֵּינִשְׁאֹ. כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כְּסֵאֹ: מֶלֶךְ כְּבוֹד

Würdige mit Erbarmung die kleine Heerde deiner Schaafe (Israel); gieb ihr Unterhalt von Innen und von Außen; darum bete ich, Herr, zu dir, zur Gnadenzeit! Heilig!

Die Zeit des Schopharblasens ist nun da, gedenke deiner Erprobten (Israel), wenn sie das Widderhorn blasen, jene Handlung, wobei sich der Widder in den Hecken mit seinen Hörnern verwickelt, (Opferung Isaacs). Das Schophar erschreckte einst das ganze Lager und trieb sie in die Ferne. Rechtfertige uns, Erbarmungsvoller, und gedenke jener Handlung (Nathan Tora), wobei des Schophar Schall immer stärker wurde. Das Schophar hast du deinem Volke für Rosch Haschanah anempfohlen, es zur Buße zu ermahnen, damit es am Jom Kipur versöhnt werde. So sprachst du: Blas't am Neumond das Schophar!

Gnädig war der Allmächtige seinem Eigenthume (Israel), er gab ihm einen lieblichen Antheil, ließ es wissen, daß die Beschäftigung mit der Lehre der Opfer ihm gefälliger sei, als das Opfern eines fetten Farren. Heilig!

Der König, er spricht sein grades Urtheil über Nationen zu seinem Ruhme; genau beschaut er ihre Rechtsache, wenn er sich erhebt! fest steht zum Gerichte sein Thron! Der mächtige König,

מֶלֶךְ אֱמוּנָה מֵאַמְרֵיךָ מִרְחוֹק מֵצָב. שְׁמֶךָ יִתְפָּאֵר
 בְּעֶדְתְּךָ יִתְיַצֵּב. לְעוֹלָם יִי דְבָרְךָ נִצָּב: מֶלֶךְ בְּכִלּוֹתְךָ
 הַיּוֹם מַעַשׂ אֱמוּנֹתְךָ. מִדִּין הִצַּלְתָּ מִרְקָם בְּתִמְנוּנֹתְךָ.
 לְדוֹר וָדוֹר אֱמוּנֹתְךָ: מֶלֶךְ גִּזְרֹת כִּמּוֹ בֵּן לְצִיָּאָאִיכוֹ
 פְּדִיוֹם. עָבוֹר לְהַמְלִיט מִשְׁאֵתְךָ אֲצִיּוֹם. לְמִשְׁפָּטֶיךָ
 עָמְדוּ הַיּוֹם:

ח' שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת עֲדִיךָ וְעוֹבְדֵיךָ. נִטְלָם וְנִשְׁאָם
 לְהִירְבּוֹת בְּבוֹרְךָ. כִּי הִכָּל עֲבָדֶיךָ. קְדוֹשׁ:

זְכוֹר הוֹרֵשֶׁיךָ לְתַחִי לְעוֹדֵדִים. וְהָרִם קִרְנָם בְּרַחֲמֶיךָ
 לְהַקְדִּים. זְכוֹר עֲדָתְךָ קִנִּית קָדָם: זְכוֹר הַמְשׁוּכָה אַחֲרֶיךָ
 בְּאַהֲבָה לְחִלּוֹתְךָ. נִסְמָכֶת בְּשַׁעֲשׁוּעַ דָּת גַּחֲלָתְךָ. גִּאֲלָתָהּ
 שֶׁבֶט גַּחֲלָתְךָ: זְכוֹר וּמַהֲרָה יוֹם יִשְׁעָךָ לְקָרְבוֹ. בְּדַבִּירְךָ
 לְהַשְׁמִיחַ וּבְמִשְׁכָּנוֹתֶיךָ לָבֵא הָרָר צִיּוֹן וְהָשְׁכַנְתָּ בוֹ:

König, untrüglich ist deine Verheißung aus jener Ferne, unwandelbar dein Name, verherrlicht unter deiner Gemeinde, ewig ist dein Wort, Herr, festgestellt! König, als du heute dein Meisterwerk vollendet hattest, rettetest du auch dein Ebenbild (Adam) vom Strafgerichte; deine Treue währt für und für. König, auch seinen Nachkommen hast du Befreiung verheißen, sie von deinem schauervollen Strafgerichte zu retten, vor dem sie heute stehen.

Die deine Gebote halten, deine Diener und Zeugen deiner Einheit, o, laß sie emporsteigen! Erhebe sie zur Verherrlichung deines Ruhmes! Sie sind allesammt deine Knechte. Heilig!

O, gedenke deine Anbeter, bescheide ihnen ewiges Leben. Laß ihr Horn hochsteigen durch deine Barmherzigkeit; denke der Gemeinde, die du vormalig dir erworben! Denke ihr, die dir willig nachging, die sich beständig an deiner Lehre ergötzt, des Stammes den du dir zum Eigenthum befreit! Denke und führe ihn bald herbei, den Tag des Heils! Bring uns hinein in deine Wohnung, daß wir hingestreckt dich anbeten in deinem heiligen Chore, auf Zion dort, dem Berge, den du bewohntest!

וְקָבִין תִּלְתָּא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מְבִיא חֲמַר
 חֲזָרִין עֲתִיק: מַלְח סְדוּמִית רַבַּע (הַקָּב). מַעְלָה עֲשֵׂן
 כָּל שְׁהוּא: רַבִּי נָתַן אוֹמַר אֵף כַּפֶּת הַיָּרְדֵּן כָּל שְׁהוּא
 וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבֶשׁ פֶּסְלָה. אִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל סִמְנֵיהָ
 חִיב מִיתָה: רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמַר. הַצָּרִי אֵינוֹ
 אֵלָּא שָׂרָף הַנוֹטָף מֵעֵצֵי הַקָּטָף: בְּרִית כְּרִשְׁנָה
 שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצֶּפֶרֶן. כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה נְאֻחָה: יֵין קַפְרִיסִין
 שְׁשֹׁרִין בּוֹ אֶת הַצֶּפֶרֶן. כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה עֲזוּחָה: וְהָלֹא מִי
 רְגִלִים יָפִין לָהּ אֵלָּא שְׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רְגִלִים בַּעֲזָרָה
 מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

הַנֶּשִׁיר שְׁהַלּוּיִם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בְּיוֹם
 הָרֵאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים, לֵי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבֵּל וַיּוֹשְׁבֵי
 בָּהּ: בִּשְׁנֵי הָיוּ אוֹמְרִים, גָּדוֹל יֵי וּמַהֲלָל מְאֹד בְּעִיר
 אֱלֹהֵינוּ הָר קָדְשׁוֹ: בְּשָׁלִישֵׁי הָיוּ אוֹמְרִים, אֱלֹהִים נִצָּב
 בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט: בְּרַבִּיעִי הָיוּ אוֹמְרִים,
 אֵל נִקְמֹת יֵי אֵל נִקְמֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישֵׁי הָיוּ אוֹמְרִים,
 הָרַגְנוּ לְאֱלֹהִים עֲוֹנוֹ הָרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בְּשֵׁשִׁי הָיוּ
 אוֹמְרִים, יֵי מֶלֶךְ גִּאוּת לָבֶשׁ לָבֶשׁ יֵי עֹז הַרְאָה אֵף
 תִּכּוֹן תִּבֵּל בֵּל תִּמּוּט: בַּשְּׁבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים, מִזְמוֹר
 נֶשִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי: מִזְמוֹר נֶשִׁיר לְעֶתִיד קָלָא. לְיוֹם
 שֶׁכָּלוּ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם
 בְּעוֹלָם: שְׁנַאֲמַר וְכָל בְּנֵיךְ לַמּוֹדֵי יֵי וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ: אֵל תִּקְרָא
 בְּנֵיךְ אֵלָּא בּוֹנֵיךְ: שְׁלוֹם רַב לְאֶהֱבֵי חוֹרְתָךְ וְאֵין לָמוֹ מִכְּשׁוֹל: יְהִי
 שְׁלוֹם בְּהִילָךְ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה נָא
 שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יֵי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ: יֵי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן
 יֵי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם: עֲלִינוּ

טובה: אמן. היום תשמע שועתנו: אמן. היום תקבל
ברחמים וברצון את תפלתנו: אמן.

כהיום הוה תביאנו ששים ושמחים בבנין שלם.
בכרוב על יד נביאך ותביאותם אל דוד קדשי.
ושמחתים בבית תפלתך. עולותיהם וזבחייהם לרצון
על מזבחי. כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:
ונאמר ויצונו יי לעשות את כל החקים האלה ליראה
את יי אלהינו. לטוב לנו כל הימים לחיותנו כהיום
הזה. ונאמר וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את
כל המצוה הזאת לפני יי אלהינו באשר צונו:
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום יהיה לנו ולכל
ישראל עד העולם: ברוך אתה יי עושה השלום:

אין באלהינו. אין באדונינו. אין במלכנו. אין
במושיענו: מי באלהינו. מי באדונינו. מי במלכנו.
מי במושיענו: נודה לאלהינו. נודה לאדונינו. נודה
למלכנו. נודה למושיענו: ברוך אלהינו. ברוך אדונינו.
ברוך מלכנו. ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו.
אתה הוא אדונינו. אתה הוא מלכנו. אתה הוא
מושיענו: אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך את
קטרת הסמים:

פטום הקטרת הצרי והצפורן והחלבנה והלבונה.
משקל שבעים שבעים מנה: מור וקציעה שבלת
גיד וברכס משקל ששה עשר ששה עשר מנה:
הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה.
ברית כרשינה תשעה קבין. יין קבריסין סאין תלתא

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתֵנוּ
 וְשֵׂא נֶגֶם לְקִבְצֵנוּ לְיוֹתֵנוּ וְקָרַב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפֹצוֹתֵינוּ
 בְּנֵם מִירְכְּתֵי אֶרֶץ וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן. עִירָהּ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם
 בֵּית מִקְדָּשָׁהּ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם גַּעֲשֶׂה לְפָנֶיהָ אֶת
 קַרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ כְּמִצְוָה (כ"א כְּמִצְוָה) עָלֵינוּ בְּתוֹרָתָהּ עַל
 יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדָהּ מִפִּי כְּבוֹדָהּ כְּאֹמֹר וּבִיּוֹם שִׂמְחַתְכֶם
 וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חַדְשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת עַל
 עֲלֵיתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם
 אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמֵאֲזִין תְּרוּעָה
 וְאִין דּוֹמָה לָהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

Am Sabbat wird nicht Schophar geblasen.

תקיעה: תרועה: תקיעה:

הַיּוֹם הַזֶּה עוֹלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט. כָּל יִצְוֵי
 עוֹלָמִים. אִם בְּבָנִים. אִם בְּעֲבָדִים. אִם בְּבָנִים רַחֲמֵנוּ
 בְּרַחֲם אָב עַל בָּנִים. וְאִם בְּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לָהּ תְּלוּיֹת.
 עַד שֶׁתִּחַנְנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ אִיּוֹם קָדוֹשׁ:
 אֶרֶשֶׁת שְׁפָתֵינוּ יַעֲרֹב לְפָנֶיהָ אֵל רָם וְנִשְׂא. מִבֵּין
 וּמֵאֲזִין מִבֵּית וּמִקְנֵשִׁיב לְקוֹל (כָּלֵב זִכָּרוֹן) שֶׁקִּיעֵתֵנוּ
 וְתִקְבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר שׁוֹפְרוֹתֵנוּ:

2c. siehe am Ende von מחזור, dann fängt man wieder hier an.

וְנֹאמַר כִּי בִי יִרְבּוּ יְמֶיהָ וַיּוֹסִיפוּ לָהּ שָׁנוֹת חַיִּים: לְחַיִּים
 טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ: אֱלֹהִים חַיִּים כְּתֹבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים:
 בְּכָתוּב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:
 הַיּוֹם תִּאֲמָצֵנוּ: אֲמֵן. הַיּוֹם תִּבְרַכֵּנוּ: אֲמֵן. הַיּוֹם תִּגְדַּלֵּנוּ:
 אֲמֵן. הַיּוֹם תִּדְרֹשְׁנוּ לְטוֹבָה: אֲמֵן. הַיּוֹם תִּתְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה

כָּרַב גָּדְלוֹ: הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר:
 הִלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֲוֹל הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְבִּי: הִלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה
 תְּהַלֵּל יְיָ הִלְלוּהוּ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר
 כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֶל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ כְּנַעַן־גַּם הָרִים וּבְתִקְעַ שׁוֹפָר
 תִּשְׁמָעוּ: וְנֹאמַר וְהָיָה בַּיּוֹם הַזֶּה יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל
 וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנְּבָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְהַשְׁתַּחֲוִי לַיְי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם: וְנֹאמַר וַיֵּי עֲלֵיהֶם
 יִרְאָה וַיֵּצֵא בִּבְרָק חֲצוֹ וְאֹדְנִי יִהְיֶה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלֵּךְ
 בְּסַעֲרוֹת תִּימָן: יֵי צְבָאוֹת יִגֵּן עֲלֵיהֶם. כֵּן תִּתֵּן עַל עַמּוֹךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּמָה:

Am Sabbath.

הִלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עִזּוֹ: הִלְלוּהוּ בְּנִבְרוֹתָיו הִלְלוּהוּ כָּרַב
 גָּדְלוֹ: הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר:
 הִלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֲוֹל. הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְבִּי: הִלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ. הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה
 תְּהַלֵּל יְיָ הִלְלוּהוּ:

תַּחַת בְּנֵי צִיּוֹן. בְּנֵי יוֹן נִשְׁחָו. הִבְרַקְתָּ חֲצִים. וְתַהֲמִם
 בְּקוֹל: ח' תִּרְעַם לְבוֹזִי. תִּתְקַע בְּשׁוֹפָר. בְּסַעֲרוֹת תִּימָן.
 אִי יִלֵּךְ קוֹל:

כְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וַיֵּי עֲלֵיהֶם יִרְאָה וַיֵּצֵא בִּבְרָק
 חֲצוֹ וְאֹדְנִי יִהְיֶה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן.
 יֵי צְבָאוֹת יִגֵּן עֲלֵיהֶם. כֵּן תִּתֵּן עַל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּמָה:

בכתוב בתורתך ויהי ביום השלישי להיות הבקר ויהי
 קלות וברקים וענן כבד על ההר וקול שפר חזק מאד
 ויחרד כל העם אשר במחנה: ונאמר ויהי קול השפר
 הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: ונאמר
 וכל העם ראים את הקלות ואת הלפידים ואת קול השפר
 ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: ובדברי
 קדשך כתוב לאמר עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר:
 ונאמר בחצצרת וקול שופר הריעו לפני המלך יי: ונאמר
 תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל
 הוא משפט לאלהי יעקב: ונאמר הללויה הללו אל
 בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורתיו הללוהו

~~~~~
 Anti Sabbath.

בכתוב על יד נביאך כל ישבי תבל ושבני ארץ
 כנשא גם הרים תראו וכתקע שופר תשמעו:
 שגג לב חותל עוד בל יטנו בלי להכביר און.
 משמוע קול: מ' שובב לי בקדם. דת מורשה. מאשר
 בה עלפתני. בלפידים וקול:
 בכתוב בתורתך וכל העם ראים את הקולות ואת
 הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם
 וינעו ויעמדו מרחק:
 תבונה הפיק. איש נבון דבר. וחק נעם ומירור.
 בנעימות קול: מ' תהלה יתנו. אז לכל השמיע. לאל
 מושל בכל. ימתיקו בקול:
 בכתוב בדברי קדשך הללויה הללו אל בקדשו

בְּקוֹל גָּדֹל שׁוֹפָר: רְבִיעִית חַיֹּת. לִיקוֹד לַחַיֹּת. רִנְשָׁה
 שְׁלֵה־בִיּוֹת. בְּקוֹל לֶהֱב שׁוֹפָר: שְׁנָה תְּעוֹרֵר. לְשֵׁלָם
 גְּמוּל לְעוֹרֵר. שְׁאוֹנוֹ תְּפוֹרֵר. בְּקוֹל גְּבוּרֹת שׁוֹפָר:
 שׁוֹשֵׁן תְּדַרֵּר. גְּאֻלָּה תְּבַרֵּר. שׁוֹכְנִים תְּזוֹרֵר. בְּקוֹל
 הַעֲרַת שׁוֹפָר: תִּישָׁר מַחֲרָמוֹן לְרוּעֵעַ אֲדָמוֹן. תִּשְׁלֹג
 בְּצִלְמוֹן. בְּקוֹל הַמֶּזֶן שׁוֹפָר: מ' תִּצְעֵד כְּבִישִׁימוֹן. בְּמַתָּן
 אֲמוֹן. תִּשְׁמִיעַ בְּאַרְמוֹן. קוֹל קוֹרָא בְּשׁוֹפָר:

werden durch die Stimme des großen Schophar. Das vierte Thier wird dann in Flammen auflodern und verzehrt werden unter der Stimme des flammenden Schophar. Dann wirst du dich aufmachen, deinen Widersachern vergelten, ihr Toben brechen, durch des Schophar gewaltige Stimme. Die mit einer Lilie Vergleichene wirst du dann befreien; der Tag der Erlösung wird erscheinen und die Todten erwecken durch die aufmunternde Stimme des Schophar. Von Chermion wirst du den Weg bahnen, Admon zerstören durch des Schophar Stimme, wirst wieder vor uns daherschreiten wie damals in der Wüste bei Ueberlieferung der Gesetze und wirst uns im Tempel sammeln mit lauter Stimme, gleich der Stimme des Schophar.

Am Sabbat.

בְּקוֹל: מ' קָדַשׁ חֲדָשׁ וְהוֹכֵן מוֹעֵד. וְאַתְּקַע בְּשׁוֹפָר.
 וַיַּעֲנֶה לִי בְּקוֹל:
 כְּכַתוּב בְּדִבְרֵי קֳדָשׁ תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם
 חַגֵּנוּ: כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 רִנְשָׁה מִקֶּבֶר. צִוְחָה מִסְּלַע. בַּתֵּת יְבִישִׁי עֵצִים. מִעֲפָר
 קוֹל: מ' רָאוּ גַם בְּהָרִים. וְקוֹל שׁוֹפָר בְּאַרְצָן. לְהַשְׁמִיעַ
 רִנָּן. מִדְּמוּמֵי קוֹל:

חֲמִית שׁוֹפָר: צִיּוֹן רָמָה אֹת. שׁוֹפְרוֹת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת.
 צִוְּחָה בְּמִדִּין דְּמֵאוֹת. בְּקוֹל נְשֹׁתָה שׁוֹפָר: צִפְצָפוּ
 צִבְאוֹת. בְּיִשְׂרוֹ פְּלֵאוֹת. צוּר כָּעֵשׂ נִפְלְאוֹת. בְּקוֹל עָרֵב
 שׁוֹפָר: קוֹל חֲלוּשָׁה. בְּאַרְקָא חֲלָשָׁה. קְלוֹרַת מִתָּן
 שְׁלֵשָׁה. קוֹלוֹת כְּנִתָּנוּ בְּשׁוֹפָר: קָרָן מְשֻׁלָּשָׁה. הַיּוֹם
 לְזִכֵּר אֱנִשְׁלָשָׁה. קְרוֹא עוֹד שְׁלֵשָׁה. בְּקוֹל עֵתוֹד שׁוֹפָר:
 רַחֲשֵׁתִי לַעֲלִיּוֹת וְעֵינַי תְּלוּיּוֹת. רְמֵאוֹת כְּנוּם גְּלִיּוֹת.

Geprassel des Schophar. Ein Zeichen und Beleg zu dieser Erschei-
 nung liefert uns jene Geschichte der Schopharoth. Welch' ein Jam-
 mergeschrei der Midianim erscholl, unter der Stimme vom Scho-
 phar! Das Heer Gottes (die Israeliten) sah Wunderthaten, die
 der Schöpfer ihm gethan, und sang Danklieder unter der angeneh-
 men Stimme vom Schophar. Dreimal wiederholend blasen wir
 heute die Töne des Schophar; auch das Lösungszeichen unserer Be-
 freiung wird einst geschehen durch ein dreimaliges Schopharblasen.
 Darum flehe ich, und hebe meine Augen gen Himmel empor; o,
 möchten sie es doch sehen, daß unsere Zerstreuten wieder gesammelt

Am Sabbath

כְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ וְהָיָה בַּיּוֹם הַזֶּה יִתְקַע בְּשׁוֹפָר
 גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וּבְנֵי־חַיִּים בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהָר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם:
 צִיר חֲקִים מִנִּי. לְבַל יַעֲזוּבוּ כְּנִשָּׁר. לְבַל יִכְנָפוּ.
 מִשְׁמִיעֵי קוֹל: מ' צְרוּפָה אֶלְמֵד וְעֵינַי לְמוֹרִי. כָּאִז צִיר
 מְדַבֵּר. וְאֵל מְשִׁיבוֹ בְּקוֹל:
 כְּכָתוּב בְּתוֹרָתָהּ וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד
 מִשָּׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל:
 קָרֵב קֵץ. בָּא עַת מִשְׁפָּט. קָם מִלִּיץ יִשְׂרָאֵל. לְהַתְחַנֵּן

נִאֲלָה. בְּחֶסֶפוֹ לְדוֹלָה. שְׁשׁוֹן וְגִילָה. קוֹל יִשְׁמִיעַ
 שׁוֹפָר: עֲשׂוֹר דּוֹחָה. עֲנֵג מְדַחָה. עֲבֵרוֹת מְמַחָה.
 בְּקוֹל צֶרַח שׁוֹפָר: עֲוֹנוֹת מוֹחָה. עֲבֵדוֹת מְאַחָה.
 עֲבֹדוֹת מְנַחָה. קוֹל חֲצוֹר שׁוֹפָר: פֶּגֶר וְדֹסְעִיר.
 מְמַלְכוֹת שְׁעִיר. פִּשְׁעָה תָּעִיר. בְּקוֹל קוֹלוֹת שׁוֹפָר:
 פִּתְחֵי הָעִיר. תִּשְׁקִיעַ וְתִבְעִיר. פֶּחַד רַב וְצָעִיר. מְקוֹל

wird kund werden, wird ihnen Freude und Wonne verkünden die Stimme des schallenden Schophar. Die Sünden werden vernichtet, die Knechtschaft wird aufgehoben, und Jedem sein Eigenthum wiedergegeben durch des Schophar Klang. Das Reich Seir wird zu Grunde gehen und verwüstet werden; seine Greuelthaten alle werden sich gegen dasselbe empören, wenn die Stimme des Schophar erschallen wird. Die Pforten seiner Städte werden untergehen und versinken; der Mächtige wird zittern, wie der Schwächling, vom

Am Sabbat.

עוֹרְרֵנִי בְּקוֹל: בְּכָתוֹב בְּתוֹרָתְךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 בְּהֵיט הַבִּקְרָ וַיְהִי קָלֹת וּבִרְקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר
 וְקוֹל שׁוֹפָר חֲזָק מְאֹד וַיַּחֲרֹד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמִּחְנָה:
 עֲלִיתָנִי אֵל. עַל כָּל בָּנוֹת. כִּי בַעֲבוּרִי. בְּחוֹרֵב תִּתְּנֵה
 קוֹל: מ' עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד נִתְעַלִּית. נִצַּח תִּתְּעַלָּה.
 בְּתִרְוַעַת קוֹל:

בְּכָתוֹב בְּדִבְרֵי קִדְשְׁךָ עָלָה אֱלֹהִים בְּתִרְוַעָה יי בְּקוֹל
 שׁוֹפָר: וְנִאָּמַר בְּחֲצִצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ יי:

פָּעָה מִמְדָּבָר. צִפּוֹר מִמְצָרִים. וַיּוֹנֶה הַשְּׁמִיעָה.
 מֵאֲשׁוֹר קוֹל: מ' פִּקּוֹד צִפּוֹר בִּירָת. הָרוּשׁ יוֹנָת אֵלָם.
 תִּקַּע לָמוֹ בְּשׁוֹפָר: וְיִשְׂרָק לָמוֹ בְּקוֹל:

בְּקוֹל סִפְּרַת שׁוֹפָר: לְיֹדְעָיו יֹשֵׁב. לְאוֹת טוֹב יִתְחַשֵּׁב.
 לַעֵת יִתְיַשֵּׁב. בְּקוֹל טַעַם שׁוֹפָר: מִזְּאִסּוֹ לְהִבְקִיעַ.
 בּוֹגְדָיו לְקַעֲקֹעַ. מִזְרָדָיו לְהַשְׁקִיעַ. בְּקוֹל חֲזוֹק שׁוֹפָר:
 מֵאֲרִיךְ בְּהַתְקִיעַ. מִקָּצֵר בְּהִבְקִיעַ. מִרִּיעַ וְתוֹקֵעַ. בְּקוֹל
 שְׁלוֹשׁ שׁוֹפָר: נוֹתֵן אֵימֹרֶת. מַחְפִּיז אֲמֹת. נוֹסֵם
 נוֹאֲמוֹת. מִקּוֹל בּוֹךְ שׁוֹפָר: נוֹתֵן חֲמוֹת. מְשַׁכֵּית
 מִלְחָמוֹת. נוֹהֵם בְּחֲמוֹת. קוֹל שֹׂאג שׁוֹפָר: סוֹדוֹ כְּגִלָּה.
 בְּסִין לְסִגְלָה. סִים מְגִלָּה. בְּקוֹל הַלּוֹךְ שׁוֹפָר: סוֹד יוֹם

Nur jene, die diese verachten, werden untergehen, die treulos an ihnen gehandelt, werden aufgerieben, und die sich wider sie aufgelehnt, werden versinken durch den mächtigen Schall des Schophar. Es wird ein Schrecken verbreitet werden, Nationen werden erbeben und in die Flucht getrieben durch die reißende Stimme des Schophar. Schutzwehre werden zerstört, Kriegsheere zerstreut, denn wie rauschende Fluthen brüllt die Stimme des Schophar. Einst, als Gott das Geheimniß seiner Lehre seinen Geliebten auf Sinai offenbarte, wurde der Beschluß gemacht mit einem anhaltenden Ton vom Schophar. Auch der geheime Tag der Erlösung, wenn er Israel

Am Sabbath.

מִשְׁנֵי בְּרֹזֶל שׁוֹעֵתִי. וּמִרְגֵּל עֲבֵטִיט. הִצְרַחְתִּי בְּקוֹל:
 מִדֶּרֶת קָצִי. לֹא הוֹדִיעַנִי. מָתִי בְּאֶרְצִי. תוֹר יִשְׁמִיעַ
 קוֹל: מִיֹּדְעֵי סֵפֶר. חָתֵם קָצִי. לְבַל דַּעַת צוּפִי. יַעַר
 יִשְׂאוּ קוֹל: גָּא הַבֵּט וּרְאֵה. עָנִי וּמְרוֹדִי. אֵין לִי מַכִּיר.
 לְמִי אִשָּׂא קוֹל: נִצַּח אֶקְוֶה. כִּי לֹא יִפֹּל דְּבָר. מִמִּקְנֵיבִי.
 דְּמָמָה וְקוֹל: שׁוֹשׁ יִשִּׁישׁ. לְבִי בְּקֶרְבִּי. בְּשִׁמְעֵי דוֹדִי
 דּוֹפֵק. עַל פִּתְחֵי קוֹל:
 סִגְלָה יִשְׁמִנִּי. כַּחוֹתֶם עַל לֵב. כְּאִזְ תַּחַת הַתְּפוֹת.

בְּקוֹל דֵּת שׁוֹפָר: מִנָּה צִחוּנֵי רָשָׁע. בְּשׁוּבָם מִפְּשָׁע.
 מִרִּיתָם הִשְׁעֵשָׁע. בְּקוֹל שׁוֹעַ שׁוֹפָר: יֵיטֵב מִשׁוֹר פָּר.
 וּמֵאֵיל הַמִּשְׁפָּר. יוֹם הַמִּסְפָּר. לְקוֹל חֲדוּשׁ שׁוֹפָר:
 יִקְשׁ יוֹפָר. וְסוּמֵן יַחְפָּר. יִשָּׁר לֵב יִשְׁפָּר בְּקוֹל שְׁפוֹר
 שׁוֹפָר: כָּעֵת הֵם תּוֹקְעִים. גֵּיא מִבְּקִיעִים. פְּרָכִים
 מִשְׁקִיעִים. בְּקוֹל שְׁאוֹן שׁוֹפָר: כָּל הַמִּזֹּן מִרְעִים. בְּחִיל
 מִתְרוֹעֲעִים. כְּאִשָּׁר הֵם מִתְרִיעִים. קוֹל יִרְיעַ כִּשְׁוֹפָר:
 לְקוֹלוֹ כִּי־קָשָׁב. יִבְעֵת כָּל מוֹשָׁב. לְאַמִּים בְּסַעַר יִנָּשָׁב.

phar Schall. Selbst jene, die ganz mit Sünden besudelt sind, werden — so sie die Sünden verlassen — vollkommen gereinigt werden durch das Hallen des Schophar. Der Verführer wird beschämt, der Verläumder zu Schanden, das redliche Herz aber aufgeheitert, durch die heitere Stimme des Schophar. Einst wird die Erde frachen, Städte werden versinken durch den mächtigen Schall des Schophar, Sämmtliche Frevlerrotte wird dann beben und tobend auffahren vom Schophar = Schall. Jede Stadt wird sich entsetzen, wenn sie dessen Stimme vernimmt; Nationen werden im Sturm dahinfahren, beim Stürmen des Schophar. Aber die Verehrer Gottes werden ruhig bleiben, ihnen wird's ein gutes Zeichen sein, sie werden aufgeheitert werden beim sanftem Ton des Schophar.

Am Sabbath.

וְעָלָה. לַיּוֹם כִּסָּא יְבֵא. בְּאַזְנוֹי קוֹל: יִקְרָתִי בְּעֵינָיו.
 וְנִלְוָה לִי בְּנִשְׁבִּי. עִמּוֹ אֲנֹכִי. אִזּוֹ הַבְּטִיחֵנִי בְּקוֹל: יִרְד
 לְשִׁנְעָר. וְשֵׁם כִּם בְּעֵילָם. הַשְׁמִיעַ כְּאִרִּי. וּכְנָחַשׁ קוֹל:
 כְּלָה מִנִּי דוֹב. כְּהִרְפָּה מִמְּלָאכָת. חֵק בְּמִכְתָּב.
 וַיַּעֲבֵר קֹל: כְּבֵשׁ לִי. מֵאַרְבָּעָה רָאשֵׁי גִמְר. וְגַם יֵאָנִי
 בְּהוֹדִיּוֹת סֵלָה. אֲשָׁמִיעַ לוֹ קוֹל: לְחַיִּת קָנָה. אִזּוֹ מִכָּר
 אֶרֶץ. מִי לִי בַשָּׁמַיִם. אִזּוֹ הִרְיָמָה קוֹל: לְאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל.

יְרוּץ לְאַחֲזוֹ. בְּקוֹל חֵיל שׁוֹפָר: וּכְמוֹ מַכְנִים בּוֹ. וּמוֹצִיא
 בּוֹ. וּבֶן מִנוּ יִגִּיזוּ. בְּקוֹל רוּחַ שׁוֹפָר: וְהָ מָכַל קְלוֹת
 אֲשֶׁר בְּמִקְהֵלוֹת. וְקָק לְקַהֲלוֹת. קוֹל תִּקַּע שׁוֹפָר:
 וּמִמִּי עֵקֶל קְלוֹת מִחֵיבֵי סְקִירָלוֹת. וְעוֹ בְּגִדוֹעַ מִקְהֵלוֹת.
 בְּקוֹל שִׁמְעַ שׁוֹפָר: חֵי מָכַל שָׁנָה. יוֹם וְהָ שָׁנָה. חֲקוֹק
 לְשׁוֹשָׁנָה. לְקוֹל חֵירוֹת שׁוֹפָר: תִּבְתּוּ מִשְׁנָה. שְׁנִיָּה
 מִרְאשׁוֹנָה. חֲטָא כָּל הַשָּׁנָה. דְּחוֹת בְּקוֹל שׁוֹפָר: מִבַּע
 בְּרָכוֹת הַשַּׁע. מוֹל שׁוֹפְרוֹת הַשַּׁע. מְהוֹר מִהֶם יִשַּׁע.

Verführer ihn schon gänzlich eingenommen und bis zum Fall ge-
 bracht, so kommt die Tugend behend, ihn aufrecht zu halten, wenn
 die erschütternde Stimme des Schophar erschallt. So wie das
 Schophar den Schall nicht aufnimmt, sondern nur durchfahren läßt,
 so wird auch Gott die Stimme des Verläumders (Satan) nicht
 aufnehmen; sie wird verschwinden wie die durchfahrende Luft des
 Schophar. Darum hat auch Gott unter allen zur Gemeindever-
 sammlung üblichen Stimmen für heute die Stimme des schlichten
 Schophar gewählt. Unter allen Tagen des Jahres hat der Ewigle-
 bende den hentigen Tag ausgezeichnet; er hat ihn für Israel be-
 stimmt, an ihm einst das Schophar ihrer Befreiung erschallen zu
 lassen. Noch einen rühmlichen Vorzug hat dieser Tag: an ihm
 werden die Sünden des ganzen Jahres vernichtet durch des Scho-

Am Sabbath.

בְּכָל מָקוֹם הוּא: אֲנָה אֲשָׁא קוֹל: וְכָר הוֹדִי לְמַטָּה.
 אֲדִיר בְּמָרוֹם. מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לְמַעַלָּה קוֹרְאִים
 בְּקוֹל: חִילִּי מִים. אֲשֶׁר בָּם שְׁבִילוֹ. דְּבָרוּ תְמוֹנָה רָא
 רְאִינוּ. וּלְתִי קוֹל: חֲפִשְׁתִּי יְשִׁימוֹן הַיָּשׁ. וְאָמְרוּ אֵין.
 קָדַם תִּתּוּ עוֹ. בְּעִתְנִי בְּקוֹל: מְהוֹר הַלֵּג. דְּהִרִים וְעֵבֶר.
 וּמִמְעוֹן הַר מוֹר. אִזְּ נָתַן קוֹל: מִמֵּאתִי יְדִידוֹת שְׁכָנוֹ

אִם חִיבְתִּי בְּדִין . גְּרוֹנִי יַעֲקֹב מִזֶּרַע דִּין . בְּקוֹל עַם
 שׁוֹפָר : דָּרַשׁ וְהַעֲלֵה רַמְיָה . לִפְנֵי מֶרְיָה . דַּעַת לְמִרְיָה .
 קוֹל חֲבֵשׁ שׁוֹפָר : דָּחֹוּ לְכַרְוִיָּה . בְּעַד נְכַרְוִיָּה . דָּרוֹר
 לְכָל בְּרִיָּה . בְּקוֹל הַעֲבָרַת שׁוֹפָר : הַכְשֵׁל בְּנִיאָפוֹף .
 בְּזֶרֶת גָּפוֹף . הֵצֵג בְּרִיב צָפוֹף . בְּקוֹל חֲרָדַת שׁוֹפָר :
 הֶעֱנֵשׁ בְּאִפוֹף . וְשָׁב הַיּוֹת חָפוֹף . הוֹעִירָו לֵב כָּפוֹף .
 בְּקוֹל כְּפִיפַת שׁוֹפָר : וְאִם שׁוֹר יַעֲלוֹו . וּבְדִין יִלְיוֹו . וְצָדֵק

spruch schon ergangen und hat mich schuldig gesprochen, so wird dem Uebel des Strafgerichts Gehalt gethan durch mein Beten unter der Stimme vom Schophar. Die uns tief geschlagenen Wunden werden ausgeheilt, und unsere Qualen verschwinden durch die heilende Stimme des Schophar. Die unter fremder Botmäßigkeit stehen, werden, so wie alle dienstbare Geschöpfe, befreit werden durch den Schall des verkündenden Schophar. Selbst der ausgelassenste Schwelger, der die Keuschheit schon verlegt, geht in sich durch die Schreckensstimme des Schophar. Schon hat ihn das Gericht verdammt; er kehrt zur Demuth zurück, beugt sich und wird gerettet durch die Stimme des eingebogenen Schophar. Und hat auch der

Am Sabbath.

מִבְּחָר לְבָחָר . הַשִּׁיבָהוּ אֵלַי . אֲוִלִי יִשָּׂא פָנֶיךָ . עֲקֹב
 שְׁמִיעָךְ בְּקוֹל : דָּרוֹשׁ מִזְכָּה לָמוֹ . וְרֵאא שְׁחַ מִזְרִיָּה .
 אֱלֹם פִּיהוּ יְהִי צָדֵק . לֵלֵא שְׁמִיעָה בְּקוֹל : הָסֵר מִחֲלָק .
 יָדַיִם שְׁעִירוֹת . הוֹגֵה בְּתַחֲנוּנִים . כִּי לָךְ הַקּוֹל : הוֹשֵׁעַ .
 אֲנָשָׁר לֹא רַחֲשָׁבָה עֲדוֹת . וּמִפִּי זָרְעוֹ . לֹא יָסוּף קוֹל :
 וְחֹזֵי וּמְלִיצֵי . הֵם בְּנֵי אָמִי . וְאִזּוּ נִחְרוּ בִּי . לְמַעַן אֲשַׁמְעַ
 קוֹל : וְעַל מִשְׁמַרְתָּם . יַעֲמִדוּ וְיִזְעָקוּ . וְגַל לְהֵם סֵד .
 וְהוֹיָא יַעֲנֵם בְּקוֹל : וְהִי חֲמֵק מְנִי . אֲסוּבָב וְאַבְקָנָשְׁנו .

אֲשָׁא רְעִי בְצֶדֶק. תֵּת לְפֹעֲלֵי צֶדֶק. אֲשָׁא לָהּ מִשְׁפָּטִי
צֶדֶק. קוֹל לְהָרִים בְּשׁוֹפָר: אֵין קוֹרֵא בְצֶדֶק. רוֹדֵף
צֶדֶק צֶדֶק. אֶקְרֵא שְׁמָעָה צֶדֶק. בְּקוֹל בָּלוּל בְּשׁוֹפָר:
בִּנְתִּי בְמִדְעִי. לְמִרְחֹק שִׁאת דְּעִי. בְּטוֹי תְרוּעָה בִידְעִי.
בְּקוֹל מִתֵּן שׁוֹפָר: בּוֹ בְהָרִיעִי. אֲרַצָּה לִי רוּעִי. בְּאִמְצוֹ
וְרוּעִי. בְּקוֹל כַּח שׁוֹפָר: גִּנְשִׁתִּי בְיוֹם דִּין לְהַתּוֹכַח בְּדִין.
גּוֹלָה עִמָּק הַדִּין. בְּקוֹל קַפְאוֹן שָׁפָר: גִּזְרַת דַּת וְדִין

Ich sinne nach Gerechtigkeit, nähere meinem Schöpfer mich
durch Gerechtigkeit und bitte um Gerechtigkeit, laut, wie des Scho-
phar Stimme. Keiner führt seine Sache nach Gerechtigkeit, Nie-
mand folgt der Gerechtigkeit — so erhöere mich denn, Gott der
Gerechtigkeit, wenn ich dich anrufe unter dem Schall vom Scho-
phar! Ich sinne nach, schaue in die Ferne zurück, da werde ich
gewahr den Therua = Ton, den Sturmiton des Schophar. Unter
diesem Ton war mein Schöpfer mir gefällig, er verlieh mir Kraft
durch die mächtige Stimme des Schophar. Und wenn ich am Ge-
richts age vor Gericht stehe, dann wird auch die Strenge des Rechts
weichen durch den reinen Ton des Schophar. Und ist der Rechts-

Am Sabbat.

אָנוּסָה לְעִזְרָה. אֶמְצֵא נִגְדִי. אֵל קָרוֹב לִי. בְּעֵת
קָרָאִי בְקוֹל: אֲשֶׁר בְּעֵדַת אֵל. בְּקִרְבִּי נִצָּב. וּפֹה
בְּמִקְדָּשׁ מַעֲט. אֶצְפְּצָה לוֹ בְּקוֹל: בְּקִרְבִּי דְרָשְׁנִי. שֶׁהָ
פְּזוּרָה אֲנִי. נִגְזְרִתִּי וְנִאֲלָמָתִי. בְּלִי לְהָרִים קוֹל:
בְּאִמּוֹר גּוֹזִי. נִדְרָהּ הִיא. שׁוֹמְרָה וְצָלָה. לֹא יִשְׁאַג
בְּקוֹל: גִּלְתִּי שִׁיחַ בְּחֻקָּיו. וְחִכִּי עָרֵב. הִטָּה אֵין וְשִׁחַ.
הַשְׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ קוֹל: גּוֹ וּבִרְחַמִּי. כְּעֶפֶר עַל הָרִי
בְּתָר. בְּבִקְשׁוֹ דַּת וְאוֹת. בְּמִשְׁכָּנֹרְתִי וְאֵין קוֹל: הִלֵּג

יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי
 מֹשֶׁה עֲבֹדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאֲמֹר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית
 רַחֲמִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
 הַגּוֹיִם לְהִיזוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ:

Wenn eine מילה ברית ist wird dieses gebetet.

זְכוֹר בְּרִית אֲבֹרָהּם וְעֲקֵדָת יִצְחָק וְהָשִׁב
 שְׁבוּת אֶהְיֶה יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:

כִּי זֹכֵר כָּל הַנְּשָׁכָחוֹת אַתָּה הוּא מַעֲוֹלָם וְאֵין נִשְׁכָּחוֹת
 לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ. וְעֲקֵדָת יִצְחָק לְזִרְעוֹ (נֶשֶׁל יַעֲקֹב) הַיּוֹם
 בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ זֹכֵר הַבְּרִית:

Am Sabbat wird nicht Schophar geblasen.

תְּקִיעָה: שְׁבָרִים: תְּקִיעָה:

הַיּוֹם הֵרַת עוֹלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט. כָּל יִצְוֵי
 עוֹלָמִים. אִם כְּבָנִים. אִם כְּעֲבָדִים. אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ
 בְּרַחֲמֵם אָב עַל בָּנִים. וְאִם כְּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לָךְ תְּלוּיֹת.
 עַד שֶׁתִּחַנְּנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ אִיּוֹם קִדּוּשׁ:

אַרְשֵׁת שְׁפָתֵינוּ יַעֲרֹב לִפְנֵיךָ אֵל רַם וְנִשְׂאָ. מִבֵּין
 וּמֵאֲוִין מִבֵּיט וּמִקְנֵשִׁיב לְקוֹל (בִּשְׁמֵי זְכָרֹן) תְּקִיעַתֵּנוּ
 וְהִתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֶדֶר זְכָרֹנוֹתֵנוּ:

אַתָּה נִגְלִית בְּעֵנֶן כְּבוֹדְךָ עַל עַם קְדוֹשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם מִן
 הַשָּׁמַיִם הַשְׁמַעְתָּם קוֹלְךָ וְנִגְלִית עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי טַהוֹר גַּם
 (כָּל) הָעוֹלָם כָּלֹו חָל מִפְּנֵיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרָאשִׁית חֲרָדוֹ מִפָּנֶיךָ
 בְּהִגָּלוֹתְךָ מִלְכָּנוּ עַל־דֶּהָר סִינֵי לְלַמֵּד לַעֲמֹךְ תּוֹרָה וּמִצְוֹת
 וְתַשְׁמִיעַם אֶת־הַזֶּה קוֹלְךָ וּדְבָרוֹת קְדוֹשְׁךָ מְלָהּבוֹת אִישׁ
 בְּקִלּוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִית וּבְקוֹל שִׁפְרֵ עֲלֵיהֶם הוֹפֵעַת:

יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת־בְּרִיתִי
 יִצְחָק וְאֵף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר:
 וּבְדַבְּרֵי קִדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר זָכָר עָשָׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן
 וְרַחוּם יי: וַיֹּאמֶר טָרַף נָתַן לִירָאָיו יִזְכָּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
 וַיֹּאמֶר וַיִּזְכָּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כָּרַב חֲסָדָיו: וְעַל יַד
 עֲבָדֶיךָ חֲנֻכִּיָּים כָּתוּב לֵאמֹר חָלֹף וְקָרָאתָ בְּאָזְנֵי
 יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ
 אֲהַבֵּת כָּל־לֹאֲתֶיךָ רָכִיתָ אַחֲרֵי בְמִדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא
 זְרוּעָה: וַיֹּאמֶר וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי מֵאֲוֶרְתְּךָ בִּימֵי
 נְעוּרֶיךָ וְחֻקֵּי־מֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וַיֹּאמֶר הֵבֵן יִקְיָר
 לִי אֲפָרִים אִם יִגְלֹד שְׁעֵשׂוּעִים כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זָכָר
 אֲזָכְרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
 וּפְקֻדֵּנוּ בְּפֻקְדֹת יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדֶם וְזָכָר־
 לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֵת חֶסֶד וְאֶת־הַשְׁבּוּעָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּחֵר הַמִּדְבָּר וְהַתְּרָאָה
 לְפָנֶיךָ עֲקֹדָה שְׁעָקָר אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל
 גִּב הַמִּזְבֵּחַ וְכַבֵּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ בְּלִבְּךָ שָׁלֵם בֵּן
 יְכַבֵּשׁ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעַסְךָ מֵעַלֵּינוּ וּבְטוֹבָךְ הַגָּדוֹל יִשׁוּב
 חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמָּךְ וּמֵעִירָךְ וּמִנִּחַל־רָחֶק. וְקִיָּם־לָנוּ

Am Sabbat.

כְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ הֵבֵן יִקְיָר לִי אֲפָרִים אִם יִגְלֹד
 שְׁעֵשׂוּעִים כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זָכָר אֲזָכְרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ
 מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יי: א"ו"א זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב

u. f. w. wie hier oben.

וּבְהִמָּה. אִם הִקְנִם מִהוּמָה. בְּצוּר קוֹל רוּמָה.
 לְאַדְמָה יִזְכּוֹר: זִכְרֵ אֲמוֹנָה וְשִׁקָּר. אֲוִיז שִׁיחַ וְסִקָּר.
 אוֹת פִּקְדַת בִּקָּר. לְרַגְעִים יִזְכּוֹר: מ' אִם לִזוּל אִם לִיקָר.
 אוֹ לְטַעַת אוֹ לְעִקָּר. אֲנוּשׁ בְּדִקְדוּק וְחִיקָר. לְמִשְׁפָּט
 יִזְכּוֹר:

וְגַם אֶת נֶחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ וְתִפְקְדֶהוּ בְּדִבְרֵ יִשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים בְּהִבִּיאוֹת אֶת מִי הַמְּכֹוֹל לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר מִפְּנֵי
 רוּעַ מַעַלְלֵיהֶם. עַל בֶּן זְכָרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יי אֲדֹנָיִינוּ.
 לְהַרְבּוֹת זִרְעוֹ בְּעִפְרוֹת תֵּבֵל. וְצִאֲצִאוֹ כְּחוֹל הַיָּם: כִּכְתוּב
 בְּתוֹרָתְךָ וַיִּזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת־נֶחַ וְאֶת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־
 כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתִּיבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־
 הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם: וַנֹּאמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם
 וַיִּזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֲבֹרָהֶם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־

Berrüttung verhängt ist, so wird er inbrünstiges Flehen dem Erdreiche gedenken. Ueber Wahrheit und Lüge, im Hören, Reden und Sehen; der Erfolg der Morgenuntersuchung kommt jeden Augenblick zum Gedenken. Ob Wohlleben oder Theuerung sein soll, ob Pflanzen gedeihen, oder ausgerissen werden sollen, ist dem Sterblichen, nach genauer Untersuchung, im Gerichte zu gedenken.

Am Sabbat.

כִּכְתוּב בְּדִבְרֵי קִדְשֶׁךָ זִכְרֵ עֲדֻתְךָ קִנְיַת קָדֶם גְּאֻלָּתְךָ
 נִשְׁכַּט נִחְלָתְךָ הָרַ צִיּוֹן וְהָ שְׁכֵנֶתָּ בּוֹ:
 תָּרַ אִישׁ תָּם. בְּמִי זִרְעוֹ יִכְנֶה. שִׁבְלֵ יָדָיו. לְמַעַן
 וַיִּזְכּוֹר: מ' תִּרְפֹּק מִשּׁוֹל אֲפָרִים. בְּנִשְׁעֵשׂוֹעַ יָלֵד וּבֶן
 יָקִיר. הֵלֵא בְּכוֹרֵי הוּא. חֲקָתָ לְזִכְרוֹן:

רְאוּיִים. לְכָל אֶחָד יִזְכּוֹר: זִכָּר דְּלוֹת וְעֹנֶשׁ. בְּצוּרַת
וְחֵשֶׁךְ. דּוֹפִי וְגַם יֵשֶׁר. בְּדִין הוּא יִזְכּוֹר: דְּבַר גָּלוּי
וְסִתָּר. בְּנִינּוֹת וְסוּרָה. דִּי חֶסֶד וְיִתָּר. לְקַצֵּב יִזְכּוֹר:
זִכָּר גְּנוּנִים לִישָׁב. בְּמִדְבָּר וְיוֹשֵׁב. גְּנֶשֶׁם וְרוּחַ לְנִשָּׁב.
מִדְּיוֹם יִזְכּוֹר: גָּרוֹן לְהִקְשֵׁב. מֵעַם שְׁמוֹ חוֹשֵׁב. גְּלִיזָה
לְהוֹשֵׁב. בְּיוֹם תִּקַּע יִזְכּוֹר: זִכָּר בְּדֹל וְחִימָה. קָרֵב
וּמִלְחָמָה. בְּקוֹעַ חוֹמָה. לְחוֹמַת יָם יִזְכּוֹר: בְּאָדָם

Musterung vorüber, um nach Gebühr, eines Jeden zu gedenken. Armuth und Reichthum, Dürre und Regen, nach Tadelhaftigkeit oder Rechtlichkeit, kommt im Gerichte zum Gedenken. Das sichtbare oder verborgene Schicksal, Kinder zu haben, oder ihrer beraubt zu sein, wie auch solche dürftig oder überflüssig versorgen zu können, ist genau zu gedenken. Den Schützlingen ein Bleiben zu verschaffen, in ödem oder in bewohntem Lande, sie mit Regen und Wind zu versorgen, will er heute gedenken. Er vernimmt Gebet vom Volke, das den göttlichen Namen hochachtet, und wird zur Rückkehr aus der Fremde am Schalltage gedenken. Die schreckliche Wuth, den kriegerischen Angriff, die Erstürmung der Stadtmauer, wird er der Küstenbewohnerin gedenken. Wenn über Menschen oder Vieh eine

Am Sabbath.

בְּכָתוּב בְּרַחוּמֶיךָ זִכָּר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל
עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרָבָה
אֶת זִרְעֵכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר
אָמַרְתִּי אֲתָן לְזִרְעֵכֶם וְנָחֳלוּ לְעוֹלָם:
תַּעֲבֹת מֵאִז. עֲדַת כָּל לְאֻמִּים. תִּשְׁקָתֵנוּ מִדָּם עֲדוּת
לְזִכְרוֹן: מ' דוֹר נִשְׁבַּח קִחָת. קִנְנוּ שְׁנִירָה. כִּי שִׁכְחָנוּ
מִזְכְּרוֹן:

זָכוֹל. אֲשֶׁר בִּבְצֻעֵי חָבוֹל. וְדוֹנוֹת סָבוֹל. עוֹד בֶּל יִזְכּוֹר:
 וְעַם כַּמְבוֹל. אִם יֵצֵאֶהָ לְחָבוֹל. וְכֹרֶן יֶרֶחַ בּוֹל. לְחִמְלָה
 יִזְכּוֹר: זָכַר וְכַח כָּל פֶּעַל. בִּקּוּ וּפָלַם יַעַל. וְאִם בְּמֶרֶד
 וְאִם בְּמַעַל. רַב חֶסֶד יִזְכּוֹר: וְאִם טוֹב וְאִם רָע. אֲשֶׁר
 בּוֹ יֵאָרֶע. וְסִתּוֹ יִפְרָע. בְּסִאסְפָּא מְלֹזְכוֹר: זָכַר הַחַיִּים.
 עַד כַּמָּה הֵם חַיִּים. הֵן לַמָּוֶת אִם לַחַיִּים. חֵי חֵי יִזְכּוֹר:
 הַמּוֹן שְׂאוֹן בְּרוּאִים. יַעֲבִירוּ לְפָנָיו בְּמַרְיָאִים. הֵלֵא כִּמּוֹ

len, als Unterpfand meiner Schuld, wird er der Sünden Last nicht gedenken. Wenn der Born, wie zur Sündfluthzeit, zum Verderben aufsteigt, so wird er des zweiten Monats zur Schonung gedenken. Jede Handlung wird nach der Waage genau beurtheilt, jedoch will der Gnadenreiche bei Abfall und Untreue seiner selbst gedenken. So der Gute wie der Böse erhält seinen Lohn, nach göttlicher Weise, der Sünde gleichartig, um dieser nicht mehr zu gedenken. Der Ausspruch über die Lebenden, wie lange sie leben, ja selbst derer, die sterben sollen, geschieht immer durch des Lebens gedenken. Der Geschöpfe beträchtliche Menge, geht, der Schaafheerde gleich, zur

Am Sabbat.

רָם חֲשֵׁק מְאֹד. בְּכֹלֵת נְעוּרִים. הַרְוִיָּה וְעֲנִיָּה. תָּתֶה
 לְזִכְרוֹן: ח' רָצָה אַחֲרֶיךָ. בְּגִיָּא צִיָּה וְצִלְמוֹרָת. אֶהְבֵּת
 כְּלוּלֹתֶיךָ. תַּעַשׂ לְזִכְרוֹן:
 כְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ הָלַךְ וְקָרָאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם
 לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֶהְבֵּת
 כְּלוּלֹתֶיךָ לְכִתְּךָ אַחֲרֵי בְּמִדְבָּר בְּאַרְץ לֹא זְרוּעָה:
 שִׁחַתּוּ עִם זֵי. שִׁיאת נְשִׁמָּצָה בְּקִמְיָהֶם. שֵׁם פֶּסֶל וְלֹא
 אֵל. נִשְׁחַתּוּ לְזִכְרוֹן: ח' נִשְׁכְּלוּ כִּמְעַט רַגַע. לֹאִי קָם בְּפֶרֶץ.
 מְעוֹרָר נְשִׁבוּעָה. וְכִרִית לְזִכְרוֹן:

הַשָּׁנוֹן. אִם הִשְׁלַף לַת־אֲנוֹן. יִקְשִׁיב תַּחֲנוּן. חֲנוּנִיו
 לְזִכּוֹר: זִכֵּר טַעַם שְׂפָטִים. וְאוֹת קִצִּיר חֲטִיִּם. מִפֶּשַׁע
 שׁוֹטִים. יַחֲתֵל מִלְּזִכּוֹר: מִרַח אַרְבַּעַת שְׂפָטִים. אִם
 נִעְנְשׁוּ נִשְׁפָּטִים. מִטֵּב מִשְׁפָּטִים. אֲשֶׁר שָׁם יִזְכּוֹר: זִכֵּר
 חֲצוֹת לַיְלָה. וְרִזְדוֹת מִשְׁפָּטִי לַיְלָה. חֲשֵׁךְ בְּאֶשׁוֹן
 לַיְלָה. נִגּוֹנוֹ לָמוֹ יִזְכּוֹר: חֲקֹר מִפְּקֹד לַיְלָה. יִגִּיהַּ בְּלֶהֱב
 לַיְלָה. חֶק יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. לְגִיהֶם יִזְכּוֹר: זִכֵּר זֶה

er Flehen vernehmen und seiner Günstlinge gedenken. Der verständigen Richter und des zur Zeit der Weizenernte ein Zeichen Erflehenden, wird er, zur Milderung der Vergehungen der Unverständigen gedenken. Sollten sie die vier Strafgerichte verdient haben, so wird er der gehandhabten, von ihm eingesetzten Rechte gedenken. Der zu Mitternacht für die gerechten Vorschriften dankte, dessen Gesang wird er in nachtfinstern Elend gedenken. Bei Nachsuchung nächtlicher Fehlstritte, von der Lampe beleuchtet, wird er des täglichen und nächtlichen Lesens zum Heil gedenken. Des Tempels wil-

Am Sabbath

צִצּוֹ שְׂעָלִים. מַחֲבָלִים בְּרָמִים. לְהַכְרִית מִגֶּפֶן. שָׁרֵשׁ
 זִכָּרוֹן: ח' צָרָרוֹם בְּפָרָךְ. נִאֲקוּ וְנוֹשְׁעוּ בְּכִשֵּׁר הַיָּרִי
 קָדָם. הוֹחֵק לְזִכָּרוֹן:
 כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר
 אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֲבָרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב:
 קָדָם בְּנִתָּה לְדוֹרוֹת. אֵינִן בָּרָהֶם חֶפֶץ. חֲלַפְתָּם
 וַאֲבִדְתָּם. מִדְּיוֹת לְזִכָּרוֹן: ח' קִחְתָּהּ דוֹר מִמֶּלֶךְ.
 אֲמַרְיָה הִנֵּחַ לָתָם. לְמַעַנָּם בְּכָל דוֹר. חֲקָתָה לְזִכָּרוֹן:
 כִּכְתוּב בְּדִבְרֵי קֹדֶשׁ זִכֵּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צוּרָה
 לְאַלְף דוֹר:

מֵאֵמֶר בְּרִית וְחֻקִּים. דְּבַר קִדְשׁוֹ יִזְכֹּר: זִכָּר לַיּוֹן כְּפָרִים.
וְאִמְרֵי שְׁפָרִים. לְמִשְׁלָמֵי פָרִים. בְּשִׁפְחָה יִזְכֹּר: רְלֵעַת
בְּקוֹר סְפָרִים. סְתָרִים מִסְפָּרִים. לְשָׁנֵי עֶפְרַיִם. לְצִדִּיק
יִזְכֹּר: זִכָּר כְּבוֹד מִשְׁכָּן. מְקוֹם דֹּוד שָׁכָן. בְּרוּכִים בּוֹ
שָׁכָן. חֶסֶד נְעוּרִים יִזְכֹּר: כִּיֹּזר עִם כֵּן. וְנֶעַם קוֹל דּוֹכֵן.
כְּבִיר כִּיֹּם מוֹכֵן. לְנִבְוִנִים יִזְכֹּר: זִכָּר יֵלִיד נוֹן. וּמִשְׁפָּטֵי
מִצֻּרֵי אֶפְרַיִם. יִזְכְּרוּ בְּרֵנוֹן. פְּלֹאֵם לְזִכָּר: יִקְנֶשׁ בְּרֵק

des zu befestigenden Bundes, sein heiliges Wort gedenken. Derer, die in jeder Lage die vortrefflichen Worte (Gottes) sprechen, wird er denen, die Opfersarren mit Worten ersetzen, gedenken. Wenn die Bücher aufgeschlagen werden, so die Geheimnisse darthun, wird er des Brüderpaars zur Entschuldigung gedenken. Der Ehrenwohnung, der Heißgeliebten Wohnstätte, wo er zwischen den Cherubim thronete, wird er der jugendlich Ergebenen (Nation) gedenken. Selbst des Waschbeckens mit dessen Gestell, so wie der Leviten Chorgesang, wird er, der Allmächtige, an dem dazu geeigneten Tage, den Andächtigen gedenken. Des Sohnes Muns und des Ausspruchtragenden wird im Gebet erwähnt, um ihres wunderreichen Lebens zu gedenken. Wenn das blitzende Schwert gezückt, und Jammer droht, mag

Am Sabbat.

כְּכָתוּב בְּדִבְרֵי קִדְשֶׁךָ זִכָּר עֲשֹׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן
וְרַחוּם יְיָ: וְנֵאמַר טַרְף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעַלְמֵ בְרִיתוֹ:
פָּנָה אֱלֹהִים. בְּיוֹשְׁבֵי גָנִים. מִקְּשִׁיב לְגִדְּבָרֵימוֹ. בְּדַת
לְזִכְרוֹן: ח' פַּעַל לְפָנֶיךָ. וּשְׁכָרָם אֶתְךָ. מִזְכְּלֵי לֶחֶם
הַעֲצָבִים. בַּסֶּפֶר לְזִכְרוֹן:
כְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ מֵאֲזַנְדְּבָרוֹ יִרְאֵי יְיָ אִישׁ מֵאֵל
רָעוּהוּ וַיִּקְנֶשׁב יְיָ וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו לִירֵאֵי
יְיָ וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ:

יִזְכֹּר: זְכוֹר סֵלָם חָלָם. וְעָלָיו מַחֲלָלָם. שָׂרֵי מַדְבָּע
וְעָלָם. בּוֹ כִּמְאֹז יִזְכֹּר: שָׂרֵי גִיו בְּמַעֲלָם. וַיֹּאמֶר לְגַעֲלָם.
שִׁיחֹו יוֹעִילָם. בְּרִית לְזִכּוֹר: זְכוֹר נִקְוֵי מַטּוֹת. שְׁבוּעוֹת
מַטּוֹת. נְדִידוֹת הַמַּטּוֹת. לְאַמְצָם יִזְכֹּר: נִשְׂאֵי עַל
מוֹטָת. אִם פֶּץ לְהַמַּטּוֹת. נִפְץ חֹדֶר הַמַּטּוֹת. לְכַפּוֹר
יִזְכֹּר: זְכוֹר מִצֻּקִּים. יְסוֹד מוֹצָקִים. מִפְּעָלָם לְצַעֲקִים.
בְּכּוֹט חָשׁ לְזִכּוֹר: מִפִּי יוֹנָקִים. מֵאֲשֶׁר בְּסוּף נֶאֱקִים.

schauen (der Opferrüstung) sich, um zum Wohl zu gedenken. Deß,
der im Traum eine Leiter, und auf deren Spitze den Schöpfer sah,
zur Andeutung nachmaliger Gebieter und deren Herrschaft, wird er
noch ferner gedenken. Wenn dessen Nachkommen, ihrer Untreue
wegen, Zurückstoßung droht, so wird seine Fürbitte bewirkt haben,
des Bundes zu gedenken. Der Väter der Stämme, die er zu erhal-
ten geschworen, wird er ihren Ausgewanderten zur Unterstützung
gedenken. Wenn den Unterjochten Untergang droht, wird er des
Tempels Zerstörung zur Versöhnung gedenken. Zu Gunsten der
Welt = Grundpfeiler eilte er, ihre Verdienste den Wehklagenden in
Aegypten zu gedenken. Denen, die, wie das damalige jüngere Ge-
schlecht am Meere, Gott ihre Noth klagen, wird er, in Betreff

Am Sabbat.

לְזִכְרוֹן: שִׁיחֹו מְזֻמּוֹת אֵל. יַחַד כָּל בְּנֵי אֲדָמָה. עוֹבְרֵי
תַּחַת שֶׁבֶט. כִּצְאֵן לְזִכְרוֹן: מִ' סוֹגֵר דְּקָלָת. בְּעַד
תְּמִימִים בְּזַעַם. עַד בֹּא קֶצֶם יֵצֵאת לְזִכְרוֹן:
כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נַח וְאֶת כָּל הַחַיָּה
וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּכָה וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רוּחַ
עַל הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם:

עָשָׂה פֶּלֶא לְחַיִּים. לְבַל יִהְיוּ כַּמֵּתִים. הָיִשׁ אֲמִתְךָ.
בְּקִבְר לְזִכְרוֹן: מִ' עוֹרֶרְתָּ אֹז בְּפַעַל. עוֹרֶרְנוּ בְּלֹא פַעַל.
הֵלֵא לְנַפְלְאוֹתֶיךָ. תַעֲשׂ לְזִכְרוֹן:

יִזְכֹּר: צְפוּפִים פְּנֵי נְאוֹר. מִשְׁפָּטָם יִתֵּן לְאוֹר. צַחֲנוֹ רוֹעַ
 שְׁאוֹר. בְּרִיב בֵּל יִזְכֹּר: זָכַר פָּעַלְתָּ אֲוָרָה. הִיעָרְתָּהּ
 מִמִּזְרָח. פָּעַלְוּ יִזְרָח בִּקְרֵב שָׁנִים יִזְכֹּר: פַּח אִם הָטָרָה.
 פָּרְחִיו לְמִרְחָה. פָּלְלוּ יִצְרָח. בְּעַדָּם יִזְכֹּר: זָכַר עֲקִדַּת
 מוֹרְיָה. כְּהִיֵּית רְאִיָּה. עֲדֵי עָרוֹם וְעָרְיָה. סְבוּכוֹ יִזְכֹּר:
 עֲצֵב מְרִיָּה. אִם כּוֹאֶכָה פּוֹרְיָה. עֲתָרוּ לְרִאֲיָה. וְלִזְכוּת

eng versammelt den Allmächtigen anflehen, ihre Rechtsache an's reine Licht zu stellen, wird er nicht ihre natürliche Leidenschaft zum Vorwurf gedenken. Des einflußreichen Lichtsterns, vom Morgen aufgegangen, wird er seines glanzvollen Verdienstes wegen, in Jahren der Noth gedenken. Heischt auch der Sünden Last dessen Sprößlinge zu vernichten, so wird er ihnen sein andachtvolles Bitten gedenken. Des auf Morija Gebundenen, des Gesichtermangelnden, wird er den Verdienstermangelnden, vermittelt des verwickelten Widerspruchs gedenken. Wegen schmerzlichen Trübsals, dessen sich die fruchtgesegnete Nation schuldig machen könnte, erbat Abraham das An-

Am Sabbath.

בְּנִדְיָבִים. כִּי הָיָה בִּקְבֹר. וְלִנְצַח נִשְׁמָה לְזִכְרוֹן: קָדַר
 אֵלֶּה סְמִיכוֹנִי. וְרַחֲמֵיךָ בִּקְשָׁתִי. לֹאֲרֵא הֵם תִּמְתִּי.
 וְאֵינִי לְזִכְרוֹן: כִּי הֵם בְּזִרוּעַ. עָדִיךָ לֹא בָאוּ. רוֹמְמוֹתֶיךָ
 בְּפִיהֶם. שָׁמוּ לְזִכְרוֹן: לְיוֹם זֶה נִכְמָם. סְכָם חֲנֻשׁוֹנוֹת.
 תִּחְלָה לְיָמִים. וְרֵאשׁ לְזִכְרוֹן: לְהִזְקָא בּוֹ. כָּתַב עֵט
 וְשִׁמִּיר. גָּלוּי וּבֵאֵר. וַיִּדְּעַ לְזִכְרוֹן: מוֹת וְחַיִּים. שְׁלוֹם
 וּמִלְחָמוֹת. צַחֲצָחוֹת וְשִׁבְעַ. בָּאִים לְזִכְרוֹן: מֵעַלְלֵי גִבֹר.
 וּמִסְפָּר צַעֲדָיו. נִשְׁכָּחוּ מֵאֲנוּשׁ. וְלֹאֵל לְזִכְרוֹן: נִסְתָּרָה
 דְּרָכִי. מִי יוֹכֵל שִׁיחַ. לְשׂוֹא נִכְתָּב לִי. חֲטָא רְזִיזָה:
 גִּבֹר פְּנֵי גִבֹר. מֵעֲשִׂיו יוֹכִיחוּ. וַיַּעֲנֶה בּוֹ כְּחִשּׁוֹ. עַד

רְשׁוּם סְפֹרוֹת. לְמִסְפַּר חוֹל יִזְכּוֹר: רִבְע מִסְפְּרוֹת.
 מִחֲנִנִי לְכַפָּרֹת. רִגֵּשׁ שׁוֹפָרֹת. לְשִׁפְרָם יִזְכּוֹר: זָכָר
 קְרִיאַת סֵפֶר. אֲשֶׁר גָּלְמֵי שִׁפָּר. קָצַב לוֹ בַּסֵּפֶר. בְּכָל
 דּוֹר וָדוֹר לְזִכּוֹר: קָצַף אִם הִתְרַט בַּסֵּפֶר. לְבִלְתִּי מִצּוּא
 כִּפָּר. קִיּוֹם זָכְרוֹן וְזֶה סֵפֶר. לְפָנָיו יִזְכּוֹר: זָכָר צָפוֹן
 מִרְדֵּי אֹר. תָּמִים דּוֹר כָּאוֹר. צִיָּה כְּחַר לְאוֹר. קְנוּיָיו

nebst seinen verzeichneten Nachfolgern, wird er den wie Sand Unzählbaren gedenken. Den Vierzahligen, bittend um Versöhnung, wird er den schmetternden Posaunenschall zum Verdienste gedenken. Der Schriftgelehrten, schon dem Urbater verzeichnet, in alle Geschlechter zu verpflanzen, wird er zu jeder Zeit gedenken. Ist nun ein zorniges Urtheil niedergeschrieben, wozu Lösung nicht helfen soll, so wird er Jener Verdienste um das Gesetz gedenken. Des Verwahrten unter den Gottes = Abgefallenen, welcher in lichtflarer Unschuld in seinem (bösen) Zeitalter wandelte, wird er, wenn die Erde Fluch erleiden sollte, seinen Angeeigneten gedenken. Denen die

Am Sabbath.

וַיֹּאמֶר עַד. אָדוֹן לְזִכְרוֹן: וּבִטְלָה חֶרֶב יִכְפָּר בְּעֵדָנוּ.
 וּבְנִגְדֵי שְׁנֵי עֶפְרַיִם. יַעַל לְזִכְרוֹן: זַעַף יִרְאָ וַיֹּאמֶר. תְּהִי
 יָדֶךָ בִּי. אֲשֶׁר כָּלֵב אֶלְהִיו. הוּא לְזִכְרוֹן: זַעַק וְהַשִּׁיב.
 חֶרֶב אֶל נִדְנָה. וְהַנִּשְׁת לוֹ בְּנִשְׁמֵשׁ. כִּם לְזִכְרוֹן: תִּכְתִּי
 בְּעֵת עֶצֶר. לְפִוְתָהּ וּמִמָּטִיר. כִּמְנִשִּׁיב רוּחַ לִילָד. אָבוֹד
 מִזְכָּרוֹן: חִי לְרֵאוֹת בְּרִית. בְּדַבְּרוֹ קִנְיָתִי. כִּי עֲזָבוּ עָם.
 בְּרִית וּזְכָרוֹן. מִתְּרֵם הָיָה לִי. מִכִּפָּר פָּנִים. מִנְּחָה הִלְכָת.
 בְּנִשְׁחַר לְזִכְרוֹן: מִתְּרֵף נִרְדָּ וּסְמִים. לְמִסַּב חֲדָרָיו. דָּם
 וְהִלָּב לְנִיחָח. וְלֶחֶם הַפָּנִים לְזִכְרוֹן: יִצְגִתִּי עַל גִּחְלִי
 רִיקָה. כִּי לֹא אֶלְמָן. נִשְׁתִּי לְזִכְרוֹן: יָהּ אֲבִטַח בָּךְ. וְלֹא

זָכַר תְּחִלַּת כָּל מַעֲשֵׂה. אֲשֶׁר בְּכָל שָׁנָה נַעֲשֶׂה: תּוֹחַ לְתָם
 לְמַאֲם. יוֹצֵר בַּל יִזְכּוֹר: תּוֹכַחַת מַעֲשֵׂה. אִם יֵצְאָה בְּכַעַם.
 תּוֹמֵךְ לְמַעַנּוֹ יַעֲשֶׂה. וַיִּצּוּרִים יִזְכּוֹר. זָכַר שְׁמִבְרָאֲשִׁית.
 תְּבוֹאֶת רֵאשִׁית. שְׂרֵשׁ בְּכוֹר רֵאשִׁית. יִרְאֵה וַיִּזְכּוֹר: שְׂעָף
 חֲרִישִׁית. אִם חָר לְהַשִּׁיר. שׁוֹבֵה אֲשֶׁר הָשִׁיר.
 לְשׁוֹבְבִים יִזְכּוֹר: זָכַר רֹאשׁ עֲפָרוֹת. וְתוֹלְדוֹת סְפוּרוֹת.

Die jährliche Feier des Schöpfungs = Anbeginns wird der Schöpfer nicht, wider Erwarten, zum Nachtheil gedenken. Hat auch eine sträfliche Anführung Aergerniß verursacht, so wird der Allhalter, seiner selbst willen, der Geschöpfe gedenken. Der vom Anbeginn ersehene Ertrag = Erstling und dessen Ursprung, die früh gediehenen Pflanzen siehet er und wird ihrer gedenken. Und, wäre auch zum schweren Verhängniß sein Zorn gereizt, so wird er den Entarteten die dargebotene Buße gedenken. Des ersten Erdensohns,

Am Sabbath.

אֶפְתָּח בְּמַעֲשֵׂי. אֲדַאֵג בְּכָל יַעַת. אִירָא בְּיוֹם דִּין.
 בְּבוֹאֵי לְזִכְרוֹן: אֲדַרּוֹשׁ לְחַנוּן. אֲחַלָּה לְרַחוּם. אֲחַנּוּן
 לְחַק לִי. יוֹם לְזִכְרוֹן: בְּבוֹאֵי לְמִשְׁפָּט. בְּמִי אֲשַׁעַן. וּמִי
 יִחַפֵּשׂ לִי. צֶדֶק לְזִכְרוֹן: בְּאִבּוֹת בְּטַחְתִּי. וּפְעָלִם
 אֲבַלְתִּי. וְהֵם הָיוּ לִי. קָדֶם לְזִכְרוֹן: גְּבָרָה זְרוּעִי. בְּשֹׁחַ
 מַחְנֵי נָא. לְבַל יִפּוֹחַ מְנִי. שֵׁם וּזְכָרוֹן: גִּבֹּר אִם יַעֲמוֹד
 לְפָנָיו הַזֹּעִיל. בְּעֵרַת יִבְקֹשׁ מְנִי. זְכוֹת לְזִכְרוֹן: דַּעֲתִי
 בְּלוּבֵשׁ אִפּוֹד. וְחַשֵּׁן הַמִּשְׁפָּט. אֲשֶׁר בָּם הוֹחֵק. שְׁמִי
 לְזִכְרוֹן: דִּלֵּג בְּמַחְתָּה. עַד יַעֲצֹר נִגְף. בְּגִשְׁת זֶר מְכִהֵן.
 יִקּוּד לְזִכְרוֹן: הַבִּיטָה אֵל. בְּעֵמְדִי לְפָנֶיךָ. אֵין בְּקֶרְבִּי
 אֲנוּשׁ. תְּוִי לְזִכְרוֹן. הֵינֵשׁ מִי יִפְלֹל. וַיִּשִׁיב חִימָה. וַיּוֹחֵק
 לְהוֹרֹת שְׁמוֹ לְזִכְרוֹן: וּמִי שׁוֹנֵא בַצֵּעַ יִדְבֹּר עֲנוּ בִי. וַיַּעַן

אֲרֶשֶׁת שַׁפְּתֵינוּ יַעֲרֹב לְפָנֶיךָ אֵל רַם וְנִשְׁאָא. מִבֵּין
 וּמֵאֲוִין מִבֵּיט וּמִקְשִׁיב לְקוֹל (נִשְׁמַת זְכָרוֹן) תְּרוּעָתֵנוּ
 וְהִקְבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר מַלְכוּתֵנוּ:
 אַתָּה זֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפּוֹקֵד כָּל־יִצְוֵי קָדָם לְפָנֶיךָ
 נִגְלוּ כָּל־תַּעֲלָמוֹת וְהַמּוֹן נִסְתָּרוֹת שְׁמִבְרָאֲשִׁית: אֵין
 שְׂבַחָה לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדָה. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
 אַתָּה זֹכֵר אֶת־כָּל־הַמַּפְעָל. וְגַם כָּל־הַיִּצּוֹר לֹא נִבְחָד
 מִפְּנֶיךָ. הַבֵּל גְּלוֹי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. צוּפָה וּמִבֵּיט
 עַד סוֹף כָּל־הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חוֹק וּזְכוֹן לְהַפְקֵד כָּל
 רוּחַ וְנַפֶּשׁ. לְהִזְכֹּר מַעֲשִׂים רַבִּים וְהַמּוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין
 תִּכְלִית. מִרְאֲשִׁית כּוֹאֵת הַזֹּדֶעֶת. וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גְּלִית.
 זֶה הַיּוֹם תַּחֲלֵת מַעֲשֶׂיךָ זְכוֹן לַיּוֹם רֵאשִׁוֹן. כִּי חֵק
 לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַמְּדִינּוֹת בּוֹ
 יֹאמַר אֵיזוֹ לַחֲרָב. וְאֵיזוֹ לְשָׁלוֹם. אֵיזוֹ לָרָעָב. וְאֵיזוֹ
 לְשִׁבְעָה. וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפְקְדוּ. לְהִזְכִּירָם לַחַיִּים וּלְמֹת. מִי
 לֹא נִפְקֵד כְּהַיּוֹם הַזֶּה. כִּי זֹכֵר כָּל הַיִּצּוֹר לְפָנֶיךָ בָּא.
 מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ. וְעַל־לֵלוֹת מַצְעָדֵי גִבֹּר. מַחֲשָׁבוֹת
 אָדָם וְתַחֲבוּלוֹתָיו וַיִּצְרֵי מַעֲלָלֵי אִישׁ. אֲשֶׁר־י אִישׁ שֶׁלֹּא
 יִשְׁבַּחָהּ. וּבֶן אָדָם יִתְאַמֵּץ־בָּהּ. כִּי דוֹר־שִׁיחַ לְעוֹלָם לֹא
 יִכְשָׁלוּ. וְלֹא יִכָּלְמוּ לְנִצָּחַת כָּל־הַחוֹסִים בָּהּ: כִּי זֹכֵר כָּל
 הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה דּוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָּלֶם:

An einem Wochentag wird hier schon זכר u. f. w. gebetet; am
 Sabbat aber wird auch folgendes gebetet und dann אפוד u. f. w.

וְגַם אֶת נֶחַ בְּאַהֲבָה זְכוּרָת. וְתַפְקִידָהּ בְּדַבָּר יִשְׁוּעָה
 וְרַחֲמִים בְּהִבְיָאָהּ אֶת־מִי הַמַּבּוּל לְשַׁחַת כָּל־בֶּשֶׁר
 מִפְּנֵי רוּחַ מַעֲלָלֵיהֶם. עַל־כֵּן זְכוּרָנוּ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 לְהַרְבוֹת זִרְעוֹ בְּעַפְרוֹת תִּבְלִי וְצִאֲצָאֵנוּ כַּחֲוֵל הַיָּם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּל
בְּכוֹדָהּ וְהַנְּשָׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרָהּ וְהוֹפֵעַ בַּהֲדָר גָּאוֹן
עוֹד עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל אֶרֶץ. וַיֵּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה
פָּעַלְתָּ וַיִּבִּין כָּל יָצוֹר כִּי אַתָּה יִצְרְתָּ וַיֹּאמֶר כָּל אִשָּׁר
נִשְׁמָה בָּאֵפוֹ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מִשְׁלָה:
(לשנת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצָּה בְּמִנוּחָתָנוּ)

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבָךָ
וּשְׂמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. (לשנת וְהַנְּחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרִצּוֹן שַׁבַּת קִדְּשָׁךָ וַיְנַוְחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמָךְ.)
וּמִהָרָ לִבְנוֹ לַעֲבֹדָה בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֶמֶת
וְדָבָרְךָ (מַלְכוּת) אֶמֶת וְקִים לְעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ
עַל כָּל הָאָרֶץ מִקִּדְּשֵׁי (הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזִּכָּרוֹן:

Am Sabbath wird nicht Schophar geblasen.

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

In vielen Gemeinden wird am Sabbath dieses nicht gebetet.

הַיּוֹם הַזֶּה עוֹלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט. כָּל יִצְוֵי
עוֹלָמִים. אִם בְּבָנִים. אִם בְּעֲבָדִים. אִם בְּבָנִים רַחֲמֵנוּ
בְּרַחֲם אָב עַל בָּנִים. וְאִם בְּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לָךְ תְּלוּיוֹת.
עַד שֶׁתִּחַנְּנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ אִיּוֹם קִדּוּשׁ:

Heute ist der Geburtstag der Welt, heute werden vor Gericht gezogen alle Weltgeschöpfe; sie mögen wie Kinder oder wie Knechte angesehen werden. Siehest du uns als Kinder an, so erbarme dich unser wie sich der Vater seiner Kinder erbarmt, siehest du uns als Knechte an, dann schmachten unsere Augen harrend zu dir, bis du dich unser erbarmst und unser Recht ausführst wie Sonnenlicht, o du, Heiliger, Furchtbarer!

ככתוב בתורתך יהוה וימלך לעלם ועד:
 ונאמר לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל
 יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: ונאמר ויהי בישרון
 מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: ובדברי
 קדשך כתוב לאמר כי ליי המלוכה ומושל בגוים:
 ונאמר יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תכון
 תבל כל תמוט ונאמר שאו שערים ראשיכם והנשאו
 פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי
 עוז וגבור יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם
 ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך
 הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה: ועל ידי
 עבדיך הנביאים כתוב לאמר כה אמר יי מלך ישראל
 וגאלו יי צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין
 אלהים: ונאמר ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את
 הר עשו והיתה ליי המלוכה: ונאמר והיה יי למלך
 על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
 ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

Am Sabbath.

התאזר אף תכון תבל כל תמוט:
 תקום גוים. תזכיר לאמים. תשבור מטרה רשע.
 מושל המלוכה: ס' תחליף אלילים. תשגב לבדך.
 תקרא נצח. יחיד במלוכה:
 ככתוב על יד נביאך והיה יי למלך על כל הארץ
 ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: ובתורתך כתוב
 לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

שְׁנֵי אֲנִי עֲלִיזוֹת. וְסוּד פְּלִיאִיוֹת (נ"ח פְּלִיאִיוֹת). שִׁיר
 מִתְּלוּלִיּוֹת. יִפְצְחוּ כִּי יִמְלֹךְ. שְׂאִיִּן תִּחְתִּיּוֹת. וְהוֹד
 אוֹתִיּוֹת. שְׂאוֹן הַמֶּזֶן בְּרִיּוֹת. יִרְעוּ כִּי יִמְלֹךְ: תִּכַּן כֶּסֶם
 בְּשִׁמְשׁ. שָׁמוּ לִפְנֵי שִׁמְשׁ. תִּפְּאֲרוּ כִּצְאֹת הַשִּׁמְשׁ. בְּמִלְכוֹ
 יִמְלֹךְ: ה' תוֹמֶה מִמְּזֶרַח שִׁמְשׁ. וְעַד מְבוֹאֵר שִׁמְשׁ.
 תִּמְהָ בָּרָה בְּשִׁמְשׁ. יְרוּמִם וְיִמְלֹךְ:

benen Schin'annim und sämtliche Himmelschöre werden dann aus ihren Höhen lobsingen dem König, wenn er regiert die Erde, das himmlische Heer und der Geschöpfe Menge, alles wird in Freuden ausbrechen: Der Herr regiert! Heute wird er (Messias), dessen Thron, dessen Ruhm und Bildung der Sonne vergleichbar sind, in seine Regierung eingesetzt werden, und er, der Erhalter vom Aufgang bis zum Niedergang, wird das fromme und sonnenreine Volk emporheben und selbst regieren.

Am Sabbat.

בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהָר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹת
 אֶת הָרַע עָשׂוּ וְהִיָּתָה לִּי הַמְּלוּכָה:
 שְׂוֹא שְׂנֵא אֵל. וְהוּא עַל לְשׁוֹנֵנוּ. בִּקְשׁ אֲמַת וְאִין.
 וְרַחֲקָה מְלוּכָה: ה' שְׂדֵי הָסָר אֶזְנוֹן מִצְבְּאִיךְ. וְיִרְעוּ לָךְ.
 תִּרְוַעַת מְלוּכָה:

בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ לֹא הָבִיט אֶזְנוֹן. בִּיעֲקֹב וְלֹא רָמָה
 עָמַל בְּיִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָמַד וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ:
 תִּחְגְּזוּר גִּיּוֹת. תִּתְאַזֵּר עוֹ. לְבַל יִשְׁתַּדֵּר. זֶר בְּמְלוּכָה:
 ה' תִּכּוֹן תִּבֵּל. כִּי יִנְעַר רָשָׁע. וְשֵׁם צֶדֶק לְרִנָּתוֹ. וְיִצְנֹף
 מְלוּכָה:

בְּכָתוּב בְּדִבְרֵי קֹדֶשׁ יְיָ מֶלֶךְ גִּיּוֹת לְבֶשׁ לְבֶשׁ יְיָ עוֹ

פַּעַל. לַעֲלֹעַם יִרְטִי רַחֲמֵי. צַפִּירַת פֶּאֶר לַהֲעֵל. הֵן
 לַצֶּדֶק יִמְלֹךְ: קִצְיָנִים אֲשֶׁר מָלְכוּ. אֲדָרַת יִשְׁלִיכוּ. קוֹל
 יִתְנוּ וַיִּמְלִיכוּ. לְאֲדוֹן כִּי יִמְלֹךְ: קְרוֹאִים יִמְלוּכוּ. וְאַחֲרָיו
 יִהְיוּ לִי. קוֹמְמִיּוֹת יֵלְכוּ. וּבְרֵאשֵׁם יִמְלֹךְ: רִזְ הַמִּכְמֵן.
 לְיוֹם זֶה מִזְמָן. רָשׁוּם לְמוֹעֵד זִמְן. וּבֹנוֹקִים יִמְלֹךְ. רוֹעֵה
 נֶאֱמָן. בָּבֶאוּ מִתִּימָן. רוּחַ יִסְעִיד בְּתִימָן. בְּגִלְעָד יִמְלֹךְ:

genten werden dann ihr Fürstengewand von sich werfen, ihm hul-
 digen und laut ausrufen: Der Herr ist König! Er wird das Reich
 seinen Berufenen, die ihm folgen, geben, sie werden aufrecht daher-
 ziehen, und an ihrer Spitze Er, der Weltkönig! Der Tag der Er-
 lösung, dessen bestimmte Zeit ein undurchdringliches Dunkel ver-
 hüllt, wird eben heute kund werden und heute wird der Eifervolle
 regieren. Er, der treue Hirt, wird von תִּימָן unter südlichen Stür-
 men dahersfahren, und seinen Thron in גִּלְעָד aufschlagen. Die erha-

Am Sabbat.

קָמְטוּ שַׁעְרֵי זְכוּל בֵּית עוֹלָמִים. כִּי מִבִּינֵימוּ. שַׁבְּתָה
 מְלוּכָה: ח' קִדּוּשׁ יָבֵא בָם. לְעוֹלָמִים. וְאִזּוּ יִשְׂאוּ רֹאשׁ.
 בְּחִדְשׁוֹ מְלוּכָה:

כַּכְּתוּב שָׂאוּ שַׁעְרֵי רָאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם
 וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יִי עֲזֹז וְגִבּוֹר יִי
 גִּבּוֹר מְלַחֲמָה: וְנֶאֱמַר שָׂאוּ שַׁעְרֵי רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי
 עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יִי
 צַבָּאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סָלָה:

רַבְּצָה עֲדִינָה. שִׁקְדָה מֵאֲלָמוֹן. כִּי אָרַךְ לָהּ. קִץ
 הַמְּלוּכָה: ח' רִיבֹו מוֹשִׁיעִים. שָׂאוּ אֶדְר מֵאֲדוֹם. וְנִשִּׁית
 עַל אֲדוֹן. הוֹד הַמְּלוּכָה:

לְהָרִים נִשְׂאוּ. עֲמָסִיו בִּנְשָׂאוֹ. יָעֹז וַיִּמְלֹךְ: עַל רוֹם
 מִשָּׂאוֹ. יִדְיָהוּ בִּנְשָׂאוֹ. עַל הוֹד כְּסָאוֹ. יֵשֵׁב וַיִּמְלֹךְ: פִּי
 תְּפֹרֶר אֶרֶץ. בְּכָלִיז וַחֲרֹץ. פֶּחַ בְּיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. יִרְגִּיז
 וַיִּמְלֹךְ: פֶּחַד שׁוֹפְרוֹת עֶרֶץ. יִשְׁלַח וְכָם יֶרֶץ. פִּי
 מִכְנֶף הָאָרֶץ. יַעֲלוּ כִי יִמְלֹךְ: צָבִי מִהֶדֶם יַעֲלֵ. וְאֶדְר
 מִשְׁעַל. צִהַל מִשְׁמִי מַעַל. יִרְגֵּנוּ כִי יִמְלֹךְ: צְבָאוֹת כָּל

seiner Allmacht ausstrecken, seinen Fürsten emporheben, Israel erheben und mit Majestät den Thron besetzen. Er wird die Erde samt den stolzen Bewohnern erschüttern und dann allein regieren. Dreimal wird er in das große Schophar blasen und Schrecken verbreiten; aus allen Erdenenden wird sein Ruhm erschallen, wenn er regieren wird. Die Erde, das Meer, die Himmel, alles wird frohlocken ob seiner Regierung. Er wird alle erschaffenen Wesen von ihren Gebrechen und Mängeln befreien, und alle werden in der Wonne ihrer Freude ausrufen: Ha, der Gerechte regiert! Alle Re-

Am Sabbat.

פָּנֵי מְאוֹר לְבָנָה. וַחֲמָה תַּחֲפִיר. וַיְבֹשׁוּ עֹבְדֵימֹו.
 בְּשִׂאתָהּ מְלוֹכָה: מ' פֶּאֶר עִיר יוֹפִי. לְבָרָה בַּחֲמָה. וְגִלָּה
 לְגִגֵּהֶנּוּ. כְּבוֹד מְלוֹכָה:
 בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָה. וַחֲפָרָה הַלְבָנָה וּבִוְשָׁה הַחֲמָה
 כִּי מֶלֶךְ יִי צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם וְגִגֵּר וְקִנְיֹו כְבוֹד:
 צְבָאוֹת גְּאוּלֵי צוּעֵן. שׁוֹרְרוֹ בְּלִיל חַג. וְהוּא לִילָה
 נִשְׁמֵר. לְסִחָה מְלוֹכָה: מ' צָעֲדוּ בְּמִי שֶׁעַל. צָפוּ בְּרוּחַ
 שֶׁכֶּל. אָנָּה יִנְטָעוּ. וַיִּקְבְּלוּ מְלוֹכָה:
 בְּכַתוּב בְּתוֹרָתָהּ תְּבִיאָמוּ וְהִטָּעְמוּ בְּהַר נַחֲלָתָהּ מְכוֹן
 לְשִׁבְתָּהּ פָּעִלָתָּ יִי מִקֶּדֶשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵנֹו יְדִידָהּ: וְגִאֲמַר יִי
 יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

מֶלֶךְ הַגּוֹיִם. עַתָּה אָתָּה לְמִלּוּךְ: נְדִיבֵי עַמִּים. יֶאֱסְפוּ
 מֵעַמִּים. נִשְׂאֵה מֵעַמֵּי עַמִּים. אֶל מְקוֹמָם לְמִלּוּךְ: בְּגוֹן
 נְעִימִים. לְמוֹלָם מִנְעִימִים. נִשְׂאֵם מֵעַמִּים. עֲלֵיהֶם
 לְמִלּוּךְ: סְבוּת אֱלִילִים כִּיּוֹן גִּלּוּלִים. סָחוּב כְּמוֹ חֲלָלִים.
 יִשְׁלְכוּ בְּלִי לְמִלּוּךְ: סוּד אֵל אֱלִים. הָבוּ בְּנֵי אֱלִים.
 שֹׂאוּ זִמְרָה וְהַלּוּלִים. לְאָדוֹן כִּי־יִמְלֹךְ: עֲזוּזִיד בְּהִשְׂאוֹ.

benste, kommen wird, die Regierung zu übernehmen. Dann werden
 sie zusammentreten, die Fürsten der Völker werden das kleine Volk
 (Israel) hinauftragen und ihm seine eigene Stadt (Jerusalem) wie-
 der einräumen. Mit lieblichen Gesängen werden sie es hinaufführen
 und seinem Befreier (Messias) einstimmig huldigen. Den Götzen
 Sichuth, das Scheusal Ghim werden sie dann zerstören, wie ein
 Nias dahinwerfen und ihres Thrones entsetzen. Und ihr, Söhne der
 Großen, huldigt dem Gott der Götter! Stimmt dem Herrn Saiten-
 spiel und Lobgesänge. Er allein wird regieren, er wird die Hand

Am Sabbat.

וּמַגְרוֹם בְּלֹא כֹחַ. מְכַהֲנֵי מְלוּכָה: שְׁעִיר הַחֲנִיף. לְהוֹרֵהוּ
 בְּצִדּוֹ וַיִּירֶשׁ בְּקוֹל בְּכִי. תִּרְבּוּ וּמְלוּכָה: ח' שֹׁבֵב חֲלָק.
 הַיּוֹת גִּבִּיר לְאֶחָיו. וְעוֹד תִּסּוּב. לְיִשְׁרָאֵל מְלוּכָה:
 כִּכְתוּב בְּתוֹרָתָהּ וַיְהִי בְּיִשְׁרָאֵל מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי
 עַם יִחַד שְׂבָמֵי יִשְׂרָאֵל:
 עֲשֵׂה לָהּ בְּצִיּוֹן. שֵׁם נוֹרָאָתָה. כְּאִזְּ תַּעֲלִיחַנָּה. בְּבִסָּא
 מְלוּכָה: ח' עִירָר וְהִקֵּץ. מִשְׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ. וְכוֹנֵן כִּסְאָהּ.
 בְּקִרְיַת מְלוּכָה:
 כִּכְתוּב בְּדִבְרֵי קֹדֶשׁ. יִפְרֶה נוֹף מִשְׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ.
 דִּר צִיּוֹן יִרְכָּתִי צִפּוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב:

אֵיִם בְּהִכָּתוֹ. בָּם מִמְּלַכְתּוֹ. יִכּוֹן וַיִּמְלֹךְ. כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ.
וְקִדְוֶשׁ הַלִּיכָתוֹ. כְּגִמְרוֹ מִלְּאכָתוֹ. לְעֵין כָּל יִמְלֹךְ: לְכָל
גִּבּוֹהַ יִפִּיל. וְהַר וְגִבֵּעַ יִשְׁפִּיל. לְכָל אֹם יִאֲפִיל. וְכֹאזֹר
וְרֹעַ יִמְלֹךְ: לִרְאֵי יִקְפִּיל. וְחֻדָּשִׁים יִכְפִּיל. לְיוֹם וְזֶה
פֹּר הַפִּיל. מִצִּיּוֹן לְמַלְכוֹ: מָטוּ גוֹיִם. הָכִיזוּ גֵאִים. מִעֲדוֹ
מִתְנַגֵּאִים. גֵּאִה בָּבֶאוּ לְמַלְכוֹ: מְלָכֵי דְגוֹיִם. נִטְּלוּ סְגוּיִם.

wird die **כתים** aufreiben, ihre Inseln zerstören, den Thron seines eigenen Reiches begründen und selbst regieren. Dann wird man die Majestät seines Reiches, seinen Prachtzug in's Heiligthum schauen, und er wird — nach Vollendung seines großen Werkes — vor Aller Augen regieren. Alles, was stolz emporragt, wird er dann beugen, Berge und Hügel erniedrigen, mit Dunkel die Völker decken, und Alles beleuchten mit dem Strahl seiner Majestät! Er wird die Himmel aufrollen, neu aufspannen. — Auf diesen Tag hat er das Loos bestimmt — und wird von Zion aus regieren. Heiden werden stürzen, Uebermüthige fallen, Stolze gleiten, wenn er, der Allerha-

Am Sabbat.

בָּם. עָבָא בְּלִי בַעַע. כֵּן יֵאבְדוּ שְׂאָר. וְלֹא הִמְרוּכָה:
כְּאֲרוֹ בְּלִבְנוֹן. אֲשׁוּר גִּבֹּל. וְחִירָף אֲוִרִיד. כְּבִיר הַמְּלוּכָה:
כְּלִיל אֵשׁ הַמָּמָם. בְּלִיל שְׁמוֹרִים. וְאִזּוּ יִדְעוּ כָּל. כִּי לֹאֵל
הַמְּלוּכָה: לְשַׁחַת כָּרַע בָּל. כְּחֻשְׁבוֹ עֲלוֹת לְשַׁחֵק. וְסָר
מִנּוּ לִבָּב אֲנוּשׁ. וְרָד הַמְּלוּכָה: לְכַנּוֹ הַיּוֹשֵׁב. וְכַח אֶרֶץ
הַכִּיר. לְמִרִים וּמִשְׁפִּיל. הַשְּׁלִים מְלוּכָה: מִגִּרָה צֶאֱן
לְטַבַּח. וְנִתְכַּנּוּ עֲלִילוֹת. בְּלִבוֹשׁ צָעִיר. רִדָּם הַמְּלוּכָה:
מְכוּרֵי בְּלֹא הוֹן. פְּדוּיֵי בְּלֹא כֶסֶף. סָלוּ לְמַטָּה כַּמִּים.
לֵב הַמְּלוּכָה: נִמְכְּרוּ יוֹנִים. לְבָנֵי יוֹנִים. וְרַחֲקוּם מֵעַל
גִּבּוֹל מְלוּכָה: נִצְּרוּ בְּרִית וָדֶת. וְהִמְרִידוּ עִם בְּאֶרֶץ.

בְּהַמְלִיכוֹ. עַל כָּל יְמָלוֹךְ: חֲדָשׁוּ מְלוּכָה. כִּדָּת וּכְהַלְכָה.
חֲטָר מִמְּלָכָה. בְּמִישׁוֹר יְמָלֶךְ: חֲבֹשׁ אַרוּכָה. וְאַרְךְ יוֹם
מְבוּכָה. חֲתָלָה לְמַכָּה. יַעַל בְּעֵת יְמָלֶךְ: טַרַח מַלְכִּיּוֹת.
עוֹבְדֵי מִשְׁכִּיּוֹת. טַמְאֵו חֲמַד שְׁכִיּוֹת. בְּנֵאֻה לְמָלֶךְ:
טַהֲר וּכְיֹת. וְשֹׁאג קוֹל בְּכִיּוֹת. טַבַּע צוֹל דְּכִיּוֹרַת. יִפֹּן
וּבָם יְמָלֶךְ: יִהְיֶה מִשְׁלִיכִים. עָלָיו בְּנֵי מְלָכִים. יוֹם וְיָ
לֹו מַחְכִּים. בֹּא יִבֹּא לְמָלֶךְ: יַעֲבִרוּ מִתְהַלְכִים. לְפָנָיו
בְּמִלְאָכִים. יַחַד מִמְּלִיכִים. יִי יְמָלֶךְ: כְּתִים בְּכַתְּתוֹ.

(משיח) übergeben wird; ihm werden die Frommen (Israeliten) huldigen, und er wird über Alles regieren. Er wird das Reich durch Einführung von Recht und Ordnung wieder neu beleben, und den königlichen Scepter zur Gerechtigkeit schwingen. Die uns tief geschlagene Wunde wird dann ausgeheilt werden, und wir gänzlich genesen unter seiner Regierung. Jene lästigen Reiche, Verehrer der Gözenbilder, haben die anmuthige göttliche Wohnung entweiht und ihre stolze Herrschsucht ausgeübt. Aber der Herr wird das winnmernde Geheul der tief versenkten Frommen schauen und selbst wieder über sie regieren. Ihm überlassen sie sich ganz, haben Vertrauen, daß er einst an diesem Tage kommen und den königlichen Scepter allein übernehmen wird. Sie erscheinen vor ihm den Engeln gleich, und rufen vereint: Der Ewige wird regieren! Ja, er

Am Sabbath.

הַחֲרִימוּ אַרְוֵרִים. כִּי נָתַנוּ קוֹל. לְאַדִּיר בְּמְלוּכָה:
חֲשֹׁבֹן וּבִשָּׁן. עוֹרְרוּ מְלַחֲמַת. בְּלִי לְהַתַּר דְּרָךְ.
לְצַבֹּאות מְלוּכָה: חִילָם נִשְׁמַד. וְאַרְצָם חֲלָקָה. וּמַעַל
זְרוּעַם. נִפְלָה מְלוּכָה: טַפְּשׁוּ בְּנֵי כְנָעַן. כִּי נִכְרִים הֵם.
בְּאַדְמַת בְּנֵי שָׁם. זָרַע מְלוּכָה: טַבַּחֲם בֶּן נֹון. עַד פְּנֵה
אַרְץ. לְפָנָיו אַרְוֹן הַבְּרִית אַדְוֹן הַמְּלוּכָה: יוֹשְׁבֵי חֲרוּשֶׁת.
אִז הִקְנִשָּׁה לַחֵץ. עֲזָרוּהוּ בְּלִי בָצַע. אֶפְסֵי מְלוּכָה: יִהְיֶה לָחֶם

זְכוּת. דְּנִשָּׂה בְּעוֹל מַלְכוּת. עַד צוּר יִמְלֹךְ: הַלֹּךְ.
 מִהֲלֹךְ. חֲמִשׁ מֵאוֹת הֵלֶךְ. הָדוּר עַד הַמֶּלֶךְ. בְּעוֹז
 לַמֶּלֶךְ: הַבֵּל הַמֶּמְלָךְ. עַל מֵה מֶלֶךְ. הֵלֵא בְּמִי נִמְלָךְ.
 כִּי אֵין לַמֶּלֶךְ: וּמִלְפָּנֵי מֶלֶךְ מִן. חַי מִלְפָּנֵי מֶלֶךְ.
 וְעַד תִּכַּל כָּל מֶלֶךְ. הוּא לְבָדוֹ יִמְלָךְ: וּמֵה יַעֲזֹז מֶלֶךְ.
 בְּעוֹז מִשְׁפָּט מֶלֶךְ. וְכַעֲבוֹר סוּפָה בְּהֵלֶךְ. יַחֲדוּךְ
 מִמְּדוּךְ: וְךָ דִּין בְּעֶרְכוֹ. יֵאָחֵז בְּרָכוֹ. יוּדִים בְּדָרְכוֹ.
 נָקָם יַעֲטֵ וַיִּמְלֹךְ: יוֹר יוֹד בְּשִׁלְכוֹ. וְתָן עוֹ לַמֶּלְכוֹ. זָכִים

Königswürde! Sie hat einem niedergeschlagenen Volke, das nur nach Reinheit strebt (die Israeliten), ein schweres Joch aufgelegt — es muß es ertragen, bis einst der Schöpfer wieder die Regierung allein übernehmen wird. Sie, die dem Gözen Bel gehuldigt, wozu die Regierung ihr? Hat sie Jemand befugt, sich die Herrschaft anzumaßen? Des lebendigen Gottes allein war das Reich, bevor noch ein König war; er wird auch der alleinige König sein am Ende der Erdenkönige. Was stolziert der Göze Molech mit seiner königlichen Richtermacht? Seine Herrschaft wird verschwinden wie ein vorüberrauschender Sturmwind; Gott wird das jüngste Gericht anordnen, nach welchem er die Frevler zertreten, Rache ausüben, die Krone der Uebermüthigen vernichten und den Scepter seinem Könige

Am Sabbat.

כְּנֶגֶד שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב. וּמֵה יוֹעִיל נֶגֶב. עוֹ בְּמִלּוּכָה:
 הָאֲוִינוֹ רוֹזְנִים. אֵין נִירָנוֹ. הַבֵּיטוּ תַּתָּה. וּמֵאֲסוֹ מִלּוּכָה:
 הַגִּידוּ כָחוֹ. לְאֲמִים וְדַבְּרוּ. לָזֶה וּכְתֹב. שֵׁם הַמִּלּוּכָה:
 וְנִלְחַם רֵאשִׁית גּוֹיִם וְאֶבֶד. כִּי נִשְׁבַּע חַי. בְּכֶסֶף
 מִלּוּכָה: וַיִּלְעַג בְּכָל דּוֹר. כִּי לֹא לָמַד. מִי נִלְחַם
 בָּיָם. וַעֲמָה מִלּוּכָה: וְךָ עַל אֲדוֹנָיו. עֶבֶד יֵשֵׁב נֶגֶב.
 בּוֹאֵת תִּרְגֹּז אֶרֶץ. בְּשִׂאת עֶבֶד מִלּוּכָה: וְרַע כְּרוֹבִים.

מֶלֶכִּי. אִישׁ מִלְאָכֵי יִשְׁלַח. וְאִזּוּ יִמְלֹךְ: בָּבוֹאוֹ לַהֲלוֹךְ.
 נִתְּנָה חֲנָה מִמְּלוּךְ. בֵּית גִּּאִים בְּלִי מְלוּךְ. יִסַּח לְבַל
 יִמְלֹךְ: בְּרִחוּכֵי יְהוָה לֹאֲמֹלֹךְ. בְּמִלְכוּתוֹ
 אֲמֹלֹךְ. וְאִזּוּ יִמְלֹךְ: גְּבֻרַת מַמְלָכוֹת. בְּמִגְדָּרוֹ מַמְלָכוֹת.
 גּוֹיִם וּמַמְלָכוֹת. יְהוּם וְהוּא יִמְלֹךְ: גְּלִיוֹן הַלִּיכוֹת. וְסֶפֶר
 תְּהִלּוֹת. גַּל הַיּוֹם לְזִכְרוֹת. חֻכָּיו לְמֹלֹךְ: דּוֹרְכָת
 נְסִיכוֹת. בְּחֲנוּן קוֹל בָּכוֹת. דְּבָרָה אֲנִי בְּמִלְכוֹת. וְמִי
 יוֹכֵל לְמֹלֹךְ: דְּבָרֵי רוּחַ נְמִיכוֹת. מִחֲפָשִׁי בְיוֹם דִּין

heißenen Boten (אליהו הנביא) und dann regiert er selbst. Mit der
 Ankunft dieses Boten wird er die Schmeichelei vom Throne stoßen,
 das Haus der Stolzen zerstören, daß es nimmermehr herrsche. In
 meiner Mitte wird er wandeln, wird als König erscheinen, mir
 das Reich geben, und dann regiert er allein. Er wird die Beherr-
 scherin der Melche (Babel) demüthigen, Völker und Reiche zerstö-
 ren und allein regieren. Heute werden einst die Verzeichnisse der
 Begebenheiten, die Bücher der Geschichte aufgeschlagen; die seiner
 harren, werden schuldlos gesprochen und zur Regierung zugelassen
 werden. Jene übermüthige Beherrscherin — die den Scepter doch
 nur erbettelt hat — hat andere Kronen zertreten und stolz gespro-
 chen: Mir allein gebührt der Scepter, keiner sonst ist tüchtig zur

Am Sabbat.

אֲנִי־הוּא. כִּי לוֹ יֵאָרְתָה מְלוּכָה: בָּעוֹז נֶצַח אֲשַׁנֵּן. כִּי
 עָבָאֲנוּ אֲנִי. וְלִי נָאֶה שִׁיחַ. גִּדְּל הַמְּלוּכָה: בְּקִרְוֹל
 אֲבִשָּׁר. בָּרַב עִם אֲדָבָר. לְמִי שְׂאֵת וַיִּתֵּר עֹז. וְלְמִי
 הַמְּלוּכָה: גּוֹיִשׁוּ גּוֹיִם וּבָאוּ מַמְלָכוֹת. רָאוּ מַה נִּהְדָּר.
 בְּמִזַּח הַמְּלוּכָה: גִּדְּלוּהוּ אֶתִּי. וְנִרְוּמָנָהוּ יַחַד. וְאֵל
 תִּתְּנָאוּ בְּנִיזֹר הַמְּלוּכָה: דְּרָכִים בָּעֵת. נַעֲשֶׂתָה מְצוּלָה.
 הַתְּבוּנָנוּ יַחַד. לְמִי נִזְרָקָה מְלוּכָה: דְּרָךְ סוּם בָּיִם:

מִפְּעָלָיו. לְאָדָם מַעֲרִכִי לֵב. וּמִי מַעֲנֶה לְשׁוֹן:
 יְיָ שְׁפָרְתִּי תַפְתָּהּ וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: יְהוֹי לְרָצוֹן
 אֲמִירִי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עַל בֶּן נִקְוָה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֹאשׁ מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲוֶךְ
 לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכְרֶתוֹן. לְתַקֵּן
 עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת
 אֵלֶיךָ כָּל־רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תְּבֵל כִּי לְךָ
 תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ
 וַיִּפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְּנוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָּל־אֶת־עוֹלָם
 מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
 שְׁלֹךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד:

Wenn ר"ה an Sabbat fällt, betet man das hier Untenstehende.

אֲנִסִּיכָה מַלְכִּי. לְפָנָיו בְּהַתְהַלְכִּי. אֲמַצּוּ בְּהַמְלִיכִי.
 יִמְצֹוֹר עִוּ וַיִּמְלֹךְ: אֱלִיל בְּהַשְׁלִיכִי. לְפָנָי בּוֹא יוֹם

fließen. Der Mensch ordnet seine Gedanken, Gott aber giebt der Zunge den Ausdruck. Herr, öffne meine Lippen, daß deinen Ruhm mein Mund verkünde! Wohl mögen dir gefallen die Reden meines Mundes, die Gedanken meines Herzens, Dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser!

Ich reiche meinem Könige Speiseopfer dar, wenn ich seinen Weg wandle, und wenn ich seiner Allmacht huldige, so erscheint er in majestätischem Gewande, und wenn ich den Götzendienst abschaffe, da schickt er mir, noch vor dem bestimmten Tage, den ver-

Am Sabbat.

מַהֲלֵלָה אֱלֹהֵי. אֲשִׁירָה עִו. אֲסַפְּרָה כְבוֹדוֹ.
 אֲאִפְדֶּנוּ מְלוּכָה: אֲשַׁיֵּב לְפוֹעֵל. אֲשֶׁר שָׁח וּפָעַל.

הַשָּׁמַיִם תִּשְׁגִּיחַ אוֹתָם לְרַחֲמָה: עֵינַי נִשְׁאַלִים לָךְ לַשָּׁמַיִם.
 לֵב שׁוֹפְכִים נִכְחָךְ כַּמִּים. וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם:
 שְׁלֹא יִכָּשְׁלוּ בַלְשׁוֹנָם. וְלֹא יִנְקָשׁוּ בַשְּׁנוֹנָם. וְלֹא יִבּוֹשׁוּ
 בַּמִּשְׁעָנָם. וְלֹא יִכָּלְמוּ בָם שְׂאוֹנָם. וְאֵלֵי יֹאמַר פִּיהֶם דָּבָר
 שְׁלֹא כִרְצוֹנָךְ: כִּי חֲנוּנִיָּךְ יִי אֱלֹהֵינוּ הֵמָּה חֲנוּנִים.
 וּמְרוֹחֲמֶיךָ הֵמָּה מְרוֹחֲמִים: כֵּמָּה שִׂידַעְנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ אֶת
 אֲשֶׁר תַּחֲזֹן יוֹחֵן. וְאֶת אֲשֶׁר תִּרְחֹם יְרוּחָם: בְּכָרְתוֹב
 בְּתוֹרֶתְךָ וַחֲנַנִּי אֶת אֲשֶׁר אַחֵן. וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

וְנֹאמַר אֵל יִבּוֹשׁוּ בִי קְנוֹיָךְ אֲדֹנֵי אֱלֹהִים צְבָאוֹת.
 אֵל יִכָּלְמוּ בִי מִבִּקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

אוֹחִילָה לֹא. אַחֲלָה כָּפְנִי. אֲשַׁאלָה מִמֶּנּוּ. מַעֲנֶה לָשׁוֹן:
 אֲשֶׁר בִּקְהַל עָם. אֲשִׁירָה עֲוֹ: אֲבִיעָה רִנָּנוֹת. בְּעַד

O, blicke auf sie erbarmungsvoll von deinen Höhen herab! sie heben ihre Augen gen Himmel empor, schütten ihr Herz vor dir aus; so erhöere sie aus deinen Himmeln! Wieb ihrer Zunge Leichtigkeit, ihrem Vortrag Anstand, damit sie in ihrem Beistand nicht beschämt werden, und ihre Gemeinde nicht durch sie zu Schanden werde. O, möchte ihr Mund dein Wort aussprechen, daß dir mißfielen! Denn nur deine Günstlinge, Herr, unser Gott, sind begünstigt, nur deine Belehrten sind belehrt; wir wissen es, Herr, unser Gott, daß nur der begnadigt ist, den du begnadigst, nur der begünstigt ist, den du begünstigst; so steht in deiner Lehre geschrieben; Ich werde gewogen sein, wem ich gewogen bin, und mich erbarmen, dessen ich mich erbarme.

Ferner heißt es: Laß nicht durch mich beschämt sein, die dir vertrauen, Gott! Herr Zebaoth! Laß nicht in mir zu Schanden werden, die nach dir fragen, Gott Israels!

Ich bete zum Herrn, flehe ihn an und erbitte mir einen einnehmenden Vortrag. Unter dieser Versammlung will ich seine Herrlichkeit besingen, und seiner Thaten Ruhm soll von meinen Lippen

בְּכָתוּב בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעָתָּ הַיּוֹם וְהַיְשׁוּבָתָּ אֶל־לִבְבְּךָ כִּי יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

אַתָּה הָרְאִיתָ לְדַעַת כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ: וַיִּדְעָתָּ
הַיּוֹם וְהַיְשׁוּבָתָּ אֶל לִבְבְּךָ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־
הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד: הֵן רַ"י
אֱלֹהֵיךָ הַשָּׁמַיִם וְשְׁמִי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר בָּם: כִּי יי אֱלֹהֵיכֶם
הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֲשֶׁר לֹא יֵשֵׁא פָנָיו וְלֹא יִקָּח שׂוֹחֵד: כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבוּ גִדְל
לְאֱלֹהֵינוּ: יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ נֶעֱתָה וְעַד עוֹלָם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הָיְהוּ עִם פִּיפְיוֹת שְׁלוֹחֵי עֲמָךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל. הָעוֹמְדִים לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים מִלְּפָנֶיךָ
עַל עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל: הוֹרֵם מָה נְשִׂיאָמְרוּ. הַבִּינָם מָה
נְשִׂידְבְּרוּ. הַנְּשִׁיבָם מָה נְשִׁישְׂאָלוּ. יִדְעָם הֵיךְ יִפְאָרוּ:
בְּאוֹר פְּנִיךָ יִהְיֶה לָהֶם יְכָרְעוֹן. עֲמָךְ בְּפִיהֶם יִבְרַכּוּן.
וּמִבְּרָכּוֹת פִּיךָ כָּלֵם יִתְבָּרְכּוּן: עֲמָךְ לְפָנֶיךָ יַעֲבִירוּן. וְהֵם
בְּתוֹךְ יַעֲבוֹרוּן: עֵינֵי עֲמָךְ בָּם תִּלְוִיזוּר. וְעֵינֵיהֶם לָךְ
נְזַחֲלוֹת: גְּנָשִׁים מוֹל אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ בְּאֵימָה. לְשַׁבֵּךְ כַּעַם
וְחֵימָה. וְעֲמָךְ מִסְבִּיבִים אוֹתָם בַּחוּמָה. וְאַתָּה מִן

Unser Gott und Gott unserer Väter! sei mit dem Munde der Abgeschickten deines Volkes Israel, Die vor dir im Gebete stehen, um Erbarmung für dein Volk Israel zu ersuchen. Lehre sie, was sie reden, unterrichte sie, was sie sagen sollen, willfahre ihren Wünschen und unterweise sie, wie sie dich lobpreisen sollen; laß sie wandeln im Lichte deines Antlitzes! sie beugen dir die Knie, ihr Mund segnet dein Volk! o, segne sie sämmtlich mit dem Segen deines eignen Mundes! Sie führen dir dein Volk vor, und in dessen Mitte treten sie auf; die Augen deines Volkes sind auf sie geheftet, und die Thrigen schmachten zu dir. Mengstlich treten sie vor das Allerheiligste hin — von deinem Volke umgeben wie von einer Ringmauer — deinen Unwillen zu besänftigen und deinen Grimm.

עֲשֵׂרְנִים סֵלַת מְנַחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שַׁבָּת
בְּשִׁבְתּוֹ עַל עֲלֵת תָּמִיד וְנִסְכָּה:

זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם כָּל־מְלָאכָה עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה
לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה בֶּן־בָּקָר אֶחָד
אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר שֶׁלֹּאֲשֶׁה עֲשֵׂרְנִים לִפְרֹ וּשְׁנֵי עֲשֵׂרְנִים
לְאֵיל וְעֶשְׂרֹן לִכְבֶּשׂ וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ:

In Frankfurt wird dieses gebetet. וּשְׁנֵי שְׁעִירִים לִכְפֹּר. וּשְׁנֵי
תְּמִידִים כֹּה־לִכְתָּם: מִלֶּבֶד וּשְׁעִיר לִכְפֹּר מִלֶּבֶד עֲלֵת
עֲלֵת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלֵת
הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ. וְנִסְכֵּיהֶם
כַּמִּשְׁפָּט לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה
לַיהוָה: וּשְׁנֵי תְּמִידִים כֹּה־לִכְתָּם:

לשבת יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ יְשֻׁמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֹג
עִם מִקְרָאֵי שְׁבִיעִי. כָּל־יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְּעַנְּגוּ מִטוֹבָה
וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוּ חֲמִידַת יָמִים אֹתוֹ קָרְאָרְתָּ
זִכָּר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:

עֲלִינוּ לְשַׁבָּח לְאֹדוֹן הַכֹּל לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית
שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה
שֶׁלֹּא שָׁם חָלְקְנוּ כְּהֵם וְגָרְלָנוּ כְּכָל הַמוֹנָם. וְאַנְחָנוּ כְּרַעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ
(כ"א וְכַסָּא כְּבוֹדוֹ) בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁבִינַת עֶזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים:
הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (כ"א אַחֲרָה). אֲמַת מַלְכֵנוּ אֶפְסָם וּלְתוֹ

יְמִלֶּךָ ייָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּהָ:
 קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ בְּכָתוּב
 וַיִּגְבֹּהַ ייָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בַּצִּדְקָה:
 כָּרוֹךְ אַתָּה ייָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִירָתֵנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהֲבָתָ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
 בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
 וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּכְנוּ לַעֲבוּדֶיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
 עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וְתַתֵּן לָנוּ ייָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה
 וְאֵת יוֹם) הַזִּכְרוֹן הַזֶּה. יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה)
 מִקְרָא קָדֵשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ
 וְאֵין אֲנִיחָנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית
 הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלֹוּחַ
 בְּמִקְדָּשְׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ייָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתֵּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ אֲבִינוּ מִלִּכְנוּ גְּלִיָּה
 כְּבוֹד מְלָכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי
 כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנִפְּזוּצוֹתֵינוּ בְּנִים מִיִּרְכַּתִּי
 אֶרֶץ וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
 בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נִעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ
 תְּמִידִים בְּסֹדֶרֶם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֵת מוֹסָפֵי יוֹם
 (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם) הַזִּכְרוֹן הַזֶּה נִעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
 בְּאַהֲבָה בְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ כִּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּרַחוּמֶיךָ
 עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

לִשְׁבֹּת וּבִיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי

תִּשְׁגֹּב לְבָדָהּ וְתִמְלֹךְ עַל כָּל בְּיָחוּד׃ כִּפְתּוּב עַל יַד נְבִיאָהּ
וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יְהִי יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד׃

וּבִכֵּן תֵּן פִּתְדָהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיהָ וְאַיֻּמָּתָהּ
עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרְאָתָהּ וַיִּירָאוּהָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לְפָנֶיהָ כָּל הַכְּרוֹמָאִים וַיַּעֲשׂוּ כָלם אֶגְדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנָהּ בְּלִבָּב שָׁלֵם כִּמּוֹ שִׁדְעָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵמוֹן
לְפָנֶיהָ עוֹ בִּידָהּ וּגְבוּרָה בִּימִינָהּ וְשִׁמָּהּ נוֹרָא עַל כָּל
מַה שֶּׁבָּרְאָתָהּ׃

וּבִכֵּן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמָּהּ תְּהַלֵּלָהּ לִירֵאֶיהָ וְתִקְנֶנָּה
לְדוֹרֵשֶׁיהָ וּפְתַחֲנוֹן פִּיהָ לַמִּיֻּחָלִים לָהּ שִׁמְחָהּ לְאַרְצָהּ
וְשִׁשְׁיוֹן לְעִירָהּ וְצִמְיֻחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדָהּ וְעַרִיכַת גֵּר
לְבֶן יִשְׂרָאֵל מִשִּׁיחָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ׃

וּבִכֵּן צַדִּיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ וְתַסִּידִים
בִּרְנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָהּ תִּקְפֹּץ פִּיהָ׃ וְכָל הָרַשָּׁעָה כָּלָה
כַּעֲשָׂן תִּכָּלָה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זָרוֹן מִן הָאָרֶץ׃

In Frankfurt a. M. und in einigen Gemeinden wird dieses nicht gebetet.

וַיֵּאָתִיו כָּל רָעָבָדָהּ׃ וַיִּבְרְכוּ שָׁם בְּבוֹדָהּ׃ וַיִּגִּידוּ בְּאֵיִם צִדְקָהּ׃
וַיִּדְרְשׁוּהָ עַמִּים לֹא יָדְעוּהָ׃ וַיַּהֲלִלוּהָ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ׃ וַיּוֹמְרוּ רַחֲמִיד
יִגְדֵּל יְיָ׃ (וַיִּזְכְּרוּ לָהּ אֶת זִכְרֵיהֶם)׃ וַיִּזְנְחוּ אֶת עֲצָבֵיהֶם׃ וַיִּחַפְּרוּ עִם
פְּסִילֵיהֶם׃ וַיִּטּוּ שִׁבְסֵם אֶחָד לְעַבְדָּהּ׃ וַיִּירָאוּהָ עִם שָׁמֶשׁ מִבִּקְשֵׁי
פִּיָּהּ׃ וַיִּפִּירוּ כֹחַ מַלְכוּתָהּ׃ וַיִּלְמְדוּ תוֹעִים בִּינָה׃ וַיִּמְלְלוּ אֶת גְּבוּרָתָהּ׃
וַיִּנְשְׂאוּהָ מִתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשִׁי׃ וַיִּסְלְדוּ בְּהִילָה פָּנֶיהָ׃ וַיַּעֲטִרוּהָ גִזֵּר
תַּפְּאֶרֶת׃ וַיַּפְּצוּהוּ הָרִים רִנָּה׃ וַיִּצְהָלוּ אֵיִם בְּמַלְכָּהּ׃ וַיִּקְבְּרוּ עוֹר
מִרְכּוֹתָהּ עֲלֵיהֶם׃ וַיִּרְוּ מִמוֹהַּ בִּקְהַל עַם׃ וַיִּשְׁמְעוּ רַחֲמִיקִים וַיִּבּוֹאוּ׃
וַיִּתְּנוּ לָהּ פֶּתֶר מְלִיכָה׃

וְתִמְלֹךְ אֶתָּה יְיָ לְבָדָהּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיהָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדָהּ וּבִירוּשָׁלַם עִיר קִדְּשָׁהּ כִּכְתּוּב בְּדַבְּרֵי קִדְּשָׁהּ

הָלֵן בְּסֵתֶר בְּצֵל שְׁדֵי : וְיָמ נִשְׁחָא לְבָדוֹ הוּא :
הַמְּמַלִּיךְ מַלְכִּים וְלוֹ הַמְּלוּכָה : וְיָמֵשׁ מֶלֶךְ עוֹלָם :
הַנוֹהֵג בְּחִסְדּוֹ כָּל דּוֹר : וְיָמֵשׁ נּוֹצֵר חֶסֶד :
הַסּוֹבֵל וּמַעֲלִים עֵין מַסּוּרִים : וְיָמֵשׁ סוֹלַח סָלָה :
הַעֲלִיז וְעִינוֹ אֶל יְרֵאָיו : וְיָמֵשׁ עוֹנֶה לַחֵשׁ :
הַפּוֹתֵחַ פֶּתָחוֹ לְדוֹפְקֵי בִתְשׁוּבָה : וְיָמֵשׁ פֶּתוּחַ יָדוֹ :
הַצּוֹפֶה לְרָשָׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ : וְיָמֵשׁ צַדִּיק וְיֵשֶׁר :
הַקָּצֵר בּוֹעֵם וּמֵאֲרִיךְ אֶפְרַיִם : וְיָמֵשׁ קִנְיָה לְכַעֲסוֹם :
הַרְחוֹם וּמִקְדִּים רַחֲמִים לְרַגְזוֹ : וְיָמֵשׁ רַךְ לְרַצּוֹת :
הַנִּשְׁוֶה וּמִשְׁוֶה קָטָן וְגָדוֹל : וְיָמֵשׁ שׁוֹפֵט צָדִיק :
קו"ס הַתָּם וּמִתָּמָם עַם הַתִּמִּימִים : וְיָמ נִשְׁחָא תָמִים פֶּעֱלֹו :

Er wohnt verborgen, in jenem undurchdringlichen Schatten,
und jeder glaubt, daß er der Alleinige ist.
Er setzt Könige ein, ihm allein gehört die Herrschaft,
und jeder glaubt, daß er ein ewiger König ist.
Er läßt seine Guld walten über alle Geschlechter,
und jeder glaubt, daß er seine Guld aufbehält.
Er ist den Widerspenstigen gelassen und nachsichtsvoll,
und jeder glaubt, daß er auf ewig verzeiht.
Er ist der Allerhöchste, und seine Augen merken auf seine Frommen,
und jeder glaubt, daß er Gebete erhört.
Er öffnet den Bußfertigen seine Pforte, wenn sie daran pochen,
und jeder glaubt, daß er sie mit offenen Armen empfängt.
Er hat mit dem Frevler Nachsicht; wünscht daß er sich bekehre,
und jeder glaubt, daß er gerecht und redlich ist.
Er ist kurz im Zorne und langmüthig,
und jeder glaubt, daß er schwer zu erzürnen ist.
Er ist erbarmungsvoll; die Erbarmung wird dem Zorne vorgezogen,
und jeder glaubt, daß er leicht zu besänftigen ist.
Er ist gerecht; Klein und Groß ist ihm vollkommen gleich,
und jeder glaubt, daß er ein gerechter Richter ist.
Er ist aufrichtig und treugesinnt, den Treugesinnten,
und jeder glaubt, daß sein Thun ohne Fehl ist.

הָאֱלֹהִים בְּיַד מִדַּת מִשְׁפָּט: וְכֹל מַאֲמִינִים שְׂהוּא לֹא אֱמוּנָה:
הַבּוֹחֵן וּבֹדֵק גְּנוּי נִסְתָּרוֹת: וּמִשׁ בּוֹחֵן כְּלִיּוֹת:
הַגּוֹלֵל מִמָּוֶת וּפּוֹדֶה מִשַּׁחַת: וּמִשׁ גּוֹאֵל חֶזֶק:
בָּרֵן יְחִידִי לְבָאִי עוֹלָם: וּמִשׁ דִּין אֶמֶת:
הַהֲגוּי בְּאַהֲבָה אֲשֶׁר אֶהְיֶה: וּמִשׁ הֵיחָד (וְהַיְחָד) וַיְהִי:
הַיּוֹדֵאִי שְׁמוֹ כֵּן תִּהְלָתוֹ: וּמִשׁ וְאֵין בְּלָתוֹ:
הַזּוֹכֵר לְמִזְכְּרֵי שׁוֹכֵת וְכִרְוֹנוֹת: וּמִשׁ זֹכֵר הַבְּרִית:
הַחֹזֵק חַיִּים לְכָל חַי: וּמִשׁ חַי וְקַיָּם:
הַטּוֹב וּמַטִּיב לָרָעִים וּלְטוֹבִים: וּמִשׁ טוֹב לְכָל:
הַיּוֹדֵעַ יֵצֵר כָּל יֵצוּרִים: וּמִשׁ יוֹצֵר בְּבֶטֶן:
הַכֹּל יוֹכֵל וְכֹלֵל יַחַד: וּמִשׁ כָּל יוֹכֵל:

Er ist der Handhaber des Rechts.

Und jeder glaubt, daß er ein Gott der Treue ist.

Er prüft und durchforscht die verborgensten Geheimnisse,

und jeder glaubt, daß er des Menschen Innerstes prüft.

Er erlöst vom Tode und befreiet aus der Gruft,

und jeder glaubt, daß er ein mächtiger Erlöser ist.

Er ist allein Richter aller Weltgeschöpfe,

und jeder glaubt, daß er allein ein treuer Richter ist.

Er wird das unveränderliche, ewige Wesen genannt,

und jeder glaubt, daß er war, ist und sein wird.

Er ist's, dessen Ruhm seinen Namen gleicht,

und jeder glaubt, daß außer ihm keiner ist.

Er hält im besten Andenken, die seiner gedenken,

und jeder glaubt, daß er des Bundes gedenkt.

Er ist's, der allen Lebenden das Leben zumißt,

und jeder glaubt, daß er das Lebende und selbständige Wesen ist.

Er ist allgütig; ein Wohlthäter der Nichtswürdigen so wie der

Frommen, und jeder glaubt, daß er Allen Wohlthäter ist.

Er kennt die Neigung aller Geschöpfe,

und jeder glaubt, daß er sie im Mutterleibe schon gebildet hat.

Er ist allvermögend und allumfassend,

und jeder glaubt, daß er allmächtig ist.

כְּמוֹ פִּאֲרוֹהוּ מֵאֵז בְּשַׁחֲקִי. יִרְשׁוּ בְּחוּנָיו לְפִאֲרוֹ בְּאֶרֶץ:

אדיר אדירנו יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ והיה
יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

ס' וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר:

ק"ו יְמִלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ:

ס' לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַח נִצָּחִים קִדְשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

כִּי מִקְדִּישֶׁךָ בְּקִדְשָׁתְךָ (כ"א כַּעֲרִכָּה) קִדְשָׁתְךָ. נִאֲחָה לְקָדוֹשׁ
פִּאֲרֵי מְקֹדְשִׁים. וּבִכֵּן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַּיִם עִירְךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל
מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךָ וְעַל מְכוֹנָה וְהִיכָלְךָ: עוֹד יִזְכָּר לָנוּ
אֶהְבֵּת אֵיחָן אֲדוֹנֵנוּ. וּבִכֵּן הִנֵּעַ קֶדֶד יִשְׁבִּית מְדִינָנוּ. וּבִזְכוּת
הַתָּם יוֹצִיא אֲיוֹם (כ"א הַיּוֹם) לְצַדִּיק דִּינָנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם
לְאֲדוֹנֵנוּ: בָּאֵין מְלִיץ יוֹשֵׁר מוֹל מַגִּיד פֶּשַׁע. תִּגִּיד לִיעֲקֹב
דָּבָר חוֹק וּמִשְׁפָּט. וְצַדִּיקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט רַחֲמֶיךָ הַמִּשְׁפָּט

Erde. Wie ihn einst die Himmlischen priesen, wird seinen Bewährten gestattet, ihn zu preisen auf der Erde.

Ja, mit deiner Heiligkeit begabtest du deine Heiligen; — dem Heiligen ziemt Preis von Heiligen. So werde denn dein Name geheiligt, o Herr! Gott! über dein Volk Israel, über deine Stadt Jerusalem, über Zion, deine Ehrenwohnung, über die Regierung des Hauses Davids, deines Gesalbten, über dein Schloß und deinen Tempel. Er, unser Annehmer, gedenkt uns noch die Liebe jenes Standhaften (Abraham); mit dem Verdienst des gebundenen Sohnes (Isaac), weist er unsre Widersacher ab; mit der Unschuld des Aufrichtigen (Jakob) bringt er unsre Gerechtigkeit in's Reine; denn der Tag ist heilig, unsern Herrn. In Ermangelung eines Fürsprechers gegen den Ankläger, sprich du selbst Jakob das Wort und Recht; und rechtfertige uns im Gerichte, o König der Gerechtigkeit.

מִכָּה רָגַל וְעַד רֹאשׁ נִתְּנָהוּ פְּרוּט מֵעֲשִׂיהֶם. כִּתְּקֹנֶע
שׁוֹפָר בְּקוֹל יַחֲבֵרוּ שׁוֹטְנֵיהֶם. לְהַצִּדִּיקָם בְּיוֹם דִּין
שְׁמוֹעַ שְׁנִית מֵאֱלֹהֵיהֶם:

ס' אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מַלְכֵנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא
יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לַעֲנִי כֹל חַי לַהֲיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:
ק"ס אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

אֲדִיר אֲדִירֵנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמָךְ בְּכָל הָאָרֶץ: וְהָיָה
יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

תְּהִלּוֹת כְּבוֹדָךְ. אֲמִצָּךְ מְלֹא כָּל הָאָרֶץ. שְׁמִיעָךְ דִּין
מִשְׁפָּטִים. בִּכְן יִרְאֶה וְשִׁקְטָה הָאָרֶץ. רַעַשׁ יוֹם מִשְׁפָּט.
גַּעְשׁוֹ (כ"ט גַּעַשׁ) תְּהוֹמֹת הָאָרֶץ. קוֹל שׁוֹפָר חֲזָק. דְּבַר
וַיִּקְרָא אֶרֶץ. צְבִי לַצִּדִּיק בּוֹמֵר. הַשְׁמִיעָה בְּנֵף הָאָרֶץ.
פָּחַד וּפַחַת וּפַח. וּפְלָצוֹת יִבְעִיתוּ אֶרֶץ. יַעֲרַת תִּקְוָם
לְמִשְׁפָּט. וְעוֹם כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ. ח' סְלוּ פָּנֶי (כ"ט סוּרוּ)
מִנִּי דֶרֶךְ יִנּוּבָבוּ. תִּרְדִּים מִחֲרֹבַת הָאָרֶץ. נָאוֹר וְאֲדִיר.
טַעַם תִּשְׁיב לְאֶרֶץ. מָה תִּירָאִי אֲדָמָה. יִרְעוּ תַּחֲתִית
אֶרֶץ:

ק"ק לְהִתְיַדַע וּלְהִתְגַּלּוֹת. כִּי הוּא מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ.

Der Glanz von deiner Allmacht Majestät überstrahlt die ganze Erde. Einst kündigst du dein Gesetz an, vom Himmel herab: tief erschüttert schwieg ehrfurchtsvoll die Erde. Der stürmische Gerichtstag schreckte auf die Tiefen der Erde. Ein starkerposaunenschall rief hervor die Erde. Herrlichen Gesang ließ, zu Gunsten jenes Gerechten, aus ihren Enden ertönen die Erde. Angst und Entsetzen, Schling' und Falle, schrecken die Erde; wenn du dich einst aufmachst, das Gericht zu verhängen über alle Enden der Erde. Macht Bahn! räumt die Straße! werden die sprechen, denen bangt vor Erschütterung der Erde. Du, Allmächtiger! beruhigst die Erde: Was hast du, Erdreich zu fürchten? es werden jauchzen die Tiefen der Erde. Es wird offenbar und allbekannt, er ist König der ganzen

ח' ממקומו הוא יפן ברחמים ויהון עם המיחדים שמו ערב
ובוקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים

קו"ח שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא
מושיענו. והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כללחי
להיות לכם לאלהים:

ואתה איוון קול מפאריך בכל אבריהם. תכן מצות
מעשיהם במאיתים וארבעים ושמנה איבריהם: בזה
חדש תקוע שלשים. כמו שלשים בכה רגליהם: שי
מוספי יום עשרה. כמו עשרה בקרם ליהם: גשים פני
תבה שחרית שתים. כמו שתים בשוקיהם: רשומים
קרות בו חמשה. כמו חמשה על ברכיהם: דרושים
תקוע בכסא באחד. כמו אחד בירכותיהם: קרן ימשוב
לשלש שלשה. כמו שלשה בקומתיהם: הן מוספי
חדש עשתי עשרה. כמו עשתי עשרה צלעותיהם: צקון
לחשם ברכת תשע. כמו תשעה שבזרעיהם: ומלכיות
וזכרונות ושופרות שלשים. כמו שלשים בפסת ידיהם:
פלול תמידים שמנה עשרה. כמו שמנה עשרה חוליות
שבשדרותיהם: ובהי תמידים תקיעות תשע. כמו
תשעה שבאניהם: עתירות שתים שחוזת בם שמנה.
כמו שמנה שבצואריהם: חק דתם ספרים חמשה.
כמו חמשה שבנקביהם: ח' שם הליכות עולם ששה:
כמו ששה בלבביהם: טוהורת וכסל ושכוי וסרעף
ובטן וקרוב ועשתנותיהם: גפוש רוח נשמה יחידה
חיה. עור ובשר וגיד ועצמותיהם:

ישאו עין ויכרו איוון ויפצו פה ולשון וניב שפתותיהם.

לְחִירָה וּכְרוּב לְכְרוּב (כ"א) וּכְרוּב לְכְרוּב וְחִירָה לְחִירָה
לְעֵמֶת כִּסֵּא:

ח' כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה
איה מקום כבודו לעמתם ברוך יאמרו:

ק"י בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֶן עִם הַמִּיֻּחָדִים שְׁמוֹ עֶרֶב
וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:
וְעַמָּה תְּלוֹאִים בְּתַשׁוּבָה לְהַתְיַחֵד. שְׁנֵי לְבָבוֹת לָךְ
כְּאַחַד לְאַחַד. רַחֵץ בְּנִקְיוֹן כַּפַּיִם נִשְׁוֹא לֵב אֶחָד. קוֹל
שׁוֹפָר כָּפוֹף כָּפוֹף לֵב אֶחָד. צִיּוֹן שׁוֹפֵר פָּשׁוּט פָּשׁוּט
לֵב אֶחָד. פֹּר יָמִים יוֹצְרוֹ בָּם לְבוֹר אֶחָד. עוֹבְרִים בּוֹ
לְהַקְבִּיל פָּנֵי יוֹצֵר אֶחָד. ח' סְמוּכִים בְּצַדִּיקֵת אָב הָיָה
אֶחָד. נִשְׁעָנִים בְּסִבָּךְ יָחִיד וּמְיֻחָד. מְבַטְחִים בְּרַחוּם
וּבִישָׁר אָב אֶחָד:

לְהַזְכֵּר לָמוֹ עֲנִית קוֹל אֶחָד. בְּשִׁבְתּוֹ בְּכִסֵּא שְׁפוּט
גֹּי אֶחָד. יַעֲמִיד מְלִיץ יֵשֶׁר מִנִּי אֵלֶּף אֶחָד. טוֹבוֹת
לְהַגִּיד בְּנִשְׁבִּיעֵי בְּאַחַד. חָשׁוֹב גֵּר וְאַזְרַח לְמִשְׁפָּט אֶחָד:
זָךְ וְרַע מִהַיּוֹם מוֹדֵעַ דִּינָם לְאַחַד. וְאַשֶׁר מַעֲשֵׂיו שְׁקוּלִים
עַד עֲשׂוֹר וְאַחַד. הוּא כְּחַפֵּץ לְהַצְדִּיק עֲשֶׂרֶת יָמֵי
תְּשׁוּבָה יָחִיד. הִלָּת פְּתוּחָה לְשָׁבִים תֵּת צָרִי לְכָל־
אֶחָד וְאַחַד. גּוֹלָה וְכוֹת וְרִשָּׁע לְהַגִּישׁ אֶחָד בְּאַחַד. בְּקוֹר
חֲשָׁבוֹן לְמִצּוֹא אֶחָד לְאַחַד: ח' אִם יִשְׁקִיט וּמִי יִרְשִׁיעַ
לְהַשִּׁיבֵנוּ וְהוּא בְּאַחַד. אֲמַת חוֹתָמוֹ לְהוֹדִיעַ כִּי הוּא
אֶחָד. לַעֲת תָּמוּט וּכְבֹּל יָד עִם אֶחָד:
עוֹד יִזְכֹּר לָמוֹ מִטַּת שְׁכֶם אֶחָד. וְאֵת הַמַּתְמָדֶת שְׁמַע
כֶּה אֶחָד. רוֹגֶשֶׁת וְנִשְׁף לְיָחִיד לְאַחַד:

ח' בכתוב על יד נביאך. וקרא זה וזה ואמר.
 ח"י קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
 ח' כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה
 איה מקום כבודו לעמכם ברוך יאמרו:

וחיות אשר הנה מרבעות כסא. במאתים וחמשים
 ושש מכניפות כסא. גועשות בו בסוככם פנים בפנים
 לכסא. דמות רקיע בראשם נטוי לכסא: הויא בעין
 הקרח בו שביב כסא. וממעל לרקיע כמראה דמורת
 כסא. ועזות בלי לאות מחיל כסא. ח' חשות ברצוא
 ושוב מרעישות: (כ"ח מרעישות) כסא. טסות כבוק ולא
 מזיזות חוד כסא. יודעות כי כל מקום לא יכיל מקום
 כסא:

כף רגל חמש מאות וחמש עשרה ישרה לכסא.
 לעת תרשינה לפאר קופצות מתחת לכסא.
 מתעלפות מפחד רם יושב על כסא. נראות נושאות
 והם נשואות עם כסא. סבולות מתחת זרועות עולם
 לכסא. עתירת זו כתעל תרפינה כנף כסא. פושעים
 אם עצמו משיקות כסא. צורר כי יסטיין יפרשו ענן
 כסא. קול שופר לעת יעל מאחו פני כסא. רחמים
 יליץ בעד רשומים בכסא. שופט אם ירצה שבת
 באולם הכסא. תבנית תם יפן חקוקה בכסא. ארבע
 חיות נושאות ומנשאות עם כסא:

ח' לבלתי לנבל למענו כסא. עוד יפצה פה ויפגיע
 כסא. זכור ליושבי נטעים אשר עמך בכסא:

רחם מצוקים אשר עליהם שמת הדום וכסא. ואז
 יתרעם הגלגל ויתרעש הכסא. ואופן לאופן ותיח

וּבְצִיץ נֹבֵל. כְּצֵל עֹבֵר. וְכַעֲנַן כָּלָה. וּבְרוּחַ נוֹשָׁבֶת.
וּבְאֶבֶק פּוֹרֵחַ. וּבְחֵלוֹם יַעוֹף:

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם:

אֵין קִצְבָה לְשְׁנוֹתֶיךָ. וְאֵין קִצְרָה (כ"א קִץ) לְאַוְרֶךְ
יָמֶיךָ. וְאֵין לְשַׁעַר מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ. וְאֵין לְפָרֶשׁ עֵילוֹם
שְׁמֶךָ. שְׁמֶךָ נִאֲמָה לָּךְ וְאַתָּה נִאֲמָה לְשְׁמֶךָ. וְשִׁמְנוּ
קִרְאָתְךָ בְּשְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְקִדַּשׁ אֶת שְׁמֶךָ עַל
מִקְדְּיָשֵׁי שְׁמֶךָ:

כְּסוֹד שִׁית שְׂרָפֵי קִדְּשׁ. הַמִּקְדְּיָשִׁים שְׁמֶךָ בִּקְדֻשָּׁה.
דָּרִי מַעְלָה עִם דָּרִי מִטָּה קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלּוּשׁ
קִדְּשָׁה בִּקְדֻשָּׁה:

ein verwelkter Staubfaden (einer Blume), ein gleitender Schatten,
ein schwindender Rauch, ein schwebender Geist, ein Luftstäubchen,
ein flatternder Traum! —

Aber du, König, bist ein allmächtiges, lebendes und selbstständiges Wesen!

Deine Jahre haben kein Ziel, unendlich ist deiner Tage Länge,
zahllos das Gefolge deiner Majestät, unendlich das Geheimnißvolle
deines heiligen Namens! Dir ist dein heiliger Name schicklich und
du deinem heiligen Namen! Auch uns nanntest du nach deinem
heiligen Namen; so willfahre uns denn, deines heiligen Namens
halber, und verherrliche ihn über die, so ihn heiligen!

*) In diesem Piut wird von dem Thun und Wesen der Himmelschöre, von ihren Eigenschaften, ihrer Beschaffenheit und Bestimmung gesprochen; lauter geheimnißvolle Dinge, die einer weitläufigen Erläuterung und Erklärung bedürfen, wenn sie nur einigermaßen verständlich gemacht werden sollen, daher sie an und für sich schon unübersetzbar sind. Bei unsern חכמים sind diese Geheimnisse unter dem Namen מְעִשֵׂה מַרְכָּבָה bekannt, und ein öffentlicher Vortrag davon wird ausdrücklich von ihnen verboten

בְּקִצּוֹ. וּמִי לֹא בְּקִצּוֹ. מִי בְּאֵשׁ. וּמִי בַּמַּיִם. מִי בַּחֲרֹב
 (וּמִי בַּחַיָּה) וּמִי בְּרָעַב. (וּמִי בַּצָּמָא.) מִי בְּרַעַשׁ. וּמִי
 בַּמַּגֵּפָה. (מִי בַּחֲנִיקָה וּמִי בַּסְּקִילָה.) מִי יָנוּחַ. וּמִי
 יָנוּעַ. מִי יִשְׁקָט. וּמִי יִטָּרֵף. מִי יִשְׁלֹו. וּמִי יִתִּיָּסֵר.
 מִי יָרוּם. וּמִי יִשְׁפָּל. מִי יַעֲשֶׂה וּמִי יַעֲנֶה:

וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה

מַעֲבִירִין אֶת רוּעַ הַגּוֹרָה:

כִּי כְּשֶׁמֶךָ בֶּן תְּהִלָּתְךָ. קָנִישָׁה לְכַעֲוִים וְנוֹחַ לְרָצוֹת.
 כִּי לֹא תִחַפּוּץ בְּמוֹת הַמָּוֶת. כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכּוֹ
 וַחַיָּה. וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תִּחַכֶּה לוֹ. אִם יָשׁוּב מִיד תִּקְבְּלוֹ:
 ח' אָמַרְתָּ כִּי אֶתָּה הוּא יוֹצֵר וְיוֹדֵעַ יִצְרָם. כִּי הֵם
 בְּשָׂר וְדָם: אָדָם יִסּוּדוֹ מֵעָפָר וְסוּפוֹ לְעָפָר. בְּנִפְשׁוֹ
 יָבִיא לַחֲמוֹ. מִשׁוּל בַּחֲרָם וְהַנִּשְׁבָּר. כְּהַצִּיר יִבְשׁ.

treten sollen, wer leben, wer sterben, wer am Ende seiner Bestimmung, wer außer dem Ende, wer durch Feuer, wer durch Wasser, wer durch Krieg, wer durch Hungersnoth, wer durch Ungewitter und wer durch Pest umkommen soll, wer ansässig und wer unstätt sein soll, wer ein ruhiges, wer ein unruhiges, wer ein vergnügtes und wer ein schmerzhaftes Leben führen soll, wer hoch, wer niedrig, wer reich, wer arm sein soll.

Alber — תשובה (Reue) und תפלה (Gebete) und צדקה (Almosen) wenden das böse Verhängniß ab.

Denn wie dein Name so dein Ruhm: schwer zu erzürnen, leicht zu besänftigen. Du verlangst nicht, daß er sterbe, der Todesschuldige, sondern, daß er in sich kehre und lebe, du trägst ihm Geduld bis zu seinem Sterbetage; kehrt er zurück, sogleich nimmst du ihn willig auf. Wahr ist's, denn du bist ja Schöpfer, kennst der Menschen Triebe: sie sind nur Fleisch und Blut. Der Erdensohn, sein Entstehen — aus Erde! Sein Ende — zur Erde! muß Speise suchen mit Lebensgefahr! Eine verdorbene Scherbe ist er. dürres Gemoot,

וְבוֹ תִנְשֵׂא מַלְכוּתְךָ. וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד כְּסֵאֲךָ. וְתֵשֵׁב עָלָיו
בְּאַמֶּת. אֲמֵת כִּי אַתָּה הוּא דִין וּמוֹכִיחַ וְיֹדֵעַ וְעֹרֶה.
וְכֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה. וְתִזְכּוֹר כָּל הַנְּשָׁכָחוֹת.
וְתַפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת. וּמֵאֱלֹוֵי יִקְרָא. וְחוֹתֵם יָד
כָּל אָדָם בּוֹ. וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל יִתְקַע. וְקוֹל דְּמָמָה דַּקָּה
יִשְׁמַע. וּמִלְאָכִים יִחַפְּזוּן. וְחֵיל וְרַעְדָה יֵאֱחָזוּן. וַיֹּאמְרוּ
הִנֵּה יוֹם הַדִּין. לְפָקוֹד עַל צְבָא מָרוֹם בְּדִין. כִּי לֹא
יִזְכּוּ בְּעֵינֶיךָ בְּדִין. וְכָל בָּאֵי עוֹלָם תַּעֲבִיר (כ"א יַעֲבִירוּ)
לְפָנֶיךָ כְּבָנֵי מָרוֹם. מִן כְּבִקְרַת רוּעָה עֲדָרוּ. מַעֲבִיר
צֵאֲנוּ תַּחַת שְׁבָטוֹ. בֵּן תַּעֲבִיר וְתַסְפּוֹר וְתַמְנָה. וְתַפְקוֹד
נֶפֶשׁ כָּל חַי. וְתַתְּחוּךְ קִנְיָנָה לְכָל בְּרִיָּה. וְתַכְתּוֹב אֶת
גִּזְרֵי דִינָם:

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכְתְּבוּן. וּבְיוֹם (צוֹם) כְּפוֹר יִתְחַמּוּן.
כְּמָה יַעֲבִירוּן. וְכְמָה יִבְרָאוּן. מִי יִחְיֶה וּמִי יָמוּת. מִי

erzählen: Er ist furchtbar und schrecklich; an ihm wird sich dein Reich erheben, dein Gnadenthron gegründet werden, und du wirst dann beständig darauf sitzen. Wahr ist's, du bist Richter und Entscheider, Zuschauer und Zeuge, Schreiber und Bestegler, Buchhalter und Rechnungsführer, du erinnerst dich aller längst vergessenen Dinge, das Buch der Geschichte wird eröffnet — die Begebenheiten lesen sich selbst heraus, und jede That ist mit des Thäters eigener Hand unterschrieben. Da wird in das große Schophar geblasen; ein dumpfes Geräusch wird vernommen, die Engel gerathen in bebende Eilfertigkeit, sie ergreift Schrecken und Zittern; dann rufen sie aus: Ha; der Gerichtstag, das himmlische Heer wird vor Gericht geladen, auch sie sind dir nicht sündenrein. Alles, was in die Welt eintreten soll, wird dir heute gleich einer Heerde Schafe vorgeführt, und wie der Hirt seine Heerde unter dem Hirtenstabe mustert, so musterst du, nimmst auf, zählst, bedenkst Alles was lebt, bestimmst die Lebensfrist eines Jeden und schreibst dessen Verhängniß nieder.

Am Neujahrstage wird's niedergeschrieben, und am Versöhnungstage bestegelt, wie viel aus der Welt und wie viel hinein

ח' מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן. מֶלֶךְ עוֹלָמִים. מַפְעֵנֶה נְעֻלָּמִים. מִשִּׁיחַ
 אֱלֹמִים. ק' לַעֲדִי עַד יְמִלּוּךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן. סוֹבֵל הַכֹּל. סָב וּמִבְלָה כֹּל. סוֹקֵר
 הַכֹּל. ק' לַעֲדִי עַד יְמִלּוּךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן. פֹּאֵרוֹ עוֹז. פֹּעֵל יְמִינוֹ תָּעוֹז. פּוֹדֶה
 וּמַעֲזוֹ. ק' לַעֲדִי עַד יְמִלּוּךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן. קְדוֹשׁוֹ לְהַב. קוֹרֵא מִי רַחֵב. קְרוֹב
 לְקוֹרְאָיו בְּאַהֲבָה. ק' לַעֲדִי עַד יְמִלּוּךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן. שֹׁנֵה אֵין לְפָנָיו. שֹׁקֵט בְּפָנָיו. שֹׁבַח
 טוֹב בְּמַצְפוֹנָיו. ק' לַעֲדִי עַד יְמִלּוּךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן. תִּקְפוֹ לָעַד. תִּפְאַרְתּוֹ עֲדִי עַד. תְּהַלֵּלְתּוֹ
 עוֹמֶדֶת לָעַד. קו"ם לַעֲדִי עַד יְמִלּוּךְ:
 וּבָכֵן לָךְ תַּעֲלֶה קְדוּשָׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ:
 וּנְתַנָּה תוֹקֶךָ קְדוּשַׁת הַיּוֹם. כִּי הוּא נוֹרָא וְאִיּוֹם.

Allerhöchster König! König aller Welten! Ihm eröffnen sich
 alle Geheimnisse, ihm spricht der Sprachlose!

Er wird ewig regieren.

Allerhöchster König! Er erhält das Weltall, er überlebt Alles,
 er durchforscht Alles!

Er wird ewig regieren!

Allerhöchster König, seine Krone, Majestät; seine thatenreiche
 Rechte, Sieg, Er, der Schutz und die Zuflucht.

Er wird ewig regieren.

Allerhöchster König, seine Heiligen sind Feuerflammen, er
 schreckt die Meeresfluthen; aber nahe und liebevoll ist er denen, die
 ihn anrufen.

Er wird ewig regieren.

Allerhöchster König, Schlaf ist nicht bei ihm, Ruhe herrscht in
 seinen Gemächern, erhebliches Gut ist bei ihm aufbewahrt.

Er wird ewig regieren.

Allerhöchster König, unendlich ist seine Macht, unendlich sein
 Ruhm, unendlich sein Lob.

Er wird ewig regieren.

Wir wollen von der mächtigen Heiligkeit dieses Tages etwas

וּבָכֵן נִמְלִיכָה מֶלֶךְ עֲלֵינוּ: (וּבָכֵן יִהְיֶה בִּישְׁרוֹן מֶלֶךְ:)
 ח' מֶלֶךְ עֲלֵינוּ. אֵל דָּר בַּמָּרוֹם. אֲדִיר בַּמָּרוֹם. אִמָּץ
 יָדוֹ תָּרוֹם. ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלֵינוּ. גִּבּוֹר לְהַקִּים. גּוֹזֵר וּמַקִּים. גּוֹלָה
 עֲמוּקִים. ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלֵינוּ. דֹּמָדָבֵר בְּצַדִּיקָה. הַלּוֹבֵשׁ צִדְקָה.
 הַמַּאֲוִין צִעֲקָה. ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלֵינוּ. זֹכֵר צוּרִים. זְכוֹר יִצְוִרִים. זוֹעֵם
 צָרִים. ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלֵינוּ. טוֹב שׁוֹכֵן עַד. טוֹבוֹ לָעַד. טַפַּח שְׁמִי
 עַד. ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 ח' מֶלֶךְ עֲלֵינוּ. כְּשִׁלְמָה עֹמֶה אֹר. כָּל מְאֹרֵי אֹר.
 כַּבִּיר וְנֶאֱוֹר. ק' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:

Nun wollen wir dir huldigen, allerhöchster König!

Allerhöchster König! Er, der mächtigste Himmelsbewohner, der Erhabenste in jener Höhe, seine allkräftige Hand wird sich hoch emporheben! Er wird ewig regieren!

Allerhöchster König! Er vollzieht mit Allmacht, spricht und vollführt's und durchdringt die tiefsten Geheimnisse!

Er wird ewig regieren!

Allerhöchster König! Er spricht Gerechtigkeit, umhüllt Gerechtigkeit und vernimmt die Gebete! Er wird ewig regieren!

Allerhöchster König! Er gedenkt der Urväter, rechtfertigt ihre Nachkommen und verächtet ihre Verläumder! Er wird ewig regieren!

Allerhöchster König! Der allgütigste Himmelsthrone, seine Güte ist unendlich; er hat die unermesslichen Himmel aufgespannt!

Er wird ewig regieren!

Allerhöchster König! Er umwindet Licht wie einen Mantel! Er, des Lichtes Licht, ist mächtig und ehrfurchtswerth!

Er wird ewig regieren!

בְּלֹא יָדַע וְאִשָּׁם: לַעֲתָת מוֹט רֶגֶל וָדִים. אֲשֶׁר בָּאוּ לְהִיכַל
 מִזִּידִים. יִשְׁפֹּטוּ בַּמִּכְנִיעַ וָדִים: לַעֲתָת יִבְקְרוּ כְּעָלִי שֶׁקֶר.
 לְהַשְׁפֹּט בְּזִכְוֹת אֶף וְחֶקֶר. יִפְכַּר פִּי דוֹכְרֵי שֶׁקֶר: יִשָּׁר
 מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי בְּאֵמֶת. אֵיךְ אַחֲרֵי הַדְּבָרִים וְהָאֵמֶת.
 חֲשַׁב כְּעָלוֹ אֱלֹהִים אֵמֶת: יָדִיד אֲשֶׁר לִפְנֵי וְאַחֲרָיו. לֹא
 קָם כְּמֹדֵהוּ בְּבַחֲרָיו. וְאַחֲרֵי כֵל וְאֵת דִּקְדָּק אַחֲרָיו: יָבִינוּ
 כָּל יִצְוֵי אֶרֶץ. אִם כֵּן בְּמִצְוֵי אֶרֶץ. מֶה יַעֲשׂוּ רִשְׁעֵי
 אֶרֶץ: רָאָה יִרְאוּ יַעֲרֵי שִׁיחִים. אִם אִישׁ אֶחָד בַּלְחִים.
 אִי יָנוּעוּ יְבִנִּים כְּסוּחִים: ה' רָאָה כִּי אֵין אִישׁ. לְהַפְגִּיעַ
 בְּעַד בְּנֵי אִישׁ. וְאַתָּה יָ וְלֹא אִישׁ: רָשׁוֹם בְּכַתֵּב אֵמֶת
 יִשְׁנָנָה. מַעֲשֵׂהוּ כָּל יְמֹת הַשָּׁנָה. לְרִצּוֹתֶךָ בְּשׁוֹפָר
 (בְּשִׁנִּית בְּזִכְרוֹן שׁוֹפָר) בְּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה: אִם לֹא לְמַעַן יַעֲשׂוּ וְכו'.

glaubte als König auch tüchtig zum Priesterdienste zu sein; da ward seine Stirn mit Ausfaß gebrandmarkt, und er mußte seine Unwissenheit büßen. Auch der Fuß der Uebermüthigen, die dein Heiligthum entweicht, wird einst gleiten, und gebeugt werden ihr Stolz. Einst werden die Thaten der Heuchler untersucht werden, man wird sie vor Gericht laden und zur Verantwortung ziehen, dann werden sie verstummen, die Lügenmäuler. König Hiskia war aufrichtig und wandelte im Wege der Rechtschaffenheit; doch wurde er, nach jener Begebenheit, vor Gott zur Rechenschaft gezogen. Josia war der liebevolle König, er hatte seines Gleichen nicht unter allen vor und nach ihm regierenden Königen; dennoch konnte er der Schärfe des Gerichts nicht entkommen. O, möchten die Erdenföhne dies Alles wohl beherzigen! Erging es so den Grundpfeilern der Erde (den Frommsten), wie mag es wohl den Leichtfertigen gehen? Schauet dort jene baumreiche Haide! Hat das Feuer schon die vollsaftigen Stämme verzehrt, wie zittert das dürre Geniste! — Schaue, wir haben keinen Menschen, der für uns beten könnte, aber — du bist ja kein Mensch, Gott! Schon lange sind sie dir vorgezeichnet, unsere Handlungen des ganzen Jahres; wir bekennen sie dir — du wirst dich durch das Schophar besänftigen lassen, heute, an diesem Neujahrstage.

עֶשֶׂר. וּכְגַע גְּבוּל כָּכָל בְּאֶסֶר: רְאֵשִׁיָּהּ אֲנִשְׁר בְּשֹׁחַד
 יִשְׁפּוּטוּ. אִיךְ בִּקּוּ צִדִּיק יִשְׁפּוּטוּ. כִּי אִם כְּמוֹ שְׁפָטוּ: רוֹבִים
 עָלַי אֲנִשְׁוֹרָה. פְּגִיעָה בָּם בְּאֶף גְּלוּרָה. לְלַמֵּד בָּם פּוֹשְׁעֵי
 פְּוֹרָה: בַּעַר הָמָד מִן הַחֲרָם. וּנְלַכְד הוּא וְכָל אֲנִשְׁר לוֹ
 בַּחֲרָם. מִגְדִּישׁ וְעַד קָמָה וְכָרָם: בּוֹגֵד וְשׂוֹדֵד מֶה מוֹעִיל.
 הוֹן בְּעֵבְרָה לֹא יוֹעִיל. כִּי אִם לְחַלּוֹת פָּנֵי מַלְמֵד לְהוֹעִיל:
 יָד שָׁלַח אֶחָז בְּאֶרְוֹן. נִעְשָׂה בּוֹ מִשְׁפָּט וְחֲרוֹן. מֶה יַעֲשׂוּ
 עוֹבְרֵי כְּבִנֵּי מָרוֹן: יוֹדֵעַ נִגֵּן כִּפְּץ בְּחֲנִנִי. נִבְחֵן וְנָם חָנָם
 חֲנִנִי. וְאֵל תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט לְדִינִנִּי: קוֹרְאִי בְּגֶרֶן וְקוֹל
 שׁוֹפָר. אִם פִּשְׁעָם בְּדִין יִסְפָּר. בְּמִתְנַת חָנָם הַיּוֹם יִכָּפֵר:
 קָצִין כְּנֶאֱחָה לְקִטָּר לְנֶשֶׁם. נִגַּע בְּמִצְחֵוֹרָה לְהַרְשֵׁם. וְנִשְׁפָּט

er zu ihnen sprach: Hört, ihr Ungehorsamen! Zehnmal stieß er Scheltworte gegen sie aus, und zehnmal ward ihm sein Tod verkündet. Er kam bis an die Grenze (vom Lande Israel), mußte zurückbleiben und sterben. Richter, die ihr nach Bestechung gerichtet, könnt ihr vom Gerichte mehr Gerechtigkeit verlangen, als nach Maafgabe eures Verfahrens? Jene frommen Jünglinge, (Madab und Abihu) traf jämmerlich das Strafgericht, weil sie fremdes Feuer vor den Ewigen gebracht; daran hätte sich mancher Frevler wohl spiegeln können. Dessen ungeachtet lüsterte jenem Unvernünftigen (Achan) nach dem verbannten Gut; der Bannstrahl traf ihn, er wurde ausgerottet nebst Familie und Vermögen. Des Räubers Gut hilft ihm nichts, Vermögen kann am Bortage nichts nützen; beten nur kann frommen, beten vor dem Angesicht Dessen, der all' das Gute stiftet, In guter Absicht griff Uša nach der heiligen Lade, dennoch traf ihn das Strafgericht; wie mag es nun erst denen gehen, die unachtsam wie Thiere hinleben? Der angenehme Harfenspieler (David) sprach einst zu Gott: Prüfe mich, o Herr! Er ward geprüft — dann aber sprach er: Erbarme dich meiner, Gott, nach deiner Gnade, und gehe nicht in's Gericht mit mir! So beten auch wir unter dem Schall vom Schophar: Werden unsere Sünden heute bei'm Gerichte aufgezählt, o, so verzeihe sie nach deiner Gnade! Uša, dem Fürsten, übernahm einst der Stolz, er

בְּעֵמֶק הַבְּכָא לְהַבְדִּיק. אִם כִּפְעָלָם בְּרִיב יִדְקְדֵק. לִפְנֵי
 שׁוֹפֵט מִי יִצְטַדֵּק: וְךָ הַמִּשְׁלִים בְּעֵקֶד נִפְשׁ. בּוֹקֵן לֹא
 מִצָּא נִפְשׁ. וְתִבְהִין עֵינָיו בְּעֵשֶׁן טַפָּשׁ: וְרַעוּ רִגְלֵי בְּאִהְלֵי
 תּוֹרָה. וְעַל אֲמָרוֹ הִרְכִּי נִסְתָּרָה. נִכְסָה מִנוּ פּוֹרֶת
 בְּסִתְיָרָה: רָשַׁע אֲשֶׁר בְּמַחְבֵּא יַחֲתֹר. צֶדֶק לִפְנֵי יְהִלָּה
 וַיִּנְתֹּר. אוֹלֵי בְיוֹם אֶף יִסְתֹּר: רַעִים שְׁנַיִם עָשָׂר כְּהַבְדִּיק.
 בְּרִיב אוֹתָם לֹא הִצְדִּיק. עַל מִכְרָם בְּכֶסֶף צִדִּיק: בְּנֵי בְלִי
 שֵׁם בְּמִכְרָם עֲמוּסִים. בּוֹזֵנָה וּבִיָּין וּבִשְׁוֹר חֲמָסִים. אִיךְ
 בְּדִין יִהְיוּ נִעְמָסִים: בְּהִתְיַצְבוּ לָרִיב בְּעֵמָדוֹ לָדִין. עַל
 זֹאת אוֹתָם דִּין. לְמַעַן יִדְעוּן שְׁדוֹן בְּדִין: יָרֵד אֲשֶׁר הוֹרִיד
 אֲמָרִים. וְהִדְרִיר בְּכוֹר שׁוֹר מִחֲמוּרִים. וְנִעְנַשׁ בְּשִׁמְעוֹ
 נָא הַמּוֹרִים: יַעַן אֲשֶׁר נִוְקַשׁ בְּעֵשָׂר. נִהְרְתוּ בּוֹ מִיתוֹת

die ihr in eurem irdischen Treiben fortfahrt! das Gericht wird euch scharf ausforschen, und wer von euch kann sich da wohl entschuldigen? Der Unschuldige (Isaac) der sich zum Opfern willig binden ließ, hatte dennoch ein unvergnügtes Alter; er verlor sein Gesicht, weil er gelassen zugeschaut den Götzen räuchern. Auch dem, der seine Kinder zum Tempel der Tugend geführt (Jakob), stieß einst der Gedanke auf: Mag wohl meine Aufführung der Gottheit nicht entgehen? und darum traf ihn das Schicksal, seinen geliebten Sohn (Joseph) zu missen. Wie mag es nun dem Frevler gehen, der sein Wesen im Verborgenen treibt, die Tugend verfolgt und von sich jagt? Wird er wohl dem Strafgerichte verborgen bleiben? Jene Zwölf, die berühmten Gebrüder, blieben auch vom Gericht nicht verschont, weil sie den Unschuldigen (ihren Bruder Joseph) um Geld verkauft. Was werden nun die Ehrlosen anfangen, die die Tugend der Unzucht, der Schwelgerei und der Raubbegierde opfern? Welche Bürde wird ihnen das Gericht aufladen! Ja, das Gericht wird sich aufmachen, das Recht wird sich emporheben und sie gehörig abstrafen, damit sie erfahren, daß beim Gericht Gerechtigkeit obwaltet. Der Ueberlieferer des göttlichen Gesetzes (Moses), der Israel aus der Sklaverei befreite, verging sich, indem

וַאֲתָהּ קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל מֵאֵל נָא:
 מִי קֵאל אֱמוּנָה בְּעֶרְכָּךָ דִּין. אִם תִּמְצֵה עִמָּךְ הַדִּין. מִי
 יִצְדֵּק לִפְנֶיךָ בְּדִין. קָדוֹשׁ:
 אִם לֹא לִמְעַנּוֹ יַעֲשׂ. וַיִּסֵּר (מִנּוֹ) חֲרוֹן אַף וְכַעַשׁ.
 אִין לְבַקֵּר וְלִמְצוֹא מַעַשׁ. קָדוֹשׁ:
 אֲמִץ אֲדִירי כָּל חַפֵּץ. בְּהִתְבַּקֵּרם בְּדִין חֲיָבוֹ לְנַפֵּץ.
 כִּלְאֵי נִמְצָא בָהֶם חַפֵּץ: אָדָם יִצִּיר עֶפֶר מֵאֲדָמָה. לְאִילֵי
 מָרוֹם אֹתוֹ דָּמָה. לֹא בֶן וְלֹהֶבֶל דָּמָה: לַעֲבוֹד וְלִשְׁמוֹר
 בֶּן הַפְּרִישׁוֹ. וְעֵבֶר עַל צִוּיוֹ וַיִּגְרֶשׁוּ. וַיּוֹסֶה לִישָׁר דְּרָשׁוֹ:
 לַעֲת הָעִיר אֲזָרַח מִמֶּאֱפֶל. עוֹלָם הָיָה תְּהִי וּמִאֲפֶל.
 עֲשָׂרִים דּוֹר בָּזוּי וְנִשְׁפָּל: עֲקָשִׁים בְּאֲרַח מִישׁוֹר מִסְּלֹל
 יִדַּע. וְעַל נֶאֱמָו בְּמָה אִדַּע. נִדּוֹן בְּקוֹיֵדָע תִּדַּע: עוֹבְרִים

Du Allerheiligster! thronst unter Lobgesängen Israels.

Gott der Treue, wenn du das Gericht anordnest, um nach der Schärfe des Rechts zu verfahren, wer kann da schuldlos vor dir bestehen? Heiliger!

Willfährt er uns nicht feinetwillen, um Grimm und Zorn hinwegzuschaffen, dann suchen wir uns vergebens rechtfertigende Thaten. O Heiliger!

Die tapfersten und verdienstvollsten Männer, als sie vor Gericht geprüft wurden, ergab es sich, daß auch sie Geißel verdienten, gleich denen, die kein Verdienst hatten. Adam, der Erdensohn, den Engeln gleich geachtet, ward unweise und eitel; ihm ward das Paradies eingeräumt, es anzubauen und zu bewachen, aber er folgte seiner Bestimmung nicht, und ward wieder hinausgetrieben — und heute war der Tag seiner Buße. Als das große Licht jenes Morgenländers (Patriarch Abraham) aufging, war die Welt, die schon zwanzig Geschlechter gezählt, noch finster und dunkel; er zeigte den Verirrten die rechte Bahn der Gottseligkeit. Doch verging er sich, den Schöpfer zu fragen: Wodurch werde ich versichert? und erhielt die empfindliche Antwort: Du sollst es erfahren! Merkt es nun, ihr,

וְיָזְרָה חֶקֶת מִיצִירַת בְּרָאשִׁית. רֹאשׁ דְּבָרָה הַשּׁוֹבָה
 לַהֲנִשִּׁית. דִּין טָרָם הָעֶרְךָ מִרְאשִׁית. קִדְמָה לְמַלְט
 שׁוֹבְבִים מִחֲרִישִׁית: הַיּוֹצֵר יַחַד שְׁנֵי לְבָבֵיהֶם. צוֹפֵה
 וּמִבֵּית סָרֶעַף קֶרְבֵּיהֶם. וְאִם אֵין נִרְאָה בְּמַחְבוּאֵיהֶם.
 פִּקְוֹד תִּפְקוֹד לָמוֹ קֶרְוֵיהֶם: זָכַר הַסֶּרֶת שָׁכָם מִסָּבֵל.
 עֶבֶד כְּהֶחָפֵשׁ מֵעֲנוּי כָּבֵל. חֲנִיטָיו אִם תִּעֲתְעוּ בְּתָבֵל.
 שִׁיחוּ יַחְזֻנָּם לַחַיִּי הֶבֶל: טְמִינַת לֵב וּנְקִימַת קֶץ. נִדְחִים
 לְאַסּוּף בּוֹ בְּקֶץ. יוֹם מוֹכֵן עֲתִים לְהִקָּץ. מִיָּמִים יְמִימָה
 וּמִקָּץ לְקָץ: כָּסֵא לְהַקְפּוֹת חֹדֶשׁ לְקוֹב. כְּסוּתִים בְּלֶהֱטוֹ
 לְהַבְהִיב לְרִקּוֹב. ^ס לְהַסִּיר מִכְשׁוֹל מִלֵּב הָעֶקּוֹב. לְהַזְכֵּר
 לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִיעֶקֶב:

יְמִלֵךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

schon hast du den Entschluß gefaßt, vor allen Dingen eine Buße
 für Sünden zu bestimmen. Noch hattest du keine Gerichtsbarkeit
 eingesetzt, doch dachtest du schon auf Mittel, wodurch dem Sünder
 die Strafe kann erlassen werden. Du, Schöpfer unserer Triebe, der
 du unser Inneres siehst und durchschaust, o, merke nicht die aufkei-
 menden Schwachheiten unsers Herzens! Gedenke, daß wir den tu-
 gendhaftesten Ahnen entsprossen! Gedenke an Joseph, dessen Schul-
 tern du die Bürde abgenommen, ihn aus der drückenden Sklaverei
 befreit, gedenke — wenn wir vom Leidenschaftstaumel befallen wor-
 den — dessen Keuschheit, und bemitleide unsere Leiden! Bringe
 ihn, den Tag, an welchem du Rache an den Törlern ausüben und
 dein verstoßenes Volk wieder aufnehmen wirst, jenen Tag, worauf
 wir schon so viele Jahre harren! Laß ihn erscheinen, den bestimm-
 ten Monat, an welchem die Nichtswürdigen auslodern und vergehen
 werden, an welchem der Betrug aus den verdorbenen Herzen wird
 herausgeschafft werden, und du uns gedenken wirst der Frömmigkeit
 von Abraham, Isaac und Jakob!

Der Herr regiert ewiglich; dein Gott durch alle Zeiten, Zion,
 Hallelujah.

רַחֲמִים: יְחִיד אֲשֶׁר בִּעֲקֹד נִשְׁפָּט. מְלֶאכִי יִחַנְנו
מִלְּהַנְשָׁפֹט. חֲלִילָה לָּךְ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט. זְכוֹר לֹא יַעֲשֶׂה
מִשְׁפָּט: וְאִם כְּאָדָם עָבְרוּ בְרִית. הָיֵאל כְּאֵל רַחֲמִים
לְבָרִית:

ח' דְּבָרוֹת אֱלֹהֵי דְבָרֵי הַבְּרִית. גִּלְיָה (כ"א גל) בְּזִכְרוֹן
שְׁלוֹשׁ בְּרִית:

עוֹלָם בְּבִקְרָךְ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה. בְּהַכְרַעַת צֶדֶק הַכְרִיעַ
(כ"א הַעֲטָר) שָׁנָה. ח' אֲסוּמָה מְלוּלָה וְשׁוּמָה אֶם
שְׁחוּנָה. אֲטוּמִים לְהַחְיוֹת בְּטַלְלֵי שָׁנָה כ"א שָׁנָה:
מִי כְמוֹךָ אֲבִי הַרְחָמִים זוֹכֵר יִצְחָק לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמַן אֶתְּהָ לְהַחְיוֹת מֵתִים. כָּרוֹךְ אֶתְּהָ יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:
אֵף אֶרַח מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ קוֹיֵנוּךְ. תְּאֹת לֵב בַּעַר פְּקֻדְנוּךְ.
בְּרִי לִבְבִּי מֵאֶתְמוֹל קִדְמָנוּךְ. שׁוּפֹר תְּרוּעָה מֵרֵם שְׂמֵעָנוּךְ:

wechsle den Richterstuhl mit dem Throne der Barmherzigkeit! Gedenke, o Herr des Rechts, der Opferhandlung jenes einzigen Sohnes (Isaac) und erbarme dich seiner Kinder beim Gerichte! Gedenke des Vaters Abrahams richtiger Bemerkung, daß keine Welt bei der Strenge des Gerichts bestehen kann! Und haben wir als Erdenöhne deinen Bund übertreten, so habe du, Herr, Gott, Nachsicht und beseitige die in der Thora angedroheten Strafen, indem du des dreifachen Bundes mit den Vätern gedenkst!

Heute wägst du die Thaten der Weltbürger gegeneinander auf; o, laß die guten überwiegen! Schenk' uns ein gesegnetes, fruchtbares und thaureiches Jahr! — Auch Regen bei übermäßiger Hitze — und belebe durch den Thau die Schlafenden in ihren Grüften!

Auch dann noch hoffen wir zu dir, Ewiger, wenn du schon dein Strafgericht über uns hast ergehen lassen! O du, unsers Herzens Wunsch, dich suchen wir in der Noth! Mit einem Herzen ohne Falssch erschienen wir gestern schon vor dir, bevor wir dich das Stürmen des Schophars haben vernahmen lassen. Von Anfang

קהל נעלה שופר עם תחנון. שדי לפתותך בם בחנון.
ח' תשוב לנדן (כ"א לנדן) ברכ השנון. תחזק מגן לגונני
בחנון:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר
החיים למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך
מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

תפן במכון לכם שבת. שעון ומוסר כעלו במחשבת.
רם תהי אונה קשבת. קול שופר שעות מנושבת:
צרת אמר לא ידון. פעמים לא תקום לאבדון. עולם
אשר בארבעה נדון. סמוך בחסדך ובאמתך אדון:
נועדים ביום קרב וגלחמים. מול אבן נגף מתלחמים.
ליבוב תרועתם שעה ממרומים. כסא דין להמיר בנשל

Des Schophar Schall steigt dir unter der Stimme der Gebete
auf; so laß dich denn erflehen, Allmächtiger, stecke das blinkende
Schwert wieder in die Scheide und nimm in deinen mächtigen
Schutz uns auf!

Wenn du auf dem Richterstuhle sitzt und dir der Gedanke
aufsteigt, die Erde zu züchtigen, so laß dein Ohr, Erhabener, den
Schall des Schophar hören, der von der Erde zu dir hinaufsteigt.
Du gabst uns einst dein Wort, die Erde nimmermehr zu Grunde
zu richten; gedenke dessen, wenn du in den vier bestimmten Zeiten
die Erde richtest, und unterstütze sie mit deiner Güte und Treue,
Herr! Heute ist ein Tag des Kampfes; vereint stehen wir da, wider
den Stein des Anstoßes den (Jezer Harah) zu streiten; höre aus
deinen Himmeln, o Herr, das jammernde Sturmblasen und ver-

אֶפֶר מֵאֵז לְשֹׁפֵט הַיּוֹם. בְּחֹזֶן מַעֲשֵׂה כָּל יוֹם. וַיֵּשֶׁר
 יְקוֹמִים פְּנֵי אֲיוֹם. וַיָּנֶם בּוֹ לְפָלֵם לְפָדְיוֹם: הָרֵאשׁוֹן
 אָדָם בּוֹ נֹצֵר. וַצֹּה חֶק וְלֹא נָצָר. וְהָ מְלִיץ כְּהֶרְחִיב
 בָּצָר. חֲקָקוֹ לְמִשְׁפָּט וְלִדְוִרֹת מִנָּצָר: טִיעַת חוֹצֵב
 גְּבָעוֹת וְצוּרִים. יִלְדוּ בּוֹ מֵרֵאשׁ צוּרִים. כִּי־וְשָׁבִי נְטָעִים
 הִמָּה הַיּוֹצְרִים. לְלַמֵּד בּוֹ צֶדֶק לְעִצּוּרִים: מִיּוֹחַם שְׁמוֹ
 בְּשֵׁם אִיתָנִים. גַּם לְהַתְנוּסָם עַל־יוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים.
 סְפָרִים נִפְתָּחִים וּמַעֲשִׂים מִתְנִים. עוֹבְרִים לְפָנֶיהָ וְהַשְׁבּוֹן
 נוֹתָנִים: פָּקִיד רוֹבֵן לְתִקּוֹן מְעַדִּיהָ. צֵאן לְהַעֲבִיר
 בְּשִׁבְטַ עֲדִיהָ. ס' קָרָן בְּמִשְׁכָּם (נֶשֶׁם קָרָן בּוֹכָרִם) הַיּוֹם
 עֲדִיהָ. רַחוּם וְכוֹר שְׁבוּעַת עֲבָדֶיהָ:

Vom Anbeginn ward der heutige Tag zum Gerichtstage be-
 stimmt; unsere täglichen Handlungen werden untersucht, alle Ge-
 schöpfe nähern sich dem Angesicht des Allfurchtbaren und flehen
 um den Rechtsspruch zur Befreiung. Der Menschen Erster (Adam)
 wurde heute erschaffen; ihm ward ein einziger Befehl aufgetragen,
 er befolgte ihn nicht. Dieser Tag sprach ihm das Wort und half
 ihn aus der Noth, daher ward er zum Gerichtstage festgesetzt und
 für die Nachwelt aufbewahrt. Die Grundfeste, die Hügel und die
 Felsen, Alles ward heute erzeugt, der Biederkeit der Urväter willen.
 Sie waren die Ersten im Schöpfungsplane, waren gleichsam Bei-
 fassen und Mitschöpfer; denn ihre Tugenden durchstrahlten ganz die
 wesenschwangere Natur. In diesem Monate, der den Beinamen
 אִיתָנִים (tapfer) führt, wird die Tapferkeit aller obern und untern
 Wesen geprüft; die Bücher werden eröffnet, die darin verzeichneten
 Thaten aufgezählt, dir vorgetragen und die Rechnung aufgenommen.
 Eben dieser Monat — der vorgesezte der übrigen, nach welchem die
 Feiertage eines jeden Monats bestimmt werden, führt deine Schafe
 (Israeliten) mit dem Hirtenstabe dir vor; sie, die Zeugen deiner
 Einheit, blasen dir heute das Horn zur Erinnerung. O, so gedenke,
 Erbarmungsvoller, des Eides, den du deinen Dienern (den Erzvä-
 tern) zugeschworen!

וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךְ נִפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה
הַכֵּר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּזְכָּרְךָ.
לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַוְשִׁיעָה יְמִינֶךָ וַעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן
אֲמִיר־פִּי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם
בְּמִרְמְזוֹ הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שׁוֹבְנָה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

תפלה לשליח צבור

אֲדָנִי שְׁכַתִּי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָאִי
עֹלִיזוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל זִיכָר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמִבְיָא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

מִסּוֹד חֲכָמִים וְנָבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אִפְתָּחָה
פִּי בְּתַפִּלָּה וּבְתַחֲנוּנִים. לְחִלּוֹת וּלְחַנּוּן פָּנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְכִּים וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים:

und gegen Jeden (geduldig) wie Staub fein. Deffne mein Herz
deiner Lehre, damit deiner Gebote meine Seele sich bestrebe! Alle,
die wider mich Böses sinnen, deren Beschlüsse zerstöre bald und
vereitle deren Anschlag. Thue es deines Namens willen, deiner
Rechte willen, deiner Heiligkeit willen, deiner Lehre willen, damit
deine Lieblinge befreit werden; laß deine Rechte mir beistehen, und
erhöre mich! Es mögen dir wohlgefällig sein die Reden meines
Mundes und die Gedanken meines Herzens, Ewiger, mein Hort
und Erlöser! Er, der Frieden erhält in seinen Höhen, erhalte Frie-
den für uns und ganz Israel. Amen!

א' וְאֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְּשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ הָאֱמוּנָה מִפִּי אֶהְרֶן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עִם קְדוֹשְׁךָ כְּאֱמֹר: יְבָרְכֶךָ
יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵיךְ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵיךְ וַיַּשֵּׁם לָךְ שָׁלוֹם:

שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בָּרְכֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאֹר פָּנֶיךָ כִּי
בְּאֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֶךָ
אֶת־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵרָת וּבְכָל־שַׁעֲרֵהּ בְּשָׁלוֹמָךְ:
בְּסֶפֶר חַיִּים בִּרְכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשָׁנִי מִרָע וּשְׁפָתִי מִדְּבַר מְרִמָּה וְלִמְקַלְלִי
נִפְשֵׁי תִדּוּם וְנִפְשֵׁי כְּעֶכָר לְכָל תְּהִיָּה: פָּתַח לִבִּי בַתּוֹרָתְךָ

Unser Gott und Gott unserer Väter! Segne uns mit dem dreifachen Segen, der im Gesetzbuche durch deinen Diener Moses niedergeschrieben, und von Arons und seiner Kinder Munde, deinem heiligen Priestervolke, ausgesprochen wird, und so lautet: Der Ewige segne dich und behüte dich! Der Ewige lasse sein Antlitz dir leuchten und sei dir gnädig! Der Ewige wende sein Antlitz dir zu und gebe dir Glückseligkeit!

Verleihe' Friede, Glück, Segen, Gunst, Gnade und Barmherzigkeit uns und deinem ganzen Volke Israel. Segne uns, Vater, alle-
samt, mit dem Lichte deines Antlitzes, denn mit dem Lichte deines Antlitzes gabst du uns, Ewiger unser Gott, Lehre des Lebens, Liebe zur Frömmigkeit und Tugend, Segen, Erbarmen, Leben und Friede. Möge es in deinen Augen wohlgefällig sein, dein Volk Israel zu jeder Zeit und Stunde mit deinem Frieden zu segnen.

Im Buche des Lebens, des Friedens, des guten Erwerbes mögen wir gedacht und verzeichnet sein, wir und dein ganzes Volk Israel, zum glücklichen Leben und zum Frieden. Gelobt seist du, Ewiger, Friedensstifter.

Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, meine Lippen vor trüglichem Reden; gegen meine Lasterer laß meine Seele ruhig,

מוֹדִים אֲנִחנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא
 ייִ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
 בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
 עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תַּחַיֵּינוּ
 וְתַקִּימָנוּ וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצֹת
 קֶדֶשׁ לְשִׁמְךָ הַקָּדוֹשׁ וְלַעֲשֵׂת רְצוֹנְךָ
 וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם עַל שְׁאַנְהָנוּ
 מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אַל תִּהְיֶה דְאוֹת:
 נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל יַעַת עָרֵב וּבִקְרֹן וּצְהָרִים
 הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרָחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ
 מֵעוֹלָם קוּיָנוּ לָךְ.

וְעַל כָּלם יִתְבָּרֶךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מְלָכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וּבְתוֹב לַחַיִּים טוֹבִים (כָּל-) בְּנֵי בְרִיתְךָ:
 וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִהְיֶה לָּךְ אֶת שִׁמְךָ בְּאַמֶּת הָאֱלֹהִים יִשְׁוּעָתָנוּ
 וְיַעֲזֹרֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה ייִ הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נִאֶה לְהוֹדוֹת:

Wir bekennen dir, daß du der Ewige unser Gott bist und der Gott unserer Väter immer und ewig. Hort unseres Lebens, Schild unseres Heils, du bist in jedem Zeitalter, wir danken dir und verkünden dein Lob für unser Leben, das in deiner Gewalt ist, für unsere Seelen, die dir befohlen sind, für die Wunder, die täglich um uns sind, und für deine Wunderzeichen und Wohlthaten zu jeder Zeit, Abends, Morgens, und Mittags. Allgütiger! endlos ist dein Erbarmen, Barmherziger! nie hört deine Huld auf! von je harren wir deiner.

Für dieses Alles sei dein Name gebenedeiet und hochgepriesen, unser König, bis in Ewigkeit.

Verzeichne zum glücklichen Leben alle deine Bundeskinder.

Alle Lebende werden dir danken, Selah, und deinen Namen in Wahrheit preisen, Gott unseres Heils und unserer Hilfe, Selah. Gelobt seist du, Ewiger, Allgütiger ist dein Name, köstlich ist's dir zu danken.

קִרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ כְּמִצְוָה (כ"ט כְּמִצְוָה) עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל
 יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבֹּדְךָ כְּאִמּוֹר וּבְיוֹם שְׂמַחְתְּכֶם
 וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשְׁכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת עַל
 עֲלֵיתִיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלֵמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם
 אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמְאֹזֵן תְּרוּעָה
 וְאֵין דּוֹמָה לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם. וְהָשִׁב
 אֶת הָעֲבוֹדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפִּלָּתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
 יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

wir dir unsere pflichtgemäßen Opfer bereiten, wie es uns deine
 Lehre, durch deinen Diener Moses, aus dem Munde deiner Herr-
 lichkeit befiehlt, und welches so lautet: An Freudentagen, Festen und
 Neumonden sollt ihr mit den Trompeten blasen bei euern Ganz-
 opfern und bei euern Freudenopfern; so sollen sie euch zum Anden-
 ken sein vor euerm Gott! Ich, der Ewige, euer Gott! Denn du
 hörst die Stimme des Schophar, und horchst auf die Therna;
 niemand ist dir gleich! Gelobt seist du, Ewiger, der den Therna-
 Schall seines Volkes Israel mit Erbarmen hört!

Habe Wohlgefallen, Ewiger unser Gott, an deinem Volke
 Israel und an dessen Gebete; führe den Dienst wieder ein in deines
 Tempels Gemach, nimm Israels Feueropfer und seine Gebete mit
 Liebe und Wohlgefallen auf, und stets sei dir wohlgefällig der
 Dienst deines Volkes Israel.

o laß doch unsere Augen sehen, wenn du mit Erbarmen nach
 Zion zurückkehrst. Gelobt seist du, Ewiger, der wieder zu Zion
 thronen wird.

בְּצִלְצִל־שִׁמְעַה הִלְלוּהוּ בְּצִלְצִלִי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה
 תְּהִלֵּל יְהִי הִלְלוּהָ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיהָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר
 כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֶל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ כְּנַעַן־גַּם הָרִים וּבְתִקְעַ שׁוֹפָר
 תִּשְׁמְעוּ: וְנֹאמַר וְהָיָה בַּיּוֹם הַזֶּה יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל
 וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם: וְנֹאמַר וַיִּי עֲלֵיהֶם
 יִרְאָה וַיֵּצֵא בְּבָרֶק חֲצוֹ וְאֶרְנֵי יְהוָה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלֵּךְ
 בְּסַעֲרוֹת תִּימָן: וַיֵּצְבֹּאוֹת יְגֹן עֲלֵיהֶם: כֵּן תִּגֵּן עַל עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּמָהּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוֹתֵנוּ
 וְשִׂאֵגִם לְקַבֵּץ לְיוֹתָנוּ וְקָרֵב כִּי רָנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ
 בְּנֵם מִירְכַּתִּי אֶרֶץ וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָהּ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם
 בֵּית מִקְדָּשָׁהּ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיהָ אֶת

Gymbeln! Was nur Athem hat, lobt den Allfurchtbaren! Hallelujah!
 Durch deine Diener, die Propheten, ist niedergeschrieben wie folgt:
 Ihr Weltbewohner und Erdenbürger alle! Ihr werdet die Fahne
 hoch aufgesteckt sehen, und hören den Schall vom Schophar! Fer-
 ner heißt es: An jenem Tage wird das große Schophar geblasen
 werden, dann werden sie herbeikommen, die Verirrten im Lande
 Aschur und die Zerstreuten im Lande Aegypten, und den Ewigen
 anbeten auf dem heiligen Berge in Jerusalem. Und an einer andern
 Stelle: Der Ewige wird über sie erscheinen und seinen Pfeil wie
 Blitz abschießen; Gott der Herr wird in's Schophar blasen und
 daherfahren in südlichen Stürmen — der Ewige, Zebaoth, wird sie
 schützen. So nimm dein Volk Israel in den Schutz deines Friedens!

Unser Gott und Gott unserer Väter! Blase das große Schophar
 unserer Befreiung! Erhebe das Banner zur Vereinigung unserer
 Vertriebenen, bringe unsere Verstoßenen aus allen Völkern herbei,
 und sammle unsere Zerstreuten aus allen Theilen der Erde! Führe
 uns dann im Triumph nach deiner Stadt Zion und nach Jerusalem,
 der Residenz deines Heiligthums, in ewiger Freude. Dort wollen

קִלּוֹת וּבִרְקִים וַעֲנַן כָּבֵד עַל הַהָר וְקוֹל שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד
וַיַּחֲרֹד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וַיֹּאמֶר וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר
הַזֶּה וְחֲזָק מְאֹד מִשֶּׁהַיָּד בְּרֹאשֵׁי הָאֱלֹהִים יַעֲנִנוּ בְּקוֹל: וַיֹּאמֶר
וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקִּלּוֹת וְאֶת הַלְּפִידִם וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר
וְאֶת הַהָר עֲשֵׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמִדוּ מִרְחָק: וּבִדְבַר־י
קָדְשׁ כָּתוּב לֵאמֹר עָלָה אֱלֹהִים בַּתְרוּעָה יי בְּקוֹל שׁוֹפָר:
וַיֹּאמֶר בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיֵעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי: וַיֹּאמֶר
תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּבֶּסֶס לַיּוֹם הַזֶּה: כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל
הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֱל
בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ
בְּרַב גִּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּהִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַּנֶּבֶל וּבַנּוֹר:
הַלְלוּהוּ בַתֶּף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בַמְּנִים וַעֲבֹב: הַלְלוּהוּ

war Donner und Blitz und eine dicke Wolke auf dem Berge, auch war ein sehr starker Schophar = Schall zu hören; das Volk im Lager zitterte vor Schrecken. Ferner heißt es: Der Schophar = Schall ward immer stärker; Moses that die Anrede, und Gott antwor ete ihm mit lauter Stimme. Ferner steht geschrieben: Das ganze Volk empfand die Donnerstimmen, die Feuerflammen, den Schophar = Schall, und den rauchenden Berg; als es das Volk gewahr ward, erhefte es und stand von ferne: Und in den Liedern deines Heiligen (David's) steht geschrieben: Gott fährt empor unter'm Trompeten = Schall, der Ewiges, unter der Stimme vom Schophar. Ferner heißt es: Laßt Trompeten = und Schophar = Schall vor dem Herrn, dem Könige, ertönen! Und an einer andern Stelle: Bläst am Neumonde das Schophar, am Feiertage unseres Festes; es ist Gesetz in Israel, Verordnung des Gottes Jakobs. Und ferner steht: Hallelujah! Lobt Gott in seinem Heiligthume! Lobt ihn in seiner Allmacht Beste! Lobt ihn in seinen Wunderthaten; lobt ihn nach seiner großen Herrlichkeit! Lobt ihn mit Schophar = Klang! Lobt ihn mit Harfe und Psalter! Lobt ihn mit Pauken und Reigen! Lobt ihn mit Saltenspiel und Flöten! Lobt ihn mit hellem Gymbelklange! Lobt ihn mit schmetterndem Getöse der

מִנְשָׁה עֲבֹדָה מִפִּי כְבוֹדָה כְּאֶמֶר: וְחִבְרָתִי לָהֶם בְּרִית
 רֵאשִׁנִּים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
 הַגּוֹיִם לְהַיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי: כִּי זֹכֵר כָּל־
 הַנְּשָׁכָחוֹת אַתָּה הוּא מַעֲוָלָם וְאִין נִשְׁכָּחָה לִפְנֵי כִסֵּא
 כְּבוֹדָה. וְעַקְדַת יִצְחָק לִזְרָעוֹ (נֶשֶׁל יַעֲקֹב) הַיּוֹם בְּרַחֲמִים
 תִּזְכּוֹר. בָּרוּךְ אַתָּה יי זֹכֵר הַבְּרִית:

אַתָּה נִגְלִיתָ בְּעֵנֶן כְּבוֹדָה עַל עַם קְדוֹשׁ לְדַבֵּר עִמָּם מִן
 הַשָּׁמַיִם הַנְּשַׁמְעָתָם קוֹלָהּ וְנִגְלִיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי טָהוֹר גַּם
 (כָּל) הָעוֹלָם כָּלֹּ חַל מִפְּנֵיהֶם וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִפָּנֶיהָ
 בְּהִנָּה לֹאֲתָהּ מִלְכָּנוּ עַל־דֶּהר סִינִי לְלַמֵּד לַעֲמָה תְּזוּרָה וּמִצְוֹת
 וְתִשְׁמִיעַם אֶת־דְּהוֹר קוֹלָהּ וּדְבָרוֹת קְדוֹשָׁה מְלַהֲבוֹת אִישׁ
 בְּקִלּוֹת וּבְרַקִּים עֲלֵיהֶם נִגְלִיתָ וּבִקּוֹל שֶׁפָּרַע עֲלֵיהֶם הוֹפְעָתָ:
 בְּכַתּוּב בְּרִתְּךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיֹת הַבִּקֵּר וַיְהִי

Lehre durch deinen Diener Moses aus dem Munde deiner Herrlich-
 keit versichert, und die so lautet: Ich werde des Freundschaftsbundes
 mit ihren Vorfahren allezeit gedenken, die ich vor dem Angesicht
 der Völker aus Egypten geführt habe, um ihr Gott zu sein! Ich,
 der Ewige! Denn du gedenkst von Ewigkeit her aller längst ver-
 gessenen Dinge; vor dem Throne deiner Herrlichkeit findet kein Ver-
 gessen statt; du wirst auch der Opferhandlung Isaacs seinen Kin-
 dern heute mit Erbarmen gedenken. Gelobt seist du, Ewiger, Ge-
 denker des Bundes!

Du erschienst in einer majestätischen Wolke deinem heiligen
 Volke, um mit ihm zu reden; vom Himmel herab ließeſt du es
 deine Stimme hören und zeigtest dich ihm in erleuchteten Nebeln.
 Das Weltall bebte und die ganze Schöpfung erzitterte, als du,
 unser König, über dem Berge Sinai erschienst, dein Volk mit Lehre
 und Geboten zu unterrichten! Du ließeſt es deine majestätische
 Stimme und deine heiligen Reden aus Feuerflammen vernehmen.
 Unter Donner und Blitz erschienst du ihm und offenbartest dich
 unter der Stimme vom Schophar. So steht es in deiner Lehre ge-
 schrieben: Es war am dritten Tage, als der Morgen anbrach, da

וְרוּעָה: וְנֹאמַר וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר־הָיָה בְּיָמַי
 נְעוּרֶיךָ וְהִקִּימוֹתַי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וְנֹאמַר הִבֵּן יִקְרֶה
 לִי אֲפָרִים אִם יֵלֵךְ שְׁעֵשׂוּעִים כִּי מִדֵּי דְבָרִי בּוֹ זָכַר
 אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נֶאֱמַר־יִי:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
 וּפְקֻדֵּנוּ בְּפֻקְדֹת יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים מִשְׁמֵי שָׁמַי קֹדֶם וְזָכַר־
 לָנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׁבוּעָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה וְהִתְרָאָה
 לְפָנֶיךָ עֲקֻדָּה שְׁעָקֵד אֲבָרָהָם אָבִינוּ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל
 גֵּב הַמִּזְבֵּחַ וּכְבַּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ בְּלִבְּךָ שְׁלָם כֵּן
 יְכַבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעֲסֶךָ מֵעַלֵּינוּ וּבְטוֹבָךְ הַגָּדוֹל יָשׁוּב
 חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמָּה וּמֵעִירָה וּמִנִּחָלָה. וְקִיָּם לָנוּ
 יִי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי

folgstest, in's unfruchtbare Land. Ferner heißt es: Ich gedenke meines Bundes mit dir in deiner Jugend, den ich mit dir stiftete zu einem ewigen Bunde. Und an einer andern Stelle: Ist Ephraim mir mein theuerster Sohn, oder meiner Spiele Knabe? Denn, so ich nur ein Wörtchen von ihm rede, bleibt er mir eingedenk immerdar; darum ist mein Inneres rege für ihn. Erbarmen, ja, erbarmen will ich mich seiner, spricht der Ewige.

Unser Gott und Gott unserer Väter! Gedenke unser zum Guten, und empfehl uns dem allerhöchsten himmlischen Heil und Erbarmen; gedenke uns, Ewiger, unser Gott, den Bund, die Freundschaft und den Eid, den du unserm Urbater Abraham auf dem Berge Moria zugeschworen; stelle dir die Opferhandlung vor, wie Vater Abraham seinen einzigen Sohn Isaac band, auf den Altar legte, und seine Vaterliebe unterdrückte, um dir mit ganzem Herzen zu willfahren, und lasse dafür auch dein Erbarmen deinen Unwillen über uns bestegen; deine große Güte wende den entbrannten Zorn ab von deinem Volke, von deiner Stadt und deinem Erbe. Erfülle, Ewiger, unser Gott, die Verheißung, die uns deine

וְרָעוּ כַעֲפֻרֹת תִּבְלֵי. וַיִּצְאֵצְאוּ בְּחֹל הַיָּם: בְּכַתּוּב
 בְּתוֹרָתְךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נַח וְאֵת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־
 כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתִּיבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־
 הָאָרֶץ וַיָּשְׁכוּ הַמַּיִם: וַנֹּאמֶר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם
 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־
 יַעֲקֹב: וַנֹּאמֶר וַזְּכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת־בְּרִיתִי
 יִצְחָק וְאֵף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אִזְכֹּר וְהָאָרֶץ אִזְכֹּר:
 וּבְדַבְּרֵי קִדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר זָכָר עָשָׂה לְנַפְלְאוֹתָיו רַבִּין
 וְרַחוּם יי: וַנֹּאמֶר טָרַף נָתַן לִירָאִיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
 וַנֹּאמֶר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כָּרַב חֲסָדָיו: וְעַל יְדֵי
 עֲבָדֶיךָ הַנִּבְיָאִים כָּתוּב לֵאמֹר הָלוֹךְ וְקָרָאתָ בְּאָזְנֵי
 יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ
 אֲהַבֵּת כָּל־לוֹתֶיךָ רִבְתֶּךָ אַחֲרֵי בְּמִדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא

Daher mag sein Andenken vor dich, Ewiger, unser Herr, kommen, seinen Saamen viel werden zu lassen, wie Staub der Erde, und seine Nachkommenschaft wie Sand am Meere. So steht in deiner Lehre geschrieben: Endlich dachte Gott an Noah, und an alle Thiere und an alles Vieh, welches mit ihm in der Arche war, und Gott führte einen Wind über die Erde, davon das Gewässer sich legte. Ferner heißt es: Gott erhörte ihr Jammern, gedachte auch seines Bundes mit Abraham, Isaac und Jakob. Und an einer andern Stelle: Ich werde meines Bundes mit Jakob und meines Bundes mit Isaac und meines Bundes mit Abraham gedenken und das Land bedenken. In den Liedern deines Heiligen (Davids) steht geschrieben wie folgt: Gedächtniß stiftet seinen Wundern der Gnädige, Barmherzige, der Herr! Ferner: Er gedenkt seinen Dienern Unterhalt, denkt ewiglich an seinen Bund. Ferner: Er gedenkt seines Bundes mit ihnen, und ändert seinen Rathschluß nach seiner großen Güte. Durch deine Diener, die Propheten, ist niedergeschrieben wie folgt: Gehe hin und rufe laut in die Ohren der Jerusalemiten, und sage: So spricht der Herr: Ich gedenke dir deiner jugendlichen Gefälligkeit, jenes zärtliche Zutrauen, wie du mir nach der Wüste

וזה היום תחלת מעשיך וזכרון ליום ראשון. כי חק
לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ועל המדינות בו
יאמר איון להרב. ואיון לשלום. איון לרעב. ואיון
לשבע. ובריות בו יפקדו. להזכירם לחיים ולמוות. מי
לא נפקד כהיום הזה. כי זכר כל היצור לפניך בא.
מעשה איש ופקדתו. ועלילות מצערי גבר. מחשבות
אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש. אשרי איש שלא
ישכחה. ובן אדם יתאמץ בך. כי דורשיך לעולם לא
יכשלו. ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך: כי זכר כל
המעשים לפניך בא ואתה דורש מעשה כלם: וגם את
נח באהבה וברת. ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים
בהביאך את מי המבול לשחת כל־בשר מפני רוע
מעלליהם. על־כן וזכרנו בא לפניך יי אלהינו להרבות

lichen Menge der Geschöpfe erinnern wirst. Heute ist der Tag des
Andenkens jenes Ersten, (Tages) mit welchem du deine Welt=
schöpfung begannst, bestimmt für Israel, als Gerichtstag des Gottes
Jakobs, heute wird über die Länder das Urtheil gesprochen, wo
Krieg und wo Friede, wo Hungersnoth und wo Ueberfluß sein
soll; jedes einzelne Geschöpf wird vorgeladen, und zum Leben oder
zum Tode gedacht; wer ist es, dessen heute nicht erwähnt würde?
Das Andenken der ganzen Schöpfung sowohl, als die Handlung
jedes einzelnen Wesens und seine Verwaltung, die Wirkung des
kleinsten Schrittes eines jeden Mannes, seine Gedanken und Ent=
würfe und die Triebe zu seinen Handlungen werden sämmtlich heute
vorgenommen! Heil dem Manne, der deiner nicht vergessen! Wohl
dem Menschenkinde, das fest an dich hält! Denn die dich suchen,
werden nimmermehr fallen, und die auf dich vertrauen, werden
nie beschämt werden. Das Andenken der ganzen Schöpfung kommt
vor dich, und du untersuchst ihre Werke alle. Auch an Noah dach=
test du mit Liebe und bewahrtest ihn mit der Verheißung des
Heils und des Erbarmens, als du die Sündfluth werden ließe,
um alles Fleisch zu verderben, wegen seiner übeln Handlungen.

וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. (לשבת וְהִנְחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ וַיְנוּחַ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ שִׁמְךָ. וְטָהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וְדִבַּרְךָ (מַלְכֵנוּ) אֱמֶת וְקָם לְעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקֹּדֶשׁ (הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכְרוֹן:

אַתָּה זֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפּוֹקֵד כָּל־יְצוּרֵי קָדָם לְפָנֶיךָ נִגְּלוּ כָל־תַּעֲלָמוֹת וְהַמּוֹן נִסְתָּרוֹת שְׁמִבְרָאֲנִית: אֵין שְׁכָחָה לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ: אַתָּה זֹכֵר אֶת־כָּל־הַמַּפְעֵל. וְגַם כָּל־הַיְצוֹר לֹא נִכְחַד מִפָּנֶיךָ. הַבֵּל גָּלִי וַיִּדְוַע לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. צוֹפָה וּמִבֵּית עַד סוֹף כָּל־הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חוֹק וּזְכוֹן לְהַפְקִיד כָּל רוּחַ וּנְפֶשׁ. לְהִזְכֹּר מַעֲשִׂים רַבִּים וְהַמּוֹן בְּרִיּוֹת לְאַיִן תִּכְלִית. מִרְאֲשִׁית כּוֹזֶאת הוֹדְעָת. וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גְּלִית.

uns mit deiner Güte, erfreue uns mit deiner Hilfe (laß uns erben, Ewiger unser Gott, mit Liebe und Wohlwollen deinen heiligen Sabbath, daß Israel an demselben ruhen möge, die seinen Namen heiligen); reinige unser Herz, dir in Wahrheit zu dienen, denn du bist ja Gott der Wahrheit und dein Wort ist wahr und besteht ewiglich. Gelobt seist du, Ewiger, König der ganzen Erde, der heiliget (den Sabbath und) Israel und den Gedächtnistag.

Du gedenkst aller Werke der Welt und erinnerst dich aller Geschöpfe jener uralten Zeit; dir sind alle Geheimnisse offen, und die große Menge verborgener Dinge, die vom Anbeginn waren, bekannt; denn vor dem Throne deiner Herrlichkeit findet kein Vergessen statt, und deinen Augen bleibt nichts verborgen. Du gedenkst aller Thaten, und kein Ding entfällt deinem Gedächtniß; Alles ist bekannt und offenbar vor dir, Ewiger, unser Herr, der du schauest und durchsiehst bis zum Ende des spätesten Zeitalters! Vom Anbeginn schon hast du es bekannt gemacht und vormals bereits offenbart, daß du eine bestimmte Zeit wirst kommen lassen, eine Zeit des Andenkens, in welcher jeder Geist und jedes Wesen heimgesucht werden wird, und du dich der vielfältigen Thaten und der unend-

עֲבַדְיָה הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 וְגֵאֱלוֹ יי עֲבָאוֹת אֲנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְלָעֲדֵי אֵין
 אֱלֹהִים: וְגֵאֱמַר וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת־
 הָהָר עֲשׂוּ וְהִיתָה לִי הַמְּלוּכָה: וְגֵאֱמַר וְהִיא יי לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד:
 וּבְתוֹרָתָךְ כָּתוּב לֵאמֹר שִׁמַּע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּל
 בְּכַבּוּדָּךְ וְהַנְּשָׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גִּאּוֹן
 עוֹף עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֶרֶץ. וְיֵדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה
 פָּעַלְתָּ וַיִּבִּין כָּל יִצְוֹר כִּי אַתָּה יִצְרְתָּ וַיֹּאמֶר כָּל אִישׁ
 נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה:
 (לשנת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצָּה בְּמִנוּחָתָנוּ)
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתָךְ שְׂכָעֵנוּ מִטּוֹבָךְ

ist niedergeschrieben wie folgt: So spricht der Ewige, Israels
 König und Erlöser, der Ewige, Zebaoth: Ich bin der Erste, ich
 der Letzte, und außer mir ist kein Gott! Ferner heißt es: Erretter
 werden hinaufsteigen auf Zions Berg, Esau's Gebirg zu richten;
 dann wird das Reich dem Ewigen werden. Ferner: Der Ewige
 wird König werden über die ganze Erde; dann wird der Ewige
 einig und sein Name einig sein. Und in deinen Lehren steht
 geschrieben: Höre, Israel, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges,
 ewiges Wesen!

Unser Gott, und Gott unserer Väter! herrsche über die ganze
 Welt in deiner Herrlichkeit; erhebe dich über die ganze Erde in
 deiner Würde, und erscheine im Glanze deines glorreichen Trium-
 phes über alle Bewohner des Erdenrunds; damit jeder Erschaffene
 wisse, daß du ihn hervorgebracht, und jedes Wesen einsehe, daß du
 es gebildet, und damit alles Beseelte sage: Der Ewige, Gott Isra-
 els, ist König, und sein Reich umfaßt Alles, (Unser Gott, und
 Gott unserer Väter! habe Wohlgefallen an unserer Ruhe,) Heilige
 uns mit deinen Geboten, gieb uns Antheil an deiner Thora, sättige

שֶׁלֶךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד: בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ
יְהוָה וַיִּמְלֶךְ לְעָלָם וָעַד:

וְנֹאמַר לֹא הַבֵּית אֲנִי בִיעֶקֶב וְלֹא רָאָה עָמַל בְּיִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֹאמַר וַיְהִי בְיִשְׂרָאֵל
מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עַם יִחָד שְׂבִיטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי
קֹדֶשׁ כָּתוּב לֵאמֹר כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם:
וְנֹאמַר יְיָ מֶלֶךְ גִּאוֹת לְבֶשׁ לְבֶשׁ יְיָ עוֹ הִתְאַוָּר אֶף תִּכּוֹן
תִּבֵּל בְּלִ תְּמוּט וְנֹאמַר שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ
עוֹזוֹ וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מְלַחֲמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד יְיָ עֲבָאֹרַת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה: וְעַל יְדֵי

es rühmlich regieren in Ewigkeit, so wie es in deiner Lehre ge-
schrieben steht: der Ewige wird immer und ewig regieren.

Ferner heißt es: Man schauet kein Unglück für Jakob, man
stehet kein Elend für Israel; der Ewige, sein Gott, ist mit ihm
hält königliche Residenz bei ihm. Und an einer andern Stelle:
Da ward er König über Jeschurun, als die Häupter des Volks
versammelt, einmüthig waren die Stämme Israels. Und in den
Liedern deines Heiligen (David) steht geschrieben: Denn dem Ewi-
gen ist jedes Reich, er herrscht unter den Heiden. Ferner: Der
Herr ist König, herrlich geschmückt; der Herr hat sein Gewand,
die Majestät, angelegt und fest umgürtet; so steht sie da, die
Welt, und wanket nie. An einer andern Stelle heißt es: Erhebt,
ihr Thore, das Haupt! Erweitert die ewigen Pforten! Laßt ihn
einziehen, den König des Ruhms! — Wer ist der König des
Ruhms? Der Herr ist mächtig und siegreich, der Herr ist
siegreich im Streite! Erhebt, ihr Thore, das Haupt, erweitert die
ewigen Pforten! laßt ihn einziehen, den König des Ruhms! —
Wer ist der König des Ruhms? Gott, des Weltalls Herr, der
ist König des Ruhms! Selah. Durch deine Diener, die Propheten,

בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נֹמֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יִקְרוֹ
 (כ"א ובס"א כבדו) בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים:
 הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (כ"א אַחֵר). אֵמֶת מַלְכֵנוּ אָפֶס זִוְלָתוֹ
 בְּכָתוּב בְּתוֹרָתוֹ וַיֵּדְעָתָּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל-לְבָבְךָ כִּי יְהוָה
 הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

עַל בֶּן נִקְוָה לָךְ יִי אֱלֹהֵינוּ לְרֹאשׁ מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ
 לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכְרֹתוֹן. לְתַקֵּן
 עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדְי וְכָל-בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת
 אֵלֶיךָ כָּל-רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יִכִּירוּ וַיֵּדְעוּ כָּל-יוֹשְׁבֵי תֵבֶל כִּי לָךְ
 תִּכְבָּרַע כָּל-בָּרָךְ תִּשָּׁבַע כָּל-לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ
 וַיִּפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרֹ יִתְּנוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָּלָם אֶת-עוֹל
 מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת

ligsten, hochgelobt sei er! Er ist's, der die Himmel aufgespannt und die Erde gegründet hat! den Thron seiner Majestät hat er dort im Himmel oben, und seiner Allmacht Wohnung in jener unermesslichen Höhe! Er allein ist unser Gott, sonst Keiner. Wahrlich, unser König ist er, und außer ihm Niemand! So steht auch im Geseze geschrieben: Erkennet also und nehmt wohl zu Herzen, daß der Ewige, er allein Gott ist oben im Himmel und unten auf der Erde, und sonst Keiner.

Darum hoffen wir, Gott, unser Herr, bald die Herrlichkeit deiner Majestät wiederzuschauen; die Gräuel werden dann von der Erde verbannt und die Götzen ausgerottet werden; durch das Reich des Allmächtigen wird die Welt vervollkommnet werden und alle Kinder des Fleisches deinen Namen anrufen; zu dir werden sie sich wenden, alle Frevler der Erde, und alle Bewohner des Erdbodens werden es erkennen und einsehen, daß dir allein alle Knie sich beugen und alle Zungen schwören müssen; vor dir, Ewiger, unser Gott, werden sie hinknien, niederfallen, die Ehre deines Namens verherrlichen und sich in das Joch deines Reiches schmiegen, daß du immerdar über sie regierest. Denn dein ist das Reich, du wirst

In Frankfurt wird dieses gebetet. | וְשָׁנִי שְׁעִירִים לְכַפֵּר. וְשָׁנִי
 תְּמִידִים כֹּהֲלֹכְתָם: מִלְּבָד | וְשְׁעִיר לְכַפֵּר מִלְּבָד עֲלֹת
 עֲלֹת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֲלֹת | הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְשְׁעִיר
 הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ. וְנִסְכֵּיהֶם | לַחֲטָאת וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם
 כְּמִשְׁפָּטָם לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה | וְשָׁנִי תְּמִידִים כֹּהֲלֹכְתָם:
 לֵי:

לשבת ישמחו במלכותך שְׁמֵרֵי שֶׁבֶת וְקוֹרְאֵי עֲנֹג
 עִם מְקוֹרְשֵׁי שְׁבִיעֵי. כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְּעֲנֹגוּ מִשׁוֹכֶךְ
 וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ וּקְדָשְׁתָּו הַמִּדֶּת יָמִים אֹתוֹ קָרָאתָ
 זָכָר לְמַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית:

עֲלִינוּ לְשִׁבְחָהּ לְאֶדוֹן הַכֹּל לְתֵת גְּדֻלָּהּ לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית
 שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה
 שְׁלֹא שָׁם חָלַקְנוּ כְּדָם וּגְדָלְנוּ כְּכֹל הַמוֹנָם. וְאַנְחָנוּ כְּרָעִים
 וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ

tel zu jedem Schafe; Wein zum Trankopfer, zwei Böcke zur Ver-
 söhnung und die beiden täglichen Opfer nach der Vorschrift —
 außer dem neumondlichen Ganzopfer und dessen Mehlopfers, nebst
 den zu beiden gehörigen Trankopfern nach der Vorschrift, wird
 dieses zum angenehmen Geruch, dem Ewigen zu Ehren, dem Feuer
 zu verzehren gegeben.

(Sie werden sich deines Reiches freuen, die den Sabbath halten
 und ihn der Seligkeit weihen. Ein Volk, das den Siebenten heiligt,
 genießt den Wonnegenuß deiner Güte. Der Siebente gefiel dir
 wohl, du hast ihn geheiligt, und nanntest ihn den anmuthigsten
 der Tage, zum Andenken der Thaten beim Anbeginn der Welt.)

Uns ist es Pflicht, den Herrn des Bestalls zu loben, zu ver-
 herrlichen den Schöpfer des Anbeginns; er hat uns nicht den
 Nationen jener Länder gleichgesetzt, uns nicht geachtet gleich den
 Bewohnern jenes Erdreiches; unser Antheil ist nicht der ihrige und
 unser Loos nicht das Loos ihres großen Haufens. Wir knien hin,
 fallen nieder und beten an den König aller Könige, den Allerhei-

בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נֶעֱשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ
 תְּמִידִים בְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהַלְכָתָם: וְאֵת מוֹסָפֵי יוֹם
 (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וַיּוֹם) הַזֵּכָרוֹן הַזֶּה נֶעֱשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
 בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ כִּמּוֹ שִׁכְתָּבְךָ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאֲמֹר:

לִשְׁבַת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי
 עֶשְׂרֹנִים סֵלַת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שַׁבָּת
 בְּשִׁבְתּוֹ עַל עֲלֵת תְּמִיד וְנִסְכָּה:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקֳּרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
 לָכֶם כָּל־מִלְאכָתָ עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם הַתְּרוּעָה יִהְיֶה
 לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרִיחַ נִיחָח לִי פֶר בֶּן־בָּקָר אֶחָד
 אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שְׁבַעַה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם
 וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לֶפָר וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
 לָאֵיל וַעֲשִׂרוֹן לִכְבֶּשׂ וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ:

Freude — dort wollen wir dir unsere pflichtgemäßen Opfer zubereiten, die täglichen nach Ordnung und die Musaphim nach der Vorschrift. Die Musaphim dieses (Sabbaths und dieses) Tages des Andenkens wollen wir mit Vergnügen zubereiten und dir darbringen nach deinem wohlgefälligen Gebote, so wie du es in deiner Lehre durch deinen Diener Moses aus dem Munde deiner Herrlichkeit hast schreiben lassen, und welches so lautet:

(Am Sabbath = Tage zwei jährige Lämmer ohne Fehler, und zum Mehlopfers zwei Behntel feinen Mehls, mit Del eingerührt, nebst dem Trankopfer dazu. Dieses ist das Ganzopfer für jeden Sabbath außer dem täglichen Ganzopfer, nebst dem Weinopfer.)

Am ersten Tage des siebenten Monats sollt ihr heilige Versündigungen halten und keine Kunstarbeit verrichten; dieses soll euch ein Tag des Lärmblasens sein. Ihr habt dem Ewigen zu Ehren ein Ganzopfer zum angenehmen Geruch darzubringen: Einen jungen Stier, einen Widder, sieben jährige Lämmer ohne Leibesfehler; dazu ihr Mehl = und Trankopfer, nach der Vorschrift: Drei Behntel zu jedem Stiere, zwei Behntel zu jedem Widder, ein Behn-

וַתִּתֶּן-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה
וְאֵת יוֹם) הַזִּכְרוֹן הַזֶּה. יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה)
מִקָּרָא קֹדֶשׁ זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי חַטֵּאיֵנוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ
וְאֵין אֲנֵחֵנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה
בְּמִקְדָּשְׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ גִלְיָה
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי
כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ בְּנִים מִירְכַתִּי
אֶרֶץ וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ

Und liebevoll hast du uns, Gott, unser Herr, diesen (Sabbat und diesen) Tag des Andenkens angeordnet, ein Tag des Therna-Blasens. (Einen Tag zur Erwähnung des Therna-Blasens) und der Heiligkeitsverkündigung, zum Andenken des Auszugs aus Egypten.

Aber unserer Sünden halber sind wir aus unserm Vaterlande vertrieben, und weit entfernt von unserm eignen Erdreiche. Nun können wir unsere Pflichten nicht mehr erfüllen in jenem von dir erkornen Tempel, in jenem großen und heiligen Hause — das deinen Namen geführt — wegen der Gewalt, die an deinem Heiligthume ausgeübt worden.

O mögt' es dir gefällig sein — Ewiger, unser und unserer Väter Gott! erbarmungsvoller König! — mit deiner Allbarmherzigkeit zurückzukehren, dich unsers und deines heiligen Tempels zu erbarmen, ihn bald wieder zu erbauen, und zu erhöhen dessen Herrlichkeit! O Vater und König! laß sie uns bald kund werden die Herrlichkeit deiner Regierung! Erscheine und erhebe dich vor den Augen aller Lebendigen! Führe unsere Zerstreuten aus den Völkern herbei, und sammle unsere Verbannten aus allen Winkeln der Erde. Bring uns dann nach deiner Stadt Zion mit Wonne, und nach Jerusalem, der Wohnung deines Heiligthums, mit ewiger

וּבְכֵן צַדִּיקִים יֵרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּ וַיִּתְּסִידוּ
בְּרִנָּה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָהּ תִּקַּפֵּץ פִּיהָ. וְכָל הָרָשָׁעָה כָּלָה
כַּעֲשָׁן תִּכָּלָה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבִדְךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּחַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ בְּכָתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ
יְמִלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ בְּכָתוּב
וַיִּגְבֶּה יי עֲבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָיָל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בַּצַּדִּיקָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִירְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּכְנוּ לַעֲבוֹדָתֶיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קָרָאתָ:

D daß die Tugendhaften es sehen und sich freuen mögen, die
Medlichen frohlocken, die Frommen im Jubel jauchzen die Unge-
rechtigkeit hingegen verstumme, und die Bosheit gänzlich, wie Rauch
verschwinde, sobald du (jede) Willkührherrschaft von der Erde
entfernen werdest.

Du allein, Ewiger, wirst über all deine Werke regieren, auf
dem Zionsberge, dem Sitz deiner Herrlichkeit, und in Jerusalem
deiner heiligen Stadt, wie es in deiner heiligen Schrift heißt: Der
Ewige wird ewiglich regieren, dein Gott, Zion, in diesem Zeitalter.

Du bist heilig, furchtbar dein Name, und außer dir ist keine
Gottheit, wie es auch heißt: Der Ewige Zebaoth erhebt sich beim
Gerichte, und der heilige Gott wird durch Tugend geheiligt. Gelobt
seist du, Ewiger, heiliger König.

Du hast uns von allen Völkern erwählt, uns geliebt, uns
gewollt und uns über alle Völker (Sprachen) erhoben, durch deine
Gebote uns geheiligt, uns deinem Dienste, unser König, genähert,
und mit deinem erhabenen und heiligen Namen uns benannt.

מי כמוך אֵל הַרְחֵמֵנוּ זִכְרֵנוּ יִצְוֵנוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 וְנֶאֱמַן אֶתְּהָ לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיֵה הַמֵּתִים:
 אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה:
 וּבָכֵן תֵּן פִּתְיוֹךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאַיֻּמָּתְךָ
 עַל כָּל מַדֵּי שְׂבָרָאֲתָ וְיִירָאֻךְ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּ
 לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּיָאִים וְיַעֲשׂוּ כָל־אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁדָּעָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵמוֹן
 לְפָנֶיךָ עוֹ בִידְךָ וּגְבוּרָה בְיָמֶיךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל
 מַדֵּי שְׂבָרָאֲתָ:

וּבָכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תְּהַלֵּל לִירְאֶיךָ וּתְקַוֶּה
 לְדוֹרֵשֶׁיךָ וּפְתַחוּן פֶּה לַמִּיחָלִים לְךָ שְׂמִיחָה לְאַרְצְךָ
 וְשִׂשׂוֹן לְעִירְךָ וְצִמְיֹחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ וְעַרִיכַת נֵר
 לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

Wer ist wie du, Vater der Barmherzigkeit, der seiner Geschöpfe mit Erbarmen zum Leben gedenkt.

Du bist glaubwürdig, die Todten zu beleben. Gelobt seist du Ewiger, der die Todten belebt.

Du bist heilig, dein Name heilig, und Heilige loben dich täglich, Selah.

O verleihe deine Ehrfurcht, Ewiger unser Gott, all deinen Werken, und deine Furcht allen, die du erschaffen, daß dich ehrfürchten alle Werke, alle Erschaffenen sich vor dir hinstrecken, und daß alle einen Bund bilden, um deinen Willen mit aufrichtigem Herzen zu thun; so wie wir überzeugt sind, Ewiger unser Gott, daß die Regierung dein ist, die Macht in deiner Hand, und die Stärke in deiner Rechten, und daß dein Name furchtbar ist über alles, was du erschaffen.

O verleihe Ehre deinem Volke, Ruhm deinen Ehrfürchtigen; Hoffnung den dich Suchenden; freie Sprache denen, die dir vertrauen; Freude deinem Volke; Bönne deiner Stadt; Emporkommen des (Heils) Horn's deinem Knechte David, und ein vollendetes Licht dem Sohne Jischai's, deinem Gesalbten, bald in unseren Tagen.

תפלת מוסף

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא וְהַנּוֹרָא
עַלְיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים מְרֻבִּים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַרְנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים. וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים אַמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ
מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

Herr, öffne meine Lippen, und mein Mund verkünde dein Lob.

Gelobt seist du, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, Gott Abrahams, Gott Isaaks und Gott Jakobs; der große, mächtige und furchtbare Gott, der allerhöchste Gott belohn: gnadenvoll, besitzt das All, gedenkt der Vorfahren Frömmigkeit, und bringt einen Erlöser deren späteren Nachkommen, seines Namens willen, aus Liebe.

Gedenke unser zum Leben, o König, der du Wohlgefallen hast am Leben, zeichne uns ins Buch des Lebens, deinetwillen, Herr des Lebens.

König, Helfer, Retter und Schild. Gelobt seist du, Ewiger, Schild Abrahams.

Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr, belebst die Todten, bist hilfreich. Verpflegst Lebende durch Gnade, belebst die Todten mit Allbarmherzigkeit, stützt Fallende, heilst Kranke, lösest Gefesselte und erhaltest deine Treue den im Staube Schlafenden. Wer gleicht dir, Herr der Stärke, wer ist dir ähnlich, o König, der du tödest und belebst, und Heil hervorbringst.

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ לְבָדוֹ:
 הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיֵּרָם קִרְן לְעַמּוֹ תְהִלָּה
 לְכָל חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרֹבּוֹ הַלְלוּהָ:

Am Festtage.

Am Sabbat.

מִזְמוֹר לְדָוִד הַבּוֹלִיָהּ בְּנֵי אֱלֹהִים
 הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיהוָה
 כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה
 בַּהֲדַרְתָּ קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה עַל
 הַמִּיִּם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה
 עַל מֵיִם רַבִּים: קוֹל יְהוָה בַּבַּיִת
 קוֹל יְהוָה בַּהֲדָר: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר
 אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת אֲרָזֵי
 הַלְבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כִּמּוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן
 וַשְׂרִיזֵן כִּמּוֹ בֶן רֵאמִים: קוֹל יְהוָה
 חִצֵּב דְּהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל
 מִדְּבַר יַחֲלִיל יְהוָה מִדְּבַר קֹדֶשׁ:
 קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל אֵילֹת וַיַּהֲשֵׁף
 יַעֲרֹת וּבִהִיכְלוֹ כֵּלָּו אוֹמֵר כְּבוֹד:
 יְהוָה לַמַּבּוּל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ
 לְעוֹלָם: יי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
 יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
 לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאֶרֶץ
 וּמִלֹּאֲהָ תִּכַּל וַיּוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא
 עַל־יָמִים יֹסֵדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנָהּ:
 מִי יַעֲלֶה בַּהֲרֵי יְהוָה וּמִי יִקּוּם
 בְּמִקּוֹם קֹדֶשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וּבֵר לֵב
 אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא
 נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יֵשֶׁא בִּרְכָה מֵאֵת
 יְהוָה וְצִדִּיקָהּ מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה
 הוּא ה' דֹּר דֹּרָשׁוֹ מִבְּקֵשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב
 סִלָּה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאֵי שִׁיכֵם
 וְהַנִּשְׁאֹו פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה
 עֹזוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה:
 שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאֵי שִׁיכֵם וַיִּפְתְּחוּ
 עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא
 זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סִלָּה:

וּבִנְחֻה יֹאמֵר שׁוֹבָה יי רַבִּבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה
 יי לְמִנְחָתְךָ אֲתָה וְאֶרֶז עֵינֶךָ: כִּהְנִיךָ יִרְבֵּשׁוּ צִדִּיק
 וְחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבַדְךָ מֶלֶךְ הַנֶּשֶׁב פָּנֵי
 מִשְׁיָחֶךָ: כִּי לָקַח מִזֶּבֶחַ לָכֶם תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזֹובוּ:
 עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר: דִּרְכֶיהָ
 דִּרְכֵי נֶעֱם וְכָל נְרִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הַנִּשְׁיִבְנוּ יי אֱלֹהֵיךָ
 וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקִרְבֶּךָ:

צביר באמונה הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם ויסיר
מהם כל מחלה וירפא לכל גופם ויסלח לכל עינם
וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם עם כל
ישראל אחיהם ונאמר אמן:

Gebet für den Landesfürsten.

הנותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים מלכותו
מלכות כל עולמים הפועה את דוד עבדו מחרב רעה.
הנורא בים ירד ובים עזים נתיבך. הוא יברך
וישמור וינצור ויעזור וירומם ויגדל וינשא למעלה את
אדונינו מ. מ. מלך מלכי המלכים ברחמי
יחיה וישמר וימךל צרה ויגן ויגן יצילהו וידבר עמים
תחת רגליו ויפיל שונאיו לפניו ובכל אשר יפנה יצליח
מלך מלכי המלכים ברחמי יתן בלבם ובלב כל יועציו
ושריו רחמנות לעשות טובה עמנו ועם כל ישראל.
בימי ובמינו תושע יהודה וישראל ישכון לבטח ובא
לציון גואל וכן יהי רצון ונאמר אמן: אשרי

Der Sieg verleiht den Königen und Herrschaft den Gesalbten; dessen Reich das Reich aller Welten ist, der seinem Diener David vom verheerenden Schwert gerettet; der im Meere einen Weg und in mächtigen Gewässern eine Bahn gemacht; dieser segne, behüte, bewache, helfe, erhöhe, mache groß und erhebe hoch unsern Landesvater M. M., dessen Ruhm erhöht werde! Der König aller Könige, lasse mit seiner Barmherzigkeit Ihn leben und beschütze Ihn; von jedem Leid, Kummer und Schaden befreie er Ihn; bezwinge Ihn Völker, lasse dessen Feinde vor Ihm stürzen, und beglücke Ihn, wohin Er sich wendet. Der König aller Könige, mit seiner Barmherzigkeit, verleihe seinem Herzen und dem Herzen seiner sämtlichen Räthe und Beamten Mitleid, daß sie mit uns und ganz Israel gütig verfahren. In seiner und unserer Zeit werde Jehudah siegreich, Israel wohne sicher, und nach Zion komme der Erlöser; so sei es auch sein (Gottes) Wille, worauf wir sagen wollen: Amen!

יְקוֹם פּוֹרְקָן מִן שְׁמַיָּא חֲנָא וְחֶסֶדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכִי
 וּמְזוּגֵי רוּיְחֵי וְסִיעֲתָא דְשְׁמַיָּא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וְנִהוּרָא
 מַעֲלִיא: זֶרְעָא חַיָּא וְקִימָא. זֶרְעָא דִּי לֹא יִפְסוּק וְדִי
 לֹא יִבְטוּל מִפְתָּגֵי אֲוֵרִיתָא: לְמַרְנָן וּרְבָנָן חֲבוּרָתָא
 קִדִּישָׁתָא. דִּי בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל וְדִי בְּבָבֶל. לְרִישֵׁי כָּלִי
 וּלְרִישֵׁי גְלוּתָא וּלְרִישֵׁי מְתִיבְתָּא וּלְדִינֵי דִּי בָבָא: לְכָל
 תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל מִן דְּעֶסְקִין
 בְּאַוֵּרִיתָא. מַלְכָּא דְּעֶלְמָא יְבָרַךְ יְתִידוֹן יִפִּישׁ חַיִּיהוֹן
 וַיְסַגֵּא יוֹמִידוֹן וַיִּתֵּן אֲרֻכָּה לְשִׁנְיָהוֹן. וַיִּתְּפֶרֶקוֹן וַיִּשְׁתַּזְבּוּן
 מִן כָּל עֶקָא וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישׁוֹן מָרָן דִּי בְשְׁמַיָּא יִהְיֶה
 בְּסַעֲדָהוֹן כָּל־זְמַן וְעַד־זְמַן וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוֹם פּוֹרְקָן מִן שְׁמַיָּא חֲנָא וְחֶסֶדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי
 אֲרִיכִי וּמְזוּגֵי רוּיְחֵי וְסִיעֲתָא דְשְׁמַיָּא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא
 וְנִהוּרָא מַעֲלִיא: זֶרְעָא חַיָּא וְקִימָא זֶרְעָא דִּי לֹא יִפְסוּק
 וְדִי לֹא יִבְטוּל מִפְתָּגֵי אֲוֵרִיתָא: לְכָל קְהֵלָא קִדִּישָׁא
 דְּהִידִין. רַבְרַבִּיא עִם זְעִרְיָא טַפְלָא וְנִשְׁיָא. מַלְכָּא
 דְּעֶלְמָא יְבָרַךְ יְרַחֲכוּן יִפִּישׁ חַיִּיכוֹן וַיְסַגֵּא יוֹמִיכוֹן וַיִּתֵּן
 אֲרֻכָּה לְשִׁנְיָכוֹן. וַתְּתַפְּרְקוֹן וַתִּשְׁתַּזְבּוּן מִן כָּל עֶקָא
 וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישׁוֹן. מָרָן דִּי בְשְׁמַיָּא יִהְיֶה בְּסַעֲדָכוֹן.
 כָּל זְמַן וְעַד־זְמַן. וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שְׁבָרַךְ אֲבוּתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ
 אֶת כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה עִם כָּל קְהֵלֹת הַקְּדוֹשׁ.
 הֵם וְנִשְׁיָהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי
 שְׁמִיחֵיהֶם בְּתֵי כְּנִסְיֹת לְתַפְּלָה. וּמִי שְׂבָאִים בְּחוּבָם
 לְהַתְּפִלָּל וּמִי שְׁנוֹתָנִים נֵר לְמָאוֹר וַיִּין לְקַדוּשׁ וּלְהַבְדִּילָה.
 וּפֶת לְאוֹרְחִים וַיַּדְּקָה לְעֲנִיִּים וְכָל מִי שְׁעוֹסְקִים בְּצִרְפֵּי

Am Sabbath wird nicht Schophar geblasen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְשַׁמּוֹעַ קוֹל שׁוֹפָר:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהֵחֵינּוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:
תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:
תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה: שב

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקיעות ק"ש"ר"ק
שאנחנו תוקעים היום תעשה ממנה עטרה על יד הממונה
שרשי"ה להיות עולה ולישב בראש אלהי ויעשה עמנו
אות לטובה וימלא עלינו ברחמים ברוך (אתה יי)
בעל הרחמים:

תקיעה: שברים: תקיעה:
תקיעה: שברים: תקיעה:
תקיעה: שברים: תקיעה: שב

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקיעות ק"ש"ר"ק
שאנו תוקעים היום תהא מרוקמת על היריעה על יד
הממונה טרטיא"ל בשם שקבלת על יד אליהו זכור לטוב
וישו"ע שר הפנים שר מטטרו"ץ ותמלא עלינו ברחמים
ברוך (אתה יי) בעל הרחמים:

תקיעה: תרועה: תקיעה:
תקיעה: תרועה: תקיעה:
תקיעה: תרועה: תקיעה גדולה:

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיעלו
אלו המלאכים היוצאים מן השופר ומן התקיעה ומן
השברים ומן התרועה ומן ק"ש"ר"ק ומן ק"ש"ק ומן ק"ר"ק
לפני כסא כבודך וימליצו טוב בעדנו לכפר על כל חטאתינו:
אֲשֶׁר־הָעָם יִדְעִי תְּרֻעָה יְיָ בְּאוֹר־פָּנֶיךָ יְהִלְכוּ:

יִנְחֵלֶם כִּי לַיהוָה מִצִּקֵּי אֶרֶץ וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם תִּבְלָה: רַגְלֵי
חֲסִידוֹ יִשְׁמֹר וְרָשָׁעִים בַּחֲשָׁךְ יִדְמוּ כִּי לֹא בִכְחַ וְגִבּוֹר־
אִישׁ: יִהְיֶה יַחֲתוּ מִרִּיבּוֹ עָלוּ בַּשָּׁמַיִם יִרְעֹם יִתְּנָה יָדָיו
אֶפְסֵי-אֶרֶץ וַיִּתֵּן-עֹז לְמַלְכוֹ וַיִּהְיֶם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל-הָעוֹלָמִים
צַדִּיק בְּכָל-הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַּבֵּר
וּמְקַיֵּם שְׂכָל-דְּבָרָיו אֱמֶת וְצֶדֶק: נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזוֹר לֹא יֵשׁוּב רִיקָם
כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וּבְחֶמֶן אַתָּה. בְּאֵי הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל-דְּבָרָיו:
רַחֵם עַל-צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת גִּבּוֹשׁ תּוֹשִׁיעַ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׁכֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָה:
שִׁמְחָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלֵינוּ הַנִּבְיָא עֲבָדֶךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית
דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה יָבֹא וַיַּגִּל לִבְנוֹעַל-כֶּסֶּאֱוֹ לֹא-יֵשֵׁב זָר
וְלֹא יִנְחֵלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְנֵשׁ קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ
לֹא שְׁלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן דָּוִד:
עַל-הַתּוֹרָה וְעַל-הָעֲבוֹדָה וְעַל-הַנְּבִיאִים וְעַל-יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וַיּוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה שְׁנַת-תִּלְגָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְקַדְּשָׁהּ וּלְמַנְחָהּ
לְכָבוֹד וּלְתִפְאַרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים
לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ. יִתְבָּרֶךְ שִׁמְךָ בְּכִי כָל-חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד וְדְבָרֶךָ אֱמֶת וְקֵיָם לָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
עַל כָּל הָאֶרֶץ מִקֵּדֶשׁ הַשַּׁבָּת וּיִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזִּכְרוֹן:

er hat den Erdball darauf gestützt! Er bewahrt seiner Frommen Tritte, Frevler vergehen im Finstern; durch eigne Kraft steigt nicht der Mann. Laß sie, o Ewiger! verzagen, seine Widersacher, feinet-
halbten donnere vom Himmel herab! Ewiger! laß ihn richten der Erde Enden! Verleihe Sieg seinem Könige, und erhebe das Horn seines Gesalbten.

הָיָה הַתַּפְּלָלָתִי וַיִּתֵּן יְהוָה לִי אֶת־שִׁאלָתִי אֲשֶׁר שָׁאֲלָתִי
 מֵעַמּוֹ: וְגַם אָנֹכִי הִשְׁאֲלֵתִיהוּ לַיהוָה כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר
 הָיָה הוּא שֹׁאֵל לַיהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה נֶשֶׁם לַיהוָה: וַתַּתְּפַלֵּל
 חָנָה וַתֹּאמֶר עָלַי לְבִי בַיהוָה רַמָּה קָרָנִי בַיהוָה רַחֵב פִּי
 עַל־אֹיְבֵי כִי שָׁמַחְתִּי בִישׁוּעָתְךָ: אִין־קָדוֹשׁ בַּיהוָה כִּי־
 אִין בְּלִתֶּךָ וְאִין צוֹר בְּאֱלֹהֵינוּ: אֶל־תִּרְבוּ תִדְבְּרוּ גְבוּרָה
 גְבוּרָה יֵצֵא עֲתָק מִפִּיכֶם כִּי אֶל־דַּעוֹת יְהוָה וְלֹא נִתְכַּנּוּ
 עַל־לוֹת: קִשַּׁת גְּבָרִים חֲתִים וּגְבָשָׁלִים אֲזָרוּ־חִיל: שְׂבָעִים
 בַּלְחָם נִשְׁכָּרוּ וּרְעָבִים חָדְלוּ עַד עֲקָרָה יִלְדָה שְׂבָעָה וּרְבַת
 בָּנִים אִמְלָלָה: יִי מִמִּית וּמַחֲיָה מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל: יִי
 מוֹרִישׁ וּמַעֲשֵׂה מִשְׁפִּיל אֶת־מְרוֹמָם: מְקִים מַעֲפָר דָּל
 מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם־גְּדִיבִים וְכִסֵּא כְבוֹד

hat, den Ewigen anzuflehen. Um diesen Knaben hier habe ich gebe-
 tet, und der Ewige gewährte mir das, warum ich gebeten. Ich habe
 ihn aber zugleich auch dem Ewigen geweiht, und so lange er sein
 wird, soll er auch dem Ewigen gewidmet bleiben. Hierauf bückte
 er (Samuel) sich vor dem Ewigen. Hannah gerieth dann in tiefe
 Andacht, und sprach: Mein Herz frohlockt dem Herrn, mein Horn
 stieg hoch durch ihn; nun ist er meinen Feinden offen, mein Mund,
 denn ich freu' ob deiner Hilfe mich. Kein Heiliger gleicht dem
 Ewigen! (denn außer dir giebt es ja keinen!) kein Gott unserm
 Gott! O, häuft nicht so Stolz, spricht nicht so hoch! Kein Spott
 entfahre euerm Munde noch! Der Ewige ist ein allwissender Gott,
 ihm ist aller Thaten Inhalt bekannt. Der Starken Wehre brechen
 oft, und Schwächlinge umgürten Kraft; die sonst im Ueberfluß ge-
 lebt, nehmen Dienst nun an, und Darbende verlassen ihn. Indes
 die Unfruchtbare stehen gebährt, welkt dahin die Kinderreiche. Der
 Ewige tödtet, und belebt auch wieder; senkt zur Gruft, und hebt
 auch heraus! Der Ewige ist's, der arm macht und reich; erniedrigt
 und wieder erhebt. Den Geringen vom Staube aufrichtet, den
 Dürstigen vom Roth erhebt, neben Fürsten ihn zu setzen, und der
 Ehre Sitz ihm zuzutheilen; denn der Erde Pfeiler stund dem Ewigen,

ביתם הרממה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה
יהוה: ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא
את שמו שמואל כי מידוהו שאלתיו: ויעל האיש אלקנה
וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו:
וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הבער
והביאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם:
ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד
גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותניק
את בנה עד גמלה אותו: ותעלהו עמה כאשר גמלתו
בפרים שלשה ואיפה אחת קמח וגבל יין ותביאנו בית
יהוה שלו והבער נער: וישחטו את הפר ויבאו את
הנער אל-עלי: ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני
האשה הנצבת עמך בזה להתפלל ליהוה: והנער

zurück, und kamen nach Ramah; Elkana wohnte seiner Frau Hannah bei, und der Ewige bedachte sie. Nach Verlauf ihrer Schwangerschaft gebar sie einen Sohn und nannte ihn Samuel, denn, sprach sie, ich habe ihn von Gott erbeten. Der Mann, Elkana, reiste mit seiner Familie wieder hinauf, dem Ewigen das jährliche Opfer, und was er sonst noch gelobt hatte, darzubringen. Hannah aber reiste nicht mit; sie sagte zu ihrem Manne: Wenn der Knabe einst entwöhnt sein wird, dann bring' ich ihn hinauf, daß er vor dem Ewigen erscheine und ewig daselbst bleibe. Ihr Gatte Elkana antwortete hierauf: Mache es, wie es dir gut dünkt — bleib' noch, bis du ihn wirst entwöhnt haben; möge nur der Ewige seine Verheißung erfüllen. Die Frau blieb also zu Hause und säugte ihren Sohn bis zu seiner Entwöhnung. Sobald er aber entwöhnt war, nahm sie ihn mit hinauf — nebst drei Stieren, einer Epha Mehl und einem Schlauche Wein — und brachte ihn so nach Silo in das Haus des Ewigen, ungeachtet der Knabe noch sehr jung war. Nachdem man den Stier geschlachtet hatte, brachte man den Knaben dem Eli. Da sprach sie: Um Verzeihung, mein Herr! so wahr du lebst, Herr! ich bin dieselbe Frau, die hier neben dir gestanden

וְנִתְּנָה לְאִמָּתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים וְנִתְּנָיו לַיהוָה כָּל־יְמֵי
חַיֵּיו וּמִזֶּרֶה לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ: וְהָיָה כִּי תִרְבְּרָתָהּ
לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה וְעָלִי שֹׁמֵר אֶת־פִּיהָ: וְחָנָה הִיא
מִדְּבָרָתָה עַל־לִבָּהּ רַק שְׂפָתֶיהָ נָעוֹת וּקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמָע
וַיַּחֲשֹׁבָה עָלָי לְשֹׁכְרָה: וַיֹּאמֶר אֶלֶיהָ עָלִי עַד־מָתִי
תִּשְׁתַּכְּרִין הַסִּירִי אֶת־יַיִנְךָ מֵעָלֶיךָ: וְתַעַן חָנָה וּתֹאמֶר
לֹא אֲדֹנִי אִשָּׁה קִשְׁת־רוּחַ אָנֹכִי וַיִּנֶּן וַיִּשְׁכַּר לֹא שְׁתִּיתִי
וַאֲשַׁכֶּךְ אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה: אַל תִּתֵּן אֶת־אִמָּתְךָ לִפְנֵי
בַּת־בְּלִיעַל כִּי מֵרַב שִׁיתִי וּכְעָסִי דִּבַּרְתִּי עַד הַנָּה: וַיַּעַן
עָלֶי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם וְאַחֲרַי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת־שְׁלָתְךָ
אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ מִעַמּוֹ: וּתֹאמֶר תִּמְצָא שְׂפָתֶיךָ חֵן בְּעֵינַיִךְ
וְתִלְךְ הָאִשָּׁה לְדִרְכָּהּ וּתֹאכַל וּפָנֶיהָ לֹא־הָיוּ־לָהּ עוֹד:
וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ מֵאֶל־

ein männliches Kind schenken, so soll es dem Ewigen lebenslang geweiht sein, und kein Scheermesser soll auf sein Haupt kommen. Als sie nun anhaltend vor dem Ewigen betete, und Eli ihr Gelispel beobachtet — denn Hannah sprach in ihrem Herzen nur, bloß ihre Lippen bewegten sich, ohne daß man ihre Stimme hörte — da hielt sie Eli für betrunken, und sprach zu ihr: Wie sehr berauschest du dich! Entledige dich deines Weins! Hannah aber erwiederte, und sprach: Nicht doch, mein Herr! Ich bin ein schwermüthiges Weib, habe weder Wein, noch sonst etwas Berauschendes getrunken; aber ich ergieße meine Seele vor Gott. Halte deine Magd nicht für ein niederträchtiges Weib! Wahrlich, von der Menge meines Kammers und Verdrußes habe ich bisher gesprochen! Eli antwortete, und sprach: so reise denn glücklich! der Gott Israels bescheide dein Begehr, warum du ihn gebeten hast. Jene sprach: O laß deine Dienerin ferner Gewogenheit in deinen Augen finden! Nun ging sie ihres Weges, nahm Speise zu sich, und hatte auch ihr kummervolles Ansehen nicht mehr. Des Morgens darauf machten sie sich früh auf, warfen sich nieder vor dem Ewigen, reisiten sodann nach Hause

צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים
 לוי: ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפנינה אשתו ולכל
 בניה ובנותיה מנות: ולחנה נתן מנה אחת אפים כי
 את חנה אהב ויהוה סגר רחמה: וכעסתה צרתה גם
 כעם בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה: וכן
 עשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה בן תבעסנה
 ותבכה ולא תאכל: ויאמר לה אלקנה אישה חנה
 למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלא
 אנכי טוב לך מעשרה בנים: ותקם חנה אחרי אכלה
 בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על
 מזוזה היכל יהוה: והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה
 תבכה: ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה
 בעני אמתי וזכרתני ולא תשכח את אמתי

und ihm zu opfern. Beide Söhne von Eli, Hophni und Pinehas,
 dienten daselbst als Priester dem Ewigen. — Eines Tages als
 Elkana opferte, und seiner Frau Beninna, so wie jedem ihrer
 Söhne und Töchter, einen Theil gegeben hatte, gab er der Hannah
 einen sehr ansehnlichen Theil; denn Hannah liebte er, obschon der
 Ewige ihre Gebärmutter verschlossen hatte. Ihre Nebenfrau (Beninna)
 höhnte sie immerfort, um sie zu kränken, weil der Ewige ihre Ge-
 bärmutter verschlossen hatte. Und so ging es von Jahr zu Jahr,
 so oft sie wieder hinaufreiste nach dem Hause Gottes, suchte jene
 sie zu hohnneckten; Hannah weinte, und aß nichts. Da sprach ihr
 Mann Elkana zu ihr: Hannah, warum weinst du? Warum issest
 du nichts, und warum grämt sich so dein Herz? Bin ich dir nicht
 schätzbarer, als zehn Söhne? Nachdem man zu Silo gegessen und
 getrunken hatte, stand Hannah auf, (der Priester Eli saß eben auf
 dem Stuhle neben einer Pforte des Tempels des Herrn. — Sie war
 betrübter Seele, und betete zum Ewigen und weinte heftig, that ein
 Gelübde, und sprach: Ewiger, Zebaoth! wirst du das Elend deiner
 Magd ansehen, mich bedenken, deiner Magd nicht vergessen und ihr

עוֹנִים אֶחָד חֲטָאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלְּבָב עֲלֹת הַחֹדֶשׁ
וּמִנְחָתָהּ וְעֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֶּיהָ כַּמִּשְׁפָּט
לִרְיָח נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה:

Bei vorzeigen der Gesehrolle.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה רָפְנִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד
מֹשֶׁה: עַץ חַיִּים הִיא לַמְּחַיִּיקִים בָּהּ וְרוֹמְכִיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ
דְּרָכֵי נָעִם וְכָל נְתִיבֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֶרֶץ יָמִים בְּיָמֶיהָ בְּשִׂמְלָהּ עֹשֶׂה
וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לַמַּעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

ברכת ההפטרה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנָבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בְּאֵמַת
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁכָּח עֲבָדָיו
וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנָבִיאֵי הָאֱמֶת וְצְדָק:

הפטרה.

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הָרִמְתִּים צוֹפִים מִהָר אֶפְרַיִם
וְשֵׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶן־יִרְמְיָה בֶן־אֵלִיהוּא בֶן־תָּחוּ בֶן־צֹפִי
אֶפְרַתִּי: וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אֶתָּה חַנָּה וְשֵׁם הַשְּׁנִיָּה
פְּנִנָּה וַיְהִי לַפְּנִנָּה יֻלְדִים וּלְחַנָּה אֵין יֻלְדִים: וְעָלָה
הָאִשׁ הַזֶּה מֵעִירוֹ מִיָּמִים יְמִימָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת וּלְזַבֵּחַ לַיהוָה

Es war ein Mann aus Ramathaim Zophim, aus dem Gebirge Ephraim, Namens Elkana, Sohn Jerohams, Sohn Elihus, Sohn Thohu, Sohn des Ephrathiten Zuphs. Er hatte zwei Weiber, eine hieß Hannah, die zweite Peninna; diese hatte Kinder, Hannah aber keine. Der Mann pflegte von Jahr zu Jahr von seinem Wohnorte hinauf nach Silo zu reisen, um den Ewigen Zebaoth dort anzubeten

לו אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: פ. ד. (נשנית ו.)
 וַיְהִי בַעַת הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכָל שׁוּר־צָבָאוּ אֵל־
 אֲבִרָהֶם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכָל אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה:
 וְעַתָּה הִשְׁבָּעָה לִּי בָאֱלֹהִים הִנֵּה אִם־תִּשְׁקֹר לִי וּלְנִינִי
 וּלְנָכְדִי כַחֲסֹד אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעִם־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתָּה בָּהּ: וַיֹּאמֶר אֲבִרָהֶם אֲנֹכִי אֲשָׁבֵעַ:
 וְהוֹכַח אֲבִרָהֶם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ עַל־אֲדֹת בָּאָר הַמִּים אֲשֶׁר
 גִּזְלוּ עִבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ: וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה
 אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם־אַתָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אֲנֹכִי לֹא
 שָׁמַעְתִּי בְּלִילִי הַיּוֹם: וַיִּקַּח אֲבִרָהֶם צֹאן וּבָקָר וַיֵּתֵן
 לְאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית: (ה נשנית ו.) וַיָּצֵב אֲבִרָהֶם
 אֶת־שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת הַצֹּאן לְבִדְהָן: וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֵל־
 אֲבִרָהֶם מָה הִנֵּה שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבִדְהָנָה:
 וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת תִּקַּח מִיָּדִי בְּעֶבֶר תְּהִיָּה לִּי
 לְעֹדָה כִּי חָפַרְתִּי אֶת־הַבָּאָר הַזֹּאת: עַל־כֵּן קָרָאתִי לַמָּקוֹם
 הַהוּא בָּאָר שִׁבְעַת כִּי יִשָּׁם נִשְׁבָּעוּ שְׁנֵיהֶם: וַיִּכְרְתוּ בְרִית
 בֵּין־בָּאָר שִׁבְעַת וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכָל שׁוּר־צָבָאוּ וַיָּשֻׁבוּ אֶל־
 אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים: וַיִּשָּׁע אִשָּׁל בֵּין־בָּאָר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא־שָׁם
 בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם: וַיֵּגֶר אֲבִרָהֶם בָּאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים
 יָמִים רַבִּים: פ. מפתיר

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 כָּל־מִלְאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם:
 וַעֲשִׂיתֶם עֲלֶיהָ לְרִית נִיחָח לַיהוָה פֶּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אֵיל
 אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם סֵלֹת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לִפְר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל:
 וְעֶשְׂרֹן אֶחָד לַכֶּבֶשׂ הָאֶדְר לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים: וַיִּשְׁעִיר

אֲבָרְחָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמֹנֶת יָמִים כִּי־אִשָּׁר צִוָּה
אֹתוֹ אֱלֹהִים: לֵאמֹר וְאֲבָרְחָם בֶּן־מֵאָה שָׁנָה בְּהוֹלִיד לֹאֵת
יִצְחָק בְּנוֹ: וְתֹאמַר שָׂרָה צִחָק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשְּׁמִיעַ
יִצְחָק לִי: וְתֹאמַר מִי מִלֵּל לְאֲבָרְחָם הַיִּנְיָקָה בָּנִים שָׂרָה
כִּי־יִלְדָתִי בֶן לֹקְנִי: וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אֲבָרְחָם
מִשְׁתֵּה גָדוֹל בְּיוֹם הַגְּמִל אֶת־יִצְחָק: (בשנת ג.) וְתֹרָא שָׂרָה
אֶת־בֶּן־הַגֵּר הַמְצֵרִית אֲשֶׁר־יִלְדָה לְאֲבָרְחָם מִצִּחָק:
וְתֹאמַר לְאֲבָרְחָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנָהּ כִּי לֹא
יִירֶשׁ בֶּן־הָאִמָּה הַזֹּאת עִם־בְּנֵי עַם־יִצְחָק: וַיִּרַע הַדָּבָר
מְאֹד בְּעֵינֵי אֲבָרְחָם עַל אֹדֶת בְּנוֹ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־
אֲבָרְחָם אֲ־יִרַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנָּעַר וְעַל־אִמָּתְךָ כֹּל אֲשֶׁר
תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שְׁמַע בְּקִלְהָ כִּי בִי־צִחָק יִקְרָא לָהּ זָרַע:
ג. (בשנת ד.) וְגַם אֶת־בֶּן־הָאִמָּה לִגְוִי אֲשִׁימְנוּ כִּי זָרַעָהּ הוּא:
וַיֵּשְׁבוּ אֲבָרְחָם בְּבִקְרָ וַיִּקְחֵם לָחֶם וְחֶמֶת מִים וַיִּתֵּן אֶל־
הַגֵּר שָׁם עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַחַהּ וְתִלְךָ וְתִרְתַּע
בְּמִדְבַר בָּאֵר שָׁבַע: וַיָּכְלוּ הַמַּיִם מִן־הַחֲמַת וְתִשְׁלַךְ אֶת־
הַיֶּלֶד תַּחַת אַחַד הַשִּׁיחִם: וְתִלְךָ וְתִשָּׁב לָהּ מִגֵּר הַרְחֵק
כַּמֶּטֶח וַיִּקְשֹׁת כִּי אָמְרָה אֶל־אֶרְאָה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וְתִשָּׁב
מִגֵּר וְתִשָּׂא אֶת־קִלְהָ וְתִבְכֶּה: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל
הַנָּעַר וַיִּקְרָא מִלֵּאךְ אֱלֹהִים אֶל־הַגֵּר מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
לָהּ מַה־לָּךְ הַגֵּר אֶל־תִּירָאִי כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל הַנָּעַר
בְּאִשָּׁר הוּא־נָשָׁם: (בשנת ה.) קוּמִי שְׂאִי אֶת־הַנָּעַר וְהַחֲוִיקִי
אֶת־יֶדְךָ בּוֹ כִּי־לִגְוִי גָדוֹל אֲשִׁימְנוּ: וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־
עֵינֶיהָ וְתֹרָא בָּאֵר מַיִם וְתִלְךָ וְתִמְלֵא אֶת־הַחֲמַת מַיִם
וְתִשָּׁק אֶת־הַנָּעַר: וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנָּעַר וַיִּגְדַּל וַיִּשָּׁב
בְּמִדְבַר וַיְהִי רֹבֵה קִשָּׁת: וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַר פָּאֵרָן וַיִּקְחֵם

וַיִּתְנַשֵּׂא : שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא : בְּעוֹלָמוֹת שְׁבָרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא :
 בְּרִצּוֹנוֹ וּבְרִצּוֹן יִרְאַתּוֹ וּבְרִצּוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל : צוּר
 הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל הַנְּפִשּׁוֹת : הַיּוֹשֵׁב
 בְּמִרְתְּבֵי מָרוֹם הַיּוֹשֵׁב בְּשָׁמַי שְׁמַי קָדָם : קֹדֶשׁ עַל
 הַחַיּוֹת וְקֹדֶשׁ עַל כָּסֵא הַכְּבוֹד : וּבִכְן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ
 בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי : וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חֲדָשׁ
 בְּכַתּוּב : שִׁירוֹ לְאֱלֹהִים וּמְרוֹ שְׁמוֹ סְלוֹ לָרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת
 בֵּיהָ שְׁמוֹ וְעָלוֹ לְפָנָיו : וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֵל
 נִוְהוֹ בְּכַתּוּב : כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן : וְנֹאמַר
 וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָּל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְיָ דִּבֶּר :

אֲב הַרְחֵמִים הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים וַיִּזְכֹּר בְּרִית אֲתָנִים וַיִּצִּיל
 נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הָרָעוֹת וַיַּנְעֵר בִּיצָר הָרַע מִן הַנְּשׁוּאִים וַיַּחֲוֶן אוֹתָנוּ
 לְפַלְטַת עוֹלָמִים וַיַּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים :

וַיַּעֲזֹר וַיַּגֵּן וַיִּשְׁעֵה לְכָל הַחוּסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן : הַכֹּל הָבֹ גָּדֹל
 לְאֱלֹהֵינוּ וְחָנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה כְּהֵן קָרְבִּי יַעֲמֹד (פְּלוֹנִי בֶר פְּלוֹנִי
 הַבֵּהוּ) : בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשׁתּוֹ : תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה
 מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָרָה מִחֲבִימַת פֶּתִי : פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׁרִים
 מְשֻׁמְהֵי רֹב מִצּוֹת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם : יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ
 אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : הָאֵל תָּמִים דְּרָכּוֹ אֲמֵרַת יְיָ צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל
 הַחוּסִים בּוֹ :

ק' וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם חַיִּים :

וַיְהִי כִּי פָקַד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר : וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לְזִקְנָיו
 לְמוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵתוֹ אֱלֹהִים : וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־
 שֵׁם־בְּנוֹ הַנּוֹלֵד־לּוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה־לוֹ שָׂרָה יִצְחָק : וַיִּמָּל

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:
וְאֲנִי תַפְלְתִּי לְךָ יי עֵת רְצוֹן אֱלֹהִים בָּרַב הַסֶּדֶק עֲנֵנִי בְּאַמְתִּי שְׁעָה: ג"פ

בְּרִיךְ שְׁמָה דְּמֵרָא עֲלֵמָא בְּרִיךְ כְּתֹרֶךְ וְאַתְרֶךְ: יְהֵא רַעוּתְךָ עִם
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעַלְמִים: וּפְוִרְקֹן יְמִינְךָ אֲחֻזִּי לְעַמְּךָ בְּבִירַת מְקוֹדֶשְׁךָ
וְלֹא־מִטּוֹיָא לָנָא מְטוֹב נְהוֹרֶךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין: יְהֵא רַעוּת
קְדָמְךָ דְּתוֹרֶךְ לֵן חַיִּין בְּטְבוּתָא: וְלֵהוּא אָנָּא פְּקִידָא בְּגוֹ צְדִיקָיָא
לְמַרְחֵם עָלֵי וּלְמַנְטֵר יְרֵמִי וַיֵּת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל: אַנְתָּ
הוּא זֶן לְכָלָא וּמַפְרָגִים לְכָלָא: אַנְתָּ הוּא שְׁלִיט עַל כָּלָא: אַנְתָּ הוּא
שְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּילְךָ הִיא: אָנָּא עֲבָדָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא דְּסִגְיָדָנָא קָמָה וּמַקְמָא דִּיקָר אֲוִרִיתָהּ בְּכָל עֵדֶן וְעֵדֶן: לֹא עַל
אָנָּשׁ רְהִיצָנָא: וְלֹא עַל בֶּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא: אֵלָּא בְּאַלְהָא דְּשִׁמְיָא:
דְּהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּט: וְאֲוִרִיתָהּ קְשׁוּט: וּנְבִיאָוּהִי קְשׁוּט: וּמְסִגָּא
לְמַעַבְדַּר טַבּוֹן וְקְשׁוּט: בֵּה אָנָּא רְחִיץ: וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יְקִירָא אָנָּא
אִמֵּר תְּשַׁבַּחֲךָ: יְהֵא רַעוּת קְדָמְךָ דְּתַפְתָּח לְבִי בְּאֲוִרִיתָא וְתַשְׁלִים
מִשְׁאַלִין דְּלִבִּי: וּלְבָא דְּכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל: לְטָב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם:

In Frankfurt und in mehreren Gemeinden wird dieses nicht gebetet.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קְדוֹשׁ (וְנוֹרָא) שְׁמוֹ:

גָּדְלוֹ לֵי אֵתִי. וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוֹ יַחְדּוֹ:

לְךָ יי הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּחַ וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לְךָ יי הַמְּמַלְכָּה וְהַמְּתַנַּשָּׂא לְכָל לְרָאשׁ: רִוְמָמוּ יי אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהַדוּם רַגְלֵנוּ קְדוֹשׁ הוּא: רִוְמָמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי
לְהַר קְדִישׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכָּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַבֵּל וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם

Wohl mögen dir gefallen die Reden meines Mundes, die Gedanken meines Herzens, dir Ewiger! mein Hort und mein Erlöser.

Ich bete zu dir, Herr! zur Gnadenzeit; Gott! nach deiner grenzenlosen Güte, erhöere mich mit deiner treuen Hilfe!

יְיָ אֱלֹהֵי רַחוּם וְחַנוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת:
נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֶז וּפִשֵּׁע וְחַטָּאָה וְנִקָּה: ג"פ

רבוֹן הָעוֹלָם מִלֵּא מִשְׁאַלּוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהַפֵּק רְצוֹנֵנוּ
וְתֵן לָנוּ שְׂאֵלָתֵנוּ וּמַחֲוֹל עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַל כָּל עֲוֹנוֹת
אֲנָשֵׁי בְּתֵינוּ מִחִירָה בְּחֶסֶד מִחִירָה בְּרַחֲמִים וּמִהֲרָנוּ
מִחַטָּאֵינוּ וּמִעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמִפִּשְׁעֵינוּ וּזְכָרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב
לְפָנֶיךָ: וּפְקֹדֵנוּ בְּפִקְדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וּזְכָרֵנוּ לְחַיִּים
טוֹבִים וְאַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם לְפָרְנָסָה וּכְלָכָה וְתֵן לָנוּ
לֶחֶם לְאֵכּוֹל וּבֶגֶד לְלבוֹשׁ וְעֵשֶׂר וְכָבוֹד וְאַרְךְ יָמִים
לְהַגִּזֵּר בְּתוֹרָתְךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וְשָׁכַל וּבִינָה לְהַבִּין
וּלְהַשְׁכִּיל עַמְּךָ סוּדוֹתֶיךָ וּשְׁלַח רְפוּאָה לְכָל מַכְאוּבֵינוּ
וּרְתַבֶּרֶךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ וְרַחֲמוּנוֹ עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת
טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת וּרְתַבֵּטֵל מִעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת
קָשׁוֹת וְחַטָּאָה לֵב הַמַּלְכוּת וְיוֹעֲצִיָּה וְשִׁרְיָה עָלֵינוּ
לְטוֹבָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן:

Herr des Weltalls! erfülle unsere Wünsche zum Guten, will-
fahre uns und gewähre unsere Bitte. Vergieb unsere und unserer
Hausgenossen Missethaten, aus Gnade und Barmherzigkeit; reinige
uns von unsern Sünden, von unsern Missethaten und Verbrechen;
sei unser eingedenk zum Guten und besuche uns mit Heil und
Trost; schenke uns ein glückliches und langes Leben, Freude, Nah-
rung und Unterhalt; gieb uns Brod zur Kost, Gewand zur Be-
kleidung, Reichthum, Ehre und langes Leben, deine Lehre zu erler-
nen, und deren Gebote erfüllen zu können, auch Verstand und
Einsicht, ihre tiefen Geheimnisse ergründen und erforschen zu können;
sende Genesung für alle unsere Schmerzen; segne all unser Thun;
beschließe Glück, Heil und Trost über uns, und verscheuche jedes
Mißgeschick; neige das Herz des Regenten, seiner Rätthe und Be-
amten, zu unserm Besten.

וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיֵּיכֹון וּבְיוֹמֵיכֹון וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּעֹלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
 אָמֵן. יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא. יִתְבָּרַךְ
 וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
 וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי מִן
 כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנִתְמַתָּא בְּאַמִּירָן
 בְּעֹלָמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

ק' קבל ברחמים וברצון את תפלתינו:

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קִדְם אַבוּהוֹן דִּי
 בְּשִׁמְיָא וְאָמְרוּ אָמֵן: ק' יְהִי שֵׁם יי מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
 יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים. עָלִינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ק' עֲזָרֵי מַעַם יי עֲשֵׂה שְׁמִים וָאָרֶץ:
 עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

סדר הוצאת ספר התורה.

אֵין פְּמוֹדָה בְּאֱלֹהִים אֲדָנֵי וְאֵין פְּמַעֲשִׂיָה: מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל
 עוֹלָמִים וּמַמְשִׁלְתָּהּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְרֹךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד: יי עֲזֹר לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
 אַב הַרְחָמִים הַיְטִיבָהּ בְּרַצוֹנָהּ אֶת צִיּוֹן תְּבַנֶּה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַּיִם:
 כִּי כֵךְ לָבַד בְּטַחָנוּ מֶלֶךְ אֵל רַם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

Beim Herausnehmen der Geseßrolle.

וַיְהִי בְּנֶסֶע הָאָרֶן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יי וַיַּפְּצוּ אֲבוֹיָהּ וַיִּנָּסוּ
 מִשְׁנֵאֵיהָ מִפְּנֵיהָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבָר יי מִירוּשָׁלַיִם:
 בָּרוּךְ שְׁנֵתָן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֻדְשָׁתוֹ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת הַפְּלִתָנוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ נָא אֵל הַתְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לַמַּעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קִדְשֶׁךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לַמַּעַן מְבוֹחִים עַל יְחִוְדֶךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לַמַּעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ נִקּוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְׁפוּךְ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לַמַּעַנְךָ אִם לֹא לַמַּעֲנֵנוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לַמַּעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לַמַּעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:
 אֲמֵן עֲשֵׂה לַמַּעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ:
 אֲמֵן הִנֵּנוּ וְעַנֵּנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹחַ אֱדוּתִי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:
 זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֶסֶדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם רַחֲמֶיךָ:
 יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֶיךָ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא. כְּרַעוּתָהּ.

Unser Vater und König, nimm mit Erbarmung und Wohlgefallen unser Gebet an.

U. B. u. K., o laß uns nicht unerhört von dir gehen.

U. B. u. K., willfahre uns der Märtyrer deines heiligen Namens willen.

U. B. u. K., willfahre uns der Umgekommenen deiner Einheit willen.

U. B. u. K., willfahre uns Jener halben, die der Folter von Feuer und Wasser entgegen eilten, zur Verheiligung deines Namens.

U. B. u. K., räche vor unsern Augen das vergossene Blut deiner Diener.

U. B. u. K., willfahre uns Deinet halben, wenn nicht unserthalben.

U. B. u. K., willfahre uns Deinetwegen, und errette uns.

U. B. u. K., willfahre uns deiner grenzenlosen Barmherzigkeit halber.

U. B. u. K., willfahre uns deines großen, mächtigen und furchtbaren Namens halber, nach welchem wir genannt werden.

Unser Vater und König, begünstige und erhöere uns, denn wir haben kein Verdienst; erzeige uns Milde und Güte, und hilf uns.

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ מִיָּחָה וְהֶעֱבַר פְּשָׁעֵנוּ (וַחֲטָאתֵנוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ קָרַע רוּעַ גִּזְרֵי דִינֵנוּ:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ מִחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל נְשִׁמְרֵי חַוְבוֹתֵינוּ:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחֲנוּ:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ וְזָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִיבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִיבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹת:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִיבֵנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנָּסָה וְכִלְכָּלָה:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִיבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה:
 אֲמִן כְּתִיבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ:

Unser Vater und König, tilge und beseitige unsre Missethaten vor
 deinen Augen.

11. B. u. K., zerreiß das über uns verhängte üble Urtheil.

11. B. u. K., laß deine große Barmherzigkeit alle Urkunden ver-
 nichten, die uns anschuldigen.

11. B. u. K., laß es dir eingedenk sein, daß wir nur Staub sind.

11. B. u. K., denke unser zum Guten.

11. B. u. K., schreib uns ein in das Buch des glücklichen Lebens.

11. B. u. K., schreib uns in das Buch der Unschuld ein.

11. B. u. K., schreib uns ein in das Buch der Nahrung und Erhaltung.

11. B. u. K., schreib uns ein in das Buch der Erlösung und des Heils.

11. B. u. K., schreib uns ein in das Buch der Verzeihung und Vergebung.

11. B. u. K., laß uns baldige Hilfe ausblühen.

11. B. u. K., erhebe das Horn deines Volks Israel.

11. B. u. K., erhebe das Horn deines Gesalbten.

11. B. u. K., erhöere unsre Stimme, schone und erbarme dich unser.

Am Sabbath wird dieses nicht gebetet.

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ הִטָּאנוּ לְפָנֶיךָ:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ חֲדַשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ בַטֵּל מִעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ בַטֵּל מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ הִפָּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ כִּלָּה כָּל צָר וּמַשְׁטֵין מִעָלֵינוּ:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ כִּלָּה דָּבָר וְחָרָב וְרָעָב וּשְׂבִי וּמַשְׁחִירָה
 (וּמִגְפָּה) מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ מָנַע מִגְּפָה מִנִּחַלְתְּךָ:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלִמָּה לְחוּלֵי עַמְּךָ:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלִמָּה לְפָנֶיךָ:
 אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ סִלַּח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:

Unser Vater und König, wir haben dir gesündigt.

- U. B. u. K., wir haben keinen König außer dir.
- U. B. u. K., willfahre uns deines Ruhms willen.
- U. B. u. K., erneuere uns ein glückliches Jahr.
- U. B. u. K., vernichte alle böse Verhängnisse.
- U. B. u. K., vernichte die Entwürfe unsrer Feinde.
- U. B. u. K., vereitle die Anschläge unsrer Hasser.
- U. B. u. K., beseitige jeden unsrer Beleidiger und Verräther.
- U. B. u. K., wende ab, Pest, Krieg, Hungersnoth Gefangenschaft und Verderben, von deinen Bundeskindern.
- U. B. u. K., entferne jede Plage von deiner dir eigenen Nation.
- U. B. u. K., sende vollkommene Genesung den Kranken deines Volkes.
- U. B. u. K., führe uns dir durch vollkommene Buße wieder zurück.
- U. B. u. K., vergieb und verzeihe alle unsre Sünden.

לפניה כל הכרואים ויעשו כלם אגדה אחת לעשות
רצונה בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון
לפניה עז בידה וגבורה בימנה ושמך נורא על כל
מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיה ותקנה
לדורשיה ופתחון פיה למיחלים לך שמחה לארצה
וששון לעירך וצמיחת קרן לדור עבדך ועריכת נר
לבן ישי משיחה במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו והסידים
ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה כלה
כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ:

ותמלוק אתה יי לבדך על כל מעשיך בבור ציון משכן
כבודך ובירושלים עיר קדשך ככתוב בדברי קדשך
ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדך ככתוב
ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה:
ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית
בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך.
וקרבתנו מלכנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את-יום (השבת הזה
ואת יום) הוֹכְרוֹן הַזֶּה. יום (זכרון) תְּרוּעָה (באהבה)
מקרא קדש וְכָר לִיצִיאת מִצְרַיִם: או"א וכו'

מאות. המליצים ישר משפט לנאות. ויקברו תפלות
מלבות באות. ויתנום בראש אלהי העבאות. בכתר
ונזר בראשו להראות. עשות במו לטובה אות. ביום
הרועה מופת להראות. ואז אלים ישלשו קדשות.
שתיים לעם קדוש מתפרשות. ואחת בראש קדוש
מקדשות. וקדוש בכל מיני קדשות. מידו נרנן שתי
קדשות. ויקדש באחת משלש קדשות. ויערב לו
מלמטה שלש תקיעות. במו מלמעלה שלש קדשות:

ח' בכתוב על יד נביאך. וקרא זה י וזה ואמר.

ה"ח קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
ח' אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול
מתנשאים לעמת שרפים לעמתם פרוק יאמרו:

ק"ח פרוק כבוד יי ממקומו:

ח' ממקומה מלכנו תופיע ותמלוך עלינו כי מחכים אנחנו
לך מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון:
תתגדל ותתקדש ברם ירושלים עירך לדור ודור
ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך בדבר האמור
בשירי עזך על ידי דוד משיח צדקך:

ק"ח ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

ח' לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשך
נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעלם ועד כי
אל מלך גדול וקדוש אתה:

ובכן הן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך
על כל מדי שבראת ויראוך כל המעשים וישתחוו

בראשך וקוקה. ובשם ישראל בכנוי מחזקה. ובדמות
שבטים מעוקה. ובין כתפיו שכן בחזקה. ובם אנשענה
ובם אתחזקה: כי בשבתו בכסא לשפטי. יעמדו כלם
לפני שופטי. להדמים בשופר בעל משפטי. להגליץ
בעדי ולזכות ישפטי. ובמשפטי הגוים בלי לשפטי. כי
לאור יוציא משפטי. ונגה כאור תהיה בהשפטי:
ראשו כרתם פז לצדקי. לבושה כתלג חור לנקי.
ושער ראשה כעמר נקי. בנקה לא ינקה לנקי. באמר
ימלט אי נקי. ויהוא רוכב בערכות מכהיקי. ויושב
בחדרי תימן כבקי. בגבול בנימין בצלצח לנקי: ורגלי
החיות אשר במישור ערבות. ועד למעלה למעלה
רבות. וסלסול לברוך ממקומו מרבות. ופורדות
ומשיקות סליחה להרבות. להצדיק במשפט אלפי
רבבות. כמראה בוק רצות ושבות. ומראות תמונת
דמיון מתחבאות. ומטיפות כנופרת רשפי שלהבות.
להעשות נהר דינור אש להבות: ועל ראשיהם נטוי
במזרא. דמורת רקיע בקרח הנורא. ושמי מעונה
מקום מה נורא. ושם אתו שרא נהורא. וממעל לרקיע
כאבן יקרה. כמראה אבן ספיר כס תפארה. ובו יושב
עוטה אורה. חוצב מפיו תלמוד תורה. ומשם שומע
שועת עתירה. ומימינו אש דת כתורה: ושם בימין יש
חלונות. בצד ראשי הכרובים במעונות. כי דרך אותן
החלונות. יאזין תפלות ויקשיב תחנונות. פעמים פתוחות
ופעמים צפונות. בכך עתים הם להתענות. בעת רצון
להפתח ולהענות. וכשיחפוץ רחום לשעור ולענות.
יגזור ויפתחו אותן החלונות: ויצאו בם אלה ושמנה

בְּרוֹן. לְמַצוֹת בְּצִדְקָם מַעֲשֵׂה בְּשֵׁרוֹן. בָּם לְהַנְצִיל
מֵאֵף וְחֵרוֹן: וּכְשֶׁמֶר אָב יִרְךָ מִשְׁפָּט וְצִדְקָה. יַעֲשֶׂה
לְנִינְיוֹ בְּמִשְׁפָּט חֶסֶד וְצִדְקָה. וּכְיוֹנֵת אֱלֹם זֶרַע לְצִדְקָה.
יִקְצְרוּ נִינְיוֹ אֱמֶת וְצִדְקָה. וּכְנִתָן לָתָם בְּאֵמֶת צִדְקָה.
יִנָּתֵן לְנִינְיוֹ אֱמֶת וְצִדְקָה. וְכִסֵּא כְבוֹד מִתְקַן בְּצִדְקָה.
לְפָנָיו יַעֲמֹד מַלְיָץ וַיִּלְמַד צִדְקָה. וְכַעֲלוֹת שׁוֹפָר מִדְּלִי
צִדְקָה. יַחֲנֶנּוּ וַיִּפְגְּעוּ מַבּוֹרַת הַצִּדְקָה. וַיֹּאמְרוּ לְפָנָיו
אוֹהֵב צִדְקָה. חֲלִילָה לָךְ מִדְּבַר בְּצִדְקָה. מַעֲשׂוֹת
מִשְׁפָּט בְּלֹא צִדְקָה. וּבְמִקּוֹם מִשְׁפָּט אֵין צִדְקָה. וּבְאֵין
מִשְׁפָּט יֵשׁ צִדְקָה. וְאַתָּה בְּמִשְׁפָּט תַּעֲשֶׂה צִדְקָה.
לְשִׁפּוֹט תִּבֵּל בְּמַעֲשֵׂה הַצִּדְקָה. וּמִכּוֹן כֶּסֶף מִשְׁפָּט
וְצִדְקָה. וּבְחַפְשָׁךְ מַעֲשִׂים מִבְּלִי צִדְקָה. הַזִּכָּר לְטוֹב
מַעֲט בְּצִדְקָה. וּבְמִתְנֵת חֲנֹם תַּעֲשֶׂה צִדְקָה. לְפִתּוֹחַ
לְמוֹ אוֹצְרוֹת הַצִּדְקָה. וְאִם יֵצֵא גִיּוֹרָה דְּחִוְקָה. לְחַבֵּל
יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ. בְּבוֹקָה וּמִבוֹקָה וּמִבְּלָקָה. הַסִּתְכַּל
בְּתַבְנִית אֲשֶׁר בְּכִסֵּא חֲקוּקָה. וּבְתַבָּה אֲשֶׁר תַּחֲתָיו
פְּקוּקָה. וְנִפְשׁוֹת צוּרִים בְּתוֹכָהּ נִקְוָה. וּבַעֲטָרָה אֲשֶׁר

die Tugenden ihrer Väter angedeihen zu lassen, damit sie gerettet werden mögen vor Zorn und Grimm. So wie jener Vater (Abraham) im Wege der Gerechtigkeit und Billigkeit gewandelt, so möge auch seinen Enkeln bei'm Gerichte Gerechtigkeit und Billigkeit wiederfahren, und wie jener sanfte Dulder (Isaac) Mildthätigkeit gesäet hat, so mögen auch seine Enkel Treue und Mildthätigkeit einernnten, und so wie jenem Rechtshaffenen (Jakob) für Treue Gerechtigkeit beschieden wurde, so möge auch seinen Enkeln Treue und Gerechtigkeit beschieden werden!

(Der übrige Theil dieses Blatts enthält lauter Mysterien und läßt sich ohne viele Schwierigkeiten, Umschreibungen und Auslegungen nicht wohl in's Deutsche übersetzen.)

כִּי גָדוֹל יוֹם הַדִּין . וּמִי יִכְלֶנּוּ לְהַצְמִיחַ בַּדִּין . וְכָל יוֹשְׁבֵי
עַל מִדִּין . וְכָל יוֹדְעֵי דֵת וְדִין . וְכָל שֹׁנְעֵי שָׂה בּוֹ דִין . אֲוִלֵי
יִחְנֶנּוּ בְּשַׁעַת הַדִּין . כִּי אֵין רַחֲמִים בַּדִּין . וְלֹא יִשָּׂא פָנִים
בַּדִּין . וְהוּא עַד וּבַעַל דִּין . לְדַעַת בְּאָרֶץ מַעֲשָׂהוּ בַדִּין .
וְבִיד כָּל אָדָם יִחְתּוֹם דִּין . וְלִפִּי מִשְׁטָרוֹ יַעֲשֶׂה לוֹ דִּין .
וְכַפֵּעַ לוֹ יַפְעַל לוֹ דִּין . וּמַעֲשָׂיו יוֹכִיחוּ אוֹתוֹ בַּדִּין . וְיִגְבֹּן
מִקִּיר תִּזְעַק בַּדִּין . וְכַפִּים מֵעַץ יַעֲנֶנָּה בַּדִּין . הַכֹּל בְּאַמֶּת
וְהַכֹּל בַּדִּין . בְּמִדַּת רַחֲמִים וּבְמִדַּת הַדִּין . וְהַיּוֹם הַזֶּה
עֲמִים בּוֹ לָדִין . לַעֲשׂוֹת אוֹת לְיוֹם הַדִּין . וְכָל נַפְשוֹת בּוֹ
יָדִין : וְהוּא עָשׂוֹי חֶק וְכָרוֹן . לְיוֹם רֵאשׁוֹן וּלְיוֹם אַחֲרוֹן .
לְהַזְכִּיר בּוֹ יִשְׁנֵי חֲבֵרוֹן . בְּצֶלֶם לְהַחֲבִיאוֹת חֲבִצְלֹת הַנֶּשֶׁרֶן .
בָּהֶם לְהַצְדִּיק שָׂבִים לְבָצָרוֹן . תּוֹקְעֵי בְּשׁוֹפָר וְקוֹרְאֵי

zittern und beben vor dem schrecklichen Gerichte; groß ist der Gerichtstag, und wer ist vermögend, sich zu rechtfertigen? und Alle, die auf Richtersthühlen sitzen, und allen Schrift- und Rechtsgelehrten ist es — ebenso, wie Jedem Andern, der vor Gericht geladen wird — ungewiß, ob sie bei'm Gerichte begnadigt werden; denn Mitleid ist fern vom Gerichte, und hohes Ansehen bleibt vor ihm unbeachtet. Der Gerichtete selbst ist auch sein eigener Zeuge; denn eines Jeden Thun ist — damit die Erdensöhne ihren Lebenswandel selbst einsehen und anerkennen müssen — mit dessen eigener Handschrift unterzeichnet; er wird dann gerichtet, laut seiner Selbstbescheinigung, und belohnt nach seinem Verdienste. Ja, seine eignen Handlungen lehnen sich wider ihn auf, selbst das Gemäuer im Hause und das Gebälk zeugen wider ihn treulich und genau, der Redlichkeit gemäß und dem Rechte. Der heutige Tag ist's, an welchem Nationen vor Gericht geladen werden; von Anbeginn ward er als Gerichtstag bezeichnet und an ihm wird jede Seele gerichtet. Er ist des Gesetzes eingedenk, am ersten und jüngsten Tage, jene in Hebron Schlummernden in Erinnerung zu bringen, und ihre Sprossen (Israel) in deren Schatten zu bergen, durch die Frömmigkeit Jener, diese auf Erlösung Harrenden (Israeliten) zu rechtfertigen, die jetzt Schophar blasen und mächtig bitten, ihnen

כָּל הָאָרֶץ. עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בָּאָרֶץ. בְּקוֹמוֹ לְמִשְׁפָּט
 יִשְׁקִיט הָאָרֶץ. לְהוֹשִׁיעַ כָּל עַנְיֵי אֶרֶץ. לַעֲשׂוֹת כְּתוּבוֹ
 שׁוֹפְטֵי הָאָרֶץ. לְאַחֲזוֹ בְּכַנְפוֹת הָאָרֶץ. לְגַעַר כָּל רָשָׁעֵי
 אֶרֶץ. וְקוֹל יִשְׁמִיעוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. מָה אֲדִיר שִׁמְךָ
 בְּכָל הָאָרֶץ. וּבְמַלְכוֹ עַל כָּל הָאָרֶץ. יָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת
 אֶרֶץ. יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ. וְאֲנִשְׂר בַּשָּׁמַיִם
 מִמַּעַל לָאָרֶץ. וְאֲנִשְׂר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ. וְאִזּוּ יִפְצְחוּ
 רִנָּן בְּעֶרְץ. כְּבוֹדוֹ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ. יְיָ מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ.
 וּבִכֵּן יִשְׁלַח שׁוֹפְרוֹת עֶרֶץ. וַיִּפְתֹּחַ חוֹרֵי יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.
 וַיִּהְיוּ כַּסָּא מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲנִשְׂר נִשְׁמָה
 בְּאִפּוֹ בָּאָרֶץ. מָה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וַיְכוֹנֵן
 מִשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ. וַיַּעֲזֹר כָּל יֹשְׁבֵי אֶרֶץ. וַיַּעֲלוּ וּמִירוֹת
 מִכְנֶף הָאָרֶץ. נִשְׁרוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ:

אֶרֶץ יִדְרֶיהָ יִצְפוּ לַדִּין. וַיַּחֲתוּ וַיִּהְיוּ מְאִימַת הַדִּין.

ausübt. Er wird sich aufmachen zum Gerichte — der Erdball
 schweigt — zu retten die Unterdrückten im Lande und die stolzen
 Erdenbewohner zu vernichten, die Erde bei den Enden zu fassen
 und die Frebler davon abzuschütteln. Eine Stimme erschallt dann
 im Himmel und auf der Erde: „Wie ruhmvoll ist dein Name auf
 Erden!“ Sein Reich erstreckt sich über die ganze Erde; laut tönen
 der Erde Tiefen, die Himmel freuen sich, die Erde frohlockt, und
 Alles im Himmel über der Erde und Alles im Wasser unter der
 Erde, Alles wird ihm jauchzen; Voll ist die ganze Erde seiner
 Majestät!“ der Ewige regiert, froh ist das Erdreich! dreimal wird
 er das Schophar blasen und schrecken die Fürsten der Erde und
 stürzen den Thron der Erdenkönige, und Alles, was Athem haucht,
 wird ausrufen: „Wie ruhmvoll ist dein Name auf Erden!“ Er
 wird dann begründen die Freude der Erde, und aufwecken, die in
 ihr schlummern; Gesänge werden dann aufsteigen aus allen Erden-
 enden: „Singt dem Herrn, alle Welt!“

Die Erde sammt ihren Bewohnern erwarten das Gericht, sie

לְהוֹנֶה דַּעוֹת בְּדִין :
 לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בְּדִין :
 לְטַהֵר חוֹסִיו בְּדִין :
 לְכַוֵּשׁ כַּעֲסוֹ בְּדִין :
 לְמוֹחַל עֲוֹנוֹת בְּדִין :
 לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו בְּדִין :
 לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בְּדִין :
 לְקוֹנֶה עַבְדָּיו בְּדִין :
 לְשֹׁמֵר אֱהָבָיו בְּדִין :
 וּבִכֵּן לָךְ תַּעֲלֶה קִדְשָׁהּ . כִּי אַתָּה (הוּא) אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ :
 מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אָרֶץ . עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ .
 יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל הָאָרֶץ . כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל וְשֹׁכְנֵי מִדְּבָר .
 מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קֵצֵה הָאָרֶץ . כִּי הוּא בּוֹרֵא קְצוֹת

überdenkt bei'm Gerichte, der Tugend und Milde übt am Gerichtstage. Der seinen Bund gedenkt beim Gerichte; Der sich seiner Geschöpfe erbarmt am Gerichtstage. Der seine Vertrauten entzündigt beim Gerichte; der Aller Gedanken kennt am Gerichtstage. Der sich seines Zorns enthält beim Gerichte; der den Anzug der Gerechtigkeit anlegt am Gerichtstage. Der die Sünden vergiebt beim Gerichte; der furchtbar im Lobe ist am Gerichtstage. Der seinen nie Ueberlästigen (Israeliten) verzeiht beim Gerichte; der seinen Anrufern antwortet am Gerichtstage. Der seine Barmherzigkeit walten läßt beim Gerichte; der alle Verborgeneheiten schaut am Gerichtstage. Der sich seiner Diener annimmt beim Gerichte; der sich seines Volks erbarmt am Gerichtstage. Der über Alle, die ihn lieben, wacht beim Gerichte: der seine Frommen schützt am Gerichtstage.

Nun soll sie dir aufsteigen, die Heiligung, denn du bist unser Gott, o König!

Der König, durch das Recht erhält er die Welt, er, der Höchste in aller Welt! Sie werden es einsehen, alle Welten, alle Erdenbürger, alle Weltbewohner von Ende zu Ende werden es erfahren, daß er, der Weltgeschöpfer, Recht und Gerechtigkeit

יי מלך יי מלך יי מלך לעלם ועד:
 ח' עזרכי עוז יענו בקול.
 פחודי פלאיה יפצחו בקול.
 ק' צבאות צאנה יצלצלו בקול.
 יי מלך יי מלך יי מלך לעלם ועד:
 ח' קהלות קדש יקדישו בקול.
 רבבות רבבה ירגנו בקול.
 ק' שביבי שלהבות ישננו בקול.
 יי מלך יי מלך יי מלך לעלם ועד:
 ח' תומכי תהלות יתמידו בקול.
 תוקפי תפארתה יתמימו בקול.
 קי"ח תמימי תעודה יתנו בקול.
 יי מלך יי מלך יי מלך לעלם ועד:

ובכן דין אמת אתה: ויבין לה הכל יכתירו:

ח' לאל עזרה דין: קהל לבוחן לבבות ביום דין:
 לגולה עמוקות בדין: לדובר מישרים ביום דין:

Die das Gesetz vortragen, erwiedern laut: Gott regiert.

Die von deinen Wunderthaten Durchdrungenen erklären laut: Gott hat regiert.

Die Heerden deiner Schaafte stimmen laut: Gott wird regieren.

Die heiligen Chöre heiligen laut: Gott regiert.

Die Miriaden tausende besingen laut: Gott hat regiert.

Die Funkenprühenden versichern laut: Gott wird regieren.

Die mit Lob Bekrönten (Israel) bethuern laut: Gott regiert.

Die deine Herrlichkeit veredeln, bekennen laut: Gott hat regiert.

Die im Gesetze Vollkommenen preisen laut: Gott wird regieren.

Dem Allmächtigen, der es anordnet das Gericht, der alle Herzen prüft am Gerichtstage. Der die Geheimnisse aufdeckt beim Gerichte, der das Recht spricht am Gerichtstage, der aller Meinungen

ק' גבורי גבה יגבירו בקול.
 יי מלך יי מלך יי מלך לעלם ועד.
 ח' דבורי דולקים ידובבו בקול.
 המוני המלה יהללו בקול.
 ק' וחיילים וחיות יועדו בקול.
 יי מלך יי מלך יי מלך לעלם ועד.
 ח' זוכרי זמירות יזמרו בקול.
 חכמי חידות יחסנו בקול.
 ק' טפסרי טפותים יטפסו בקול.
 יי מלך יי מלך יי מלך לעלם ועד.
 ח' יורשי יקרה יישירו בקול.
 כבירי כח יכתירו בקול.
 ק' לבושי להבות ילבבו בקול.
 יי מלך יי מלך יי מלך לעלם ועד.
 ח' מנעימי מלל ימללו בקול.
 נצצי נגה ינצחו בקול.
 ק' שרפים סובבים יסללו בקול.

Die Mächtig = Hohen rufen laut: Gott wird regieren.

Die Feuerspeienden (Engel) verkünden laut: Gott regiert.

Die rauschenden Himmelschöre loben laut: Gott hat regiert.

Die heiligen Regionen und Chajoth bezeugen laut: Gott wird regieren.

Die Psalmenfänger singen laut: Gott regiert.

Die Schriftgelehrten bekräftigen laut: Gott hat regiert.

Die Himmelsbewohner verehren laut: Gott wird regieren.

Die Erben des schätzbaren Gesetzes rühmen laut: Gott regiert.

Die Mächtigkräftigen verherrlichen laut: Gott hat regiert.

Die mit Flammen Bekleideten danken laut: Gott wird regieren.

Die angenehm Redenden sprechen laut: Gott regiert.

Die Strahlenfunkelnden schreien laut: Gott hat regiert.

Die Seraphim im Feuerkreise tönen laut: Gott wird regieren.

גִּדְלָהּ. וְהִרְוֶהוּ בְּבֵית דְּגִילָהּ: הוֹגֵי הַגָּה הַמְלָהּ:
 וְתִקְוֶהוּ בְּהִלָּל וּמְלָהּ: זֹכֵר כָּל־עַד וּכְיֹזֶרֶת. חֲדָשׁוּהוּ וְזָמֵר
 חִיּוֹרֵת: טוֹב עוֹמֵם טָרַח. יַחְדּוּהוּ בְּחֻדוֹשׁ יָרַח: כּוֹבֵשׁ
 כָּל כְּעָסִים. לְבַל אֶף לְהַשִּׁים: מְשַׁבְּתִי בְּחִיל מוֹרָא:
 נִכְחָם הִלְלוּ נוֹרָא: שָׂרְפִי סְבִיב סְעָרָה. עָנּוּ לְמַעַבִּיר
 עֲבָרָה: פְּלִיאִים פִּצְחוּ פֶה. צִלְצְלוּ הַכֹּל צוֹפָה:
 קָהֳלוֹת עִם קְדוּשִׁים. רוֹמְמוֹתֵי רַבְבוֹת רוֹעֲשִׁים: שִׁמְעֵ
 קוֹל שׁוֹפָר. תִּצְאִין וְאַשְׁמָה תוֹפָר:

קו"ס תַּנְשִׁילֵשׁ שׁוֹפְרוֹת בְּהַר הַקֶּדֶשׁ. וְאַנְשִׁילֵשׁ קְדֻשָּׁה בְּקֶדֶשׁ:
 מֶלֶךְ זֹכֵר אֶת־זוֹ קֶרֶן. לְתוֹקְעֵי לֵף הַיּוֹם בְּקֶרֶן. נוֹרָא וְקְדוּשׁ:

וּבִבְכֵן נִמְלִיכָהּ:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעֵלָם וְעַד:

אֲדִירִי אֵימָה יֵאֲדִירוּ בְּקוֹל.
 בְּרוּאֵי בָרֶק יִבְרְכוּ בְּקוֹל.
 יְיָ מֶלֶךְ:
 יְיָ מֶלֶךְ:

Gott regiert, Gott hat regiert,

Gott wird regieren immer und ewig!

Die Hochgeschätzten (Israeliten) huldigen laut: Gott regiert.

Die Blitzgeschaffenen (Engel) benedeten laut: Gott hat regiert.

~~~~~

Am Sabbat.

וְעִמּוֹ: גְּדִיבִים בְּדִקְדוּקָם יַחֲלוּ. בְּאִנְשֵׁי מְשַׁפְּטוֹ פָּעִלוּ:
 רוֹאֵה כָּל־תַּעֲלוּמוֹת: יוֹשֵׁב בְּגִבְהֵי מְרוֹמוֹת: צוֹפֶה כָּל־
 נוֹלָדֹת. חוֹפֵשׁ כָּל־הַעֲתִידוֹת: קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מִרְאֵשׁ.
 חֲקִירֵי לֵב לְתוֹר וְלִדְרוֹשׁ:

קו"ס זֹכֵר בְּרִירַת רֵאשׁוֹנִים: קַיִם שְׁבוּעָה לְאַהֲרֹנִים:
 (יִשְׁפּוֹט תִּבֵּל בְּצַדִּיק. וְלֹא־מִים בְּמִישְׁרִים. הָאֵל קְדוֹשׁ):

Man betet מֶלֶךְ יְיָ u. s. w. wie oben.

כָּל־כֹּל שָׁמְעוּ יָאֵם הַבָּנִים שְׂמִיחָהּ: מִצֵּאָה הַשְׂקֵט
 אַחֲרֵי בְלוּתָהּ. נִתְחַדְּשָׁה בְנִשְׁר בְּנוּתָהּ. שָׁשׂוּ שָׂרוֹת
 לְלוּתָהּ: עָלָיו וְשִׁישִׁי עֲבוּרָה נִקְרָא. פָּצוּ עֲדִידָה רָנִי
 עֲקָרָה. צָמְקוּ שְׂדִידֵי וְעוֹד בָּם יִקְרָה: קִשְׁתִּי רוּחַ
 אֲשֶׁר הִעֲקָרָה. רִפְאָה לִקֵּץ תַּשְׁעִים כְּנֶתֶבֶקָרָה.
 שְׁלַחָה פֶּאֶרֶז וְלֹא שְׂקָרָה: ס' תִּפֶּן בְּנִצָּרִים אֲשֶׁר
 חוֹלְלוּ כְּהִיּוֹם. וְשָׁלַשׁ עֲקָרוֹת נִשְׁהַפְּקוּ בְּיוֹם יוֹם. תִּצְדִּיק
 בְּצִדְקָתָם מִיַּחֲלִיךְ אִיּוֹם: וְצִאֲצִיָּה וְכו'.

ח"ק מֶלֶךְ מְמַלֵּט מִרְעָה. לְיוֹדְעֵי תְרוּעָה. הֵא קָדוֹשׁ:
 מֶלֶךְ זוֹכֵר אַחֲוֵי קָרֵן. לְתוֹקְעֵי (לָהּ) הַיּוֹם בְּקָרֵן נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:
 אֲאִפִּיד נֹר אִיּוֹם. בְּנִשְׁלוֹשׁ קָדְשָׁה בְּיוֹם: גְּבוּרֵי כַח

allgemein rief man aus: Ha, sie ist frohe Mutter geworden! In ihrem seligen verjüngten Alter, besuchten freudig Fürstinnen sie; freue dich hoch! frohlocke laut, sonst Unfruchtbare! Noch erhöht ward ihr Ansehen, als sie (die Fürstinnen) sich im Segen der Mutterbrust übertroffen fanden. Das Reis der neunzig Jahre unfruchtbar Gewesenen, verzweigte sich ununterbrochen fort. — Mögest du berücksichtigen die am heutigen Tage entsprossenen edlen Zweige (Abraham und Jakob), und die drei, ebenfalls heute heimgesuchten Unfruchtbaren (Sara, Rahel und Hannah), daß du denen, so deiner harren, deren Verdienste angedeihen lässest, o Furchtbarer!

Der König bewahrt die vor Uebel, so sich auf Posaunenklang verstehen; der Allgütige! der Heilige!

Der König gedenkt des an dem Horne festgehaltenen Opferwidders, denen so heute in's Horn blasen, der Furchtbare, Heilige!

~~~~~*

Am Sabbat.

רָם וּמִשְׁפִּיל רָמִים: שׁוֹפֵט יִצְוָרִיו בְּחַנִּינָה. תָּמִים
 פֶּעַל אֵל אֱמוּנָה: שׁוֹפֵט אֶרֶץ כְּתוּדוֹ. מִפְּתוּחוֹ יִבְהֲלוּ
 וְיִרְתָּמוּ: עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט עִמּוֹ. וְרִתְחֻלָּה מִקְדָּמָם מִפְּנֵי

In Frankfurt am Main und mehreren Gemeinden wird dieses Gebet nicht vorgetragen; man fängt sogleich an מלך u. s. w.

וּבְכֵן וַיִּפְקֹד אֶת שָׂרָה כְּאִשֶּׁר אָמַר: וַצִּאֲצִיאָהּ כֵּן פְּקֹד לְטוֹב הַיּוֹם קָרוֹשׁ:

יֵאֵם אִשֶּׁר בְּצֶדֶק נִתְיַשְּׁנָה. בְּמוֹ נִרְיֵאֲנָה בְּתַכְלֵל דְּשָׁנָה. גּוֹחָה פְּקָדָה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה: דְּבִכָּה הַיּוֹם יֵאֵנִי נְדוּנָה. הַזֵּנִי עֲגוּמָה בְּכִלּוֹת עֲדָנָה. וְתַחֲתָם בְּצֶדֶק רַבֵּל הַיּוֹת עֲגוּנָה: וְאֵת כְּהִתְבַּשְּׂרָה הַשְּׁקָדָה. חִלּוֹת פְּנֵי צַח שְׁקָדָה. מֵרֶם קִרְאָה מִיד נִפְקָדָה: יִצְחָק כָּל שׁוֹמֵעַ וְאֵת שְׂמִיחָה. כִּי גַלְמוּדָה לֹלֵא עֵת צְמִיחָה

Einst bedachte Gott die Sara, wie er versprochen; o so gedenke heute, als an demselben Tage, ihrer Abkömmlinge zum Guten, Heiliger!

Die in Jugend alt gewordene Mutter, wurde noch am Ende wider Erwartung fruchtbar; am Neujahrstage nemlich dachte ihrer der Schöpfer. O wie muß ich leiden, hatte sie gesprochen, welche Kränkungen muß ich erdulden, da meine Aussicht auf Frucht vorüber ist; — aber ihr Verdienst ließ sie nicht länger der Leibesfrucht entbehren. Ihr frommer Lebenswandel machte sie der Fürsorge würdig; des Gottesdienstes beflissen, ward sie bedacht, ohne darum angerufen zu haben. Fröhlich rief sie dann aus: Jeder, der dieses verspätete Gedeihen hört, wird Theilnehmer meiner Freude sein;

~~~~~

Am Sabbath.

נִבְּאוֹתָי מְאֹד גָּדְלָה. דֶּרֶךְ עֲנוּתוֹ לְפִי הִגְדְּלָה: הוּא יִבְרֹךְ רְעוּלָם. וּמִי הִקְשָׁה אֵלָיו וַיִּשְׁלָם: זוֹכֵר הוֹלֵךְ בֵּתָם. חוֹנֵן וְעוֹשֶׂה דִין יִרְתּוֹם: מְהוֹר מְרוֹם וְנִשְׂאָה. יִפְּהָ בְּעֵתוֹ הַכֹּל עָשָׂה: כַּבִּיר לֹא יִמָּאֵם. לִנְבִיָּה בְּעֵינָיו נִמְיָאֵם: מִפָּאָר רֹכֵב עַרְבוֹת. נִגְהָ נִגְדּוֹ וְאֵשׁ לְהַבּוֹת: סוּעָה בְּחִרְבוֹת שְׁנוֹנוֹת. עֶבֶר יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת: פֹּעֵל אָדָם יִשְׁלָם. צָר פֶּה וּמִשִּׁים אֵלִים: קוֹנֵה הַכֹּל בְּרַחֲמִים.

מְלוּכָה: לַחֲצָה בְּנֵי מֶלֶךְ. וּפָצָה לְעֵין מֶלֶךְ. מִי לִי
בְדוֹק מֶלֶךְ: יִהְיֶה בְכֶם מֶלֶךְ. וּלְתִי אֵין מֶלֶךְ. מִגִּי
וְאַפְסִי מֶלֶךְ: מ' רָם עַל כָּל מֶלֶךְ. תִּגְעִילָנָה מִמֶּלֶךְ.
וְלֶךְ תֵּשִׁיב מְלוּכָה: חַעִיר וְכו'.

Königs Kinder, erfrecht sich, zu sprechen in der Allgegenwart des
Weltkönigs: "Wer soll mir König sein in jener Himmels Höhe?"
Stolz spricht sie vom Throne herab: „Außer mir giebt's keinen
König! Ich allein regiere, und ohne mich — Nichts!" O, du
Erhabenster, aller Könige König, stürze sie vom Throne und nimm
es dir wieder, das Reich!

~~~~~

Am Sabbat.

מ' מַטֹּת צָרִים שֶׁבַר וְהַכְחִידֵם. זְרוּיִךְ קִבֵּץ וְחִנָּם
תִּפְדֶּם. ק' זְכוֹר עֲדַתְךָ קִנִּיתָ קָדָם: מ' נְדִיבֵי עַמִּים יִנְחֲמוּ
בְכַפְלִים. קָמִיָּהם עַל־פְּנִימוֹ גִּלָּה שׁוּלִים. ק' זְכוֹר יי לְבָנֵי
אֲדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם: מ' סְלֹוֹל מִסְּלִתָנוּ יִשָּׁר לְצַעֲוֹד.
וּבֵן יִקְיָרְךָ קָרַם לֹא יִמְעוֹד: ק' כְּנִמַּת זְכוֹר מְזַכְּרָנוּ
עוֹד: שְׁבוּחָנוּ.

מ' קִרְיַת מְשׁוּשׁ הַיִּכָּל וְאוֹלָם. מִזְבֵּחַ יִשָּׁיב וְכָלִי שָׁרַת
כָּלָם. ק' יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם: מ' שָׁמַיִם וָאָרֶץ יִרְנְנוּ לְשִׁמּוֹ.
יַעֲרוֹרַת יִמְחַאֲדִקָּה לְהַנְעִימוֹ. ק' כִּי פָקַד יי אֶת עַמּוֹ:
מ' תִּקָּה אֶרְאֲאִלִּים וְכוֹכְבֵי צֶפֶר. תִּהְלֹוֹרַת יִרְנְנוּ שְׁבַח
לְהַשְׁפֵּר. ק' תִּלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר:
(כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֶל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ. יֹאמְרוּ רִמְיָה הַגִּדִיל יי
לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ. וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. קָדוֹשׁ:
מ"ק יִשְׁפֹּט תֵבֶל בְּצֶדֶק וּלְאֻמִּים בְּמִישָׁרִים. הֵא קָדוֹשׁ:
מ"ק וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יִשְׁכְּנוּ: וְנִפְשׁוּ אוֹתָהּ וַיַּעַשׂ. נֹרָא וְקָדוֹשׁ:
אֵתָן לְפֹעֲלֵי צֶדֶק. בְּיוֹם הַנִּבְחָר מַעַשׁ לְהַבְדִּיק:

הַעֲרִימָהּ. וַיִּדְּיָהּ רָמָה: בַּעֲרָה מְעֲרָמָהּ. וְעַד שֶׁחַק רוּמָהּ.
וְתֹאפֹד מְלוּכָה: יִרְעוּתִי גִדְּדָהּ. אֶהְלִי שִׁדְּדָהּ. וְחִרְשָׁהּ
וְשִׁדְּדָהּ: קִצִּינוֹת רַבְּדָהּ. וּמִלְכוּת אֶפְדָהּ. וְזֹאת
הַקִּפְדָּה: יוּמָה וּמִרְדָּהּ. עֲבוֹד לִזְרַח חֲרָדָהּ. וְחִלְלָהּ

Hand triumphirt! Angefeuert von Arglist, steigt sie himmelan und umgürtet die königliche Schärpe. Sie hat meine heiligen Teppiche zerseht, meine Wohnung zertrümmert, geackert darauf und gepflügt, sie hat sich der Oberherrschaft bemächtigt, den Purpur angelegt, und kränkt nun dieses Volk (Israel); sie sinnt, fällt ab, nimmt Götzen an und entweicht das Himmelreich; sie quält des ewigen

* ~~~~~ *

Am Sabbath.

ק' זָכַר עֲשָׂה לְנַפְלְאוֹתָיו: מ' הֶצִּיב וַיִּרָּה אֶבֶן פְּנֵתוֹ.
נַחֲלִיאֵל עֲבוֹד לְשַׁעֲשַׁע בְּאַמָּתוֹ. ק' זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
מ' וַרְשָׁם בְּחֹזֶק יָד הִגִּינוּנִי. בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְזִכּוֹר
וּבְרוּנִי. ק' לְזִכְרוֹן בְּהִיבֵל יִי: שׁוּמְרֵי מִצְוֹתָיו

מ' זָבַח קִדְּשׁ כְּהֵנֶשֶׁר אִזְּ בְּעֵינָיו. רָגַל תְּמוּרָתוֹ אֵיל
לְהִקְרִיב לְפָנָיו. ק' אַחֲרֵי נִאֲחָז בַּסֶּבֶךְ בְּקִרְבָּנוֹ: מ' חֲכָם
חֲנִיטָיו לְתִקְוֶה בְּוַהֲדַחְדָּשׁ. יוֹם זֶה אִם יִקְרָה בְּשִׁבְרֵי
קִדְּשׁ. ק' זָכַר לְתִרְוּעָה מִקְרָא קִדְּשׁ: מ' טָבְעוּ אִם בָּחַל
יְבוֹאֲכֶם. צוּר לְתִקְוֶה בְּכָל־גְּבוּלְכֶם. ק' יוֹם תִּרְוּעָה וְהָיָה
לְכֶם: שִׁפְרוּ.

מ' יָרוּם צוּר יִשְׁעֵי בְּפִי כָּל אַמִּים. חֲשׂוֹף זִרְוֶעָה
לְהוֹשִׁיעַ מִמַּתְקוֹמֵמִים. ק' מִלְכוּתְךָ מִלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים:
מ' בְּהִגָּלוּתְךָ לְעֵינַי כָּל שִׁבְנֶךָ לְהוֹעֵד. קָהֳלוֹת וּרְבִבּוֹת
בְּפִימוֹ לְהוֹעֵד. ק' יִי יִמְלֶךְ דְּעָלָם וָעַד: מ' לֵךְ יִצְרָח
כְּבוֹד וָעֹז הַגּוֹיִם. חֲלָד וְכָל־שׁוֹכְנֵיהָ וְכָל־הָאִיִּם. ק' מִי
לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם: שְׁבִטִי.

הַמְּלָכָה. גְּבֵרַת מַמְלָכָה. עַד תּוֹפִיעַ מְלוּכָה: זְבוּלֵי
חֲרָכָה. מִתְמִימֵי פָרָכָה. וְנִתַּן לָהּ אֲרָכָה: רַחֲבָה
וְאַרְכָּה. וְקִנְיַת דָּרָכָה. וְעַל הָאֲרִיכָה: בְּעֵתָה בְּרָכָה.
וְהִנֵּה דְרוּכָה. וְעַד עֵתָה מוֹלָכָה: יְסוּדוֹת עֲרָמָה. עֲרָה
וְהִתְרִימָהּ. וְעַד יְסוּד עֲרָמָה: רֹאשׁ הַיְרִימָה. וְסוּד

unterwerfen der Gewalt eines mächtigen Reichs — bis der Glanz
des göttlichen Reichs erscheinen wird. — Diese Gewalt hat meine
Wohnung versengt, meine Frommen aufgerieben, und dennoch wurde
ihre Dauer verliehen. Sie hat sich ausgedehnt in die Breite, in die
Länge, hat den Bogen gespannt und ihr Joch weit ausgestreckt, sie
hat dein zärtliches Volk erschreckt, mit Füßen getreten und übt
noch jetzt ihre Herrschsucht aus; sie hat die Pfeiler unsers Heilig-
thums ausgewühlt und verheert, bis auf den tiefsten Grund ver-
heert, sie trägt stolz ihr Haupt, schmiedet heimlich Ränke, und ihre

~~~~~

Am Sabbath.

ח' ק' שְׁבַטִי מִקּוֹרְאֵךְ עָלַי וְהַמְשַׁל. נְטִישׁוֹת צָרִים
בְּהַתִּיךְ לְנִשְׁל. כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל. קְדוּשׁ:
ח' ק' שְׁבוּתֵנוּ מִמֶּרְחֶק עֲלוֹת לְהֵר קְדָשׁוֹ. וּנְפָאֲרֵנוּ תָמִיד
בְּדַבִּיר מִקְדָּשׁוֹ. כִּי זָכַר אֶת־דְּבַר־קְדָּשׁוֹ. קְדוּשׁ:
נְכַל־יוֹשְׁבֵי תֵבֶל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ. יֹאמְרוּ תָמִיד הַגִּדִיל יְיָ
לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאֶרֶץ. קְדוּשׁ:
ח' אֲדָר וְחֹדֶר אֶתָּן בְּצִבְיוֹן. שְׁוֹעַ אֶעְרוֹךְ בְּנִיב וְהַגִּיזוֹן.
ק' אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֲלִיזוֹן: ח' בַּיּוֹם הַנִּבְחָר מִשְׁמִי־עֶרֶץ.
מִי־שָׂרִים לְשִׁפּוֹט קְדָשְׁתּוֹ לְהַעֲרֵץ. ק' יְיָ מֶלֶךְ תִּגְלַת
הָאֶרֶץ: ח' גִּבּוֹתָיו גִּדְּלָה עוֹלָם מִחֲכִיל. עֲזִיזוֹ לְסִפְרָ כֶּחַ
מִי־יָכִיל. ק' מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאֶרֶץ אֱלֹהִים וְאֵמְרוּ מִשְׁכִּיל: שְׁמוֹ
ח' דַּע יִשְׁמֹו כָּל בְּרִיּוֹתָיו. וַיִּדְּעוּ כִּי גִדְּלוּ גְבוּרֹתָיו.

לְבוֹשׁוֹ צִדְקָה: מַעֲטָהּוּ קִנְיָהּ. נֶאֱפָד נִקְמָה: סְרָזוּ
 יִשְׂרָאֵל. עֲצָתוֹ אֱמוּנָה: פַּעֲלָתוֹ אֱמֶת. צִדִּיק וְיֹשֶׁר: קְרוֹב
 דְּקוֹרְאֵיו בְּאֵמֶת. רָם וּמִתְנַשֵּׂא: שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. תּוֹלָה
 אֶרֶץ עַל בְּלִימָה: חַי וְקַיִם נוֹרָא וּמְרוֹם וְקָדוֹשׁ:

Am Sabbath wird das hierunterstehende שמו Gebetet:

תָּעִיד וְתָרִיעַ. לְהַכְרִית כָּל מִרְיָע.
 וְהִתְקַדֵּשׁ בִּיּוֹדָי לְהַרְרִיעַ. קָדוֹשׁ:

אֲדַרְת מִמְּלָכָה. עַל מָה הִנְשַׁלְכָה. וְעוֹד לֹא מְלָכָה:
 לִבֵּל הַמְּלִיכָה. וְאַחֲרָיו הִלְכָה. שְׁלֹא כִהְלָכָה: עָלֶיהָ

wollen. Sein Mantel — Eifer; seine Schärpe — Genugthuung. Sein Geheimniß — Redlichkeit; sein Rath — zuverlässig. Seine Wirkung — Wahrheit; gerecht und redlich. Denen, so ihn aufrichtig anrufen, nahe; hoch und erhaben. Himmelthroner! stützt die Erde auf Nichts.

Lebendiger! Beständiger! Ehrfurchtgebietender! Erhabener! Heiliger!

Einst erregst du, unter lärmendem Schall, die Hinwegschaffung aller Bösewichter, auf daß du von den Kennern des Posaunenblasens geheiligt werdest, Heiliger!

Die Besitzerin des prächtigen Reichs, ach! warum ward sie verworfen? Sie ist jetzt scepterlos; sie mußte Götzendienern huldigen, ihnen gehorchen, rechtswidrigen Verordnungen. Sie mußte sich

~~~~~

Am Sabbath.

חז"ק שְׁמוֹ מִפְּאֲרִים עֲדַת תְּהִלּוֹ: וְנִעְרָץ בְּאֶרְצוֹ קָדוֹשׁ
 הַלּוּלוֹ. וּבְהִיכָלוֹ כְּבוֹד אֹמֵר כְּלוֹ. קָדוֹשׁ:

חז"ק שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו עוֹד יִשׁוּבוּן לְבִצְרוֹן. גִּדְּפָרִים יִרְאִיו
 בְּהַכְשֵׁר וַיִּתְּרוֹן. וַיִּקְשֹׁב יְיָ וַיִּשְׁמַע וַיַּכְתֵּב סֵפֶר וּפָרוֹן. קָדוֹשׁ:

חז"ק שִׁפְרוּ מַעֲשֵׂיכֶם וּבְרִית לֹא תוֹפֵר. נֶאֱקַתְכֶם יֵאָוִין
 שְׁחָקִים שִׁפְרָה. וְתִיטֵב לֵי מְשׁוֹר כָּר. קָדוֹשׁ:

לָהּ יֵשֶׁר אֲרָחוֹת. עוֹבֵר לְהַמִּיר בְּכַטָּן אֲחוֹת. חֲשֹׁבָה
כְּהַיּוֹם זְכָרָה לְהֵאֲחוֹת. סְלוּף דִּינָה בִיהוֹסֶף לְהִנָּחוֹת:
טָבַע כְּכֹלִי יוֹצֵר הַעֲבִיר. נָסִי חִלִּים לְהַעֲצִים וּלְהַגְבִּיר.
יָהּ בְּסִכְרָת אֲנִקְרָת גְּבִיר. מַטּוֹת שְׁנַיִם מִנָּה הַסִּבִּיר:
בְּעִקְרָת בֵּית בְּתָחַל נִכְרָה. בְּבִכּוֹר רֵאשִׁית בְּרִתְכָל
בְּכָרָה. ח' לְבִדְיָה תַעֲמוֹד בְּיוֹם זְכִירָה. לְהַזְכֵּר לָמוֹ
כְּמוֹ נִזְכָּרָה:

יְמִלֶּךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹד וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל מֵאֵל נָא:

In Frankfurt a. M. und in mehreren Gemeinden wird dieses nicht
gebetet, sondern man fängt sogleich *וְהָעִיר וְהָרֵיעַ* an.

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: גְּבוּר וְנִעְרָץ.
דָּגוּל מְרֻבָּה: הוּא שָׁח וַיְהִי. וְצִוָּה וְנִבְרָאוּ. זְכָרוֹ לְנִצָּחַת.
חַי עוֹלָמִים: מְהוֹר עֵינַיִם. יוֹשֵׁב סִתָּר: כְּתָרוֹ יִשׁוּעָה.

hen möchte. Gott gedachte ihres frommen Wandels und ließ die
Frucht ihrer Schwester eine Tochter sein. Ihr schwesterliches Ver-
dienst wurde ihr gedacht und ihr Joseph statt Dina gegeben. Das
that der Allmächtige, der die ganze Natur, vermöge seiner Wunder-
kraft, wie der Töpfer das Thongefäß, umformen kann. Er hat
Jakob's Flehen erhört, und ließ zwei Stämme von Rahel abstam-
men. Anfangs ward sie wie eine unfruchtbare Frau verachtet, am
Ende aber vorgezogen wie Erstlingsfrüchte. O möchte ihre Fröm-
migkeits heute ihren Söhnen beistehen und Gott an sie eben so
gedenken, wie er einst an Rahel dachte.

Der Herr regiert ewiglich; dein Gott durch alle Zeiten, Zion,
Hallelujah!

Du Allerheiligster! thronst unter Lobgesängen Israels.

Du, o unser Gott! bist's im Himmel und auf der Erde.
Muthvoll und unerschrocken; von Myriaden umgeben. Der nur
sprach und es geschah; gebot, und die Schöpfung ward. Dessen
Andenken — ewig; der lebt — in aller Welt. Sein Blick — rein;
thront im Verborgenen. Seine Krone — Heil; sein Kleid — Wohl-

פָּרַק חֲנֹן עֲתִירָה. בְּעַד אֲסוּרָה עַד הַתָּרָה. ח' אֲנִקֶּת
 אֲסוּר אִז כְּהַתָּרָה. אֵלַי לְהַעֲתֹר כְּמוֹ נַעֲתָרָה:
 ק' מֶלֶךְ בְּדִין עֲלוֹת בְּתִרּוּעָה. גִּיא עִם דָּרִיָּה לְרֹעֶעָה.
 ח' בְּשׁוּפָר (בַּשָּׁנָה בּוֹכְרוֹן שׁוּפָר) מַפְתָּנוּ (כ"א אֶרְצָנוּ)
 וּבְכֶרֶךְ כְּרִיעָה. בְּמַלְלֵי תַחֲוִי. בְּגִנוּ אֶתְרֹעֶעָה:
 מִי כְמוֹךְ מֵאֵב הֶרְחָמִים זֹכֵר יִצְוָרִיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 וְנִאֲמָן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. כָּרוֹךְ אֶתָּה יְיָ מַחְיֵה הַמֵּתִים:
 אֶבֶן חֹג מִצּוֹק נִשְׁיָה. תְּהוֹם רָבָה צוּל שְׁאִיָּה. בְּפִנֵּת
 רֹאשׁ יִסּוֹד שְׁלִישִׁיָּה. שְׁתַּתּוֹ שְׁעוֹן בָּהּ לְשַׁעֲיָה: גְּבַעַת
 שָׁרֵשׁ מְאוּסֶת בּוֹנִים. רַבָּעָה הַיּוֹם מֵאַרְבָּעָה אֲבָנִים.
 דְּמַעּוֹת מְבַכָּה עַל בָּנִים. קִנְשָׁבָה מְנַעִי אִם הַבָּנִים:
 הָאֲדָמוֹן כְּבֵט שְׁלֹא חָלָה. צָבָה לְקַחֲתָהּ לוֹ וְנִתְבַּהֲלָה.
 וּפְלִלָּה רַבִּים בְּעַד הַתּוֹחֲלָה. פְּדוּתָהּ מִיָּד וְלֹא תִלְלָה: זָכֵר

unfruchtbaren Frau (Rebecca), daß sie fruchtbar werden möchte. Gott ließ sich von ihm erflehen; o möchte er sich ebenso auch von uns erflehen lassen!

Der König, sich erhebend im Gerichte unter schmetterndem Schall, die Erde zu erschüttern sammt ihren Bewohnern: vermittelt der Bosaune (Erwähnung) will ich ihn, mit gebeugtem Knie, zu versöhnen streben, auf daß ich einst, vom Thau neu belebt, in seiner huldreichen Nähe entzückt werde.

Der Himmel und die Erde, der Abgrund und das stürmische Meer, erhielten Festigkeit durch den Segen, womit Vater Jakob seinen Sohn Joseph segnete; Joseph, der vorzüglichste Sohn Rahels der dritten unserer Mütter. Sie, die Wurzel der Stämme, war anfangs nicht geachtet; sie war noch unfruchtbar, während ihre Schwester Lea sie mit vier Söhnen umgab. Thränen flossen von ihren Wangen, der Kinder halber; da hörte sie eine Stimme rufend: Sei getrost! du wirst noch Mutter vieler Söhne werden. Der Röthliche (Esau) sah, daß sie unfruchtbar war, und hoffte daher zu ihrem Besitze zu gelangen; sie erschrak und bat mächtiglich, daß Gott jene Hoffnung vereiteln, und der Frevler sie nicht entwei-

תִּאלֶּת זוּ כְּחֻפֵּץ לְהַרְעִיל. שׁוּעַ עָרוֹךְ לְמַדָּם
 לְהוֹעִיל. רוֹן הַרְרֵי קָדֶם הַמוֹעִיל. קְרוֹא בְּרוֹן מוֹקֵשׁ
 לְהוֹגֵעִיל: צִדְקָם לְהַקְפֹּת בְּנִיב שׁוּעָה. פִּעֵלָם בְּקָרֵב
 שָׁנִים לְשִׁמְעָה. עֵת רָצוֹן וַיּוֹם יִשׁוּעָה. סְבִיכַת קָרֵן
 וּבְרִירַת שְׁבוּעָה: נוֹכְבִּים בְּגִישַׁת חוֹתְמוֹת תִּשְׁעָה.
 מִסְפַּר נְשָׁתוֹת וְחוֹתְמֵיהֶן תִּשְׁעָה. לְמַנִּין פִּלּוֹל שְׁמוֹת
 תִּשְׁעָה. כְּחַנְנָה עֲקָרָה יִרְדָּה שְׁבַעָה: יֶאֱמִירוּ עוֹ
 מַלְכוּת עֶשֶׂר. טְבוּעוֹת לְשֵׁם בָּחֵן בְּעֶשֶׂר. חָק זְכָרוֹנוֹת
 וְקוֹלוֹת עֶשֶׂר. זֶכֶר מִכְרָךְ גִּבִּיר (כ"א גִּבִּיר) בְּעֶשֶׂר:
 וַיִּפֶּן בְּאֶהוֹב אֶת־וֵי גִּבְרִים. הֶעָקוֹד בְּהֵר מוֹר אֲחֹזְרִים.
 דִּשְׁנו יִרְא לָחוֹן שִׁירִים. גְּנִשִּׁם עָדִיו בְּקָר וְצִהָרִים: בּוֹה

Als sein göttlicher Wille die Vergehungen dieses Volks (Israel) gebessert verlangte, lehrte er ihnen schickliche Gebete. Er empfahl ihnen, um alle Hindernisse abzuwenden, die frommenden Gebete der Pfeiler der Vorwelt (unserer Stammväter) laut zu beten, ihrer Tugenden zu erwähnen; ihre großen Thaten, die sie im Laufe ihrer Jahre ausgeübt hatten, in Erinnerung zu bringen; jene gottgefällige Zeit, jenen Tag des Heils, an welchem der Widder im Gebüsch sich verwirrte, und allwo er den Bund der Treue geschworen hatte. Nun bringen wir unsere Gebete vor, in neun Abschnitten. Wir haben unsere Anliegenheiten, mit ihren Gebetsformeln am Ende, in neun Abtheilungen gebracht, nach Anzahl des göttlichen heiligen Namens, welcher neun Mal erwähnt wurde im Gebete der frommen Hannah, die erst unfruchtbar, nachher Mutter von sieben Söhnen ward. Wir erwähnen zehn Verse von Malchioth, diese haben ihren Grund in zehn Versuchungen, womit Abraham erprobt wurde. Sichronoth und Koloth sind ebenfalls auf zehn gesetzt worden, zum Andenken der zehn Gebetsformeln, womit Isaac seinen Sohn Jakob gesegnet hat, damit der allgütige Vater sich des geliebten Sohnes Abrahams, des auf dem Berge Moria zum Opfer gebundenen Isaac erinnere, seine Asche schaue, und bemitleide den Ueberrest seiner Abkömmlinge, die früh und spät vor ihm beten. Eben um diese Zeit (Neujahr) flehte auch er (Isaac) wegen seiner

היות לשושנה. עבד לפני בנה ראש השנה: פלצו
 פרחיה בנה (כ"א בחק) יום. צגתם פני כס איום. קול
 רבובם ירחישו כהיום. רוגשים להריע למצוא פדיום:
 שעונים עליה בנה להפקדה. שואגים בלהק דלתות
 לשקדה. ה' תמוכים בדשן שנה עקדה. תנשר יאשר
 בו נפקדה:

נעלה בדיון עלות בתרועה. גיא עם דריה לרועה:
 ח' בשופר (נשנת בזכרון שופר) אפתנו ובכרך כריעה.
 במגנת רעים בגנו אתרועה:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר
 החיים למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
 אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
 מכלכל חיים בקסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך
 מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

diente ihren Nachkommen zum Zeichen, daß der heutige Tag —
 geschickt sei, im Gebete vor Gott zu erscheinen. Ihre Sprossen
 nähern sich heute zitternd dem Richterstuhl des Allfurchtbaren! mit
 lauter Stimme tragen sie ihr Anliegen vor, und beten inbrünstig
 um Erlösung. Getrost, wegen der Frömmigkeit ihrer Mutter
 (Sarah) — erhört zu werden, bitten sie in versammelten Chören,
 pochend an deine Pforten, und gestützt auf die Asche des gebun-
 denen Lammes mit welchem sie (Sarah) beschenkt wurde.

Der König, sich erhebend im Gerichte, unter schmetterndem
 Schall, die Erde zu erschüttern sammt ihren Bewohnern; vermittelt
 der Posaune (Erwähnung) will ich ihn, mit gebeugtem Knie, zu
 versöhnen streben, auf daß ich mich der freundlichen Aufnahme in
 einer Hütte erfreuen könne.

וּמַאֲיַמַת הַדִּין נִפְשֵׁי תַבְחִיל. אִם כְּגִמּוּל הַלֵּב יַחִיל.
מִקּוֹרֵי עֲפַעְפֵי אֵוִיל כְּמִזְחִיל. עֲדָקָה אֶקְנֶה מִמָּה וְאוֹחִיל.
יֵשֶׁר הַזֹּרֵי זָכְרָה לְהַאֲחִיל. חֵם לִבִּי בַּהֲגִיגִי יַגְחִיל.
יִסְתַּעַר בְּקִרְבִּי בָּעֵת אֵת חִיל:

אֵת חִיל יוֹם פִּקְדָּה. בְּאֵימּוֹ כָּל לֶחֶם לְשִׁקְדָּה.
גִּשְׁיִם בּוֹ בֶּרֶךְ דִּקְוָה. דָּעַם לִי־יֵשֶׁר כָּעַל מִזְקָדָה:
הַיּוֹצֵר יַחַד כָּסֶל נִשְׁפָּט. וְשׁוֹעַ וְדַל בְּפִלּוֹם יִשְׁפָּט. זָכַר
לֹא יַעֲשֶׂה מִנְשָׁפָט. חֵין עֲרֹכּוֹ יוֹכֵר בְּמִנְשָׁפָט: מָרַם כָּל
מַפְעַל הָצֵב. יוֹם בְּמַחֲשַׁבַת צוֹר הָצֵב. כְּאַחֲזֹר וְקָדַם
בַּתִּיבָה נִהְצֵב. לִיהֵב עָלָיו כָּל הַמַּחֲצֵב: מִנָּתוֹ כְּהַיּוֹם
כִּחַ דְּשָׁנָה. נִצֵּר לְהַחֲנִיט לְתַנְשְׁעִים שָׁנָה. סִימָה אוֹת

suchen; — ach, wie eng wird mir's um's Herz! wie bangt mir vor dem schrecklichen Gericht! Dem Verdienst nach — o, welche Herzensangst! — Heiße Zähren will ich, wie aus einer Rinne, meinen Augen entfließen lassen, in Hoffnung, ja in Erwartung Deiner Milde. Gedenke auch der Väter Rechtschaffenheit, und willfahre. Ach, aus welcher Inbrunst rede ich! welche Unruhe empfindet mein Inneres, der Schrecken ist nahe!

Nun ist er da, der schreckliche Tag der Untersuchung; alle Geschöpfe zagen in banger Erwartung. Sie (Israel) treten im Gebete heran mit gebeugten Knieen, und ordnen ihre Gedanken schüchtern, wie bei Feueropfern. Der Schöpfer, der alle Herzen vor Gericht ladet, der Reich und Arm mit der Waage richtet, er wird der Bemerkung: "Keine Welt kann bei der Strenge des Gerichts bestehen", dieser vortrefflichen Bemerkung (Abrahams), wird er beim Urtheil sich erinnern. Bevor noch ein Geschöpf aus seinem Nichts hervorgerufen wurde, dachte der Schöpfer schon an diesen Fels (Abraham), wovon wir stammen; er schuf ihn aber in der Mitte der Vor- und Nachwelt, damit er eine Stütze der vor und nach ihm erschaffenen Wesen sei. Seine Hälfte (seine Frau Sarah) ward an diesem Tage erhört, und mit Jugendkraft begabt, in ihrem neunzigsten Jahre noch schwanger zu werden; dies

מִן אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
 עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
 וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.
 מִסּוּד חַכְמִים וְנִבְוִים. וּמִלְּמֹד דַּעַת מְבִינִים. אִפְתָּחָה
 פִּי בְּתִפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פָּנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
 הַמְּלָכִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים:

In Frankfurt am Main und mehreren Gemeinden wird dieses Gebet nicht vorgetragen; man fängt sogleich an אֵת חֵיל u. f. w.

ח' יִרְאֵתִי בַּפְּצוֹתַי שִׁיחַ לְהַשְׁחִיל. קוֹמִי לְחַלּוֹת פָּנֵי נוֹרָא
 וְדַחִיל. וְקִטְנֵתִי מַעַשׂ לָכֵן אֶחֱחִיל. תְּבוֹנָה חֲסָדַי וְאִיךָ
 אֶחֱחִיל. יוֹצְרִי הִבִּינֵנִי מוֹרָשָׁה לְהַנְחִיל. אֵילָנִי וְאַמְצָנִי
 מֵרַפְיוֹן וְחִיל. לַחֲשֵׁי יִרְצָה כְּמִנְטִיף וּמִשְׁחִיל. בְּטוֹוִי
 יִמְתַּק כְּצוּף נָחִיל. רָצוֹי בִּישָׁר וְלֹא כְּמִכְחִיל. מִשְׁלַחִי
 לְהַמְצִיא כֶּפֶר וּמַחִיל. שְׁאֵנִי יַעֲרֵב וְלֹא כְּמִשְׁחִיל. הֵעָתָה
 לְנַגְשִׁים וְנִגְשָׁבִים כּוֹחִיל. חֲנוּן כְּהַבְטִיחָךְ לְבִנְקֶרֶת מַחִיל.
 וְעַקִּי קָשׁוֹב בְּעֵת אֶתְחִיל. קָרְבִּי יַחֲמֶרֶוּ בְּחִקְרָךְ חֲלוֹחִיל:

Wie bangt mir bei Eröffnung des Gebets, bei'm Vortreten, den Ehrfurchtbaren anzuflehen; meine Armuth an Verdiensten ängstigt mich. Was hab' ich Unverständiger zu erwarten? O Schöpfer! verleihe' mir Verstand zu meiner Belehrung; stärke und erhalte mich wider Kraftlosigkeit und Erschrockenheit. Mein Gebet möge wie Rauchwerk willkommen, mein Vortrag wie Honigseim angenehm sein. Aufgenommen in meiner redlichen Gesinnung, ohne Falsch, möchte ich Versöhnung verschaffen, Denen, die mich gesandt. Laß Dir mein Flehen willkommen, kein werthloses Schreien sein; verleihe' Erhörung dem demüthigen Betenden, Deiner Zusicherung gemäß, dem Verborgenen in der Höhle, (Moses). Vernimm gleich bei'm Anfang mein Gebet, Wolltest du mein unedles Innere unter-

אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:
בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה נְזַכֵּר וְנִכְתָּב
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם.
כָּרוֹךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתֵי מַדְבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תַדּוּם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲיָה: פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה
הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ.
לְמַעַן יִחַלְצוֹן יְדִידֶיךָ הַשִּׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יְהִי לְרִצּוֹן
אֲמִיר־פִּי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עוֹשֵׂה שָׁלוֹם
בְּמִרְמָיו הוֹאֵי עֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנָה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

Möge es in deinen Augen wohlgefällig sein, dein Volk Israel zu jeder Zeit und Stunde mit deinem Frieden zu segnen.

Im Buche des Lebens, des Friedens, des guten Erwerbes mögen wir gedacht und verzeichnet sein, wir und dein ganzes Volk Israel, zum glücklichen Leben und zum Frieden. Gelobt seist du, Ewiger, Friedensstifter.

Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, meine Lippen vor trüglichem Reden; gegen meine Lästerer laß meine Seele ruhig, und gegen Jeden (geduldig) wie Staub sein. Deffne mein Herz deiner Lehre, damit deiner Gebote meine Seele sich bestrebe! Alle, die wider mich Böses sinnen, deren Beschlüsse zerstöre bald und vereitle deren Anschlag. Thue es deines Namens willen, deiner Rechte willen, deiner Heiligkeit willen, deiner Lehre willen, damit deine Lieblinge befreit werden; laß deine Rechte mir beistehen, und erhöre mich! Es mögen dir wohlgefällig sein die Reden meines Mundes und die Gedanken meines Herzens, Ewiger, mein Hort und Erlöser! Er, der Frieden erhält in seinen Höhen, erhalte Frieden für uns und ganz Israel. Amen!

נִפְלְאוֹתֶיךָ וּטְבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרַיִם
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרָתָם כִּי לֹא תִמּוּ חַסְדֶיךָ
מֵעוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ.

וְעַל כָּלָם יִתְבָּרֶךְ וַיְהִי תְרוּמָם שְׁמֶךָ מְלִכְנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים (כָּל-) בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהִי לָלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֱלֹהִים וְשׁוֹעֲתֵנוּ
וְעֹזֵרֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת:

אֲנִי אֲבוֹתֵינוּ בִּרְכָנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ הָאֱמוּנָה מִפִּי אֲהֵרֶן וּבְנָיו כַּהֲנִים עִם קְדוֹשְׁךָ פָּאֲמוֹר: יְבָרְכֶךָ
יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָרֵי פָנָיו אֵיךְ וַיִּהְיֶךָ: יֵשָׁאֵר פָּנָיו אֵיךְ וַיִּשָּׁם לָךְ שְׁלוֹם:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וּרְחָמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל־יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ בִּרְכָנוּ אֲבוֹתֵנוּ כָּלֵנוּ כְּאַחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי
בְּאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה וּרְחָמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ:

künden dein Lob für unser Leben, das in deiner Gewalt ist, für
unsere Seelen, die dir befohlen sind, für die Wunder, die täglich
um uns sind, und für deine Wunderzeichen und Wohlthaten zu
jeder Zeit, Abends, Morgens, und Mittags. Allgütiger! endlos ist
dein Erbarmen, Barmherziger! nie hört deine Guld auf! von je
harren wir deiner.

Für dieses Alles sei dein Name gebenedeiet und hochgepriesen,
unser König, bis in Ewigkeit.

Verzeichne zum glücklichen Leben alle deine Bundeskinder.

Alle Lebende werden dir danken, Selah, und deinen Namen
in Wahrheit preisen, Gott unseres Heils und unserer Hilfe, Selah.
Gelobt seist du, Ewiger, Allgütiger ist dein Name, köstlich ist's
dir zu danken.

Verleih' Friede, Glück, Segen, Gunst, Gnade und Barmherzig-
keit uns und deinem ganzen Volke Israel. Segne uns, Vater, alle-
samt, mit dem Lichte deines Antlitzes, denn mit dem Lichte deines
Antlitzes gabst du uns, Ewiger unser Gott, Lehre des Lebens, Liebe
zur Frömmigkeit und Tugend, Segen, Erbarmen, Leben und Friede.

וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת
 וּדְבָרְךָ (מִלְכֵנוּ) אֱמֶת וְקִים לְעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ מִקֵּדֶשׁ (הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזִּכְרוֹן:
 רִצָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהָשִׁב
 אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
 וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
 בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
 עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בֵּן הַחַיִּינוּ
 וְתַקִּימָנוּ וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצְרוֹת
 קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר הַקִּיָּה וְלַעֲשֵׂת רָצוֹנְךָ
 וְלַעֲבֹדְךָ בְּלֵבב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנִיחֵנוּ
 מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אַיִל הַהוֹדָאוֹת:

מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
 הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן
 יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
 נוֹדֶה לָּךְ וְנִסְפֹּר תְּהִלָּתְךָ עַל
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּידֶךָ וְעַל
 גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
 גְּסִיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל

heiligen); reinige unser Herz, dir in Wahrheit zu dienen, denn du bist ja Gott der Wahrheit und dein Wort ist wahr und besteht ewiglich. Gelobt seist du, Ewiger, König der ganzen Erde, der heiligt (den Sabbat und) Israel und den Gedächtnistag.

Habe Wohlgefallen, Ewiger unser Gott, an deinem Volke Israel und an dessen Gebete; führe den Dienst wieder ein in deines Tempels Gemach, nimm Israels Feueropfer und seine Gebete mit Liebe und Wohlgefallen auf, und stets sei dir wohlgefällig der Dienst deines Volkes Israel.

O laß doch unsere Augen sehen, wenn du mit Erbarmen nach Zion zurückkehrst. Gelobt seist du, Ewiger, der wieder zu Zion thronen wird.

Wir bekennen dir, daß du der Ewige unser Gott bist und der Gott unserer Väter immer und ewig. Hort unseres Lebens, Schild unseres Heils, du bist in jedem Zeitalter, wir danken dir und ver-

לֶחֶן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכְרוֹן
 הַזֶּה. וְזָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטָבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבָרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנו
 בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבָּר יִשְׁוּעָה וּרַחֲמִים. חוּם וְחֲנּוּן. וְרַחֲם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלֹ
 בְּכַבּוּדָּךְ וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרָךְ וְהוֹפֵעַ בְּהַדְרֵךְ וְאוֹן
 עִיךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל אֶרֶץ. וְיִדַּע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה
 פֹּעֵלָתוֹ וַיִּבֶין כָּל יָצוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ וַיֹּאמֶר כָּל אִשָּׁר
 נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מִשְׁלָה:
 (לשנת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצָּה בְּמִנוּחָתָנוּ)

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבָךְ
 וּשְׂמַחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (לשנת וְהַנְּחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
 וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קִדְּשָׁךְ וַיְנוּחַו בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.)

Israel, vor dich zur Errettung, zum Guten, zur Gunst, Gnade und Barmherzigkeit, zum Leben und zum Frieden an diesem Gedächtnistage. Gedenke unser, Ewiger unser Gott, zum Guten, erinnere dich unser zum Segen und helfe uns zum Leben. Des Heils und der Barmherzigkeit wegen schütze, begnadige und erbarme dich unser und hilf uns, denn auf dich sind unsere Augen gerichtet, da du ein mächtiger, gnädiger und barmherziger König bist.

Unser Gott, und Gott unserer Väter! herrsche über die ganze Welt in deiner Herrlichkeit; erhebe dich über die ganze Erde in deiner Würde, und erscheine im Glanze deines glorreichen Triumphes über alle Bewohner des Erdenrunds; damit jeder Erschaffene wisse, daß du ihn hervorgebracht, und jedes Wesen einsehe, daß du es gebildet, und damit alles Beseelte sage: Der Ewige, Gott Israels, ist König, und sein Reich umfaßt Alles, (Unser Gott, und Gott unserer Väter! habe Wohlgefallen an unserer Ruhe,) Heilige uns mit deinen Geboten, gieb uns Antheil an deiner Thora, sättige uns mit deiner Güte, erfreue uns mit deiner Hilfe (laß uns erben, Ewiger unser Gott, mit Liebe und Wohlwollen deinen heiligen Sabbath, daß Israel an demselben ruhen möge, die deinen Namen

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלה מבלעדך ככתוב
וַיִּגְבֹּהַ יְיָ עֲבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָיָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בַּצַּדִּיקָה:
כָּרוֹךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית
בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך.
וקרבתנו מלכנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת:

וַתִּתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (השבת הזה
ואת יום) הַזִּכְרוֹן הַזֶּה. יום (זכרון) תְּרוּעָה (באהבה)
מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לַיְצִיאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה
וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וַיִּכְרַז וַיִּקְדָּשׁ וַיִּזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ.
וַיִּזְכְּרוּ מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִידֶךָ. וַיִּזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ.
וַיִּזְכְּרוּ כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ. לְפִלְטָה לְטוֹבָה

Du bist heilig, furchtbar dein Name, und außer dir ist keine Gottheit, wie es auch heißt: Der Ewige Zebaoth erhebt sich beim Gerichte, und der heilige Gott wird durch Tugend geheiligt. Gelobt seist du, Ewiger, heiliger König.

Du hast uns von allen Völkern erwählt, uns geliebt, uns gewollt und uns über alle Völker (Sprachen) erhoben, durch deine Gebote uns geheiligt, uns deinem Dienste, unser König, genähert, und mit deinem erhabenen und heiligen Namen uns benannt.

Und liebevoll hast du uns, Gott, unser Herr, diesen (Sabbat und diesen) Tag des Andenkens angeordnet, ein Tag des Therua-Blasens. (Einen Tag zur Erwähnung des Therua-Blasens) und der Heiligkeitsverkündigung, zum Andenken des Auszugs aus Egypten.

Unser Gott und Gott unserer Väter! laß aufsteigen, kommen, gelangen, erscheinen, gefällig sein, gehört, bedacht und gehandelt werden unser und unserer Väter Andenken, das Andenken des Meschiach ben David, deines Dieners, das Andenken Jerusalems, deiner heiligen Stadt, und das Andenken deines ganzen Volkes

רְצוֹנָה בְּלִבְךָ שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁדַּעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵמוֹן
לְפָנֶיךָ עוֹ בִּידֶךָ וּגְבוּרָה בְּיָמֶיךָ וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל כָּל
מַה שֶׁבָּרָאתָ:

וּבִכֵּן הֵן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לְיִרְאֵיךָ וְתִקְוָה
לְדוֹרֵשֶׁיךָ וּפְתִיחוֹן פֶּה לַמִּיחָלִים לְךָ שְׂמִיחָה לְאַרְצֶךָ
וְשִׁשׁוֹן לְעִירֶךָ וְצִמְיֻחַת קָרֵן לְדוֹד עֲבֶדֶךָ וְעִרִיכַת נֵר
לְבֵן יֵשִׁי מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבִכֵּן צַדִּיקִים יֵרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׁרִים יַעֲלוּזוּ וַחֲסִידִים
בִּרְנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ. וְכָל הָרָשָׁעָה כְּלָה
כַּעֲשֵׁן תִּתְּכָלָה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת יוֹדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבִדְךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּחַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ כְּכָתוּב בְּדִבְרֵי קִדְשֶׁךָ
יְמִלֶּךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ:

Herzen zu thun; so wie wir überzeugt sind, Ewiger unser Gott,
daß die Regierung dein ist, die Macht in deiner Hand, und die
Stärke in deiner Rechten, und daß dein Name furchtbar ist über
alles, was du erschaffen.

D verleihe Ehre deinem Volke, Ruhm deinen Ehrfürchtigen;
Hoffnung den dich Suchenden; freie Sprache denen, die dir ver-
trauen; Freude deinem Volke; Wonne deiner Stadt; Emporkommen
des (Heils) Horn's deinem Knechte David, und ein vollendetes
Licht dem Sohne Jischai's, deinem Gesalbten, bald in unseren Tagen.

D daß die Tugendhaften es sehen und sich freuen mögen, die
Medlichen frohlocken, die Frommen im Jubel jauchzen die Unge-
rechtigkeit hingegen verstumme, und die Bosheit gänzlich, wie Rauch
verschwinde, sobald du (jede) Willkürherrschaft von der Erde
entfernen werdest.

Du allein, Ewiger, wirst über all deine Werke regieren, auf
dem Zionsberge, dem Sitz deiner Herrlichkeit, und in Jerusalem
deiner heiligen Stadt, wie es in deiner heiligen Schrift heißt: Der
Ewige wird ewiglich regieren, dein Gott, Zion, in diesem Zeitalter.
Hallelujah.

מֶלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֹּן אֲבֹרָהִם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחְיֵה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ
 מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
 לְיִשְׂרָאֵל עַד עָד. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ
 מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֲבִי הַרְחָמִים זוֹכֵר יִצְחָק לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיֶה הַמֵּתִים:
 אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֹּךְ
 סִלָּה:

וּבְכֵן תֵּן פִּתְיוֹן יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְיִצְחָק
 עַל כָּל מַדָּה שֶׁבָּרָאת וְיִירָאוֹךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּ
 לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּיָאִים וְיַעֲשׂוּ כְּלָם אֶגְדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת

König, Helfer, Retter und Schild. Gelobt seist du, Ewiger, Schild
 Abrahams.

Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr, belebst die Todten, bist
 hilfreich. Verpflegst Lebende durch Gnade, belebst die Todten mit
 Allbarmherzigkeit, stützst Fallende, heilst Kranke, lösest Gefesselte und
 erhaltest deine Treue den im Staube Schlafenden. Wer gleicht
 dir, Herr der Stärke, wer ist dir ähnlich, o König, der du tödtest
 und belebst, und Heil hervorbringst.

Wer ist wie du, Vater der Barmherzigkeit, der seiner Geschöpfe
 mit Erbarmen zum Leben gedenkt.

Du bist glaubwürdig, die Todten zu beleben. Gelobt seist du,
 Ewiger, der die Todten belebt.

Du bist heilig, dein Name heilig, und Heilige loben dich täg-
 lich, Selah.

O verleihe deine Ehrfurcht, Ewiger unser Gott, all deinen
 Werken, und deine Furcht allen, die du erschaffen, daß dich ehr-
 fürchten alle Werke, alle Erschaffenen sich vor dir hinstrecken, und
 daß alle einen Bund bilden, um deinen Willen mit aufrichtigem

מִרְכַּמְכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כָמְכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ נֹרָא תְהִלָּת
עֲשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְת
הַיָּם יַחַד כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ. יי. וַיִּמְלֶךְ לְעֵלְם וְעַד:
צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרִתָּא יִשְׂרָאֵל וּפִדָּה כְּנַאמָךְ
יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל: (גְּאֻלָּנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל).
בָּרוּךְ אַתָּה יי גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמִבִּיָּא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
זְכַרְנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

Wer ist wie du, unter den Mächtigen, o Ewiger? wer wie du,
prangend in Heiligkeit? furchtbar im Lobe, Wunderthäter!

Ein neues Lied singen die Erlösten deinem Namen am Meeres
Strand, allesammt dankten und huldigten dir und sprechen:

Der Ewige wird immer und ewig regieren!

Hört Israels, mache dich auf zur Hilfe Israels, und befreie
nach deiner Verheißung Jehuda und Israel. Unser Erlöser, Ewiger
Zebaoth ist sein Name, der Heilige Israels. Gelobt seiest du,
Ewiger, der Israel erlöst hat.

Herr, öffne meine Lippen, und mein Mund verkünde dein Lob.

Gelobt seiest du, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, Gott
Abrahams, Gott Isaaks und Gott Jakobs; der große, mächtige
und furchtbare Gott, der allerhöchste Gott belohnt gnadenvoll, be-
sitzt das All, gedenkt der Vorfahren Frömmigkeit, und bringt einen
Erlöser deren späteren Nachkommen, seines Namens willen, aus Liebe.

Gedenke unser zum Leben, o König, der du Wohlgefallen hast
am Leben, zeichne uns ins Buch des Lebens, deinetwillen, Herr
des Lebens.

וְצִדְקָתְךָ עַד אֲפִסֵּי אֶרֶץ: אֲשֶׁר־אִישׁ שִׁינְשַׁמֵּעַ לְמִצְוֹתֶיךָ
וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יִשִּׁים עַל לְבָבוֹ: אֲמַת אֶתָּה הוּא אֲדוֹן לַעֲמֻקָּה
וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֲמַת אֶתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה
הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְלָעֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹי וּמוֹשִׁיעַ: מִמְּצָרִים
גָּאֻלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם
הִרְגָתָ וּבְכוֹרְךָ גָּאֻלְתָּ וַיִּם־סוּף בִּקְעַת וַיּוֹדִים טַבַּעַת וַיִּדְרִידוּ
הַעֲבָדִת וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיחָם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתָר: עַל־זֹאת
שָׁבְחוּ אֱהוֹבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנָתַנוּ יְדֵידִים וּמִירוֹת נְשִׁירוֹת
וְתִשְׁבַּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ יְיָ חַי וְקַיִם: רָם וְנִשָּׂא
גָּדוֹל וְנוֹרָא מְשֻׁפָּל גִּבֹּאִים וּמִגְבִּיָּה שְׂפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים
וּפּוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֶה לַעֲמוֹ בְּעֵרַת שׁוֹעֵם
אֱלֹיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ נְשִׁירָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה וַאֲמָרוּ כֻלָּם.

ist dein Sitz, dein Richterspruch und deine Gerechtigkeit — so weit die Erde reicht. Heil dem Manne, der deinen Befehlen gehorcht, deine Lehre und deine Worte beherzigt. Wahrheit ist's, du bist deines Volkes Herr, ein mächtiger König ihren Kampf auszuführen. Wahrheit ist's, du bist der Erste und du der Letzte, und außer dir haben wir weder König, noch Erlöser und Retter. Aus Mizrajim hast du uns erlöst, Ewiger unser Gott, vom Sklavenhause uns befreit, alle ihre Erstgeborenen umgebracht, deinen Erstgeborenen aber erlöst, das Schilfmeer getheilt, die Muthwilligen versenkt, die Lieblinge aber führtest du durch, Wasser bedeckten deren Verfolger, so daß kein Einziger übrig blieb. Deshalb priesen die Geliebten, und rühmten den Herrn, die Lieblinge stimmten Gesänge, Lieder und Hymnen an, Benedeiungen und Danklieder dem mächtigen, lebendigen und dauernden König. Er ist hoch und erhaben, groß und furchtbar, beugt die Stolzen, erhöhet Gebeugte, befreiet Gefesselte, rettet Unterdrückte, hilft den Armen, und erhört sein Volk, sobald es zu ihm fleht. Lobpreisungen dem höchsten Gott, gelobt sei er und gebenedeiet! Mose und die Kinder Israel stimmten dir ein Lied an mit vieler Freude und sprachen allesammt:

אֱמֶת וַיֵּצִיב וַנִּכּוֹן וְקִיָּם וַיֵּשֶׁר וַיֵּאֱמֶן וְאֶהוּב וְחֲבִיב וְנִחְמָד
וְנָעִים וְנוֹרָא וְאֲדִיר: וּמִתְקַן וּמִקְבָּל וְטוֹב וַיִּפֶּה הַדָּבָר הַזֶּה
עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵנו צוֹר יַעֲקֹב מִגֵּן
יִשְׁעֵנו: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִיָּם וְשִׁמוֹ קִיָּם וְכֶסֶף אוֹן נִכּוֹן וּמַלְכוּתוֹ
וְאַמוּנָתוֹ לְעֶד קִיָּמָת: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִיָּמִים נֶאֱמָנִים
וְנִחְמָדִים לְעֶד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל
בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:
עַל דְּהִרְאֻשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרֹנִים דָּבָר טוֹב וְקִיָּם
לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת וְאַמוּנָה חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת
שְׁאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מַלְכֵנו מֶלֶךְ
אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ יוֹצֵרֵנוּ צוֹר יִשׁוּעֵתָנוּ
פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ:
עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמִוִּשְׁעֵ לְבָנֶיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בָּרוּם עוֹלָם מוֹשְׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ

Es ist wahr, bestehend, dauernd, bleibend, rechtlich, zuverlässig, beliebt, angenehm, lieblich, köstlich, furchtbar, mächtig, geordnet, annehmbar, gut und schön dieses Wort (Gottes) für uns auf ewige Zeiten. Wahrheit ist's, Gott der Welt ist unser König, Jakob's Hort, unseres Heils Schild, dauert für immer, sein Name ist bleibend, sein Thron fest, sein Reich und seine Treue bestehen ewiglich, und seine Worte sind lebendig, bleibend, treu und lieblich auf immer und ewig, für unsere Vorfahren, so wie für uns, für unsere Kinder, unsere Nachkommen und für alle Nachkommen deiner Diener Israel. Für die Vor- und Nachwelt ist (dein) Wort gut und bleibend für ewig. Wahr und treu ist das Gesetz, und unveränderlich. Wahr ist's, daß du der Ewige unser Gott bist, der Gott unserer Väter, unser und unserer Väter König, unser und unserer Väter Erlöser, unser Schöpfer, unser Heils Hort, unser Befreier und Retter; von Ewigkeit her ist dein Name, es ist keine Gottheit außer dir.

Der Beistand unserer Väter warst du von je, Schild und Retter deren Nachkommen in jedem Zeitalter. Auf des Weltalls Höhe

יִדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹמֶטֶת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמִדָּתֶם אֹתָם אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדָבָר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבִירְיָהּ וּבְלִבְתְּךָ בְּדֶרֶךְ
 וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה: וּכְתַבְתֶּם עַל־מַזְוֵזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם כִּי־יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
 וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכִּנָּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם
 זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

auf eure Hand und zum Stirnschmuck zwischen eure Augen. Lehret
 sie euren Kindern, davon zu reden, wenn du in deinem Hause sitzt,
 auf der Reise bist, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehst.
 Schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und deiner Thore. Da=
 mit sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf dem
 Erdboden, den der Ewige euern Vätern zugeschworen, ihnen zu ge=
 ben, — wie die Dauer des Himmels über der Erde.

Der Ewige sprach zu Mose wie folgt: Rede zu den Kindern
 Israel und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die
 Zipfel ihrer Kleider bei ihren Nachkommen und an die Schaufäden
 des Zipfels eine purpurblaue Schnur ansetzen. Diese sollen euch zu
 Schaufäden sein, und wenn ihr sie sehet, sollt ihr euch aller Gebo=
 te des Ewigen erinnern und sie halten, daß ihr nicht spähet nach
 eurer Herzens- und Augenlust, wornach ihr huhlt. Damit ihr euch
 erinnert all meiner Gebote und sie ausübet, und eurem Gott heilig
 seid. Ich bin der Ewige, euer Gott, der ich euch aus dem Lande
 Mizrajim herausgeführt, euch ein Gott zu sein; ich der Ewige euer
 Gott.

וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאֹזֶן
עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְחַבְתָּם עַל־
מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַ תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מֵצִוְהָ
אֹתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטָּר־אֶרֶצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
וּמִלֵּקוֹשׁ וְאִם־פָּתַ דְּגָגָה וְתִירֵשָׁה וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשֹׂדְךָ לְבֹהֶמְתְּךָ וְאָכְלָתָּ וְשָׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה
לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וַעֲצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה
מִטָּר וְהִיאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבַר־י
אֱלֹהַ עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאֹזֶן עַל־

Hause sitzt, auf der Reise bist, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehst. Binde sie zum Zeichen an deine Hand, und zum Stirnschmuck zwischen deine Augen. Schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und deiner Thore.

Werdet ihr nun meinen Geboten gehorchen, die ich euch heute befehle, den Ewigen euren Gott zu lieben und ihm zu dienen von ganzem Herzen und mit ganzer Seele. So werde ich den Regen eures Landes geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Getreide, deinen Most und dein Del. Ich werde Gras geben auf deinem Felde für dein Vieh, und du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß euer Herz nicht bethört werde, und ihr abweicht und andern Göttern dienet, und euch hinstreckt vor ihnen. Da wird entglühen des Ewigen Zorn über euch, er wird die Himmel verschließen, daß kein Regen sei, und der Erdboden keine Gewächse gebe, und so werdet ihr bald zu Grunde gehen, weg aus dem guten Lande, das der Ewige euch gibt. Führet diese meine Worte zu Herzen und zu Gemüthe, bindet sie zum Zeichen

וְלִירְאָה שְׁמָךְ וְלֹא נִבְוֵשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְנֵשׁ קָדְשְׁךָ
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַהֲרָנוּ נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ:
וְהַבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ
קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֲתָהּ וּבָנוּ
בְּחֶרֶת מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן וְקִרְבָּתָנוּ לְשְׁמָךְ הַגָּדוֹל סֶלָה
בְּאַמֶּת. לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחֲדָךְ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יי
הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ נָשׂם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-
מַאֲדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוָּה הַיּוֹם עָלֶיךָ
לְבַבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ

pfе unser Herz mit deinen Geboten, vereine unsere Herzen, deinen Namen zu lieben und zu ehrfürchten, und so werden wir in Ewigkeit nicht beschämt werden; denn auf deinen heiligen, großen und furchtbaren Namen vertrauen wir, frohlocken und freuen uns ob deiner Hilfe. Bringe uns in Frieden aus den vier Weltgegenden zusammen und führe uns aufrecht unserem Lande zu; denn du bist ja Gott, der Hilfe hervorbringt, der uns erwählte aus allen Völkern und Sprachen, und uns in Wahrheit deinen großen Namen genähert, Selah, dir zu danken und deine Einheit anzuerkennen mit Liebe. Gelobt seist du, Ewiger, der erkoren hat sein Volk Israel aus Liebe.

Höre Israel, der Ewige unser Gott ist ein einiges, ewiges Wesen!

(Gelobt sei der Name seines verherrlichten Reichs in Ewigkeit.)

Du sollst lieben den Ewigen deinen Gott von ganzem Herzen, mit ganzer Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Diese Worte die ich dir heute gebiete, sollen in deinem Herzen sein. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern und davon reden, wenn du in deinem

יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעוּ כִּי הוּא לְבָדוֹ פּוֹעַל גְּבוּרָתוֹ
 עֲשֵׂה חֲדָשׁוֹת בְּעַל מַלְחָמוֹת זֹרֵעַ צַדִּיקוֹת מִצְמִיחַ
 יִשְׁוֹעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת
 הַמְחִיד בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:
 כְּאֲמֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדִלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: אֲזֹר
 חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תִּמְצִיר וְנוֹכַח בָּלָנוּ מִהֲרָה לְאֲזֹרוֹ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאֹרוֹת:

אֶהְבָּה רַבָּה אֶהְבְּתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְּדוּלָה וַיִּתְּרָה
 חֲמֵלָתְךָ עָלֵינוּ אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שְׂבָטָחוּ
 בָּךְ וַתִּלְמַדְם חֲקֵי חַיִּים כֵּן תַּחֲנֶנּוּ וַתִּלְמַדְנוּ: אָבִינוּ
 הָאֵל הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהַבִּין
 וּלְהַשְׁכִּיל לִשְׁמֹעַ לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם
 אֶת כָּל דְּבָרֶיךָ תִּלְמֹד תִּזְכֶּךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵל עֵינֵינוּ
 בְּתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיַּחַד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה

lassen Lobgesänge vernehmen; denn nur er allein bringt Stärke hervor, schafft Neues, ist des Krieges Meister, pflanzt Gerechtigkeit, läßt Heil hervorsprossen, erschafft Heilmittel, ist furchtbar im Lobe. Herr der Wunder, der mit seiner Güte täglich, immerwährend, die Schöpfungswerke verjüngt. Wie es auch heißt: Der die großen Lichter gemacht; denn ewig währt seine Huld. — Ein neues Licht lasse über Zion leuchten, und daß wir alle dessen Licht bald würdig sein. Gelobt seist du, Ewiger, Schöpfer der Lichter.

Mit besonderer Liebe liebtest du uns, Ewiger unser Gott, mit großem, außerordentlichem Erbarmen erbarmtest du dich unser. Unser Vater und König! um unserer Väter willen, die dir vertrauten, und die du lehrtest des Lebens Gesetze, begnadige auch uns und belehre uns. Unser Vater, erbarmungsvoller Vater, Allbarmherziger, erbarme dich unser und verleihe unserem Herzen (die Kraft) zu verstehen und zu begreifen, zu fassen, zu lernen und zu lehren, zu beobachten, zu halten und zu vollziehen die sämtlichen Lehren deiner Thora, mit Liebe. Erleuchte unsere Augen in deiner Lehre, verknü-

פֶּדֶם הַיּוֹם מִדִּין גָּמּוּר מִלְחִיבֵם מֶלֶךְ. ח' צִדִּיקִים
בְּרַחֲמִים וּפְקָדִים לְטוֹבָה מֶלֶךְ. ק' נָשׁוּב קוֹל תְּקִיעָה
מִתּוֹקְעִי (נִשְׁמָה קָשׁוּב וְכִרּוֹן תְּקִיעָה מִזּוֹכְרֵי יִי"א קָשׁוּב קוֹל
זְכִירָה מִזּוֹכְרֵי) לֵךְ הַיּוֹם מֶלֶךְ. רַחֲמִים תַּעֲזֹרֶר לְמַחֲכִיךְ
מֶלֶךְ:

ק"ו שְׁעָה שְׁעָת עַב מִשְׁחָרִיף מֶלֶךְ. תִּפְּן בְּתוֹמְכֵי
בָרוּךְ וּנְבָרְכֶךָ אֱלֹהִים חַיִּים וְמֶלֶךְ:

Für Polen.

וְהַחַיּוֹת יִשְׁוֹרְרוּ וּכְרָבִים יִפְאָרוּ
וּשְׂרָפִים יִרְנּוּ וְאַרְאֲלִים יִבְרָכוּ
פָּנֵי כָל־חַיָּה וְאֶפֶן וְכָרוֹב
לְעַמַּת שְׂרָפִים לְעַמַּתָם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים:

Für Deutschland.

וְהָאוֹפָנִים וְחַיּוֹת
הֵי קֶלֶשׁ בְּרַעַשׁ
גָּדוֹל מִחַנְשָׁאִים
לְעַמַּת שְׂרָפִים לְעַמַּתָם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים:

בָרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם וּמִירוֹת

Befreie sie, laß sie schuldlos vom Gerichte gehen, o König! Deine Barmherzigkeit erkläre sie unschuldig und verhängte Gutes über sie, o König! Höre den Ton Thekiah, den man dir heute bläst, o König! (Höre die Erwähnung der Thekiah, woran man Dich heute erinnert) und laß Barmherzigkeit obwalten über Jene, die Deiner harren, o König!

Sey ihm geneigt, dem Gebete eines Volkes, daß dir fleht, o König! Wende Dein Antlitz Denen zu, die den Weltseggen unterhalten, und wir benedeien Dich, lebendiger Gott und König!

Und die Ophanim und heiligen Chajot erheben sich mit starkem Toben der Seraphim gegenüber, im Wechselchor lobpreisen sie und sprechen: Gepriesen sey die Herrlichkeit des Ewigen an ihrer Stätte!

Dem gebenedeiten Gott bringen sie Anmuthsvolles dar, dem Könige, dem lebenden und dauernden Gott stimmen sie Lieder an, und

כבודו, אהל כהיום ברחמים מלך. מ' בוחן כל
עשתונות צעיר ורב מלך. גאות ועוז התאזר מלך.
דוק וחקר יחרדון מאימת מלך:

היוצר יחד לבם יחון מלך. ומבין אל כל מעשיהם
יצדיק מלך. ופרון הוא יום תרועת מלך. מ' חק לישראל
הוא לזכותם מלך. טרף נתן ליראיו ממליך כל מלך.
יזכור לעולם בריתו בזכרון טוב מלך:

כלה אל תעש לשארית בני מלך. לכן אחנו לך
מלכנו מלך. מאתמול קדמנוך לחלותך מלך: מ' נא
נצור חסד לגיני שלחו לו שלשת אילי מלך. סכורת
באי בתחן למר בכו ארצלי מלך. ענותם בל תבו ללן
במקום עלו וירדו בו מלאכי מלך:

Das Zelt seiner Majestät hat er an diesem Tage mit Barmherzigkeit aufgeschlagen, der König! er, der alle Gedanken prüft vom Niedrigsten, bis zum erhabensten König; er stieg in Pracht und Siegesrüstung, der König; da bebten Himmel und Erde vor dem Schrecklichen, dem Könige.

Der die Herzen sämmtlich gebildet, wird ihrer schonen, der König; der all ihr Thun bemerkt, wird sie rechtfertigen, der König. Heute kommen wir in Andenken vor ihm, am Tage, da wir ihm Schophar blasen, dem Könige. Es ist in Israel Gesetz, er läßt sie fliegen, der König! seine Frommen gibt er Unterhalt, der Könige König, behält ewiglich seinen Bund im besten Andenken, er, der König!

Erhalte den Ueberrest der Abkömmlinge des Königs (Abraham)! Wir treten vor Dir, König, unsern König! seit gestern schicken wir uns schon an, Dich anzubeten, o König! O, laß Deine Guld den Enkeln Dessen (Abraham's) gedeihen, dem zugesandt wurden drei Mächtige des Königs. Vernimm ihr Gebet, um Dessentwillen (Isaak's), für welchen sie bitter weinten, die Engel des Königs. O, verachte ihr Flehen nicht, Dessenthalben (Jakob's), der an jenem Orte übernachtet hatte, wo sie auf und abstiegen, die Engel des Königs!

תִּתְּבָרֶךְ צוּרֵנוּ מֶלְכֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח
שְׁמֶךָ לְעַד מֶלְכֵנוּ יוֹצֵר מִשְׁרָתִים וְאִשֵּׁר מִשְׁרָתָיו כָּלָם
עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי
אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כָּלָם אֲהוּבִים כָּלָם בְּרוּרִים
כָּלָם גְּבוּרִים וְכָלָם עֲשִׂים בְּאִימָה וּבִירְאָה רִצּוֹן קוֹנֵם
וְכָלָם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה בְּשִׁירָה
וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים
וּמִקְדִּישִׁים וּמְמַלִּיכִים: אֶת שֵׁם הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְכָלָם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת
שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ
לְיוֹצֵרם בְּנַחַת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבִנְעִימָה קִדְשָׁה
כָּלָם בְּאַחַד עוֹנִים. וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

Gepriesen bist du, unser Gott, unser König, und unser Erlöser,
Schöpfer der Heiligen (Engel). Gelobt sei dein Name immerdar,
unser König. Schöpfer der Diener (Engel), dessen Diener alle in
des Weltalls Höhe stehen, und Ehrfurchtsvoll, gemeinschaftlich und
laut verkünden die Worte des lebendigen Gottes und des Weltre-
genten. Alle sind sie Geliebte, alle Erlesene, alle Helden, und alle
handeln in Angst und Ehrfurcht, nach dem Willen ihres Schöpfers,
und alle öffnen ihren Mund mit Heiligkeit und Reinheit, mit Lied
und Gesang, und benedeien, loben, rühmen, preisen, heiligen und
huldigen den Namen Gottes, des großen, mächtigen und furchtbaren
Königs, heilig ist er! Alle übernehmen das Joch der himmlischen
Regierung einer vom andern, und ertheilen Erlaubniß einer dem
andern, ihren Schöpfer zu heiligen, mit Sanftmuth, in reiner Spra-
che und mit heiliger Anmuth; allesammt stimmen an und sprechen:
in Ehrfurcht:

Heilig, heilig, heilig ist der Ewige Zebaoth,
die ganze Erde ist voll seiner Majestät!

גָּדוֹל דָּעָה הַכִּין וּפָעַל וַיַּהֲרִי חֲמָה טוֹב יִצַּר כְּבוֹד לְשִׁמוֹ:
מֵאֲזֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֵזוֹ: פְּנוֹת צָבָאוֹ קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי
שְׁדֵי תָמִיד מִסְפָּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ עַל־שִׁבְחָה מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל־מְאֹרֵי־אֹר שֶׁעָשִׂיתָ
יִפְאָרוּךְ סֶלָה:

unsere Schutzwehr! Der gebenedeite Gott hat mit hoher Einsicht
bereitet und geschaffen die Sonnenstrahlen, wohl ausgebildet zu sei-
nes Namens Ruhm, und seine Weste mit Lichtern umgeben. Der
Ausbund seiner Heere, die Heiligen, die den Allmächtigen hochprei-
sen, erzählen stets die Majestät Gottes und seine Heiligkeit. Geprie-
sen bist du, Ewiger unser Gott, durch das Lob deiner Hände Wer-
ke, und durch die leuchtenden Lichter, die du gemacht; sie rühmen
dich. Selah.

עוֹשִׂים בְּאֵימָה רָצוֹן קוֹנֵם: פָּאָר וְכְבוֹד נוֹתָנִים לְשִׁמוֹ.
צִהְלָה וּרְנָה לְזִכָּר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח אֹר.
רָאָה וַהֲתִקִּין צוּרֵת הַלְבָנָה: שָׁבַח נוֹתָנִים לוֹ כָּל צָבָא
מְרוֹם תְּפִאֲרֶת וַיְגַדֵּלָה שְׁרָפִים וְאוֹפָנִים וַחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ:
לֵאל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל־הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הַתְּעֵלָה
וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ תְּפִאֲרֶת עָמָה לַיּוֹם הַמְנוּחָה עֲנֵג
קָרָא לַיּוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שָׁבַח שְׁלֵי־יוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבוֹ שָׁבַת אֵל
מְכַל־מַלְאָכָתוֹ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח וְאוֹמַר מִזְמוֹר נְשִׁיר
לַיּוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ: לְפִיכָךְ יִפְאָרוּ וַיִּבָּרְכוּ לֵאל
כָּל־יִצְוָרָיו. שָׁבַח יְקָר וַיְגַדֵּלָה יִתְּנוּ לֵאל מֶלֶךְ יוֹצֵר כָּל
הַמְּנַחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ בַּיּוֹם שָׁבַת קִדְשׁ:
שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ. וַיְבָרֶךְ מַלְכֵנוּ יִתְפָּאֵר. בְּנִשְׁמִים
מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל־שִׁבְחָה
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל־מְאֹרֵי־אֹר שֶׁעָשִׂיתָ יִפְאָרוּךְ סֶלָה:

בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי
כָּלם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ מְלָאכָה הָאָרֶץ קִנְיָיִךָ: הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמָם לְבָדוֹ מֵאֵז הַמִּשְׁבָּח וְהַמִּפְאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִיְּמוֹת
עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן
עֲזֵנוּ צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב בְּעֲרֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ

Güte erneuert täglich noch immerfort das Werk des Anbeginns.
Wie zahlreich sind deine Werke, Ewiger; alle machtest du mit Weis-
heit, die Erde ist voll deiner Güter. Der allein höchste König von
je, der Gepriesene, Gerühmte und Erhabene von ewigen Zeiten.
Gott des Weltalls, mit deiner Allbarmherzigkeit erbarme dich unser;
Herr unserer Macht, Hort unseres Schutzes, unseres Heils Schild,

וְלִהְרִים עָלֶיךָ בְּרַחֲמִים. וּבִטּוֹבוֹ מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד
מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבָדוֹ מֵאֵז. הַמִּשְׁבָּח
וְהַמִּפְאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִיְּמוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזֵנוּ צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ
מִשְׁגָּב בְּעֲרֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ וְאֵין וּלְתַתְּךָ. אִפְסָ בִלְתֶּךָ וּמִי
דּוֹמֶה־לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַיּוֹם. וְאֵין
וּלְתַתְּךָ מִלְּכֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אִפְסָ בִלְתֶּךָ גּוֹאֲלֵנוּ
לִיְמוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה־לָּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחֲיוֹת הַמֵּתִים:
אֵל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָל
נִשְׁמָה: גָּדְלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם. דַּעַת וְתְבוּנָה סְבִיבִים
אוֹתוֹ: הַמִּתְנַשֵּׂא עַל חַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ. וְנִהְדָּר בְּכָבוֹד עַל
הַמְרַבָּה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כְסֵאוֹ. חֶסֶד וּרְחֻמִּים
לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאֹד וְזֶרַח שְׂבָרָא אֱלֹהֵינוּ. יִצְרָם
בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל: כֶּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לְחַיּוֹת
מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תְּבֵל: מְלָאִים זִיו וּמְפִיקִים נִגְהָ. נִאֲרָה
זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׁשִׁים בְּבוֹאָם.

רוֹמָה: מֶלֶךְ רָם וְגִבּוֹה בַּמִּשְׁפָּט וְעוֹ מֶלֶךְ אֱהִיב מִשְׁפָּט.
 מִכּוֹן כְּסֵאוֹ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט. מֶלֶךְ שׁוֹפֵט צֶדֶק. לִפְנֵי
 יְהוָה צֶדֶק. לְהוֹלִיץ בְּעַד רֹדְפֵי צֶדֶק: מֶלֶךְ תִּקְוָה
 בְּמִשְׁלָה. וְכִסְאוֹ תִּלָּה לְמַעְלָה. וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מִשְׁלָה:
 מֶלֶךְ תַּחֲרֵת חֵלֶד מִחֵבִיטוֹ. מֶרְעִיד יָסוֹד בְּהֵבִיטוֹ.
 בְּכָל מִשׁוֹטְט מִבֵּטוֹ: מֶלֶךְ תָּר בְּכָל פֶּעַל. בְּכָל מַה
 יִפְעַל. בְּכֹמֶטָה וּבְמַעַל:

מֶלֶךְ אֱלֹהֵי עוֹלָם. הִמְלִיכוּהוּ עַם
 עוֹלָם. ייִ מֶלֶךְ לְעוֹלָם. קְדוֹשׁ:

*) Am Sabbath sagt man das hier Untenstehende.

הַמֶּלֶךְ לְאֶרֶץ וּלְדָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבִטּוֹבוֹ מִחֲדָשׁ

bringen und heimsuchen wird das himmlische Heer! König! hoche-
 haben ist er im Gerichte! ein mächtiger König, der Gerechtigkeit
 liebt; seines Thrones Beste — Billigkeit und Recht! König und
 gerechter Richter! vor ihm her geht die Gerechtigkeit und spricht
 denen das Wort, die nach ihr streben. König und mächtiger Regent!
 er hat seinen Thron in jener Höhe befestigt, und seine Herrschaft
 waltet über Alles. König! er erschüttert die Erde mit seinem An-
 blick, schaut die Grundfeste an, und sie bebt; sein Blick schwebt
 über Alles! König! er durchforscht jede That, eines Jeden Thun,
 in der Tiefe in der Höhe!

Dem König und ewigen Gott huldigt eine immerwährende Nation
 (Israel); der Unendliche wird ewig regieren! Heilig!

Er beleuchtet mit Gnade die Erde nebst ihren Bewohnern; seine

*) הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ
 כִּיִּי: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל
 יוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעְרֵי מוֹרָחַ: וּבֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא
 חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָהּ מִמְּכּוֹן שְׁבָתָהּ: וּמֶלֶךְ לְעוֹלָם
 בָּלוֹ וּלְיוֹשְׁבֵי שְׁבָרָא בְּמִדְרַת רַחֲמִים: הַמֶּלֶךְ לְאֶרֶץ

פַּעֲלָם לְנִצָּחַ: מֶלֶךְ יַעַט קִנְיָה. קִנְיָ קִנְיָ גִּנְיָה גִּנְיָה.
כֹּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְיָה: מֶלֶךְ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ.
יִשְׁתַּחֲוּ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. כִּי בָא לְשָׁפוֹט אֶת הָאָרֶץ:
מֶלֶךְ לְיוֹם קוֹמוֹ לָעֵד. כָּל יִצּוֹר לְפָנָיו יִרְעֵד. רָם וְנִשָּׂא
שׁוֹכֵן עַד: מֶלֶךְ מוֹשֵׁל עוֹלָם בְּגִבּוֹרָתוֹ. יִרְעִשׁוּ הַיָּרִים
מִגִּבּוֹרָתוֹ. וּכְאִילִים יִרְקְדוּ מִגִּעְרָתוֹ: מֶלֶךְ נוֹרָא לְמַלְכֵי
אֶרֶץ. חוֹל תַּחּוֹל הָאָרֶץ. מִיּוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים תִּנּוֹט הָאָרֶץ:
מֶלֶךְ שְׂאֵתוֹ מִי יַעֲצֹר כָּח. וְהוּא נוֹשֵׂא כָל בִּכְח. נוֹרָא
לְיַעַף כָּח: מֶלֶךְ עֹמֵד לְדִין. בְּיוֹם הַדִּין. שְׁפוֹט גִּנְיָם
בְּדִין: מֶלֶךְ פֹּלֵשׁ סוֹד הַמַּעֲמִיקִים. לְסִתִּיר עֲצָה
בְּמַעֲמִיקִים. יַחֲשֹׁף וַיְגַלֶּה עֲמִיקִים: מֶלֶךְ צוֹהֵר מְכַל רוּחַ.
עֲרִיצִי גִּסֵּי הָרוּחַ. לְאַפְּפֵם בְּשִׁטָּף רוּחַ: מֶלֶךְ קֹהֵל
מַלְכֵי אֲדָמָה. בְּסַעֲרוֹ מִשְׁמַח רוּחָה. יִפְקֹד עַל צָבָא

in Eifer gehüllt, entflammt vom edelsten, erhabensten Eifer, wie ein
Held, der Greuel ahndet! König! aller Welt-Enden Bewohner wer-
den ihn verehren, den König aller Welten, wenn er einst kommen
wird, die Erde zu richten. König! einst wird er sich erheben,
das Recht zu sprechen; dann werden alle erschaffene Wesen vor
ihm beben! Er, das allerhöchste, allerhabenste Wesen, das die Un-
endlichkeit bewohnt! König! seine Allmacht regiert die Welt! Berge
beben vor seiner Hoheit, und wie Widder entfahren sie ihrer Stelle
wenn er droht. König! furchtbar ist er den Erdenkönigen! Die
Erde bebt, schwankt vor dem, der auf Cherubim thront! König!
seine Verhängnisse sind unabänderlich, seine Allmacht erhält das
Weltall und gibt dem Watten Kraft. König! am Gerichtstage steht
er da, das Urtheil zu sprechen, zu bestrafen die Stölzen nach dem
Rechte. König! Er entdeckt das Geheimniß derer, die tief ihre Un-
schläge verbergen; frei und offen sind ihm alle Verborgenseiten!
König! ertheile den Befehl, laß sie aus allen Winden zusammen-
treiben, die hochmüthigen Tirannen! gib sie den Windstürmen zum
Spiele ihrer Wirbel hin! König! er treibe sie zusammen; die Köni-
ge der Erde, wenn er die Weissagung über Duma in Erfüllung

מֶלֶךְ אֲזוּר גְּבוּרָה. גָּדוֹל שִׁמְךָ בְּגְבוּרָה. לָךְ זְרוֹעַ עִם
גְּבוּרָה: מֶלֶךְ בְּגִדֵי נָקָם. לְבִשׁ בְּיוֹם נָקָם. לְצַרְיוֹ יֵשֵׁב
אֶל הַיָּקָם: מֶלֶךְ גִּאוֹת לְבִשׁ. יָמִים מִיֵּבֶשׁ. וְגִאוֹת
אֲפִיקִים מִכִּבֵּשׁ:

מֶלֶךְ בַּעֲשָׂרָה לְבוּשִׁים. הִתְאַזָּר בְּקַדוּשִׁים.
אֶל גַּעְרָץ בְּסוֹד קַדוּשִׁים. קָדוֹשׁ:
מֶלֶךְ דָּר בְּנִהוּרָא. עֹשֶׂה בְּשִׁלְמָה אֲזָרָה. מִשְׁפָּטָנוּ
יוֹצִיא כְּאֲזָרָה: מֶלֶךְ הִתְאַזָּר עֹז. יָמִינוּ תָּעוּז. וְאֲנוּשׁ
אֶל יַעֲזוּ: מֶלֶךְ וַיִּלְבֹּשׁ צִדְקָה. וַיִּנְקֹדֶשׁ בְּצִדְקָה. לָךְ יִי
הַצִּדְקָה: מֶלֶךְ זֶה הַדּוֹר בְּלְבוּשׁוֹ. וְכֹבֵעַ יְשׁוּעָה
בְּרֹאשׁוֹ. אֱלֹהִים יָשֵׁב עַל כִּסֵּא קְדוּשׁוֹ: מֶלֶךְ חֲמוּץ
בְּגִדִים. בְּדָרְכוֹ בִּזְהָרִים. וּבְצֹר רוּחַ נְגִידִים: מֶלֶךְ טָלִיתוֹ
בְּשִׁלָּג מִצְחָצָח. צַח וּבְצִחָצְחוֹת יִצְחָצָח. מִצְחָצְחִים

Ü b e r s e t z u n g.

König, mit Allgewalt umgürtet, großmächtig ist dein Name!
Dein ist Arm und Kraft! König im Rachegeband! Er umwindet
es am Tage der Rache und trifft die Brust seiner Widersacher.
König mit Hoheit umgeben! Einst ließ er stürmische Meere ertrock-
nen und demüthigte der Stolzen Uebermuth.

Zehn mannigfaltige Gewänder zog der König an, seiner
Auserwählten (Israel) halben; allmächtig ist er und schreck-
lich in der Versammlung der Heiligen (Malachim.) Heilig.

König in lichter Wohnung, der Licht umhüllt wie ein Gewand.
Er wird es ausführen, unser Recht, wie Sonnenlicht! König in
Siegekrüstung, seine Rechte siegt! Ihm troge der Menschen fei-
ner! König im Anzug der Gerechtigkeit! Dein, o Ewiger, ist die
Gerechtigkeit! König! im Prachtgewande, den Helm des Triumphs
auf seinem Haupte, so sitzt er, Gott, auf seinem heiligen Throne!
König in greller Kleidung! er zerstampft die Treulosen, demüthigt
den Hochmuth der Fürsten! König mit reinem Gewand, weiß wie
Schnee! heiter ist er Denen die nach reinen Thaten streben. König,

אבותינו שיר ושברה הלל וזמרה עז וממשלה נצח
גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות
והודאות מעתה ועד עולם: ברוך אתה יי אל מלך
גדול בתשבות אל ההודאות ארון הנפלאות הבורח
בשירי זמרה מלך אל חי העולמים:

ועתה יגדל נא כח אדני פאשר דברת לאמר:

זכר רחמיה יי והסדיק פי מעולם דהמרה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא. ברעותה.
וימליך מלכותה בתיכון וביומיו ובתי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו:

אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך
וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא ולעלא מן
כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונהמחא דאמירן
בעלמא ואמרו אמן:

Während der Vorsänger ברכו fängt, sagt die Gemeinde יתברך.

ח ברכו את יי המברך: יתברך וישתבח ויתפאר

מיו ויתרומם ויתנשא שמו של מלך

ברוך יי המברך לעלם ועד: מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא

שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו

ברוך אתה יי אלהינו מלך אין אלהים סלוי לרכב בערבות

ביה שמו ועליו לפניו ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה:

ברוך שם כבוד מלכותו לעלם ועד

יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

אור עולם באוצר חיים אורות מאפל אמר ויהי:

שְׁפִלְגָת בָּנוּ. וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שְׁנִפְחָת בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן
 אֲשֶׁר שְׁמָת בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיְפָאֲרוּ
 וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְכָּנוּ:
 כִּי כָל פֶּה לָּךְ יוֹדֶה. וְכָל לִשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּע. וְכָל בֶּרֶךְ
 לָךְ תִּכְרַע. וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ רַחֲשֵׁתָחוּהָ. וְכָל לִבָּבוֹת
 יִירָאוּךָ. וְכָל קֶרֶב וּכְלִיּוֹת יֹאמְרוּ לְשִׁמְךָ. כַּדָּבָר שְׂכָתוֹב
 כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרָנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק
 מִמָּנוּ וְעָנִי וְאַבְיוֹן מִגִּזְלוֹ: מִי יִדְמָה לָּךְ וּמִי יִשׁוּהָ לָּךְ
 וּמִי יַעֲרֶךְ לָּךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא מֵאֵל עֲלִיּוֹן
 קִנְיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלְלָךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֶרְךָ וְנִבְרַךְ
 אֶת שֵׁם קֹדֶשְׁךָ. כְּאִמּוֹר לְדוֹד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ וְכָל
 קֶרְבִּי אֶת שֵׁם קֹדֶשׁוֹ: הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲזָךְ: הַגָּדוֹל
 בְּכְבוֹד שְׁמֶךָ: הַגִּבּוֹר לְנִצָּחַת וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוּתֶיךָ: הַמֶּלֶךְ
 הַיוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא:

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקֹדֶשׁ שְׁמוֹ. וְכִרְתוֹב
 בְּנֵנוּ צְדִיקִים בְּיָי לַיִּשְׂרָאֵל נִאֲוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יִשְׁרִיב תְּתַרְוֶמָּה: וּבְדַבְּרֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרֶךְ:
 וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדֵּשׁ: וּבִקְרֶב קֹדֶשִׁים תִּתְהַלָּל:

וּבְמִקְהֵלוֹת רַב־בוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יִתְפָּאֵר
 שְׁמֶךָ מִלְכָּנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר שֶׁכֵּן חֹזֶכֶת כָּל הַיְּצוּרִים
 לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח
 לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר לְבָרֶךְ לְעֲלָה וּלְקַלֵּם עַל כָּר
 דַּבְּרֵי נְשִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִּׁי עֲבֶדְךָ מִשִּׁיחָךָ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ קָלַעַד מִלְכָּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
 וְהַקֹּדֶשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לָּךְ נִאֲוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם. וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּדֶרֶךְ
צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת הָעָר. וְהִיטָה לִּי הַמְּלוּכָה: וְהִיטָה
יְיָ לְמַלְכִּי עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא. וְהִיטָה יְיָ אֶחָד
וְשִׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרֶךְ אֶת שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל
בָּשָׂר תִּפְאֹר וּתְרוֹמָם וּזְכָרְךָ מְלַכְנוּ תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמַבְלִעֲרִיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרִיג וּמַרְחֵם בְּכָד עַרְתָּ
צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה: אֱלֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלֹהֵי כָל בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת הַמְּהֻלָּל
בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת הַמְּנִיג עוֹדְמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו
בְּרַחֲמִים. וַיְיָ לֹא יָנוּם וְלֹא יֵישָׁן. הַמְּעוֹרֵר יְשָׁנִים
וְהַמְּקִיץ נִרְדָּמִים. וְהַמְּשִׁיחַ אֱלָמִים. וְהַמְּתִיר אֲסוּרִים
וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לֵךְ לְבָרֶךְ אֲנִיחָנוּ
מוֹדִים. אֱלֹהֵינוּ מִלֵּא שִׁירָה בַּיּוֹם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה בְּהַמּוֹן
גָּלִיו וּשְׁפִתּוֹתֵינוּ שֹׁבָח בְּמַרְחֲבֵי רִקְנֶיךָ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת
בְּשִׁמְשׁ וּבְיָרֵחַ. וַיְיָנוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם. וְהַגְּלִינוּ
בְּקִלּוֹת כְּאֵילוֹת: אֵין אֲנִיחָנוּ מִסְּפִיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבָרֶךְ אֶת שְׁמֶךָ. עַל אַחַת
מֵאַלְף אֵלֶּף אֱלֹפִים וְרַבִּי רַבָּבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת
שַׁעֲשִׁית עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמַּצְרִים גָּאֵלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וּמִבֵּית עַבְדִּים פָּדִיתָנוּ בְּרָעַב וּנְתָנוּ וּבְשָׁבַע כָּל־לֶחְתָּנוּ.
מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדְּבַר מִלְּטָתָנוּ וּמִחֶקְלִים רָעִים
וּנְאֻמָּנִים דָּלִיתָנוּ: עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזָבוֹנוּ
חֶסֶדְךָ. וְאֵל תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִנְצַח: עַל כֵּן אֲבָרִים

וַיִּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם
וַיִּרְאֵה יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שִׁפְתַּי הַיָּם׃ וַיִּרְאֵה
יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם
וַיִּרְאוּ הָעָם אֶת יְהוָה וַיֹּאמְרֵנוּ בִּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עֲבָדוּ׃

אֲנִי יִשְׂרָאֵל מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאֹה גָאֹה סוֹם וּרְכָבוֹ
רָמָה בָּיִם׃ עֲוִי וַזְּמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי
וַאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי אֲבִי וְאַרְמְמָנוּ׃ יְהוָה אֱלֹהֵי מִלְחָמָה
יְהוָה שְׁמוֹ׃ מִרְכַּבְתָּ פָרָעָה וַחֲיִלּוֹ יָרָה בָּיִם וּמִבְחָר
שְׁלֵשִׁיו מִבְּעוֹ בָּיִם סוּף׃ תַּהֲמֹת יִבְסִימוּ יָרְדוּ בְּמִצּוֹלֹת
כְּמוֹ אָבֶן׃ יְמִינְךָ יְהוָה גָּאֹהֲרִי בִכְחַיְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעַץ
אוֹיֵב׃ וּבָרַב גָּאוֹנְךָ תִּתְּרֶם קִמִּיךָ תִּשְׁלַח חֲרֹנְךָ יֹאכֹלְמוֹ
בִּקְשׁ׃ וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ גָּעַרְמוּ מַיִם גָּעָבוּ כְּמוֹ גֵּר נִזְלִים
קָפְאוּ תַהֲמֹת בָּלָב יָם׃ אָמַר אוֹיֵב אֶרְדָּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק
שָׂרְלִי תִמְקֶאֱמֹו גִּפְנֵשִׁי אֶזְרִיק חֲרָבִי תִזְרִישְׁמוֹ יָדִי׃
גִּשְׁפַת בְּרוּחְךָ כִּסְמוֹ יָם צָלְלוּ כַעֲפֹרֶת בְּמַיִם אֲדִירִים׃
מִי כְמִכָּה בָּאֵלִים יְהוָה מִי כְמִכָּה גָאֹהֲרִי בִקְשֵׁשׁ נִזְרָא
תַהֲלֹת עֲשֵׂה פֶלֶא׃ גִּשְׁיַת יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוֹ אֶרֶץ׃ גִּחִית
בְּחִסְדְּךָ עִם זֶה גָּאֹלֶת גִּהֲלֹת בְּעֵינֶיךָ אֵל גִּוֵּרִי קֹדֶשֶׁךָ׃
שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חֵיל אֲחֹו יִשְׁבִּי פִלִּשְׁתִּי׃ אֲנִי גִבְהָלוֹ
אֶלּוּפֵי אֲדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזִמוֹ רָעַד גִּמְגֹו כָּל יִשְׁבִּי
בְּנִעַן׃ תִּפְלַע לִיהֹם אִימָתָה וּפֶתַח בְּגָדֶי זְרוּעֶךָ יִדְמוֹ
כְּאֶבֶן עַד יַעֲבֹר עִמָּךָ יְהוָה עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנְיָרִי׃
תִּבְיֹאמוּ וְרַחֲטִיעְמוּ בְּהַר גִּחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פַּעֲלָתְךָ
יְהוָה מִקְדָּשׁ אֶרְצִי כֹנֵנִי יְדִיךָ׃ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעַד׃ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד׃

תְּרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ הַלְלוּיָהּ: כִּהִי תִי"ה:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שְׁכֵן
יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ
אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִד
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:
לְךָ יְיָ הַגְדָּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי
כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל
לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל
וּבִידֶךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבִידֶךָ לְגִידֹל וְלַחֲזֹק כָּכָל: וְעַתָּה
אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לְךָ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ:
אַתָּה הוּא יְיָ לְבָדֶךָ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שָׁמַי
הַשָּׁמַיִם וְכָל צִבְאֵם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיּוֹמִים
וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מַחְיֶה אֶת כָּלָם וּצִבְאֵם הַשָּׁמַיִם
לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ
בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם:
וּמִצָּאתָ אֶת לָבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

וּכְרוֹת עַמּוֹ הַבְּרִירָה לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחֲתִי
הָאֲמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַיְבוֹסִי וְהַגְּרָזִישִׁי לָתֵת לְזֹרְעוֹ וּתְקֹם
אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אַתָּה: וְהִרְאֵה אֶת עֲנִי אַבְרָהָם
בְּמִצְרַיִם וְאַתָּה עָקַתָּם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף: וְתִתֵּן אוֹתָת
וּמִפְתִּיּוֹם בְּפָרְעוֹה וּבְכָל עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֶרֶצוֹ כִּי
יָדַעְתָּ כִּי הוֹיְדוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כְּבוֹדוֹ הַגָּדוֹל:
וְהִים בִּקְעַת לְפָנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בַתּוֹךְ הַיָּם בִּיבְשָׁה וְאַתָּה
רִדְפִיהֶם הַשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כָּמוֹ אֲבֹן בְּמַיִם עֲזִים:

הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים:
הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ
וַיָּרַח הַיָּרֵחַ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי
הוּא צוּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֶק נָתַן וְלֹא
יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת:
מַיִם וּבָרָד שֶׁלֹּג וְקִיטוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ:
הַיָּהֳרִים וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָר
בְּהֶמָּה רֶמֶשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים
שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אֶרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם בַּתּוֹלוֹת וְקָנִים
עִם גְּעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי גִשְׁוֹב שְׁמוֹ לְבָדוֹ
הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיָּרֶם קָרְן לַעֲמוֹ תְהַלֵּךְ לְכָל
חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּהָ:

הַלְלוּהָ נִשְׁרֹו לַיהוָה שִׁיר הַדָּשׁ תְּהַלְלֵנוּ בְּקוֹהֲלֵ
חֲסִידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם:
יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל בָּרֶחַף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ לוֹ: כִּי רוּצָה
יְהוָה בְּעַמּוֹ יִפְאֶר עַנְוִים בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים
בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִירוֹנָם
וַיַּחַרְב פִּיפִיזוֹת בִּידָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכַחוֹת
בְּלְאֻמִּים: לְאִסּוֹר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכִבְדֵי
בְּרוֹל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּרְתוֹב הָדָר הוּא לְכָל
חֲסִידָיו הַלְלוּהָ:

הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עוֹז: הַלְלוּהוּ
בְּגִבוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ כָרֵב גִּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר
הַלְלוּהוּ בְּנִבָּל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בָתֶּף וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעֹגֵב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי

שֹׁאֵן לֹו תְּשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֵׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם
הַהוּא אָבְדוּ עֲשֵׂתֵנִתִּיו: אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוֹ
עַל יְהוָה אֱלֹהָיו: עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֵת הַיָּם וְאֵת כָּל
אֲשֶׁר בָּם הַשָּׁמַיִם אֶמֶת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׂוּקִים
נָתַן לָחֶם לָרַעֲבִים יְהוָה מִתּוֹר אֲסוּרִים: יְהוָה פִּקְחַ
עוֹרִים יְהוָה זָקָה כְּפֹופִים יְהוָה אֱהִיב צַדִּיקִים: יְהוָה
שָׁמַר אֶת גֵּרִים יְתוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹד וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים יַעֲזֹת:
יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּהָ:

הִלְלוּהָ כִּי טוֹב וּמָרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוֹה תְּהִלָּה:
בְּנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִבְנֶם: הָרוּפִא
לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֵשׁ לַעֲצָבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לְכוֹכָבִים
לְכֹלָם שְׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ דְּתִבְנוּתוֹ
אֵין מִסְפָּר: מַעֲזִיד עֲנָוִים יְהוָה מִשְׁפִּיל רָשָׁעִים עֲדֵי
אָרֶץ: עֲנֵנוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה וּמְרוֹ לְאַלְהֵינוּ בְּכִנּוֹר:
הַמְבַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמְכִּין לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ
הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה לְבָנֵי עֵרֶב אֲשֶׁר
יִקְרָאוּ: לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּם יִחַפֵּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאֵשׁ
יִרְצֶה: רוּצֶה יְהוָה אֵת יִרְאָיו אֵת הַמִּיחָלִים לְחַסְדּוֹ:
שֹׁכֵחַ יְרוּשָׁלַם אֵת יְהוָה הִלְלֵי אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן: כִּי חֹזֵק
בְּרִיחֵי שַׁעֲרֵינוּ בִּרְךְ בְּנֵינוּ בְּקִרְבָּנוּ: הַשֵּׁם גְּבוּלָנוּ שָׁלוֹם
חֵלֶב חַטִּים יִשְׂכִּיעֵנוּ: הַשֵּׁלַח אֲמָרָתוֹ אָרֶץ עַד מִהֲרָה
יְרוּץ דְּבָרוֹ: הַנִּתֵּן שֵׁלֵג כְּצֶמֶר כְּפֹר כְּאַפֹּר יִפּוֹר:
מִשְׁלֵיךְ קִרְחוֹ כְּפֹתִים לְפָנֵי קִרְרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁרַח
דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם יִשְׁבּ רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם: מִגִּיד דְּבָרָיו לַיעֲקֹב
חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו דִּישָׁרָאֵל: לֹא עָשָׂה בֶן לְכָל גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי יָדָעוֹם הִלְלוּהָ:

לו: כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו: כי לא יטוש
 יי עמו ונחלתו לא יעזוב: והוא רחום יכפר עון ולא
 יטחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: יי
 הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם
 שכבה לו אשרי העם שיי אלהיו: תהלה לדוד ארוממה
 אלהי המלך ואברהם שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה
 ואהלה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו
 אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך וגידו: הדר
 כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: ועזו נוראותיך
 יאמרו וגדלותך אספרנה: ובר רב טובך יביעו וצדקתך
 ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדול חסד: טוב יי
 לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך וחסידיך
 יברכוה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע
 לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות
 כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים
 וזוקק לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן
 להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי
 רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי
 לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמרת: רצון יראיו
 יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו
 ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל
 בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד
 עולם הללויה:

הללויה הללי נפשי את יהוה: אהללה יהוה בחיי
 אומרה לאלהי בעודי: אל תבטחו בנדיבים כבן אדם

לֹא יִבִּין אֶת־זֹאת: בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים כִּמּוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיִצּוּ
 כָּל פֶּעַלִי אֲזֶן לְהַשְׁמֵד עֲדִי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם
 יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבְדוּ
 וְיִתְּפָרְדּוּ כָּל פֶּעַלִי אֲזֶן: וְתָרַם כְּרֵאִים קִרְנִי בְּלוֹתִי
 בְּשֶׁמֶן רֵעֵנָן: וְתִבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרֵי בִקְמִים עָלִי מִרְעִים
 תִּשְׁמַעֲנָה אֲזֶנִי: צַדִּיק בְּתָמָר יִפְרַח כִּמְאֹד בְּלִבָּנוֹן
 יִשְׁגָּה: שְׁתּוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ:
 עוֹד יְנוּבּוֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרֵעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי
 יֵשֶׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ:

יְהוָה מֶלֶךְ גִּאוֹת לְבֶשׁ לְבֶשׁ יְהוָה עוֹ הַתְּאֵדָה אֶף
 תִּכּוֹן תִּכַּל בֶּל תִּמּוֹט: נִכּוֹן כִּסֵּאֶךָ מֵאֵז מֵעוֹלָם אֲתָתָה:
 נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת
 דְּכִיָּם: מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר
 בְּמָרוֹם יְהוָה: עֲדִיתִךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נִאֲוָה קִדְּשׁ
 יְהוָה לְאַרְבֶּּי יָמִים:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׁיו: יְהִי שֵׁם יְיָ
 מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמּוֹרָח שְׁמֵשׁ עַד מְבוֹאֵז
 מִהַלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַד כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זְכָרְךָ לְדֹר וָדֹר: יְיָ בְּשָׁמַיִם הַכִּין
 כִּסֵּאֹו וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְרַגְלֵי
 הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ
 לְעֹלָם וָעַד: יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעַד אֲבָדוּ גּוֹיִם מֵאֲרָצוֹ: יְיָ
 הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנֵּי־אֵל מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת
 מִחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֲצַת יְיָ הִיא תִקּוּם: עֲצַת יְיָ
 לְעוֹלָם תִּעֲמֹד מִחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא־אֵל אָמֵר
 וַיְהִי הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אֹתָהּ לְמוֹשָׁב

נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נְאֻמָּה תְהִלָּה: הוֹדוּ
לַיהוָה בְּכִנּוּר בְּנִבָּל עָשׂוֹר וּמָרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר
חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נֶגֶן בְּתַרְוָעָה: כִּי יֵשֶׁר דְּבַר יְהוָה וְכָל
מַעֲשָׂיו בְּאֱמוּנָה: אֱהִיב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה
מִלְּאָה הָאָרֶץ: בְּדִבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל
צִבְאָם: כִּנָּם כִּנָּר מִי הַיָּם נָתַן בְּאֻצְרוֹת תְּרוֹמוֹת:
יִירָאוּ מִיְהוָה כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְלָה:
כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: יְהוָה הִפִּיר עֲצַת
גִּוִּים הֵנִיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תִּקְעֵמוֹד
מַחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: אֲשֶׁרִי הִגֹּי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת
כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמֶּכּוֹן שְׁבָתוֹ הַשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ: הֵיטֵר יָחַד לִבָּם הִמְכִּין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין
הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרַב חֵיל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרַב כֹּחַ: שֶׁקֶר
הַסּוֹס לְתַשׁוּעָה וּבְרַב חֵיל לֹא יִמְלֹט: חֲנִיָּה עֵין יְהוָה
אֵל יִרְאֵיו לְמִיחָלִים לְחֲסִדוֹ: לְחֲצִיל מִמּוֹת נַפְשָׁם
וּלְחַיּוֹתָם בְּרָעַב: נַפְשָׁנוּ חֲכָתָה לַיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִגִּנּוּ
הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְּשֵׁם קוֹדֶשׁוֹ בְּטַחָנוּ: יְהִי
חֲסִדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

מוֹמָר שִׁיר לַיּוֹם הַשָּׁבָת: מִזִּבְ לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזִמּוֹר
לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ וְאֱמוּנָתְךָ בַּלַּיְלוֹת:
עָלֵי עָשׂוֹר וְעָלֵי נִבָּל עָלֵי הַגִּיוֹן בְּכִנּוּר: כִּי שִׁמְחָתָנִי
יְהוָה בְּפַעֲלְךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרִגֵּן: מִה גִּדְּלוֹ מַעֲשֶׂיךָ
יְהוָה מְאֹד עֲמָקוֹ מַחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וְכַסִּיל

בִּרְכוּ אֶת יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בִּרְכוּ אֶת יְהוָה: בָּרוּךְ יְהוָה
מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ:

כי לעולם חסדו:	הודו ליי כי טוב
כי לעולם חסדו:	הודו לאלהי האלהים
כי לעולם חסדו:	הודו לאדני האדנים
כי לעולם חסדו:	לעשה נפלאות גדלות לבדו
כי לעולם חסדו:	לעשה השמים בתבונה
כי לעולם חסדו:	לרוקע הארץ על המים
כי לעולם חסדו:	לעשה אורים גדלים
כי לעולם חסדו:	את השמש לממשלת ביום
כי לעולם חסדו:	את הירח וכוכבים לממשלות בלילה
כי לעולם חסדו:	למכה מצרים בבכוריהם
כי לעולם חסדו:	ויצא ישראל מתוכם
כי לעולם חסדו:	ביד חזקה ובזרוע נטויה
כי לעולם חסדו:	לגזר ים סוף לגזרים
כי לעולם חסדו:	והעביר ישראל בתוכם
כי לעולם חסדו:	ונער פרעה וחילו בים סוף
כי לעולם חסדו:	למוליק עמו במדבר
כי לעולם חסדו:	למכה מלכים גדלים
כי לעולם חסדו:	ויהרג מלכים אדירים
כי לעולם חסדו:	לסיחון מלך האמרי
כי לעולם חסדו:	ולעוג מלך הבשן
כי לעולם חסדו:	ונתן ארצם לנחלה
כי לעולם חסדו:	נחלה לישראל עבדו
כי לעולם חסדו:	שבשפלנו וזכר לנו
כי לעולם חסדו:	ויפרקנו מצרינו

יְגִשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיט וְשַׁלַּמַת רָשָׁעִים תִּרְאַה: כִּי
 אֲתָה יְהוָה מַחֲסִי עֲלִיזֹן שְׂמַת מְעוֹנָךְ: לֹא תִאָּנָה
 אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה
 לָךְ לְשֹׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנָךְ פֶּן תִּגָּף
 בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַד שֶׁחַל וּפָרֵז תִּדְרֹךְ תִּרְמֹם כִּפֹּר
 וְתִנֵּן: כִּי בִי חָשַׁק וְאֶפְלָטָהוּ אֲשַׁבְּדָהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי:
 יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבֶּדְהוּ:
 אֲרָךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרֹךְ יָמִים וְכו'.

הַלְלוּהָ הַלְלוּ מַאת שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה:
 שְׁעֲמִידִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּהָ
 כִּי טוֹב יְהוָה וּמְרוֹ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ
 יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה
 וְאֶדְרִינּוּ מִכָּל אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה
 בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וּכְל תְּהִמּוֹת: מַעֲלָה נִשְׂאִים
 מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמִטָּר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ
 מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה:
 שָׁלַח אוֹתוֹת וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם בְּפָרְעָה וּבְכָל
 עַבְדָּיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחּוֹן
 מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן:
 וּנְחָן אֲרָצָם נִחֲלָה נִחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: יְהוָה שְׁמֶךָ
 לְעוֹלָם יְהוָה וְכָרֶךָ לְדֹר וָדֹר: כִּי יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל
 עַבְדָּיו יִתְנַחֵם: עֲצֵבֵי הַגּוֹיִם כִּסָּף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדֵי
 אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ:
 אֲזֻזִּים לָהֶם וְלֹא יֵאָזִינוּ מֵאֵף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם:
 כְּמוֹתֵהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בְּטַח בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּרַכּוֹ אֶת יְהוָה בֵּית אַהֲרֹן בְּרַכּוֹ אֶת יְהוָה: בֵּית הַלֵּוִי

שֶׁמֶר כָּל עֲצֻמָּתוֹ אַחַת מִהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה:
 הַמּוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׁנְאֵי צְדִיק יִאֲשָׁמוּ:

כִּי יִהְיֶה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחֲסִים בּוֹ:

תְּפִלָּה לַמֶּלֶכָה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אַתָּה הַיִּירָה
 לָנוּ בְּדֶרֶךְ וָדָר: בְּמָרָם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוִלָּל אֶרֶץ וְתַבֵּל
 וּמַעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: תָּשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד דָּכָא
 וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: כִּי אֵלֶּךָ שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם
 אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאֶשְׁמֹרָה בְּלִילָה: זֶרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ
 בְּבִקְרָה כְּחֹצִיר יִחַלֶּף: בְּבִקְרָה יִצִּיץ וְיִחַלֶּף לְעֶרֶב יִמּוֹלֵל
 וַיִּבֶשׁ: כִּי כָרְלִינוּ בְּאִפְךָ וּבְחִמְרֶךָ נִבְדַּלְנוּ: שֶׁתֵּ
 עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְדֶּךָ עֲלִמֵנוּ לְמֵאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ
 בְּעִבְרָתְךָ כִּלְיָנוּ שָׁנִינוּ כִּמּוֹ הֵנָּה: יָמֵי שְׁנוֹרֵינוּ בָּהֶם
 שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עָמַל
 וְאֶזֶן כִּי גָז חֵישׁ וְנִעְפָּה: מִי יוֹדֵעַ עֹז אִפְךָ וְכִירְאָרְתְּךָ
 עִבְרָתְךָ: לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִיא לִבְבְּ חֲכָמָה:
 שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתִי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ: שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָה
 חֲסִידֶךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל יָמֵינוּ: שְׁמַחְנוּ כִּימֹרֵת
 עֲנִירֵנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יִרְאָה אֵל עֲבָדֶיךָ פִּעֲלָה
 וְהִדְרָה עַל בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נֶעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָרְלִינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּונָנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּונָנָהוּ:

יֹשֵׁב בְּסִרְתָּר עֲלִיזֵן בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלַוֵּן: אֹמֵר לִיהוָה
 מַחֲסִי וּמִצּוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ: כִּי הוּא יִצִּילֵךְ מִפֶּחַ
 יִקּוּשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסֶּךְ לָךְ וְרַחֲמֵי כִנְפֵיו
 תַּחֲסֶם צָנָה וְסִחָרָה אֲמָתוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִילָה
 מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְךָ יִהְיֶךָ מִקֵּטֶב יִשּׁוּד
 צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֵלֶּךָ וְרַבָּה מִיָּמִינְךָ אֵלֶיךָ לֹא

מִשְׁפָּטֵי יְהוָה אֱמֶת צְדָקוֹ יִחַדּוּ: הַנְּחֻמְדִּים מוֹדֵב
 וּמִפּוֹ רָב וּמִרְחוּקִים מִדְּבַשׁ וְנִפְרַת צוּפִים: גַּם עֲבָדֶךָ
 נִזְהָר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֲקֹב רָב: שְׂגִיאוֹת מִי יִבִּין מִנִּסְתָּרוֹת
 נִקְנִי: גַּם מוֹדִים חֲשֵׁךְ עֲבָדֶךָ אֶל יִמְשְׁלוּ בִי אִזְּ אֵיתָם
 וְנִקְיֹרְתִי מִפֶּשַׁע רָב: יְהִיו לְרָצוֹן אֱמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי
 לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

לְדוֹד בְּשָׁנוֹתָו אֵת טַעְמוֹ לְפָנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְרֶשְׁהוּ וַיֵּלֶךְ:
 אֲבָרְכָה אֵת יְהוָה בְּכָל עֵת תָּמִיד תִּהְלֶתוּ בְּפִי:
 בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנוּיִם וַיִּשְׁמְחוּ:
 גִּדְּלוּ לַיהוָה אֱתִי וְנִרְוַמָּה שְׁמוֹ יִחַדּוּ:
 דָּרַשְׁתִּי אֵת יְהוָה וְעַנָּנִי וּמָכַל מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי:
 הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְיוּ וּפְנִיָּהֶם אֶל יַחֲפָרוּ:
 וְהָ עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמַע וּמָכַל צְרוּתָיו הוֹשִׁיעוּ:
 חָנָה מִלֵּאָה יְהוָה סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלִצֵם:
 טַעְמוֹ וּרְאוּ כִי טוֹב יְהוָה אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר יִהְיֶה בּוֹ:
 יִרְאוּ אֵת יְהוָה קֹדֶשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו:
 כְּפִירִים רָשׁוּ וּרְעִיבוּ וּדְרָשׁוּ יְהוָה לֹא יַחֲסְרוּ כָּל טוֹב:
 לָכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי יִרְאֵת יְהוָה אֱלֹמֶדְכֶם:
 מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים אֲהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב:
 נִצּוֹר לְשׁוֹנֶךָ מָרַע וּשְׁפָתֶיךָ מִדְּבַר מִרְמָה:
 סוּר מָרַע וַעֲשֵׂה טוֹב בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ:
 עֲיִנֵי יְהוָה אֶל צְדִיקִים וְאֶזְנוֹ אֶל שׁוֹעֲתָם:
 פִּינִי יְהוָה בְּעִשְׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם:
 צַעֲקוּ וַיהוָה שָׁמַע וּמָכַל צְרוּתָם הִצִּילָם:
 קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבָּרֵי לֵב וְאֵת דֹּכְאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
 רַבּוֹת רָעוֹת צְדִיק וּמְכַלֵּם יִצִּילָנוּ יְהוָה:

מעולם הָמָּה: תָּנוּ עוֹ לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוּתוֹ וְעוֹ
 בְּשִׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְּקַדְשֶׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא
 נוֹתֵן עוֹ וְתַעֲצִמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל נִקְמוֹת יי
 אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הַיָּשֵׁב גְּמוּלָה
 עַל גְּאוּת: לֵי הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִּרְכָתְךָ סֶלָה: יי
 צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יי צְבָאוֹת
 אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטַּח בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם
 קָרָאנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבָרֶךְ אֶת נַחֲלָתְךָ וְרַעַם
 וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם: נִפְשָׁנוּ חִכָּתָה לֵי עֲזָרָנוּ וּמִגִּנּוּ
 הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְּנֶשֶׁם קָדְשׁוֹ בִּטַּחֲנוּ: יְהִי
 חֶסֶדְךָ יי עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ יי חֶסֶדְךָ
 וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ: קוֹמָה עֲזֹרָתָה לָנוּ וּפִדְנוּ דְּמַעַן
 חֶסֶדְךָ: אֲנִכִּי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מִצְרַיִם הָרֶחֱב
 פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ: אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁי
 אֱלֹהֵיוֹ: וְאֲנִי בְּחֶסֶדְךָ בִּטַּחֲתִי יִגַּל לִבִּי בִּישׁוּעָתְךָ
 אֲשִׁירָה לֵי כִי גָמַל עָלַי:

לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדָוִד: הַנְּשֵׂא מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל
 וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הֶרְקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אֱמֹר וּלְלֵילָה
 לְלֵילָה יִחְוֶה דָּעַת: אֵין אֱמֹר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע
 קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תִּבֵּל מְלִיָּהֶם
 לְשִׁמְשׁ שֶׁם אֱהֵל בָּהֶם: וְהוּא כְּחֶרֶן יֵצֵא מִחֶפְרָתוֹ
 יִשֵּׁשׁ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֲבָרָח: מִקְצֵה הַנְּשֵׂא מוֹצֵאֵם
 וְתִקּוּפָתוֹ עַל קִצּוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחֶמְתּוֹ: תוֹרַת יְהוָה
 תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּרַת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת
 פִּתִּי: פִּקּוּדֵי יְהוָה יִשְׁרִים מְשֻׁמְתֵי לֵב מִצּוֹת יְהוָה בָּרָה
 מֵאִירַת עֵינַיִם: יִרְאֵת יְהוָה מְהוֹרָה עֲמִידַת לְעַד

דָּוָר: אֲשֶׁר כָּרַת אִתָּךְ אֲבֹרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לִיצְחָק:
וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב לַחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לָךְ
אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלָתְכֶם: בְּחַיֹּתְכֶם מִתִּי מִסְפָּר
כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהֶּ: וַיִּתְּהֶלְכוּ מִגֹּי אֶל גֹּי וּמִמַּמְלָכָה
אֶל עַם אֲחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקְכֶם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם
מַלְכִּים: אֵל תִּגְעֻעוּ בְּמִשְׁיַחִי וּבִנְבִיאִי אֵל תִּרְעֻעוּ: שִׁירוּ
לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ בְּשִׁיר מִיּוֹם אֵל יוֹם יִשְׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ
בַּגּוֹיִם אֵת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָל אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לִפְנֵי עוֹ
וְהַדְּוָה בְּמִקְמוֹ: הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה
כְּבוֹד וָעוֹ: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לִפְנֵי
הַשְׁתַּחֲוֹו לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלִּפְנֵי כָל הָאָרֶץ
מִיָּד תִּכּוֹן תִּבֵּל בֵּל הַמּוֹט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגְלַל
הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בַּגּוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ: יִרְעֻם הַיָּם וּמִלֵּאוּ יַעֲלֶץ
הַשְּׁדָה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אֲזַי יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ
כִּי בָא לְשִׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ: וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וְקַבֵּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ
מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ:
בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ
כָּל הָעָם אָמֵן וְהִלֵּל לַיהוָה: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו
לְהוֹדוֹם רִגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו
לְהוֹדוֹ קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר
עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּדָר
חֲמָתוֹ: אֲתָה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדְךָ
וְאַמִּתְּךָ תָּמִיד יִצְרוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֲסִדְךָ כִּי

בית המקדש במהרה בימינו ונתן חלקנו בתורתך :
ושם נעבדך ביראה כימי עולם ובשנים קדמוניות :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו להתעטף בציצת :
מהיקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיה יחסיון :
ירוין מדשן בירתך ונחל עדניה רחמים :
כי עמך מקור חיים באורך נראה אור :
משוך חסדך לידעיה וצדקתך לישרי לב :

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך עושה
בראשית. ברוך אומר ועושה. ברוך גוזר ומקים.
ברוך מרחם על הארץ. ברוך מרחם על הבריות.
ברוך משלם שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד וקים
לנצח. ברוך פודה ומציל ברוך שמו. ברוך אתה יי
אלהינו מלך העולם. האל האב הרחמן המהלל בפי
עמו משבח ומפאך בלשון חסידיו ועבדיו. ובשירי
דוד עבדך נהללך יי אלהינו בשבחורת ובזמירות
נגילה ונשכחה ונפארה ונזכיר שמך ונמליכה מלכנו
אלהינו יחיד חי העולמים. מלך משבח ומפאך עדי עד
שמו הגדול. ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחורת :
הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עללותיו : שירו
לו זמרו לו שיהו בכל נפלאותיו : התהללו בשם קדשו
ישמח לב מבקשי יי : דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד :
זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו : זרע
ישראל עבדו בני יעקב בחיריו : הוא יי אלהינו בכל
הארץ משפטינו : זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלה

אַרְבַּע וּנְאָכְלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֵכֶל
 לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמִּזְרֵם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם
 אֵלֹא שֶׁהַמִּזְרֵם נֵאֶכֶל לַכֹּהֲנִים לַנְּשִׁימָה וּלְבָנֵיהֶם
 וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קַדָּשִׁים קָלִים
 שֶׁחֵיטְתָן בְּכָל מָקוֹם בַּעֲזָרָה וּדְמָן טָעוֹן מִתְּנָה אַחֲרָיִךְ.
 וּבִלְבָד שִׁיתָן כְּנֶגֶד הַיָּסוֹד: שְׁנָה בְּאֵילָרֶיךָ הַבְּכוֹר
 נֵאֶכֶל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם וּנְאָכְלִין בְּכָל
 הָעִיר בְּכָל מֵאֵכֶל לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד. הַפֶּסַח
 אֵינוֹ נֵאֶכֶל אֵלֹא בַּלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֵאֶכֶל אֵלֹא עַד חֲצוֹת
 וְאֵינוֹ נֵאֶכֶל אֵלֹא לַמָּנוּחַ וְאֵינוֹ נֵאֶכֶל אֵלֹא עָלֶיךָ:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹרֵת הַתּוֹרָה
 נִדְרָשֶׁת: מִקֵּל וְחֶמֶר וּמִגִּזְרָה שְׁוָה. מִבְּנִין אֵב מִכְּתוּב
 אֶחָד. וּמִבְּנִין אֵב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים. מִכָּלֵל וּפְרָט וּמִפְּרָט
 וּכְלָל. כָּלֵל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֵלֹא כַּעֲיֵן הַפְּרָט.
 מִכָּלֵל שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפָרֵט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכָלֵל.
 כָּל דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא מִן הַכָּלֵל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד
 עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא אֵלֹא לְלַמֵּד עַל הַכָּלֵל כֵּלּוּ יֵצֵא. כָּל
 דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טוֹעֵן אֶחָד שֶׁהוּא
 כְּעֶנְיָנוּ יֵצֵא לְהַקֵּל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כָּל דָּבָר שֶׁהִיָּה
 בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טוֹעֵן אֶחָד שֶׁלֹּא כְּעֶנְיָנוּ יֵצֵא לְהַקֵּל
 וְלְהַחֲמִיר. כָּל דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְדוֹן בַּדָּבָר
 הַחֲדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחְזִירוֹ לְכָלֵל עַד שֶׁיִּחְזְרוּנוּ
 הַכְּתוּב לְכָלֵל בְּפֶרוֹשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מִעֶנְיָנוּ. וְדָבָר
 הַלָּמֵד מִסּוּפּוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת
 זֶה עַד שֶׁיָּבֹא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיְכַרִּיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבְרָךְ

וְעַל מִזְבֵּחַ הַיְיָ מִתְנַה אַחֶרֶת מִזֶּה מִעֲבֹבֶת שִׁירֵי
 הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרְבֵי שְׁלֵמוֹנֶת הַחֵיצוֹן
 אִם לֹא נָתַן לֹא עָכָב אֵלָיו וְאֵלָיו נִשְׁרָפִין בְּבֵית הַדָּשֵׁן:
 חֲטָאת הַצָּבוֹר וְהַיָּחִיד אֵלָיו הֵן חֲטָאת הַצָּבוֹר שְׁעִירֵי
 קָדָשׁ קָדָשִׁים וְשְׁלֵמוֹנֶת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבוֹל
 דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל
 אַרְבַּע קָרְנוֹת: כִּי־צָד עָלָה בִּכְבֵּשׁ וּפְנָה לְסוּבָב וּבָא
 לוֹ לְקָרֵן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית
 מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁעִירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ
 עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי
 כְּהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד חֲצוֹת: הָעוֹלָה
 קָדָשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקָבוֹל דָּמָה בְּכָלִי
 שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָה טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע
 וּמִטְעוֹנָה הַפִּשֵּׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לְאִשִּׁים: וּבָחִי שְׁלָמִי
 צָבוֹר וְאַשְׁמוֹת. אֵלָיו הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשֶׁם גְּזֵלוֹת אֲשֶׁם
 מְעִילוֹת אֲשֶׁם שְׂפָחָה חֲרוּפָה אֲשֶׁם נָזִיר אֲשֶׁם מְצוֹרֶע
 אֲשֶׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבוֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת
 בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין
 לְפָנִים מִן הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְּהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וּלְלֵילָה
 עַד חֲצוֹת:

הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל
 מְקוֹם בְּעֹזְרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע.
 וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל
 לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד חֲצוֹת: הַמּוֹרֶם מִהֶם כִּי־צָא
 בָּהֶם אֵלָּא שֶׁהַמּוֹרֶם נֶאֱכָל לְכֹהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם
 בְּכָל מְקוֹם בְּעֹזְרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל
 ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאישי ריח ניחחי
 תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה האשה
 אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם
 שנים ליום עלה תמיד: זאת הכבש אחד תעשה
 בבקר ואת חכבש השני תעשה בין הערבים:
 ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כרית
 רביעית החין: עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח
 ניחח אנשה ליהוה: ונסכו רביעית החין לכבש האחד
 בקדש הוסף נסך שכר ליהוה: ואת הכבש השני
 תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה
 אנשה ריח ניחח ליהוה:

ושחט אתו על ירך המזבח צפנת לפני יהוה וורקו
 בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני
 עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת
 שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

אמר מקדש שלוחים קדשי קדשים שחיתתן
 בצפון פר ושעיר שלום הכפורים שחיתתן בצפון
 וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הוזה על
 בין הבהרים ועל הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה
 אחת מהן מעכבת שרי הדם היה שופך על יסוד
 מערבי שלמזבח החיצון אם לא נתן לא עכב: פרים
 הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיתתן בצפון וקבול
 דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הוזה על הפרכת

שְׁאַהֲבֶת אֹתוֹ וּמִשְׁמַחֲרִיקָהּ שְׂשֻׁמַּחַת בּוֹ קִרְאָהּ אֶת
שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוֹן:

לְפִיכָהּ אֲנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לָהּ וּלְשַׁבְּחָהּ
וּלְפָאֲרָהּ וּלְבָרְכָהּ וּלְקַדְּשָׁהּ וּלְהוֹדִיָּהּ לְשִׁמְךָ:
אֲשֶׁרֵינוּ מִה טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמִה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ וּמִה יָפוּהוּ
יִרְשָׁתֵנוּ אֲשֶׁרֵינוּ שְׂאֲנַחְנוּ מִשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב
וּבִקֵּר וְאוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּכָל יוֹם

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אֵתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אֵתָּה הוּא
מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם אֵתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַיְּהוּה וְאֵתָּה הוּא
לְעוֹלָם הַבָּא קִדְּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מְקוֹדֵי־שֵׁי שִׁמְךָ וּקְדֹשׁ
אֶת שִׁמְךָ בְּעֶלְמְךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים וְתִגְבִּיֶה קִרְנֵנוּ.
בְּרוּךְ אֵתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּרַבִּים:

אֵתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְנִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
הַעֲלִיזֵנִים. אֵמֶת אֵתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן
וּמִבְּדָעֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קוֹיָה מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת
הָאָרֶץ יִכִּירוּ וַיֵּדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם כִּי אֵתָּה הוּא
הָאֱלֹהִים לְבָדְךָ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. אֵתָּה עֲשִׂיתָ
אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם.
וּמִי בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ בְּעֲלִיזִים אֲנִי בַּתְּחִלּוֹתֵי
שִׁי־אִמֹר לָהּ מִה תַּעֲשֶׂה. אֲבִינוּ שִׁבְשָׁמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
חֶסֶד בְּעֶבֶר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ וּקְיָם לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מִה שְׂכָתוֹב בָּעֵת הַזֶּה אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת
קִבֵּצִי אֶתְכֶם כִּי אֵתָּה אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְהַלְלָהּ בְּכָל
עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוֹבֵי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אָמַר יְיָ:

ואלהי אבותינו שתרגילנו בתורתך ודבקנו במצותיך
ואל תביאנו לא לידי חטא ולא לידי עברה ועון ולא
לידי נסיון ולא לידי ביוזן ואל תשלט בנו יצר הרע
והרחיקנו מאדם רע ומחבר רע ודבקנו ביצר הטוב
ובמעשים טובים וכוף ארץ יצרנו להשתעבד לך
ותננו היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך
ובעיני כל רואינו ורחמלנו חסדים טובים. ברוך
אתה יי גומל חסדים טובים לעמו ישראל:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני
היום ובכל יום מעי פנים ומעוזת פנים מאדם רע
ומחבר רע ומשכן רע ומפגע רע ומשטן המשהות
מדין קשה ומבעל דין קשה בין שהוא בן ברית ובין
שאינו בן ברית:

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ומוודה
על האמת ודובר אמת בלבבו וישכם ויאמר:

רבון כל העולמים לא על צדקוֹתֵינו אֲנַחֲנו
מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמֵיךָ הרבים. מה
אֲנַחֲנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקוֹתֵינו מה
ישועתנו מה כחנו מה גבורתנו מה נאמר לפניך יי
אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין לפניך
ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי מדע ונבונים
כבלי השכל כי רוב מעשיהם תהו וימי חייהם תבל
לפניך. ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל תבל:
אבל אֲנַחֲנו עמך בני בריתך. בני אברהם אברהם
שנשבעת לו בזה המדינה. ורע יצחק יחידו שנשבעך
על גב המזבח עברת יעקב בנה בכורך שמאברהם

והכנסת כלה והלוית המת ועיון תפלה והבאת שלום
 בין אדם לחברו ורחלמוד תורה כנגד כלם:
 אלהי נשמה שנתת בי מהורה היא אתה בראתה
 אתה יצרתה אתה נפתתה בי ואתה משמרה בקרבי
 ואתה עתיד לטלה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא:
 כדומן שהנשמה בקרבי מורה אני לפניך יי אלהי
 ואלהי אבותי רבון כל המעשים ארון כל הדעות:
 ברוך אתה יי הפתחור נשמות לפגרים מתים:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לשכוי
 בינה להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני נכרי:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני עבד:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני אנשי:

Frauenzimmer beten dieses:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשני כרצוני:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פוקח עורים:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מלביש ערמים:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מתיר אסורים:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זוקק כפופים:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם רוקע הארץ על המים:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה לי כל צרכי:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר הכין מצעדי גבר:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אוזר ישראל בגבורה:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עומד ישראל בתפארה:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן ליעקב כח:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המעביר שנה
 מעיני ותנומה מעפעפי: ויהי רצון מלפניך יי אלהינו

אֶקְרָא: בְּדֹו אֶפְקִיד רוּחִי. בָּעֵת אִישָׁן וְאֶעִירָה: וְעַם
רוּחִי גִוִּיתִי. יי לִי וְלֹא אֵירָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל גְּמִילַת יָדִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת
הָאָדָם בְּחִכְמָה וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים
חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כְסֵא כְבוֹדְךָ שָׂאם יִפְתַּח
אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם
וְלַעֲמֹוד לִפְנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר
וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲשׂוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהָעֶרֶב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֵת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְעַמְּךָ אֵינוּ (וְצִאצֵּאֵי
צִאצֵּאֵינוּ) וְצִאצֵּאֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ
וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ (לְשִׁמָּה) בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְלַמֵּד תוֹרָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ
בָּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי וַיַּפְּנֵנו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ: יִשְׂאֵל
יי וַיַּפְּנֵנו אֵלֶיךָ וַיַּשֵּׁם לָךְ שְׁלוֹם: אֱלֹו דְּבָרִים שְׂאֵיִן
לָהֶם שְׁעוֹר הַפֶּאֶה וְהַבְּכוּרִים וְהַרְאִיוֹן וְגִמְלוֹת חֲסָדִים
וְרַתְּ לַמּוֹד תּוֹרָה: אֱלֹו דְּבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פְּרוּתֵיהֶם
בְּעוֹלָם הַיּוֹם וְהַקָּרָן קִיָּמַת לְעוֹלָם הַבָּא: וְאֱלֹו הֵן כְּבוֹד
מָאָב וְאֵם וְגִמְלוֹת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ
שְׁחִירֵית וְעֶרְבֵית וְהַכְּנָסַת מְזוֹרָחִים וּבִקּוּר חוֹלִים

נשיר המעלות לדוד שמחתו באומרים לי בית יי גלך:
 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: הקשיבה לקול
 שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל. יי בקר תשמע קולי
 בקר אערוך לך ואצפה: אני קראתיך כיתעניני אל
 הטאונה רי שמע אמרתי: רגלי עמדה במישור
 במקהלים אברך יי:

יגדל אלהים חי וישתבח נמצא ואין עת אל-מציאות:
 אחר ואין יהיר כיהודו נעלם וגם אין סוף לאחדותו:
 אין לו דמות הגוף ואינו גוף לא נערך אליו קדשיו:
 קדמון לכל-דבר אשר נברא ראשון ואין ראשית לראשיתו:
 הנו ארון עולם לכל-נוצר יורה גדלותו ומלכותו:
 שפע נבואתו נרצנו אל- אנשי סגלותו ורחפאותו:
 לא קם בישראל כמשה עוד נביא ומביט ארתמונתו:
 תורת אמת נתן לעמו אל על-יד נביאו נאמן בירתו:
 לא יחליף האל ולא ימיר דתו לעולמים לזולתו:
 צופה ויודע סתרינו מביט לסוף דבר בקדמרתו:
 גומר לאיש חסד כמפעלו נורחן לרשע רע כרשעתו:
 ישרה לקיץ ימין משיחנו לפהור מחבי קץ ישוערתו:
 מתים יחיה אל ברחמיסו ברוך עדי-עד שם תהלתו:

ארזן עולם אשר מלך. במרם כל יציר נברא:
 לעת געשה בחפצו כל אי מלך שמו נקרא: ואחרי
 ככלות הכל. לבדו ימלוך נורא: והוא היה והוא
 הוה. והוא יהיה בתפארה: והוא אחד ואין שני.
 להמשיר לו להחבירה: בלי ראשית בלי תכלית:
 ולו רעז והמשרה: והוא אלי וחי גאלי. וצור חבלי
 בערת צרה: והוא נסי ומנוס לי. מנת כוסי ביום

תפלת שחרית.

Bevor man in die Synagoge geht, sagt man:

וַאֲנִי בָּרַב חֲסִידְךָ אֲבֵא בֵּיתְךָ
אֲשֶׁתְּחֹוּהָ אֶל־הַיּוֹכֵל קִדְּשָׁךְ בִּירְאָתְךָ:

Dann geht man mit Anstand hinein und sagt:

בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלַךְ בְּרָגֶשׁ:

Nach dem Eintritt in die Synagoge sagt man:

מִה טָבוּ אֱהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֶתְךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בָּרַב
חֲסִידְךָ אֲבֵא בֵּיתְךָ אֲשֶׁתְּחֹוּהָ אֶל־הַיּוֹכֵל קִדְּשָׁךְ בִּירְאָתְךָ:
יְיָ אֲהַבְתִּי מְעֹון בֵּיתְךָ וּמִקּוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: וַאֲנִי
אֲשֶׁתְּחֹוּהָ וְאֶכְרַעַהּ אֶבְרָכָהּ לִפְנֵי יְיָ עֲשֵׂי: וַאֲנִי
הִתְפַּלְתִּי לָךְ יְיָ עַת רְצֹון אֱלֹהִים בָּרַב חֲסִידְךָ עֲנֵנִי
בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

שַׁחַר אֲבָקֶשְׁךָ. צוּרִי וּמִשְׁגָּבִי אֶעְרוֹךְ לִפְנֶיךָ. שַׁחֲרִי וְגַם־עֶרְבִי:
לִפְנֵי גִדְּלֶתְךָ. אֶעֱמֹד וְאֶבְהִיל בִּי־עֵינֶיךָ תִּרְאֶה. כָּל־מַחֲשָׁבוֹת לִבִּי:
מִה־זֶּה אֲשֶׁר יוֹכֵל. הַלֵּב וְהַלְשׁוֹן לַעֲשׂוֹת וּמִה־כָּהִי. רוּחִי בְּתוֹךְ קִרְבִּי:
הִנֵּה לָךְ תִּיטֵב. וּמִרְתַּ אֲנִי שֶׁעַל־כֵּן אוֹדְךָ בְּעוֹד תִּהְיֶה. נִשְׁמַת אֱלֹהִים בִּי:

אֲנִי קִרְאָתְךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי נִשְׁמַע אֲמַרְתִּי:
אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְיֶה פָנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תִּמְוִנָתְךָ: וַאֲנִי
עָלֶיךָ בִּטְחֹתִי יְיָ אֲמַרְתִּי אֱלֹהִי אַתָּה: שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי
בְּשׁוּעֵי אֱלֹיךָ בְּנִשְׁאֵי יָדַי אֶל־דְּבִיר קִדְּשָׁךְ: יְיָ אֱלֹהִי שׁוּעֵתִי
אֱלֹיךָ וְתִרְפָּאֵנִי: אֱלֹיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶ־אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן: הֲאִירָה
פָּנֶיךָ עַל־עֲבֹדְךָ הַזֶּה שִׁיעֵנִי בְּחִסְדְּךָ: כִּי־לָךְ יְיָ הוֹחַלְתִּי אַתָּה
תַּעֲנֵנָה אֲדַנִּי אֱלֹהִי: שָׁמַעָה תִּפְלְתִי יְיָ וְשׁוּעֵתִי הֲאִוִּינָה אֶ־
דִּמְעֹתַי אֶל־תַּחֲרֹשׁ: שָׁמַע יְיָ וְחַנּוּנִי יְיָ הִינֵה | עוֹזֵר לִי:

מִתּוֹת בְּשַׁעַת לִידָתָן. עַל נְשִׁאֵינָן וְהִירוֹת. בְּנִדָּה בְּהִלָּה
וּבְהִדְלָקַת הַנֵּר: שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לֵאמֹר
בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב נִשְׁכַּת עִם חֲשֻׁכָה. עֲשִׂיתֶם עֲרֻבָתְכֶם
הַדְּלִיקוּ אֶת הַנֵּר. סִפֵּק חֲשֻׁכָה סִפֵּק אֵינָה חֲשֻׁכָה. אֵין
מַעֲשִׂרִין אֶת הַיֵּדֵאִי. וְאֵין מִטְבִּילִין אֶת הַכֵּלִים. וְאֵין
מִדְּלִיקִין אֶת הַנֵּרוֹת. אֲבָל מַעֲשִׂרִין אֶת הַיֵּדֵאִי.
וּמַעֲרִבִין וְטוֹמְנִין אֶת־הַחֲמִין:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם
בְּעוֹלָם: שְׁנַאֲמַר וְכָל בְּנִיךְ לְמוֹדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בְּנִיךְ: אֵל תִּקְרָא
בְּנִיךְ אֱלֹא בּוֹנִיךְ: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְּשׁוֹל: יְהִי
שְׁלוֹם בְּהִילָךְ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחֵי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא
שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבָקֶשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן
יְיָ יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם: עֲלִינוּ

סברי מרנן ורבנן ורבוחי

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פָּרִי הַגֶּפֶן:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ
מִכָּל־עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו.
וְתַתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וְאֶת יוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה יוֹם הַתְּרוּעָה וְזִכְרוֹן תְּרוּעָה
בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכָּר רִיזִיָּאֵת מִצְרִים.
כִּי בָנוּ בְּחִרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים. וְדָבַרְךָ אֱמֶת
וְקִים לְעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ
הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכְרוֹן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהֵחֵינּוּ וְקִיָּמנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

במה מדליקין ובמה אין מדליקין. אין מדליקין לא
בלבד ולא בחוסן ולא בכלל. ולא בפתילת האידן ולא
בפתילת המדבר. ולא בירוקה שעל פני המים. ולא בזפת
ולא בשעווה. ולא בשמן קיק ולא בשמן שרפה. ולא
באליה ולא בחלב. נחום המדי אומר מדליקין בחלב
מבשל. וחכמים אומרים אחר מבשל ואחר שאינו מבשל
אין מדליקין בו: אין מדליקין בשמן שרפה ביום
טוב. רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן מפני כבוד
השבת. וחכמים מתירין בכל השמנים בשמן שמן
בשמן אגוזים בשמן צנונות בשמן דגים בשמן פקעות
בעטרן ובנפט. רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן
זית בלבד: כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא
פשתן. וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טמאת אהלים
אלא פשתן. פתילת הבגד שקפלה ולא הבדבה. רבי
אליעזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה. רבי עקיבה
אומר טהורה היא. ומדליקין בה: לא יקוב אדם
שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ויתננה על פי הנר
בשביל שתהא מנטפת ואפילו היא של חרס. ורבי יהודה
מתיר. אבל אם חברה היוצר מתחלה מתר מפני שהוא
כלי אחר. לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הנר
ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת. ורבי
יהודה מתיר: המכבה את הנר מפני שהוא מתירא
מפני גוים מפני לסטים מפני רוח רעה או בשביל החולה
שיישן. פטור: כהם על הנר כהם על השמן כהם על
הפתילה. חייב: רבי יוסי פומר בכלל חוץ מן הפתילה
מפני שהוא עושה פהם: עד שלש עברות נשים

למען יחלצון ידידיה הושיעה מינה וענני: יהי לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום
במרמיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה
בית המקדש במהרה בימינו ויתן חלקנו בתורתך:

Ami Sabbat.

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

כ' ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון קנה שמים וארץ:

ק' מגן אבות בדברו מחיה מתים במאמרו המלה
הקדוש שאין כמוהו המניח לעמו ביום שבת קדשו
כי בם רצה להניח להם לפניו געבור ביראה
ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות אל
ההודאות ארון השלום מקדש השבת ומזבח השביעי
ומניח בקדשה לעם מדשני ענג וקר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו
במצותיך ויתן חלקנו בתורתך שבענו משוכה ושמחנו
בשוערתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי
אלהינו בארבה וברצון שבת קדשך. וינוחו ביה ישראל
מקדשי שמך. ברוך אתה יי מקדש השבת:

את העבודה לדכור ביתך ואנשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברכון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
ותחזיקה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון:

מזדים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור
ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך
ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפיק ששכך ליום עמנו ועל
נפלאותיך ומצבותיך ששכך עת ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיה ורחמים כי לא תמו חסדיך
מעולם קוינו לך.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
וכתוב לחיים טובים (כל) בני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת ה' ישועתנו
ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:
שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה
הוא מלך אדון לכל השלום ומצב בעיניך לברך את
עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב
לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה
למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך.

קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלה ואת יום השביעי מששת ימי
המעשה קדשת הבדלה וקדשת את עמך ישראל בקדשתך:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה
ואת יום הזכרון הזה. יום זכרון תרועה באהבה מקרא
קדש וזכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדנו וזכרון אבותינו.
וזכרון משית בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך.
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה לטובה
לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הזכרון
הזה. וזכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו. ורחם עלינו
והושיענו. כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:
אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כלו
בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בתדור גאון
עזך על כל יושבי תבל ארצך. וידע כל פעול כי אתה
פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר
נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:
(לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו)

קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך
ושמחנו בישועתך. (לשנת והנחילנו יי אלהינו באהבה
וברצון שבת קדשך וינחתו בך ישראל מקדשי שמך.)
וטוהר לבנו לעבדך באמת כי אתה אלהים אמת
ודברך (מלכנו) אמת וקיים לעד. פרוך אתה יי מלך
על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום הזכרון:
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב

לפניך כל הברואים ויעשו כלם אנדה אחת לעשות
רצונך בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו שהנשלטון
לפניך עו בידך וגבורה בימינך ושמך נורא על כל
מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך ותקנה
לדורשיך ופתחון פיה למיחלים לך שמחה לארצך
וששון לעירך וצניחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר
לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוו ותסידים
ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה כלה
כעשן תכלה כי תעביר ממשלת דון מן הארץ:

ותמלוק אתה יי לבדך על כל מעשיך בהר ציון משכן
כבודך ובירושלים עיר קדשך בכתוב בדברי קדשך
ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלה מבליעריך בכתוב
וגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה:
ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית
בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך.
וקרבתנו מלכנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת:

Am Sabbat Nacht sagt man dieses.

ותודיענו יי אלהינו את משפטי צדקה ותלמדנו לעשות חקי רצונך
ותתן לנו יי אלהינו משפטים ושרים ותורות אמת חקים ומצות טובים
ותנהילנו זמני ששון ומועדי קדש ורגי נדבה. ותורישנו קדשת שבת
וכבוד מועד ותגנת הרגל. ותבדל יי אלהינו בין קדש לחול בין אור
לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה בין

וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ סִבַּת
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יִירוּשָׁלַם:

נצט וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם
בְּרִית עוֹלָם: בְּנֵי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעָלָם בִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים
עָשָׂה יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בִּכְסֻסָּה לַיּוֹם חֲגֵנוּ:
כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

אֲדָנִי שָׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים מְזֻכָּרִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכַרְנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ הַפֶּיַץ בַּחַיִּים וּכְתִבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ
אַתָּה יי מֶגֶן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ
מֶלֶךְ מַמְיֹת וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים. זוֹכֵר יַצּוּרֵינוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֶה הַמֵּתִים:
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְלוֹךְ סְלָה:

וּבִכֵּן תֵּן פְּתִיחָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ
עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ:

אִמָּת וְאִמּוֹנָה כָּל זֹאת וְקִים עָלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים
 מִלְּכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעֲרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
 מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ וְהַעֲשֵׂה
 גְּדֻלּוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר הַשָּׁם
 נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ הַמְדַּרְיֵכֵנוּ עַל בָּמֹת
 אֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שֹׁנְאֵינוּ הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים
 וְנִקְמָה בַּפָּרֶעֱה אֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם הַמִּכָּה
 בַּעֲבָרְתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
 לְחֵירוֹת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף אֶת־
 רוּדְפֵיהֶם וְאֶת־שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע: וְרָאוּ בָנָיו
 גְּבוּרָתוֹ שִׁכְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם
 מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה
 וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי־כִמְכָּה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא
 תְּהִלַּת עֲשֵׂה פֶלֶא. מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנִיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי
 מִשָּׁה. זֶה אֵלֵינוּ וְאָמְרוּ. יְהוָה וַיִּמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד:
 וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב וַיִּגְאֹל מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ לְחַיִּים
 וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ וְתַקֵּנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֶיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אֹיִב
 דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וַיְגוֹן וְהַסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ
 וּבְצֵל כְּנַפֶּיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה
 כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צִאתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ
 לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

על־ידך ודניו לטטפות בין עיניך: וכתבתם על־
מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאתבה את־יהוה אלהיכם ולעבדו בכל־
לבבכם ובכל־נפשכם: ונתתי מטר־ארצכם בעתו יורה
ומלקוש ואספת דגנה ותירשה ויצהרה: ונתתי עשב
בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן־יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם
להם: וחרה אף־יהוה בכם ועצר את־השמים ולא־יהיה
מטר והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל
הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמרתם את־דברי
אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם אותם לאות על־
ידכם ודניו לטטפות בין עיניכם: ולמדתם אתם את־
בניכם לדבר בם בשבתך בבירך ובכלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך: וכתבתם על־מזוזות ביתך ובשעריך:
למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על־הארץ:
ויאמר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על־כנפי בגדיהם לדרתם
ונתנו על־ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
וראיתם אתו וזכרתם את־כל־מצות יהוה ועשיתם אותם
ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר־אתם
זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את־כל־מצותי
והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם:

ח' ברכו את יי המברך: | יתברך וישתבח ויחפא
 חו"ק ויתרומם ויתנשא שמו של מלך
 ברוך יי המברך לעולם ועד: מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא

ברוך אתה יי אלהינו מלך | שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו
 העולם אשר בדברו מעריב | אין אלהים סלוי לרכב בערבות
 ערבים בחכמה פורת | ביה שמו ועלוו לפניו ושמו
 שערים ובתבונה משנה | מרומם על כל ברכה ותהלה:
 עתים ומחליף את הזמנים | ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
 ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברכיע ברצונו | יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור. |
 ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי |
 צבאות שמו אל חי וקיים תמיד ומלוך עלינו לעולם |
 ועד. ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת, תורה ומצות |
 חקים ומשפטים אותנו למדת, על כן יי אלהינו בשכבנו |
 ובקומנו נשים בחקיה, ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך |
 לעולם ועד, כי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהנה יומם |
 ולילה. ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים. ברוך |
 אתה יי אהב עמו ישראל: אל מלך נאמן.

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל- |
 מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על- |
 לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך |
 ובדלתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאזנך

יִמִּין וּשְׂמאל תִּפְרוּצִי. וְאֵת יְיָ תִּפְרִיצִי. עַל יַד אִישׁ בֶּן
פָּרָצִי. וְנִשְׁמָחָה וְנִגִּילָה:
בואי בשלום עֲטָרַת בַּעֲלָהּ. גַּם בְּשִׂמְחָהּ וּבְצִהְלָהּ.
תוֹךְ אֲמוּנִי עִם סִגְלָה. בואי כָלָה. בואי כָלָה:
לכה.

מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֲלִיוֹן: לְהַגִּיד בְּבִקְרַח חֲסִדְךָ וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת:
עָלִי עֲשׂוֹר וְעָלִי נָבֵל עָלִי הַגִּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמְחַתְנִי
יְהוָה בִּפְעֻלָּךְ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרִנֵּן: מִה גִּדְּלוּ מַעֲשֵׂיךָ
יְהוָה מְאֹד עָמְקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדַע וְכִסִּיל
לֹא יָבִין אֶת־זֹאת: בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים כִּמּוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיִצּוּ
כָּל פְּעֻלֵי אֲזֹן לְהַשְׁמַדֵּם עָרִי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם
יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֵאָבְדוּ
יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵי אֲזֹן: וְתָרַם בְּרָאִים קִרְנִי בְּלֹרִי
בְּשֶׁמֶן רֵעֵנִי: וְתִבֶּט עֵינִי בְּשׂוֹרֵי בִקְמִים עָלִי מִרְעִים
תִּשְׁמַעְנָה אֲזֹנִי: צַדִּיק כִּתְּמָר יִפְרַח כִּאֲפָרוֹ בְּלִבְנוֹן
יִשְׁגָּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בַּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ:
עוֹד יִנוּכּוֹן בְּשִׁיבָהּ הַשָּׁנִים וְרֵעֵנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי
יֵשֶׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ:

יְהוָה מֶלֶךְ גִּאוֹת לִבְשׁ לִבְשׁ יְהוָה עוֹ הַרְחֵאֲנוּ אֶת־
תִּבְּוֹן תִּבְּל בַּל תִּמּוֹט: נִכּוֹן כִּסֵּאֲךָ מֵאֵז מַעוֹלָם אֲתָה:
נִשְׂאוּ נְהַרֹּת יְהוָה נִשְׂאוּ נְהַרֹּת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהַרֹּת
דְּבָרִים: מִקְלֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר
בְּמָרוֹם יְהוָה: עֲדֹתֶיךָ נֶאֱמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נִצְּחָה קִדְּשׁ
יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים:

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז׃
 הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֹו לַיהוָה בְּהִדְרֹת קִדְשׁ׃ קוֹל
 יְיָ עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים׃
 קוֹל יְיָ בַּכַּחַּת קוֹל יְיָ בְּהִדְרֹת׃ קוֹל יְיָ שֹׁכֵן אַרְזִים וַיִּשְׁבֹּר
 יְיָ אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיִּרְקִידֵם כִּמּוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וַיִּשְׁרִיז
 כִּמּוֹ בֶן רֵאמִים׃ קוֹל יְיָ חָצַב לַהֲבוֹרֹת אֵשׁ׃ קוֹל יְיָ
 יַחֲלִי מִדְּבַר יַחֲלִי יְיָ מִדְּבַר קִדְשׁ׃ קוֹל יְיָ יַחֲלִל אֵילֹת
 וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹזֹת וַיִּבְרֹחַ כָּלֹּא אִמֹּר כְּבוֹד׃ יְיָ לִמְבוֹל
 יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ
 אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם׃

לֵכָה דָּוִד לְקַרְאֵת בְּלָה׃ פָּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה׃ לכה.
 שְׁמוֹר וּזְכוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד׃ הַשְׁמִיעֵנו אֵל הַמְּיוֹחָד׃ יְיָ
 אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד׃ לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתִהְלָה׃ לכה.
 לְקַרְאֵת שַׁבַּת לָבוֹ וּנְלָכָה׃ כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה׃ מֵרֹאשׁ
 מִקֶּדֶם נְסוּכָה׃ סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה תִּהְלָה׃ לכה.
 מִקֶּדֶשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה׃ קוֹמִי צֵאי מִתּוֹךְ הַחֲפָכָה׃ רַב
 לָךְ שַׁבַּת בַּעֲמֶק הַבָּכָא׃ וְהוּא יַחֲמוֹל עָלֶיךָ הַמֶּלֶךְ׃ לכה.
 הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר קוֹמִי׃ לְבָנִי בְּגִדֵי תַפְאֶרֶת עָמִי׃ עַל יַד
 בֶּן יֹשֵׁב בֵּית הַלְחָמִי׃ קִרְבָּה אֵל נַפְשִׁי גִאֲלָה׃ לכה.
 הַתְּעוֹבְרִי הַתְּעוֹרְרִי׃ כִּי בָא אֲוִרְךָ קוֹמִי אֲוִרִי׃ עוֹרִי עוֹרִי
 שִׁיר דְּבָרִי׃ כְּבוֹד יְיָ עָלֶיךָ נִגְלָה׃ לכה.
 לֹא תִבְנִי וְלֹא תִכְלָמִי׃ מַה תִּשְׁתַּחֲוִּי וּמַה תִּתְהַמֵּי׃ בָּךְ
 יִתְחַסֵּנוּ עַנְיֵי עָמִי׃ וְנִבְנֶתָה עִיר עַל תִּהְלָה׃ לכה.
 וְהָיוּ לְמִשְׁפָּחָה שְׂאִסְיָךְ׃ וְרַחֲקוּ כָּל מִבְלָעֶיךָ׃ יִשִּׁישׁ עָלֶיךָ
 אֱלֹהֶיךָ׃ בְּמִשְׁוֹשׁ חֲתָן עַל בְּלָה׃ לכה.

הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו: יבשו כל
עבדי פסל המתהללים באילים השתחוו לו כל אלהים:
שמעה ותשמח ציון ותגלגלנה בנות יהודה למען משפטיך
י: כי אתה יי עליז על כל הארץ מאד נעליית על
כל אלהים: אהבי יי שנאו רע שמר נפשות חסידיו
מיד רשעים יצילים: אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה:
שמחו צדיקים ביי והודו לזכר קדשו:

מזמור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה
לו ימינו וזרוע קדשו: הודיע יי ישועתו לעיני הגוים
גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו
כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: הריעו ליי כל הארץ
פצחו ורגנו וזמרו: זמרו ליי בכנור בכנור וקול זמרה:
בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי: ירעם
הים ומלאו תבל ויושבי בה: נהרות ומחאו כף יחד
הרים ורגנו: לפני יי כי בא לשפט הארץ ישפט תבל
בצדק ועמים במישרים:

יי מלך ירגו עמים יושב כרובים תנוט הארץ: יי
בציון גדול ורם הוא על כל העמים: יודו שמך גדול
ונורא קדוש הוא: ועו מלך משפט אהב אתה כוננת
מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: רוממו יי
אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: משה
ואהרן בכהניו ושמאיאל בקראי שמו קראים אל יי והוא
יענם: בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן
למו: יי אלהינו אתה עניתם אל נשאל הייית להם
ונקם על עלילותם: רוממו יי אלהינו והשתחוו להור
קדשו כי קדוש יי אלהינו:

קבלת שבת.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו
בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול
על כל אלהים: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים
לו: אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: באו
נשתחוו ונברכה ללפני יי עשנו: כי הוא
אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו
תשמעו: א תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר:
אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי: מרבעים
שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא
ידעו דרכי: אשר נשבעתי באפי אם יבאון א מנוחתי:
שירו ליי שיר חדש שירו ליי כל הארץ: שירו ליי
ברכו שמו בשורו מיום ליום ישועתו: ספרו בגוים
כבודו בכל העמים נפלאותיו: כי גדול יי ומהלל מאוד
נורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי העמים אלילים
ויי שמים עשה: הוד והדר לפניו עו ותפארת במקדשו:
הבו ליי משפחות עמים הבו ליי כבוד ועו: הבו ליי
כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו: השתחוו ליי
בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: אמרו בגוים יי
מלך אף תכון תבל בל תמוט ידיו עמים במישורים:
ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומראו: יעלו
שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: לפני יי כי בא
כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:
יי מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: ענן וערפל
סביבו צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו תלק ותלהט
סביב צדיו: האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ:
הרים כדונג נמסו מלפני יי מלפני אדון כל הארץ:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
ותחוינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המתוויר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור
נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל נפיקך שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים
הטוב. כי לא כלו רחמיה ורחמיהם כי לא תמו תסדיך
מעולם קוינו לך.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האישועתנו
ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:
שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה
הוא מלך אדון לכל השלום וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדיבר מרמה ולמקללי נפשי תדום
ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל
החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען
שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשך עשה למען תורתך למען
יחלצון ידידיה הושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניה יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו
שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ויהן חלקנו בתורתך:

וּקְבִצְנוּ יחד מארבע כנפות הארץ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ
נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שְׂפָטֵינוּ כְּבָרְאֲשֵׁנָה וְיַעֲצֵנוּ כְּבִתְחִלָּה וְהַסֵּר
מִכּוֹנֵנוּ יָגוֹן וְאַנְחָה וּמָלוּךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי לְבִדָּךְ בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ אוֹהֵב
צַדִּיקָה וּמִשְׁפָּט:

וּכְמִלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תְקוּהָ וְכָל עוֹשֵׁי רָשָׁעָה כְּרָגַע
יֵאָבְדוּ וְכָל־מְהַרְרֵה וּבִרְתּוֹ וְהַיּוֹדִים מְהַרְרֵה רַתְעֵקֶר
וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגֵּר וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יי שֶׁבֶר אוֹבִים וּמִכְנִיעַ יוֹדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זַקְנֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גִּרֵּי הַצָּדֵק וְעָלֵינוּ
יְהִי מוֹ רַחֲמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים
בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נִבְוֵשׁ כִּי
בָּךְ בָּטַחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מוֹשֵׁעַן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ
כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבִנֵּה אוֹתָהּ בְּקִרּוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם
וְכִסֵּא דָוִד מְהַרְרֵה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יי
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֵת צִמַּח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהַרְרֵה תְצַמִּיחַ וְקִרְנוֹ תִרְוֵם
בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינּוּ כָּל הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יי
מְצַמִּיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שִׁמְעֵה קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֲם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּגִים
אַתָּה. וּמִלִּפְנֵיךְ מִלְכֵנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיָבֵנוּ. כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּאֵי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

וּמְבִיא גֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עֶזְרָא וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב קְדוֹשׁ
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לְיִשְׁרָאֵל עַד עַד. מִי כְמוֹךָ בֶּעַל גִּבּוֹרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ
מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיָה הַמֵּתִים:
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ
סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמַלְמֵד לְאִנּוֹשׁ בִּינָה. וְחַנּוּן
מֵאֲתָךְ דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדַּעַת:
הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקִרְבֵּנוּ מִלְכֵנו לְעַבְדְּךָ
וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּאֵי הָרוּצָה בְּתִשׁוּבָה:
סֵלָה לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטְאוּנוּ מְחַל לָנוּ מִלְכֵנו כִּי פָשַׁעְנוּ כִּי
מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמֵּרַבָּה לְסִלּוֹחַ:
רְאֵה בְּעֵינֵינוּ וּרְיֹבָה רִיבֵנוּ וּגְאֹלֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ
כִּי גֹאֵל חֹק אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רַפֵּאנוּ יְיָ וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלָתֵנוּ אַתָּה.
וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן
וּרְחַמֵּן אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
בָּרֶךְ עַלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי
תְּבוּאָתָה לְטוֹבָה וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְשִׁבְעֵנוּ
מִטּוֹבָה וּבָרֶךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשֹׁפָר גָּדוֹל לְהַרְוֹתֵנוּ וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ

תפלת מנחה

אֱשִׁירי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה:
אֲשִׁירי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ אֲשִׁירי הָעַם שִׁי אֱלֹהָיו:
תְּהִלָּה לְדוֹד אַרְוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאֶהְלֶלְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ מֵאֵין חֶקֶר: דוֹר
לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ וְגִבּוֹרוֹתֶיךָ יִגִּידוּ: הַזֵּכֶר כְּבוֹד
הַזֵּדָה וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֲזוֹנוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
וְגִדְלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה: וְכֵר רַב טוֹבָה יִבְיְעוּ וְצִדְקָתֶךָ
יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יִהְיֶה אֲרָךְ אַפִּים וְגָדוֹל חֶסֶד: טוֹב
יִהְיֶה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יִהְיֶה כָּל
מַעֲשֶׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ
וְגִבּוֹרָתֶךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרָתוֹ וְכְבוֹד הַזֵּכֶר
מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשֻׁלְתֶךָ
בְּכָל דוֹר וָדָר: סוֹמֵךְ יִהְיֶה לְכָל הַנִּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל
הַכַּפּוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת
אֲכָלם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:
צִדִּיק יִהְיֶה בְּכָל דְּרָכָיו וְחֹסֶד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יִהְיֶה
לְכָל קָרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת: רָצוֹן יִהְיֶה
יַעֲשֶׂה וְאֶת שְׂוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יִהְיֶה אֶת כָּל
אֲהָבָיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהִלַּת יִהְיֶה יִדְבֹּר
פִּי וְיִבְרַךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ
נִבְרַךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת

A/25/12

מחזור של ראש השנה.

G e b e t b u c h

am

N e u e n J a h r,

mit deutscher Uebersetzung.

Mit

neuen Gebeten.

ohne Schild

Bayerische
Staatsbibliothek
MÜNCHEN

Sulzbach,

Druck und Verlag der S. Frank'schen Buchdruckerei. — 1845.

22 H

— A/55/15

A. hebr.

985³

Heidenheim, Wolf, 1757-1832

Gebetbuch mit deutscher Übersetzung nebst neuen Gebeten

Bd.: [1]

Sulzbach 1845

A.hebr. 985 m-1

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10240312-0